

I EES-STOFNANIR

1. EES-ráðið

2. Sameiginlega EES-nefndin

2009/EES/25/01	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2006/77/EB frá 29. september 2006 um breytingu á I. viðauka við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/32/EB að því er varðar hámarksgildi fyrir lífræn klórsambönd í fóðri	1
2009/EES/25/02	Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 396/2005 frá 23. febrúar 2005 um hámarksgildi fyrir varnarefnaleifar í eða á matvælum og fóðri úr plöntu- og dýraríkinu og um breytingu á tilskipun ráðsins 91/414/EBE.	4
2009/EES/25/03	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2006/59/EB frá 28. júní 2006 um breytingu á viðaukunum við tilskipanir ráðsins 76/895/EBE, 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE að því er varðar hámarksgildi leifa fyrir karbarýl, deltametrín, endósúlfan, fenítrópíón, metíðapíón og oxamýl.	20
2009/EES/25/04	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2006/60/EB frá 7. júlí 2006 um breytingu á viðaukunum við tilskipun ráðsins 90/642/EBE að því er varðar hámarksgildi leifa fyrir trífloxýstróbín, þíabendasól, abamektín, benómýl, karbendasím, þíofanatmetýl, mýklóbútanyl, glýfosat, trímetylúlfóníum, fenprópíormorf og klórmekvat.	36
2009/EES/25/05	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2006/61/EB frá 7. júlí 2006 um breytingu á viðaukunum við tilskipanir ráðsins 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE að því er varðar hámarksgildi leifa fyrir atrasín, asínfosetýl, sýflútrín, etefón, fenþíón, metamídófos, metómýl, parakvat og tríasófos	47
2009/EES/25/06	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2006/62/EB frá 12. júlí 2006 um breytingu á viðaukunum við tilskipanir ráðsins 76/895/EBE, 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE að því er varðar hámarksgildi leifa fyrir desmedífam, fenmedífam og klórfenvinfos	62
2009/EES/25/07	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2006/53/EB frá 7. júní 2006 um breytingu á tilskipun ráðsins 90/642/EBE að því er varðar hámarksgildi leifa fyrir fenbútatinoxíð, fenhexamíð, sýasófamíð, línúróón, tríadímeþón/tríadímenól, pímetróssín og píraklóstróbín	71
2009/EES/25/08	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2006/50/EB frá 29. maí 2006 um breytingu á IV. viðauka A og IV. viðauka B við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/8/EB um markaðssetningu sæfiefna	80
2009/EES/25/09	Tilmæli framkvæmdastjórnarinnar frá 7. júní 2006 um setningu viðmiðunarreglna er varða notkun yfirlýsinga samkvæmt tilskipun ráðsins 76/768/EBE um að engar prófanir á dýrum hafi farið fram (2006/406/EB)	90

2009/EES/25/10	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/46/EB frá 14. júní 2006 um breytingu á tilskipunum ráðsins 78/660/EBE um ársreikninga félaga af tiltekinni gerð, 83/349/EBE um samstæðureikninga, 86/635/EBE um ársreikninga og samstæðureikninga banka og annarra fjármálastofnana og 91/674/EBE um ársreikninga og samstæðureikninga váttryggingafélaga	92
2009/EES/25/11	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2006/73/EB frá 10. ágúst 2006 um framkvæmd tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2004/39/EB að því er varðar skipulagskröfur og rekstrarskilyrði fjárfestingafyrirtækja og hugtök sem skilgreind eru að því er varðar þá tilskipun.	99
2009/EES/25/12	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2005/82/EB frá 14. desember 2005 um niðurfellingu á tilskipun ráðsins 90/544/EBE um tíðnisvið sem tiltekin eru fyrir samræmda opnun á almennum samevrópsku boðkerfi innan Bandalagsins	132
2009/EES/25/13	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 20. desember 2005 um samræmingu á tíðnisviðinu 169,4–169,8125 MHz í Bandalaginu (2005/928/EB).	134
2009/EES/25/14	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2006/89/EB frá 3. nóvember 2006 um sjöttu aðlögun að tækniframförum á tilskipun ráðsins 94/55/EB um samræmingu á lögum aðildarríkjanna varðandi flutning á hættulegum farmi á vegum	139
2009/EES/25/15	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2006/90/EB frá 3. nóvember 2006 um sjöundu aðlögun að tækniframförum á tilskipun ráðsins 96/49/EB um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi flutning á hættulegum farmi með járnbrautum.	141
2009/EES/25/16	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1998/2006 frá 15. desember 2006 um beitingu 87. og 88. gr. sáttmálans varðandi minniháttaraðstoð	143
2009/EES/25/17	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2006/15/EB frá 7. febrúar 2006 um gerð annarrar skrár yfir leiðbeinandi viðmiðunarmörk fyrir váhrif í starfi við framkvæmd tilskipunar ráðsins 98/24/EB og um breytingu á tilskipunum 91/322/EBE og 2000/39/EB	149
2009/EES/25/18	Tilskipun ráðsins 2005/47/EB frá 18. júlí 2005 um samninginn milli Sambands evrópskra járnbrautarfélaga (CER) og Sambands félaga flutn inga verkamanna í Evrópu (ETF) um tiltekna þætti varðandi vinnuskilyrði farstarfsmanna sem starfa við rekstrarsamhæfða þjónustu yfir landamæri í járnbrautargeiranum.	153
2009/EES/25/19	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 1. mars 2006 um reglur, samkvæmt reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 761/2001, um notkun kennimerkis umhverfis-stjórnunarkerfis Bandalagsins (EMAS) í undantekningartilvikum á flutningsumbúðir og þriðjastigsumbúðir (2006/193/EB)	156
2009/EES/25/20	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/107/EB frá 15. desember 2004 um arsen, kadmíum, kvikasilfur, nikkel og fjölhringa, arómatísk vetniskolefni í andrúmslofti	158
2009/EES/25/21	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 20. febrúar 2006 um spurningalista sem nota skal við skýrslugjöf um framkvæmd tilskipunar 2000/76/EB um brennslu úrgangs (2006/329/EB).	172
2009/EES/25/22	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2005/88/EB frá 14. desember 2005 um breytingu á tilskipun 2000/14/EB um samræmingu laga aðildarríkjanna er varða hávaðamengun í umhverfinu af völdum búnaðar til nota utanhúss	177
2009/EES/25/23	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2006/92/EB frá 9. nóvember 2006 um breytingu á viðaukunum við tilskipanir ráðsins 76/895/EBE, 86/362/EBE og 90/642/EBE að því er varðar hámarksgildi leifa fyrir kaptan, díklórvos, etíon og fólpet	180

2009/EES/25/24	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 13. nóvember 2006 um breytingu á viðauka D við tilskipun ráðsins 95/70/EB að því er varðar skrá yfir framandi sjúkdóma í lindýrum sem falla undir samræmdar varnarráðstafanir Bandalagsins (2006/775/EB)	195
2009/EES/25/25	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2006/125/EB frá 5. desember 2006 um unnin matvæli með korn sem uppistöðu og barnamat fyrir ungbörn og smábörn	197
2009/EES/25/26	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2006/128/EB frá 8. desember 2006 um breytingu og leiðréttingu á tilskipun 95/31/EB um sérstök hreinleikaskilyrði fyrir sætuefni til notkunar í matvælum	217
2009/EES/25/27	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2006/129/EB frá 8. desember 2006 um breytingu og leiðréttingu á tilskipun 96/77/EB þar sem mælt er fyrir um sérstök hreinleikaskilyrði fyrir önnur aukefni í matvælum en litarefni og sætuefni	226
2009/EES/25/28	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1849/2006 frá 14. desember 2006 um breytingu á reglugerð (EB) nr. 2032/2003 um annan áfanga 10 ára vinnuáætlunarinnar sem um getur í 2. mgr. 16. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 98/8/EB um markaðssetningu sæfiefna	237
2009/EES/25/29	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2005/89/EB frá 18. janúar 2006 um ráðstafanir til að tryggja öruggt framboð raforku og um fjárfestingar í grunnvirkjum	246
2009/EES/25/30	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 4. desember 2006 um notkun útgefenda verðbréfa í þriðju löndum á upplýsingum sem teknar eru saman samkvæmt alþjóðlega viðurkenndum reikningsskilastöðlum (2006/891/EB)	252
2009/EES/25/31	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1787/2006 frá 4. desember 2006 um breytingu á reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 809/2004 um framkvæmd tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2003/71/EB að því er varðar upplýsingar í útboðslýsingum, svo og snið þeirra, upplýsingar, felldar inn með tilvísun, og birtingu útboðslýsinganna, svo og dreifingu auglýsinga	255
2009/EES/25/32	Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2038/2006 frá 18. desember 2006 um fjármögnun til margra ára á aðgerðum Siglingaöryggisstofnunar Evrópu til að bregðast við mengun frá skipum og um breytingu á reglugerð (EB) nr. 1406/2002	259
2009/EES/25/33	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/93/EB frá 12. desember 2006 um reglur um notkun loftfara sem falla undir 3. kafla II. hluta í 1. bindi 16. viðauka við samþykkt um alþjóðaflugmál, 2. útg. (1988).	263
2009/EES/25/34	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 103/2007 frá 2. febrúar 2007 um framlengingu aðlögunartímabils sem um getur í 4. mgr. 53. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1592/2002	267
2009/EES/25/35	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2006/111/EB frá 16. nóvember 2006 um gagnsæi fjármálatengsla milli aðildarríkjanna og opinberra fyrirtækja, svo og gagnsæi í fjármálum tiltekinna fyrirtækja	269
2009/EES/25/36	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/116/EB frá 12. desember 2006 um verndartíma höfundarréttar og tiltekinna, skyldra réttinda	278
2009/EES/25/37	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/115/EB frá 12. desember 2006 um leigu- og útlánsrétt og önnur tiltekin réttindi, tengd höfundarrétti, á sviði hugverkaréttar	285
2009/EES/25/38	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 196/2006 frá 3. febrúar 2006 um breytingu á I. viðauka við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 761/2001 með hliðsjón af Evrópustaðli EN ISO 14001:2004 og um niðurfellingu á ákvörðun 97/265/EB	293

2009/EES/25/39	Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 166/2006 frá 18. janúar 2006 um að koma á fót Evrópuskrá yfir losun og flutning mengunarefna og um breytingu á tilskipunum ráðsins 91/689/EBE og 96/61/EB.	302
2009/EES/25/40	Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1366/2006 frá 6. september 2006 um breytingu á reglugerð (EB) nr. 2037/2000 að því er varðar grunnár fyrir úthlutun kvóta fyrir vetnisklórflúorkolefni til þeirra aðildarríkja sem fengu aðild að Evrópusambandinu hinn 1. maí 2004.	319
2009/EES/25/41	Reglugerð ráðsins (EB) nr. 1991/2006 frá 21. desember 2006 um breytingu á reglugerð (EBE) nr. 2092/91 um lífræna framleiðslu landbúnaðarafurða og merkingar þar að lútandi á landbúnaðarafurðum og matvælum.	320
2009/EES/25/42	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2006/17/EB frá 8. febrúar 2006 um framkvæmd tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2004/23/EB að því er varðar tilteknar, tæknilegar kröfur varðandi gjöf, öflun og prófun vefja og frumna úr mönnum.	324
2009/EES/25/43	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2006/86/EB frá 24. október 2006 um framkvæmd tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2004/23/EB að því er varðar kröfur varðandi rekjanleika, tilkynningar um alvarlegar aukaverkanir og meinlega atburði og tilteknar, tæknilegar kröfur varðandi kóðun, vinnslu, varðveislu, geymslu og dreifingu vefja og frumna úr mönnum.	337
2009/EES/25/44	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/68/EB frá 6. september 2006 um breytingu á tilskipun ráðsins 77/91/EBE að því er varðar stofnun hlutafélaga og um tilskilið hlutafé þeirra og breytingar á því.	356
2009/EES/25/45	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 287/2007 frá 16. mars 2007 um breytingu, að því er varðar ginseng, stöðluð útdráttarefni úr því og blöndur, á II. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarks magn leifa dýralýfja í matvælum úr dýraríkinu.	361
2009/EES/25/46	Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1899/2006 frá 12. desember 2006 um breytingu á reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3922/91 um samræmingu á tæknikröfum og stjórnsýslumeðferð á sviði flugmála.	363
2009/EES/25/47	Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1900/2006 frá 20. desember 2006 um breytingu á reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3922/91 um samræmingu á tæknikröfum og stjórnsýslumeðferð á sviði flugmála.	538
2009/EES/25/48	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 497/2007 frá 4. maí 2007 um að leyfa endó-1,4-beta-xýlanasa EC 3.2.1.8 (Safizym X) sem aukefni í föðri.	540
2009/EES/25/49	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 516/2007 frá 10. maí 2007 um varanlegt leyfi fyrir aukefni í föðri.	543
2009/EES/25/50	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 537/2007 frá 15. maí 2007 um leyfi fyrir gerjunarafurðinni Aspergillus oryzae NRRL 458 (Amaferm) sem aukefni í föðri.	546
2009/EES/25/51	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 538/2007 frá 15. maí 2007 um leyfi fyrir nýrri notkun á Enterococcus faecium DSM 7134 (Bonvital) sem aukefni í föðri.	549
2009/EES/25/52	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 634/2007 frá 7. júní 2007 um að leyfa selenmetiónín, framleitt með Saccharomyces cerevisiae NCYC R397, sem aukefni í föðri.	552
2009/EES/25/53	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 920/2007 frá 1. ágúst 2007 um breytingu á reglugerð (EB) nr. 930/2000 um setningu framkvæmdarákvæða um hvort nafngiftir eigi við um yrki af tegundum nytjajurta í landbúnaði og tegundum matjurta.	555

2009/EES/25/54	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2007/28/EB frá 25. maí 2007 um breytingu á tilteknum viðaukum við tilskipanir ráðsins 86/363/EBE og 90/642/EBE að því er varðar hámarksgildi leifa fyrir asoxýstróbín, klórfenapýr, fólpet, ípródíón, lambda-sýhalótrín, malínhýdrasíð, metalaxýl-M og trifloxýstróbín	558
2009/EES/25/55	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2007/29/EB frá 30. maí 2007 um breytingu á tilskipun 96/8/EB að því er varðar merkingu, auglýsingu eða kynningu matvæla sem nota á sem orkusnautt megrunarfæði	570
2009/EES/25/56	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 703/2007 frá 21. júní 2007 um breytingu á I. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarksmagn leifa dýrallyfja í matvælum úr dýraríkinu að því er varðar tvívetnisstreptómýsin og streptómýsin	572
2009/EES/25/57	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 93/2007 frá 30. janúar 2007 um breytingu á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2099/2002 um að koma á fót nefnd um öryggi á höfunum og varnir gegn mengun frá skipum (COSS)	575
2009/EES/25/58	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 593/2007 frá 31. maí 2007 um þóknanir og gjöld sem Flugöryggisstofnun Evrópu leggur á	577
2009/EES/25/59	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1477/2007 frá 13. desember 2007 um breytingu á reglugerð (EB) nr. 622/2003 um ráðstafanir til að framfylgja sameiginlegum grunnreglum um flugvernd	595
2009/EES/25/60	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 23/2008 frá 11. janúar 2008 um breytingu á reglugerð (EB) nr. 622/2003 um ráðstafanir til að framfylgja sameiginlegum grunnreglum um flugvernd	597

3. Sameiginlega EES-þingmannanefndin

4. Ráðgjafarnefnd EES

II EFTA-STOFNANIR

1. Fastanefnd EFTA-ríkjanna

2. Eftirlitsstofnun EFTA

3. EFTA-dómstóllinn

III EB-STOFNANIR

1. Ráðið

2. Framkvæmdastjórnin

3. Dómstóllinn

EES-STOFNANIR

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2006/77/EB

2009/EES/25/01

frá 29. september 2006

um breytingu á I. viðauka við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/32/EB að því
er varðar hámarksgildi fyrir lífræn klórsambönd í föðri (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins
2002/32/EB frá 7. maí 2002 um óæskileg efni í föðri ⁽¹⁾, eink-
um l. mgr. 8. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í tilskipun 2002/32/EB er kveðið á um að bannað sé að nota afurðir sem ætlaðar eru í föður og innihalda óæskileg efni í styrk sem er yfir hámarksgildunum sem mælt er fyrir um í I. viðauka við þá tilskipun.
- 2) Þegar tilskipun 2002/32/EB var samþykkt lýsti framkvæmdastjórnin því yfir að I. viðauki hennar skyldi endurskoðaður á grundvelli uppfærðs, vísindalegs áhættumats og með hliðsjón af banni við því að þynna mengaðar afurðir sem uppfylla ekki ákvæðin og eru ætlaðar í föður.
- 3) Matvælaöryggisstofnun Evrópu (EFSA) samþykkti 9. nóvember 2005, að beiðni framkvæmdastjórnarinnar, álit varðandi aldrin og dieldrin ⁽²⁾.
- 4) Komið hefur í ljós að fiskaföður, sem inniheldur tiltölulega hátt hlutfall af fisklýsi í samsetningunni, inniheldur

umtalsvert magn af aldríni/díeldríni. Því þykir rétt að breyta gildandi ákvæðum á grundvelli niðurstöðu vísindalegs álits og fyrirbyggjandi vöktunargagna.

- 5) Matvælaöryggisstofnun Evrópu samþykkti 20. júní 2005, að beiðni framkvæmdastjórnarinnar, álit varðandi endósúlfan ⁽³⁾.
- 6) Á grundvelli niðurstaðna vísindalega álitsins og fyrirbyggjandi vöktunargagna er rétt að breyta hámarksgildi fyrir endósúlfan í óhreinsaðri jurtaolíu til þess að taka upp að vissu marki tillit til styrks endósúlfans í óhreinsaðri jurtaolíu í samanburði við styrkinn í olíufræi.
- 7) Matvælaöryggisstofnun Evrópu samþykkti, að beiðni framkvæmdastjórnarinnar, 4. júlí 2005 álit varðandi hexaklórsýklóhexön (α , β , γ HCH) ⁽⁴⁾ og 9. nóvember 2005 álit varðandi endrin ⁽⁵⁾.
- 8) Á grundvelli niðurstaðna vísindalega álitsins og fyrirbyggjandi vöktunargagna er ekki nauðsynlegt að breyta gildandi hámarksgildum varðandi hexaklórsýklóhexön og endrin.
- 9) Að því er varðar aldrin, díeldrin, klórdan, DDT, endrin, heptaklór, hexaklórbensen og hexaklórsýklóhexön

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 271, 30.9.2006, bls. 53. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 3/2007 frá 27. apríl 2007 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 38, 9.8.2007, p. 4.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 140, 30.5.2002, bls. 10. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2006/13/EB (Stjtið. ESB L 32, 4.2.2006, bls. 44).

⁽²⁾ Álit sérfræðinganeftdar um aðskotaeftni í ferli matvæla á vegum Matvælaöryggisstofnunar Evrópu (EFSA) að beiðni framkvæmdastjórnarinnar varðandi aldrin og díeldrin sem óæskilegra efna í föðri, samþykkt 9. nóvember 2005
http://www.efsa.europa.eu/etc/medialib/efsa/science/contam/contam_opinions/1251.Par.0001.File.dat/contam_op_ej285_aldrinandiieldrin_en1.pdf

⁽³⁾ Álit sérfræðinganeftdar um aðskotaeftni í ferli matvæla á vegum Matvælaöryggisstofnunar Evrópu (EFSA) að beiðni framkvæmdastjórnarinnar varðandi endósúlfan sem óæskilegs efni í föðri, samþykkt 20. júní 2005
http://www.efsa.europa.eu/etc/medialib/efsa/science/contam/contam_opinions/1025.Par.0001.File.dat/contam_op_ej234_endosulfan_en_updated21.pdf

⁽⁴⁾ Álit sérfræðinganeftdar um aðskotaeftni í ferli matvæla á vegum Matvælaöryggisstofnunar Evrópu (EFSA) að beiðni framkvæmdastjórnarinnar varðandi gamma-HCH og önnur hexaklórsýklóhexön sem óæskilegra efna í föðri, samþykkt 4. júlí 2005
http://www.efsa.europa.eu/etc/medialib/efsa/science/contam/contam_opinions/1039.Par.0001.File.dat/contam_op_ej250_hexachlorocyclohexanes_en2.pdf

⁽⁵⁾ Álit sérfræðinganeftdar um aðskotaeftni í ferli matvæla á vegum Matvælaöryggisstofnunar Evrópu (EFSA) að beiðni framkvæmdastjórnarinnar varðandi endrin sem óæskilegs efni í föðri, samþykkt 9. nóvember 2005
http://www.efsa.europa.eu/etc/medialib/efsa/science/contam/contam_opinions/1252.Par.0001.File.dat/contam_op_ej286_endrin_en1.pdf

(HCH) komi heitin „fita og olíur“ í stað heitisins „fita“ til að gefa skýrt til kynna að öll fita og olía, þ.m.t. dýrafita, jurtaolíur og fisklýsi, falli þar undir.

- 10) Því ber að breyta tilskipun 2002/32/EB til samræmis við það.
- 11) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferlið og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Ákvæðum I. viðauka við tilskipun 2002/32/EB er breytt í samræmi við viðaukann við þessa tilskipun.

2. gr.

Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en tólf

mánuðum eftir gildistöku hennar. Þau skulu þegar í stað senda framkvæmdastjórninni texta þessara ákvæða og samsvörunartöflu milli viðkomandi ákvæða og þessarar tilskipunar.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 29. september 2006.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Markos KYPRIANOU

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

Í stað 17. til 26. línu í I. viðauka við tilskipun 2002/32/EB komi eftirfarandi:

Óæskileg efni	Afurðir sem ætlaðar eru í fôður	Hámarksinnihald í mg/kg (milljónarhlutar) fyrir fôður með 12 % rakainnihaldi
(1)	(2)	(3)
„17. Aldrín (*)	Allt fôður, að undanskildu:	0,01 (**)
18. Díeldrín (*)	— fitu og olíum	0,1 (**)
	— fiskafóðri	0,02 (**)
19. Kamfeklór (toxafen) – summa efnamyndavísa CHB 26, 50 og 62 (***)	— Fiskur, önnur lagardýr, afurðir þeirra og aukaafurðir, að undanskildu fisklýsi	0,02
	— Fisklýsi (****)	0,2
	— Fiskafóður (****)	0,05
20. Klórdan (summa cis- og trans- myndbrigða og oxýklórdans, gefið upp sem klórdan)	Allt fôður, að undanskildu:	0,02
	— fitu og olíum	0,05
21. DDT (summa DDT-, TDE- og DDE- myndbrigða, gefið upp sem DDT)	Allt fôður, að undanskildu:	0,05
	— fitu og olíum	0,5
22. Endósúlfan (summa alfa- og beta- myndbrigða og endósúlfansúlfats, gefið upp sem endósúlfan)	Allt fôður, að undanskildum:	0,1
	— mais og maísafurðum úr vinnslu hans	0,2
	— olíufræjum og afurðum úr vinnslu þeirra, að undanskildri óhreinsaðri jurtaolíu	0,5
	— óhreinsaðri jurtaolíu	1,0
	— heilfóðri fyrir fisk	0,005
23. Endrín (summa endríns og delta- ketóendríns, gefið upp sem endrín)	Allt fôður, að undanskildu:	0,01
	— fitu og olíum	0,05
24. Heptaklór (summa heptaklórs og hepta- klórepoxiðs, gefið upp sem heptaklór)	Allt fôður, að undanskildu:	0,01
	— fitu og olíum	0,2
25. Hexaklórbensen (HCB)	Allt fôður, að undanskildu:	0,01
	— fitu og olíum	0,2
26. Hexaklórsýklóhexan (HCH)		
26.1. alfa-myndbrigði	Allt fôður, að undanskildu:	0,02
	— fitu og olíum	0,2
26.2. beta-myndbrigði	Öll fôðurefni að undanskildu:	0,01
	— fitu og olíum	0,1
	Allar fôðurböndur, að undanskildum:	0,01
	— fôðurböndum fyrir mjólkurkúr	0,005
26.3. gamma-myndbrigði	Allt fôður, að undanskildu:	0,2
	— fitu og olíum	2,0

(*) Eitt sér eða saman, gefið upp sem díeldrín.

(**) Hámarksgildi fyrir aldrín og díeldrín, eitt sér eða saman, gefið upp sem díeldrín.

(***) Tölusetningarkerfið er samkvæmt Parlament og á undan fer annaðhvort „CHB“ eða „Parlar“:

- CHB 26: 2-endó,3-exó,5-endó, 6-exó, 8,8,10,10-októklorbörn,
- CHB 50: 2-endó,3-exó,5-endó, 6-exó, 8,8,9,10,10-nonaklorbörn,
- CHB 62: 2,2,5,5,8,9,9,10,10-nonaklorbörn.

(****) Gildin skulu endurskoðuð eigi síðar en 31. desember 2007 með það að markmiði að lækka hámarksgildin.“

REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (EB) nr. 396/2005

2009/EES/25/02

frá 23. febrúar 2005

um hámarksgildi fyrir varnarefnaleifar í eða á matvælum og fóðri úr plöntu- og dýraríkinu og um breytingu á tilskipun ráðsins 91/414/EBE (*)

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFU,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 37. gr. og b-lið 4. mgr. 152. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópubandalaganna ⁽¹⁾,

að höfðu samráði við svæðanefndina, í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á matvælum úr dýraríkinu ⁽³⁾ og tilskipun ráðsins 90/642/EBE frá 27. nóvember 1990 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á tilteknum vörum úr jurtaríkinu, meðal annars ávöxtum og matjurtum ⁽⁶⁾. Til glöggvunar og einföldunar skulu þessar tilskipanir felldar úr gildi og ein gerð koma í stað þeirra.

- 2) Þessi reglugerð varðar lýðheilsu með beinum hætti og skiptir máli fyrir starfsemi innri markaðarins. Mismunur á landsbundnum, leyfilegum hámarksgildum varnarefnaleifa getur skapað hindranir í viðskiptum milli aðildarríkjanna og í viðskiptum milli þriðju landa og Bandalagsins með þær afurðir, sem skráðar eru í I. viðauka við EB-sáttmálann, og afurðir úr þeim. Til þess að tryggja frjálsa vöruflutninga, jöfn samkeppnisskilyrði milli aðildarríkjanna og öfluga neytendavernd þykir rétt að fastsetja leyfileg hámarksgildi leifa á vettvangi Bandalagsins fyrir afurðir úr plöntu- og dýraríkinu, að teknu tilliti til góðra starfsvenja í landbúnaði.

- 1) Umtalsverðar breytingar hafa nokkrum sinnum verið gerðar á tilskipun ráðsins 76/895/EBE frá 23. nóvember 1976 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á ávöxtum og matjurtum ⁽³⁾, tilskipun ráðsins 86/362/EBE frá 24. júlí 1986 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á kornvörum ⁽⁴⁾, tilskipun ráðsins 86/363/EBE frá 24. júlí 1986

- 3) Reglugerð, þar sem hámarksgildi leifa eru fastsett, krefst ekki lögleiðingar í aðildarríkjunum. Því er reglugerð heppilegasti löggæringurinn til að fastsetja hámarksgildi varnarefnaleifa fyrir afurðir úr plöntu- og dýraríkinu þar

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 70, 16.3.2005, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 4/2007 frá 27. apríl 2007 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) og II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 38, 9.8.2007, p. 6.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB C 234, 30.9.2003, bls. 33.

⁽²⁾ Álit Evrópuþingsins frá 20. apríl 2004 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum ESB), sameiginleg afstaða ráðsins frá 19. júlí 2004 (Stjtið. ESB C 25 E, 1.2.2005, bls. 1) og afstaða Evrópuþingsins frá 15. desember 2004 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum ESB) og ákvörðun ráðsins frá 24. janúar 2005.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 340, 9.12.1976, bls. 26. Tilskipuninni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 807/2003 (Stjtið. ESB L 122, 16.5.2003, bls. 36).

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 221, 7.8.1986, bls. 37. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2004/61/EB (Stjtið. ESB L 127, 29.4.2004, bls. 81).

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 221, 7.8.1986, bls. 43. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2004/61/EB.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 350, 14.12.1990, bls. 71. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2004/95/EB (Stjtið. ESB L 301, 28.9.2004, bls. 42).

eð nákvæmar kröfur hennar gilda á sama tíma og á sama hátt í gervöllu Bandalaginu og þar af leiðandi verður kleift að ná fram aukinni hagkvæmni í hverju ríki.

- 4) Framleiðsla og neysla afurða úr plöntu- og dýraríkinu gegnir mjög veigamiklu hlutverki í Bandalaginu. Afrakstur plöntuframleiðslu verður stöðugt fyrir áhrifum af skaðlegum lífverum. Mikilvægt er að vernda plöntur og plöntuafurðir gegn slíkum lífverum til þess að koma í veg fyrir að það dragi úr afrakstri eða að þær skemmist og til að tryggja bæði gæði uppskerunnar og mikla framleiðni í landbúnaði. Til að svo megi verða er hægt að beita mismunandi aðferðum, þ.m.t. aðferðir sem ekki eru efnafræðilegar, starfsvenjur á borð við að nota þolin yrki, skiptiræktun, vélrænar illgresisvarnir, lífrænar varnir og efnafræðilegar aðferðir, t.d. aðferðir sem fylgnar eru í notkun plöntuvarnarefna.
- 5) Ein af algengustu aðferðunum til að vernda plöntur og plöntuafurðir fyrir áhrifum skaðlegra lífvera er notkun virkra efna í plöntuvarnarefnum. Hins vegar geta afleiðingar af notkun þeirra verið að efnaleifar verði eftir í afurðum, sem hafa verið meðhöndlaðar, í dýrum, sem eru fóðruð á þessum afurðum, og í hunangi býflugna sem orðið hafa fyrir váhrifum af þessum efnum. Samkvæmt ákvæðum tilskipunar ráðsins 91/414/EBE frá 15. júlí 1991 um markaðssetningu plöntuvarnarefna ⁽¹⁾ skal lýðheilsa hafa forgang fram yfir vernd uppskeru og því er nauðsynlegt að tryggja að slíkar efnaleifar séu ekki fyrir hendi í þeim styrk að þær hafi í för með sér óviðunandi áhættu fyrir menn og, ef við á, fyrir dýr. Hámarksgildi leifa skulu ákvörðuð sem lægstu gildi sem unnt er að ná fram fyrir hvert varnarefni í samræmi við góðar starfsvenjur í landbúnaði í því skyni að vernda viðkvæma hópa, s.s. börn og börn í móðurkviði.
- 6) Einnig er mikilvægt að frekari vinna fari fram við þróun aðferða til að taka uppsöfnuð og samverkandi áhrif með í reikninginn. Í ljósi váhrifa af samsetningum virkra efna á menn ásamt uppsöfnuðum áhrifum og mögulegum samanlögðum og samverkandi áhrifum á heilbrigði manna skal ákvarða hámarksgildi leifa að höfðu samráði við Matvælaöryggisstofnun Evrópu sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 178/2002 frá 28. janúar 2002 um almennar meginreglur og kröfur samkvæmt lögum um matvæli, um stofnun Matvælaöryggisstofnunar Evrópu og um málsmæðferð vegna öryggis matvæla ⁽²⁾, hér á eftir nefnd Matvælaöryggisstofnunin.
- 7) Í tilskipun 91/414/EBE er kveðið á um að aðildarríkin skuli við leyfisveitingar mæla fyrir um að plöntuvarnarefni skuli notuð á réttan hátt. Rétt notkun felur í sér beitingu meginreglna um góðar starfsvenjur í landbúnaði og einnig meginreglna um samþættar varnir. Þegar hámarksgildi leifa, sem stafa af leyfilegri notkun varnarefnis samkvæmt tilskipun 91/414/EBE, eru þannig að áhætta skapast fyrir neytendur skal endurskoða slíka notkun til að draga úr styrk varnarefnisleifanna. Bandalagið skal hvetja til notkunar aðferða eða vara, sem miðast að því að draga úr áhættu, og notkunar varnarefna í þeim mæli sem samræmist skilvirkum vörnum gegn skaðvöldum.
- 8) Fjölmörg, virk efni hafa verið bönnuð samkvæmt tilskipun ráðsins 79/117/EBE frá 21. desember 1978 um bann við sölu og notkun plöntuvarnarefna sem innihalda tiltekin virk efni ⁽³⁾. Jafnframt eru mörg önnur virk efni sem hafa ekki verið leyfð samkvæmt tilskipun 91/414/EBE. Efnaleifar virkra efna í afurðum úr plöntu- og dýraríkinu, sem stafa af óleyfilegri notkun eða af mengun umhverfis eða af notkun í þriðju löndum, skulu vera undir ströngu eftirliti og vöktun.
- 9) Í reglugerð (EB) nr. 178/2002 er mælt fyrir um almennar grundvallarreglur að því er varðar lög um fóður og matvæli.
- 10) Til viðbótar við þessar grundvallarreglur er þörf á sértækari reglum til að tryggja skilvirka starfsemi innri markaðarins og viðskipti við þriðju lönd, að því er varðar ferskar, unnar og/eða samsettar afurðir úr jurta- eða dýraríkinu sem ætlaðar eru til manneldis eða í fóður og sem gætu innihaldið varnarefnaleifar, jafnframt því að leggja grunn að því að tryggja öfluga heilsuvernd og hagsmuni neytenda. Slíkar reglur skulu taka til fastsetningar tiltekinna hámarksgilda leifa fyrir hvert varnarefni í matvælum og fóðri sem og til gæða þeirra gagna sem lögð eru til grundvallar þessum hámarks-gildum leifa.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 230, 19.8.1991, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2004/99/EB (Stjtið. ESB L 309, 6.10.2004, bls. 6).

⁽²⁾ Stjtið. EB L 31, 1.2.2002, bls. 1. Reglugerðinni var breytt með reglugerð (EB) nr. 1642/2003 (Stjtið. ESB L 245, 29.9.2003, bls. 4).

⁽³⁾ Stjtið. EB L 33, 8.2.1979, bls. 36. Tilskipuninni var síðast breytt með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 850/2004 (Stjtið. ESB L 158, 30.4.2004, bls. 7. Reglugerðin var leiðrétt í Stjtið. ESB L 229, 29.6.2004, bls. 5).

- 11) Þrátt fyrir að meginreglurnar í almennum lögum um matvæli, sem mælt er fyrir um í reglugerð (EB) nr. 178/2002, gildi aðeins um föður fyrir dýr sem gefa af sér afurðir til manneldis þykir rétt, í ljósi þess að erfitt er að skilja frá afurðir sem nota skal sem föður handa dýrum sem ekki eru ætluð til matvælaframleiðslu og til þess að auðvelda eftirlit og framfylgd ákvæða þessarar reglugerðar, að þær gildi einnig um föður sem ekki er ætlað dýrum sem gefa af sér afurðir til manneldis. Þessi reglugerð skal þó ekki koma í veg fyrir notkun prófana sem eru nauðsynlegar við mat á varnarefnum.
- 12) Ákvæði tilskipunar 91/414/EBE mæla fyrir um grundvallarreglur að því er varðar notkun og setningu plöntuvarnarefna á markað. Einkum skal þess gætt að notkun þessara efna hafi ekki skaðleg áhrif á menn eða dýr. Varnarefnaleifar, sem stafa af notkun plöntuvarnarefna, kunna að hafa skaðleg áhrif á heilbrigði neytenda. Því þykir rétt að skilgreina reglur um hámarksgildi leifa fyrir afurðir sem ætlaðar eru til manneldis og tengdar eru veitingu leyfa fyrir notkun plöntuvarnarefna samkvæmt skilgreiningu í tilskipun 91/414/EBE. Á sama hátt ber að aðlagja þá tilskipun til þess að taka mið af sameiginlegum verklagsreglum til að ákvarða hámarksgildi leifa samkvæmt þessari reglugerð. Samkvæmt þeirri tilskipun er heimilt að tilnefna aðildarríki sem skýrslugjafa til að meta virkt efni. Rétt er að nota sérfræðipækkingu í því aðildarríki við beitingu þessarar reglugerðar.
- 13) Rétt er að setja sértækar reglur varðandi eftirlit með varnarefnaleifum sem verða viðbót við almenn ákvæði Bandalagsins um eftirlit með matvælum og föðri.
- 14) Meðan hámarksgildi varnarefnaleifa eru í skoðun skal einnig viðurkennt að fáir neytendur eru meðvitaðir um áhættuna sem stafar af varnarefnum. Brýnt er að útskýra slíka áhættu til fulls fyrir almenningi.
- 15) Aðildarríkin ættu að vega og meta þann kost að birta nöfn fyrirtækja innihaldi afurðir þeirra meira af varnarefnaleifum en leyfileg hámarksgildi segja til um.
- 16) Í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/32/EB frá 7. maí 2002 um óæskileg efni í föðri er kveðið á um sérstakar reglur varðandi föður, þ.m.t. setning á markað, geymsla föðurs og föðrun dýra ⁽¹⁾. Ekki er gerlegt að ákvarða fyrir tilteknar afurðir hvort þær verði notaðar í matvæli eða föður. Því skulu varnarefnaleifar í slíkum afurðum ekki skapa hættu fyrir menn, sem neyta þeirra, og, ef við á, ekki heldur fyrir dýr sem eru föðruð á þeim. Til samræmis við það þykir rétt að ákvæðin, sem sett eru fram í þessari reglugerð, gildi einnig um þessar afurðir til viðbótar við þau sértæku ákvæði sem gilda um föður.
- 17) Nauðsynlegt er að skilgreina tiltekin hugtök sem eru notuð á vettvangi Bandalagsins til að ákvarða, hafa eftirlit með og gefa skýrslu um eftirlit með hámarksgildi leifa fyrir afurðir úr plöntu- og dýraríkinu. Brýnt er að aðildarríkin beiti viðeigandi viðurlögum í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 882/2004 frá 29. apríl 2004 um opinbert eftirlit til að staðfesta að lög um föður og matvæli og reglur um dýraheilbrigði og velferð dýra séu virt ⁽²⁾.
- 18) Ákvæði tilskipunar 76/895/EBE kveða á um að aðildarríkjnum sé heimilt að leyfa hærri hámarksgildi leifa en nú er leyft á vettvangi Bandalagsins. Sá möguleiki skal ekki lengur vera fyrir hendi þar eð hann gæti, í ljósi innri markaðarins, orsakað hindrun í viðskiptum innan Bandalagsins.
- 19) Ákvörðun á hámarksgildum leifa fyrir varnarefni krefst langvarandi, tæknilegra athugana og felur í sér mat á hugsanlegri áhættu fyrir neytendur. Af þeim sökum er ekki hægt að ákvarða þegar í stað hámarksgildi leifa fyrir varnarefni, sem nú falla undir tilskipun 76/895/EBE, eða fyrir varnarefni sem enn á eftir að ákveða hámarksgildi leifa fyrir á vettvangi Bandalagsins.
- 20) Rétt er að mæla fyrir um kröfur um þau lágmarksgögn sem nota skal við ákvörðun um hámarksgildi leifa fyrir varnarefni á vettvangi Bandalagsins.
- 21) Í undantekningartilvikum og einkum fyrir varnarefni, sem hafa ekki verið leyfð og eru hugsanlega í umhverfinu, þykir rétt að leyfa notkun vöktunargagna við ákvörðun á hámarksgildum leifa.
- 22) Stöðugt eftirlit skal haft með hámarksgildum leifa fyrir varnarefni og breyta skal gildunum til að taka tillit til nýrra upplýsinga og gagna. Hámarksgildi leifa skulu sett við neðri greiningarmörk ef leyfð notkun plöntuvarnarefna hefur ekki í för með sér greinanlegar varnarefnaleifar. Ef notkun varnarefna er ekki leyfð á vettvangi Bandalagsins skal fastsetja hæfilega lág hámarksgildi leifa til að vernda neytendur gegn því að þeir fái í sig

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 140, 30.5.2002, bls. 10. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2003/100/EB (Stjtið. ESB L 285, 1.11.2003, bls. 33).

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 165, 30.4.2004, bls. 1. Reglugerðin var leiðrétt í Stjtið. ESB L 191, 28.5.2004, bls. 1.

- leifar varnarefna, sem hafa ekki verið leyfð, eða of miklar leifar varnarefna. Til þess að auðvelda eftirlit með varnarefnaleifum skal ákvarða staðalgildi fyrir varnarefnaleifar sem finnast í afurðum eða afurðaflokkum sem falla undir I. viðauka og sem hámarksgildi leifa hafa ekki verið fastsett fyrir í II. eða III. viðauka, nema viðkomandi, virkt efni sé tilgreint í IV. viðauka. Rétt er að fastsetja staðalgildið við 0,01 mg/kg og gera ráð fyrir þeim kosti að fastsetja það við annan styrk fyrir virk efni sem tilgreind eru í V. viðauka, að teknu tilliti til venjubundinna greiningaraðferða, sem eru fyrir hendi, og/eða neytendaverndar.
- 23) Í reglugerð (EB) nr. 178/2002 er kveðið á um verklagsreglur varðandi neyðarráðstafanir sem grípa þarf til í tengslum við matvæli og fóður sem eru upprunnin í Bandalaginu eða flutt inn frá þriðja landi. Þessar verklagsreglur gera framkvæmdastjórninni kleift að samþykkja slíkar ráðstafanir við aðstæður þar sem líklegt er að matvæli hafi í för með sér alvarlega áhættu fyrir heilbrigði manna, heilbrigði dýra eða umhverfið og þar sem ekki er unnt að afmarka áhættuna á fullnægjandi hátt með ráðstöfunum viðkomandi aðildarríkis eða -ríkja. Rétt er að Matvælaöryggisstofnunin meti þessar ráðstafanir og áhrif þeirra á menn og, ef við á, á dýr.
- 24) Meta skal ævilöng váhrif og, eftir því sem við á, bráð váhrif á neytendur af völdum þessara varnarefnaleifa í matvælum, í samræmi við þær reglur og starfsvenjur sem fylgt er í Bandalaginu, að teknu tilliti til þeirra viðmiðunarregla sem Alþjóðaheilbrigðismálastofnunin hefur gefið út.
- 25) Hafa skal samráð við viðskiptaaðila Bandalagsins, fyrir milligöngu Alþjóðaviðskiptastofnunarinnar, um tillögð hámarksgildi leifa og skal tillit tekið til athugasemda þeirra áður en hámarksgildi leifa eru samþykkt. Hámarksgildi leifa, sem sett eru á alþjóðavettvangi af hálfu alþjóðamatvælaskrármefndarinnar (Codex Alimentarius Commission), skulu einnig vegin og metin þegar hámarksgildi leifa eru fastsett á vettvangi Bandalagsins, að teknu tilliti til tilheyrandi, góðra starfsvenja í landbúnaði.
- 26) Þegar um er að ræða matvæli og fóður, sem eru framleidd utan Bandalagsins, getur komið upp sú staða að við notkun plöntuvarnarefna sé stuðst á löglegan hátt við aðrar starfsvenjur í landbúnaði og stundum hefur það haft í för með sér varnarefnaleifar sem eru ólíkar þeim sem stafa af löglegri notkun í Bandalaginu. Því þykir rétt að fastsetja hámarksgildi leifa fyrir innfluttar afurðir og taka þar tillit til þessara notkunar og tilheyrandi efnaleifa, að því tilskildu að unnt sé að sýna fram á öryggi afurðanna með sömu viðmiðunum og gilda fyrir innlendar afurðir.
- 27) Nauðsynlegt er að Matvælaöryggisstofnunin meti umsóknir um hámarksgildi leifa og matsskýrslur, sem aðildarríkin hafa tekið saman, og taki tillit til allra eiturefnafræðilegra áhrifa, s.s. ónæmiseiturhrifa, truflandi áhrifa á innkirtla og skaðlegra áhrifa á þroskun, í því skyni að ákvarða tilheyrandi áhættu fyrir neytendur og, ef við á, fyrir dýr.
- 28) Aðildarríkin skulu mæla fyrir um reglur um viðurlög við brotum á þessari reglugerð og sjá til þess að þeim sé framfylgt. Þessi viðurlög skulu vera árangursrík, í réttu hlutfalli við brotin og letjandi.
- 29) Þróun kerfis fyrir hámarksgildi leifa, sem er samræmt innan Bandalagsins, hefur í för með sér þróun viðmiðunarreglna, gagnagrunna og annarrar starfsemi og tilheyrandi kostnað. Rétt er að Bandalagið veiti í tilteknum tilvikum fjárframlag til að mæta þessum kostnaði.
- 30) Það eru góðar stjórnsýsluvenjur og æskilegt af tæknilegum ástæðum að samræma tímasetningu varðandi ákvarðanir um hámarksgildi leifa fyrir virk efni og ákvarðanir sem eru teknar varðandi þessi efni samkvæmt tilskipun 91/414/EBE. Þess er ekki að vænta fyrir gildistöku þessarar reglugerðar að ákvarðanir verði teknar samkvæmt þeirri tilskipun að því er varðar mörg efni sem enn á eftir að ákveða hámarksgildi leifa fyrir á vettvangi Bandalagsins.
- 31) Því er nauðsynlegt að samþykkja sérstakar reglur sem kveða á um lögboðin og samræmd bráðabirgðahámarksgildi leifa með það í huga að festa hámarksgildi leifa smám saman eftir því sem ákvarðanir eru teknar fyrir einstök virk efni sem liður í mati á efnum samkvæmt tilskipun 91/414/EBE. Slík samræmd bráðabirgðahámarksgildi leifa skulu einkum byggjast á núverandi, landsbundnum hámarksgildum leifa, sem aðildarríkin hafa fastsett, og ekki fara í bága við innlendar reglur um setningu þeirra, að því tilskildu að hámarksgildi leifanna hafi ekki í för með sér óviðunandi áhættu fyrir neytendur.
- 32) Eftir skráningu fyrirbyggjandi, virkra efna í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE eiga aðildarríkin að endurmeta hvert plöntuvarnarefni, sem inniheldur þessi virku efni, innan fjögurra ára frá því að þau voru skráð. Viðkomandi hámarksgildum leifa skal viðhaldið í allt að fjögur ár til þess að tryggja áframhaldandi leyfi og þegar endurmati er lokið skulu þau verða endanleg, ef þau eru studd málsskjölum sem uppfylla ákvæði III. viðauka við tilskipun 91/414/EBE, eða þau skulu fastsett við staðalgildi ef þann stuðning skortir.
- 33) Með þessari reglugerð eru hámarksgildi leifa fastsett í því skyni að hafa eftirlit með varnarefnaleifum í matvælum og föðri. Því þykir rétt að aðildarríkin komi á áætlunum í hverju landi fyrir sig til að hafa eftirlit með þessum efnaleifum. Leggja ber niðurstöður innlendra eftirlitsáætlana fyrir framkvæmdastjórnina, Matvælaöryggisstofnunina og önnur aðildarríki og láta þær fylgja með í ársskýrslu Bandalagsins.
- 34) Til þess að tryggja að neytendur séu nægilega vel upplýstir skulu aðildarríkin, í samræmi við reglugerð (EB) nr. 882/2004, birta niðurstöður vöktunar á efnaleifum í hverju ríki um sig árlega á Netinu og leggja fram öll gögn, þ.m.t. um staðinn þar sem gagnanna var aflað og um nöfn smásala, kaupmanna og/eða framleiðenda.

- 35) Nauðsynlegar ráðstafanir til framkvæmdar þessari reglugerð skulu samþykktar í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið ⁽¹⁾.
- 36) Í samræmi við meðalhófsregluna er nauðsynlegt og rétt að mæla fyrir um reglur um hámarksgildi leifa fyrir afurðir úr plöntu- og dýraríkinu til þess að ná þeim meginmarkmiðum að auðvelda viðskipti en vernda jafnframt neytendur. Með þessari reglugerð er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur til þess að settum markmiðum verði náð í samræmi við þriðju málsgrein 5. gr. sáttmálans.

3. Hámarksgildi leifa fyrir varnarefni, sem eru fastsett í samræmi við þessa reglugerð, gilda ekki um afurðir sem falla undir I. viðauka, eru ætlaðar til útflutnings til þriðju landa og eru meðhöndlaðar fyrir útflutning, ef unnt er að staðfesta á viðeigandi hátt að þriðja land, sem er viðtökuland, krefjist þessarar sérstöku meðhöndlunar eða samþykki hana til þess að koma í veg fyrir að skaðlegar lifverur berist inn á yfirráðasvæði þess.

4. Þessi reglugerð gildir með fyrirvara um tilskipanir 98/8/EBE ⁽²⁾, 2002/32/EB og reglugerð (EBE) nr. 2377/90 ⁽³⁾.

3. gr.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. KAFLI

EFNI, GILDISSVIÐ OG SKILGREININGAR

1. gr.

Viðfangsefni

Í þessari reglugerð er staðfest, í samræmi við grundvallarreglurnar sem mælt er fyrir um í reglugerð (EB) nr. 178/2002, að einkum sé nauðsynlegt að tryggja öfluga neytendavernd og samræmd ákvæði í Bandalaginu að því er varðar hámarksgildi varnarefnaleifa í og á matvörum og fóðri úr plöntu- og dýraríkinu.

2. gr.

Gildissvið

1. Þessi reglugerð gildir um afurðir úr plöntu- og dýraríkinu eða hluta þeirra sem falla undir I. viðauka og sem nota á sem ferska, unna og/eða samsetta matvöru eða sem fóður og sem varnarefnaleifar gætu fundist í eða á.

2. Þessi reglugerð gildir ekki um afurðir sem falla undir I. viðauka ef unnt er að staðfesta á viðeigandi hátt að þær séu ætlaðar til:

a) framleiðslu annarra vara en matvæla eða fóðurs, eða

b) sáningar eða gróðursetningar, eða

c) prófunar á virkum efnum sem hafa verið leyfð samkvæmt landslögum.

Skilgreiningar

1. Að því er varðar þessa reglugerð gilda skilgreiningarnar í reglugerð (EB) nr. 178/2002 og skilgreiningarnar í 1. og 4. tölul. 2. gr. tilskipunar 91/414/EBE.

2. Eftirfarandi skilgreiningar skulu jafnframt gilda:

a) „góð starfsvenja í landbúnaði“ (GAP): sú notkun plöntuvarnarefna sem er ráðlögð á landsvísu, leyfð eða skráð og er örugg við raunveruleg skilyrði á öllum stigum framleiðslu, geymslu, flutnings, dreifingar og vinnslu matvæla og fóðurs. Hún er einnig, í samræmi við tilskipun 91/414/EBE, fölginn í beitingu meginreglna um samþættar varnir gegn skaðvöldum í tilteknu loftlagsbelti, svo og í notkun lágmarksmagns af varnarefnum og því að festa hámarksgildi leifa eða bráðabirgðahámarksgildi leifa við lægsta gildi sem gerir kleift að ná tilætluðum áhrifum,

b) „góð starfsvenja í landbúnaði við jaðarmörk (critical GAP)“: sú góða starfsvenja í landbúnaði sem leiðir til hæsta, viðunandi gildis fyrir varnarefnaleifar í meðhöndlunni uppskeru og er grundvöllur þess að fastsetja hámarksgildi leifa þegar um er að ræða fleiri en eina starfsvenju í landbúnaði fyrir tiltekna samsetningu virks efnis eða vöru,

c) „varnarefnaleifar“: efnaleifar, þ.m.t. virk efni, umbrotsefni og/eða niðurbrots- eða myndefni efnahvarfa virkra efna sem notuð eru eða hafa verið notuð í plöntuvarnarefni, eins og þau eru skilgreind í 1. tölul. 2. gr. tilskipunar 91/414/EBE, sem finnast í eða á afurðum sem falla undir I. viðauka við þessa reglugerð, þ.m.t. einkum þær efnaleifar

⁽²⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/8/EB frá 16. febrúar 1998 um markaðssetningu sæfiefna (Stjtið. EB L 123, 24.4.1998, bls. 1). Tilskipuninni var breytt með reglugerð (EB) nr. 1882/2003 (Stjtið. ESB L 284, 31.10.2003, bls. 1).

⁽³⁾ Reglugerð ráðsins (EBE) Nr 2377/90 frá 26. júní 1990 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarksmagn leifa dýralýja í matvælum úr dýraríkinu (Stjtið. EB L 224, 18.8.1990, bls. 1). Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1875/2004 (Stjtið. ESB L 326, 29.10.2004, bls. 19).

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

sem geta verið til staðar vegna notkunar virkra efna í plöntuvarnarefni og dýralyf og sem sæfiefni,

4. gr.

Skrá yfir afurðaflokka sem samræmd hámarksgildi leifa gilda um

d) „hámarksgildi leifa“: efri, lögleg mörk styrks varnar-efnaleifa í og á matvælum eða fóðri, sem sett eru í samræmi við þessa reglugerð, byggð á góðri starfsvenju í landbúnaði og hafa eins lítil váhrif á neytendur og nauðsynlegt er til að vernda viðkvæma neytendur,

e) „CXL-hámarksgildi“: hámarksgildi leifa sem alþjóðamatvælaskrárnefndin (CXL) ákveður,

f) „greiningarmörk“: fullgiltur, minnsti styrkur efnaleifa sem unnt er að mæla og gera grein fyrir með kerfisbundinni vöktun með fullgiltum eftirlitsaðferðum,

g) „innflutningsvikmörk“: hámarksgildi leifa sem eru fastsett fyrir innfluttar afurðir til að uppfylla þarfir í alþjóðaviðskiptum ef:

— notkun virks efnis í plöntuvarnarefni á tiltekna afurð er ekki leyfð fyrir þessa tilteknu afurð og tilteknu notkun í Bandalaginu af öðrum ástæðum en þeim er varða lýðheilsu eða

— annað gildi er heppilegt þar eð gildandi hámarksgildi leifa í Bandalaginu var fastsett fyrir þessa tilteknu afurð og tilteknu notkun af öðrum ástæðum en þeim er varða lýðheilsu,

h) „hæfnisprófun“: samanburðarprófun þar sem nokkrar rannsóknarstofur greina sams konar sýni sem gerir það kleift að meta gæði greiningarinnar hjá hverri rannsóknarstofu,

i) „viðmiðunarskammtur bráðrar eitrunar“: áætlað magn efnis í matvælum, gefið upp á grundvelli líkamsþyngdar, sem hver neytandi getur tekið inn á stuttum tíma, að jafnaði á einum degi, án umtalsverðrar áhættu samkvæmt gögnum úr viðeigandi rannsóknum og að teknu tilliti til viðkvæmra hópa fólks (t.d. barna og barna í móðurkviði),

j) „viðtekinn dagskammtur“: áætlað magn efnis í matvælum, gefið upp á grundvelli líkamsþyngdar, sem hver neytandi má taka inn daglega alla ævi án umtalsverðrar áhættu samkvæmt öllum upplýsingum, sem lágu fyrir þegar matið var framkvæmt, og að teknu tilliti til viðkvæmra hópa fólks (t.d. barna og barna í móðurkviði).

1. Þær afurðir, afurðaflokkar og/eða hlutar afurða, sem um getur í 1. mgr. 2. gr. og samræmd hámarksgildi leifa gilda um, skulu skilgreind og tekin til umfjöllunar í I. viðauka í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 45. gr. Í I. viðauka skal skrá allar afurðir, sem hámarksgildi leifa hefur verið fastsett fyrir, ásamt öðrum afurðum sem viðeigandi er að taka upp samræmd hámarksgildi leifa fyrir, einkum með tilliti til mikilvægis þeirra í mataræði neytenda eða í viðskiptum. Afurðirnar skulu flokkaðar þannig að unnt sé í sem mestum mæli að fastsetja hámarksgildi leifa fyrir flokka sambærilegra eða skyldra afurða.

2. Innan þriggja mánaða frá gildistöku þessarar reglugerðar skal taka saman I. viðauka og hann skal endurskoðaður þegar við á, einkum að beiðni aðildarríkis.

5. gr.

Samantekt skrár yfir virk efni sem ekki er krafist hámarksgilda leifa fyrir

1. Virk efni plöntuvarnarefna, sem metin eru samkvæmt tilskipun 91/414/EBE og ekki er krafist hámarksgilda leifa fyrir, skulu skilgreind í samræmi við málsmeðferðina, sem um getur í 2. mgr. 45. gr. þessarar reglugerðar, og tilgreind í IV. viðauka við þessa reglugerð, að teknu tilliti til notkunar þessara virku efna og þeirra málefna sem um getur í a-, c- og d-lið 2. mgr. 14. gr. þessarar reglugerðar.

2. Innan 12 mánaða frá gildistöku þessarar reglugerðar skal taka saman IV. viðauka í fyrsta sinn.

II. KAFLI

VERKLAGSREGLUR VIÐ UMSÓKNIR UM HÁMARKSGILDI LEIFA

1. HLUTI

Framlagning umsókna varðandi hámarksgildi leifa

6. gr.

Umsóknir

1. Þegar aðildarríki hyggst veita leyfi eða bráðabirgðaleyfi fyrir notkun plöntuvarnarefna í samræmi við tilskipun 91/414/EBE skal viðkomandi aðildarríki vega og meta hvort þörf er á að breyta, vegna afleiðinga slíkrar notkunar, gildandi hámarksgildum leifa sem sett eru fram í II. eða III. viðauka við þessa reglugerð, hvort þörf sé á að ákvarða ný hámarksgildi leifa eða hvort bæta skuli virka efninu við í IV. viðauka. Ef þörf krefur skal aðildarríkið krefjast þess að sá aðili, sem sækir um leyfið, leggi fram umsókn í samræmi við 7. gr.

2. Allir aðilar, sem sýna með fullnægjandi sönnunum fram á lögmæta hagsmuni að því er varðar heilbrigði, þ.m.t. borgaraleg samtök og aðilar sem eiga viðskiptahagsmuna að gæta, s.s. framleiðslufyrirtæki, ræktendur, innflytjendur og framleiðendur afurða sem falla undir I. viðauka, geta einnig lagt fram umsókn hjá aðildarríki í samræmi við 7. gr.

3. Þegar aðildarríki telur að nauðsynlegt sé að fastsetja, breyta eða fella niður hámarksgildi leifa er téðu aðildarríki einnig heimilt að taka saman og meta umsókn um fastsetningu, breytingu eða niðurfellingu á hámarksgildi leifa í samræmi við 7. gr.

4. Umsóknir um innflutningsvikmörk skulu lagðar fyrir skýrslugjafaraðildarríkin sem eru tilnefnd samkvæmt tilskipun 91/414/EBE en hafi slíkur skýrslugjafi hefur ekki verið tilnefndur skulu umsóknirnar lagðar fyrir aðildarríki sem framkvæmdastjórnin tilnefnir í samræmi við málsmeðferðina, sem um getur í 2. mgr. 45. gr. þessarar reglugerðar, að beiðni umsækjanda. Slíkar umsóknir skulu teknar saman í samræmi við 7. gr. þessarar reglugerðar.

7. gr.

Kröfur sem varða umsóknir varðandi hámarksgildi leifa

1. Umsækjandi skal láta eftirfarandi upplýsingar og skjöl fylgja umsókn varðandi hámarksgildi leifa:

- a) nafn og heimilisfang umsækjanda,
- b) kynning á umsóknargögnum, þ.m.t.:
  - i) samantekt á umsókninni,
  - ii) helstu efnisrök,
  - iii) skrá yfir skjölin,
  - iv) afrit af þeirri góðu starfsvenju í landbúnaði sem á við um sértæka notkun viðkomandi virks efnis,
- c) heildaryfirlit yfir áhyggjuefni sem skipta máli og hafa komið fram í fræðiritum sem til eru varðandi plöntu- varnarefnið og/eða leifar þess,
- d) gögnin sem tilgreind eru í II. og III. viðauka við tilskipun 91/414/EBE sem tengjast kröfum varðandi gögn fyrir fastsetningu hámarksgilda leifa fyrir varnarefni, þ.m.t., eftir því sem við á, eiturefnafræðileg gögn og gögn um venju- bundnar greiningaraðferðir sem eru notaðar á samanburðar- rannsóknarstofum, auk gagna um efnaskipti í plöntum og dýrum.

Ef viðkomandi gögn eru öllum þegar aðgengileg, einkum ef virkt efni hefur þegar verið metið samkvæmt tilskipun 91/414/EBE eða ef CXL-hámarksgildi liggur fyrir og umsækjandi leggur fram slík gögn, getur aðildarríki einnig notað slíkar upplýsingar við mat á umsókn. Í slíkum tilfellum skal matsskýrslan innihalda rökstuðning fyrir því að slík gögn séu notuð eða fyrir því að þau séu ekki notuð.

2. Aðildarríki, sem metur umsóknina, er heimilt, eftir því sem við á, að krefja umsækjanda um viðbótarupplýsingar, til viðbótar við þær upplýsingar sem krafist er skv. 1. mgr., innan frests sem aðildarríkið tilgreinir. Þessi frestur skal þó aldrei vera lengri en tvö ár.

8. gr.

Mat á umsóknum

1. Aðildarríki, sem fær senda umsókn sem uppfyllir skilyrði 7. gr. og er lögð fram í samræmi við 6. gr., skal þegar í stað senda Matvælaöryggisstofnuninni og framkvæmdastjórninni afrit og semja matsskýrslu án óþarfra tafa.

2. Umsóknir skulu metnar í samræmi við viðeigandi ákvæði samræmdu meginreglnanna um mat á plöntuvarnarefnum og veitingu leyfis fyrir þau, í samræmi við VI. viðauka við tilskipun 91/414/EBE, eða sértækar meginreglur um mat sem mælt verður fyrir um í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 45. gr. þessarar reglugerðar.

3. Þrátt fyrir 1. mgr. og samkvæmt samkomulagi milli hlutaðeigandi aðildarríkja getur skýrslugjafaraðildarríkið, sem var tilnefnt samkvæmt tilskipun 91/414/EBE fyrir viðkomandi virkt efni, lagt mat á umsóknina.

4. Heimilt er að ákveða, í samræmi við málsmeðferðina, sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 45. gr., hvaða aðildarríki skuli meta tilteknar umsóknir ef aðildarríki á í erfiðleikum með að meta umsókn eða til þess að koma í veg fyrir tvíverknað.

9. gr.

Framlagning metinna umsókna fyrir framkvæmdastjórnina og Matvælaöryggisstofnunina

1. Þegar aðildarríki hefur lokið við matsskýrsluna skal hún send framkvæmdastjórninni. Framkvæmdastjórnin skal tafarlaust tilkynna aðildarríkjunum um það og senda Matvælaöryggisstofnuninni umsóknina, matsskýrsluna og málsskjölin.

2. Matvælaöryggisstofnunin skal án tafar staðfesta móttöku umsóknarinnar skriflega við umsækjanda, aðildarríkið, sem mat umsóknina, og framkvæmdastjórnina. Í staðfestingu á viðtöku skal tilgreina viðtökudag umsóknarinnar og fylgiskjala.

2. HLUTI

Umfjöllun Matvælaöryggisstofnunarinnar um umsóknir varðandi hámarksgildi leifa

10. gr.

Álit Matvælaöryggisstofnunarinnar á umsóknum varðandi hámarksgildi leifa

1. Matvælaöryggisstofnunin skal meta umsóknirnar og matskýrslurnar og skila rökstuddu álit, einkum á áhættu fyrir neytendur og fyrir dýr, ef það á við, sem tengist fastsetningu, breytingu eða niðurfellingu á hámarksgildi leifa. Eftirfarandi skal koma fram í álitinu:

- a) mat á því hvort sú greiningaraðferð fyrir kerfisbundna vöktun, sem lagt er til í umsókninni að verði beitt, henti til fyrirhugaðs eftirlits,
- b) áætluð greiningarmörk fyrir samsetningu varnarefnisins/afurðarinnar,
- c) mat á þeirri áhættu að farið verði yfir viðtekinn dagskammt eða viðmiðunarskammt bráðrar eitrunar af ástæðum sem rekja má til breytinga á hámarksgildi leifanna; mat á þeim þætti í dagskammtinum sem stafar af efnaleifum í afurðinni sem sótt var um hámarksgildi leifa fyrir,
- d) allir aðrir þættir sem skipta máli fyrir áhættumatið.

2. Matvælaöryggisstofnunin skal framsenda rökstutt álit sitt til umsækjanda, framkvæmdastjórnarinnar og aðildarríkjanna. Í rökstudda álitinu skal skilgreint með skýrum hætti á hvaða grundvelli hver niðurstaða er byggð.

3. Með fyrirvara um 39. gr. reglugerðar (EB) nr. 178/2002 skal Matvælaöryggisstofnunin gera rökstutt álit sitt opinbert.

11. gr.

Tímamörk fyrir álit Matvælaöryggisstofnunarinnar á umsóknum varðandi hámarksgildi leifa

1. Matvælaöryggisstofnunin skal veita rökstutt álit sitt, eins og kveðið er á um í 10. gr., eins fljótt og unnt er og eigi síðar en innan þriggja mánaða frá viðtökudegi umsóknarinnar.

Heimilt er að framlengja frestinn, sem mælt er fyrir um í fyrstu undirgrein, í sex mánuði frá viðtökudegi umsóknarinnar í undantekningartilvikum þegar þörf er á að vinna ítarlegra mat.

2. Ef Matvælaöryggisstofnunin óskar eftir viðbótarupplýsingum skal gera hlé á frestinum, sem mælt er fyrir um í 1. mgr., þar til þessar upplýsingar hafa verið veittar. Slík hlé á fresti eru með fyrirvara um 13. gr.

12. gr.

Mat Matvælaöryggisstofnunar á fyrirbyggjandi hámarksgildum leifa

1. Matvælaöryggisstofnun skal, innan 12 mánaða frá skráningu eða synjun skráningar á virku efni í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE eftir gildistöku þessarar reglugerðar, afhenda framkvæmdastjórninni og aðildarríkjunum rökstutt álit, sem einkum er byggt á viðeigandi matsskýrslu sem tekin er saman samkvæmt tilskipun 91/414/EBE, varðandi:

- a) fyrirbyggjandi hámarksgildi leifa fyrir þetta virka efni sem fastsett eru í II. eða III. viðauka við þessa reglugerð,
- b) nauðsyn þess að fastsetja ný hámarksgildi leifa fyrir þetta virka efni eða að skrá það í IV. viðauka við þessa reglugerð,
- c) sérstaka vinnsluþætti sem um getur í 2. mgr. 20. gr. þessarar reglugerðar og kunna að vera nauðsynlegir fyrir viðkomandi virkt efni,
- d) hámarksgildi leifa, sem framkvæmdastjórnin kann að íhuga að skrá í II. viðauka og/eða III. viðauka við þessa reglugerð, og þau hámarksgildi leifa sem kunna að verða felld niður í tengslum við þessi virku efni.

2. Að því er varðar efni sem skráð eru í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE áður en reglugerð þessi tekur gildi skal skila rökstudda álitinu, sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar, innan 12 mánaða frá gildistöku þessarar reglugerðar.

13. gr.

Stjórnsýsluleg endurskoðun

Framkvæmdastjórninni er heimilt að endurskoða, að eigin frumkvæði eða að beiðni aðildarríkis eða annars aðila sem málið varðar beint og persónulega, hverja þá ákvörðun sem tekin er í krafti heimilda sem þessi reglugerð veitir Matvælaöryggisstofnuninni eða ef látið er ógert að beita þessum heimildum.

Í þeim tilgangi skal beiðni lögð fyrir framkvæmdastjórnina innan tveggja mánaða frá þeim degi er viðkomandi aðili varð var við viðkomandi aðgerðir eða aðgerðaleyzi.

Framkvæmdastjórnin skal taka ákvörðun innan tveggja mánaða og krefjast þess, ef við á, að Matvælaöryggisstofnunin dragi til baka ákvörðun sína eða bæti úr aðgerðaleyzi sínu innan tiltekins frests.

3. HLUTI

Fastsetning, breyting eða niðurfelling á hámarksgildum leifa

14. gr.

Ákvarðanir um umsóknir varðandi hámarksgildi leifa

1. Við móttöku á álit Matvælaöryggisstofnunarinnar og að teknu tilliti til þess álits skal framkvæmdastjórnin án tafar og eigi síðar en innan þriggja mánaða semja reglugerð, sem varðar fastsetningu, breytingu eða niðurfellingu á tilteknu hámarksgildi leifa, eða ákvörðun um að hafna umsókninni, og leggja reglugerðina eða ákvörðunina fram til samþykktar í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 45. gr.

2. Að því er varðar ákvæðin sem um getur í 1. mgr. skal taka tillit til:

- a) fyrirleggjandi vísindalegrar og tæknilegrar þekkingar,
  - b) hugsanlegrar tilvistar varnarefnaleifa, sem eiga sér annan uppruna en sem kemur til af núverandi notkun virkra efna við plöntuvæðing, og þekktra uppsafnaðra áhrifa og samverkandi áhrifa þeirra þegar aðferðir til að meta slík áhrif liggja fyrir,
  - c) niðurstaðna úr mati á mögulegri áhættu fyrir neytendur sem fá í sig mikið magn og sem eru mjög viðkvæmir og, eftir því sem við á, áhættu fyrir dýr,
  - d) niðurstaðna úr mati og ákvörðunum til að breyta notkun plöntuvæðingarefna,
  - e) CXL-hámarksgildis eða góðrar starfsvenju í landbúnaði sem beitt er í þriðja landi til löglegrar notkunar virks efnis í viðkomandi landi,
  - f) annarra lögmætra þátta sem skipta máli í þessu tilliti.
3. Framkvæmdastjórninni er heimilt hvenær sem er að krefja umsækjanda eða Matvælaöryggisstofnunarinnar um að leggja fram viðbótarupplýsingar. Framkvæmdastjórnin skal láta aðildarríkjunum og Matvælaöryggisstofnunarinni í té allar viðbótarupplýsingar sem henni hafa borist.

15. gr.

Skráning nýrra eða breyttra hámarksgilda leifa í II. og III. viðauka

1. Í reglugerðinni, sem um getur í 1. mgr. 14. gr., skal:
- a) fastsetja ný eða breytt hámarksgildi leifa og tilgreina þau í II. viðauka við þessa reglugerð hafi virku efnin verið skráð í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE eða
  - b) fastsetja eða breyta bráðabirgðahámarksgildum leifa og tilgreina þau í III. viðauka við þessa reglugerð hafi virku efnin ekki verið skráð í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE og hafi þau ekki verið skráð í II. viðauka við þessa reglugerð eða

- c) fastsetja, í þeim tilfellum sem getið var um í 16. gr., bráðabirgðahámarksgildi leifa og tilgreina þau í III. viðauka við þessa reglugerð.

2. Ef bráðabirgðahámarksgildi leifa eru fastsett eins og kveðið er á um í b-lið 1. mgr. skal fella þau brott úr III. viðauka með reglugerð einu ári eftir skráningu eða synjun skráningar viðkomandi, virks efnis í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE, í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 45. gr. þessarar reglugerðar. Ef eitt eða fleiri aðildarríki óska þess er hins vegar heimilt að halda því í ár til viðbótar þar til staðfest hefur verið að nauðsynlegar vísindarannsóknir hafi farið fram til stuðnings umsókn um fastsetningu hámarksgildis leifa. Í tilvikum þar sem slík staðfesting er lögð fram skal bráðabirgðahámarksgildi leifa haldið í tvö ár til viðbótar, að því tilskildu að ekki hafi komið í ljós óviðunandi áhætta fyrir neytendur.

16. gr.

Verklagsreglur til að fastsetja bráðabirgðahámarksgildi leifa við tilteknar aðstæður

1. Með reglugerðinni, sem um getur í 1. mgr. 14. gr., er einnig heimilt að fastsetja bráðabirgðahámarksgildi leifa sem skulu skráð í III. viðauka við eftirtalдар aðstæður:

- a) í undantekingartilvikum, einkum þegar varnarefnaleifar geta komið fram sem afleiðing umhverfismengunar eða annars konar mengunar eða vegna notkunar plöntuvæðingarefna skv. 4. mgr. 8. gr. tilskipunar 91/414/EBE, eða
  - b) þegar viðkomandi afurðir vega lítið í fæði neytenda og vega ekki þungt í fæði hlutaðeigandi undirhópa né í fæði dýra, ef við á, eða
  - c) ef um hunang er að ræða, eða
  - d) ef um jurtate er að ræða, eða
  - e) ef óhjákvæmileg notkun (essential use) plöntuvæðingarefna hefur verið staðfest með ákvörðun um að fella brott virkt efni eða skrá ekki virkt efni í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE, eða
  - f) þegar nýjar afurðir, afurðaflokkar og/eða hlutar afurða hafa verið skráð í I. viðauka og eitt eða fleiri aðildarríki fara fram á það til þess að unnt sé að láta vísindarannsóknir, sem eru nauðsynlegar til stuðnings hámarksgildum leifa, fara fram og meta þær, að því tilskildu að ekki hafi komið í ljós óviðunandi áhætta fyrir neytendur.
2. Skráning bráðabirgðahámarksgilda leifa, sem um getur í 1. mgr., skal byggjast á álit Matvælaöryggisstofnunarinnar, vöktunargögnum og mati sem staðfestir að hvorki sé um að ræða óviðunandi áhættu fyrir neytendur né dýr.

Endurmata skal áframhaldandi gildi bráðabirgðahámarksgilda leifa, sem um getur í a-, b-, c- og d-lið 1. mgr., a.m.k. einu sinni á 10 ára fresti og öllum slíkum hámarksgildum leifa skal breytt eða þau felld niður eftir því sem við á.

Endurmata skal þau hámarksgildi leifa, sem um getur í e-lið 1. mgr., þegar tímabilinu, sem óhjákvæmilega notkunin var leyfð fyrir, lýkur. Endurmata skal hámarksgildi leifa, sem um getur í f-lið 1. mgr., þegar vísindalegum rannsóknunum og mati á þeim er lokið en eigi síðar en fjórum árum eftir skráningu þeirra í III. viðauka.

17. gr.

Breyting á hámarksgildum leifa í kjölfar afturköllunar á leyfum fyrir plöntuvarnarefnum

Heimilt er að samþykkja breytingar á II. og III. viðauka, sem eru nauðsynlegar til að fella niður hámarksgildi leifa í kjölfar afturköllunar á gildandi leyfi fyrir plöntuvarnarefni, án þess að leita álits Matvælaöryggisstofnunarinnar.

III. KAFLI

BRÁÐABIRGÐAHÁMARKSGILDI LEIFA SEM GILDA UM AFURÐIR ÚR PLÖNTU- OG DÝRARÍKINU

18. gr.

Eftirlit með því að hámarksgildi leifa séu virt

1. Þær afurðir, sem falla undir I. viðauka, skulu ekki innihalda, frá þeim tíma sem þær eru settar á markað sem matvæli eða fôður eða þau eru gefin dýrum, varnarefnaleifar sem fara yfir:

- a) hámarksgildi leifa fyrir þessar afurðir sem sett eru fram í II. og III. viðauka,
- b) 0,01 mg/kg fyrir þær afurðir, sem sértæk hámarksgildi leifa hafa ekki verið fastsett fyrir í II. eða III. viðauka, eða fyrir virk efni sem ekki eru tilgreind í IV. viðauka nema önnur staðalgildi hafi verið fastsett fyrir virkt efni í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 45. gr., að teknu tilliti til venjubundinna greiningaraðferða sem eru fyrir hendi. Slík staðalgildi skulu tilgreind í V. viðauka.

2. Aðildarríkin mega ekki banna eða hindra á yfirráðasvæði sínu að þær afurðir, sem falla undir I. viðauka, séu settar á markað eða að dýr, sem gefa af sér afurðir til manneldis, séu fôðruð á þeim af þeirri ástæðu að þær innihaldi varnarefnaleifar, að því tilskildu að:

- a) slíkar afurðir uppfylli ákvæði 1. mgr. og 20. gr., eða
- b) að virka efnið sé tilgreint í IV. viðauka.

3. Þrátt fyrir 1. mgr. er aðildarríkjunum heimilt að leyfa, á yfirráðasvæði sínu í tengslum við meðhöndlun með svælefni að lokinni uppskeru, gildi efnaleifa fyrir virk efni sem eru hærri en mörkin sem eru tilgreind í II. og III. viðauka fyrir afurð sem fellur undir I. viðauka ef samsetning virka efnisins/afurðarinnar er skráð í VII. viðauka, að því tilskildu að:

- a) slíkar afurðir séu ekki ætlaðar til beinnar neyslu,
- b) viðeigandi eftirlit sé viðhaft til að tryggja að slíkar afurðir standi notendum eða neytendum ekki til boða, ef þær eru afhentar beint til neytenda, fyrir en efnaleifarnar eru ekki lengur yfir þeim hámarksgildum sem tilgreind eru í II. eða III. viðauka,
- c) hinum aðildarríkjunum og framkvæmdastjórninni hafi verið tilkynnt um ráðstafanirnar. Samsetningar virka efnisins/afurðarinnar, sem tilgreindar eru í VII. viðauka, skulu skilgreindar í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 45. gr.

4. Í undantekningartilvikum, einkum í tengslum við notkun plöntuvarnarefna í samræmi við 4. mgr. 8. gr. tilskipunar 91/414/EEB eða í samræmi við skuldbindingar í tilskipun 2000/29/EB ⁽¹⁾, er aðildarríki heimilt að leyfa setningu meðhöndlaðra matvæla eða fôðurs, sem uppfyllir ekki skilyrði 1. mgr., á markað og/eða að dýr á yfirráðasvæði þess séu fôðruð á þeim, að því tilskildu að slík matvæli eða fôður hafi ekki í för með sér óviðunandi áhættu. Tilkynna ber hinum aðildarríkjunum, framkvæmdastjórninni og Matvælaöryggisstofnuninni um slík leyfi þegar í stað, og um viðeigandi áhættumat til nánari skoðunar án óþarfra tafa í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 45. gr., í því skyni að fastsetja bráðabirgðahámarksgildi leifa til tiltekins tíma eða grípa til hvers kyns ráðstafana annarra í tengslum við slíkar afurðir.

19. gr.

Bann er varðar unnar og/eða samsettar afurðir

Banna skal vinnslu og/eða blöndun afurða í því skyni að þynna þær með sömu afurð eða öðrum afurðum, sem falla undir I. viðauka og eru ekki í samræmi við ákvæði 1. mgr. 18. gr. eða 20. gr., í þeim tilgangi að setja þær á markað sem matvæli eða fôður eða fôðra dýr á þeim.

(¹) Tilskipun ráðsins 2000/29/EB frá 8. maí 2000 um verndarráðstafanir gegn því að inn í Bandalagið berist lífverur sem eru skaðlegar plöntum eða plöntuafurðum og gegn útbreiðslu þeirra innan Bandalagsins (Stjtið. EB L 169, 10.7.2000, bls. 1). Tilskipuninni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 882/2004.

20. gr.

Hámarksgildi leifa sem eiga við um unnar og/eða samsettar afurðir

1. Ef hámarksgildi leifa fyrir unnar og/eða samsettar afurðir eru ekki sett fram í II. eða III. viðauka skulu þau hámarksgildi leifa, sem kveðið er á um í 1. mgr. 18. gr., gilda fyrir viðkomandi afurð sem fellur undir I. viðauka, að teknu tilliti til breytinga á gildum fyrir varnarefnaleifar sem verða til við vinnslu og/eða blöndun.

2. Heimilt er að tilgreina sértæka styrkingar- eða þynningarþætti fyrir tilteknar vinnslu- og/eða blöndunaraðgerðir eða fyrir tilteknar, unnar og/eða samsettar afurðir í skránni í VI. viðauka, í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 45. gr.

IV. KAFLI

**SÉRÁKVÆÐI SEM TENGJAST UPPTÖKU GILDANDI
HÁMARKSGILDA LEIFA Í ÞESSA REGLUGERÐ**

21. gr.

Fyrsta fastsetning á hámarksgildum leifa

1. Hámarksgildi leifa fyrir afurðir, sem falla undir I. viðauka, skulu fastsett í fyrsta sinn og tilgreind í II. viðauka í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 45. gr. og þau hámarksgildi leifa, sem kveðið er á um samkvæmt tilskipunum 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE, skulu tekin með, að teknu tilliti til viðmiðananna í 2. mgr. 14. gr. þessarar reglugerðar.

2. Innan 12 mánaða frá gildistöku þessarar reglugerðar skal taka saman II. viðauka.

22. gr.

Fyrsta fastsetning á bráðabirgðahámarksgildum leifa

1. Bráðabirgðahámarksgildi leifa fyrir virk efni, sem enn hefur ekki verið tekin ákvörðun um hvort eigi að skrá í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE eða ekki, skulu fastsett í fyrsta sinn og tilgreind í III. viðauka við þessa reglugerð nema þau hafi þegar verið tilgreind í II. viðauka við þessa reglugerð, í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 45. gr. og að teknu tilliti til upplýsinga, sem aðildarríkin hafa lagt fram, rökstudda álitsins, sem tilgreint er í 24. gr., ef það skiptir máli, þeirra þátta, sem um getur í 2. mgr. 14. gr., og eftirfarandi hámarksgilda leifa:

a) þeirra hámarksgilda leifa, sem enn standa eftir í viðaukanum við tilskipun 76/895/EBE, og

b) landsbundinna hámarksgilda leifa sem hafa enn ekki verið samræmd.

2. Innan 12 mánaða frá gildistöku þessarar reglugerðar skal taka saman III. viðauka í samræmi við 23., 24. og 25. gr.

23. gr.

Upplýsingar sem aðildarríkin skulu veita um landsbundin hámarksgildi leifa

Hafi virkt efni enn ekki verið skráð í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE og hafi aðildarríki, eigi síðar en við gildistöku I. viðauka við þessa reglugerð, fastsett landsbundið hámarksgildi leifa fyrir viðkomandi, virkt efni fyrir afurð, sem fellur undir I. viðauka við þessa reglugerð, eða hafi það komist að þeirri niðurstöðu að ekki sé þörf á hámarksgildi leifa fyrir þetta virka efni, skal viðkomandi aðildarríki senda framkvæmdastjórninni tilkynningu með tilteknu sniði og eigi síðar en tiltekinn dag, sem skal ákveða í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 45. gr., um þetta landsbundna hámarksgildi leifa eða þá staðreynd að ekki sé þörf á hámarksgildi leifa fyrir tiltekið virkt efni, og gefa upp eftir því sem við á og að beiðni framkvæmdastjórnarinnar:

- a) viðkomandi, góða starfsvenju í landbúnaði,
- b) yfirlitsgögn varðandi prófanir sem eru gerðar undir eftirliti og/eða vöktunargögn, liggi þau fyrir, ef góðri starfsvenju í landbúnaði við þaðarmörk er beitt í aðildarríkinu,
- c) viðtekinn dagskammt og, ef við á, viðmiðunarskammt bráðrar eitrunar sem er notaður við áhættumat í hverju landi fyrir sig, svo og niðurstöður matsins.

24. gr.

**Álit Matvælaöryggisstofnunarinnar á gögnum sem
landsbundin hámarksgildi leifa grundvallast á**

1. Matvælaöryggisstofnunin skal senda framkvæmdastjórninni rökstutt álit varðandi hugsanlega áhættu fyrir heilbrigði neytenda af völdum:

- a) bráðabirgðahámarksgilda leifa sem kunna að vera skráð í III. viðauka,
- b) virkra efni sem kunna að vera skráð í IV. viðauka.

2. Matvælaöryggisstofnunin skal taka mið af fyrirliggjandi vísinda- og tækniþekkingu við samantekt rökstudda álitsins sem um getur í 1. mgr., einkum af upplýsingum sem aðildarríkin veita og krafist er skv. 23. gr.

25. gr.

Fastsetning bráðabirgðahámarksgilda leifa

Með hliðsjón af álit Matvælaöryggisstofnunarinnar, ef slíkt álit telst nauðsynlegt, er heimilt að fastsetja bráðabirgðahámarksgildi leifa fyrir virk efni, sem um getur í 23. gr., og tilgreina þau í III. viðauka skv. 1. mgr. 22. gr. eða virku efnin má tilgreina, eftir því sem við á, í IV. viðauka skv. 1. mgr. 5. gr. Bráðabirgðahámarksgildi leifa skulu fastsett við lægsta gildi sem unnt er að ná í öllum aðildarríkjunum á grundvelli góðrar starfsvenju í landbúnaði.

V. KAFLI

OPINBERT EFTIRLIT, SKÝRSLUR OG VIÐURLÖG

1. HLUTI

Opinbert eftirlit með hámarksgildum leifa

26. gr.

Opinbert eftirlit

1. Með fyrirvara um tilskipun 96/23/EB⁽¹⁾ skulu aðildarríkin hafa opinbert eftirlit með varnarefnaleifum í því skyni að sjá til þess að farið sé að ákvæðum þessarar reglugerðar í samræmi við viðeigandi ákvæði í lögum Bandalagsins um opinbert eftirlit með matvælum og föðri

2. Slíkt eftirlit með varnarefnaleifum skal einkum felast í sýnatöku og síðan greiningu á sýnunum og sanngreiningu á þeim varnarefnum, sem finnast, og styrk viðkomandi efnaleifa. Slíkt eftirlit skal einnig fara fram þar sem afurðirnar eru afhentar neytendum.

27. gr.

Sýnataka

1. Hvert aðildarríki skal taka nægilega mörg og margvísleg sýni til að tryggja að niðurstöðurnar séu dæmigerðar fyrir markaðinn, að teknu tilliti til niðurstaðna fyrri eftirlitsáætlana. Slík sýnataka skal fara fram eins nálægt afhendingarstaðnum og unnt er svo grípa megi til hvers kyns framfylgdaraðgerða í kjölfarið.

2. Sýnatökuaðferðir, sem eru nauðsynlegar til að hafa slíkt eftirlit með varnarefnaleifum í afurðum, öðrum en þeim sem kveðið er á um í tilskipun 2002/63/EB⁽²⁾, skulu ákveðnar í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 2. mgr. 45. gr. þessarar reglugerðar.

28. gr.

Greiningaraðferðir

1. Aðferðirnar, sem notaðar eru til greiningar á varnarefnaleifum, skulu uppfylla þær viðmiðanir sem settar eru fram í viðeigandi ákvæðum í lögum Bandalagsins um opinbert eftirlit með matvælum og föðri.

2. Heimilt er að samþykka tæknilegar viðmiðunarreglur, sem eiga við um sérstakar fullgildingarviðmiðanir og verklagsreglur við gæðaeftirlit í tengslum við greiningaraðferðir við að ákvarða varnarefnaleifar, í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 2. mgr. 45. gr.

3. Allar rannsóknarstofur, sem greina sýni vegna opinbers eftirlits með varnarefnaleifum, skulu taka þátt í hæfnisprófunum fyrir varnarefnaleifar á vegum Bandalagsins sem framkvæmdastjórnin skipuleggur.

2. HLUTI

Eftirlitsáætlun Bandalagsins

29. gr.

Eftirlitsáætlun Bandalagsins

1. Framkvæmdastjórnin skal undirbúa samræmda eftirlitsáætlun Bandalagsins til margra ára, tilgreina þau sérstöku sýni sem á að fella inn í eftirlitsáætlanir í hverju landi fyrir sig og taka tillit til vandamála sem hafa komið í ljós varðandi það að virt séu hámarksgildi leifa, sem eru sett fram í þessari reglugerð, í því skyni að meta váhrif á neytendur og beitingu gildandi löggjafar.

2. Eftirlitsáætlun Bandalagsins skal samþykkt og uppfærð á hverju ári í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 2. mgr. 45. gr. Leggja skal drög að eftirlitsáætlun Bandalagsins fyrir nefndina, sem um getur í 1. mgr. 45. gr., a.m.k. sex mánuðum fyrir lok hvers almanaksárs.

3. HLUTI

Landsbundnar eftirlitsáætlanir

30. gr.

Landsbundnar eftirlitsáætlanir vegna varnarefnaleifa

1. Aðildarríkin skulu koma á landsbundnum eftirlitsáætlunum til margra ára vegna varnarefnaleifa. Þau skulu á hverju ári uppfæra þessar áætlanir sínar.

⁽¹⁾ Reglugerð ráðsins 96/23/EB frá 29. apríl 1996 um ráðstafanir til eftirlits með tilteknum efnum og leifum þeirra í lifandi dýrum og dýraafurðum og um niðurfellingu á tilskipunum 85/358/EBE og 86/469/EBE og ákvörðunum 89/187/EBE og 91/664/EBE (Stjtið. EB L 125, 23.5.1996, bls. 10). Tilskipuninni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 882/2004.

⁽²⁾ Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2002/63/EB frá 11 júlí 2002 um sýnatökuaðferðir innan Bandalagsins við opinbert eftirlit með leifum varnarefna í og á vörum úr jurta- og dýraríkinu og um niðurfellingu á tilskipun 79/700/EBE (Stjtið. EB L 187, 16.7.2002, bls. 30).

Þessar áætlanir skulu áhættutengdar og einkum miðast að því að meta váhrif á neytendur og hvort farið er að ákvæðum núverandi löggjafar. Í áætlununum skal a.m.k. eftirfarandi tilgreint:

- a) afurðir sem taka á sýni úr,
- b) fjöldi sýna sem á að taka og greiningar sem á að framkvæma,
- c) varnarefni sem á að greina,
- d) þær viðmiðanir, sem gengið er út frá við gerð þessara áætlana, þ.m.t.:
  - i) samsetningar varnarefnis og afurðar sem á að velja,
  - ii) fjöldi sýna sem á að taka úr innlendum afurðum annars vegar og innfluttum afurðum hins vegar,
  - iii) neysla afurðanna sem hlutfall af matvælaneyslu þjóðarinnar,
  - iv) eftirlitsáætlun Bandalagsins, og
  - v) niðurstöður fyrir eftirlitsáætlana.

2. Aðildarríkin skulu leggja uppfærðar, landsbundnar eftirlitsáætlanir sínar varðandi varnarefnaleifar, sem um getur í 1. mgr., fyrir framkvæmdastjórnina og Matvælaöryggisstofnunina a.m.k. þremur mánuðum fyrir lok hvers almanaksárs.

3. Aðildarríkin skulu taka þátt í eftirlitsáætlun Bandalagsins eins og kveðið er á um í 29. gr. Þeim ber að birta árlega á Netinu allar niðurstöður vöktunar á efnaleifum í hverju ríki fyrir sig. Ef farið er yfir hámarksgildi leifa er aðildarríkjum heimilt að nafngreina þá smásala, kaupmenn og framleiðendur sem eiga í hlut.

4. HLUTI

Upplýsingar frá aðildarríkjum og ársskýrsla

31. gr.

Upplýsingar frá aðildarríkjum

1. Aðildarríkin skulu eigi síðar en 31. ágúst ár hvert senda eftirfarandi upplýsingar, sem varða fyrra almanaksár, til framkvæmdastjórnarinnar, Matvælaöryggisstofnunarinnar og hinna aðildarríkjanna:

- a) niðurstöður úr opinberu eftirliti sem kveðið er á um í 1. mgr. 26. gr.,
- b) upplýsingar um greiningarmörkin sem beitt er í landsbundnu eftirlitsáætlunum, sem um getur í 30. gr., og samkvæmt eftirlitsáætlun Bandalagsins sem um getur í 29. gr.,

c) upplýsingar um þátttöku rannsóknarstofa í hæfnisprófunum Bandalagsins, sem um getur í 3. mgr. 28. gr., og öðrum hæfnisprófunum sem skipta máli varðandi samsetningar varnarefnis og afurðar sem sýni voru tekin úr í landsbundnu eftirlitsáætluninni,

d) upplýsingar varðandi faggildingarstöðu þeirra rannsóknarstofa sem áttu aðild að eftirlitinu sem um getur í a-lið,

e) upplýsingar um framfylgdarráðstafanir sem gripið er til þegar það er leyft að landslögum.

2. Heimilt er að kveða á um framkvæmdarráðstafanir varðandi afhendingu upplýsinga frá aðildarríkjum í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 45. gr., að höfðu samráði við Matvælaöryggisstofnunina.

32. gr.

Ársskýrsla um varnarefnaleifar

1. Matvælaöryggisstofnunin skal semja ársskýrslu um varnarefnaleifar á grundvelli upplýsinga frá aðildarríkjum skv. 1. mgr. 31. gr.

2. Í ársskýrslu Matvælaöryggisstofnunarinnar skulu a.m.k. vera upplýsingar um eftirfarandi atriði:

a) greiningu á niðurstöðum úr opinberu eftirliti sem kveðið er á um í 2. mgr. 26. gr.,

b) yfirlýsingu um hugsanlegar ástæður þess að farið var yfir hámarksgildi leifa ásamt öllum viðeigandi athugunum varðandi áhættustjórnunarræði,

c) greiningu á langvinnri og bráðri áhættu af völdum varnarefnaleifa fyrir heilbrigði neytenda,

d) mat á váhrifum á neytendur af völdum varnarefnaleifa, byggt á upplýsingum sem veittar eru samkvæmt a-lið og hvers kyns öðrum fyrirliggjandi upplýsingum, þ.m.t. skýrslur sem lagðar eru fram samkvæmt tilskipun 96/23/EB.

3. Hafi aðildarríki ekki lagt fram upplýsingar í samræmi við 31. gr. er Matvælaöryggisstofnuninni heimilt að virða að vettugi upplýsingar um viðkomandi aðildarríki við samantekt ársskýrslunnar.

4. Heimilt er að ákveða snið ársskýrslunnar í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 45. gr.

5. Matvælaöryggisstofnunin skal leggja ársskýrsluna fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en síðasta dag febrúarmánaðar ár hvert.

6. Heimilt er að setja fram álit í ársskýrslunni um þau varnarefni sem skulu falla undir áætlanir í framtíðinni.

7. Matvælaöryggisstofnunin skal birta ársskýrsluna opinberlega ásamt öllum athugasemdum framkvæmdastjórnarinnar eða aðildarríkjanna.

33. gr.

Framlagning ársskýrslu um varnarefnaleifar fyrir nefndina

Framkvæmdastjórnin skal án tafar leggja ársskýrsluna um varnarefnaleifar fyrir nefndina, sem vísað er til í 1. mgr. 45. gr., sem fer yfir hana og setur fram tilmæli varðandi allar nauðsynlegar ráðstafanir sem þarf að taka varðandi tilkynnt brot er varða hámarksgildi leifa eins og um getur í II. og III. viðauka.

5. HLUTI

Viðurlög

34. gr.

Viðurlög

Aðildarríkin skulu setja reglur um viðurlög við brotum gegn ákvæðum þessarar reglugerðar og gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að þeim sé beitt. Viðurlögin skulu vera árangursrík, í réttu hlutfalli við brotið og letjandi.

Aðildarríkin skulu án tafar tilkynna framkvæmdastjórninni um þessar reglur og allar breytingar á þeim.

VI. KAFLI

NEYÐARRÁÐSTAFANIR

35. gr.

Neyðarráðstafanir

Ákvæði 53. og 54. gr. reglugerðar (EB) nr. 178/2002 gilda ef nýjar upplýsingar eða endurmat á núverandi upplýsingum, sýna að varnarefnaleifar eða hámarksgildi leifa, sem falla undir þessa reglugerð, kunna að stofna heilbrigði manna eða dýra í hættu þannig að kalli á tafarlaugar aðgerðir. Ef um er að ræða ferskvöru skal fresturinn, sem framkvæmdastjórnin hefur til þess að taka ákvörðun, styttnur í sjö daga.

VII. KAFLI

STUÐNINGSRÁÐSTAFANIR SEM TENGJAST SAMRÆMDUM HÁMARKSGILDUM LEIFA FYRIR VARNAREFNI

36. gr.

Stuðningsráðstafanir sem tengjast samræmdum hámarksgildum leifa fyrir varnarefni

1. Grípa skal til stuðningsráðstafana sem tengjast samræmdum hámarksgildum leifa fyrir varnarefni á vettvangi Bandalagsins og taka m.a. til eftirfarandi:

a) samsteypst gagnagrunns fyrir löggjöf Bandalagsins um hámarksgildi leifa fyrir varnarefni sem gerir slíkar upplýsingar jafnframt aðgengilegar fyrir alla,

b) hæfnisprófana Bandalagsins sem um getur í 3. mgr. 28. gr,

c) rannsókna og annarra aðgerða til undirbúnings og þróunar löggjafar og tæknilegra viðmiðunarreglna varðandi varnarefnaleifar sem miðast einkum að því að þróa og nota aðferðir til að meta samanlögð, uppsöfnuð og samverkandi áhrif,

d) rannsókna sem eru nauðsynlegar til að meta váhrif af völdum varnarefnaleifa á neytendur og dýr,

e) rannsókna sem eru nauðsynlegar til að styðja samanburðar-rannsóknarstofur ef ekki er unnt að nota fyrirbyggjandi greiningaraðferðir til að hafa eftirlit með fastsettum hámarksgildum leifa,

2. Heimilt er, í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 45. gr., að samþykkja öll nauðsynleg framkvæmdar-ákvæði varðandi þær ráðstafanir sem um getur í 1. mgr.

37. gr.

Framlag Bandalagsins til stuðningsráðstafana varðandi samræmd hámarksgildi leifa fyrir varnarefni

1. Bandalaginu er heimilt að veita fjárframlag sem nemur allt að 100% af kostnaðinum við þær ráðstafanir sem kveðið er á um í 36. gr.

2. Fjárveitingarnar skulu heimilaðar á hverju fjárlagaári sem þáttur í fjárlagagerðinni.

VIII. KAFLI

SAMRÆMING UMSÓKNA VARÐANDI HÁMARKSGILDUM LEIFA

38. gr.

Tilnefning innlendra yfirvalda

Hvert aðildarríki skal tilnefna eitt eða fleiri innlend yfirvöld til þess að samræma samstarf við framkvæmdastjórnina, Matvælaöryggisstofnunina, hin aðildarríkin, framleiðslu-fyrirtæki, framleiðendur og ræktendur til að ná markmiðum þessarar reglugerðar. Ef aðildarríki tilnefnir fleiri en eitt yfirvald skal aðildarríkið tilgreina hvert tilnefndu yfirvaldanna skuli vera tengiliður.

Þessum innlendu yfirvöldum er heimilt að úthluta verkefnum til annarra aðila.

Hvert aðildarríki skal tilkynna framkvæmdastjórninni og Matvælaöryggisstofnuninni um heiti og heimilisföng þessara tilnefndu, innlendu yfirvalda.

39. gr.

IX. KAFLI

Samræming Matvælaöryggisstofnunarinnar á upplýsingum varðandi hámarksgildi leifa**FRAMKVÆMD**

43 gr.

Matvælaöryggisstofnunin skal:

Vísindalegt álit Matvælaöryggisstofnunarinnar

- a) tryggja samræmi í störfum sínum og skýrslugjafar-aðildarríkisins sem tilnefnt er fyrir tiltekið, virkt efni í samræmi við tilskipun 91/414/EBE,
- b) tryggja samræmi í störfum sínum, aðildarríkjanna og framkvæmdastjórnarinnar varðandi hámarksgildi leifa, einkum til þess að uppfylla kröfur 41. gr.

Framkvæmdastjórnin eða aðildarríkin geta farið fram á vísindalegt álit Matvælaöryggisstofnunarinnar varðandi allar ráðstafanir sem tengjast mati á áhættu samkvæmt þessari reglugerð. Framkvæmdastjórninni er heimilt að tilgreina frestinn til að skila álitinu.

44 gr.

40. gr.

Verklagsreglur til að samþykkja álit Matvælaöryggisstofnunarinnar**Upplýsingar sem aðildarríkin skulu leggja fram**

Aðildarríkin skulu, að beiðni Matvælaöryggisstofnunarinnar, leggja fyrir stofnunina allar fyrirbyggjandi upplýsingar sem eru nauðsynlegar til þess að meta öryggi hámarksgilda leifa.

1. Þegar álit Matvælaöryggisstofnunarinnar í samræmi við þessa reglugerð krefjast einungis vísinda- eða tæknilegrar vinnu þar sem beitt er almennt viðurkenndum, vísindalegum eða tæknilegum meginreglum er Matvælaöryggisstofnuninni heimilt, hreyfi framkvæmdastjórnin eða aðildarríki ekki andmælum við því, að gefa álitinu út án samráðs við vísindanefndina eða sérfræðinganefndirnar sem um getur í 28. gr. reglugerðar (EB) nr. 178/2002.

41 gr.

2. Í framkvæmdarreglunum skv. a-lið 6. mgr. 29. gr. reglugerðar (EB) nr. 178/2002 skulu tilgreind þau tilvik þar sem ákvæði 1. mgr. þessarar reglugerðar gilda.

Gagnagrunnur Matvælaöryggisstofnunarinnar varðandi hámarksgildi leifa

Með fyrirvara um gildandi ákvæði í lögum Bandalagsins og landslögum varðandi aðgang að skjölum skal Matvælaöryggisstofnunin koma upp og viðhalda gagnagrunni sem framkvæmdastjórnin og lögbær yfirvöld aðildarríkjanna hafa aðgang að og inniheldur vísindalegar upplýsingar og upplýsingar um góðar starfsvenjur í landbúnaði að því er varðar hámarksgildi leifa, virka efnið og vinnsluþætti sem sett eru fram í II., III., IV. og VII. viðauka. Hann skal einkum innihalda upplýsingar er varða mat á innteknu magni með fæðu og upplýsingar um vinnsluþætti og eiturefnafræðilega endapunkta.

45 gr.

Nefndarmeðferð

42 gr.

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar fastanefndarinnar um matvælaferli og heilbrigði dýra sem komið var á fót skv. 58. gr. reglugerðar (EB) nr. 178/2002 (hér á eftir kölluð nefndin).

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 5. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.

Aðildarríki og þóknunir

Fresturinn, sem mælt er fyrir um í 6. mgr. 5. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera þrír mánuðir.

1. Aðildarríkjum er heimilt að endurheimta, með þóknun eða gjöldum, kostnað við vinnu, sem tengist fastsetningu, breytingum eða niðurfellingu á hámarksgildum leifa, eða við hvers konar störf önnur sem leiðir af skuldbindingum samkvæmt þessari reglugerð.

3. Nefndin setur sér starfsreglur.

46 gr.

2. Aðildarríkin skulu sjá til þess að þóknunin eða gjaldið sem um getur í 1. mgr.:

Framkvæmdarráðstafanir

a) sé ákvarðað á gagnsæjan hátt, og

Í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 2. mgr. 45. gr. og, eftir því sem við á, að teknu tilliti til álits Matvælaöryggisstofnunarinnar, skal fastsetja eða kveða á um breytingar á eftirfarandi:

b) sé í samræmi við raunverulegan kostnað við þá vinnu sem um ræðir.

a) framkvæmdarráðstafanir til að tryggja samræmda beitingu þessarar reglugerðar,

Nota má gjaldskrá með föstum gjöldum sem byggjast á meðalkostnaði fyrir vinnuna sem um getur í 1. mgr.

b) dagsetningarnar í 23. gr., 29. gr. (2. mgr.), 30. gr. (2. mgr.), 31. gr. (1. mgr.) og 32. gr. (5. mgr.),

- c) skjöl með tæknileiðbeiningum til stuðnings við beitingu þessarar reglugerðar,

49. gr.

- d) ítarlegar reglur varðandi þau vísindalegu gögn sem krafist er við fastsetningu á hámarksgildum leifa.

47 gr.

Skýrsla um framkvæmd þessarar reglugerðar

Eigi síðar en 10 árum eftir að reglugerð þessi öðlast gildi skal framkvæmdastjórnin senda Evrópuþinginu og ráðinu skýrslu um framkvæmd hennar ásamt viðeigandi tillögum.

X. KAFLI

LOKAÁKVÆÐI

48 gr.

Niðurfelling og aðlögun löggjafar

1. Tilskipanir 76/895/EBE, 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE eru hér með felldar úr gildi frá og með þeim degi sem um getur í annarri málsgrein 50. gr.

2. Í stað f-liðar 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 91/414/EBE komi eftirfarandi:

„f) hámarksgildi leifa fyrir landbúnaðarafurðir, sem verða fyrir áhrifum af þeirri notkun sem um getur í leyfinu, hafi verið, eftir því sem við á, fastsett eða þeim breytt í samræmi við reglugerð (EB) nr. 396/2005 (*).“

(*) Stjtið. ESB L 70, 16.3.2005, bls. 1.

Bráðabirgðaráðstafanir

1. Kröfur skv. III. kafla gilda ekki um afurðir sem hafa verið framleiddar eða fluttar inn í Bandalagið á löglegan hátt fyrir þann dag sem um getur í annarri málsgrein 50. gr.

Til þess að tryggja viðtæka vernd fyrir neytendur er hins vegar heimilt að gripa til viðeigandi ráðstafana varðandi þessar afurðir í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 45. gr.

2. Þegar slíkt er nauðsynlegt til þess að unnt sé með eðlilegum hætti að markaðssetja, vinna og neyta afurða, er heimilt að mæla fyrir um frekari bráðabirgðaráðstafanir um framkvæmd tiltekinna hámarksgilda leifa sem kveðið er á um í 15., 16., 21., 22. og 25. grein.

Þessar ráðstafanir, sem skulu vera með fyrirvara um þá skyldu að tryggja öfluga neytendavernd, skulu samþykktar í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 45. gr.

50 gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Ákvæði II., III. og V. kafla gilda frá og með sex mánuðum eftir birtingu síðustu reglugerðanna þar sem I., II., III. og IV. viðauki eru teknir saman.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Strassborg 23. febrúar 2005.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

J.P. BORRELL FONTELLES

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

N. SCHMIT

forseti.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2006/59/EB

2009/EES/25/03

frá 28. júní 2006

um breytingu á viðaukunum við tilskipanir ráðsins 76/895/EBE, 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE að því er varðar hámarksgildi leifa fyrir karbaryl, deltametrín, endósúlfan, fenítrópíón, metíðapíón og oxamýl (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 76/895/EBE frá 23. nóvember 1976 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á ávöxtum og matjurtum ⁽¹⁾, einkum 5. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 86/362/EBE frá 24. júlí 1986 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á kornvörum ⁽²⁾, einkum 10. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 86/363/EBE frá 24. júlí 1986 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á matvælum úr dýraríkinu ⁽³⁾, einkum 10. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 90/642/EBE frá 27. nóvember 1990 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á tilteknum vörum úr jurtaríkinu, meðal annars ávöxtum og matjurtum ⁽⁴⁾, einkum 7. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 91/414/EBE frá 15. júlí 1991 um markaðssetningu plöntuvarnarefna ⁽⁵⁾, einkum f-lið 1. mgr. 4. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Þegar um er að ræða korn og afurðir úr jurtaríkinu, þ.m.t. aldin og grænmeti, skal magn efnaleifa endurspegla

notkun á minnsta magni varnarefna sem nægir til að verja plöntur þannig að leifarnar verði eins litlar og komist verður af með og viðunandi frá eiturefnafræðilegu sjónarmiði, einkum með tilliti til umhverfisverndar og þess magns sem áætlað er að berist í neytendur með fæðu. Þegar um er að ræða matvæli úr dýraríkinu endurspeglar gildi efnaleifa í þeim hve mikið dýr hafa étið af korni og afurðum úr jurtaríkinu, meðhöndluðum með varnarefnum, og, ef við á, bein áhrif af notkun dýralýfja. Hámarksgildi leifa í Bandalaginu samsvara efri mörkum fyrir magn slíkra leifa sem vænta má að gætu fundist í vörum þótt framleiðendur virði góðar starfsvenjur í landbúnaði.

- 2) Stöðugt er verið að endurskoða og breyta hámarksgildum leifa fyrir varnarefni til að taka tillit til nýrra upplýsinga og gagna. Hámarksgildi leifa er ákvarðað við neðri greiningarmörk ef leyfileg notkun plöntuvarnarefnis hefur ekki í för með sér greinanlegar varnarefnaleifar í eða á matvælunum eða ef engin notkun er leyfð eða ef notkun, sem aðildarríkin hafa leyft, hefur ekki verið studd nauðsynlegum gögnum eða ef notkun í þriðju löndum, sem hefur í för með sér efnaleifar í eða á matvælum sem kunna að fara í dreifingu á markaði Bandalagsins, hefur ekki verið studd nauðsynlegum gögnum.

- 3) Framkvæmdastjórninni var tilkynnt að vegna nýrra upplýsinga sem lögju fyrir um eiturefnafræði og þá skammta sem neytendur fá geti reynst nauðsynlegt að endurskoða núverandi hámarksgildi leifa fyrir nokkur varnarefni. Framkvæmdastjórnin hefur farið þess á leit við viðkomandi skýrslugjafaríki að þau leggi fram tillögur um endurskoðun hámarksgilda leifa á vettvangi Bandalagsins. Slíkar tillögur voru lagðar fyrir framkvæmdastjórnina.

- 4) Ævilöng váhrif og skammtímaváhrif á neytendur frá varnarefnum, sem um getur í þessari tilskipun og stafa frá matvælum, hafa verið tekin til endurskoðunar og metin í samræmi við reglur og venjur innan Bandalagsins þar sem tillit er tekið til viðmiðunarreglna sem Alþjóðaheilbrigðismálastofnunin gefur út ⁽⁶⁾. Því er rétt að setja ný hámarksgildi leifa sem tryggja að neytendur verði ekki fyrir óviðunandi váhrifum.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 175, 29.6.2006, bls. 61. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 7/2007 frá 27. apríl 2007 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 38, 9.8.2007, p. 10.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 340, 9.12.1976, bls. 26. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2005/70/EB (Stjtið. ESB L 276, 21.10.2005, bls. 35).

⁽²⁾ Stjtið. EB L 221, 7.8.1986, bls. 37. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2006/30/EB (Stjtið. ESB L 75, 14.3.2006, bls. 7).

⁽³⁾ Stjtið. EB L 221, 7.8.1986, bls. 43. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2006/30/EB.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 350, 14.12.1990, bls. 71. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2006/53/EB (Stjtið. ESB L 154, 8.6.2006, bls. 11).

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 230, 19.8.1991, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2006/45/EB (Stjtið. ESB L 130, 18.5.2006, bls. 27).

⁽⁶⁾ Viðmiðunarreglur um áætlun á magni varnarefnaleifa sem berast með fæðu (endursk.) samdar af matvælasviði Alþjóðlega umhverfiseftirlitsins (GEMS/Food programme) í samræði við Codex-nefndina um varnarefnaleifar, útg. Alþjóðaheilbrigðismálastofnunin 1997 (WHO/FSF/FOS/97.7).

- 5) Bráð váhrif þessara varnarefna á neytendur, sem stafa af sérhverri matvælategund sem hugsanlegt er að innihaldi leifar, hafa verið metin, þar sem við á, í samræmi við þær reglur og venjur sem farið er eftir innan Bandalagsins og með tilliti til þeirra viðmiðunarreglna sem Alþjóðaheilbrigðismálastofnunin gefur út. Niðurstaðan er sú að tilvist varnarefnaleifa við eða undir nýjum mörkum fyrir hámarksgildi leifa muni ekki valda bráðum eiturhrifum.
- 6) Samráð hefur verið haft við viðskiptaaðila Bandalagsins, fyrir milligöngu Alþjóðaviðskiptastofnunarinnar, um ný hámarksgildi leifa og tillit hefur verið tekið til athugasemda þeirra.
- 7) Því ber að breyta viðaukunum við tilskipanir 76/895/EBE, 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE til samræmis við þetta.
- 8) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferli og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Færslurnar varðandi karbarýl og fenitrópíon í II. viðauka við tilskipun 76/895/EBE falli brott.

2. gr.

Eftirfarandi breytingar eru gerðar á tilskipun 86/362/EBE:

- a) Upplýsingunum um oxamýl í I. viðauka við þessa tilskipun er bætt við í A-hluta II. viðauka.
- b) Í stað upplýsinganna um deltametrín og metidaþíon í A-hluta II. viðauka komi texti II. viðauka við þessa tilskipun.

3. gr.

Eftirfarandi breytingar eru gerðar á tilskipun 86/363/EBE:

- a) upplýsingunum um karbarýl í III. viðauka við þessa tilskipun er bætt við í A-hluta II. viðauka,
- b) í stað upplýsinganna um deltametrín í B-hluta II. viðauka komi texti IV. viðauka við þessa tilskipun.

4. gr.

Eftirfarandi breytingar eru gerðar á tilskipun 90/642/EBE:

- a) upplýsingunum um karbarýl og oxamýl í V. viðauka við þessa tilskipun er bætt við í II. viðauka,
- b) í stað upplýsinganna um deltametrín, endósúlfan, fenitrópíon og metidaþíon í II. viðauka komi texti VI. viðauka við þessa tilskipun.

5. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja og birta nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 29. desember 2006. Þau skulu þegar í stað senda framkvæmdastjórninni texta þessara ákvæða og samsvörunartöflu milli viðkomandi ákvæða og þessarar tilskipunar.

Þau skulu beita þessum ákvæðum frá 30. desember 2006, að undanskildum ákvæðum fyrir oxamýl sem skal beita frá 30. desember 2007.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi tekur til.

6. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

7. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 28. júní 2006.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Markos KYPRIANOU

framkvæmdastjóri.

I. VIÐAUKI

Varnarefnaleifar	Hámarksgildi í mg/kg
„Oxamýl	0,01 (*) (p) KORN

(*) Neðri greiningarmörk.

(p) Bráðabirgðahámarksgildi leifa í samræmi við f-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 91/414/EBE: verði þessu gildi ekki breytt verður það endanlegt og tekur gildi frá og með 19. júlí 2010.“

II. VIÐAUKI

Varnarefnaleifar	Hámarksgildi í mg/kg
„Deltametrín	2 KORN
Metíðapíón	0,02 (*) KORN

(*) Neðri greiningarmörk.“

III. VIÐAUKI

Varnarefnaleifar	Hámarksgildi í mg/kg		
	í fitu sem er í kjöti, unnum kjötvörum, innmat og dýrafitu sem skráð eru í I. viðauka undir númerum úr 0201, 0202, 0203, 0204, 02050000, 0206, 0207, úr 0208, 020900, 0210, 160100 og 1602 (1) (4)	í mjólk og nýmjólk úr kúm sem skráð er í I. viðauka undir númerum 0401; fyrir önnur matvæli undir númerum 0401, 0402, 040500 og 0406 í samræmi við (2) (4)	í skurnlausum, nýjum eggjum, í fuglseggjum og eggjarauðu sem skráð eru í I. viðauka undir númerum 0407 00 og 0408 (3) (4)
„karbarýl	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)

(*) Neðri greiningarmörk.“

IV. VIÐAUKI

Varnarefnaleifar	Hámarksgildi í mg/kg		
	í fitu sem er í kjöti, unnum kjötvörum, innmat og dýrafitu sem skráð eru í I. viðauka undir númerum úr 0201, 0202, 0203, 0204, 02050000, 0206, 0207, úr 0208, 020900, 0210, 160100 og 1602 (1) (4)	í mjólk og nýmjólk úr kúm sem skráð er í I. viðauka undir númerum 0401; í öðrum matvælum undir númerum 0401, 0402, 040500 og 0406 í samræmi við (2) (4)	í skurnlausum, nýjum eggjum, í fuglseggjum og eggjarauðu sem skráð eru í I. viðauka undir númerum 0407 00 og 0408 (3) (4)
„deltametrín (sis-deltametrín) (a)	ífur og nýru 0,03 (*), alifuglar og alifuglaafurðir 0,1, annað 0,5	0,05	0,05*(*)»

(*) Neðri greiningarmörk.

(a) Bráðabirgðahámarksgildi leifa gildir til 1. nóvember 2007 (þar til endurskoðun á málsskjölum skv. 94/414/EBE hefur farið fram ásamt endurskráningu samsetninga með deltametríni á vettvangi aðildarríkjanna).“

V. VIDAUKI

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa eiga við um	Karbarýl	Oxamýl ^(b)
„1. Aldin, ný, þurrkuð eða ósoðin, varin skemmdum með frystingu, án viðbættis sykurs; hnetur		
i) SÍTRUSÁVEXTIR	0,05 (*)	
Greipaldin		
Sítrónur		
Súraldin (límónur)		
Mandarínur (þ.m.t. klementínur og aðrir blendingar)		0,02 ^(b)
Appelsínur		
Pómelónur		
Annað		0,01 (*) ^(b)
ii) TRJÁHNETUR (í skurn eða skurnlausar)	0,05 (*)	0,01 (*) ^(b)
Möndlur		
Parahnatur		
Kasúhnatur		
Kastaníuhnatur		
Kókoshnatur		
Heslihnatur		
Goðahnatur (makadamíuhnatur)		
Pekahnatur		
Furuhnatur		
Pistasíuhnatur		
Valhnatur		
Annað		
iii) KJARNAÁVEXTIR	0,05 (*)	0,01 (*) ^(b)
Epli		
Perur		
Kveði		
Annað		
iv) STEINALDIN	0,05 (*)	0,01 (*) ^(b)
Apríkósar		
Kirsuber		
Ferskjur (þ.m.t. nektarínur og áþekkir blendingar)		
Plómur		
Annað		

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa eiga við um	Karbarýl	Oxamýl
v) BER OG ÖNNUR SMÁ ALDIN	0,05 (*)	0,01 (*) (P)
a) Vínber og þrúgur		
Vínber		
Þrúgur		
b) Jarðarber (önnur en villt)		
c) Klungurber (önnur en villt)		
Brómber		
Daggarber (elgsber)		
Logaber		
Hindber		
Annað		
d) Önnur smá aldin og ber (önnur en villt)		
Aðalbláber		
Trönuber		
Rífsber (rauð og hvít) og sólber		
Garðaber		
Annað		
e) Villt ber og önnur aldin		
vi) ÝMISLEGT		0,01 (*) (P)
Lárperur		
Bananar		
Döðlur		
Fikjur		
Kíví		
Dvergappelsínur		
Litkaber		
Mangó		
Ólífur (til átu)	5	
Ólífur (til olíuframleiðslu)	5	
Papæjaldin		
Pislaraldin		
Ananas		
Granatepli		
Annað	0,05 (*)	

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa eiga við um	Karbarýl	Oxamýl
2. Grænmeti, ferskt eða ósoðið, fryst eða þurrkað		
i) RÓTARÁVEXTIR OG HNÝÐI	0,05 (*)	0,01 (*) (P)
Rauðrófur		
Gulrætur		
Kassava		
Hnúðsilla		
Piparrót		
Ætífífill		
Nípur		
Steinseljurót		
Hreðkur		
Hafursrót		
Sætuhnúðar		
Gulrófur		
Næpur		
Kínakartöflur		
Annað		
ii) LAUKAR	0,05 (*)	0,01 (*) (P)
Hvítlaukur		
Laukur		
Skalottlaukur		
Vorlaukur		
Annað		
iii) ALDINGRÆNMETI		
a) Náttskuggaætt		
Tómatar	0,5	0,02 (P)
Paprikur		0,02 (P)
Eggaldin		0,02 (P)
Okra		
Annað	0,05 (*)	0,01 (*) (P)
b) Graskersætt (<i>Cucurbitaceae</i>) — með ætu hýði	0,05 (*)	
Gúrkur		0,02 (P)
Smágúrkur		0,02 (P)
Dvergbítar		0,03 (P)
Annað		0,01 (*) (P)

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa eiga við um	Karbarýl	Oxamýl
c) Graskersætt — með óætu hýði	0,05 (*)	0,01 (*) (P)
Melónur		
Grasker		
Vatnsmelónur		
Annað		
d) Sykurmaís		0,01 (*) (P)
iv) KÁL	0,05 (*)	0,01 (*) (P)
a) Blómstrandi kál		
Spergilkál		
Blómkál		
Annað		
b) Kálhöfuð		
Rósakál		
Höfuðkál		
Annað		
c) Blaðkál		
Kínakál		
Grænkál		
Annað		
d) Hnúðkál		
v) BLAÐGRÆNMETI OG FERSKAR KRYDDJURTIR	0,05 (*)	0,01 (*) (P)
a) Salat og áþekkt grænmeti		
Karsi		
Lambasalat		
Salat		
Vetrarsalat		
Klettasalat		
Lauf og stílkur af káli		
Annað		
b) Spínat og áþekkt grænmeti		
Spínat		
Strandblaðka		
Annað		
c) Brunnperla		
d) Jólásalat		

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa eiga við um	Karbarýl	Oxamýl
e) Kryddjurtir		
Kerfill		
Graslaukur		
Steinselja		
Blaðselleri		
Annað		
vi) BELGÁVEXTIR (ferskir)	0,05 (*)	0,01 (*) ^(p)
Baunir (með fræbelg)		
Baunir (án fræbelgs)		
Ertur (með fræbelg)		
Ertur (án fræbelgs)		
Annað		
vii) STÖNGULGRÆNMETI (ferskt)	0,05 (*)	0,01 (*) ^(p)
Spergill		
Salatþistill		
Selleri		
Fennika		
Ætiþistill		
Blaðlaukur		
Rabarbari		
Annað		
viii) SVEPPIR	0,05 (*)	0,01 (*) ^(p)
a) Ræktaðir ætisveppir		
b) Villtir ætisveppir		
3. Belgávextir	0,05 (*)	0,01 (*) ^(p)
Baunir		
Linsubaunir		
Ertur		
Annað		
4. Olíufræ	0,05 (*)	0,02 (*) ^(p)
Hörfræ		
Jarðhnetur		
Valmúufræ		
Sesamfræ		
Sólblómafræ		
Repjufræ		

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa eiga við um	Karbarýl	Oxamýl
Sojabaunir		
Mustarðsfræ		
Baðmullarfræ		
Hampfræ		
Annað		
5. Kartöflur	0,05 (*)	0,01 (*) (p)
Summarkartöflur		
Kartöflur af haustuppskeru		
6. Te (þurrkuð lauf og stilkir, einnig gerjað, úr laufi <i>Camellia sinensis</i>)	0,1 (*)	0,02 (p)
7. Humlar (þurrkaðir), þ.m.t. humlaköggjar og óþykkt duft	0,1 (*)	0,02 (p)

(*) Neðri greiningarmörk.

(p) Bráðabirgðahámarksgildi leifa í samræmi við f-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 91/414/EEB: verði þessu gildi ekki breytt verður það endanlegt og tekur gildi frá og með 19. júlí 2010.

(b) Bráðabirgðahámarksgildi leifa gildir til 1. janúar 2008 þar til tilraunagögn hafa verið lögð fram.“

VI. VIÐAUKI

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa eiga við um	Deltametrín (sis-deltametrín) (*)	Endósúlfan, summan af alfa- og betamynd- brigðum og endósúlfan- súlfati, táknað sem endósúlfan	Fenítropíón	Metíðapíón
„1. Aldin, ný, þurrkuð eða ósoðin, varin skemmdum með frystingu, án viðbættis sykurs; hnetur			0,01 (*)	
i) SÍTRUSÁVEXTIR	0,05 (*)	0,05 (*)		2
Greipaldin				
Sítrónur				
Súraldin (límónur)				
Mandarínur (þ.m.t. klementínur og aðrir blendingar)				
Appelsínur				
Pómelónur				
Annað				
ii) TRJÁHNETUR (í skurn eða skurnlausar)	0,05 (*)	0,1 (*)		0,05 (*)
Möndlur				
Parahnatur				
Kasúhnatur				
Kastaníuhnatur				
Kókoshnatur				
Heslihnatur				
Goðahnatur (makadamíuhnatur)				
Pekahnatur				
Furuhnatur				
Pistasíuhnatur				
Valhnatur				
Annað				
iii) KJARNÁÁVEXTIR				0,02 (*)
Epli	0,2			
Perur		0,3		
Kveði				
Annað	0,1	0,05 (*)		
iv) STEINALDIN		0,05 (*)		
Apríkósur				
Kirsuber	0,2			
Ferskjur (þ.m.t. nektarínur og áþekkir blendingar)				0,05
Plómur				0,2
Annað	0,1			0,02 (*)

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa eiga við um	Deltametrín (sis-deltametrín)	Endósúlfan, summan af alfa- og betamynd- brigðum og endósúlfan- súlfati, táknað sem endósúlfan	Fenitrópíón	Metidapíón
v) BER OG ÖNNUR SMÁ ALDIN				
a) Vínber og þrúgur	0,2	0,5		0,02 (*)
Vínber				
Þrúgur				
b) Jarðarber (önnur en villt)	0,2	0,05 (*)		0,02 (*)
c) Klungurber (önnur en villt)		0,05 (*)		0,02 (*)
Brómber	0,5			
Daggarber (elgsber)				
Logaber				
Hindber	0,5			
Annað	0,05 (*)			
d) Önnur smá aldin og ber (önnur en villt)		0,05 (*)		0,02 (*)
Aðalbláber				
Trönuber				
Rífsber (rauð og hvít) og sólber	0,5			
Garðaber	0,2			
Annað	0,05 (*)			
e) Villt ber og önnur aldin	0,05 (*)	0,05 (*)		0,02 (*)
vi) ÝMISLEGT		0,05 (*)		
Lárperur				
Bananar				
Döðlur				
Fikjur				
Kíví	0,2			
Dvergappelsínur				
Litkaber				
Mangó				
Ólífur (til átu)	1			1
Ólífur (til olíuframleiðslu)	1			1
Papæjaldin				
Píslaraldin				
Ananas				
Granatepli				
Annað	0,05 (*)			0,02 (*)

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa eiga við um	Deltametrín (sis-deltametrín) (²)	Endósúlfan, summan af alfa- og betamynd- brigðum og endósúlfan- súlfati, táknað sem endósúlfan	Fenitrópíon	Metidapíon
2. Grænmeti, ferskt eða ósoðið, fryst eða þurrkað			0,01 (*)	0,02 (*)
i) RÓTARÁVEXTIR OG HNÝÐI	0,05 (*)	0,05 (*)		
Rauðrófur				
Gulrætur				
Kassava				
Hnúðsilla				
Piparrót				
Ætíffíll				
Nípur				
Steinseljurót				
Hreðkur				
Hafursrót				
Sætuhnúðar				
Gulrófur				
Næpur				
Kínakartöflur				
Annað				
ii) LAUKAR		0,05 (*)		
Hvítlaukur	0,1			
Laukur	0,1			
Skalottlaukur	0,1			
Vorlaukur	0,1			
Annað	0,05 (*)			
iii) ALDINGRÆNMETI				
a) Náttskuggaætt				
Tómatar	0,3	0,5		
Paprikur		1		
Eggaldin	0,3			
Okra	0,3			
Annað	0,2	0,05 (*)		
b) Graskersætt — með ætu hýði	0,2	0,05 (*)		
Gúrkur				
Smágúrkur				
Dvergbítar				
Annað				

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa eiga við um	Deltametrin (sis-deltametrin) (°)	Endósúlfan, summan af alfa- og betamyndbrigðum og endósúlfan-súlfati, táknað sem endósúlfan	Fenitrópíon	Metidapíon
c) Graskersætt — með óætu hýði	0,2	0,05 (*)		
Melónur				
Grasker				
Vatnsmelónur				
Annað				
d) Sykurmaís	0,05 (*)	0,05 (*)		
iv) KÁL		0,05 (*)		
a) Blómstrandi kál	0,1			
Spergilkál				
Blómkál				
Annað				
b) Kálhöfuð	0,1			
Rósakál				
Höfuðkál				
Annað				
c) Blaðkál	0,5			
Kínakál				
Grænkál				
Annað				
d) Hnúðkál	0,05 (*)			
v) BLAÐGRÆNMETI OG FERSKAR KRYDDJURTIR		0,05 (*)		
a) Salat og áþekkt grænmeti	0,5			
Karsi				
Lambasalat				
Salat				
Vetrarsalat				
Klettsalat				
Lauf og stíkar af káli				
Annað				
b) Spínat og áþekkt grænmeti	0,5			
Spínat				
Strandblaðka				
Annað				
c) Brunnperla	0,05 (*)			
d) Jólasalat	0,05 (*)			

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa eiga við um	Deltametrín (sis-deltametrín) (²)	Endósúlfan, summan af alfa- og betamynd- brigðum og endósúlfan- súlfati, táknað sem endósúlfan	Fenitrópíon	Metidapíon
e) Kryddjurtir	0,5			
Kerfill				
Graslaukur				
Steinselja				
Blaðsellerí				
Annað				
vi) BELGÁVEXTIR (ferskir)	0,2	0,05 (*)		
Baunir (með fræbelg)				
Baunir (án fræbelgs)				
Ertur (með fræbelg)				
Ertur (án fræbelgs)				
Annað				
vii) STÖNGULGRÆNMETI (ferskt)		0,05 (*)		
Spergill				
Salatpistill				
Sellerí				
Fennika				
Ætíþistill	0,1			
Blaðlaukur	0,2			
Rabarbari				
Annað	0,05 (*)			
viii) SVEPPIR	0,05 (*)	0,05 (*)		
a) Ræktaðir ætisveppir				
b) Villtir ætisveppir				
3. Belgávextir	1	0,05 (*)	0,01 (*)	0,02 (*)
Baunir				
Linsubaunir				
Ertur				
Annað				
4. Olíufræ			0,01 (*)	
Höfræ				
Jarðhnetur				
Valmúufræ				
Sesamfræ				
Sólblómafræ				
Repjufræ	0,1			0,05

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa eiga við um	Deltametrín (sis-deltametrín) (^a)	Endósúlfan, summan af alfa- og betamynd- brigðum og endósúlfan- súlfati, táknað sem endósúlfan	Fenitrópíón	Metidapíón
Sojabaunir		0,5		
Mustarðskorn	0,1			
Baðmullarfræ		5		
Hampfræ				
Annað	0,05 (*)	0,1 (*)		0,02 (*)
5. Kartöflur	0,05 (*)	0,05 (*)	0,01 (*)	0,02 (*)
Summarkartöflur				
Kartöflur af haustuppskeru				
6. Te (þurrkuð lauf og stilkir, einnig gerjað, úr laufi <i>Camellia sinensis</i>)	5	30	0,5	0,1 (*)
7. Humlar (þurrkaðir), þ.m.t. humlakögglar og óþykkt duft	5	0,1 (*)	0,02 (*)	0,1 (*)’»

(^a) Bráðabirgðahámarksgildi leifa gildir til 1. nóvember 2007 (þar til endurskoðun á málsskjölum skv. 94/414/EBE hefur farið fram ásamt endurskráningu samsetninga með deltametríni á vettvangi aðildarríkjanna)

(*) Neðri greiningarmörk.“

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2006/60/EB

2009/EES/25/04

frá 7. júlí 2006

um breytingu á viðaukunum við tilskipun ráðsins 90/642/EBE að því er varðar hámarksgildi leifa fyrir trifloxýstróbín, þíabendasól, abamektín, benómýl, karbendasím, þiófanatmetýl, mýklóbútanyl, glýfosat, trímetylsúlfóníum, fenprópíormorf og klórmekvat (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 90/642/EBE frá 27. nóvember 1990 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á tilteknum vörum úr jurtaríkinu, meðal annars ávöxtum og matjurtum ⁽¹⁾, einkum 7. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 91/414/EBE frá 15. júlí 1991 um markaðssetningu plöntuvarnarefna ⁽²⁾, einkum f-lið 1. mgr. 4. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í samræmi við ákvæði tilskipunar 91/414/EBE bera aðildarríkin ábyrgð á því að leyfa plöntuvarnarefni til notkunar á tilteknar plöntur. Slík leyfi verða að byggjast á mati á áhrifum á heilbrigði manna og dýra og áhrifum á umhverfið. Við matið skal m.a. taka tillit til hugsanlegra váhrifa á þá sem nota efnið og aðra nálæga, áhrifa á umhverfi á landi, í vatni og í lofti, auk áhrifa á menn, sem neyta meðhöndlaðra plantna sem innihalda efnaleifar, og á dýr sem éta slíkar plöntur.
- 2) Hámarksgildi leifa endurspegla notkun á minnsta magni varnarefna sem nægir til að verja plöntur, þannig að leifarnar verði eins litlar og komist verður af með og viðunandi er frá eiturefnafræðilegu sjónarmiði, einkum að því er varðar magn sem áætlað er að berist með fæðu.

- 3) Stöðugt ber að endurskoða hámarksgildi leifa fyrir varnarefni sem falla undir tilskipun 90/642/EBE og breyta má gildunum í því skyni að taka tillit til nýrrar eða breyttrar notkunar. Framkvæmdastjórninni hefur verið tilkynnt um upplýsingar um nýja eða breytta notkun sem mun leiða til breytinga á gildum fyrir efnaleifar hvað varðar trifloxýstróbín, þíabendasól, abamektín, benómýl-flokkinn (benómýl, karbendasím og þiófanatmetýl), mýklóbútanyl, glýfosat, trímetylsúlfóníum og fenprópíormorf.

- 4) Upplýsingar hafa borist framkvæmdastjórninni sem varða klórmekvat og réttlæta að sett verði bráðabirgðahámarksgildi fyrir leifar á perum til þriggja ára.

- 5) Ævilöng váhrif þessara varnarefna á neytendur frá matvælum, sem hugsanlegt er að innihaldi leifar þeirra, hafa verið metin í samræmi við þær reglur og venjur sem er fylgt innan Bandalagsins, að teknu tilliti til þeirra viðmiðunarreglna sem Alþjóðaheilbrigðismálastofnunin gefur út.⁽³⁾ Í þessu mati var tekið mið af því að abamektín og þíabendasól eru einnig notuð sem lyf fyrir dýr sem gefa af sér afurðir til manneldis og að sett hafa verið hámarksgildi leifa fyrir þessi tvö efni í samræmi við ákvæði reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 2377/90 ⁽⁴⁾. Ákvarða skal hámarksgildi leifa fyrir þessi varnarefni út frá þessu mati og úttektum til að tryggja að ekki sé farið yfir viðtekinn dagskammt.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 206, 27.7.2006, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 7/2007 frá 27. apríl 2007 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 38, 9.8.2007, p. 10.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 350, 14.12.1990, bls. 71. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2006/53/EB (Stjtið. ESB L 154, 8.6.2006, bls. 11).

⁽²⁾ Stjtið. EB L 230, 19.8.1991, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2006/45/EB (Stjtið. ESB L 130, 18.5.2006, bls. 27).

⁽³⁾ Viðmiðunarreglur um áætlun á magni varnarefnaleifa sem berast með fæðu (endursk.), samdar af matvælasviði Alþjóðlega umhverfiseftirlitsins (GEMS/Food Programme) í samráði við Codex-nefndina um varnarefnaleifar, útg. Alþjóðaheilbrigðismálastofnunin (WHO/FSF/FOS/97.7).

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 224, 18.8.1990, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar EB nr. 205/2006 (Stjtið. ESB L 34, 7.2.2006, bls. 21).

6) Viðmiðunarskammtur bráðrar eitrunar hefur verið skilgreindur fyrir benómýl, karbendasím, þiófanatmetýl, fenprópirimorf og klórmekvat og bráð váhrif þessara varnarefna frá hverri matvælategund, sem kann að innihalda leifar þessara varnarefna, á neytendur hafa verið metin í samræmi við þær reglur og venjur sem er fylgt innan Bandalagsins, að teknu tilliti til þeirra viðmiðunarreglna sem Alþjóðaheilbrigðismálastofnunin hefur gefið út. Tekið er tillit til áhlits vísindanevndarinnar um plöntur, einkum ráðlegginga og tilmæla um vernd þeirra sem neyta matvæla⁽¹⁾ sem hafa verið meðhöndluð með varnarefnum. Ákvarða skal hámarksgildi leifa fyrir þessum varnarefnum til að tryggja að ekki sé farið yfir viðtekinn dagskammt. Að því er varðar hin efnin hefur mat á fyrirliggjandi upplýsingum leitt í ljós að ekki er þörf á að ákvarða viðmiðunarskammt bráðrar eitrunar og að ekki er þörf á mati á váhrifum til skamms tíma.

7) Ef leyfileg notkun varnarefnis hefur ekki í för með sér greinanlegar varnarefnaleifar í eða á matvælunum eða ef engin notkun er leyfð eða ef notkun, sem aðildarríkin hafa leyft, hefur ekki verið studd nauðsynlegum gögnum eða ef notkun í þriðju löndum, sem hefur í för með sér efnaleifar í eða á matvælum sem kunna að fara í dreifingu á markaði Bandalagsins, hefur ekki verið studd nauðsynlegum gögnum skal ákvarða hámarksgildi leifa við neðri greiningarmörk.

8) Því þykir rétt að fastsetja ný hámarksgildi leifa fyrir þessum varnarefnum.

9) Setning eða breyting slíkra bráðabirgðahámarksgilda leifa innan Bandalagsins kemur ekki í veg fyrir að aðildarríkin ákvarði bráðabirgðahámarksgildi leifa fyrir glýfosat, trímetylsúlfóníum og trifloxýstróbín í samræmi við f-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 91/414/EBE og VI. viðauka við þá tilskipun. Talið er að fjögur ár séu nægjanlegur tími til þess að heimila viðtækari notkun þessara efna. Eftir það ættu bráðabirgðahámarksgildi leifa innan Bandalagsins að vera endanleg.

10) Úlfabauna er neytt sem fæðu í nokkrum aðildarríkjum. Leyfilegt er að nota glýfosfat á úlfabaunir. Því er nauðsynlegt að setja inn færsluna „úlfabaunir“ og að setja hámarksgildi leifa fyrir úlfabaunir til að vernda neytendur gegn miklum varnarefnaleifum á úlfabaunum.

11) Því ber að breyta tilskipun 90/642/EBE til samræmis við þetta.

12) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferli og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Tilskipun 90/642/EBE er breytt sem hér segir:

1. í I. viðauka, í flokknum „3. Belgávextir“ er færslunni „Úlfabaunir“ bætt við á þann hátt að hugtökin „Öll afurðin“ í síðasta dálknum taki til allra færslanna fjögurra,

2. Ákvæðum II. viðauka er breytt í samræmi við viðaukann við þessa tilskipun.

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja og birta nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 20. janúar 2007, að undanskildum ákvæðum fyrir benómýl-flokkinn og þiófanatmetýl sem þau skulu samþykkja og birta eigi síðar en 14. september 2006 og fyrir klórmekvat eigi síðar en 31. júlí 2006.

Þau skulu þegar í stað senda framkvæmdastjórninni texta þessara ákvæða og samsvöruntöflu milli viðkomandi ákvæða og þessarar tilskipunar. Þau skulu beita þessum ákvæðum frá 21. janúar 2007, að undanskildum ákvæðunum fyrir benómýl-flokkinn og þiófanatmetýl, þar sem ákvæðunum skal beitt frá 15. september 2006, og fyrir klórmekvat frá 1. ágúst 2006.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

⁽¹⁾ Álit varðandi spurningar um að breyta viðaukunum við tilskipanir ráðsins 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE (álit vísindanevndarinnar um plöntur, 14. júlí 1998); álit varðandi mismunandi varnarefnaleifar í ávöxtum og grænmeti (álit vísindanevndarinnar um plöntur, 14. júlí 1998) http://europa.eu.int/comm/food/fs/sc/scp/outcome_ppp_en.html

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi tekur til.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 7. júlí 2006.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Markos KYPRIANOU

framkvæmdastjóri.

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa á við um	Varnarefnaleif og hámarksgildi leifa (mg/kg)								
	Trifloxýstróbin	Piabendasól	Abamektín (summa avermektíns B1a, avermektíns B1b og delta-8,9, isómera avermektíns B1a)	Summa benómýls og karbendasíms, gefin upp sem karbendasím	Þiófanatmetýl	Myklóbútanyl	Glýfosat	Trímetylsúlfóníu m, plúsíón sem verður til vegna notkunar glýfosats	Fenpróþimorf
Furuhnetur									
Pistasíuhnetur									
Valhnetur									
Annað									
iii) KJARNAÁVEXTIR	0,5 ^(p)		0,01 (*)	0,2	0,5	0,5	0,1 (*) ^(p)	0,05 (*) ^(p)	0,05 (*)
Epli		5							
Perur		5							
Kveði									
Annað		0,05 (*)							
iv) STEINALDIN		0,05 (*)	0,01 (*)				0,1 (*) ^(p)	0,05 (*) ^(p)	0,05(*)
Apríkósur	1 ^(p)			0,2	2	0,3			
Kirsuber	1 ^(p)			0,5	0,3	1			
Ferskjur (þ.m.t. nektarínur og áþekkir blendingar)	1 ^(p)			0,2	2	0,5			
Plómur	0,2 ^(p)			0,5	0,3	0,5			
Annað	0,02 (*) ^(p)			0,1 (*)	0,1 (*)	0,02 (*)			
v) BER OG ÖNNUR SMÁ ALDIN		0,05 (*)						0,05 (*) ^(p)	
a) Vínber og þrúgur	5 ^(p)		0,01 (*)			1	0,5 ^(p)		0,05 (*)
Vínber				0,3	0,1 (*)				
Þrúgur				0,5	3				
b) Jarðarber (önnur en villt)	0,5 (*) ^(p)		0,1	0,1 (*)	0,1 (*)	1	0,1 (*) ^(p)		1
c) Klungurber (önnur en villt)	0,02 (*) ^(p)			0,1 (*)	0,1 (*)		0,1 (*) ^(p)		1
Brómber			0,1			1			
Daggarber (elgsber)									
Logaber									
Hindber			0,1			1			
Annað			0,01 (*)			0,02 (*)			

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leiða á við um	Varnarefnaleif og hámarksgildi leiða (mg/kg)								
	Trifloxýstróbín	Þiabendasól	Abamektín (summa avermektíns B1a, avermektíns B1b og delta-8,9, ísómera avermektíns B1a)	Summa benómýls og karbendasíms, gefin upp sem karbendasím	Þiófanatmetýl	Mýklóbútanyl	Glýfosat	Trímetylsúlfóníu m, plúsíón sem verður til vegna notkunar glýfosasts	Fenpróþimorf
d) Önnur smá aldin og ber (önnur en villt)			0,01 (*)	0,1 (*)	0,1 (*)		0,1 (*) (P)		1
Aðalbláber									
Trönuber									
Rífsber (rauð og hvít) og sólber	1 (P)					1			
Garðaber	1 (P)					1			
Annað	0,02 (*) (P)					0,02 (*)			
e) Villt ber og önnur aldin	0,02 (*) (P)		0,01 (*)	0,1 (*)	0,1 (*)	0,02 (*)	0,1 (*) (P)		0,05 (*)
vi) ÝMISLEGT			0,01 (*)						
Lárperur		15							
Bananar	0,05 (P)	5				2			2
Döðlur									
Fikjur									
Kíví									
Dvergappelsínur									
Lítkabær									
Mangó		5							
Ólífur (til átu)									
Ólífur (til olíuframleiðslu)							1 (P)	1 (P)	
Papæjaldin		10		0,2	1				
Píslaraldin									
Ananas									
Granatepli									
Annað	0,02 (*) (P)	0,05 (*)		0,1 (*)	0,1 (*)	0,02 (*)	0,1 (*) (P)	0,05 (*) (P)	0,05 (*)

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa á við um	Varnarefnaleif og hámarksgildi leifa (mg/kg)								
	Trifloxýstróbin	Þiabendasól	Abamektín (summa avermektíns B1a, avermektíns B1b og delta-8,9, isómera avermektíns B1a)	Summa benómýls og karbendasíms, gefin upp sem karbendasím	Þiófanatmetýl	Mýklóbútanyl	Glýfosat	Trímetylsúlfóníu m, plúsíón sem verður til vegna notkunar glýfosats	Fenprópímorf
2. Grænmeti, ferskt eða ósoðið, fryst eða þurrkað									
i) RÓTARÁVEXTIR OG HNÝÐI	0,02 (*) ^(P)		0,01 (*)	0,1 (*)	0,1 (*)		0,1 (*) ^(P)	0,05 (*) ^(P)	0,05 (*)
Rauðrófur									
Gulrætur						0,2			
Kassava		15							
Hnúðsilla									
Piparrót						0,2			
Ætíffíll									
Nípur						0,2			
Steinseljurót						0,2			
Hreðkur									
Hafursrót									
Sætuhnúðar		15							
Gulrófur									
Næpur									
Kínakartöflur		15							
Annað		0,05 (*)				0,02 (*)			
ii) LAUKAR	0,02 (*) ^(P)	0,05 (*)	0,01 (*)	0,1 (*)	0,1 (*)	0,02 (*)	0,1 (*) ^(P)	0,05 (*) ^(P)	0,05 (*)
Hvítlaukur									
Laukur									
Skalottlaukur									
Vorlaukur									
Annað									
iii) ALDINGRÆNMETI		0,05 (*)					0,1 (*) ^(P)	0,05 (*) ^(P)	0,05 (*)
a) Náttskuggaætt									
Tómatar	0,5 ^(P)		0,02	0,5	2	0,3			

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa á við um	Varnarefnaleif og hámarksgildi leifa (mg/kg)								
	Trifloxýstróbin	Þiabendasól	Abamektín (samtala avermektíns B1a, avermektíns B1b og delta-8,9, isómera avermektíns B1a)	Summa benómýls og karbendasíms, gefin upp sem karbendasím	Þiófanatmetýl		Glýfosat		Fenpróþimorf
Grænkál									
Annað									
d) Hnúðkál		0,05 (*)		0,1 (*)	0,1 (*)				0,05 (*)
v) BLAÐGRÆNMETI OG FERSKAR KRYDDJURTIR	0,02 (*) (P)	0,05 (*)		0,1 (*)	0,1 (*)		0,1 (*) (P)	0,05 (*) (P)	0,05 (*)
a) Salat og áþekkt grænmeti			0,1						
Karsi									
Lambasalat						5			
Salat									
Vetrarsalat (salatfífill með breiðum blöðum)									
Klettasalat									
Lauf og stílkur af káli									
Annað						0,02 (*)			
b) Spínat og áþekkt grænmeti			0,01 (*)			0,02 (*)			
Spínat									
Strandblaðka									
Annað									
c) Brunnperla			0,01 (*)			0,02 (*)			
d) Jólasalat		1	0,01 (*)			0,02 (*)			
e) Kryddjurtir			0,01 (*)			0,02 (*)			
Kerfill									
Graslaukur									
Steinselja									
Blaðsellerí									
Annað									
vi) BELGÁVEXTIR (ferskir)		0,05 (*)	0,01 (*)				0,1 (*) (P)	0,05 (*) (P)	0,05 (*)
Baunir (með fræbelg)	0,5 (P)			0,2	0,1 (*)	0,3			

[illegible]

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa á við um	Varnarefnaleif og hámarksgildi leifa (mg/kg)								
	Trifloxýstróbin	Piabendasól	Abamektín (summa avermektíns B1a, avermektíns B1b og delta-8,9, isómera avermektíns B1a)	Summa benómýls og karbendasíms, gefin upp sem karbendasím	Þiófanatmetýl		Glýfosat		Fenpróþimorf
Sólblómafræ							20 ^(p)		
Repjufræ							10 ^(p)		
Sojabaunir				0,2	0,3		20 ^(p)	10 ^(p)	
Mustarðskorn							10 ^(p)		
Baðmullarfræ							10 ^(p)		
Hampfræ									
Annað				0,1 (*)	0,1 (*)		0,1 (*) ^(p)	0,05 (*) ^(p)	
5. Kartöflur	0,02 (*) ^(p)		0,01 (*)	0,1 (*)	0,1 (*)	0,02 (*)	0,5 ^(p)	0,05 (*) ^(p)	0,05 (*)
Sumarkartöflur		0,05 (*)							
Kartöflur af haustuppskeru		15							
6. Te (þurrkuð lauf og stílkar, einnig gerjuð, <i>Camellia sinensis</i>)	0,05 (*) ^(p)	0,1 (*)	0,02 (*)	0,1 (*)	0,1 (*)	0,05 (*)	2 ^(p)	0,05 (*) ^(p)	0,1 (*)
7. Humlar (þurrkaðir), þ.m.t. humlaköggjar og óþykkt duft	30 ^(p)	0,1 (*)	0,05	0,1 (*)	0,1 (*)	2	0,1 (*) ^(p)	0,05 (*) ^(p)	10

(*) Neðri greiningarmörk.

^(p) Sýnir að hámarksgildi leifa hefur verið ákvarðað til bráðabirgða í samræmi við f-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 91/414/EEB.“

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2006/61/EB

2009/EES/25/05

frá 7. júlí 2006

um breytingu á viðaukunum við tilskipanir ráðsins 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE að því er varðar hámarksgildi leifa fyrir atrasín, asínfosetýl, sýflútrín, etefón, fenþíón, metamídófos, metómýl, parakvat og tríasófos (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 86/362/EBE frá 24. júlí 1986 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á kornvörum ⁽¹⁾, einkum 10. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 86/363/EBE frá 24. júlí 1986 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á matvælum úr dýraríkinu ⁽²⁾, einkum 10. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 90/642/EBE frá 27. nóvember 1990 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á tilteknum vörum úr jurtaríkinu, meðal annars ávöxtum og matjurtum ⁽³⁾, einkum 7. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 91/414/EBE frá 15. júlí 1991 um markaðssetningu plöntuvarnarefna ⁽⁴⁾, einkum f-lið 1. mgr. 4. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Þegar um er að ræða korn og afurðir úr jurtaríkinu, þ.m.t. aldin og grænmeti, miðast gildin fyrir efnaleifar við notkun á minnsta magni varnarefna sem nægir til að verja plöntur þannig að leifarnar verði eins litlar og komist verður af með og viðunandi frá eiturefnafræðilegu sjónarmiði, einkum með tilliti til umhverfisverndar og þess magns sem áætlað er að berist í neytendur með fæðu. Þegar um er að ræða matvæli úr dýraríkinu miðast gildin fyrir efnaleifar við hve mikið

dýr éta af korni og afurðum úr jurtaríkinu, meðhöndluðum með varnarefnum, og, ef við á, bein áhrif af notkun dýrallyfja. Hámarksgildi leifa í Bandalaginu samsvara efri mörkum fyrir magn þeirra leifa sem vænta má að gætu fundist í vörum þótt framleiðendur virði góðar starfsvenjur í landbúnaði.

2) Stöðugt er verið að endurskoða hámarksgildi leifa og breyta þannig að tekið sé tillit til nýrra upplýsinga og gagna. Hámarksgildi leifa eru sett við neðri greiningarmörk ef leyfileg notkun plöntuvarnarefnis hefur ekki í för með sér greinanlegar varnarefnaleifar í eða á matvælnum eða ef engin notkun er leyfð eða ef notkun, sem aðildarríkin hafa leyft, hefur ekki verið studd nauðsynlegum gögnum eða ef notkun í þriðju löndum, sem hefur í för með sér efnaleifar í eða á matvælum sem kunna að fara í dreifingu á markaði Bandalagsins, hefur ekki verið studd nauðsynlegum gögnum.

3) Framkvæmdastjórninni var tilkynnt að vegna nýrra upplýsinga sem lögju fyrir um eiturefnafræði og þá skammta sem neytendur fá geti reynst nauðsynlegt að endurskoða núverandi hámarksgildi leifa fyrir þó nokkur varnarefni. Framkvæmdastjórnin hefur farið þess á leit við viðkomandi skýrslugjafarríki að þau leggi fram tillögur um endurskoðun hámarksgilda leifa á vettvangi Bandalagsins. Slikar tillögur voru lagðar fyrir framkvæmdastjórnina.

4) Ævilöng váhrif og skammtímaváhrif á neytendur frá varnarefnum, sem um getur í þessari tilskipun og stafa frá matvælum, hafa verið tekin til endurskoðunar og metin í samræmi við þær reglur og venjur sem farið er eftir innan Bandalagsins og með tilliti til þeirra viðmiðunarreglna sem Alþjóðaheilbrigðismálastofnunin gefur út ⁽⁵⁾. Því er rétt að setja ný hámarksgildi leifa sem tryggja að neytendur verði ekki fyrir óviðunandi váhrifum

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 206, 27.7.2006, bls. 12. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 7/2007 frá 27. apríl 2007 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 38, 9.8.2007, p. 10.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 221, 7.8.1986, bls. 37. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2006/59/EB (Stjtið. ESB L 175, 29.6.2006, bls. 61).

⁽²⁾ Stjtið. EB L 221, 7.8.1986, bls. 43. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2006/59/EB.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 350, 14.12.1990, bls. 71. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2006/59/EB.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 230, 19.8.1991, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2006/45/EB (Stjtið. ESB L 130, 18.5.2006, bls. 27).

⁽⁵⁾ Viðmiðunarreglur um áætlun á magni varnarefnaleifa sem berast með fæðu (endursk.), samdar af matvælasviði Alþjóðlega umhverfiseftirlitsins (GEMS/Food Programme), í samráði við Codex-nefndina um varnarefnaleifar, útg. Alþjóðaheilbrigðismálastofnunin 1997 (WHO/FSF/FOS/97.7).

5) Bráð váhrif þessara varnarefna á neytendur, sem stafa af sérhverri matvælategund sem hugsanlegt er að innihaldi efnaleifar, hafa verið metin, þar sem við á, í samræmi við þær reglur og venjur sem farið er eftir innan Bandalagsins og með tilliti til þeirra viðmiðunarreglna sem Alþjóðaheilbrigðismálastofnunin gefur út. Niðurstaðan er sú að varnarefnaleifar við eða undir nýjum mörkum fyrir hámarksgildi leifa muni ekki valda bráðum eiturhrifum.

4. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja og birta nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 20. janúar 2007. Þau skulu þegar í stað senda framkvæmdastjórninni texta þessara ákvæða og samsvörunartöflu milli viðkomandi ákvæða og þessarar tilskipunar.

6) Samráð hefur verið haft við viðskiptaaðila Bandalagsins, fyrir milligöngu Alþjóðaviðskiptastofnunarinnar, um ný hámarksgildi leifa og tillit tekið til athugasemda þeirra.

Þau skulu beita þessum ákvæðum frá 21. janúar 2007.

7) Því ber að breyta viðaukunum við tilskipanir 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE til samræmis við það.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

8) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferli og heilbrigði dýra.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi tekur til.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

5. gr.

1. gr.

Ákvæðum II. viðauka við tilskipun 86/362/EBE er breytt í samræmi við I. viðauka við þessa tilskipun.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

2. gr.

6. gr.

Ákvæðum II. viðauka við tilskipun 86/363/EBE er breytt í samræmi við II. viðauka við þessa tilskipun.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

3. gr.

Gjört í Brussel 7. júlí 2006.

Ákvæðum II. viðauka við tilskipun 90/642/EBE er breytt í samræmi við III. viðauka við þessa tilskipun.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Markos KYPRIANOU

framkvæmdastjóri.

I. VIÐAUKI

A-hluta við II. viðauka við tilskipun 86/362/EBE er breytt sem hér segir:

1. Eftirfarandi upplýsingar bætist við fyrir atrasín:

Varnarefnaleifar	Hámarksgildi í mg/kg
„Atrasín	0,05 (*) KORN
(*) Neðri greiningarmörk.“	

2. Eftirfarandi komi í stað upplýsinganna um asínfosetýl, etefón og tríasófos:

Varnarefnaleifar	Hámarksgildi í mg/kg
Asínfosetýl	0,05 (*) KORN
Etefón	0,5 bygg, rúgur 0,2 rúghveiti, hveiti 0,05 (*) annað korn
Tríasófos	0,02 (*) KORN
(*) Neðri greiningarmörk.“	

II. VIÐAUKI

A-hluta við II. viðauka við tilskipun 86/363/EBE er breytt sem hér segir:

1. Í A-hluta II. viðauka við tilskipun 86/363/EBE komi eftirfarandi í stað upplýsinganna um asínfosetýl og tríasófos:

Varnarefnaleifar	Hámarksgildi í mg/kg		
	í fitu sem er í kjöti, unnum kjötvörum, sláturmat og dýrafitu sem skráð eru í I. viðauka undir númerum úr 0201, 0202, 0203, 0204, 0205 00 00, 0206, 0207, úr 0208, 0209 00, 0210, 1601 00 og 1602 (1) (4)	í hrámjólk og nýmjólk sem er skráð í I. viðauka undir númeri 0401; í öðrum matvælum undir númerum 0401, 0402, 0405 00 og 0406 í samræmi við (2) (4)	í skurnlausum, nýjum eggjum, í fuglseggjum og eggjarauðu sem skráð eru í I. viðauka undir númerum 0407 00 og 0408 (3) (4)
„Asínfosetýl	0,01 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)
Tríasófos	0,01 (*)	0,01 (*)	0,01' (*)
(*) Neðri greiningarmörk.“			

2. Eftirfarandi upplýsingar um fenþíón bætist við í A-hluta II. viðauka við tilskipun 86/363/EBE:

Varnarefnaleifar	Hámarksgildi í mg/kg		
	í fitu sem er í kjöti, unnum kjötvörum, sláturmat og dýrafitu sem skráð eru í I. viðauka undir númerum úr 0201, 0202, 0203, 0204, 0205 00 00, 0206, 0207, úr 0208, 0209 00, 0210, 1601 00 og 1602 (1) (4)	í hrámjólk og nýmjólk sem er skráð í I. viðauka undir SAT-númeri 0401; í öðrum matvælum undir númerum 0401, 0402, 0405 00 og 0406 í samræmi við (2) (4)	í skurnlausum, nýjum eggjum, í fuglseggjum og eggjarauðu sem skráð eru í I. viðauka undir númerum 0407 00 og 0408 (3) (4)
„Fenþíón og súrefnishliðstæða þess, súlfoxíð þeirra og súlfón, gefin upp sem fenþíón	0,05 (*)	0,01 (*)	—
(*) Neðri greiningarmörk.“			

III. VIÐAUKI

A-hluta við II. viðauka við tilskipun 90/642/EBE er breytt sem hér segir:

1. Eftirfarandi upplýsingum er bætt við fyrir fenþión:

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa eiga við um		Fenþión og súrefnishliðstæða þess, súlfoxíð þeirra og súlfón, gefin upp sem fenþión
„1.	Aldin, ný, þurrkuð eða ósoðin, varin skemmdum með frystingu, án viðbættis sykurs; hnetur	
i)	SÍTRUSÁVEXTIR	3
	Greipaldin	
	Sítrónur	
	Súraldin (límónur)	
	Mandarínur (þ.m.t. klementínur og aðrir blendingar)	
	Appelsínur	
	Pómelónur	
	Annað	
ii)	TRJÁHNETUR (í skurn eða skurnlausar)	0,01 (*)
	Möndlur	
	Parahnetur	
	Kasúhnetur	
	Kastaníuhnetur	
	Kókosnetur	
	Heslihnetur	
	Goðahnetur (makadamíuhnetur)	
	Pekanhnetur	
	Furuhnetur	
	Pistasíuhnetur	
	Valhnetur	
	Annað	
iii)	KJARNÁÁVEXTIR	0,01 (*)
	Epli	
	Perur	
	Kveði	
	Annað	
iv)	STEINALDIN	
	Aprikósar	
	Kirsuber	2
	Ferskjur (þ.m.t. nektarínur og áþekkir blendingar)	
	Plómur	
	Annað	0,01 (*)
v)	BER OG ÖNNUR SMÁ ALDIN	0,01 (*)
a)	Vínber og þrúgur	
	Vínber	
	Þrúgur	
b)	Jarðarber (önnur en villt)	

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa eiga við um		Fenþión og súrefnishliðstæða þess, súlfoxíð þeirra og súlfón, gefin upp sem fenþión
c)	Klungurber (önnur en villt)	
	Brómber	
	Daggarber (elgsber)	
	Logaber	
	Hindber	
	Annað	
d)	Önnur smá aldin og ber (önnur en villt)	
	Aðalbláber	
	Trönuber	
	Rífsber (rauð og hvít) og sólber	
	Garðaber	
	Annað	
e)	Villt ber og önnur aldin	
vi)	ÝMISLEGT	
	Lárperur	
	Bananar	
	Döðlur	
	Fíkjur	
	Kíví	
	Dvergappelsínur	
	Litkaber	
	Mangó	
	Ólífur (tíl átu)	1
	Ólífur (tíl olíuframleiðslu)	1
	Papæjaldin	
	Píslaraldin	
	Ananas	
	Annað	0,01 (*)
2.	Grænmeti, ferskt eða ósoðið, fryst eða þurrkað	0,01 (*)
i)	RÓTARÁVEXTIR OG HNÝÐI	
	Rauðrófur	
	Gulrætur	
	Kassava	
	Hnúðsilla	
	Píparrót	
	Ætífífill	
	Nípur	
	Steinseljurót	
	Hreðkur	
	Hafursrót	
	Sætuhnúðar	
	Gulrófur	
	Næpur	

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa eiga við um	Fenþjón og súrefnishliðstæða þess, súlfoxíð þeirra og súlfón, gefin upp sem fenþjón
Kínakartöflur	
Annað	
ii) LAUKAR	
Hvítlaukur	
Laukur	
Skalottlaukur	
Vorlaukur	
Annað	
iii) ALDINGRÆNMETI	
a) Náttskuggaætt	
Tómatar	
Paprikur	
Eggaldin	
Okra	
Annað	
b) Graskersætt (<i>Cucurbitaceae</i>) — með ætu hýði	
Gúrkur	
Smágúrkur	
Dvergbítar	
Annað	
c) Graskersætt — með óætu hýði	
Melónur	
Grasker	
Vatnsmelónur	
Annað	
d) Sykurmaís	
iv) KÁL	
a) Blómstrandi kál	
Spergilkál	
Blómkál	
Annað	
b) Kálhöfuð	
Rósakál	
Höfuðkál	
Annað	
c) Blaðkál	
Kínakál	
Grænkál	
Annað	
d) Hnúðkál	
v) BLAÐGRÆNMETI OG FERSKAR KRYDDJURTIR	
a) Salat og áþekkt grænmeti	
Karsi	

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa eiga við um	Fenþjón og súrefnishliðstæða þess, súlfoxíð þeirra og súlfón, gefin upp sem fenþjón
Lambasalat	
Salat	
Vetrarsalat	
Klettasalat	
Lauf og stíkar af káli	
Annað	
b) Spínat og áþekkt grænmeti	
Spínat	
Strandblaðka	
Annað	
c) Brunnperla	
d) Jólasalat	
e) Kryddjurtir	
Kerfill	
Graslaukur	
Steinselja	
Blaðselleri	
Annað	
vi) BELGÁVEXTIR (ferskir)	
Baunir (með fræbelg)	
Baunir (án fræbelgs)	
Ertur (með fræbelg)	
Ertur (án fræbelgs)	
Annað	
vii) STÖNGULGRÆNMETI (ferskt)	
Spergill	
Salatþistill	
Selleri	
Fennika	
Ætiþistill	
Blaðlaukur	
Rabarbari	
Annað	
viii) SVEPPIR	
a) Ræktaðir ætisveppir	
b) Villtir ætisveppir	
3. Belgávextir	0,01 (*)
Baunir	
Linsubaunir	
Ertur	

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa eiga við um		Fenþjón og súrefnishliðstæða þess, súlfoxíð þeirra og súlfón, gefin upp sem fenþjón
Annað		
4.	Ólíufrae	0,02 (*)
Hörfrae		
Jarðhnetur		
Valmúafrae		
Sesamfrae		
Sólblómafrae		
Repjufrae		
Sojabaunir		
Mustarðskorn		
Baðmullarfrae		
Hampfrae		
Annað		
5.	Kartöflur	0,01 (*)
Sumarkartöflur		
Kartöflur af haustuppskeru		
6.	Te (þurrkuð lauf og stíkar, einnig gerjað, úr laufi <i>Camellia sinensis</i>)	0,1 (*)
7.	Humlar (þurrkaðir), þ.m.t. humlaköggjar og óþykkt duft	0,1 (*)
(*) Neðri greiningarmörk.		

2. Eftirfarandi komi í stað upplýsinganna fyrir atrasín, asínfosetýl, sýflútrín, etefón, metamidófós, metómýl, parakvat og triasófós:

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa eiga við um	Atrasín	Asínfosetýl	Sýflútrín, þ.m.t. aðrar blöndur myndbrigða (summa myndbrigða)	Etefón	Metamidófós	Metómýl/þíóðíkarb (summa gefin upp sem metómýl)	Parakvat	Triasófós
„1. Aldin, ný, þurrkuð eða ósoðin, varin skemmdum með frýstingu, án viðbættis sykurs; hnetur	0,05 (*)	0,02 (*)					0,02 (*)	0,01 (*)
i) SÍTRUSÁVEXTIR			0,02 (*)	0,05 (*)	0,01 (*)			
Greipaldin						0,5		
Sítrónur						1		
Súraldin (límónur)						1		
Mandarínur (þ.m.t. klementínur og aðrir blendingar)						1		
Appelsínur						0,5		
Pómelónur						0,5		
Annað						0,05 (*)		

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa eiga við um	Atrasin	Asinfosetyl	Sýflutrin, þ.m.t. aðrar blöndur myndbrigða (summa myndbrigða)	Etefón	Metamidófós	Metónýl/píodíkarb (summa gefin upp sem metónýl)	Parakvat	Triasófós
ii) TRJÁHNETUR (í skurn eða skurnlausar)			0,02 (*)	0,1	0,01 (*)	0,05 (*)		
Möndlur								
Parahnatur								
Kasúhnatur								
Kastaníuhnatur								
Kókoshnatur								
Heslihnatur								
Goðahnatur (makadamíuhnatur)								
Pekanhnatur								
Furuhnatur								
Pistasíuhnatur								
Valhnatur								
Annað								
iii) KJARNAÁVEXTIR			0,2		0,01 (*)	0,2		
Epli				0,5				
Perur								
Kveði								
Annað				0,05 (*)				
iv) STEINALDIN								
Aprikósar			0,3		0,1	0,2		
Kirsur			0,2	3		0,1		
Ferskjur (þ.m.t. nektarínur og áþekkir blendingar)			0,3		0,05	0,2		
Plómur			0,2			0,5		
Annað			0,02 (*)	0,05 (*)	0,01 (*)	0,05 (*)		
v) BER OG ÖNNUR SMÁ ALDIN					0,01 (*)			
a) Vínur og þrúgur			0,3	1				
Vínur						0,05 (*)		
Þrúgur						1		
b) Jarðarber (önnur en villt)			0,02 (*)	0,05 (*)		0,05 (*)		
c) Klungurber (önnur en villt)			0,02 (*)	0,05 (*)		0,05 (*)		
Brómber								
Daggarber (elgsber)								

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa eiga við um		Atrasin	Asinfosetýl	Sýflutrin, þ.m.t. aðrar blöndur myndbrigða (summa myndbrigða)	Etefón	Metamidófós	Metónýl/þíodíkarb (summa gefin upp sem metónýl)	Parakvat	Triasófós
	Logaber								
	Hindber								
	Annað								
d)	Önnur smá aldin og ber (önnur en villt)			0,02 (*)			0,05 (*)		
	Aðalbláber								
	Trönuber								
	Rífsber (rauð og hvít) og sólber				5				
	Garðaber								
	Annað				0,05 (*)				
e)	Villt ber og önnur aldin			0,02 (*)	0,05 (*)		0,05 (*)		
vi)	ÝMISLEGT			0,02 (*)		0,01 (*)	0,05 (*)		
	Lárperur								
	Bananar								
	Döðlur								
	Fikjur								
	Kíví								
	Dvergappelsínur								
	Litkaber								
	Mangó								
	Ólífur (til átu)								
	Ólífur (til olíuframleiðslu)								
	Papæjaldin								
	Píslaraldin								
	Ananas				2				
	Annað				0,05 (*)				
2.	Grænmeti, ferskt eða ósoðið, fryst eða þurrkað		0,02 (*)					0,02 (*)	0,01 (*)
i)	RÓTARÁV EXTIR OG HNÝÐI	0,05 (*)		0,02 (*)	0,05 (*)	0,01 (*)			
	Rauðrófur								
	Gulrætur								
	Kassava								
	Hnúðsilla								
	Piparrót								

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa eiga við um	Atrasin	Asinfosetyl	Sýflutrin, þ.m.t. aðrar blöndur myndbrigða (summa myndbrigða)	Etefón	Metamidófós	Metónýl/píodíkarb (summa gefin upp sem metónýl)	Parakvat	Triasófós
Ætiffíll								
Nípur								
Steinseljurót								
Hreðkur						0,5		
Hafursrót								
Sætuhnúðar								
Gulrófur								
Næpur								
Kínakartöflur								
Annað						0,05 (*)		
ii) LAUKAR	0,05 (*)		0,02 (*)	0,05 (*)	0,01 (*)	0,05 (*)		
Hvítlaukur								
Laukur								
Skalottlaukur								
Vorlaukur								
Annað								
iii) ALDINGRÆNMETI					0,01 (*)			
a) Náttskuggaætt	0,05 (*)							
Tómatar			0,05	1		0,2		
Paprikur			0,3	3				
Eggaldin						0,2		
Okra								
Annað			0,02 (*)	0,05 (*)		0,05 (*)		
b) Graskersætt (<i>Cucurbitaceae</i>) — með ætu hýði	0,05 (*)			0,05 (*)		0,05 (*)		
Gúrkur			0,1					
Smágúrkur								
Dvergbítar								
Annað			0,02 (*)					
c) Graskersætt — með óætu hýði	0,05 (*)		0,02 (*)	0,05 (*)		0,05 (*)		
Melónur								
Grasker								
Vatnsmelónur								
Annað								

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa eiga við um	Atrasin	Asínfösetýl	Sýflutrin, þ.m.t. aðrar blöndur myndbrigða (summa myndbrigða)	Etefón	Metamidófós	Metónýl/þíodíkarb (summa gefin upp sem metónýl)	Parakvat	Triasófós
d) Sykurmaís	0,1		0,02 (*)	0,05 (*)		0,05 (*)		
iv) KÁL	0,05 (*)			0,05 (*)				
a) Blómstrandi kál			0,05		0,02			
Spergilkál						0,2		
Blómkál								
Annað						0,05 (*)		
b) Kálhöfuð			0,2		0,01 (*)	0,05 (*)		
Rósakál								
Höfuðkál								
Annað								
c) Blaðkál			0,3		0,01 (*)	0,05 (*)		
Kínakál								
Grænkál								
Annað								
d) Hnúðkál			0,02 (*)		0,01 (*)	0,05 (*)		
v) BLAÐGRÆNMETI OG FERSKAR KRYDDJURTIR	0,05 (*)			0,05 (*)	0,01 (*)			
a) Salat og áþekkt grænmeti			0,5					
Karsi								
Lambasalat								
Salat						0,3		
Vetrarsalat								
Klettasalat								
Lauf og stílkur af káli								
Annað						0,05 (*)		
b) Spínat og áþekkt grænmeti			0,02 (*)					
Spínat						0,05		
Strandblaðka								
Annað						0,05 (*)		
c) Brunnperla			0,02 (*)			0,05 (*)		
d) Jólasalat			0,02 (*)			0,05 (*)		
e) Kryddjurtir			0,02 (*)			0,3		
Kerfill								
Graslaukur								
Steinselja								

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa eiga við um	Atrasin	Asínfósetýl	Sýflutrin, þ.m.t. aðrar blöndur myndbrigða (summa myndbrigða)	Etefón	Metamidófós	Metónýl/þíódikarb (summa gefin upp sem metónýl)	Parakvat	Triasófós
Blaðsellerí								
Annað								
vi) BELGÁVEXTIR (ferskir)	0,05 (*)		0,05	0,05 (*)		0,05 (*)		
Baunir (með fræbelg)					0,5			
Baunir (án fræbelgs)								
Ertur (með fræbelg)					0,5			
Ertur (án fræbelgs)								
Annað					0,01 (*)			
vii) STÖNGULGRÆN-METI (ferskt)	0,05 (*)		0,02 (*)	0,05 (*)		0,05 (*)		
Spergill								
Salatþistill								
Sellerí								
Fennika								
Ætiþistill					0,1			
Blaðlaukur								
Rabarbari								
Annað					0,01 (*)			
viii) SVEPPIR	0,05 (*)		0,02 (*)	0,05 (*)	0,01 (*)	0,05 (*)		
a) Ræktaðir ætisveppir								
b) Villtir ætisveppir								
3. Belgávextir	0,05 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)	0,05 (*)	0,01 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)	0,01 (*)
Baunir								
Linsubaunir								
Ertur								
Annað								
4. Olíufræ	0,05 (*)	0,02 (*)					0,02 (*)	0,01 (*)
Hörfræ								
Jarðhnetur						0,1		
Valmúafræ								
Sesamfræ								
Sólblómafræ								
Repjufræ			0,05					
Sojabaunir					0,2	0,1		
Mustarðskorn								
Baðmullarfræ				2	0,2	0,1		
Hampfræ								
Annað			0,02 (*)	0,1 (*)	0,01 (*)	0,05 (*)		

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa eiga við um	Atrasin	Asinfosetyl	Sýflutrin, þ.m.t. aðrar blöndur myndbrigða (summa myndbrigða)	Etefón	Metamidófós	Metónýl/píodíkarb (summa gefin upp sem metónýl)	Parakvat	Triasófós
5. Kartöflur	0,05 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)	0,05 (*)	0,01 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)	0,01 (*)
Sumarkartöflur								
Kartöflur af haustuppskeru								
6. Te (þurrkuð lauf og stílkar, einnig gerjað, úr laufi <i>Camellia sinensis</i>)	0,1 (*)	0,05 (*)	0,1 (*)	0,1 (*)	0,02 (*)	0,1 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)
7. Humlar (þurrkaðir), þ.m.t. humlakögglar og óþykkt duft	0,1 (*)	0,05 (*)	20	0,1 (*)	0,02 (*)	10	0,05 (*)	0,02' (*)

(*) Neðri greiningarmörk.“

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2006/62/EB

2009/EES/26/06

frá 12. júlí 2006

um breytingu á viðaukunum við tilskipanir ráðsins 76/895/EBE, 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE að því er varðar hámarksgildi leifa fyrir desmedífam, fenmedífam og klórfenvinfos (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 76/895/EBE frá 23. nóvember 1976 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á ávöxtum og matjurtum ⁽¹⁾, einkum 5. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 86/362/EBE frá 24. júlí 1986 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á kornvörum ⁽²⁾, einkum 10. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 86/363/EBE frá 24. júlí 1986 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á matvælum úr dýraríkinu ⁽³⁾, einkum 10. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 90/642/EBE frá 27. nóvember 1990 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á tilteknum vörum úr jurtaríkinu, meðal annars ávöxtum og matjurtum ⁽⁴⁾, einkum 7. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 91/414/EBE frá 15. júlí 1991 um markaðssetningu plöntuvarnarefna ⁽⁵⁾, einkum f-lið 1. mgr. 4. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Fyrirliggjandi virku efnunum desmedífam og fenmedífam var bætt við í I. viðauka við tilskipun ráðsins 91/414/EBE með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2004/58/EB ⁽⁶⁾.

2) Skráning þessara virku efna í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE grundvallaðist á mati á þeim upplýsingum sem voru lagðar fram varðandi fyrirhugaða notkun þeirra. Nokkur aðildarríki hafa lagt fram upplýsingar um þessa notkun í samræmi við f-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 91/414/EBE. Fyrirliggjandi upplýsingar hafa verið endurskoðaðar og þær nægja til þess að unnt sé að fastsetja tiltekin hámarksgildi leifa.

3) Ákveðið var með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2076/2002 ⁽⁷⁾ að skrá klórfenvinfos ekki í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE. Nokkrum aðildarríkjum er heimilt að viðhalda tilteknum leyfum til notkunar efna, sem innihalda klórfenvinfos, í gildi til 30. júní 2007.

4) Þegar hafa verið sett hámarksgildi leifa fyrir klórfenvinfos á vettvangi Bandalagsins í tilskipun 76/895/EBE. Taka skal tillit til þeirra við ákvörðun hámarksgilda leifa fyrir klórfenvinfos í tilskipun 90/642/EBE.

5) Í endurskoðunarskýrslum framkvæmdastjórnarinnar, sem voru gerðar vegna skráningar í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE á viðkomandi virkum efnum, voru viðtekinn dagsskammtur og, ef nauðsyn krefur, viðmiðunarskammtur bráðrar eitrunar ákveðnir fyrir þessi efni. Váhrif á neytendur matvæla, sem eru meðhöndluð með umræddum virkum efnum, hafa verið metin í samræmi við reglur Evrópubandalagsins. Einnig hafa verið hafðar til hliðsjónar viðmiðunarreglur, sem Alþjóðaheilbrigðismálastofnunin gefur út ⁽⁸⁾, og álit vísindanefndarinnar um plöntur ⁽⁹⁾ um þá aðferð sem beitt er. Niðurstaðan er sú að fyrirhuguð hámarksgildi leifa leiði ekki til þess að farið verði yfir viðtekinn dagskammt eða viðmiðunarskammt bráðrar eitrunar.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 206, 27.7.2006, bls. 27. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 7/2007 frá 27. apríl 2007 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 38, 9.8.2007, p. 10.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 340, 9.12.1976, bls. 26. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2006/59/EB (Stjtið. ESB L 175, 29.6.2006, bls. 61).

⁽²⁾ Stjtið. EB L 221, 7.8.1986, bls. 37. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2006/59/EB.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 221, 7.8.1986, bls. 43. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2006/59/EB.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 350, 14.12.1990, bls. 71. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2006/59/EB.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 230, 19.8.1991, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2006/45/EB (Stjtið. ESB L 130, 18.5.2006, bls. 27).

⁽⁶⁾ Stjtið. ESB L 120, 24.4.2004, bls. 26.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 319, 23.11.2002, bls. 3. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1335/2005 (Stjtið. ESB L 211, 13.8.2005, bls. 6).

⁽⁸⁾ Viðmiðunarreglur um áætlun á magni varnarefnaleifa sem berast með fæðu (endursk.), samdar af matvælasviði Alþjóðlega umhverfiseftirlitsins (GEMS/Food Programme), í samráði við Codex-nefndina um varnarefnaleifar, útg. Alþjóðaheilbrigðismálastofnunin 1997 (WHO/FSF/FOS/97.7).

⁽⁹⁾ Álit vísindanefndarinnar um plöntur varðandi spurningar um að breyta viðaukunum við tilskipanir ráðsins 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE (álit vísindanefndarinnar um plöntur, gefið 14. júlí 1998) (http://europa.eu.int/comm/food/fs/sc/index_en.html).

- 6) Til að tryggja að neytendur njóti nægilegrar verndar gegn váhrifum af völdum leifa sem stafa af óleyfilegri notkun plöntuvarnarefna skal setja fyrir viðkomandi samsetningar umræddra vara/varnarefna bráðabirgðahámarksgildi leifa sem svara til lægri greiningarmarkna.
- 7) Setning slíkra bráðabirgðahámarksgilda leifa innan Bandalagsins kemur ekki í veg fyrir að aðildarríkin ákvarði bráðabirgðahámarksgildi leifa fyrir viðkomandi efni í samræmi við f-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 91/414/EBE og VI. viðauka við þá tilskipun. Talið er að fjögur ár séu nægur tími til þess að heimila viðtækari notkun virka efnisins sem um er að ræða. Eftir það verða bráðabirgðahámarksgildi leifa endanleg.
- 8) Því er nauðsynlegt að bæta við öllum hámarksgildum leifa, sem myndast við notkun þessara plöntuvarnarefna, í viðaukunum við tilskipanir 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE svo að hægt sé að hafa fullnægjandi eftirlit með þeim og með banni við notkun þeirra og til að vernda neytendur. Ef hámarksgildi leifa hafa ekki áður verið skilgreind er rétt að fastsetja þau nú.
- 9) Ákvæði tilskipunar 76/895/EBE, þar sem hámarksgildi leifa fyrir klórfenvinfos var fastsett, skulu af þeim sökum felld brott.
- 10) Því ber að breyta tilskipunum 76/895/EBE, 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE til samræmis við það.
- 11) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferli og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Í II. viðauka við tilskipun 76/895/EBE falli upplýsingarnar um klórfenvinfos brott.

2. gr.

Ákvæðum II. viðauka við tilskipun 86/362/EBE er breytt í samræmi við I. viðauka við þessa tilskipun.

3. gr.

Ákvæðum II. viðauka við tilskipun 86/363/EBE er hér með breytt í samræmi við II. viðauka við þessa tilskipun.

4. gr.

Ákvæðum II. viðauka við tilskipun 90/642/EBE er hér með breytt í samræmi við III. viðauka við þessa tilskipun.

5. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja og birta nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 20. janúar 2008.

Þau skulu þegar í stað senda framkvæmdastjórninni texta þessara ákvæða og samsvörunartöflu milli viðkomandi ákvæða og þessarar tilskipunar.

Þau skulu beita þessum ákvæðum frá 21. janúar 2008.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi tekur til.

6. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

7. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 12. júlí 2006.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Markos KYPRIANOU

framkvæmdastjóri.

I. VIÐAUKI

Í í A-hluta II. viðauka við tilskipun 86/362/EBE bætast eftirfarandi upplýsingar við um desmedífam, fenmedífam og klórfenvinfos:

Varnarefnaleif	Hámarksgildi í mg/kg
„Desmedífam	0,05 (*) (P) kornvörur
Fenmedífam	0,05 (*) (P) kornvörur
Klórfenvinfos (summa E- og Z- myndbrigða)	0,02 (*) kornvörur

(*) Neðri greiningarmörk.

(P) Sýnir að hámarksgildi leifa hafa verið ákvörðuð til bráðabirgða í samræmi við f-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 91/414/EBE.“

II. VIÐAUKI

Ákvæðum II. viðauka við tilskipun 86/363/EBE er breytt sem hér segir:

1) Í A-hluta bætast eftirfarandi upplýsingar við um klórfenvinfos:

Varnarefnaleifar	Hámarksgildi í mg/kg		
	í fitu sem er í kjöti, unnum kjötvörum, sláturmat og dýrafitu sem skráð eru í I. viðauka undir númerum úr 0201, 0202, 0203, 0204, 0205 00 00, 0206, 0207, úr 0208, 0209 00, 0210, 1601 00 og 1602 (1) (4)	í mjólk og nýmjólk úr kúm sem skráð er í I. viðauka undir númerum 0401; fyrir önnur matvæli undir númerum 0401, 0402, 0405 00 og 0406 í samræmi við (2) (4)	í skurnlausum, nýjum eggjum, í fuglseggjum og eggjarauðu sem skráð eru í I. viðauka undir númerum 0407 00 og 0408 (3) (4)
„Klórfenvinfos (summa E- og Z- myndbrigða)	0,01 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)
(*) Neðri greiningarmörk.“			

2) Í B-hluta bætast eftirfarandi upplýsingar við um fenmedífam:

Varnarefnaleifar	Hámarksgildi í mg/kg		
	í kjöti, þ.m.t. fíta, unnum kjötvörum, sláturmat og dýrafitu sem skráð eru í I. viðauka undir númerum úr 0201, 0202, 0203, 0204, 0205 00 00, 0206, 0207, úr 0208, 0209 00, 0210, 1601 00 og 1602	fyrir mjólk og mjólkurvörur sem skráð eru í I. viðauka undir númerum 0401, 0402, 0405 00 og 0406	í skurnlausum, nýjum eggjum, í fuglseggjum og eggjarauðu sem skráð eru í I. viðauka undir númerum 0407 00 og 0408
„Fenmedífam (metýl-N-3-hýdroxýfenýl) karbamat (MHPC), gefið upp sem fenmedífam)	0,05 (*) ^(p)	0,05 (*) ^(p)	0,05 (*) ^(p)
(*) Neðri greiningarmörk. (^p) Bráðabirgðahámarksgildi leifa í samræmi við f-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 91/414/EBE: Verði þessu gildi ekki breytt verður það endanlegt og tekur gildi frá og með 9.ágúst 2010.“			

III. VIÐAUKI

Í A-hluta II. viðauka við tilskipun 90/642/EBE bætast eftirfarandi upplýsingar við um desmedífam, fenmedífam og klórfenvinfos:

Varnarefnaleifar og hámarksgildi leifa (mg/kg)			
Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa á við um	Desmedífam	Fenmedífam	Klórfenvinfos (summa E- og Z- myndbrigða)
„1. Aldin, ný, þurrkuð eða ósoðin, varin skemmdum með frýstingu, án viðbættis sykurs; hnetur	0,05 (*) ^(p)		0,02 (*)
i) SÍTRUSÁVEXTIR		0,05 (*) ^(p)	
Greipaldin			
Sítrónur			
Súraldin (límónur)			
Mandarínur (þ.m.t. klementínur og aðrir blendingar)			
Appelsínur			
Pómelónur			
Annað			
ii) TRJÁHNETUR (í skurn eða skurnlausar)		0,05 (*) ^(p)	
Möndlur			
Parahnetur			
Kasúhnetur			
Kastaníuhnetur			
Kókoshnetur			
Heslihnetur			
Goðahnetur (makadamíuhnetur)			
Pekanhnetur			
Furuhnetur			
Pistasiuhnetur			
Valhnetur			
Annað			
iii) KJARNÁVEXTIR		0,05 (*) ^(p)	
Epli			
Perur			
Kveði			
Annað			
iv) STEINALDIN		0,05 (*) ^(p)	
Apríkósar			
Kirsuber			
Ferskjur (þ.m.t. nektarínur og áþekkir blendingar)			
Plómur			
Annað			
v) BER OG ÖNNUR SMÁ ALDIN			
a) Vínber og þrúgur		0,05 (*) ^(p)	
Vínber			
Þrúgur			

Varnarefnaleifar og hámarksgildi leifa (mg/kg)			
Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa á við um	Desmedifam	Fenmedifam	Klórfevínfos (summa E- og Z- myndbrigða)
b) Jarðarber (önnur en villt)		0,1 (*) ^(P)	
c) Klungurber (önnur en villt)		0,05 (*) ^(P)	
Brómber			
Daggarber (elgsber)			
Logaber			
Hindber			
Annað			
d) Önnur smá aldin og ber (önnur en villt)		0,05 (*) ^(P)	
Aðalbláber			
Trönuber			
Rífsber (rauð og hvít) og sólber			
Garðaber			
Annað			
e) Villt ber og önnur aldin		0,05 (*) ^(P)	
vi) ÝMISLEGT		0,05 (*) ^(P)	
Lárperur			
Bananar			
Döðlur			
Fíkjur			
Kíví			
Dvergappelsínur			
Litkabær			
Mangó			
Ólífur (til átu)			
Ólífur (til olíuframleiðslu)			
Papæjaldin			
Pislaraldin			
Ananas			
Granatepli			
Annað			
2. Grænmeti, ferskt eða ósoðið, fryst eða þurrkað	0,05 (*) ^(P)		
i) RÓTARÁVEXTIR OG HNÝÐI			
Rauðrófur		0,1 (*) ^(P)	
Gulrætur			0,5
Kassava			
Hnúðsilla			
Piparrót			
Ætífiþill			
Nípur			0,5
Steinseljurót			
Hreðkur			0,5

Varnarefnaleifar og hámarksgildi leifa (mg/kg)			
Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa á við um	Desmedífam	Fenmedífam	Klórfevínfos (summa E- og Z- myndbrigða)
Hafursrót			
Sætuhnúðar			
Gulrófur			0,5
Næpur			0,5
Kínakartöflur			
Annað		0,05 (*) ^(p)	0,02 (*)
ii) LAUKAR		0,05 (*) ^(p)	
Hvítlaukur			0,5
Laukur			
Skalottlaukur			0,5
Vorlaukur			
Annað			0,02 (*)
iii) ALDINGRÆNMETI		0,05 (*) ^(p)	
a) Náttskuggaætt			0,02 (*)
Tómatar			
Paprikur			
Eggaldin			
Okra			
Annað			
b) Graskersætt (<i>Cucurbitaceae</i>) — með ætu hýði			
Gúrkur			
Smágúrkur			
Dvergbítar			0,1
Annað			0,02 (*)
c) Graskersætt — með óætu hýði			0,02 (*)
Melónur			
Grasker			
Vatnsmelónur			
Annað			
d) Sykurmaís			0,02 (*)
iv) KÁL		0,05 (*) ^(p)	
a) Blómstrandi kál			0,02 (*)
Spergilkál (þ.m.t. kalabriukál)			
Blómkál			
Annað			
b) Kálhöfuð			
Rósakál			0,1
Höfuðkál			0,5
Annað			0,02 (*)
c) Blaðkál			0,02 (*)

Varnarefnaleifar og hámarksgildi leifa (mg/kg)			
Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa á við um	Desmedifam	Fenmedifam	Klórfevínfos (summa E- og Z- myndbrigða)
Kínakál			
Grænkál			
Annað			
d) Hnúðkál			0,3
v) BLAÐGRÆNMETI OG FERSKAR KRYDDJURTIR			
a) Salat og áþekkt grænmeti		0,05 (*) ^(P)	
Karsi			0,1
Lambasalat			0,1
Salat			
Vetrarsalat (salatfífill með breiðum blöðum)			
Klettasalat			
Lauf og stíkar af káli			
Annað			0,02 (*)
b) Spínat og áþekkt grænmeti		0,5 ^(P)	
Spínat			0,1
Strandblaðka			
Annað			0,02 (*)
c) Brunnperla		0,05 (*) ^(P)	0,02 (*)
d) Jólasalat		0,05 (*) ^(P)	0,02 (*)
e) Kryddjurtir		0,05 (*) ^(P)	
Kerfill			
Graslaukur			
Steinselja			0,5
Blaðselleri			
Annað			0,02 (*)
vi) BELGÁVEXTIR (ferskir)		0,05 (*) ^(P)	0,02 (*)
Baunir (með fræbelg)			
Baunir (án fræbelgs)			
Ertur (með fræbelg)			
Ertur (án fræbelgs)			
Annað			
vii) STÖNGULGRÆNMETI (ferskt)			
Spergill			0,1
Salatpistill			
Selleri			0,5
Fennika			
Ætiþistill		0,2 ^(P)	
Blaðlaukur			0,1
Rabarbari			
Annað		0,05 (*) ^(P)	0,02 (*)

Varnarefnaleifar og hámarksgildi leifa (mg/kg)			
Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa á við um	Desmedifam	Fenmedifam	Klórfevínfos (summa E- og Z- myndbrigða)
viii) SVEPPIR		0,05 (*) ^(p)	
a) Ræktaðir ætisveppir			0,05
b) Villtir ætisveppir			0,02 (*)
3. Belgávéxtir	0,05 (*) ^(p)	0,05 (*) ^(p)	0,02 (*)
Baunir			
Linsubaunir			
Ertur			
Annað			
4. Olíufræ	0,1 (*) ^(p)	0,1 (*) ^(p)	0,02 (*)
Hörfræ			
Jarðhnetur			
Valmúufræ			
Sesamfræ			
Sólblómafræ			
Repjufræ			
Sojabaunir			
Mustarðskorn			
Baðmullarfræ			
Hampfræ			
Annað			
5. Kartöflur	0,05 (*) ^(p)	0,05 (*) ^(p)	0,02 (*)
Sumarkartöflur			
Kartöflur af haustuppskeru			
6. Te (þurrkuð lauf og stíkar, einnig gerjuð, <i>Camellia sinensis</i>)	0,1 (*) ^(p)	0,1 (*) ^(p)	0,05 (*)
7. Humlar (þurrkaðir), þ.m.t. humlaköggjar og óþykkt duft	0,1 (*) ^(p)	0,1 (*) ^(p)	0,05 (*)

(*) Neðri greiningarmörk.

^(p) Sýnir að hámarksgildi leifa hefur verið ákvarðað til bráðabirgða í samræmi við f-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 91/414/EBE.“

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2006/53/EB

2009/EES/25/07

frá 7. júní 2006

um breytingu á tilskipun ráðsins 90/642/EBE að því er varðar hámarksgildi leifa fyrir fenbútatinoxíð, fenhexamíð, sýasófamíð, línúrón, triadímeftón/tríadímenól, pímetrósín og píraklóstróbín(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

breyttar notkunar. Framkvæmdastjórninni hefur verið tilkynnt um nýja eða breytta notkun að því er varðar fenbútatinoxíð, fenhexamíð, sýasófamíð, línúrón, triadímeftón/tríadímenól, pímetrósín og píraklóstróbín.

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 90/642/EBE frá 27. nóvember 1990 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á tilteknum vörum úr jurtaríkinu, meðal annars ávöxtum og matjurtum ⁽¹⁾, einkum 7. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 91/414/EBE frá 15. júlí 1991 um markaðssetningu plöntuvarnarefna ⁽²⁾, einkum f-lið 1. mgr. 4. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í samræmi við ákvæði tilskipunar 91/414/EBE bera aðildarríkin ábyrgð á því að leyfa plöntuvarnarefni til notkunar á tiltekna plöntur. Slík leyfi verða að byggjast á mati á áhrifum á heilbrigði manna og dýra og áhrifum á umhverfið. Við matið skal m.a. taka tillit til hugsanlegra váhrifa á þá sem nota efnið og aðra nálæga, áhrifa á umhverfi á landi, í vatni og í lofti, auk áhrifa á menn, sem neyta meðhöndlaðra plantna sem innihalda efnafeifar, og á dýr sem éta slíkar plöntur.
- 2) Hámarksgildi leifa endurspeglar notkun á minnsta magni varnarefna sem nægir til að verja plöntur, þannig að leifarnar verði eins litlar og komist verður af með og viðunandi er frá eiturefnafræðilegu sjónarmiði, einkum að því er varðar magn sem áætlað er að berist með fæðu.
- 3) Stöðugt ber að endurskoða hámarksgildi leifa fyrir varnarefni sem falla undir tilskipun 90/642/EBE og breyta má gildunum í því skyni að taka tillit til nýrrar eða

- 4) Ævilöng váhrif þessara varnarefna á neytendur frá matvælum, sem hugsanlegt er að innihaldi leifar þeirra, hafa verið metin í samræmi við þær reglur og venjur sem er fylgt innan Bandalagsins, að teknu tilliti til þeirra viðmiðunarreglna sem Alþjóðaeilbrigðismálastofnunin gefur út.⁽³⁾ Ákvarða skal hámarksgildi leifa fyrir þessi varnarefni út frá þessu mati og úttektum til að tryggja að ekki sé farið yfir viðtekinn dagskammt.
- 5) Viðmiðunarskammtur bráðrar eitrunar hefur verið skilgreindur fyrir pímetrósín, línúrón, triadímenól, píraklóstróbín og fenbútatinoxíð og bráð váhrif þessara varnarefna frá hverri matvæategund, sem kann að innihalda leifar þessara varnarefna, á neytendur hafa verið metin í samræmi við þær reglur og venjur sem er fylgt innan Bandalagsins, að teknu tilliti til þeirra viðmiðunarreglna sem Alþjóðaeilbrigðismálastofnunin hefur gefið út. Tekið er tillit til álits vísindanefndarinnar um plöntur, einkum ráðlegginga og tilmæla um vernd þeirra sem neyta matvæla ⁽⁴⁾ sem hafa verið meðhöndluð með varnarefnum. Á grundvelli mats á innteknu magni pímetrósíns, línúróns, triadímenóls, píraklóstróbíns og fenbútatinoxíðs skal ákvarða hámarksgildi leifa fyrir þessi fimm varnarefni til að tryggja að ekki sé farið yfir viðmiðunarskammt bráðrar eitrunar. Að því er varðar hin efnin hefur mat á fyrirbyggjandi upplýsingum leitt í ljós að ekki er þörf á að ákvarða viðmiðunarskammt bráðrar eitrunar og að ekki er þörf á mati á váhrifum til skamms tíma.
- 6) Ef leyfileg notkun varnarefnis hefur ekki í för með sér greinanlegar varnarefnaleifar í eða á matvælunum eða ef engin notkun er leyfð eða ef notkun, sem aðildarríkin hafa leyft, hefur ekki verið studd nauðsynlegum gögnum eða ef notkun í þriðju löndum, sem hefur í för með sér efnafeifar í eða á matvælum sem kunna að fara í dreifingu á markaði Bandalagsins, hefur ekki verið studd nauðsynlegum gögnum skal ákvarða hámarksgildi leifa við neðri greiningarmörk.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 154, 8.6.2006, bls. 11. Hinnar var getið í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 8/2007 frá 27. apríl 2007 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 38, 9.8.2007, p. 12.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 350, 14.12.1990, bls. 71. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2006/30/EB (Stjtið. ESB L 75, 14.3.2006, bls. 7).

⁽²⁾ Stjtið. EB L 230, 19.8.1991, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2006/45/EB (Stjtið. ESB L 130, 18.5.2006, bls. 27).

⁽³⁾ Viðmiðunarreglur um áætlun á magni varnarefnaleifa sem berast með fæðu (endursk.) samdar af matvælasviði Alþjóðlegra umhverfiseftirlitsins (GEMS/Food Programme), í samráði við Codex-nefndina um varnarefnaleifar, útg. Alþjóðaeilbrigðismálastofnunin 1997 (WHO/FSF/FOS/97.7).

⁽⁴⁾ Álit varðandi spurningar um að breyta viðaukunum við tilskipanir ráðsins 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE (álit vísindanefndarinnar um plöntur 14. júlí 1998) álit varðandi breytilegt hámarksmagn varnarefnaleifa í ávöxtum og grænmeti (álit vísindanefndarinnar um plöntur þann 14. júlí 1998) http://europa.eu.int/comm/food/fs/sc/scp/outcome_ppp_en.html

- 7) Því þykir rétt að fastsetja ný hámarksgildi leifa fyrir þessi varnarefni.
- 8) Setning eða breyting slíkra bráðabirgðahámarksgilda leifa innan Bandalagsins kemur ekki í veg fyrir að aðildarríkin ákvarði bráðabirgðahámarksgildi leifa fyrir fenhexamíð, sýasófamíð, linúrón, pímetrósín og píraklóstróbín í samræmi við f-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 91/414/EBE og VI. viðauka við þá tilskipun. Talið er að fjögur ár séu nægjanlegur tími til þess að heimila viðtækari notkun þessara efna. Eftir það ættu bráðabirgðahámarksgildi leifa innan Bandalagsins að vera endanleg.
- 9) Því ber að breyta tilskipun 90/642/EBE til samræmis við þetta.
- 10) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferli og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Færslunum „Lauf og stíkar af káli“ og „Klettasalat“ er bætt við milli færslunnar „Vetrarsalat“ og „Annað“ í flokki „2. Grænmeti, ferskt eða ósoðið, fryst eða þurrkað, v) Blaðgrænmeti og ferskar kryddjurtir, a) Salat og álíka“ í I. viðauka við tilskipun 90/642/EBE.

2. gr.

A-hluta II. viðauka við tilskipun 90/642/EBE er breytt í samræmi við viðaukann við þessa tilskipun.

3. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja og birta nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 8. desember 2006.

Þau skulu þegar í stað senda framkvæmdastjórninni texta þessara ákvæða og samsvörunartöflu milli viðkomandi ákvæða og þessarar tilskipunar.

Þau skulu beita þessum ákvæðum frá 9. desember 2006, að undanskildum ákvæðunum fyrir píraklóstróbín sem þau skulu beita frá 21. apríl 2007.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi tekur til.

4. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

5. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 7. júní 2006.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Markos Kyprianou

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

Í A-hluta II. viðauka við tilskipun 90/64/EEB komi eftirfarandi í stað dálkanna með fenbútatínóxiði, fenhexamíði, síasófamíði, línúróni, triadímefon/triadímenóli, pímetrósíni og píraklóstróbíni:

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa á við um	Varnarefnaleif og hámarksgildi leifa (mg/kg)						
	Fenbútatin-oxíð	Fenhexamíð	Sýasófamíð	Línúrón	Triadímefón og triadímenól (summa triadímefóns og triadímenóls)	Pímetrósín	Píraklóstróbín
„1. Aldin, ný, þurrkuð eða ósoðin, varin skemmdum með frýstingu, án viðbættis sykurs; hnetur				0,05 (*) ^(p)			
i) SÍTRUSÁVEXTIR	5	0,05 (*) ^(p)	0,01 (*) ^(p)		0,1 (*)	0,3 ^(p)	1 ^(p)
Greipaldin							
Sítrónur							
Súraldin (límónur)							
Mandarínur (þ.m.t. klementínur og aðrir blendingar)							
Appelsínur							
Pómelónur							
Annað							
ii) TRJÁHNETUR (í skurn eða skurnlausar)	0,05 (*)	0,05 (*) ^(p)	0,01 (*) ^(p)		0,2 (*)	0,02 (*) ^(p)	
Möndlur							
Parahnetur							
Kasúhnetur							
Kastaníuhnetur							
Kókoshnetur							
Heslihnetur							
Goðahnetur (makadamíuhnetur)							
Pekanhnetur							
Furuhnetur							
Pistasíuhnetur							1 ^(p)
Valhnetur							
Annað							0,02 (*) ^(p)
iii) KJARNAÁVEXTIR	2	0,05 (*) ^(p)	0,01 (*) ^(p)			0,02 (*) ^(p)	0,3 ^(p)
Epli					0,2		
Perur							
Kveði							
Annað					0,1 (*)		

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa á við um	Varnarefnaleif og hámarksgildi leifa (mg/kg)						
	Fenbútatin-oxíð	Fenhexamið	Sýasófamið	Linúrón	Triadímeþón og triadímenól (summa triadímeþóns og triadímenóls)	Pýmetrósín	Piraklóstróbín
iv) STEINALDIN	0,05 (*)		0,01 (*) (P)		0,1 (*)		
Apríkósur		5 (P)				0,05 (P)	0,2 (P)
Kirsuber		5 (P)					0,2 (P)
Ferskjur (þ.m.t. nektarínur og áþekkir blendingar)		5 (P)				0,05 (P)	0,2 (P)
Plómur		1 (P)					0,1 (P)
Annað		0,05 (*) (P)				0,02 (*) (P)	0,02 (*) (P)
v) BER OG ÖNNUR SMÁ ALDIN						0,02 (*) (P)	
a) Vínber og þrúgur	2	5 (P)	0,5 (P)		2		
Vínber							1 (P)
Þrúgur							2 (P)
b) Jarðarber (önnur en villt)	1	5 (P)	0,01 (*) (P)		0,5		0,5 (P)
c) Klungurber (önnur en villt)		10 (P)	0,01 (*) (P)		0,1 (*)		0,02 (*) (P)
Brómber	5						
Daggarber (elgsber)							
Logaber							
Hindber	5						
Annað	0,05 (*)						
d) Önnur smá aldin og ber (önnur en villt)	0,05 (*)	5 (P)	0,01 (*) (P)		1		0,02 (*) (P)
Aðalbláber							
Trönuber							
Rífsber (rauð og hvít) og sólber							
Garðaber							
Annað							
e) Villt ber og önnur aldin	0,05 (*)	0,05 (*) (P)	0,01 (*) (P)		0,1 (*)		0,02 (*) (P)
vi) ÝMISLEGT			0,01 (*) (P)			0,02 (*) (P)	
Lárperur							
Bananar	3				0,2		
Döðlur							
Fíkjur							
Kíví		10 (P)					

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa á við um	Varnarefnaleif og hámarksgildi leifa (mg/kg)						
	Fenbútatin-oxíð	Fenhexamíð	Sýasófamíð	Línúrón	Triadímeþón og triadímenól (summa triadímeþóns og triadímenóls)	Pýmetrósín	Piraklóstróbín
Dvergappelsínur							
Litkaber							
Mangó							0,05 ^(P)
Ólífur							
Papæjualdin							0,05 ^(P)
Pislaraldin							
Ananas					3		
Granatepli							
Annað	0,05 (*)	0,05 (*) ^(P)			0,1 (*)		0,02 (*) ^(P)
2. Grænmeti, ferskt eða ósoðið, fryst eða þurrkað							
i) RÓTARÁVEXTIR OG HNYÐI	0,05 (*)	0,05 (*) ^(P)	0,01 (*)		0,1 (*)	0,02 (*) ^(P)	
Rauðrófur							
Gulrætur				0,2 ^(P)			0,1 ^(P)
Kassava							
Hnúðsilla				0,5 ^(P)			
Piparrót							0,3 ^(P)
Ætíffíll							
Nípur				0,2 ^(P)			0,3 ^(P)
Steinseljurót				0,2 ^(P)			
Hreðkur							
Hafursrót							
Sætuhnúðar							
Gulrófur							
Næpur							
Kínakartöflur							
Annað				0,05 (*) ^(P)			0,02 (*)
ii) LAUKAR	0,05 (*)	0,05 (*) ^(P)	0,01 (*) ^(P)	0,05 (*) ^(P)		0,02 (*)	
Hvítlaukur							0,2 ^(P)
Laukur					0,5		0,2 ^(P)
Skalottlaukur							0,2 ^(P)
Vorlaukur					1		
Annað					0,1 (*)		0,02 (*) ^(P)

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa á við um	Varnarefnaleif og hámarksgildi leifa (mg/kg)						
	Fenbútatin-oxíð	Fenhexamíð	Sýasófamíð	Línúrón	Triadímeþón og triadímenól (summa triadímeþóns og triadímenóls)	Pýmetrósín	Píraklóstróbín
iii) ALDINGRÆNMETI				0,05 (*) ^(p)			
a) Náttskuggaætt	1						
Tómatar		1 ^(p)	0,2 ^(p)		0,3	0,5 ^(p)	0,2 ^(p)
Paprikur		2 ^(p)			0,5	1 ^(p)	0,5 ^(p)
Eggaldin		1 ^(p)				0,5 ^(p)	0,2 ^(p)
Annað		0,05 (*) ^(p)	0,01 (*) ^(p)		0,1 (*)	0,02 (*) ^(p)	0,02 (*) ^(p)
b) Graskersætt — með ætu hýði		1 ^(p)	0,1 ^(p)		0,1 (*)	0,5 ^(p)	0,02 (*) ^(p)
Gúrkur	0,5						
Smágúrkur							
Dvergbítar	0,5						
Annað	0,05 (*)						
c) Graskersætt — með óætu hýði	0,05 (*)	0,05 (*) ^(p)	0,1 ^(p)		0,1 (*)	0,2 ^(p)	0,02 (*) ^(p)
Melónur							
Grasker							
Vatnsmelónur							
Annað							
d) Sykurmaís	0,05 (*)	0,05 (*) ^(p)	0,01 (*) ^(p)		0,1 (*)	0,02 (*) ^(p)	0,02 (*) ^(p)
iv) KÁL	0,05 (*)	0,05 (*) ^(p)	0,01 (*) ^(p)	0,05 (*) ^(p)	0,1 (*)		
a) Blómstrandi kál						0,02 (*) ^(p)	0,1 ^(p)
Spergilkál (þ.m.t. kalabriukál)							
Blómkál							
Annað							
b) Kálhöfuð							
Rósakál							0,2 ^(p)
Höfuðkál						0,05 ^(p)	0,2 ^(p)
Annað						0,02 (*) ^(p)	0,02 (*) ^(p)
c) Blaðkál						0,2 ^(p)	0,02 (*) ^(p)
Kínakál							
Grænkál							
Annað							
d) Hnúðkál						0,02 (*) ^(p)	0,02 (*) ^(p)

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa á við um	Varnarefnaleif og hámarksgildi leifa (mg/kg)						
	Fenbútatin-oxíð	Fenhexamíð	Sýasófamíð	Línúrón	Triadímefón og triadímenól (summa triadímefóns og triadímenóls)	Pýmetrósín	Piraklóstróbín
v) BLAÐGRÆNMETI OG FERSKAR KRYDDJURTIR	0,05 (*)		0,01 (*) (P)		0,1 (*)		
a) Salat og áþekkt grænmeti		30 (P)		0,05 (*) (P)		2 (P)	2 (P)
Karsi							
Lambasalat							
Salat							
Vetrarsalat (salatfífill með breiðum blöðum)							
Klettasalat							
Lauf og stíkar af káli							
Annað							
b) Spínat og áþekkt grænmeti		0,05 (*) (P)		0,05 (*) (P)		0,02 (*) (P)	0,02 (*) (P)
Spínat							
Strandblaðka							
Annað							
c) Brunnperla		0,05 (*) (P)		0,05 (*) (P)		0,02 (*) (P)	0,02 (*) (P)
d) Jólasalat		0,05 (*) (P)		0,05 (*) (P)		0,02 (*) (P)	0,02 (*) (P)
e) Kryddjurtir		30 (P)		1 (P)		1 (P)	2 (P)
Kerfill							
Graslaukur							
Steinselja							
Blaðselleri							
Annað							
vi) BELGÁVEXTIR (ferskir)	0,05 (*)	0,05 (*) (P)	0,01 (*) (P)		0,1 (*)	1 (P)	0,02 (*) (P)
Baunir (með fræbelg)							
Baunir (án fræbelgs)				0,1 (P)			
Ertur (með fræbelg)							
Ertur (án fræbelgs)				0,1 (P)			
Annað				0,05 (*) (P)			
vii) STÖNGULGRÆNMETI (ferskt)	0,05 (*)	0,05 (*) (P)	0,01 (*) (P)			0,02 (*) (P)	
Spergill							

	Varnarefnaleif og hámarksgildi leifa (mg/kg)						
Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa á við um	Fenbútatin-oxíð	Fenhexamíð	Sýasófamíð	Línúrón	Triadímefón og triadímenól (summa triadímefóns og triadímenóls)	Pýmetrósín	Piraklóstróbín
Salatþistill							
Sellerí				0,1 ^(p)			
Fennika							
Ætiþistill					1		
Blaðlaukur							0,5 ^(p)
Rabarbari							
Annað				0,05 ^(*) ^(p)	0,1 ^(*)		0,02 ^(*) ^(p)
viii)SVEPPIR	0,05 ^(*)	0,05 ^(*) ^(p)	0,01 ^(*) ^(p)	0,05 ^(*) ^(p)	0,1 ^(*)	0,02 ^(*) ^(p)	0,02 ^(*) ^(p)
a) Ræktaðir ætisveppir							
b) Villtir ætisveppir							
3. Belgávextir	0,05 ^(*)	0,05 ^(*) ^(p)	0,01 ^(*) ^(p)	0,05 ^(*) ^(p)	0,1 ^(*)	0,02 ^(*) ^(p)	0,3 ^(p)
Baunir							
Linsubaunir							
Ertur							
Annað							
4. Olíufræ	0,05 ^(*)	0,1 ^(*) ^(p)	0,02 ^(*) ^(p)	0,1 ^(*) ^(p)	0,2 ^(*)		0,02 ^(*) ^(p)
Hörfræ							
Jarðhnetur							
Valmúufræ							
Sesamfræ							
Sólblómafræ							
Repjufræ							
Sojabaunir							
Mustarðskorn							
Baðmullarfræ						0,05 ^(p)	
Annað						0,02 ^(*) ^(p)	
5. Kartöflur	0,05 ^(*)	0,05 ^(*) ^(p)	0,01 ^(*) ^(p)	0,05 ^(*) ^(p)	0,1 ^(*)	0,02 ^(*) ^(p)	0,02 ^(*) ^(p)
Sumarkartöflur							
Kartöflur af haustuppskeru							
6. Te (þurrkuð lauf og stíllar, einnig gerjuð, <i>Camellia sinensis</i>)	0,1 ^(*)	0,1 ^(*) ^(p)	0,02 ^(*) ^(p)	0,1 ^(*) ^(p)	0,2 ^(*)	0,1 ^(*) ^(p)	0,05 ^(*) ^(p)

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa á við um	Varnarefnaleif og hámarksgildi leifa (mg/kg)						
	Fenbútatin-oxíð	Fenhexamíð	Sýasófamíð	Línúrón	Triadímeþón og triadímenól (summa triadímeþóns og triadímenóls)	Pýmetrósín	Piraklóstróbín
7. Humlur (þurrkaðir), þ.m.t. humlaköggjar og óþykkt duft	0,1 (*)	0,1 (*) ^(P)	0,02 (*) ^(P)	0,1 (*) ^(P)	10	15 ^(P)	10 ^(P) »

⁽¹⁾ Neðri greiningarmörk.^(P) Sýnir að hámarksgildi leifa hafa verið ákvörðuð til bráðabirgða í samræmi við f-lið 1. mgr. 40. gr. tilskipunar 91/414/EBE.“

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2006/50/EB

2009/EES/25/08

frá 29. maí 2006

um breytingu á IV. viðauka A og IV. viðauka B við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/8/EB um markaðssetningu sæfiefna (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,
með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/8/EB frá 16. febrúar 1998 um markaðssetningu sæfiefna ⁽¹⁾, einkum 29. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í IV. viðauka A og IV. viðauka B við tilskipun 98/8/EB eru settar fram kröfur um málsskjöl sem umsækjendur skulu leggja fram, annars vegar til skráningar virks efnis, sem samanstendur af örverum, þ.m.t. veirur eða sveppir, í I. viðauka eða I. viðauka A við þá tilskipun og hins vegar til að fá leyfi fyrir sæfiefni sem byggist á blöndum með slíkum örverum, þ.m.t. veirur eða sveppir.
- 2) Nauðsynlegt er að aðlagða IV. viðauka A og IV. viðauka B við tilskipun 98/8/EB að tækniframförum og að þróun í löggjöf á skyldum sviðum, einkum tilskipun ráðsins 91/414/EBE frá 15. júlí 1991 um markaðssetningu plöntuvarnarefna ⁽²⁾ og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/18/EB frá 12. mars 2001 um sleppingu erfðabreyttra lífvera út í umhverfið ⁽³⁾, í þeim tilgangi að leggja betri grundvöll að áhættumati á örverum og sæfiefnunum sem innihalda þær. Að auki hefur átt sér stað visindaleg og tæknileg þróun á sviði örverufræði og líftækni. Verði kveðið á um framsetningu krafna varðandi gögn innan ramma tilskipunar 98/8/EB sem svarar til framsetningu krafna varðandi gögn í tilskipun 91/414/EBE auðveldar það vinnu umsækjenda, sem leggja fram málsskjöl innan beggja þessara lagaramma, og vinnu þeirra yfirvalda í aðildarríkjunum sem annast mat á slíkum málsskjölum. Því er rétt að uppfæra núverandi kröfur varðandi gögn um örverur, þ.m.t. veirur og sveppir, í tilskipun 98/8/EB og samræma þær eins og unnt er við kröfur varðandi gögn sem settar hafa verið fram innan ramma tilskipunar 91/414/EBE.

- 3) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um sæfiefni.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Texti viðaukans við þessa tilskipun kemur í stað IV. viðauka A og IV. viðauka B við tilskipun 98/8/EB.

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 1. janúar 2008. Þau skulu þegar í stað senda framkvæmdastjórninni texta þessara ákvæða og samsvörunartöflu milli viðkomandi ákvæða og þessarar tilskipunar. Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau verða birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 29. maí 2006.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Stavros DIMAS

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 142, 30.5.2006, bls. 6. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 14/2007 frá 27. apríl 2007 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 38, 9.8.2007, p. 19.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 123, 24.4.1998, bls. 1. Tilskipuninni var breytt með reglugerð (EB) nr. 1882/2003 (Stjtið. ESB L 284, 31.10.2003, bls. 1).

⁽²⁾ Stjtið. EB L 230, 19.8.1991, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2006/39/EB (Stjtið. ESB L 104, 13.4.2006, bls. 30).

⁽³⁾ Stjtið. EB L 106, 17.4.2001, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1830/2003 (Stjtið. ESB L 268, 18.10.2003, bls. 24).

VIÐAUKI

„IV. VIÐAUKI A

GAGNASAFN YFIR VIRK EFNI

ÖRVERUR, Þ.M.T. VEIRUR OG SVEPPIR

1. Í þessum viðauka nær hugtakið örverur einnig yfir veirur og sveppi. Málsskjöl um virkar örverur skulu a.m.k. innihalda þær upplýsingar sem tilgreindar eru hér á eftir undir „Kröfur varðandi málsskjöl“. Með öllum umsóknum um skráningu örvera í I. viðauka eða I. viðauka A skal leggja fram alla viðeigandi og fyrirbyggjandi þekkingu og upplýsingar í heimildum. Upplýsingar, sem varða sanngreiningu og lýsingu á eiginleikum örveru, þ.m.t. verkunarmáti, eru einkum mikilvægar og skulu tilgreindar í I. til IV. lið enda grundvöllurinn að mati á hugsanlegum áhrifum á heilbrigði manna og umhverfið.
2. Ef ekki er þörf á upplýsingum vegna eðlis örveranna gildir 5. mgr. 8. gr.
3. Útbúa skal málsskjöl í skilningi 1. mgr. 11. gr. um stofn örverunnar nema lagðar séu fram upplýsingar, sem sýni að vitað sé að tegundin sé nægilega einsleit, að því er varðar alla hennar eiginleika, eða umsækjandi leggi fram önnur rök í samræmi við 5. mgr. 8. gr.
4. Hafi örveru verið erfðabreytt í skilningi 2. mgr. 2. gr. tilskipunar 2001/18/EB skal einnig leggja fram afrit af mati á gögnum um umhverfisáættumats skv. 2. mgr. 4. gr. þeirrar tilskipunar.
5. Ef vitað er að verkun sæfiefnis stafi að hluta til eða að öllu leyti af áhrifum eiturefnis/umbrotsefnis eða ef búast má við umtalsverðum leifum eiturefna/umbrotsefna, sem tengjast ekki áhrifunum frá virku örverunni, skal leggja fram málsskjöl um eiturefnið/umbrotsefnið í samræmi við kröfurnar í II. viðauka A og, ef tilgreint, í viðeigandi hlutum III. viðauka A.

Kröfur varðandi málsskjöl

LIÐIR:

- I. Auðkenni örverunnar
- II. Líffræðilegir eiginleikar örverunnar
- III. Frekari upplýsingar um örveruna
- IV. Greiningaraðferðir
- V. Áhrif á heilbrigði manna
- VI. Efnaleifar í eða á meðhöndluðum tilföngum, matvælum og fóðri
- VII. Afdrif og hegðun í umhverfinu
- VIII. Áhrif á lífverur utan markhóps
- IX. Flokkun og merking
- X. Samantekt og mat á I. til IX. lið, þ.m.t. niðurstöður áættumats og tilmæli

Eftirfarandi gögn skulu lögð fram til stuðnings liðunum hér að framan:

I. AUÐKENNI ÖRVERUNNAR

- 1.1. Umsækjandi
- 1.2. *Framleiðandi*
- 1.3. Heiti og lýsing á tegund, lýsing á eiginleikum stofns
  - 1.3.1. Almennt heiti örverunnar (þ.m.t. önnur og eldri heiti)
  - 1.3.2. Flokkunarfræðilegt heiti og stofn, upplýsingar hvort um sé að ræða stofnafríð, stökbrigði eða erfðabreytta lífveru; fyrir veirur: flokkunarfræðileg táknun virka efnisins, sermigerð, stofn eða stökbrigði
  - 1.3.3. Safn og tilvísunarnúmer fyrir sýni og rækt þar sem ræktin er varðveitt
  - 1.3.4. Aðferðir, verklagsreglur og viðmiðanir sem notaðar eru til að sýna fram á örveruna og auðkenni hennar (t.d. form og byggingu hennar, lífefnafræði og sermifræði)
- 1.4. Forskrift að hráefninu sem er notað til framleiðslu fullunninna vara
  - 1.4.1. Örveruinnihald
  - 1.4.2. Tegund og innihald af óhreiningum, aukefnum og mengandi örverum
  - 1.4.3. Greiningarsvið framleiðslulotna

II. LÍFRÆÐILEGIR EIGINLEIKAR ÖRVERUNNAR

- 2.1. Saga örverunnar og notkun hennar. Útbreiðsla hennar í náttúrunni og landfræðileg dreifing
  - 2.1.1. Sögulegur bakgrunnur
  - 2.1.2. Uppruni örverunnar og hvar hún finnst í náttúrunni
- 2.2. Upplýsingar um marklífverur
  - 2.2.1. Lýsing á marklífverum
  - 2.2.2. Verkunarmáti
- 2.3. Hýsilsvið og áhrif á aðrar tegundir en marklífveruna
- 2.4. Þroskastig/lífsferill örverunnar
- 2.5. Smitvirkni, dreifing og hæfni til að ná bólfestu
- 2.6. Vensl við þekkta sjúkdómsvalda plantna, dýra eða manna
- 2.7. Erfðafræðilegur stöðugleiki og þættir sem hafa áhrif á hann
- 2.8. Upplýsingar um myndun umbrotsefna (einkum eitrefna)
- 2.9. Sýklalyf og önnur örverueyðandi efni
- 2.10. Mótstöðuafli gegn umhverfisþáttum
- 2.11. Áhrif á tilföng, efni og vörur

III. FREKARI UPPLÝSINGAR UM ÖRVERUNA

- 3.1. Hlutverk
- 3.2. Fyrirhugað notkunarsvið:
- 3.3. Sæfiefnaflokkur eða -flokkar og notendahópar sem skráning örverunnar í I. viðauka, I. viðauka A eða I. viðauka B byggist á.

- 3.4. Framleiðsluaðferð og gæðaeftirlit
- 3.5. Upplýsingar um hvort fram kemur eða hvort fram getur komið þol hjá marklífverum
- 3.6. Aðferðir til að koma í veg fyrir að stofnrækt örverunnar missi meinvirkni sína
- 3.7. Aðferðir og varúðarráðstafanir sem mælt er með vegna meðhöndlunar, geymslu, flutnings eða elds
- 3.8. Aðferðir við eyðingu eða afmengun
- 3.9. Ráðstafanir ef óhapp verður
- 3.10. Aðferðir við meðhöndlun úrgangs
- 3.11. Vöktunaráætlun fyrir virku örveruna, þ.m.t. meðhöndlun, geymsla, flutningur og notkun

IV. GREININGARADFERÐIR

- 4.1. Aðferðir við greiningu á örverunni eins og hún er framleidd
- 4.2. Aðferðir til að greina og ákvarða magn leifa (lífvænlegra eða ólífvænlegra):

V. ÁHRIF Á HEILBRIGÐI MANNA

I. STIG

- 5.1. Grunnupplýsingar
  - 5.1.1. Læknisfræðileg gögn
  - 5.1.2. Læknisfræðilegt eftirlit með starfsfólki í framleiðslufyrirtækinu
  - 5.1.3. Athuganir á næmingu og ofnæmisvirkni
  - 5.1.4. Beint eftirlit, t.d. klínísk tilvik
- 5.2. Grunnrannsóknir
  - 5.2.1. Næming
  - 5.2.2. Bráð eiturhrif, smithæfni og smitvirkni
    - 5.2.2.1. Bráð eiturhrif, smithæfni og smitvirkni við inntöku
    - 5.2.2.2. Bráð eiturhrif, smithæfni og smitvirkni við innöndun
    - 5.2.2.3. Stakur skammtur gefinn í kviðarhol eða undir húð
  - 5.2.3. Prófun í glasi á erfðaeiturhrifum
  - 5.2.4. Frumuræktarrannsóknir
  - 5.2.5. Upplýsingar um eiturhrif og smithæfni eftir skammvinn váhrif
    - 5.2.5.1. Áhrif á heilbrigði eftir endurtekin váhrif við innöndun
  - 5.2.6. Meðferðartillaga: ráðstafanir í skyndihjálp, læknismeðferð
  - 5.2.7. Smithæfni og smitvirkni fyrir menn og önnur spendýr sem búa við ónæmisbælingu

LOK I. STIGS

II. STIG

- 5.3. Sértaekar rannsóknir á eiturrhifum, smithæfni og smitvirkni
- 5.4. Erfðaeiturhrif —Rannsóknir í lífi á líkamsfrumum
- 5.5. Erfðaeiturhrif —Rannsóknir í lífi á kímfrumum

LOK II. STIGS

- 5.6. Yfirlit yfir eiturrhif, smithæfni og smitvirkni í spendýrum og heildarmat

VI. EFNALEIFAR Í EÐA Á MEÐHÖNDLUÐUM TILFÖNGUM, MATVÆLUM OG FÓÐRI

- 6.1. Þrávirkni og líkindi á fjölgun í eða á meðhöndluðum tilföngum, fóðri eða matvælum
- 6.2. Frekari upplýsingar
  - 6.2.1. Ólífvænlegar leifar
  - 6.2.2. Lífvænlegar leifar
- 6.3. Samantekt og mat á efnaleifum í eða á meðhöndluðum tilföngum, matvælum og fóðri

VII. AFDRIF OG HEGÐUN Í UMHVERFINU

- 7.1. Þrávirkni og fjölgun
  - 7.1.1. Jarðvegur
  - 7.1.2. Vatn
  - 7.1.3. Loft
- 7.2. Hreyfanleiki
- 7.3. Samantekt og mat á afdrifum og hegðun í umhverfinu

VIII. ÁHRIF Á LÍFVERUR UTAN MARKHÓPS

- 8.1. Áhrif á fugla
- 8.2. Áhrif á vatnalífverur
  - 8.2.1. Áhrif á fiska
  - 8.2.2. Áhrif á hryggleysingja í fersku vatni
  - 8.2.3. Áhrif á vöxt þörungna
  - 8.2.4. Áhrif á plöntur, aðrar en þörungna
- 8.3. Áhrif á býflugur
- 8.4. Áhrif á liðdýr, önnur en býflugur
- 8.5. Áhrif á ánamaðka
- 8.6. Áhrif á örverur í jarðvegi

- 8.7. Frekari rannsóknir
- 8.7.1. Landplöntur
- 8.7.2. Spendýr
- 8.7.3. Aðrar viðeigandi tegundir og ferlar
- 8.8. Samantekt og mat á áhrifum á lífverur utan markhóps

IX. FLOKKUN OG MERKING

Málsskjölunum skal fylgja rökstudd tillaga að skipun virks efnis, sem er örvera, í einn af áhættuflokkunum, sem er tilgreindur í 2. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2000/54/EB frá 18. september 2000 um verndun starfsmanna gegn áhættu vegna líffræðilegra áhrifavalda á vinnustöðum ⁽¹⁾, ásamt upplýsingum um hvort merkja þurfi vörurnar með merki um hættu af líffræðilegum toga sem er tilgreint í II. viðauka við sömu tilskipun.

X. SAMANTEKT OG MAT Á I. TIL IX. LIÐ, Þ.M.T. NIÐURSTÖÐUR ÁHÆTTUMATS OG TILMÆLI

_____

⁽¹⁾ Stjótið. EB L 262, 17.10.2000, bls. 21.

IV. VIÐAUKI B

GAGNASAFN YFIR SÆFIEFNI

ÖRVERUR, Þ.M.T. VEIRUR OG SVEPPIR

1. Í þessum viðauka nær hugtakið örverur einnig yfir veirur og sveppi. Í þessum viðauka eru tilgreindar þær kröfur varðandi gögn sem uppfylla þarf til að fá leyfi fyrir sæfiefni sem að stofni til er blöndur með örverum. Með öllum umsóknum fyrir sæfiefni, sem eru að stofni til blöndur með örverum, skal leggja fram alla viðeigandi og fyrirbyggjandi þekkingu og upplýsingar í heimildum. Upplýsingar, sem varða sanngreiningu og lýsingu á eiginleikum allra efnisþátta sæfiefnis eru einkum mikilvægar og skulu tilgreindar í I. til IV. lið enda grundvöllurinn að mati á hugsanlegum áhrifum á heilbrigði manna og umhverfið.
2. Ef ekki er þörf á upplýsingum vegna eðlis sæfiefnisins gildir 5. mgr. 8. gr.
3. Upplýsingar má fá úr gögnum sem þegar liggja fyrir ef fram er lagður rökstuðningur sem lögbært yfirvald samþykkir.
4. Við framkvæmd prófana skal gefa nákvæma lýsingu (forskrift) á hráefninu sem er notað og óhreinindum í því, í samræmi við ákvæði II. liðar. Ef nauðsyn ber til skal krefjast gagnanna, sem tilgreind eru í II. viðauka B og III. viðauka B, fyrir alla efnisþætti sæfiefnisins sem hafa þýðingu í eiturefnafræðilegu og virsteiturefnafræðilegu tilliti, einkum ef þessir efnisþættir eru efni sem gefa tilefni til áhyggna samkvæmt skilgreiningu í e-lið 1. mgr. 2. gr.
5. Þegar um nýjar blöndur er að ræða má samþykkja framreikning á upplýsingum í IV. viðauka A, að því tilskildu að einnig séu metin öll hugsanleg áhrif efnisþátta, einkum á smithæfni og smitvirkni.

Kröfur varðandi málsskjöl

LÍDIR:

- I. Auðkenni sæfiefnisins
- II. Eðlisfræðilegir, efnafræðilegir og tæknilegir eiginleikar sæfiefnisins
- III. Gögn um notkun
- IV. Frekari upplýsingar um sæfiefnið
- V. Greiningaraðferðir
- VI. Upplýsingar um virkni
- VII. Áhrif á heilbrigði manna
- VIII. Leifar í eða á meðhöndluðum tilföngum, matvælum og fóðri
- IX. Afdrif og hegðun í umhverfinu
- X. Áhrif á lífverur utan markhóps
- XI. Flokkun, þökkun og merking sæfiefnisins
- XII. Samantekt og mat á I. til XI. lið, þ.m.t. niðurstöður áhættumats og tilmæli

Eftirfarandi gögn skulu lögð fram til stuðnings liðunum hér að framan:

(¹) Stjtið. EB L 200, 30.7.1999, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2006/8/EB (Stjtið. ESB L 19, 24.1.2006, bls. 12).

I. AÐKENNI SÆFIEFNANNA

- 1.1. Umsækjandi
- 1.2. Framleiðandi sæfiefnis og örvera
- 1.3. Viðskiptaheiti eða fyrirhugað viðskiptaheiti og þróunarkenninúmer, sem framleiðandinn hefur gefið sæfiefninu
- 1.4. Nákvæmar meginlegar og eiginlegar upplýsingar um samsetningu sæfiefnisins
- 1.5. Eðlisástand og eðli sæfiefnisins
- 1.6. Hlutverk

II. EÐLISFRÆÐILEGIR, EFNAFRÆÐILEGIR OG TÆKNILEGIR EIGINLEIKAR SÆFIEFNISINS

- 2.1. Útlit (litur og lykt)
- 2.2. Stöðugleiki við geymslu og geymslupól
- 2.2.1. Áhrif ljóss, hita og raka á tæknilega eiginleika sæfiefnisins
- 2.2.2. Aðrir þættir sem hafa áhrif á stöðugleika
- 2.3. Sprengifimi og oxunareiginleikar
- 2.4. Kveikjumark og aðrar vísbendingar um eldfimi eða sjálfkvikun
- 2.5. Sýrustig, basastig og pH-gildi
- 2.6. Seigja og yfirborðsspenna
- 2.7. Tæknilegir eiginleikar sæfiefnisins
- 2.7.1. Vætunarhæfni
- 2.7.2. Myndun varanlegrar froðu
- 2.7.3. Dreifumyndunarhæfni og stöðugleiki dreifu
- 2.7.4. Þurrsigtiprófun og votsigtiprófun
- 2.7.5. Stærðardreifing agna (úðaduft og lausnarduft, kyrni), innihald af ryki/fingerðum ögnum (kyrni), slit og molnanleiki (kyrni)
- 2.7.6. Ýranleiki, endurýranleiki, stöðugleiki ýrulausnar
- 2.7.7. Fljótanleiki, hellanleiki (skolanleiki) og rykmyndun
- 2.8. Eðlisfræðilegt, efnafræðilegt og líffræðilegt samhæfi við aðrar vörur, þ.m.t. við önnur sæfiefni, sem nota á með sæfiefninu og sem sótt er um leyfi eða skráningu fyrir
- 2.8.1. Eðlisfræðilegt samhæfi
- 2.8.2. Efnafræðilegt samhæfi
- 2.8.3. Líffræðilegt samhæfi
- 2.9. Samantekt og mat á eðlisfræðilegum, efnafræðilegum og tæknilegum eiginleikum sæfiefnisins

III. GÖGN UM NOTKUN

- 3.1. Fyrirhugað notkunarvið:
- 3.2. Verkunarmáti
- 3.3. Upplýsingar um fyrirhugaða notkun

- 3.4. Skömmun
- 3.5. Örveruinnihald í þeim tilföngum sem eru notuð (t.d. í skömmunartæki (application device) eða í beitu)
- 3.6. Notkunaraðferð
- 3.7. Hve oft og hvenær notkun á sér stað og hversu lengi vörnin endist
- 3.8. Nauðsynlegur biðtími eða aðrar varúðarráðstafanir til að komast hjá skaðlegum áhrifum á heilbrigði manna og dýra og umhverfið
- 3.9. Tillaga að notkunarleiðbeiningum
- 3.10. Notendahópar
- 3.11. Upplýsingar um hugsanlega myndun þols
- 3.12. Áhrif á tilföng eða vörur sem eru meðhöndlaðar með sæfiefninu

IV. FREKARI UPPLÝSINGAR UM SÆFIEFNIÐ

- 4.1. Umbúðir og samhæfi sæfiefnisins við fyrirhuguð umbúðaeftirbúnaði
- 4.2. Aðferðir við hreinsun á notkunarbúnaði
- 4.3. Í hve langan tíma aðgangur er bannaður, nauðsynlegur biðtími eða aðrar varúðarráðstafanir til að vernda menn, búfé og umhverfið
- 4.4. Aðferðir og varúðarráðstafanir sem mælt er með vegna meðhöndlunar, geymslu, flutnings eða elds
- 4.5. Ráðstafanir ef óhapp verður
- 4.6. Aðferðir við eyðingu og afmengun sæfiefnisins og umbúða þess
  - 4.6.1. Brennsla undir eftirliti
  - 4.6.2. Annað
- 4.7. Vöktunaráætlun fyrir virkar örverur og aðrar örverur í sæfiefninu, þ.m.t. meðhöndlun, geymsla, flutningur og notkun

V. GREININGARÁÐFERÐIR

- 5.1. Aðferðir til að greina sæfiefnið
- 5.2. Aðferðir til að greina og ákvarða magn leifa

VI. UPPLÝSINGAR UM VIRKNI

VII. ÁHRIF Á HEILBRIGÐI MANNA

- 7.1. Grunnrannsóknir á bráðum eiturrifum
  - 7.1.1. Bráð eiturrif við inntöku
  - 7.1.2. Bráð eiturrif við innöndun
  - 7.1.3. Bráð eiturrif við upptöku um húð
- 7.2. Frekari rannsóknir á bráðum eiturrifum
  - 7.2.1. Húðerting
  - 7.2.2. Augnerting
  - 7.2.3. Húðnæming

- 7.3. Gögn um váhrif
- 7.4. Fyrirliggjandi, eiturefnafræðileg gögn sem tengjast óvirkum efnum
- 7.5. Viðbótarannsóknir á ýmsum blöndum sæfiefna
- 7.6. Samantekt og mat á áhrifum á heilbrigði manna

VIII. LEIFAR Í EÐA Á MEÐHÖNDLUÐUM TILFÖNGUM, MATVÆLUM OG FÓÐRI

IX. AFDRIÐ OG HEGÐUN Í UMHVERFINU

X. ÁHRIF Á LÍFVERUR UTAN MARKHÓPS

- 10.1. Áhrif á fugla
- 10.2. Áhrif á vatnalífverur
- 10.3. Áhrif á býflugur
- 10.4. Áhrif á liðdýr, önnur en býflugur
- 10.5. Áhrif á ánamaðka
- 10.6. Áhrif á örverur í jarðvegi
- 10.7. Viðbótarannsóknir á öðrum tegundum eða rannsóknir á síðari stigum, t.d. rannsóknir á völdum lífverum utan markhóps.
  - 10.7.1. Landplöntur
  - 10.7.2. Spendýr
  - 10.7.3. Aðrar viðeigandi tegundir og ferlar
- 10.8. Samantekt og mat á áhrifum á lífverur utan markhóps

XI. FLOKKUN, PÖKKUN OG MERKING SÆFIEFNISINS

Eins og kveðið er á um í 20. gr. skal leggja fram rökstuddar tillögur að flokkun og merkingu sæfiefnisins í samræmi við ákvæðin, sem sett eru í tilskipun 67/548/EBE og tilskipun 1999/45/EB. Flokkunin tekur til lýsingar á hættuflokki eða hættuflokkum og lýsandi hættusetninga fyrir alla hættulega eiginleika. Gera skal tillögu að merkingu á grundvelli flokkunarinnar, þ.m.t. hættutákn og hættuáþendingar og hættusetningar og varnaðarsetningar. Við flokkun og merkingu skal hafa hliðsjón af innihaldsefnum sæfiefnisins. Sýnishorn af fyrirhuguðum umbúðum skal sent lögbæru yfirvaldi viðkomandi aðildarríkis ef þörf krefur.

Málsskjölunum skal fylgja rökstudd tillaga að skipun í einn af áhættuflokkunum, sem er tilgreindur í 2. gr. tilskipunar 2000/54/EB, ásamt upplýsingum um hvort merkja þurfi vörurnar með merki um hættu af líffræðilegum toga sem er tilgreint í II. viðauka við sömu tilskipun.

XII. SAMANTEKT OG MAT Á I. TIL XI. LIÐ, Þ.M.T. NIÐURSTÖÐUR ÁHÆTTUMATS OG TILMÆLI

TILMÆLI FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2009/EES/25/09

frá 7. júní 2006

um setningu viðmiðunarreglna er varða notkun yfirlýsinga samkvæmt tilskipun ráðsins
76/768/EBE um að engar prófanir á dýrum hafi farið fram (*)

(2006/406/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

LAGT TIL EFTIRFARANDI:

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

Við beitingu annarrar undirgreinar 3. mgr. 6. gr. tilskipunar
76/768/EBE skulu aðildarríkin fylgja eftirfarandi
viðmiðunarreglum.

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 76/768/EBE frá 27. júlí 1976
um samræmingu laga aðildarríkjanna um snyrtivörur⁽¹⁾,
einkum öðrum málslið annarrar undirgreinar 3. mgr. 6. gr.,

1. Meginreglur

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Samkvæmt 3. mgr. 6. gr. tilskipunar 76/768/EBE getur framleiðandinn eða sá sem ber ábyrgð á setningu snyrtivöru á markað Bandalagsins því aðeins vakið athygli á því á umbúðum vörunnar eða í skjali, tilkynningu, merkimiða, hring eða borða, sem fylgir með eða varðar þessa vöru, að engar prófanir á dýrum hafi farið fram ef framleiðandinn og birgjar hans hafa ekki gert eða látið gera neinar prófanir á dýrum með fullunnu vörunni eða frumgerð hennar eða neinum af innihaldsefnum hennar né notað nein innihaldsefni sem einhver annar hefur prófað á dýrum í þeim tilgangi að þróa nýjar snyrtivörur.
- 2) Þannig er mögulegt að setja yfirlýsingu á snyrtivöru þess efnis að við þróun hennar hafi engar prófanir á dýrum farið fram.
- 3) Nauðsynlegt er að setja viðmiðunarreglur sem miðast að því að tryggja að sameiginlegar viðmiðanir gildi um notkun slíkra yfirlýsinga, að yfirlýsingar séu túlkaðar á sama hátt og einkum að slíkar yfirlýsingar villi ekki um fyrir neytendum né leiði af sér ósanngjarna samkeppni milli framleiðenda á markaði.
- 4) Sameiginleg túlkun á ákvæði annarrar undirgreinar 3. mgr. 6. gr. tilskipunar 76/768/EBE, innan ramma góðrar samvinnu á sviði stjórnsýslu, myndi þar að auki auðvelda sameiginlega framkvæmd af hálfu eftirlitsyfirvalda. Þetta kæmi t.d. í veg fyrir röskun á innri markaðnum.
- 5) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessum tilmælum, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um snyrtivörur.

Notkun yfirlýsinga á snyrtivöru má ekki villa um fyrir neytendum. Merking með yfirlýsingunni „ekki prófað á dýrum“ skal vera neytendum til góða með því að gera þeim kleift að taka upplýsta ákvörðun. Upplýsingarnar skulu koma neytendum að gagni.

Notkun yfirlýsinga má ekki leiða til ósanngjarnrar samkeppni á markaði milli framleiðenda og/eða birgja sem nota slíkar yfirlýsingar sem tæki til markaðssetningar.

2. Valfrjáls notkun yfirlýsinga

Samkvæmt annarri undirgrein 3. mgr. 6. gr. tilskipunar 76/768/EBE er framleiðanda eða þeim sem ber ábyrgð á að setja vöruna á markað heimilt að nota yfirlýsingu til að benda á að engar prófanir á dýrum hafi farið fram. Því er hvorki framleiðanda né þeim sem ber ábyrgð á að setja vöruna á markað skylt að nota slíka yfirlýsingu. Þetta er möguleiki sem þessum aðilum stendur til boða ef kröfurnar í annarri undirgrein 3. mgr. 6. gr. tilskipunar 76/768/EBE, að teknu tilliti til þessara viðmiðunarreglna, eru uppfylltar.

3. Túlkun á kröfunum í annarri undirgrein 3. mgr. 6. gr. tilskipunar 76/768/EBE

Skilgreiningar á tilteknum hugtökum, sem notuð eru í tengslum við þessar viðmiðunarreglur, eru endurteknar til glöggvunar hér á eftir:

— „snyrtivara“: snyrtivara eins og hún er skilgreind í 1. gr. tilskipunar 76/768/EBE,

— „fullunnin snyrtivara“: fullunnin snyrtivara eins og hún er skilgreind í a-lið 3. mgr. 4. gr. a í tilskipun 76/768/EBE,

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 158, 10.6.2006, bls. 18. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 17/2007 frá 27. apríl 2007 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 38, 9.8.2007, p. 22.

(1) Stjtið. EB L 262, 27.9.1976, bls. 169. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2005/80/EB (Stjtið. ESB L 303, 22.11.2005, bls. 32).

- „innihaldsefni“: hreint efni eða efnablanda, hvort heldur tilbúið eða af náttúrulegum uppruna, þ.m.t. ilmefni og arómatískar samsetningar sem eru notaðar í snyrtivörur (sjá í því sambandi 1. mgr. 5. gr. a í tilskipun 76/768/EBE þar sem ilmefni og arómatískar samsetningar eru eingöngu útilokuð við samantekt á skrá yfir innihaldsefni),
- „frumgerð snyrtivöru“: frumgerð eins og hún er skilgreind í b-lið 3. mgr. 4. gr. a í tilskipun 76/768/EBE,
- „dýr“: dýr eins og þau eru skilgreind í a-lið 2. gr. tilskipunar ráðsins 86/609/EBE ⁽¹⁾,
- „prófun“: allar prófanir sem eru framkvæmdar í tengslum við þróun eða öryggismat á vörunni eða innihaldsefnum hennar (sjá í því sambandi h-lið 1. mgr. 7. gr. a í tilskipun 76/768/EBE),
- „endurprófun“: prófun á vöru eða innihaldsefnum hennar á nýjan leik. Kröfurnar í annarri undirgrein 3. mgr. 6. gr. skal túlka á eftirfarandi hátt:
  - a) „engar prófanir á dýrum hafi farið fram“: ekki hafa verið gerðar neins konar prófanir á dýrum í tengslum við þróun eða öryggismat á vörunni eða innihaldsefnum hennar. Ekki má gefa þessa yfirlýsingu nema aðrar aðferðir hafi að fullu komið í stað dýrprófana og því sé ekki um að ræða að einungis sé dregið úr dýratilraunum né að þær séu endurbættar. Enn fremur skiptir ekki máli hvar prófunin (þ.m.t. endurprófun) fer fram (í Bandalaginu eða í þriðju löndum) eða hvenær prófunin hefur verið gerð.
  - b) „framleiðandinn og birgjar hans hafa ekki gert eða látið gera neinar prófanir á dýrum [...]“: framleiðandinn og birgjar hans, þ.m.t. allir birgjar í aðfangakeðjunni:
    - hafa sjálfir ekki gert prófanir á dýrum
    - hafa ekki látið gera prófanir á dýrum, þ.e. þeir hafa ekki beðið um eða greitt fyrir prófanir á dýrum, t.d. með því að kosta rannsóknir háskólastofnana.
  - c) Það að framleiðandi og birgjar hans skuli heldur ekki hafa „notað nein innihaldsefni sem einhver annar hefur prófað á dýrum í þeim tilgangi að þróa nýjar

snyrtivörur“: framleiðandi og birgjar hans skulu ekki hafa notað innihaldsefni ef til eru gögn um þau, t.d. í fræðiritum, sem fengin hafa verið með rannsóknum á dýrum sem aðrir hafa gert í þeim tilgangi að þróa nýja snyrtivöru. Í þessu samhengi merkir „þróun nýrrar snyrtivöru“ annaðhvort endurblöndun vöru, sem þegar er á markaði, eða þróun alveg nýrrar vöru (nýsköpun). Ekki skal litið á nýjar umbúðir sem nýja snyrtivöru.

4. Sönnunarbyrði

Hver sá sem setur yfirlýsingu á snyrtivöru þess efnis að við þróun vörunnar hafi engar prófanir á dýrum farið fram skal bera ábyrgð á yfirlýsingunni og skal fær um að sanna gildi yfirlýsingarinnar með tilliti til tilskipunar 76/768/EBE. Í því samhengi er minnt á að allar upplýsingar, sem máli skipta og varða eftirlit, verða að vera auðveldlega aðgengilegar í samræmi við 1. mgr. 7. gr. a í tilskipun 76/768/EBE og einkum d- og h-lið sem eru svohljóðandi:

„d) mat á öryggi fullunninnar vöru m.t.t. heilbrigðis manna

[...]

- h) gögn um allar prófanir á dýrum, sem eru framkvæmdar af framleiðanda, fulltrúum hans eða birgjum varðandi þróun vörunnar eða öryggismat á henni eða innihaldsefnum hennar, þ.m.t. allar prófanir á dýrum sem eru gerðar til að uppfylla kröfur í lögum eða reglum landa utan Bandalagsins.“

5. Orðalag yfirlýsinga.

Hverjum þeim sem óskar eftir því að nota yfirlýsingu til að benda á að engar prófanir á dýrum hafi farið fram er frjálst að velja orðalag yfirlýsingarinnar og/eða að nota hvers konar myndir, skýringarmyndir eða önnur tákni svo fremi að allar viðeigandi kröfur í tilskipun 76/768/EBE hafi verið uppfylltar.

Gjört í Brussel 7. júní 2006.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Günter VERHEUGEN

varaforseti.

⁽¹⁾ Stjóð. EB L 358, 18.12.1986, bls. 1.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2006/46/EB

2009/EES/25/10

frá 14. júní 2006

um breytingu á tilskipunum ráðsins 78/660/EBE um ársreikninga félaga af tiltekinni gerð, 83/349/EBE um samstæðureikninga, 86/635/EBE um ársreikninga og samstæðureikninga banka og annarra fjármálastofnana og 91/674/EBE um ársreikninga og samstæðureikninga váttryggingafélaga (*)

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFAR,

takmarkast við einstaka stjórnarmenn. Þetta á þó ekki að koma í veg fyrir að dómstólar eða aðrir aðfararaðilar í aðildarríkjunum geti beitt einstaka stjórnarmenn viðurlögum.

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum l. mgr. 44. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópubandalaganna⁽¹⁾, í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Hinn 21. maí 2003 samþykkti framkvæmdastjórnin aðgerðaáætlun þar sem tilkynnt var um ráðstafanir til að færa félagarétt til nútímahorfs og efla stjórnarhætti fyrirtækja í Bandalaginu. Forgangsmál Bandalagsins til skamms tíma litið var að staðfesta sameiginlega ábyrgð stjórnarmanna, auka gagnsæi að því er varðar viðskipti við tengda aðila og samkomulag utan efnahagsreiknings og bæta upplýsingagjöf um stjórnarhætti fyrirtækja sem er beitt innan félags.

2) Samkvæmt þessari aðgerðaáætlun skal lágmarkskrafan vera sú að stjórnarmenn í stjórn, framkvæmdastjórn og eftirlitsstjórn félags séu samábyrgir gagnvart félaginu með tilliti til samningar og birtingar ársreikninga og ársskýrslna. Hið sama skal einnig gilda um stjórnarmenn í stjórn, framkvæmdastjórn og eftirlitsstjórn fyrirtækja sem semja samstæðureikninga. Þessir aðilar starfa innan þess valdsviðs sem þeim er falið samkvæmt landslögum. Þetta á ekki að koma í veg fyrir að aðildarríkin gangi lengra og kveði á um beina ábyrgð gagnvart hluthöfum og jafnvel öðrum hagsmunaaðilum. Aðildarríkin skulu á hinn bóginn láta vera að velja kerfi þar sem ábyrgðin

3) Ábyrgðin á því að semja og birta ársreikninga og samstæðureikninga, svo og ársskýrslur og samstæðuársskýrslur, er byggð á innlendum lögum. Viðeigandi reglur um ábyrgð skulu gilda um stjórnarmenn í stjórn, framkvæmdastjórn eða eftirlitsstjórn, eins og mælt er fyrir um í hverju aðildarríki samkvæmt landslögum eða reglum. Aðildarríkjunum skal vera frjálst að ákvarða umfang ábyrgðarinnar.

4) Í því skyni að stuðla að trúverðugu reikningsskilaferli innan Evrópusambandsins skal sú skylda hvíla á aðilum að þeirri stofnun félags sem ber ábyrgð á gerð fjárhagsskýrslna félagsins að þeir tryggi að fjárhagsskýrslur félagsins aðildarríkis, sem eru í ársreikningum og ársskýrslum félags, gefi glögga mynd.

5) Hinn 27. september 2004 samþykkti framkvæmdastjórnin orðsendingu um að koma í veg fyrir og berjast gegn fjármálamisferli og vafasömum viðskiptaháttum þar sem m.a. kemur fram stefnumótandi frumkvæði framkvæmdastjórnarinnar að því er varðar innra eftirlit í félögum og ábyrgð stjórnarmanna.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 224, 16.8.2006, bls. 1. Hinnar var getið í ákvörðun sameiginlegrar EES-nefndarinnar nr. 20/2007 frá 27. apríl 2007 um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta) og XXII. viðauka (Félagaréttur) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 38, 9.8.2007, p. 25.

(1) Stjtið. ESB C 294, 25.11.2005, bls. 4.

(2) Álit Evrópuþingsins frá 15. desember 2005 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum ESB) og ákvörðun ráðsins frá 22. maí 2006.

- 6) Að svo stöddu er aðeins í fjórðu tilskipun ráðsins 78/660/EBE⁽¹⁾ og sjöundu tilskipun ráðsins 83/349/EBE⁽²⁾ kveðið á um upplýsingagjöf um viðskipti milli félags og eignatengdra fyrirtækja félagsins. Birting upplýsinga skal vera viðtækari og ná til annars konar tengdra aðila, s.s. lykilstjórnenda og maka stjórnarmanna, í því augnamiði að færa félög með verðbréf sem eru ekki skráð á skipulegum markaði nær félögum sem beita alþjóðlegum reikningsskilastöðlum við samstæðureikningsskil sín, en aðeins þegar slík viðskipti skipta máli og eru ekki milli ótengdra aðila. Birting upplýsinga um mikilvæg viðskipti við tengda aðila, sem eru ekki gerð við eðlilegar markaðsaðstæður, geta hjálpað notendum ársreikninga til að meta fjárhagsstöðu félagsins, svo og fjárhagsstöðu samstæðunnar í heild, ef félagið er hluti af samstæðu. Viðskipti tengdra aðila innan samstæðunnar skulu felld út við gerð samstæðureikningsskila.
- 7) Skilgreiningar á tengdum aðila, sem koma fram í alþjóðlegu reikningsskilastöðlunum, sem framkvæmdastjórnin samþykkti í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1606/2002 frá 19. júlí 2002 um beitingu alþjóðlegra reikningsskilastaðla⁽³⁾, skulu gilda um tilskipanir 78/660/EBE og 83/349/EBE.
- 8) Samkomulag utan efnahagsreiknings getur leitt til þess að félag verði óvarið fyrir áhættu og ávinningi sem skipta máli fyrir mat á fjárhagsstöðu félagsins og fjárhagsstöðu samstæðunnar í heild þegar félagið er hluti af samstæðu.
- 9) Slíkt samkomulag utan efnahagsreiknings getur verið hvers konar viðskipti eða samningar sem félög gera við einingar, jafnvel óskráðar einingar, sem eru ekki í efnahagsreikningnum. Þannig samkomulag utan efnahagsreiknings getur tengst stofnsetningu eða notkun einnar eða fleiri rekstrareininga um sérverkefni og starfsemi á hafi úti sem m.a. er ætlað að taka til efnahagslegra, lagalegra, skattalegra eða reikningsskilamarkmiða. Dæmi um slíkt samkomulag utan efnahagsreiknings er fyrirkomulag á skiptingu áhættu og ávinnings eða skuldbindingar, s.s. skuldakröfukaup, samtengdir sölu- og endurkaupasamningar, samkomulag um umsýslulager, algreiðslusamningar, verðbréfun sem sérstök félög og óskráðar einingar annast, veðsettar eignir, rekstrarleigusamningar, útvistun og því um líkt. Viðeigandi upplýsingar um umtalsverða áhættu og ávinning vegna slíks samkomulags, sem er utan efnahagsreiknings, skulu settar fram í skýringum við reikningsskilin eða samstæðureikningsskilin.
- 10) Skylda ber fyrirtæki með verðbréf, sem eru skráð á skipulegum markaði og hafa skráða skrifstofu í Bandalaginu, til að birta árlega yfirlýsingu um stjórnarhætti sína í sérstökum og skýrt afmörkuðum kafla í ársskýrslunni. Sú yfirlýsing skal í það minnsta veita hluthöfum vel aðgengilegar lykilupplýsingar um þá stjórnarhætti sem fyrirtækið beitir í raun, þ.m.t. lýsing á helstu þáttum allra fyrirliggjandi áhættustýringarkerfa og innra eftirlits í tengslum við reikningsskilaferlið. Í yfirlýsingunni um stjórnarhætti fyrirtækisins skal koma skýrt fram hvort félagið beiti einhverjum öðrum ákvæðum um stjórnarhætti fyrirtækja en þeim sem kveðið er á um í landslögum, burtséð frá því hvort mælt er beint fyrir um þau ákvæði í reglum um stjórnarhætti fyrirtækja sem félaginu ber að fylgja eða í öðrum reglum um stjórnarhætti fyrirtækja sem félagið hefur ákveðið að beita. Að auki geta félög einnig, ef við á, sett fram greiningu á umhverfispáttum og félagslegum þáttum sem nauðsynlegir eru til að skilja þróun, árangur og stöðu félagsins. Engin þörf er á að skylda fyrirtæki sem gera samstæðuársskýrslu til að birta sérstaka yfirlýsingu um stjórnarhætti fyrirtækja. Engu að síður skal leggja fram upplýsingar um áhættustýringarkerfi og innra eftirlitskerfi samstæðunnar.
- 11) Mismunandi ráðstafanir, sem eru samþykktar samkvæmt þessari tilskipun, þurfa ekki endilega að gilda um sams konar félög eða fyrirtæki. Aðildarríkin skulu eiga þess kost að undanþiggja lítil félög, eins og lýst er í 11. gr. tilskipunar 78/660/EBE, frá kröfum sem varða tengda aðila og samkomulag utan efnahagsreiknings samkvæmt þessari tilskipun. Ekki skal skylda félög, sem nú þegar veita upplýsingar um viðskipti við tengda aðila í reikningsskilum sínum í samræmi við alþjóðlega reikningsskilastaðla sem hafa verið samþykktir í Evrópusambandinu, til að veita frekari upplýsingar samkvæmt þessari tilskipun þar sem beiting alþjóðlegra reikningsskilastaðlanna gefur nú þegar glögga mynd af slíku félagi. Ákvæði þessarar tilskipunar að því er varðar yfirlýsingu um stjórnarhætti fyrirtækja skulu gilda um öll félög, þ.m.t. bankar, trygginga- og endurtryggingafélög

⁽¹⁾ Stjótið. EB L 222, 14.8.1978, bls. 11. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/43/EB (Stjótið. ESB L 157, 9.6.2006, bls. 87).

⁽²⁾ Stjótið. EB L 193, 18.7.1983, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2006/43/EB.

⁽³⁾ Stjótið. EB L 243, 11.9.2002, bls. 1.

og félög sem hafa gefið út verðbréf, önnur en hlutabréf, sem eru skráð á skipulegum markaði, að svo miklu leyti sem aðildarríkin hafa ekki veitt þeim undanþágu. Ákvæði þessarar tilskipunar, er varða skyldur og ábyrgð stjórnarmanna, svo og viðurlög, skulu gilda um öll félög sem tilskipanir ráðsins 78/660/EBE, 86/635/EBE ⁽¹⁾ og 91/674/EBE ⁽²⁾ gilda um og um öll fyrirtæki sem gera samstæðureikningsskil í samræmi við tilskipun 83/349/EBE.

- 12) Eins og sakir standa er í tilskipun 78/660/EBE kveðið á um að á fimm ára fresti skuli skoða m.a. efri viðmiðunarmörk fyrir efnahagsreikning og hreina veltu sem aðildarríkin geta beitt við ákvörðun um hvaða félögum megi veita undanþágu frá tilteknum kröfum um upplýsingagjöf. Auk þessara athugana á fimm ára fresti getur einnig verið rétt að hækka í eitt skipti viðmiðunarmörkin fyrir efnahagsreikning og hreina veltu. Aðildarríkjum ber ekki skylda til að nota þessi hækkuðu viðmiðunarmörk.
- 13) Þar eð aðildarríkin geta ekki, svo vel sé, náð markmiðum þessarar tilskipunar, þ.e. að auðvelda fjárfestingar yfir landamæri og auka samanburðarhæfi og tiltrú almennings innan ESB á reikningsskilum og fjárhagsskýrslum með bættri og samræmdri sérstakri upplýsingagjöf, og auðveldara er að ná þeim á vettvangi Bandalagsins vegna umfangs og áhrifa þessarar tilskipunar, getur Bandalagið samþykkt ráðstafanir í samræmi við dreiffræðisregluna eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og kveðið er á um í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari tilskipun til að ná megi þessum markmiðum.
- 14) Í þessari tilskipun er tekið tillit til þeirra grundvallar-réttinda og þeim meginreglum fylgt sem einkum eru viðurkenndar í sáttmála Evrópusambandsins um grundvallarréttindi.
- 15) Í samræmi við 34. gr. samstarfssamningsins milli stofnana um betri lagasetningu ⁽³⁾ eru aðildarríkin hvött til að taka saman, fyrir sig og í þágu Bandalagsins, eigin töflur sem sýna, eftir því sem við verður komið, samsvörun milli þessarar tilskipunar og ráðstafananna til að lögleiða hana og að birta þær.
- 16) Því ber að breyta tilskipunum 78/660/EBE, 83/349/EBE, 86/635/EBE og 91/674/EBE til samræmis við það.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. gr.

Breytingar á tilskipun 78/660/EBE

Tilskipun 78/660/EBE er breytt sem hér segir:

1. Í 11. gr. breytist fyrsta mgr. sem hér segir:

- a) í fyrsta undirlið komi orðin „niðurstöðutala efnahagsreiknings: 4 400 000 evrur“ í stað orðanna „niðurstöðutala efnahagsreiknings: 3 650 000 evrur“,
- b) í öðrum undirlið komi orðin „hrein velta: 8 800 000 evrur“ í stað orðanna „hrein velta: 7 300 000 evrur“.

2. Í þriðju mgr. 11. gr. komi orðin „allar tilskipanir um ákvörðun þessara fjárhæða“ í stað orðanna „tilskipunin um ákvörðun þessara fjárhæða í samræmi við endurskoðunina sem kveðið er á um í 2. mgr. 53. gr.“.

3. Í 27. gr. breytist fyrsta mgr. sem hér segir:

- a) í fyrsta undirlið komi orðin „niðurstöðutala efnahagsreiknings: 17 500 000 evrur“ í stað orðanna „niðurstöðutala efnahagsreiknings: 14 600 000 evrur“,
- b) í öðrum undirlið komi orðin „hrein velta: 35 000 000 evrur“ í stað orðanna „hrein velta: 29 200 000 evrur“.

4. Í þriðju mgr. 27. gr. komi orðin „allar tilskipanir um ákvörðun þessara fjárhæða“ í stað orðanna „tilskipunin um ákvörðun þessara fjárhæða í samræmi við endurskoðunina sem kveðið er á um í 2. mgr. 53. gr.“.

5. Eftirfarandi málsgrein bætist við 42. gr. a:

„5 a) Þrátt fyrir ákvæði 3. og 4. mgr. geta aðildarríkin, í samræmi við alþjóðlega reikningsskilastaðla sem voru samþykktir með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1725/2003 frá 29. september 2003 um innleiðingu tiltekinnar, alþjóðlegra reikningsskilastaðla í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1606/2002 (*), eins og henni var breytt til 5. september 2006, heimilað eða krafist mats á fjármálagæringum, svo og að farið verði að kröfum um upplýsingagjöf sem þeim tengjast og kveðið er á um í alþjóðlegum

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 372, 31.12.1986, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/51/EB (Stjtið. ESB L 178, 17.7.2003, bls. 16).

⁽²⁾ Stjtið. EB L 374, 31.12.1991, bls. 7. Tilskipuninni var breytt með tilskipun 2003/51/EB.

⁽³⁾ Stjtið. ESB C 321, 31.12.2003, bls. 1.

reikningsskilastöðlum sem voru samþykktir í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1606/2002 frá 19. júlí 2002 um beitingu alþjóðlegra reikningsskilastaðla (**).

(*) Stjtið. ESB L 261, 13.10.2003, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 108/2006 (Stjtið. ESB L 24, 27.1.2006, bls. 1).

(**) Stjtið. EB L 243, 11.9.2002, bls. 1.“

Aðildarríkin geta undanþegið viðskipti sem tveir eða fleiri aðilar samstæðu eiga sín í milli, að því tilskildu að dótturfyrirtæki, sem eru aðilar að viðskiptunum, séu að öllu leyti í eigu slíks aðila.

„Tengdur aðili“ hefur sömu merkingu og í alþjóðlegum reikningsskilastöðlum sem voru samþykktir í samræmi við reglugerð (EB) nr. 1606/2002.“

6. Í 1. mgr. 43. gr. bætist eftirfarandi liður við:

„7a) Eðli og viðskiptatilgangur samkomulags félagsins sem er ekki í efnahagsreikningnum og fjárhagsleg áhrif þess samkomulags á félagið, að því tilskildu að áhættan eða ávinningurinn af slíku samkomulagi skipti máli og að svo miklu leyti sem nauðsynlegt er að birta upplýsingar um slíka áhættu eða ávinning til að meta fjárhagsstöðu félagsins.

Aðildarríkin geta heimilað félögunum sem um getur í 27. gr. að takmarka þær upplýsingar, sem gerð er krafa um í þessum undirlið að verði veittar, við eðli og viðskiptatilgang slíks samkomulags.

7b) Viðskipti sem félagið hefur átt við tengda aðila, þ.m.t. fjárhæð slíkra viðskipta, eðli tengslanna milli tengdu aðilanna og aðrar upplýsingar um viðskiptin sem nauðsynlegar eru til að unnt sé að skilja fjárhagsstöðu félagsins, ef slík viðskipti skipta máli og hafa ekki verið gerð við eðlilegar markaðsaðstæður. Upplýsingum um einstök viðskipti má safna saman eftir því hvers eðlis þær eru nema þar sem sérstakar upplýsingar eru nauðsynlegar til að unnt sé að skilja áhrif viðskipta tengdra aðila á fjárhagsstöðu félagsins.

Aðildarríkin geta heimilað félögum sem um getur í 27. gr. að sleppa að birta upplýsingarnar sem kveðið er á um í þessum lið nema þessi félög séu af þeirri gerð sem um getur í 1. mgr. 1. gr. tilskipunar 77/91/EBE en þá geta aðildarríkin takmarkað upplýsingagjöfina, að lágmarki, við bein eða óbein viðskipti milli:

i. félagsins og stærstu hluthafa þess,

og

ii. félagsins og aðila í stjórn, framkvæmdastjórn og eftirlitsstjórn.

7. Eftirfarandi grein bætist við:

„46. gr. a

1. Félag með verðbréf, sem eru skráð á skipulegum markaði í skilningi 14. liðar 1. mgr. 4. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2004/39/EB frá 21. apríl 2004 um markaði fyrir fjármálagerninga [11], skal setja yfirlýsingu um stjórnarhætti fyrirtækja í ársskýrslu sína. Sú yfirlýsing skal vera sérstakur kafli í ársskýrslunni og í henni eiga að vera að lágmarki eftirfarandi upplýsingar:

a) tilvísun í

- i. reglur um stjórnarhætti sem félaginu ber að fylgja og/eða
- ii. reglur um stjórnarhætti sem félagið kann að hafa ákveðið af fúsum og frjálsum vilja að beita og/eða
- iii. allar viðeigandi upplýsingar um stjórnarhætti fyrirtækja sem beitt er umfram það sem krafist er samkvæmt innlendum lögum.

Þar sem i- og ii-liður eiga við skal félagið einnig greina frá því hvar viðeigandi textar eru aðgengilegir almenningi; þar sem iii. liður á við skal félagið gera stjórnarhætti sína aðgengilega almenningi,

b) skýring félagsins á því frá hvaða hlutum reglnanna um stjórnarhætti fyrirtækja það vikur og ástæðurnar fyrir því, að svo miklu leyti sem félag, í samræmi við innlend lög, vikur frá reglum um stjórnarhætti fyrirtækja sem um getur í i- eða ii-lið a-liðar. Ef félag hefur ákveðið að beita ekki neinum ákvæðum reglna um stjórnarhætti fyrirtækja, sem um getur í i- eða ii-lið a-liðar, skal það greina frá ástæðum þess,

c) lýsing á helstu þáttum innra eftirlitskerfis og áhættustýringarkerfi félagsins í tengslum við reikningsskilaferlið,

- d) upplýsingarnar sem gerð er krafa um í c-, d-, f-, h- og i-lið 1. mgr. 10. gr., tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2004/25/EB frá 21. apríl 2004, um yfirtökutilboð (**), ef félagið heyrir undir ákvæði þeirrar tilskipunar,
- e) lýsing á starfsemi hluthafafundarins og helsta valdi hans og lýsing á réttindum hluthafa og hvernig hægt er að beita þeim, nema allar þessar upplýsingar sé að finna í innlendum lögum eða reglugerðum,
- f) lýsing á samsetningu og starfsemi stjórnar, framkvæmdastjórnar og eftirlitsstjórnar og nefnda þeirra.

2. Aðildarríkin geta heimilað að upplýsingarnar, sem gerð er krafa um í þessari grein, séu settar fram í sérstakri skýrslu sem er birt samhliða ársskýrslunni með þeim hætti sem sett er fram í 47. gr. eða með því að setja tilvísun í ársskýrsluna um hvar slíkt skjal er aðgengilegt almenningi á vefsetri félagsins. Þegar um er að ræða sérstaka skýrslu getur yfirlýsingin um stjórnarhætti fyrirtækja haft að geyma tilvísun í ársskýrsluna þar sem upplýsingarnar, sem gerð er krafa um í d-lið 1. mgr., eru gerðar aðgengilegar. Ákvæði annars undirliðar í 1. mgr. 51. gr., skulu gilda um ákvæðin í c- og d-lið 1. mgr. þessarar greinar. Að því er varðar aðrar upplýsingar skal löggilti endurskoðandinn kanna hvort yfirlýsingin um stjórnarhætti fyrirtækja hafi verið gerð.

3. Aðildarríkin geta undanþegið félög, sem hafa aðeins gefið út verðbréf, önnur en hlutabréf, sem eru skráð á skipulegum markaði, í skilningi 14. liðar 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 2004/39/EB, frá beitingu ákvæðanna í a-, b-, e- og f-lið 1. mgr., nema þessi félög hafi gefið út hlutabréf sem verslað er með á markaðstorgi, í skilningi 15. liðar 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 2004/39/EB.

(*) Stjtið. ESB L 145, 30.4.2004, bls. 1.

(**) Stjtið. ESB L 142, 30.4.2004, bls. 12.“

8. Eftirfarandi þáttur bætist við:

„10. ÞÁTTUR A

Skyldur og ábyrgð að því er varðar að semja og birta ársreikningana og ársskýrsluna

50. gr. b

Aðildarríkin skulu tryggja að á aðilum í stjórn, framkvæmdastjórn og eftirlitsstjórn félagsins hvíli sú sameiginlega skylda að tryggja að ársreikningar, ársskýrsla og, þegar hún er lögð fram sérstaklega, yfirlýsing um stjórnarhætti fyrirtækja sem leggja á fram skv. 46. gr. a, séu samin og birt í samræmi við kröfur þessarar reglugerðar og, ef við á, í samræmi við alþjóðlega reikningskilastaðla sem

hafa verið samþykktir í samræmi við reglugerð (EB) nr. 1606/2002. Slíkar stofnanir skulu starfa innan þess valdsviðs sem þeim er ætlað í landslögum.

50. gr. c

Aðildarríkin skulu tryggja að lög þeirra og stjórnsýslufyrirmæli um ábyrgð gildi um aðila í stjórn, framkvæmdastjórn og eftirlitsstjórn sem um getur í 50. gr. b, a.m.k. gagnvart félaginu, ef þeir sinna ekki skyldunni sem um getur í 50. gr. b.“

9. Í stað 53. gr. a komi eftirfarandi:

„53. gr. a

Aðildarríkin skulu ekki láta undanþágurnar, sem settar eru fram í 11. og 27. gr., 43. gr. (lið 7a og 7b í 1. mgr.) og 46., 47. og 51. gr., gilda um félög ef verðbréf þeirra eru skráð á skipulegum markaði í skilningi 14. liðar 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 2004/39/EB.“

10. Eftirfarandi grein bætist við:

„60. gr. a

Aðildarríkin skulu setja reglur um viðurlög við brotum gegn innlendum ákvæðum sem eru samþykkt samkvæmt þessari tilskipun og gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að þau komi til framkvæmda. Viðurlög, sem kveðið er á um, skulu vera skilvirk, í réttu hlutfalli við brot og letjandi.“

11. Í stað 61. gr. a komi eftirfarandi:

„61. gr. a

Eigi síðar en 1. júlí 2007 skal framkvæmdastjórnin endurskoða ákvæði 42. gr. a – 42. gr. f, 1., 10. og 14. mgr. 43. gr., 1. mgr. 44. gr., f-liðar 2. mgr. 46. gr. og a- og b-liðar 2. mgr. 59. gr. í ljósi fenginnar reynslu af því að beita ákvæðum um gangverðsreikningsskil, einkum með tilliti til IAS-staðals 39 eins og hann var samþykktur í samræmi við reglugerð (EB) nr. 1606/2002 og að teknu tilliti til alþjóðlegrar þróunar á sviði reikningshalds og, ef við á, leggja tillögu fyrir Evrópuþingið og ráðið í því skyni að breyta framagreindum greinum.“

2. gr.

lagðar fram samkvæmt fyrsta undirlið, einnig vera hluti þeirrar sérstöku skýrslu. Önnur undirgrein 1. mgr. 37. gr. þessarar tilskipunar gildir.

Breytingar á tilskipun 83/349/EBE

(*) Stjtið. ESB L 145, 30.4.2004, bls. 1.“

Tilskipun 83/349/EBE er breytt sem hér segir:

1. Eftirfarandi liðir bætist við í 34. gr.:

„7a) Eðli og viðskiptatilgangur samkomulags sem er ekki talið með í efnahagsreikningi samstæðunnar og fjárhagsleg áhrif þessa samkomulags, að því tilskildu að áhættan og ávinningurinn af slíku samkomulagi skipti máli og að svo miklu leyti sem nauðsynlegt er að veita upplýsingar um slíka áhættu og ávinning til að unnt sé að leggja mat á fjárhagsstöðu félaganna í samstæðunni sem heild.

7b) Viðskipti, að undanskildum viðskiptum innan samstæðunnar, sem móðurfélagið eða önnur fyrirtæki innan samstæðunnar eiga við tengda aðila, þ.m.t. fjárhæðir slíkra viðskipta, eðli tengslanna milli tengdu aðilanna svo og aðrar upplýsingar um viðskiptin sem nauðsynlegar eru til að unnt sé að skilja fjárhagsstöðu fyrirtækjanna í samstæðunni sem heild, ef slík viðskipti skipta máli og hafa ekki verið gerð við eðlilegar markaðsaðstæður. Upplýsingum um einstök viðskipti má safna saman eftir því hvers eðlis þær eru nema þar sem aðgreindar upplýsingar eru nauðsynlegar til að unnt sé að skilja áhrifin af viðskiptum tengdra aðila á fjárhagsstöðu fyrirtækjanna í samstæðunni sem heild.“

2. Í 2. mgr. 36. gr. bætist eftirfarandi liður við:

„f) lýsing á helstu þáttum innra eftirlitskerfis og áhættustýringarkerfis samstæðunnar í tengslum við gerð samstæðureikningsskilanna þar sem fyrirtæki er með verðbréf sín skráð á skipulögðum markaði í skilningi 14. liðar 1. mgr. 4. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2004/39/EB frá 21. apríl 2004 um markaði fyrir fjármálagerninga [13]. Ef samstæðureikningsskilin og ársreikningurinn eru lögð fram sem ein skýrsla verða þessar upplýsingar að fylgja með í þeim kafla skýrslunnar þar sem yfirlýsinguna um stjórnarhætti fyrirtækja, sem kveðið er á um í 46. gr. a tilskipunar 78/660/EBE, er að finna.

Ef aðildarríki heimilar að upplýsingarnar, sem gerð er krafa um í 1. mgr. 46. gr. a tilskipunar 78/660/EBE, séu settar fram í sérstakri skýrslu sem er birt samhliða ársskýrslunni, á þann hátt sem mælt er fyrir um í 47. gr. þeirrar tilskipunar, skulu upplýsingarnar, sem eru

3. Eftirfarandi þáttur bætist við:

„3. ÞÁTTUR A

Skyldur og ábyrgð að því er varðar að samningu og birtingu samstæðureikningsskilanna og samstæðuárs-skýrslunnar

36. gr. a

Aðildarríkin skulu tryggja að á stjórnarmönnum í stjórn, framkvæmdastjórn og eftirlitsstjórn fyrirtækja, sem semja samstæðureikningsskilin og ársskýrslu samstæðunnar, hvíli sú sameiginlega skylda að tryggja að samstæðureikningsskilin, samstæðuárskýrslan og, þegar hún er lögð fram sérstaklega, yfirlýsing um stjórnarhætti fyrirtækja, sem leggja ber fram samkvæmt 46. gr. a í tilskipun 78/660/EBE, séu samin og birt í samræmi við kröfur þessarar tilskipunar og, ef við á, í samræmi við alþjóðlega reikningsskilastaðla sem voru innleiddir í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1606/2002 frá 19. júlí 2002 um beitingu alþjóðlegra reikningsskilastaðla (*). Slíkir aðilar skulu starfa innan þess valdsviðs sem þeim er ætlað í landslögum.

36. gr. b

Aðildarríkin skulu tryggja að lög þeirra og stjórnarsýslufyrirmæli um ábyrgð gildi um alla stjórnarmenn í stjórn, framkvæmdastjórn og eftirlitsstjórn sem um getur í 36. gr. a, a.m.k. gagnvart fyrirtækinu sem semur samstæðureikningsskil, ef þeir sinna ekki skyldunni sem um getur í 36. gr. a.

(*) Stjtið. EB L 243, 11.9.2002, bls. 1.“

4. Eftirfarandi málsgrein bætist við í 41. gr.:

„1a. „Tengdur aðili“ hefur sömu merkingu og í alþjóðlegum reikningsskilastöðlum sem voru innleiddir í samræmi við reglugerð (EB) nr. 1606/2002.“

5. Eftirfarandi grein bætist við:

„48. gr.

Aðildarríkin skulu setja reglur um viðurlög við brotum gegn innlendum ákvæðum sem eru samþykkt samkvæmt þessari tilskipun og gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að þeim sé beitt. Viðurlög sem kveðið er á um skulu vera skilvirk, í réttu hlutfalli við brot og letjandi.“

3. gr.

Breyting á tilskipun 86/635/EBE

Í stað fyrsta málslíðar í 1. mgr. 1. gr. tilskipunar 86/635/EBE komi eftirfarandi:

„Beita skal 2. gr., 3. gr., 4. gr. (1. og 3.–6. mgr.), 6. gr., 7. gr., 13. gr., 14. gr., 15. gr. (3. og 4. mgr.), 16.–21. gr., 29.–35. gr., 37.–41. gr., 42. gr. (fyrsta málslíð), 42. gr. a–42. gr. f, 45. gr. (1. mgr.), 46. gr. (1. og 2. mgr.), 46. gr. a, 48.–50. gr., 50. gr. a, 50. gr. b, 50. gr. c, 51. gr. (1. mgr.), 51. gr. a, 56.–59. gr., 60. gr. a, 61. gr. og 61. gr. a í tilskipun 78/660/EBE að því er varðar stofnanir sem getið er um í 2. gr. þessarar tilskipunar nema kveðið sé á um annað í þessari tilskipun.“

4. gr.

Breyting á tilskipun 91/674/EBE

Í stað fyrstu setningarinnar í 1. mgr. 1. gr. tilskipunar 91/674/EBE komi eftirfarandi:

„Beita skal 2. gr., 3. gr., 4. gr. (1. og 3.–6. mgr.), 6. gr., 7. gr., 13. gr., 14. gr., 15. gr. (3. og 4. mgr.) 16.–21. gr., 29.–35. gr., 37.–41. gr., 42. gr., 42. gr. a–42. gr. f, 43. gr. (1.–7. liður b og 9.–14 liður í 1. mgr.), 45. gr. (1. mgr.), 46. gr. (1. og 2. mgr.), 46. gr. a, 48.–50. gr., 50. gr. a, 50. gr. b, 50. gr. c, 51. gr. (1. mgr.), 51. gr. a, 56.–59. gr., 60. gr. a, 61. gr. og 61. gr. a í tilskipun 78/660/EBE að því er varðar fyrirtæki sem getið er um í 2. gr. þessarar tilskipunar nema kveðið sé á um annað í þessari tilskipun.“

5. gr.

Lögleiðing

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli eigi síðar en 5. september 2008 til að fara að tilskipun þessari.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

6. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

7. gr.

Viðtakendur

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Strassborg 14. júní 2006.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

J. Borrell Fontelles

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

H. Winkler

forseti.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2006/73/EB

2009/EES/25/11

frá 10. ágúst 2006

um framkvæmd tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2004/39/EB að því er varðar skipulagskröfur og rekstrarskilyrði fjárfestingafyrirtækja og hugtök sem skilgreind eru að því er varðar þá tilskipun (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/39/EB frá 21. apríl 2004 um markaði fyrir fjármálagerninga og um breytingu á tilskipunum ráðsins 85/611/EBE og 93/6/EBE og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/12/EB og um niðurfellingu á tilskipun ráðsins 93/22/EBE⁽¹⁾, einkum 4. gr. (2. mgr.), 13. gr. (10. mgr.), 18. gr. (3. mgr.), 19. gr. (10. mgr.), 21. gr. (6. mgr.), 22. gr. (3. mgr.) og 24. gr. (5. mgr.),

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Með tilskipun 2004/39/EB er settur rammi um reglur fyrir fjármálamarkaði í Bandalaginu sem stýrir m.a. rekstrarskilyrðum, sem varða árangur fjárfestingafyrirtækja í fjárfestingaþjónustu, og, ef við á, árangur þeirra í viðbótarþjónustu og fjárfestingastarfsemi, skipulagskröfum fyrir fjárfestingafyrirtæki, sem annast slíka þjónustu og starfsemi og fyrir skipulega markaði, kröfum um upplýsingar, að því er varðar viðskipti með fjármálagerninga, og kröfum um gagnsæi, að því er varðar viðskipti í hlutabréfum sem skráð eru á skipulegan markað.
- 2) Reglur um innleiðingu reglakerfisins, sem stýrir skipulagskröfunum fyrir fjárfestingafyrirtæki sem annast fjárfestingaþjónustu og, þar sem við á, viðbótarþjónustu og fjárfestingastarfsemi í atvinnuskyni og fyrir skipulega markaði, skulu samrýmast markmiðum tilskipunar 2004/39/EB. Þær skulu tryggja mikinn heilleika, hæfni og styrkleika hjá fjármálafyrirtækjum og einingum, sem reka skipulega markaði eða markaðstorg, og skal þeim beitt á samræmdan hátt.
- 3) Nauðsynlegt er að tilgreina raunhæfar skipulagskröfur og verklagsreglur fyrir fjárfestingafyrirtæki sem annast slíka þjónustu eða starfsemi. Einkum skal kveða á um strangar verklagsreglur í tengslum við atriði á borð við reglufylgni, áhættustýringu, meðferð á kvörtunum, einkaviðskipti, utankaup og auðkenningu, stýringu og upplýsingar um hagsmunaárekstra.
- 4) Skipulagskröfur og skilyrði fyrir starfsleyfi fjárfestingafyrirtækja skulu sett fram með reglum sem tryggja samræmda beitingu viðeigandi ákvæða

tilskipunar 2004/39/EB. Slíkt er nauðsynlegt til að tryggja að fjárfestingafyrirtæki hafi jafnan aðgang að sambærilegum kjörum á öllum mörkuðum í Bandalaginu og til að fjarlægja hindranir sem tengjast málsmeðferð við leyfisveitingar vegna starfsemi yfir landamæri á sviði fjárfestingaþjónustu.

- 5) Reglurnar um framkvæmd kerfisins, sem stýrir skipulagskröfum um framkvæmd fjárfestinga- og viðbótarþjónustu og fjárfestingastarfsemi, skulu endurspegla markmiðið sem liggur til grundvallar fyrirkomulaginu. Það er að segja, þær skulu samdar með það í huga að tryggja umfangsmikla vernd fjárfesta og þeim skal beitt á samræmdan hátt með innleiðingu skýrra viðmiðana og krafna sem stýra tengslum milli fjárfestingafyrirtækis og viðskiptavinarins. Að því er varðar vernd fjárfesta, einkum það að veita fjárfestum upplýsingar eða leit fjárfesta eftir upplýsingum, skal á hinn bóginn taka tillit til þess hvort viðskiptavinurinn eða hinn mögulegi viðskiptavinur, sem um ræðir, sé almennur eða fagviðskiptavinur.
- 6) Tilskipunarformið er nauðsynlegt til að gera það kleift að laga framkvæmdarákvæðin að sérhæfi tiltekins markaðar og lagakerfis í sérhverju aðildarríki.
- 7) Í því skyni að tryggja samræmda beitingu ýmissa ákvæða í tilskipun 2004/39/EB er nauðsynlegt að koma á samræmdum skipulagskröfum og rekstrarskilyrðum fyrir fjárfestingafyrirtæki. Af þeim sökum skulu aðildarríki og lögbær yfirvöld ekki setja bindandi viðbótarreglur þegar þau lögleiða og beita þeim reglum sem tilgreindar eru í þessari tilskipun, nema skýrt sé kveðið á um það í tilskipuninni að slíkt sé leyfilegt.
- 8) Í undantekningartilvikum skal aðildarríkjum þó gert kleift að gera kröfur til fjárfestingafyrirtækja til viðbótar þeim sem mælt er fyrir um í framkvæmdarreglunum. Slík afskipti skulu þó takmarkast við tilvik sem hafa í för með sér sérstaka áhættu fyrir vernd fjárfesta eða heilleika markaðarins, þ.m.t. áhætta sem tengist stöðugleika fjármálakerfisins, sem hafa ekki fengið viðunandi umfjöllun í löggjöf Bandalagsins og skulu þau vera í nákvæmlega réttu hlutfalli við áhættuna.
- 9) Viðbótarkröfur, sem aðildarríki halda áfram að gera eða setja í samræmi við þessa tilskipun, skulu ekki takmarka

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjóð. ESB L 241, 2.9.2006, bls. 26. Hinnar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 21/2007 frá 27. apríl 2007 um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 38, 9.8.2007, p. 26.

(1) Stjóð. ESB L 145, 30.4.2004, bls. 1. Tilskipuninni var breytt með tilskipun 2006/31/EB (Stjóð. ESB L 114, 27.4.2006, bls. 60).

eða hafa önnur áhrif á fjárfestingafyrirtæki, skv. 31. og 32. gr. tilskipunar 2004/39/EB.

eða annarra eftirlitsskyldra eininga er samansöfnuð meðal takmarkaðs fjölda þjónustuveitenda.

- 10) Sérstök áhætta, sem tekin er til umfjöllunar í viðbótarkröfum sem aðildarríkin halda áfram að gera á gildistökudegi þessarar tilskipunar, skal hafa sérstakt vægi í markaðsgerðinni í aðildarríkinu, sem um ræðir, þ.m.t. hegðun fyrirtækja og neytenda á þessum markaði. Mat á þessari sérstöku áhættu skal fara fram innan ramma reglakerfisins sem komið er á með tilskipun 2004/39/EB og nákvæmra framkvæmdarreglna hennar. Allar ákvarðanir um að halda áfram að gera viðbótarkröfur skulu teknar með tilhlýðilegu tilliti til markmiða þeirrar tilskipunar um að fjarlægja hindranir sem standa í vegi fyrir því að veita fjárfestingarþjónustu yfir landamæri með því að samræma upphafleg starfsleyfi og rekstrarkröfur um fjárfestingafyrirtæki.
- 11) Fjárfestingafyrirtæki geta verið mjög mismunandi að því er varðar stærð, uppbyggingu og hvers eðlis starfsemi þeirra er. Laga skal reglakerfi að þessari fjölbreytni og jafnframt skal setja tiltekin grundvallaragaákvæði og -reglur sem eiga við um öll fyrirtæki. Eftirlitsskyldar einingar skulu uppfylla umfangsmiklar skuldbindingar sínar og gera og samþykkja þær ráðstafanir sem falla best að eðli þeirra og sérstöku aðstæðum.
- 12) Reglakerfi, sem hefur í för með sér of mikla óvissu fyrir fjárfestingafyrirtæki, getur hins vegar dregið úr skilvirkni. Þess er vænst að lögbær yfirvöld gefi út leiðbeiningar til túlkunar ákvæða þessarar tilskipunar, einkum í því skyni að útskýra raunhæfa beitingu krafanna í þessari tilskipun að því er varðar tilteknar gerðir fyrirtækja og tilteknar aðstæður. Í leiðbeiningum sem þessum, sem ekki eru bindandi, mætti m.a. gera grein fyrir hvernig ákvæði þessarar tilskipunar og tilskipunar 2004/39/EB gilda í ljósi markaðsþróunar. Til þess að tryggja samræmda beitingu þessarar tilskipunar og tilskipunar 2004/39/EB er Bandalaginu heimilt að gefa út leiðbeiningar með túlkandi orðsendingum eða eftir öðrum leiðum. Enn fremur getur samstarfsnefnd evrópskra eftirlitsaðila á verðbréfamarkaði gefið út leiðbeiningar í því skyni að tryggja að lögbær yfirvöld beiti þessari tilskipun og tilskipun 2004/39/EB með samleitni
- 13) Skipulagskröfurnar, sem eru fastsettar samkvæmt tilskipun 2004/39/EB, hafa ekki áhrif á kerfi sem eru fastsett samkvæmt innlendum lögum um skráningu einstaklinga sem starfa í fjárfestingafyrirtækjum.
- 14) Að því er varðar ákvæði þessarar tilskipunar, en í þeim er sú krafa gerð til fjárfestingafyrirtækja að fastsetja, koma til framkvæmda og viðhalda viðeigandi áhættustjórnunarstefnu, skal áhætta sem tengist starfsemi, ferlum og kerfum fela í sér áhættu sem tengist utankaupum brýnna eða mikilvægra þátta eða fjárfestingaþjónustu- eða starfsemi. Til slíkrar áhættu skal telja áhættu, sem tengist sambandi fyrirtækisins við þjónustuveitandann, og hugsanlega áhættu sem myndast þegar utankeypt starfsemi margra fjárfestingafyrirtækja
- 15) Jafnvel þótt þannig standi á að sami aðili annist áhættustýringu og regluvörslu þýðir það ekki endilega að óhæðishlutverki hvors starfs um sig sé stefnt í hættu. Vera má að ekki sé gætt meðalhófs gagnvart litlum fjárfestingafyrirtækjum með því að setja skilyrði um að aðilar, sem taka þátt í regluvörslu, sinni ekki einnig þeim þáttum sem þeir hafa eftirlit með og um að aðferðin við að ákvarða starfslaun þessara aðila skuli ekki vera líkleg til að skaða hlutlægni þeirra. Að því er varðar stærri fyrirtæki munu þau þó einungis í undantekningar-tilvikum vera óhófleg.
- 16) Í nokkrum ákvæðum tilskipunar 2004/39/EB er þess krafist að fjárfestingafyrirtæki safni og viðhaldi upplýsingum sem tengjast viðskiptavinum og þjónustu sem þeim er veitt. Ef þessar kröfur varða söfnun og úrvinnslu persónulegra gagna skulu fyrirtækin ganga úr skugga um að þær uppfylli innlendar ráðstafanir sem eru til framkvæmdar tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/46/EB frá 24. október 1995⁽¹⁾ um verndun einstaklinga að því er varðar úrvinnslu persónulegra gagna og frjálstan flutning slíkra gagna.
- 17) Ef hver einkaviðskipti fara fram á eftir öðrum fyrir hönd aðila í samræmi við fyriræli sem sá aðili hefur áður gefið skulu skuldbindingar samkvæmt ákvæðum þessarar tilskipunar varðandi einkaviðskipti ekki gilda fyrir hver slík viðskipti fyrir sig sem fara fram hver á fætur öðrum ef þessar leiðbeiningar eru enn í gildi og óbreyttar. Að sama skapi skulu þessar skuldbindingar ekki gilda þegar slíkar leiðbeiningar eru dregnar til baka eða afturkallaðar, að því tilskildu að fjármálagerningum, sem höfðu áður verið keyptir samkvæmt leiðbeiningunum, sé ekki ráðstafað á sama tíma og leiðbeiningarnar hætta að gilda eða eru afturkallaðar. Þessar skuldbindingar skulu þó gilda í tengslum við einkaviðskipti eða við upphaf einkaviðskipta, sem fara fram hver á fætur öðrum og eru framkvæmd fyrir hönd sama aðila, ef þessum leiðbeiningum er breytt eða ef nýjar leiðbeiningar eru gefnar út.
- 18) Lögbær yfirvöld skulu ekki láta leyfi um veitingu fjárfestingaþjónustu eða fjárfestingastarfsemi ráðast af almennu banni um utankaup eins eða fleiri brýnna eða mikilvægra þátta, fjárfestingaþjónustu eða –starfsemi. Fjárfestingafyrirtækjum skal heimilt að utankaupa slíka starfsemi ef fyrirkomulagið, sem fyrirtækið hefur komið á um utankaup, uppfyllir tiltekin skilyrði.
- 19) Að því er varðar ákvæði þessarar tilskipunar, þar sem sett eru fram skilyrði fyrir utankaupum brýnna eða mikilvægra rekstrarþátta, fjárfestingaþjónustu eða -starfsemi, skal litið svo á að þegar utankaup fela í sér úthlutun verkefna í þeim mæli að fyrirtækið verður póstkassafyrirtæki grafi það undan skilyrðunum sem

⁽¹⁾ Stjótið. EB L 281, 23.11.1995, bls. 31. Tilskipuninni var breytt með reglugerð (EB) nr. 1882/2003 (Stjótið. ESB L 284, 31.10.2003, bls. 1).

- fjárfestingafyrirtækið verður að uppfylla til þess að það hafi starfsleyfi og haldi áfram að hafa starfsleyfi í samræmi við 5. gr. tilskipunar 2004/39/EB.
- 20) Utankaup fjárfestingaþjónustu eða starfsemi eða brýnna og mikilvægra þátta getur haft í för með sér verulega breytingu á skilyrðunum fyrir starfsleyfisveitingu fjárfestingafyrirtækisins eins og um getur í 2. mgr. 16. gr. tilskipunar 2004/39/EB. Ef fyrirkomulagi um utankaup er komið á eftir að fjárfestingafyrirtækið hefur fengið starfsleyfi í samræmi við ákvæðin í I. kafla II. þáttar tilskipunar 2004/39/EB skal tilkynna lögbæru yfirvaldi um þetta fyrirkomulag eftir því sem krafist er, skv. 2. mgr. 16. gr. tilskipunar 2004/39/EB.
- 21) Samkvæmt þessari tilskipun er þess krafist að fjárfestingafyrirtæki tilkynni ábyrgu, lögbæru yfirvaldi fyrir fram um hvers konar fyrirkomulag um utankaup á stýringu eignasafna almennra viðskiptavina, sem það hyggst ganga frá við þjónustuveitanda í þriðja landi, ef tiltekin tilgreind skilyrði eru ekki uppfyllt. Þess er þó ekki vænst að lögbær yfirvöld veiti leyfi fyrir eða samþykki að öðru leyti slíkt fyrirkomulag eða skilmála sem þar koma fram. Tilgangurinn með tilkynningunni er öllu fremur að tryggja að lögbæra yfirvaldið hafi tækifæri til íhlutunar þegar við á. Það er á ábyrgð fjárfestingafyrirtækisins að semja um skilmála í fyrirkomulagi um utankaup og að tryggja að þessir skilmálar séu í samræmi við skuldbindingar fyrirtækisins samkvæmt þessari tilskipun og tilskipun 2004/39/EB án formlegrar íhlutunar lögbæra yfirvaldsins.
- 22) Í því skyni að tryggja gagnsæi reglna og til að tryggja tilhlýðilegt öryggi fyrir fjárfestingafyrirtæki er þess krafist í þessari tilskipun að sérhvert lögbært yfirvald birti yfirlýsingu um stefnu sína í tengslum við utankaup á stýringu eignasafns almennra viðskiptavina hjá þjónustuveitendum í þriðju löndum. Í yfirlýsingunni verða að koma fram dæmi um tilvik þar sem ólíklegt er að lögbæra yfirvaldið andmæli slíkum utankaupum og í henni verður að vera útskýring á því hvers vegna það er ólíklegt að utankaup skerði í slíkum tilvikum getu fyrirtækisins til að uppfylla almenn skilyrði um utankaup samkvæmt þessari tilskipun. Í þessari útskýringu skal lögbæra yfirvaldið ætíð tilgreina ástæður þess að utankaupin í umræddum tilvikum hafi ekki heftandi áhrif á skilvirkni á aðengi þess að öllum upplýsingum sem tengjast utankeyptu þjónustunni sem er lögbæra yfirvaldinu nauðsynleg til þess að það geti sinnt eftirlitshlutverki sínu að því er varðar fjárfestingafyrirtækið.
- 23) Ef fjárfestingafyrirtæki leggur fjármuni, sem það varðveitir fyrir hönd viðskiptavinar, í viðurkenndan peningamarkaðssjóð skulu hlutirnir í þeim peningamarkaðssjóði vera varðveittir í samræmi við kröfur um varðveislu fjármálagerninga í eigu viðskiptavina.
- 24) Meðal aðstæðna, sem skal litið á sem orsök hagsmunaárekstra, eru tilvik þar sem árekstur hagsmuna verður hjá fyrirtækjum eða tilteknum aðilum sem tengjast fyrirtækinu eða fyrirtækjasamstæðunni og skyldunni sem fyrirtækið ber gagnvart viðskiptavininum eða milli ólíkra hagsmuna tveggja eða fleiri viðskiptavina þess og þar sem fyrirtækið ber skyldu gagnvart hvorum um sig. Ekki er nóg að fyrirtæki njóti ágóða ef ekki er einnig hugsanlegt að það sé viðskiptavininum til óhagræðis eða að einn viðskiptavinur, sem fyrirtækið er skuldbundið gagnvart, geti notið ágóða eða forðast tap án þess að annar viðskiptavinur verði samtímis fyrir hugsanlegu tapi.
- 25) Eingöngu skulu settar reglur um hagsmunaárekstra ef fjárfestingafyrirtæki veitir fjárfestingaþjónustu eða viðbótarþjónustu. Staða viðskiptavinarins sem þiggur þjónustuna – ýmist sem almennur viðskiptavinur, fagviðskiptavinur eða hæfur mótaðili – skiptir ekki máli í þessu sambandi.
- 26) Þegar fjárfestingafyrirtækið uppfyllir skuldbindingu sína um að semja stefnumið um hagsmunaárekstra, samkvæmt tilskipun 2004/39/EB, þar sem auðkenndar eru aðstæður sem fela í sér eða geta valdið hagsmunaárekstrum, skal það einkum hafa í huga verkefni við fjárfestingarannsóknir og –ráðgjöf, eigin viðskipti, stýringu eignasafns og fjármál og rekstur fyrirtækja, þ.m.t. að ábyrgjast eða taka að sér sölu í verðbréfaútboði og ráðgjöf við samruna og yfirtöku. Einkum er mikilvægt að gefa því sérstakan gaum ef fyrirtækið eða aðili, sem er beint eða óbeint tengdur fyrirtækinu í gegnum yfirráð, hefur með höndum tvö eða fleiri slík samtengd verkefni.
- 27) Fjárfestingafyrirtæki skulu stefna að því að finna og hafa stjórn á hagsmunaárekstrum sem verða í tengslum við starfsemi á ýmsum sviðum og starfsemi samstæðunnar innan ramma alhliðastefnu um hagsmunaárekstra. Þótt fjárfestingafyrirtæki veiti upplýsingar um hagsmunaárekstra þýðir það ekki að fyrirtækið sé undanþegið skuldbindingunni um að viðhalda og starfrækja skilvirkt fyrirkomulag í skipulagi og stjórnsýslu eins og krafist er skv. 3. mgr. 13. gr. tilskipunar 2004/39/EB. Þótt þess sé krafist, skv. 2. mgr. 18. gr. í tilskipun 2004/39/EB, að veittar séu upplýsingar um sérstaka hagsmunaárekstra er ekki heimilt að hafa of mikla tiltrú á upplýsingagjöf ef ekki er gefinn gaumur að því hvernig unnt er að ráða við árekstra.
- 28) Fjárfestingarannsóknir skulu vera undirflokkur þeirrar tegundar upplýsinga sem eru skilgreindar sem ráðleggingar í tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2003/125/EB frá 22. desember 2003 um innleiðingu tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2003/6/EB að því er varðar óhlutdræga kynningu ráðlegginga um fjárfestingu og birtingu upplýsinga um hagsmunaárekstra ⁽¹⁾ en gildir um fjármálagerninga eins og þeir eru skilgreindir í tilskipun 2004/39/EB. Ráðleggingar, af þeirri gerð sem er skilgreind þannig, sem fela ekki í sér fjárfestingarannsóknir eins og þær eru skilgreindar í þessari tilskipun, falla engu að síður undir ákvæði

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 339, 24.12.2003, bls. 73.

tilskipunar 2003/125/EB að því er varðar óhlutdræga kynningu ráðlegginga um fjárfestingar og birtingu upplýsinga um hagsmunaárekstra.

- 29) Ráðstafanir og fyrirkomulag, sem fjárfestingafyrirtæki samþykkir til að hafa stjórn á hagsmunaárekstrum sem geta orðið vegna framleiðslu og dreifingar efnis sem er sett fram sem fjárfestingarannsóknir, skulu vera með þeim hætti að þær verndi hlutlægni og óhæði fjármálasérfræðinga og fjárfestingarannsóknanna sem þeir vinna að. Þessar ráðstafanir og fyrirkomulag skulu tryggja að fjármálasérfræðingar njóti viðunandi sjálfstæðis vegna hagsmuna aðila sem bera ábyrgð eða hafa viðskiptahagsmuna að gæta og sem sennilegt má telja að rekist á hagsmuni þeirra aðila sem fjárfestingarannsókninni er dreift til.
- 30) Meðal þeirra aðila sem bera ábyrgð eða hafa viðskiptahagsmuna að gæta, sem sennilegt má telja að rekist á hagsmuni þeirra aðila sem fjárfestingarannsóknin er dreift til, skal telja starfslið sem sinnir fjármálum og rekstri fyrirtækisins og aðila sem annast sölu og viðskipti fyrir hönd viðskiptavina eða fyrirtækisins.
- 31) Meðal sérstakra aðstæðna þar sem fjármálasérfræðingum og öðrum aðilum, sem eru tengdir fjárfestingafyrirtækinu og taka þátt í vinnu við fjárfestingarannsóknir, er heimilt, að fengnu fyrirframsamþykki, að annast einkaviðskipti með gerninga sem rannsóknin snertir, skulu teljast aðstæður þar sem fjármálasérfræðingur eða annar aðili er neyddur til að ljúka stöðu af persónulegum ástæðum sem tengjast fjármálaörðugleikum.
- 32) Ekki skal líta á smágjafir eða lítinn þakklætisvott, sem er innan marka sem tilgreind eru í stefnu fyrirtækisins um hagsmunaárekstra og eru nefndar í stuttri lýsingu á þessari stefnu sem er gerð aðgengileg viðskiptavinum, sem umbun í skilningi ákvæðanna sem varða fjárfestingarannsóknir.
- 33) Hugtakið „dreifing á fjárfestingarannsóknnum til viðskiptavina eða almennings“ skal ekki fela í sér dreifingu til aðila innan samstæðu fjárfestingafyrirtækisins eingöngu.
- 34) Litið skal svo á að gildandi ráðleggingar séu þær ráðleggingar sem er að finna í fjárfestingarannsókninni og hafa ekki verið dregnar til baka eða eru fallnar úr gildi.
- 35) Sömu kröfur og gilda um gerð rannsókna skulu gilda um verulegar breytingar á fjárfestingarannsókn sem unnin er af þriðja aðila.
- 36) Fjármálasérfræðingar skulu ekki taka þátt í öðrum verkefnum en gerð fjárfestingarannsókna ef slík þátttaka samræmist því ekki að aðilinn haldi hlutlægni sinni. Að öllu jöfnu skal litið svo á að aðild að eftirfarandi sé ósamrýmanleg því að aðilinn haldi hlutlægni sinni: þátttaka í fjárfestingabankastarfsemi, s.s. rekstur fyrirtækja og váttryggingar, þátttaka í að koma nýjum

viðskiptatækifærum á framfæri (pitches), kynningar á útgáfu fjármálagerninga (road shows) eða að koma á einhvern hátt að undirbúningi að markaðssetningu útgefanda.

- 37) Með fyrirvara um ákvæði þessarar tilskipunar, varðandi vinnu við eða dreifingu á fjárfestingarannsóknnum, er mælt með því að aðilar sem vinna við fjárfestingarannsóknir og eru ekki fjárfestingafyrirtæki ihugi að koma á innri stefnu og ferlum í því skyni að tryggja að þeir uppfylli einnig þær meginreglur sem settar eru fram í þessari tilskipun að því er varðar verndun sjálfstæðis og hlutlægni þessara rannsókna.
- 38) Kröfur sem gerðar eru samkvæmt þessari tilskipun, þ.m.t. kröfur sem tengjast einkaviðskiptum, sem varða vitneskju um fjárfestingarannsóknir og gerð eða dreifingu fjárfestingarannsókna, gilda með fyrirvara um aðrar kröfur tilskipunar 2004/39/EB og tilskipunar Evrópuráðsins og þingsins 2003/6/EB frá 28. janúar 2003 um innherjasvik og markaðsmisnotkun (markaðssvik) ⁽¹⁾ og framkvæmdarráðstafanir hvorrar tilskipunar um sig.
- 39) Að því er varðar ákvæði þessarar tilskipunar sem snerta umbun skal litið þannig á að taki fjárfestingafyrirtæki við umboðslaunum í tengslum við fjárfestingaráðgjöf eða almennar ráðleggingar og aðstæður eru þannig að ekki gætir hlutdrægni í ráðgjöfinni eða ráðleggingunum vegna móttækinnar umboðslauna hafi það þau áhrif að gæði fjárfestingaráðgjafarinnar sem viðskiptavinurinn fær verða meiri.
- 40) Með þessari tilskipun er fjárfestingafyrirtækjum gefið færi á að veita eða taka á móti tiltekinni umbun en þó aðeins með sérstökum skilyrðum, og að því tilskildu að viðskiptavinurinn sé upplýstur um þau, eða að umbun sé veitt viðskiptavininum eða hann veiti hana eða aðili fyrir hönd viðskiptavinarins.
- 41) Í þessari tilskipun er þess krafist að fjárfestingafyrirtæki, sem veita nýjum, almennum viðskiptavinum aðra fjárfestingaþjónustu en fjárfestingaráðgjöf, geri skriflegan grunnsamning við viðskiptavininn þar sem helstu réttindi og skuldbindingar fyrirtækisins og viðskiptavinarins eru fastsett. Í henni eru hins vegar ekki gerðar neinar aðrar kröfur að því er varðar form, innihald og árangur samninga um að veita fjárfestingaþjónustu eða viðbótaraþjónustu.
- 42) Í þessari tilskipun eru kröfur um markaðsefni aðeins settar fram að því er varðar skuldbindinguna í 2. mgr. 19. gr. tilskipunar 2004/39/EB þess efnis að upplýsingar til viðskiptavina, þ.m.t. markaðsefni, skulu vera sanngjarnar, skýrar og ekki villandi.
- 43) Í þessari tilskipun er ekkert sem krefst þess að lögbær yfirvöld samþykki innihald og form markaðsefnis. Ákvæði hennar koma þó ekki í veg fyrir að þau geri það, að svo miklu leyti sem slíkt fyrirframsamþykki er aðeins byggt á því að farið sé að skuldbindingu í tilskipun

⁽¹⁾ Stjótið. ESB L 96, 12.4.2003, bls. 16.

2004/39/EB um að upplýsingar til viðskiptavina, þ.m.t. markaðsefni, séu sanngjarnar, skýrar og ekki villandi.

- 44) Setja skal viðeigandi og hóflegar upplýsingakröfur þar sem tekið er tillit til stöðu viðskiptavinarins, annaðhvort sem almenns viðskiptavinar eða fagviðskiptavinar. Eitt markmið tilskipunar 2004/39/EB er að tryggja að hóflegt jafnvægi ríki milli fjárfestingaverndar og upplýsingaskyldu sem gilda um fjárfestingafyrirtæki. Rétt er að í þessu skyni séu einnig hafðar í þessari tilskipun sérstakar kröfur um upplýsingar sem eru vægari að því er varðar fagviðskiptavininn heldur en almenna viðskiptavininn. Með örfáum undantekningum skulu fagviðskiptavinir sjálfir geta gengið úr skugga um hvaða upplýsingar eru þeim nauðsynlegar til að taka upplýsta ákvörðun og beðið fjárfestingafyrirtækið um að veita þessar upplýsingar. Þegar slíkar upplýsingabeðni eru sanngjarnar og hóflegar skulu fjárfestingafyrirtækin veita viðbótarupplýsingar.
- 45) Fjárfestingafyrirtæki skulu veita viðskiptavinum eða hugsanlegum viðskiptavinum viðeigandi upplýsingar um eðli fjármálagerninga og áhættu, sem fylgir fjárfestingum í þeim, svo að viðskiptavinir þeirra geti í hvert sinn tekið ákvörðun um fjárfestingar á nægilega vel upplýstum grundvelli. Mismunandi getur verið hversu ítarlegar þessar upplýsingar eru eftir því hvort viðskiptavinurinn er flokkaður sem almennur viðskiptavinur eða fagviðskiptavinur og eftir því hvernig áhættulýsing fjármálagerninganna, sem eru í boði, er en upplýsingarnar skulu aldrei vera það almennar að ýmis grundvallaratriði vanti. Hugsanlegt er að um suma fjármálagerninga nægi einungis upplýsingar um tegund gerningsins en varðandi aðra verður að lýsa vörinni til hlítar í upplýsingunum.
- 46) Skilyrðin, sem upplýsingar sem fjárfestingafyrirtæki beina að viðskiptavinum og hugsanlegum viðskiptavinum verða að uppfylla svo að þær séu sanngjarnar, skýrar og ekki villandi, skulu gilda um orðsendingar til almennra viðskiptavina með þeim hætti sem er viðeigandi og hóflegur og í þeim er t.d. tekið tillit til miðlunaraðferðarinnar og upplýsinganna sem komið skal á framfæri við viðskiptavininn eða hugsanlega viðskiptavininn í orðsendingunni. Einkum væri ekki viðeigandi að slík skilyrði giltu um markaðsefni sem fela í sér aðeins eitt eða fleira af eftirfarandi: heiti fyrirtækis, kennimerki eða annað myndmerki sem tengist fyrirtækinu, tengilið, tilvísun til þeirra tegunda fjárfestingaþjónustu sem fyrirtækið veitir eða til þóknana þess eða umboðslauna.
- 47) Í tilskipun 2004/39/EB og þessari tilskipun skulu upplýsingar taldar vera villandi ef í þeim gætir tilhneigingar til að villa um fyrir aðilanum eða aðilunum, sem þær eru ætlaðar eða þeim sem líklegt er að taki við þeim, hvort sem aðilinn, sem veitir upplýsingarnar, telur að þær séu villandi eða ekki eða hefur vísitandi eða óvísitandi gert þær villandi.
- 48) Við ákvörðun á því hvenær upplýsingar teljast vera veittar á réttum tíma fyrir þann tíma sem tilgreindur er í þessari tilskipun skal fjárfestingafyrirtæki taka tillit til þess, með hliðsjón af því hve aðkallandi aðstæður eru og hve langan tíma viðskiptavinurinn þarf til að komast til botns í og bregðast við þeim sérstöku upplýsingum sem veittar eru, að viðskiptavinurinn þarf nægan tíma til að lesa og skilja þær áður en hann tekur ákvörðun um fjárfestingu. Líklegt er að viðskiptavinurinn þurfi skemmri tíma til kynna sér upplýsingar um einfalda eða staðlaða vöru eða þjónustu eða sams konar vöru eða þjónustu og hann hefur áður keypt heldur en ef um er að ræða flóknari eða óþekktu vöru eða þjónustu.
- 49) Engin ákvæði í þessari tilskipun skylda fjárfestingafyrirtæki til að veita allar nauðsynlegar upplýsingar, samtundis eða samtímis, um fjárfestingafyrirtækið, fjármálagerninga, kostnað og tengd gjöld eða varðandi varðveislu fjármálagerninga viðskiptavinar eða fjármuna viðskiptavinar að því tilskildu að þeir uppfylli almennu skuldbindinguna um að veita viðeigandi upplýsingar með góðum fyrirvara fyrir þann tíma sem er tilgreindur í þessari tilskipun. Að því tilskildu að upplýsingunum sé komið til viðskiptavinarins með góðum fyrirvara áður en þjónustan er veitt eru engin ákvæði í þessari tilskipun sem skylda fyrirtæki til að veita þær annaðhvort sérstaklega eða sem hluta af markaðsefni eða með því að fella þær inn í samning við viðskiptavin.
- 50) Í því tilviki að þess sé krafist að fjárfestingafyrirtæki veiti viðskiptavininn upplýsingar áður en þjónusta er veitt skal ekki líta þannig á að sérhver viðskipti, sem varða sömu tegund fjármálagernings, samsvari því að veitt sé ný eða annars konar þjónusta.
- 51) Þegar þess er krafist að fjárfestingafyrirtæki, sem veitir eignastýringaþjónustu, veiti almennum viðskiptavinum eða hugsanlegum, almennum viðskiptavinum upplýsingar um gerðir fjármálagerninga sem geta verið í eignasafni viðskiptavinarins og tegundir viðskipta sem hægt er að gera með slíkum gerningum, skal sérstaklega tekið fram í þessum upplýsingum hvort fjárfestingafyrirtækið verður skuldbundið til að fjárfesta í fjármálagerningum, sem ekki eru skráðir á skipulegan markað, í afleiðum eða í torseljanlegum eða mjög sveiflukenndum gerningum eða að þess sé krafist að það taki að sér skortsölu, kaup með lánsfé, fjármögnunarviðskipti með verðbréfum eða önnur viðskipti sem fela í sér tryggingagreiðslur, innlagningu veðtryggingar eða gengisáhættu.
- 52) Ef fjárfestingafyrirtæki veitir viðskiptavininn afrit af útboðs- og skráningarlýsingu, sem hefur verið samin og birt í samræmi við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/71/EB frá 4. nóvember 2003 um útboðs- og skráningarlýsingu sem birta skal við almennt útboð verðbréfa eða þegar þau eru tekin til skráningar ⁽¹⁾, skal ekki farið með það sem tilvik þar sem fyrirtækið veitir viðskiptavininn upplýsingar vegna rekstrarskilyrða, samkvæmt tilskipun 2004/39/EB, sem tengjast gæðum og innihaldi slíkra upplýsinga ef fyrirtækið ber ekki ábyrgð á upplýsingunum sem veittar eru í útboðs- og skráningarlýsingu samkvæmt þeirri tilskipun.

(¹) Stjótið. ESB L 345, 31.12.2003, bls. 64.

- 53) Meðal þeirra upplýsinga sem krafist er að fjárfestingafyrirtæki veiti almennum viðskiptavinum um kostnað og tengd gjöld eru upplýsingar um greiðslufyrirkomulag eða efndir á samningi um að veita fjárfestingaþjónustu og á öðrum samningum sem tengjast fjármálagerningi sem í boði er. Í þessu skyni er yfirleitt við hæfi að hafa sérstakt greiðslufyrirkomulag þegar samningi um fjármálagerning lýkur með uppgjöri í reiðufé. Fyrirkomulag um efndir er yfirleitt við hæfi þegar tilskilið er við lyktir fjármálagernings að afhenda skuli hlutabréf, skuldabréf, tryggingu, gullstangir eða annan gerning eða hrávöru.
- 54) Að því er varðar fyrirtæki um sameiginlega fjárfestingu, sem falla undir tilskipun Evrópuþingsins 85/611/EBE frá 20. desember 1985 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum um fyrirtæki um sameiginlega fjárfestingu í framseljanlegum verðbréfum ⁽¹⁾, er tilgangurinn með þessari tilskipun ekki sá að setja reglur um innihald einfaldaðra útboðs- og skráningarlýsinga eins og þær eru skilgreindar í 28. gr. tilskipunar 85/611/EBE. Framkvæmd þessarar tilskipunar skal ekki hafa í för með sér að neinum upplýsingum sé bætt við einfaldaða útboðs- og skráningarlýsingu.
- 55) Í einfölduðu útboðs- og skráningarlýsingunni eru einkum veittar nægar upplýsingar í tengslum við kostnað og tengd gjöld að því er varðar verðbréfasjóðinn sjálfan. Fjárfestingafyrirtæki sem dreifa hlutdeildarskírteinum í verðbréfasjóðum skulu þó þessu til viðbótar tilkynna viðskiptavinum sínum um allan annan kostnað og tengd gjöld sem tengjast því að þau veita fjárfestingaþjónustu í tengslum við hlutdeildarskírteini í verðbréfasjóðum.
- 56) Nauðsynlegt er að setja mismunandi ákvæði um hvort beita skuli hæfniprófinu í 4. mgr. 19. gr. tilskipunar 2004/39/EB prófinu um hvort þjónustan sé viðeigandi skv. 5. mgr. 19. gr. í tilskipuninni. Þessi próf ná til mismunandi þátta að því er varðar fjárfestingaþjónustuna sem þau tengjast og þau gegna mismunandi hlutverki og hafa mismunandi eiginleika.
- 57) Að því er varðar 4. mgr. 19. gr. í tilskipun 2004/39/EB geta viðskipti verið þannig að þau hæfi ekki viðskiptavininum eða hugsanlegum viðskiptavinum vegna þeirrar áhættu, sem fylgir fjármálagerningunum sem um ræðir, tegundar viðskiptanna, einkenna fyrirmælanna eða tíðni viðskiptanna. Röð viðskipta, sem eru öll við hæfi þegar þau eru skoðuð hvert fyrir sig, geta verið þannig að þau séu ekki við hæfi ef leiðbeiningarnar eða ákvarðanirnar um að eiga viðskipti eru veittar eða teknar með millibili sem er ekki hagkvæmast fyrir viðskiptavininn. Ef um er að ræða eignastýringu geta viðskipti einnig verið þannig að þau séu ekki við hæfi ef þau hafa í för með sér eignasafn sem er ekki við hæfi.
- 58) Í samræmi við 4. mgr. 19. gr. í tilskipun 2004/39/EB er þess eingöngu krafist að fyrirtæki meti hvort fjárfestingaþjónustan og fjármálagerningarnir séu viðeigandi fyrir viðskiptavin ef það veitir þessum viðskiptavinum fjárfestingarráðgjöf eða sér um eignastýringu fyrir hann. Ef um er að ræða aðra fjárfestingaþjónustu er þess krafist, skv. 5. mgr. 19. gr. í tilskipuninni, að fyrirtækið meti hvort fjárfestingaþjónusta eða –vara er viðeigandi fyrir viðskiptavin og, ef svo er, því aðeins ef varan er ekki boðin á grundvelli framkvæmdar fyrirmæla eingöngu, skv. 6. mgr. 19. gr. þessarar tilskipunar (sem á við um einfaldar vörur).
- 59) Að því er varðar ákvæði þessarar tilskipunar, þar sem þess er krafist að fjárfestingafyrirtæki meti hvort fjárfestingaþjónusta eða –vörur sem boðnar eru eða sóst er eftir eru viðeigandi, skal gera ráð fyrir að viðskiptavinur, sem tekur þátt í röð viðskipta sem felur í sér sérstaka tegund vöru eða þjónustu sem hefst fyrir gildistökudag tilskipunar 2004/39/EB, hafi þá reynslu og þekkingu, sem nauðsynleg er, til að skilja áhættuna sem tengist þessari vöru eða fjárfestingaþjónustu. Ef viðskiptavinur tekur þátt í röð viðskipta af þessari gerð í gegnum þjónustu fjárfestingafyrirtækis, sem hefst eftir gildistökudag þessarar tilskipunar, er þess ekki krafist að fyrirtækið geri nýtt mat í hvert sinn sem sérstök aðskilin viðskipti fara fram. Fyrirtækið uppfyllir skyldur sínar skv. 5. mgr. 19. gr. í tilskipuninni að því tilskildu að það geri nauðsynlegt mat á því hvort þjónustan er viðeigandi áður en það býður hana.
- 60) Ráðleggingar, beiðnir eða ráðgjöf, sem eignastjóri veitir viðskiptavinum og felur í sér að viðskiptavinurinn veiti eignastjóranum umboð eða breyti umboði hans þar sem skilgreint er innan hvaða marka eignastjórinn getur tekið ákvarðanir, skulu teljast leiðbeiningar í skilningi 4. mgr. 19. gr. tilskipunar 2004/39/EB.
- 61) Í því skyni að skera úr um hvort hlutur í sjóði um sameiginlega fjárfestingu, sem ekki uppfyllir kröfur í tilskipun 85/611/EB og leyft hefur verið að markaðssetja fyrir almenning, skal talinn einfaldur eða ekki skal m.a. taka tillit þess í aðstæðum þar sem matskerfi verða óháð útgefanda og vörsluaðili hefur umsjón með því að um þau gildi sams konar reglur og um veitanda vörsluþjónustu í aðildarríki.
- 62) Ekki er neitt í þessari tilskipun sem krefst þess að lögbær yfirvöld viðurkenni innihald grundvallarsamnings milli fjárfestingafyrirtækis og almennra viðskiptavina sinna. Hins vegar koma ákvæði hennar ekki heldur í veg fyrir að þau geri það að svo miklu leyti sem slík viðurkenning byggist einungis á því að fyrirtækið fari að skyldum sínum samkvæmt tilskipun 2004/39/EB um að starfa heiðarlega, af sanngirni og fagmennsku í samræmi við bestu hagsmuni viðskiptavina sinna og að setja saman skrá þar sem sett eru fram réttindi og skyldur fjárfestingafyrirtækja og viðskiptavina þeirra og aðrir skilmálar sem fyrirtæki styðjast við þegar þau veita viðskiptavinum sínum þjónustu.
- 63) Skrár, sem krafist er að fjárfestingafyrirtæki haldi, skulu aðlagðar að þeirri tegund starfsemi og sviði fjárfestingaþjónustu og –starfsemi sem sinnt er, að því tilskildu að skuldbindingarnar um skráarhald, sem settar eru fram í tilskipun 2004/39/EB og þessari tilskipun, séu uppfylltar. Að því er varðar tilkynningarskyldu í tengslum við eignastýringu fela viðskipti með óvissa skuldbindingu í sér hvers konar raunverulega eða hugsanlega skuldbindingu fyrir viðskiptavininn sem er hærri en kostnaðurinn við kaup á gerningnum.

⁽¹⁾ Stjótið. EB L 375, 31.12.1985, bls. 3. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2005/1/EB Evrópuþingsins og ráðsins (Stjótið. ESB L 79, 24.3.2005, bls. 9).

- 64) Að því er varðar ákvæðin um upplýsingagjöf til viðskiptavina skal skilja tilvísun í tegund fyrirmæla á þá leið að hún vísi til stöðu þeirra sem skilyrtra fyrirmæla, markaðsfyrirmæla eða sérstakrar tegundar fyrirmæla.
- 65) Að því er varðar ákvæðin um upplýsingagjöf til viðskiptavina skal túlka tilvísun í tegund fyrirmæla á þá leið að hún vísi til fyrirmæla um að gerast áskrifendur að hlutabréfum, eða nýta sér valrétt eða svipuð fyrirmæli viðskiptavinar.
- 66) Við ákvörðun framkvæmdarstefnu, í samræmi við 2. mgr. 21. gr. tilskipunar 2004/39/EB, skal fjárfestingafyrirtæki ákvarða hlutfallslegt mikilvægi þáttanna, sem nefndir eru í 1. mgr. 21. gr. þeirrar tilskipunar, eða a.m.k. koma á ferli sem notað er til að ákvarða hlutfallslegt mikilvægi þessara þátta svo að það geti skilað sem bestum árangri til viðskiptavina sinna. Til þess að koma þessari stefnu í framkvæmd skal fjárfestingafyrirtæki velja þau viðskiptakerfi sem gera því kleift að ná stöðugt besta mögulega árangri við framkvæmd fyrirmæla viðskiptavina. Fjárfestingafyrirtæki skal beita framkvæmdarstefnu sinni gagnvart öllum fyrirmælum viðskiptavina sem það framkvæmir í því skyni að ná besta mögulega árangri fyrir viðskiptavininn í samræmi við þessa stefnu. Ekki skal litið á skuldbindinguna, samkvæmt tilskipun 2004/39/EB um að gera allar eðlilegar ráðstafanir til að ná besta mögulega árangri fyrir viðskiptavininn, sem kröfu um að fjárfestingafyrirtækið telji öll aðgengileg viðskiptakerfi með í framkvæmdarstefnu sinni.
- 67) Í því skyni að tryggja að fjárfestingafyrirtæki nái besta mögulega árangri fyrir viðskiptavininn við framkvæmd fyrirmæla frá almennum viðskiptavini, ef ekki eru fyrir hendi sérstök fyrirmæli frá viðskiptavini, skal fyrirtækið taka til athugunar alla þætti, sem gera því kleift að koma til skila besta mögulega árangri að því er varðar heildargreiðslu, og byggjast á verði fjármálagerningsins og kostnaði sem tengist framkvæmdinni. Veita má hraða, líkum á framkvæmd og greiðslu, umfangi og eðli fyrirmæla, markaðsáhrifum og hvers kyns öðrum óbeinum kostnaði vegna viðskipta forgang fram yfir beint verð og kostnað en aðeins að því marki að þessi atvöld eigi þátt í að koma til skila bestu mögulegu niðurstöðu að því er varðar heildargreiðslu til hins almenna viðskiptavinar.
- 68) Þegar fjárfestingafyrirtæki framkvæmir fyrirmæli samkvæmt sérstökum fyrirmælum frá viðskiptavini skal ekki litið svo á að það hafi uppfyllt skyldur sínar um bestu framkvæmd nema að því er varðar þann hluta eða þátt fyrirmælanna sem leiðbeiningar viðskiptavinarins tengjast. Ekki skal litið svo á að sú staðreynd að viðskiptavinurinn hafi gefið sérstök fyrirmæli, sem ná til eins hluta eða þátta fyrirmælanna, feli í sér að fjárfestingafyrirtækið sé leyst undan skyldu sinni um bestu framkvæmd að því er varðar aðra hluta eða þætti í fyrirmælum viðskiptavinarins sem slík fyrirmæli ná ekki til. Fjárfestingafyrirtæki skal ekki telja viðskiptavin á að gefa sér fyrirmæli um að framkvæma fyrirmæli á ákveðinn hátt, með því að tilgreina skýrt og greinilega eða stíga óbeint upp á viðskiptavininn hvert innihald fyrirmælanna skuli vera, þegar fyrirtækið ætti með réttu að vita að líklega komi slík fyrirmæli í veg fyrir að það fái bestu mögulegu niðurstöðu fyrir þennan viðskiptavin. Þetta skal þó ekki koma í veg fyrir að fyrirtæki bjóði viðskiptavini að velja milli tveggja eða fleiri tilgreindra viðskiptakerfa, að því tilskildu að þessi kerfi séu í samræmi við framkvæmdarstefnu fyrirtækisins.
- 69) Líta ber á viðskipti fjárfestingafyrirtækis við viðskiptavin fyrir eigin reikning sem framkvæmd á fyrirmælum viðskiptavinar og falla þau því undir kröfur samkvæmt tilskipun 2004/39/EB og þessari tilskipun einkum skyldur sem tengjast bestu framkvæmd. Ef fjárfestingafyrirtæki gefur viðskiptavini hins vegar upp tilboð og það tilboð uppfyllir á þeim tíma, sem það er gert, skyldur fjárfestingafyrirtækisins, skv. 1. mgr. 21. gr. í tilskipun 2004/39/EB telst fyrirtækið uppfylla þessar sömu skyldur ef það framkvæmir tilboð sitt eftir að viðskiptavinurinn samþykkir það, að því tilskildu að tilboðið sé augljóslega ekki úrelt með tilliti til breytinga á markaðsaðstæðum og þess tíma sem liður frá því að fyrirmælin eru gefin og þar til tilboðið er samþykkt.
- 70) Skyldan til þess að ná bestu mögulegu niðurstöðu við framkvæmd fyrirmæla fyrir viðskiptavin gildir um allar tegundir fjármálagerninga. Vegna mismunandi markaðsgerðar eða gerðar fjármálagerninga getur þó verið erfitt að ákvarða og beita samræmdum staðli og ferli fyrir bestu framkvæmd sem væri lögmæt og virk fyrir alla flokka gerninga. Skyldum um bestu framkvæmd skal því beitt á þann hátt að tekið sé tillit til mismunandi aðstæðna í tengslum við framkvæmd fyrirmæla sem tengjast tilteknum tegundum fjármálagerninga. Viðskipti með sérhannaðan fjármálagerning, sem verslað er með utan markaða og felur í sér einstök samningsbundin tengsl sem eru sniðin að aðstæðum viðskiptavinarins og fjárfestingafyrirtækisins, geta t.d. ekki verið samanburðarhæf vegna bestu framkvæmdar við viðskipti með hlutabréf sem höndlað er með í miðlægðum viðskiptakerfum.
- 71) Í því skyni að ákvarða bestu framkvæmd við framkvæmd fyrirmæla almennra viðskiptavina skulu eigin umboðslaun eða þóknanir fjárfestingafyrirtækisins innifalín í kostnaði, tengdum framkvæmd sem viðskiptavinurinn er krafinn um vegna takmarkaðrar þjónustu í þeim tilvikum þegar fleiri en eitt kerfi, sem er skráð í framkvæmdarstefnu fyrirtækisins, getur framkvæmt tiltekin fyrirmæli. Í slíkum tilvikum skal taka tillit til eigin umboðslauna og kostnaðar fyrirtækisins við framkvæmd fyrirmæla í hverju tiltæku viðskiptakerfi til þess að meta og bera saman árangur fyrir viðskiptavininn sem mætti ná með því að framkvæma fyrirmælin í gegnum hvert og eitt slíkt kerfi. Það er þó ekki fyrirætluð að krefjast þess að fyrirtæki beri saman árangur sem yrði náð fyrir viðskiptavin þess á grundvelli eigin framkvæmdarstefnu og eigin umboðslauna og þóknana með þeim árangri sem hvaða annað fjárfestingafyrirtæki sem er gæti náð fyrir sama viðskiptavin á grundvelli annarrar framkvæmdastefnu eða annars konar uppbyggingar í umboðslaunum eða

þóknunum. Ekki er heldur ætlunin að krefjast þess að fyrirtæki beri saman mismun á umboðslaunum þess sem má rekja til mismunar í eðli þjónustunnar sem fyrirtækið veitir viðskiptavinum.

72) Ákvæði þessarar tilskipunar, sem kveða á um að í kostnaði við framkvæmd skuli felast eigin umboðslaun eða þóknanir fjárfestingafyrirtækisins sem viðskiptavinurinn er krafinn um vegna fjárfestingaþjónustu sem veitt er, skulu ekki gilda við ákvörðun á því hvaða viðskiptakerfi skal telja með í framkvæmdarstefnu fyrirtækisins, skv. 3. mgr. 21. gr. tilskipunar 2004/39/EB.

73) Líta ber á það sem ósanngjarna mismunun milli viðskiptakerfa ef samsetning eða innheimta umboðslauna fjárfestingafyrirtækis er með þeim hætti að það innheimti mismunandi umboðslaun eða þau eru á mismunandi verðbili eftir viðskiptavinum fyrir framkvæmd í mismunandi viðskiptakerfum og að sá mismunur endurspegli ekki raunverulegan mun í kostnaði fyrirtækisins við framkvæmd í þessum kerfum.

74) Ákvæði þessarar tilskipunar, að því er varðar framkvæmdarstefnu, eru með fyrirvara um almenna skyldu fjárfestingafyrirtækis skv. 4. mgr. 21. gr. í tilskipun 2004/39/EB um að þau hafi eftirlit með skilvirkni ráðstafana og stefnu sinnar við framkvæmd fyrirmæla og að þau meti kerfin í framkvæmdarstefnu sinni með reglulegu millibili.

75) Með þessari tilskipun er ekki ætlunin að krefjast tvíverknadar við bestu framkvæmd hjá fjárfestingafyrirtæki, sem veitir þá þjónustu að taka á móti og senda áfram fyrirmæli eða eignastýringu, og hvaða fjárfestingafyrirtæki annars, sem þetta fjárfestingafyrirtæki sendir fyrirmæli um framkvæmd til.

76) Skyldan um bestu framkvæmd, samkvæmt tilskipun 2004/39/EB, hefur það í för með sér að fjárfestingafyrirtæki verður að gera allar eðlilegar ráðstafanir til að ná bestu mögulegu niðurstöðu fyrir viðskiptavinum sína. Gæði framkvæmdarinnar er mikilvægur þáttur í því að koma til skila bestu framkvæmd en í gæðunum felast þættir á borð við hraða og líkur á framkvæmd (uppfyllingarhraða) og möguleika á hækkuðu gengi og að það sé fyrir hendi. Aðgengi, samanburðarhæfi og samsteypa gagna, sem tengist gæðum framkvæmdarstefnu sem hin ýmsu viðskiptakerfi veita, hefur úrslitaþýðingu fyrir fjárfestingafyrirtæki og fjárfesta til að þeir geti borið kennsl á þau viðskiptakerfi sem skila mestum gæðum í framkvæmd fyrir viðskiptavinum sína. Í þessari tilskipun er þess ekki krafist að viðskiptakerfi birti gögn sín um gæði framkvæmdar þar sem viðskiptakerfum og gagnaveitum skal heimilað að þróa lausnir varðandi veitingu gagna um gæði framkvæmdar. Framkvæmdastjórnin skal skila skýrslu eigi síðar en 1. nóvember 2008 um þróun, sem markaðurinn hefur leitt á þessu sviði, í því skyni að meta aðgengi, samanburðarhæfi og samsteypu upplýsinga á evrópskum vettvangi sem varða gæði framkvæmdar.

77) Að því er varðar ákvæði þessarar tilskipunar um meðferð fyrirmæla viðskiptavina skal líta svo á að endurúthlutun viðskipta geti verið skaðleg viðskiptavinum ef slík endurúthlutun hefur í för með sér að fjárfestingafyrirtæki

eða einhverjum tilteknum viðskiptavinum er veittur ósanngjarn forgangur.

78) Með fyrirvara um tilskipun 2003/6/EB, að því er varðar ákvæði þessarar tilskipunar um meðferð fyrirmæla viðskiptavina, skal ekki farið þannig með fyrirmæli viðskiptavina að þau séu samanburðarhæf að öðru leyti ef annar miðill veitir þeim viðtöku og ógerlegt væri að fara með þau eftir röð. Að því er varðar frekari beitingu þessara ákvæða skal líta svo á að öll notkun fjárfestingafyrirtækis á upplýsingum, sem tengjast óafgreiddum fyrirmælum viðskiptavina í því skyni að eiga viðskipti fyrir eigin reikning með fjármálagerningana, sem fyrirmæli viðskiptavinarins tengjast, eða með tengda fjármálagerninga, sé misnotkun á þessum upplýsingum. Sú staða þegar viðskiptavakar eða aðilar, sem hafa heimild til að koma fram sem mótaðilar með heimild til að framkvæma fyrirmæli þriðja aðila sem býr yfir innherjaupplýsingum, takmarka sig við að sinna lögmætri starfsemi við kaup og sölu fjármálagerninga eða þegar einstaklingar, sem hafa heimild til að framkvæma fyrirmæli fyrir hönd þriðju aðila, takmarka sig við að framkvæma fyrirmæli samviskusamlega, skal í sjálfu sér ekki teljast misnotkun upplýsinga.

79) Ekki skal líta svo á að ráðgjöf um fjármálagerninga, sem veitt er í dagblaði eða tímariti eða öðru útgáfuriti sem ætlað er almenningi (þ.m.t. á Netinu) eða í sjónvarps- eða útvarpsútsendingum, sé persónulegar leiðbeiningar í skilningi skilgreiningar á „fjárfestingarráðgjöf“ í tilskipun 2004/39/EB.

80) Í þessari tilskipun er tekið tillit til grundvallarréttinda og þeim meginreglum fylgt sem einkum eru viðurkenndar í sáttmála Evrópusambandsins um grundvallarréttindi, einkum í 11. gr. hans og 10. gr. Evrópusáttmálans um mannréttindi. Þessi tilskipun kemur því ekki á neinn hátt í veg fyrir að aðildarríkin beiti stjórnarskrárákvæðum sínum um prentfrelsi og tjáningarfrelsi í fjölmiðlum.

81) Almenn ráðgjöf um tegundir fjármálagerninga er ekki fjárfestingaráðgjöf í skilningi tilskipunar 2004/39/EB vegna þess að í þessari tilskipun er tekið sérstaklega fram að í skilningi tilskipunar 2004/39/EB takmarkist fjárfestingaráðgjöf við ráðgjöf um tiltekna fjármálagerninga. Ef fjárfestingafyrirtæki veitir hins vegar viðskiptavinum ráðgjöf um tegund fjármálagerninga, sem það segir að sé viðeigandi fyrir þennan viðskiptavin eða sé miðuð út frá aðstæðum hans og þessi ráðgjöf er í raun ekki viðeigandi fyrir þennan viðskiptavin eða miðuð út frá aðstæðum hans, allt eftir því hverjar aðstæðurnar eru í því tiltekna tilviki, er líklegt að fyrirtækið brjóti þar með í bága við ákvæði 1. eða 2. mgr. 19. gr. tilskipunar 2004/39/EB. Einkum er líklegt að fyrirtæki sem veitir viðskiptavinum slíka ráðgjöf muni brjóta í bága við kröfuna í 1. mgr. 19. gr. um að starfa af heiðarleika, sanngirni og fagmennsku í samræmi við bestu hagsmuni viðskiptavina sinna. Að sama skapi eða að öðrum kosti er líklegt að slík ráðgjöf geti brotið í bága við kröfuna sem gerð er í 2. mgr. 19. gr. um að upplýsingar frá fyrirtæki til viðskiptavina skuli vera sanngjarnar, skýrar og ekki villandi.

82) Líta skal á aðgerðir af hálfu fjárfestingafyrirtækis, sem eru til undirbúnings því að veita fjárfestingaþjónustu eða að inna af hendi fjárfestingastarfsemi, sem óaðskiljanlegan hluta þeirrar þjónustu eða starfsemi. Þetta tekur t.d. til þess þegar fjárfestingafyrirtæki veitir viðskiptavinum eða hugsanlegum viðskiptavinum almenna ráðgjöf áður en fjárfestingaráðgjöfin er veitt eða nokkur önnur fjárfestingaþjónusta eða -starfsemi fer fram.

83) Veiting almennra ráðlegginga, (þ.e. ráðlegginga sem ætlaðar eru dreifileiðum eða almenningi) um viðskipti með fjármálagerning eða tegund fjármálagernings, felur í sér að veitt er viðbótarþjónusta í 5. lið í B-þætti I. viðauka tilskipunar 2004/39/EB og þar af leiðandi gilda ákvæði tilskipunar 2004/39/EB og verndarákvæði hennar um veitingu þessara ráðlegginga.

84) Leitað hefur verið til samstarfsnefndar evrópskra eftirlitsaðila á verðbréfamarkaði sem komið var á fót með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2001/527/EB ⁽¹⁾ um ráðgjöf.

85) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit samstarfsnefndar evrópskra eftirlitsaðila á verðbréfamarkaði.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. KAFLI

GILDISSVIÐ OG SKILGREININGAR

1. gr.

Efni og gildissvið

1. Í þessari tilskipun er mælt fyrir um ítarlegar reglur um framkvæmd ákvæða 4. gr. (4. tl. 1. mgr.) og 4. gr. (2. mgr.), 13. gr. (2.-8. mgr.), 18. gr., 19. gr. (1.-6. mgr.), 19. gr. (8. mgr.) og 21., 22. og 24. gr. tilskipunar 2004/39/EB.

2. Ákvæði II. kafla og 1.-4. þáttar, 45. gr. og 6-8. þáttar í III. kafla og ákvæði I. kafla og 9. þáttar í III. kafla og IV. kafla í þessari tilskipun, að því marki sem þau tengjast þessum ákvæðum, skulu gilda um rekstrarfélög í samræmi við 4. mgr. 5. gr. í tilskipun 85/611/EBE.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- 1) „dreifileiðir“: dreifileiðir í merkingu 7. mgr. 1. gr. tilskipunar framkvæmdastjórnarinnar 2003/125/EB,
- 2) „varanlegur miðill“: sérhvert tæki sem gerir viðskiptavinum kleift að geyma upplýsingar, sem beint er til hans persónulega, á þann hátt að hægt sé að nálgast þær til að fletta upp í

þeim síðar, í hæfilegan tíma eftir tilgangi upplýsinganna og sem gerir kleift að afrita upplýsingarnar, sem geymdar eru, óbreyttar,

- 3) „viðkomandi aðili“ merkir eitthvað af eftirfarandi þegar um er að ræða fjárfestingafyrirtæki:

a) stjórnarmann, meðeiganda eða samsvarandi aðila, stjórnanda eða fastan umboðsmann fyrirtækisins,

b) stjórnarmann, meðeiganda eða samsvarandi aðila, eða stjórnanda hjá föstum umboðsmanni fyrirtækisins,

c) starfsmann fyrirtækisins eða fasts umboðsmanns fyrirtækisins og einnig aðra einstaklinga sem gegna þannig starfi að þjónusta þeirra er í höndum og undir stjórn fyrirtækisins eða fasts umboðsmanns fyrirtækisins og sá hinn sami á þátt í að veita fjárfestingaþjónustu og annast fjárfestingastarfsemi fyrirtækisins,

d) einstakling sem á beinan þátt í að veita fjárfestingafyrirtæki eða föstum umboðsmanni þess þjónustu samkvæmt fyrirkomulagi um utankaup sem hefur þann tilgang að fyrirtækið veiti fjárfestingaþjónustu og annist fjárfestingastarfsemi,

- 4) „fjármálasérfræðingur“: aðili sem á hlut að máli og vinnur grundvallaratriði fjárfestingarannsóknna,

- 5) „samstæða“: þegar um er að ræða fjárfestingafyrirtæki, samstæða, sem fyrirtækið er hluti af, sem í eru móðurfyrirtæki, dótturfyrirtæki þess og einingar sem móðurfyrirtækið eða dótturfyrirtæki þess eiga hlutdeild í og einnig fyrirtæki sem tengjast hvert öðru með tengslum sem um getur í 1. mgr. 12. gr. tilskipunar ráðsins 83/349/EEB um samstæðureikninga ⁽²⁾,

- 6) „utankaup“: fyrirkomulag í hvaða formi sem er milli fjárfestingafyrirtækis og þjónustuveitanda og samkvæmt því sér þessi þjónustuveitandi um framkvæmd, þjónustu eða starfsemi sem fjárfestingafyrirtækið myndi annars annast,

- 7) „aðili sem viðkomandi aðili er í fjölskyldutengslum við“ merkir eitthvað af eftirfarandi:

a) maki viðkomandi aðila eða félagi þess aðila sem telst, samkvæmt landslögum, jafngilda maka,

b) barn eða stjúpbarn viðkomandi aðila sem er á hans framfæri,

c) hvaða annar ættingi viðkomandi aðila sem er, sem hefur búið á sama heimili og hann í a.m.k. eitt ár miðað við þann dag sem einkaviðskiptin, sem um ræðir, fara fram,

⁽¹⁾ Stjótið. EB L 191, 13.7.2001, bls. 43.

⁽²⁾ Stjótið. EB L 193, 18.7.1983, bls. 1.

8) „fjármögnunarviðskipti með verðbréf“ hefur sömu merkingu og í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1287/2006 ⁽¹⁾,

9) „yfirstjórn“: einn aðila eða fleiri sem í reynd stjórna viðskiptum fjárfestingafyrirtækisins eins og um getur í 1. mgr. 9. gr. tilskipunar 2004/39/EB.

3. gr.

Skilyrði sem gilda um veitingu upplýsinga

1. Þegar þess er krafist samkvæmt þessari tilskipun að upplýsingar séu veittar á varanlegum miðli skulu aðildarríki því aðeins heimila fjárfestingafyrirtækjum að veita þessar upplýsingar á öðrum varanlegum miðli en þappír ef:

a) veiting þessara upplýsinga á þessum miðli sé viðeigandi miðað við þær aðstæður sem viðskiptin milli fyrirtækisins og viðskiptavinarins fara fram við eða munu fara fram við og

b) sá sem á að fá upplýsingarnar kys sérstaklega að þær séu veittar á öðrum varanlegum miðli þegar hann getur valið milli upplýsinga á þappír og annars varanlegs miðils,

2. Þegar fjárfestingafyrirtæki veitir viðskiptavinum upplýsingar skv. 29., 30., 31., 32., 33. eða 46. gr. (2. mgr.) þessarar tilskipunar gegnum vefsíðu og þessum upplýsingum er ekki beint til viðskiptavinarins persónulega skulu aðildarríkin tryggja að eftirfarandi skilyrði séu uppfyllt:

a) veiting þessara upplýsinga á þessum miðli sé viðeigandi miðað við þær aðstæður sem viðskiptin milli fyrirtækisins og viðskiptavinarins fara fram við eða munu fara fram við og

b) viðskiptavinurinn verður að samþykkja sérstaklega að upplýsingarnar séu veittar á þessu formi,

c) tilkynna verður viðskiptavininum rafrænt um veffang vefsetursins og hvar á vefsetrinu er hægt að nálgast upplýsingarnar,

d) upplýsingarnar verða að vera uppfærðar,

e) ávallt skal unnt að nálgast upplýsingarnar á þessu vefsetri á því tímabili sem líklegt er að viðskiptavinurinn gæti þurft að skoða þær.

3. Að því er varðar þessa grein skal litið svo á að veiting upplýsinga með rafrænum samskiptaleiðum sé viðeigandi miðað við aðstæðurnar, sem viðskipti milli fyrirtækisins og viðskiptavinarins fara fram við eða munu fara fram við, ef unnt

er að færa sönnur á að viðskiptavinurinn hafi reglulega aðgang að Netinu. Litið skal á það sem slíka sönnun ef viðskiptavinurinn gefur upp netfang í því skyni að sinna þessum viðskiptum.

4. gr.

Viðbótarkröfur til fjárfestingafyrirtækja í ákveðnum tilvikum

1. Aðildarríki geta því aðeins haldið eða mælt fyrir um kröfur til viðbótar þeim sem eru í þessari tilskipun ef slíkar kröfur eru rökstuddar á hlutlægan og hóflegan hátt til að taka á sérstakri áhættu sem snýr að vernd fjárfesta eða heilleika markaðarins sem ekki er nægilega vel tekið á í þessari tilskipun og að því tilskildu að annaðhvort eftirfarandi skilyrða sé uppfyllt:

a) ýmis sérstök áhætta, sem tekið er á með kröfunum, er sérstaklega mikilvæg við þær aðstæður sem eru fyrir hendi í markaðsgerðinni í viðkomandi aðildarríki,

b) í kröfunni er brugðist við áhættu eða málefnum sem koma upp eða verða augljós eftir gildistökudag þessarar tilskipunar og ekki gilda aðrar reglur um þau í eða samkvæmt ráðstöfunum Bandalagsins

2. Allar kröfur, sem mælt er fyrir um skv. 1. mgr., skulu ekki takmarka eða hafa önnur áhrif á réttindi fjárfestingafyrirtækja skv. 31. og 32. gr. tilskipunar 2004/39/EB.

3. Aðildarríki skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um:

a) allar kröfur sem þau hyggjast halda áfram að gera, í samræmi við 1. mgr., fyrir lögleiðingardag þessarar tilskipunar og

b) allar kröfur sem þau hyggjast mæla fyrir um, í samræmi við 1. mgr., a.m.k. einum mánuði fyrir þann dag sem er tilgreindur sem gildistökudagur þessarar kröfu.

Í hvoru tilvikinu fyrir sig skal í tilkynningunni koma fram rökstuðningur við þessa kröfu.

Framkvæmdastjórnin skal senda aðildarríkjunum tilkynningar sem henni berast í samræmi við þessa málsgrein og birta þær opinberlega á vefsetri sínu..

4. Framkvæmdastjórnin skal gefa Evrópuþinginu og ráðinu skýrslu um beitingu ákvæða þessarar greinar eigi síðar en 31. desember 2009.

⁽¹⁾ Stjótið. EB L 241, 2.9.2006, bls. 1.

II. KAFLI

SKIPULAGSKRÖFUR

1. ÞÁTTUR

Skipulag

5. gr.

(2.-8. mgr. 13. gr. í tilskipun 2004/39/EB)

Almennar skipulagskröfur

1. Aðildarríkin skulu krefjast þess að fjárfestingafyrirtæki uppfylli eftirfarandi kröfur:

- a) að koma á, hrinda í framkvæmd og viðhalda ferli við ákvarðanatöku og stjórnskipulag þar sem kemur skýrt fram og skjalfest er eftir hvaða leiðum skal gefa skýrslur og skipta verkefnum og ábyrgð,
- b) að tryggja að viðkomandi aðilum í þeim sé kunnugt um þau ferli sem verður að fylgja til að þeir axli réttilega þá ábyrgð sem þeir bera,
- c) að koma á, hrinda í framkvæmd og viðhalda viðunandi innri eftirlitskerfum sem eru til þess gerð að tryggja að ákvörðunum og ferlum sé fylgt á öllum stigum fjárfestingafyrirtækisins,
- d) að ráða starfsfólk með færni, þekkingu og sérfræðikunnáttu sem nauðsynleg er til að takast á við þau ábyrgðarsvið sem þeim eru falin,
- e) að koma á, hrinda í framkvæmd og viðhalda skilvirkri innri skýrslugjöf og miðlun upplýsinga á öllum viðeigandi stigum í fjárfestingafyrirtækinu,
- f) að viðhalda viðunandi og skipulegum skráum um viðskipti sín og innra skipulag,
- g) að tryggja að þegar viðkomandi aðilar þar sinna margþættum störfum sínum komi það ekki í veg fyrir og ekki er líklegt að það komi í veg fyrir að þessir aðilar takist á við öll sérstök störf sín af heilindum, heiðarleika og fagmennsku.

Aðildarríki skulu tryggja, í þessu tilliti, að fjárfestingafyrirtæki taki tillit til eðlis og umfangs viðskipta fyrirtækisins og hve flókin þau eru og eðlis og umfangs fjárfestingarþjónustunnar og –starfseminnar sem stunduð er þegar þessi viðskipti fara fram.

2. Aðildarríki skulu krefjast þess að fjárfestingafyrirtæki komi á fót, hrindi í framkvæmd og viðhaldi kerfum og ferlum sem duga til að vernda öryggi og heilleika upplýsinga og trúnað, sem á þeim hvílir, að teknu tilliti til þess hvers eðlis þær upplýsingar eru sem um ræðir.

3. Aðildarríki skulu krefjast þess að fjárfestingafyrirtæki komi á, hrindi í framkvæmd og viðhaldi viðeigandi stefnu um samfellu í viðskiptum sem miðar að því að tryggja varðveislu mikilvægra gagna og starfsemi í því tilviki að truflun verði í kerfum þeirra eða ferlum og viðhald fjárfestingaþjónustu og –starfsemi eða, ef því verður ekki við komið, tímanlega endurheimt slíkra gagna og starfsemi og tímanlega endurupptöku fjárfestingaþjónustu og –starfsemi.

4. Aðildarríkin skulu krefjast þess að fjárfestingafyrirtæki komi á fót, hrindi í framkvæmd og viðhaldi reikningsskilaaðferðum og –ferlum sem gera þeim kleift að skila tímanlega til lögbærs yfirvalds, að beiðni þess, reikningsskilum sem gefa glögga mynd af fjárhagsstöðu þeirra og uppfylla alla gildandi reikningsskilastaðla og –reglur.

5. Aðildarríki skulu krefjast þess að fjárfestingafyrirtæki hafi eftirlit með og meti reglulega hæfi og skilvirkni kerfa sinna, innri eftirlitskerfa og fyrirkomulags, sem komið er á í samræmi við 1.-4. mgr., og gripi til viðeigandi ráðstafana til að ráða bót á annmörkum.

6. gr.

(2. mgr. 13. gr. í tilskipun 2004/39/EB)

Uppfylling ákvæða

1. Aðildarríki skulu tryggja að fjárfestingafyrirtæki komi á, hrindi í framkvæmd og viðhaldi viðeigandi stefnu og ferlum sem gerðir eru til að greina hvers konar hættu á misbrestum hjá fyrirtækinu á því að uppfylla skyldur sínar, samkvæmt tilskipun 2004/39/EB, og einnig tengda hættu og að gera viðeigandi ráðstafanir og koma á fót ferlum sem eru til þess ætluð að lágmarka slíka hættu og til að gera lögbærum yfirvöldum kleift að beita valdi sínu á skilvirknan hátt samkvæmt þessari tilskipun. Aðildarríki skulu tryggja, í þessu tilliti, að fjárfestingafyrirtæki taki tillit til eðlis og umfangs viðskipta fyrirtækisins og hve flókin þau eru og eðlis og umfangs fjárfestingarþjónustunnar og –starfseminnar sem stunduð er þegar þessi viðskipti fara fram.

2. Aðildarríki skulu krefjast þess að fjárfestingafyrirtæki komi á og viðhaldi stöðugri og skilvirkri regluvörslustarfsemi sem er óháð og ber ábyrgð á eftirfarandi:

- a) að fylgjast með og meta reglulega hæfi og skilvirkni ráðstafana og ferla sem komið er á í samræmi við fyrsta undirlið 1. mgr. og aðgerða sem gripið er til að taka á misbrestum hjá fyrirtækinu á að uppfylla skyldur sínar,
- b) að veita viðkomandi aðilum, sem bera ábyrgð á að annast fjárfestingaþjónustu og –starfsemi, ráðgjöf og aðstoð til að uppfylla skyldur fyrirtækisins, samkvæmt tilskipun 2004/39/EB.

3. Til þess að tryggja að regluvörslustarfsemin geti sinnt skyldum sínum á réttan og óháðan hátt skulu aðildarríki krefjast þess að fjárfestingafyrirtæki tryggi að eftirfarandi skilyrði séu uppfyllt:

- a) regluvörslustarfsemin verður að hafa nauðsynlegt valdsvið, úrræði, sérfræðipækkingu og aðgang að öllum upplýsingum sem skipta máli,
- b) tilnefna skal eftirlitsfulltrúa sem skal bera ábyrgð á aðgerðum til regluvörslu og allri skýrslugjöf varðandi uppfyllingu ákvæða sem krafist er skv. 2. mgr. 9. gr.,
- c) viðkomandi aðilar, sem taka þátt í aðgerðum til regluvörslu, skulu ekki taka þátt í að inna af hendi þjónustu eða sinna starfsemi sem þeir hafa eftirlit með,
- d) sú aðferð sem beitt er við ákvörðun á greiðslu til viðkomandi aðila, sem taka þátt í aðgerðum til regluvörslu, skal ekki skaða hlutlægni þeirra og ekki skulu vera líkur á því að hún muni verða til þess.

Þess skal þó ekki krafist að fjárfestingafyrirtæki uppfylli c- eða d-lið ef því er unnt að sýna fram á að vegna eðlis og umfangs viðskipta þess og hve flókin þau eru og eðlis og umfangs fjárfestingaþjónustu- og starfsemi er krafa sem gerð er, samkvæmt þessum lið, ekki hófleg og að aðgerðir þess við regluvörslu beri áfram árangur

7. gr.

(annar undirliður 5. mgr. 13. gr. í tilskipun 2004/39/EB)

Áhættustjórnun

1. Aðildarríkin skulu krefjast þess að fjárfestingafyrirtæki grípi til eftirfarandi aðgerða:

- a) að koma á, hrinda í framkvæmd og viðhalda viðunandi áhættustjórnunarstefnu og –ferlum þar sem greind hefur verið sú áhætta sem tengist starfsemi, ferlum og kerfum fyrirtækisins og ákvarða, þar sem við á, það áhættustig sem fyrirtækið þolir,
- b) að koma á skilvirku fyrirkomulagi, ferlum og leiðum til að stjórna áhættu sem tengist starfsemi, ferlum og kerfum fyrirtækisins í ljósi þeirra áhættuþolmarka,
- c) að hafa eftirlit með eftirfarandi atriðum:
  - i) hæfi og skilvirkni í áhættustjórnunarstefnu og –ferli fjárfestingafyrirtækisins,
  - ii) að hve miklu marki fjárfestingafyrirtækið og viðkomandi aðilar hjá því fara að fyrirkomulagi, ferlum og leiðum sem komið er á í samræmi við b-lið,
  - iii) hæfi og skilvirkni ráðstafana, sem gerðar eru til að ráða bót á hvers konar annmörkum í þessari stefnu, verklagsreglum, fyrirkomulagi, ferlum og leiðum, þ.m.t. ef misbrestur verður á því hjá viðkomandi aðilum að fylgja slíku fyrirkomulagi, ferlum og leiðum eða fylgja slíkri stefnu og verklagi.

2. Þar sem það er viðeigandi og hæfilegt með tilliti til eðlis og umfangs viðskipta og hve flókin þau eru og eðlis og umfangs fjárfestingaþjónustu og –starfsemi, sem sinnt er þegar slík viðskipti fara fram, skulu aðildarríki krefjast þess að fjárfestingafyrirtæki komi á og viðhaldi óháðri áhættustjórnunarstarfsemi sem sér um eftirfarandi verkefni:

- a) framkvæmd stefnunnar og verklagsins sem um getur í 1. mgr.,
- b) veita yfirstjórn upplýsingar og ráð í samræmi við 2. mgr. 9. gr.

Ef þess er ekki krafist samkvæmt fyrsta undirliði að fjárfestingafyrirtæki komi á og viðhaldi óháðri áhættustjórnunarstarfsemi verður það engu að síður að geta sýnt fram á að stefna og verklag, sem það hefur komið á í samræmi við 1. mgr., uppfylli kröfur í þeirri málsgrein og séu ætíð virk.

8. gr.

(annar undirliður 5. mgr. 13. gr. í tilskipun 2004/39/EB)

Innri endurskoðun

Þar sem það er viðeigandi og hæfilegt með tilliti til eðlis og umfangs viðskipta og hve flókin þau eru og eðlis og umfangs fjárfestingaþjónustu og –starfsemi, sem sinnt er þegar slík viðskipti fara fram, skulu aðildarríki krefjast þess að fjárfestingafyrirtæki komi á og viðhaldi aðferð við innri endurskoðun sem er aðskilin og óháð öðrum verkefnum og starfsemi fjárfestingafyrirtækisins og sem sinnir eftirfarandi ábyrgðarhlutverkum:

- a) að koma á, hrinda í framkvæmd og viðhalda endurskoðunaráætlun til að rannsaka og meta hæfi og skilvirkni kerfa fjárfestingafyrirtækisins, innri eftirlitskerfa og fyrirkomulags,
- b) að gefa út tilmæli sem byggjast á niðurstöðu vinnu sem innt er af hendi í samræmi við a-lið,
- c) að staðfesta að þessum ráðleggingum hafi verið fylgt,
- d) að gefa skýrslur í tengslum við innri endurskoðun í samræmi við 2. mgr. 9. gr.

9. gr.

(2. mgr. 13. gr. í tilskipun 2004/39/EB)

Ábyrgðarsvið yfirstjórnar

1. Við skiptingu innri verkefna skulu aðildarríki krefjast þess að fjárfestingafyrirtæki tryggi að yfirstjórn og eftirlitsaðgerðir, þar sem við á, beri ábyrgð á að tryggja að fyrirtækið uppfylli skyldur sínar samkvæmt tilskipun 2004/39/EB.

Einkum skal þess að krafist að yfirstjórn og eftirlitsaðgerðir, þar sem við á, meti og endurskoði reglulega skilvirkni stefnu, fyrirkomulags og verklags, sem komið hefur verið á til að uppfylla skyldur, samkvæmt tilskipun 2004/39/EB, og geri viðeigandi ráðstafanir til að ráða bót á hvers konar annmörkum.

12. gr.

(2. mgr. 13. gr. í tilskipun 2004/39/EB)

2. Aðildarríki skulu krefjast þess að fjárfestingafyrirtæki tryggi að yfirstjórn þeirra fái reglulega og a.m.k. árlega skriflegar skýrslur um málefni, sem ákvæði 6., 7. og 8. gr. taka til, þar sem einkum kemur fram hvort viðeigandi ráðstafanir hafi verið gerðar ef annmarkar eru fyrir hendi.

3. Aðildarríki skulu krefjast þess að fjárfestingafyrirtæki tryggi að eftirlitsstarfseiningin, ef einhver er, fái með reglulegu millibili í hendur skriflegar skýrslur um sömu málefni.

4. Í þessari grein merkir „eftirlitsstarfseining“ starfseiningu innan fjárfestingafyrirtækis sem ber ábyrgð á eftirliti með yfirstjórn.

10. gr.

(2. mgr. 13. gr. í tilskipun 2004/39/EB)

Meðferð kvartana

Aðildarríki skulu krefjast þess að fjárfestingafyrirtæki komi á fót, hrindi í framkvæmd og viðhaldi skilvirku og gagnsæju verklagi til að meðferð kvartana, sem berast frá almennum viðskiptavinum eða hugsanlegum almennum viðskiptavinum, sé sanngjörn og hröð og að þau haldi skrá yfir hverja kvörtun og þær ráðstafanir sem gripið er til við úrlausn hennar.

11. gr.

(2. mgr. 13. gr. í tilskipun 2004/39/EB)

Inntak einkaviðskipta

Í skilningi 12. og 25. gr. merkir hugtakið einkaviðskipti viðskipti með fjármálagerning sem eru gerð af eða fyrir hönd viðeigandi aðila og a.m.k. ein af eftirfarandi viðmiðunum eru uppfylltar:

- a) þessi viðkomandi einstaklingur starfar utan ramma þeirrar starfsemi sem hann innir af hendi sem viðeigandi einstaklingur,
- b) viðskiptin eru innt af hendi fyrir reikning einhvers af eftirfarandi aðilum:
  - i. viðkomandi aðila,
  - ii. einhvers aðila sem sá aðili er tengdur fjölskylduböndum eða sem hann er í nánum tengslum við,
  - iii. aðila sem er í þannig tengslum við viðkomandi aðila að viðkomandi aðili hefur beinna eða óbeinna hagsmuna að gæta við niðurstöðu viðskiptanna að undanskilinni þóknun eða umboðslaunum fyrir framkvæmd viðskiptanna.

Einkaviðskipti

1. Aðildarríki skulu krefjast þess að fjárfestingafyrirtæki komi á, hrindi í framkvæmd og viðhaldi viðunandi fyrirkomulagi, sem miðar að því að koma í veg fyrir eftirfarandi starfsemi ef um er að ræða einhvern viðkomandi aðila sem tekur þátt í starfsemi sem gæti valdið hagsmunaárekstrum eða hefur aðgang að innherjaupplýsingum, í skilningi 1. mgr. 1. gr. tilskipunar 2003/6/EB, eða öðrum trúnaðarupplýsingum sem tengjast viðskiptavinum eða viðskiptum við eða fyrir viðskiptavinum á grundvelli starfsemi sem hann innir af hendi sjálfur eða fyrir hönd fyrirtækisins:

a) að stofna til einkaviðskipta sem uppfylla a.m.k. eina af eftirfarandi viðmiðunum:

i. þessum aðila er bannað að stofna til þeirra samkvæmt tilskipun 2003/6/EB,

ii. þau fela í sér misnotkun eða óviðeigandi birtingu þessara trúnaðarupplýsinga,

iii. þau stangast á við eða eru líkleg til að stangast á við skyldu fjárfestingafyrirtækja samkvæmt tilskipun 2004/39/EB,

b) að gefa einhverjum öðrum aðila ráð eða aðstoða hann á annan hátt en rétt er í starfi sínu eða samningi um þjónustu við að stofna til viðskipta með fjármálagerninga, sem myndu falla undir a-lið eða a- eða b-lið 2. mgr. 25. gr. eða 3. mgr. 47. gr., ef um væri að ræða einkaviðskipti viðkomandi aðila,

c) að veita nokkrum öðrum aðila upplýsingar eða álit, með fyrirvara um a-lið 3. gr. í tilskipun 2003/6/EB, aðrar en þær sem um er að ræða í venjubundnu starfi eða samningi um þjónustu ef viðkomandi aðili veit eða ætti með réttu að vita að með slíkri tilkynningu muni hinn aðilinn grípa til annars hvors eftirfarandi ráðs eða líklegt er að hann geri það:

i) að stofna til viðskipta með fjármálagerninga, sem falla myndu undir a-lið eða a- eða b-lið 2. mgr. 25. gr. eða 3. mgr. 47. gr., ef um væri að ræða einkaviðskipti viðkomandi aðila,

ii) að ráðleggja eða aðstoða hann við að stofna til slíkra viðskipta.

2. Fyrirkomulagið, sem krafist er skv. 1. mgr., verður einkum að vera þannig að tryggt sé að:

a) sérhverjum viðkomandi aðila, sem fellur undir 1. mgr., sé kunnugt um takmarkanir um einkaviðskipti og þær ráðstafanir sem fjárfestingafyrirtækið hefur komið á í

tengslum við einkaviðskipti og birtingu í samræmi við 1. mgr.,

- b) fyrirtækinu sé tilkynnt tafarlaust um öll einkaviðskipti, sem viðkomandi aðili stofnar til, annaðhvort með tilkynningu um þessi viðskipti eða með öðrum leiðum þannig að fyrirtækinu sé unnt að auðkenna slík viðskipti.

Ef um er að ræða utankaupafyrirkomulag skal fjárfestingafyrirtækið tryggja að fyrirtækið, sem tekur að sér utankeyptu starfsemi, haldi skrá yfir einkaviðskipti, sem sérhver viðkomandi aðili stofnar til, og veiti fjárfestingafyrirtækinu þessar upplýsingar tafarlaust að beiðni þess,

- c) haldin sé skrá um einkaviðskipti, sem fyrirtækinu er tilkynnt um eða það auðkennir, þ.m.t. öll leyfi eða bönn í tengslum við slík viðskipti.

3. Ákvæði 1. og 2. mgr. skulu ekki gilda um eftirfarandi einkaviðskipti:

- a) einkaviðskipti sem framkvæmd eru samkvæmt valfrjálsri eignastýringarþjónustu þar sem engin samskipti hafa áður farið fram í tengslum við viðskiptin milli eignasafnsstjórans og viðkomandi aðila eða annars aðila þar sem viðskiptin fara fram fyrir reikning hans,
- b) einkaviðskipti í hlutdeildarskrteinum í sameiginlegum fyrirtækjum sem uppfylla þau skilyrði sem nauðsynleg eru til að njóta réttinda sem ákvæði tilskipunar 85/611/EB veita eða falla undir eftirlit, samkvæmt lögum aðildarríkis, þar sem gerð er krafa um sambærilega áhættudreifingu eigna þeirra í því tilviki að viðkomandi aðili og hvaða annar aðili sem er, þar sem viðskiptin fara fram fyrir hans reikning, taki ekki þátt í stjórnun þessa fyrirtækis.

2. ÞÁTTUR

Utankaup

13. gr.

(2. mgr. 13. gr. og fyrsti undirliður 5. mgr. 13. gr. í tilskipun 2004/39/EB)

Skilgreining á brýnum og mikilvægum rekstrarþáttum

1. Rekstrarþáttur skal talinn vera, að því er varðar fyrsta undirlið 5. mgr. 13. gr. í tilskipun 2004/39/EB, brýnn eða mikilvægur þáttur ef annmarki eða misbrestur á framkvæmd hans yrði til þess að skaða verulega getu fjárfestingafyrirtækisins til að uppfylla áfram skilyrði og skyldur, sem fylgja leyfi þess, eða aðrar skyldur, samkvæmt tilskipun 2004/39/EB, eða rekstrarárangur þess eða styrkleika og samfellu í fjárfestingaþjónustu þess og -starfsemi.

2. Með fyrirvara um stöðu annarra þátta skulu eftirfarandi þættir ekki taldir vera brýnir eða mikilvægir þættir í skilningi 1. mgr.:

- a) þegar fyrirtæki veitir ráðgjafarþjónustu og aðra þjónustu, sem er ekki hluti af fjárfestingarviðskiptum fyrirtækisins, þ.m.t. að veita fyrirtækinu lögfræðiráðgjöf, að þjálfa starfsfólk fyrirtækisins, reikningagerð og öryggi í húsakynnum fyrirtækisins og hjá starfsfólki þess,
- b) kaup á staðlaðri þjónustu, þ.m.t. þjónusta vegna markaðsupplýsinga og verðupplýsingar.

14. gr.

(2. mgr. 13. gr. og fyrsti undirliður 5. mgr. 13. gr. í tilskipun 2004/39/EB)

Skilyrði fyrir utankaupum á brýnum eða mikilvægum rekstrarþáttum eða fjárfestingaþjónustu eða -starfsemi

1. Aðildarríki skulu tryggja að þegar fjárfestingafyrirtæki kaupa utan að brýna eða mikilvæga rekstrarþætti eða fjárfestingaþjónustu eða -starfsemi halda fyrirtækin áfram að bera fulla ábyrgð á því að sinna öllum skyldum sínum samkvæmt tilskipun 2004/39/EB, einkum að uppfylla eftirfarandi skilyrði:

- a) utankaupin mega ekki hafa í för með sér að yfirstjórn feli öðrum þá ábyrgð sem hún ber,
- b) óheimilt er að breyta tengslum og skyldum fjárfestingafyrirtækis gagnvart viðskiptavinum sínum samkvæmt skilmálum tilskipunar 2004/39/EB
- c) ekki er heimilt að rýra skilyrði sem fjárfestingafyrirtækið verður að uppfylla til þess að fá leyfi í samræmi við 5. gr. tilskipunar 2004/39/EB og halda því,
- d) ekki er heimilt að fella niður önnur skilyrði sem leyfi fyrirtækisins byggist á eða breyta þeim.

2. Aðildarríki skulu krefjast þess að fjárfestingafyrirtæki sýni tilhlýðilega færni, aðgát og kostgæfni þegar þau stofna til, fara með eða binda endi á hvers kyns fyrirkomulag um utankaup þjónustuveitanda brýnna eða mikilvægra rekstrarþátta eða fjárfestingaþjónustu eða -starfsemi.

Einkum skulu fjárfestingafyrirtæki gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að eftirfarandi skilyrðum sé fullnægt:

- a) þjónustuveitandi verður að hafa hæfni, getu og öll leyfi, sem krafist er samkvæmt lögum, til að inna af hendi utankeyptu verkefni, þjónustuna eða starfsemi af áreiðanleika og fagmennsku,

- b) þjónustuveitandinn verður að inna af hendi utankeypta þjónustu með skilvirkum hætti og í þessu skyni verður fyrirtækið að koma á aðferðum til að meta frammistöðu þjónustuveitandans,
- c) þjónustuveitandinn verður að hafa nægilegt eftirlit með því að inna af hendi utankeyptu verkefni og stjórna á viðunandi hátt áhættunni sem tengist utankaupnum,
- d) grípa verður til viðeigandi aðgerða ef svo virðist sem þjónustuveitandinn inni ekki verkefni af hendi með nógu skilvirkum hætti og í samræmi við gildandi lög og lagaskilyrði,
- e) fjárfestingafyrirtækið verður að viðhalda þeirri sérfræðipækkingu, sem nauðsynleg er til að hafa eftirlit með utankeyptu verkefnum á skilvirkan hátt og stýra áhættu, sem tengist utankaupnum, og verður að hafa eftirlit með þessum störfum og stýra þessum áhættuþáttum,
- f) þjónustuveitandinn verður að upplýsa fjárfestingafyrirtækið um hvers kyns þróun sem gæti haft veruleg áhrif á getu þess til að inna af hendi utankeypt störf á skilvirkan hátt og í samræmi við gildandi lög og lagaskilyrði,
- g) fjárfestingafyrirtækjum verður að vera unnt að binda endi á fyrirkomulag um utankaup, ef þarf, án þess að það skaði samfellda þjónustu, sem það veitir viðskiptavinum sínum, og gæði hennar,
- h) þjónustuveitandinn verður að hafa samstarf við lögbær yfirvöld fjárfestingafyrirtækisins í tengslum við utankeyptu starfsemina,
- i) fjárfestingafyrirtækið, endurskoðendur þess og viðkomandi lögbær yfirvöld verða að hafa skilvirkan aðgang að gögnum, sem tengjast utankeyptu starfsemi, og einnig að starfsstöð þjónustuveitandans og lögbærum yfirvöldum verður að vera unnt að nýta sér þessi réttindi til að hafa aðgang þar að,
- j) þjónustuveitandinn verður að vernda trúnaðarupplýsingar sem tengjast fjárfestingafyrirtækinu og viðskiptavinum þess,
- k) fjárfestingafyrirtækið og þjónustuveitandinn verða að koma á, hrinda í framkvæmd og viðhalda viðbúnaðaráætlun fyrir endurheimt gagna og reglubundnar prófanir á afritunarbúnaði þar sem slíkt er nauðsynlegt með tilliti til starfsins, þjónustunnar eða starfseminnar sem er utankeypt.

3. Aðildarríki skulu krefjast þess að viðkomandi réttindum og skyldum fjárfestingafyrirtækja og þjónustuveitanda sé úthlutað með skýrum hætti og þau séu sett fram í skriflegum samningi.

4. Aðildarríki skulu kveða á um að ef fjárfestingafyrirtæki og þjónustuveitandi tilheyra sömu samstæðu sé fjárfestingafyrirtækinu heimilt, í því skyni að uppfylla ákvæði þessarar greinar og 15. gr., að taka mið af því að hve miklu

leyti fyrirtækið hefur yfirráð yfir þjónustuveitandanum eða getu til að hafa áhrif á aðgerðir hans.

5. Aðildarríki skulu krefjast þess að fjárfestingafyrirtæki hafi allar upplýsingar tiltækar fyrir lögbæra yfirvaldið til þess að gera yfirvaldinu kleift að hafa eftirlit með því að farið sé að kröfum þessarar tilskipunar við framkvæmd utankeypta starfseminnar.

15. gr.

(2. mgr. 13. gr. og fyrsti undirliður 5. mgr. 13. gr. í tilskipun 2004/39/EB)

Þjónustuveitendur í þriðju löndum

1. Til viðbótar við kröfurnar, sem settar eru fram í 14. gr., skulu aðildarríkin krefjast þess að í því tilviki að fjárfestingafyrirtæki utankaupi frá þjónustuveitanda í þriðja landi fjárfestingaþjónustu við eignastýringu, sem veitt er almennum viðskiptavinum, tryggi þetta sama fjárfestingafyrirtæki að eftirfarandi skilyrði séu uppfyllt:

- a) þjónustuveitandinn skal hafa starfsleyfi og vera skráður í heimalandi sínu til þess að veita þessa þjónustu og skal sæta varfærnisefirliti,
- b) viðeigandi samstarfssamningur skal vera fyrir hendi milli lögbærs yfirvalds fjárfestingafyrirtækisins og eftirlitsyfirvalds þjónustuveitandans.

2. Í því tilviki að annað eða bæði þeirra skilyrða, sem nefnd eru í 1. mgr., séu ekki uppfyllt getur fjárfestingafyrirtæki utankeypt fjárfestingaþjónustu frá þjónustuveitanda, sem er í þriðja landi, þó einungis ef fyrirtækið tilkynnir lögbæru yfirvaldi sínu um utankaupafyrirkomulagið áður og lögbæra yfirvaldið andmælir ekki þessu fyrirkomulagi innan hæfilegs frests eftir að því hefur borist þessi tilkynning.

3. Með fyrirvara um ákvæði 2. mgr. skulu aðildarríki birta eða krefjast þess að lögbær yfirvöld birti yfirlýsingu um stefnu í tengslum við utankaup sem fellur undir 2. mgr. Í þessari yfirlýsingu skulu gefin dæmi um tilvik þar sem lögbært yfirvald myndi ekki, eða myndi að líkindum ekki, andmæla utankaupum skv. 2. mgr. ef annað eða bæði skilyrðin í a- og b-lið eru ekki uppfyllt. Í henni skal vera greinilega útskýrt hvers vegna lögbæra yfirvaldið álitur að í slíkum tilvikum myndu utankaup ekki skerða getu fjárfestingafyrirtækja til að uppfylla skyldur sínar skv. 14. gr.

4. Ákvæði þessarar greinar takmarka ekki að neinu leyti skyldur sem fjárfestingafyrirtæki hafa til að uppfylla kröfur 14. gr.

5. Lögbær yfirvöld skulu birta skrá yfir eftirlitsyfirvöld í þriðju löndum sem þau hafa gert samstarfssamninga við og sem eiga við að því er varðar b-lið 1. mgr.

3. ÞÁTTUR

Verndun eigna viðskiptavina

16. gr.

(7. og 8. mgr. 13. gr. í tilskipun 2004/39/EB)

Verndun fjármálagerninga og sjóða viðskiptavina

1. Í því skyni að vernda réttindi viðskiptavina í tengslum við fjármálagerninga og fjármuni í eigu þeirra skulu aðildarríki krefjast þess að fjárfestingafyrirtæki uppfylli eftirfarandi kröfur:

- a) þau skulu halda skrár og reikninga, eftir því sem nauðsynlegt er, til að þeim sé unnt, hvenær sem er og án nokkurrar tafar, að aðgreina eignir sem þau varðveita fyrir einn viðskiptavin frá eignum sem þau varðveita fyrir sérhvern annan viðskiptavin og frá þeirra eigin eignum,
- b) þau verða að halda skrár sínar og reikninga þannig að tryggt sé að þeir séu áreiðanlegir og einkum að þeir samsvari fjármálagerningum og fjármunum sem þau varðveita fyrir viðskiptavini,
- c) þau verða með reglulegu millibili að stemma af innri reikninga sína og skrár við sambærilega reikninga og skrár þriðju aðila sem varðveita þessar eignir,
- d) þau verða að gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að unnt sé að greina sérstaklega alla fjármálagerninga viðskiptavinar, sem lagðir eru á reikning hjá þriðja aðila í samræmi við 17. gr., frá fjármálagerningum sem eru í eigu fjárfestingafyrirtækisins, og frá fjármálagerningum í eigu þriðja aðila með því að hafa mismunandi heiti á reikningum þriðja aðila eða með öðrum sambærilegum ráðstöfunum sem stuðla að sams konar vernd,
- e) þau verða að gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að fjármunir viðskiptavinar sem eru, í samræmi við 18. gr., lagðir inn á reikning hjá seðlabanka, lánastofnun eða banka með starfsleyfi í þriðja landi eða hjá viðurkenndum peningamarkaðssjóði séu aðgreindir sérstaklega frá öðrum reikningum sem notaðir eru til að varðveita fjármuni í eigu fjárfestingafyrirtækisins,
- f) þau verða að innleiða fullnægjandi fyrirkomulag varðandi skipulag til að lágmarka áhættuna á að tapa eignum viðskiptavina eða rýra þær eða réttindum í tengslum við þessar eignir vegna misnotkunar á eignunum, svika, slakrar stjórnsýslu, ófullnægjandi skráningar eða vanrækslu.

2. Ef fyrirkomulag af hendi fjárfestingafyrirtækja, til uppfyllingar ákvæðum 1. mgr. um að vernda réttindi viðskiptavina, er ekki nægjanlegt til að uppfylla kröfur 7. og 8. mgr. 13. gr. í tilskipun 2004/39/EB, af ástæðum er varða

gildandi lög, þ.m.t. einkum þau lög er varða eignir eða gjaldþrot, skulu aðildarríki mæla fyrir um ráðstafanir sem fjárfestingafyrirtæki verða að grípa til þess að uppfylla þessar skyldur.

3. Ef gildandi lög innan þeirrar lögsögu þar sem fjármunir eða fjármálagerningar viðskiptavinarins eru varðveittir koma í veg fyrir að fjárfestingafyrirtæki uppfylli d- eða e-lið 1. mgr. skulu aðildarríki setja kröfur sem hafa sambærileg áhrif að því er varðar verndun réttinda viðskiptavina.

17. gr.

(7. mgr. 13. gr. í tilskipun 2004/39/EB)

Fjármálagerningar viðskiptavinar lagðir inn á reikning

1. Aðildarríkin skulu heimila fjárfestingafyrirtækjum að leggja fjármálagerninga, sem þeir varðveita fyrir hönd viðskiptavina sinna, inn á reikning eða reikninga hjá þriðja aðila að því tilskildu að fyrirtæki sýni tilhlýðilega færni, aðgát og kostgæfni við val, tilnefningu og reglulega endurskoðun á þriðja aðila og við fyrirkomulag um varðveislu og vernd þessara fjármálagerninga. Aðildarríki skulu einkum krefjast þess að fjárfestingafyrirtæki taki tillit til sérfræðipækkingar og orðspors þriðja aðila á markaði og einnig hvers kyns lagaskilyrða eða markaðsvenja sem tengjast varðveislu þessara fjármálagerninga sem gætu haft neikvæð áhrif á réttindi viðskiptavinar.

2. Aðildarríki skulu tryggja að ef sérstakar reglur og eftirlit gilda um vernd fjármálagerninga fyrir reikning annars aðila í lögsagnarumdæmi, þar sem fjárfestingafyrirtækið hyggst leggja fjármálagerninga inn á reikning hjá þriðja aðila, skuli fjárfestingafyrirtækið ekki leggja þessa fjármálagerninga inn í því lögsagnarumdæmi hjá þriðja aðila sem fellur ekki undir þessar reglur og eftirlit.

3. Aðildarríki skulu tryggja að fjárfestingafyrirtæki leggi ekki fjármálagerninga, sem það varðveitir fyrir hönd viðskiptavinar inn á reikning hjá þriðja aðila í þriðja landi, ef þriðja landið setur ekki reglur um varðveislu og vernd fjármálagerninga fyrir reikning annars aðila nema annað eftirfarandi skilyrði sé uppfyllt:

- a) eðli fjármálagerninganna eða fjárfestingaþjónustunnar, sem tengist þessum gerningum, gerir nauðsynlegt að leggja þá inn á reikning hjá þriðja aðila í því þriðja landi,
- b) þegar fjármálagerningar eru varðveittir fyrir fagviðskiptavin sem fer skriflega fram á við fyrirtækið að það leggi þá á reikning hjá þriðja aðila í því þriðja landi.

18. gr.

(8. mgr. 13. gr. í tilskipun 2004/39/EB)

Fjármunir viðskiptavinar lagðir inn á reikning

1. Aðildarríki skulu krefjast þess að við móttöku á fjármunum viðskiptavinar komi fjárfestingafyrirtækið þessum fjármunum tafarlaust fyrir á einum eða fleiri reikningum sem hafa verið opnaðir hjá einhverjum eftirfarandi aðila:

- a) seðlabanka,
- b) lánastofnun sem er með starfsleyfi í samræmi við tilskipun 2000/12/EB,
- c) banka með starfsleyfi í þriðja landi,
- d) viðurkenndum peningamarkaðssjóði.

Fyrsti undirliður skal ekki gilda um lánastofnun sem veitt er leyfi, samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/48/EB frá 14. júní 2006 um stofnun og rekstur lánastofnana (endursamin)⁽¹⁾, í tengslum við innlán í skilningi þeirrar tilskipunar sem þessi sama stofnun hefur í vörslu sinni.

2. Að því er varðar d-lið 1. mgr. og e-lið 1. mgr. 16. gr. merkir „viðurkenndur peningamarkaðssjóður“ fyrirtæki um sameiginlega fjárfestingu sem veitt er leyfi, samkvæmt tilskipun 85/611/EBE eða fellur undir eftirlit og, ef við á, hefur verið veitt leyfi yfirvalds samkvæmt innlendum lögum í aðildarríki og uppfyllir eftirfarandi skilyrði:

- a) aðalfjárfestingarmarkmiðið skal vera að halda hreinni eign fyrirtækisins annaðhvort fastri á nafnvirði (að fráðregnum hagnaði) eða á stofnfjárvirði fjárfestisins að viðbættum hagnaði,
- b) í því skyni að ná þessu aðalfjárfestingarmarkmiði verður það að fjárfesta eingöngu í hágæðapeningamarkaðsgerningum sem eru ekki með lengri binditíma eða binditíma sem eftir er en 397 daga eða reglubundna arðsemisaðlögun í samræmi við binditímann og 60 daga veginn meðalbinditími þeirra. Það getur einnig náð þessu markmiði með því að fjárfesta á viðbótargrundvelli í innlánum hjá lánastofnunum,
- c) það verður að tryggja lausafé við uppgjör sama dag eða næsta dag.

Að því er varðar b-lið skal peningamarkaðsgerningur talinn hágæðagerningur ef hann hefur fengið hæsta mögulega lánshæfismat hjá sérhverri þar til bætti matsstofnun sem hefur metið þennan gerning. Gerningur, sem er ekki metinn hjá þar til bætti matsstofnun, skal ekki talinn hágæðagerningur.

Að því er varðar annan undirlið skal litið svo á að matsstofnunin sé þar til bær ef hún birtir reglulega og á

faglegum grunni lánshæfismat um peningamarkaðssjóði og er viðurkennd utanaðkomandi lánshæfismatsstofnun (ECAI) í skilningi 1. mgr. 81. gr. tilskipunar 2006/48/EB.

3. Aðildarríkin skulu krefjast þess að í þeim tilvikum þegar fjárfestingafyrirtæki leggja ekki fjármuni viðskiptavina inn á reikning hjá seðlabanka sýni þau alla tilhlýðilega færni, aðgát og kostgæfni við val, tilnefningu og reglulega endurskoðun á lánastofnuninni, bankanum eða peningamarkaðssjóðnum þar sem fjármunirnir eru varðveittir og fyrirkomulag um varðveislu fjármunanna.

Aðildarríki skulu einkum krefjast þess að fjárfestingafyrirtæki taki tillit til sérfræðipækningar og orðspors slíkra stofnana eða peningamarkaðssjóða í því skyni að tryggja réttindi viðskiptavinarins og einnig hvers kyns lagaskilyrða eða markaðsvenja sem tengjast varðveislu fjármuna viðskiptavinarins sem gætu haft neikvæð áhrif á réttindi viðskiptavinar.

Aðildarríki skulu tryggja að viðskiptavinir hafi rétt til að andmæla að fjármunir þeirra séu settir í viðurkenndan peningamarkaðssjóð.

19. gr.

(7. mgr. 13. gr. í tilskipun 2004/39/EB)

Notkun á fjármálagerningum viðskiptavinar

1. Aðildarríkin skulu ekki heimila fjárfestingafyrirtækjum að ganga frá fyrirkomulagi um fjármögnunarviðskipti með verðbréf, að því er varðar fjármálagerninga sem þau varðveita fyrir hönd viðskiptavinar eða nota slíka fjármálagerninga á annan hátt fyrir eigin reikning eða reikning annars viðskiptavinar fyrirtækisins, nema eftirfarandi skilyrði séu uppfyllt:

- a) viðskiptavinurinn verður áður að hafa veitt ótvírætt samþykki sitt um notkun fjármálagerninganna með skýrum skilmálum og því til sönnunar er undirskrift hans eða aðrar sambærilegar aðferðir ef um er að ræða fagviðskiptamann,
- b) notkun á fjármálagerningum þessa viðskiptavinar skal takmarkast við þá skýru skilmála sem viðskiptavinurinn samþykkir.

2. Aðildarríkin skulu ekki heimila fjárfestingafyrirtækjum að ganga frá fyrirkomulagi um fjármögnunarviðskipti með verðbréf, að því er varðar fjármálagerninga sem þau varðveita fyrir hönd viðskiptavinar á sameiginlegum reikningi, sem þriðji aðili heldur utan um, eða nota fjármálagerninga sem varðveittir eru á slíkum reikningi á annan hátt fyrir eigin reikning eða reikning annars viðskiptavinar fyrirtækisins, nema a.m.k. annað hvort eftirfarandi skilyrða sé uppfyllt til viðbótar við skilyrðin sem sett eru fram í 1. mgr.:

- a) sérhver viðskiptavinur, sem á fjármálagerninga sem eru varðveittir saman á sameiginlegum reikningi, verður áður að hafa veitt ótvírætt samþykki í samræmi við a-lið 1. mgr.,

⁽¹⁾ Stjótið. ESB L 177, 30.6.2006, bls. 1.

- b) fjárfestingafyrirtækið skal hafa innleitt kerfi og eftirlit sem tryggir að einungis fjármálagerningar, sem tilheyra viðskiptavininum sem áður hafa veitt ótvírætt samþykki í samræmi við a-lið 1. mgr., séu notaðir á þennan hátt.

Í skrár fjárfestingafyrirtækisins skulu koma fram nákvæmar upplýsingar um viðskiptavininn, sem hefur gefið leiðbeiningar um notkun fjármálagerninganna og sem farið hefur verið eftir, og einnig um fjölda fjármálagerninga, sem notaðir eru og tilheyra sérhverjum viðskiptavini sem hefur veitt samþykki sitt, til þess að mögulegt sé að úthluta tapi á réttan hátt.

20. gr.

(7. og 8. mgr. 13. gr. í tilskipun 2004/39/EB)

Skýrslur utanaðkomandi endurskoðenda

Aðildarríki skulu krefjast þess að fjárfestingafyrirtæki tryggi að utanaðkomandi endurskoðendur þeirra leggi að lágmarki árlega fram skýrslu til lögbærs yfirvalds í heimaaðildarríki fyrirtækisins um hversu hæft fyrirkomulag fyrirtækisins er, skv. 7. og 8. mgr. 13. gr. tilskipunar 2004/39/EB og þessum þætti.

4. ÞÁTTUR

Hagsmunaárekstrar

21. gr.

(3. mgr. 13. gr. og 18. gr. í tilskipun 2004/39/EB)

Hagsmunaárekstrar sem geta hugsanlega skaðað viðskiptavin

Aðildarríki skulu tryggja, í því skyni að auðkenna allar gerðir hagsmunaárekstra sem skapast við það að veita fjárfestingaþjónustu og viðbótarþjónustu eða samsetningu af þessu tvennu og þar sem tilvist þeirra getur skaðað hagsmuni viðskiptavinar, að fjárfestingafyrirtæki taki tillit til þess, með því að nota lágmarksviðmiðanir, hvort eftirfarandi aðstæður eiga við um fjárfestingafyrirtækið eða viðkomandi aðila eða aðila, sem eru beint eða óbeint tengdir fyrirtækinu í gegnum yfirráð, hvort sem það er vegna þess að veitt hefur verið fjárfestinga- eða viðbótarþjónusta eða fjárfestingastarfsemi eða vegna annars:

- a) líklegt er að fyrirtækið eða þessi aðili njóti fjárhagslegs ágóða eða forðist fjárhagslegt tap á kostnað viðskiptavinarins,
- b) fyrirtækið eða þessi aðili hefur hagsmuna að gæta að því leyti hver niðurstaða þjónustunnar er, sem viðskiptavininum er veitt, eða hver niðurstaða viðskipta verður, sem gerð eru fyrir hönd viðskiptavinarins, og þessir hagsmunir eru aðgreindir frá hagsmunum viðskiptavinarins að því er varðar niðurstöðuna,
- c) fyrir hendi er fjárhagslegur hvati eða annars konar hvati hjá fyrirtækinu eða þessum aðila til þess að setja hagsmuni annars viðskiptavinar eða hóps viðskiptavina framir hagsmunum viðskiptavinarins,
- d) fyrirtækið eða þessi aðili stundar sams konar rekstur og viðskiptavinurinn,

- e) fyrirtækið eða þessi aðili tekur á móti eða mun taka á móti, frá aðila öðrum en viðskiptavininum, umbun í tengslum við þjónustu, sem veitt er viðskiptavininum í formi peninga, vara eða þjónustu annarrar en venjubundinna umboðslauna eða þóknana fyrir þessa þjónustu.

22. gr.

(3. mgr. 13. gr. og 1. mgr. 18. gr. í tilskipun 2004/39/EB)

Stefna varðandi hagsmunaárekstra

1. Aðildarríki skulu krefjast þess að fjárfestingafyrirtæki komi á, hrindi í framkvæmd og viðhaldi skilvirkri stefnu varðandi hagsmunaárekstra sem er sett fram skriflega og í samræmi við stærð og skipulag fyrirtækisins og eðli og umfang rekstrarins og hversu flókinn hann er.

Ef fyrirtækið er aðili að samstæðu verður stefnan einnig að taka mið af hvers konar aðstæðum, sem fyrirtækinu ætti að vera kunnugt um, sem gætu leitt til þess að hagsmunaárekstrar verði vegna skipulags og rekstrarstarfsemi annarra aðila að samstæðunni.

2. Stefnan um hagsmunaárekstra sem komið er á í samræmi við 1. mgr. skal taka á eftirfarandi efnisatriðum:

- a) í henni verður að ákveða, með hliðsjón af sérstakri fjárfestingaþjónustu og –starfsemi og viðbótarþjónustu, sem stunduð er fyrir hönd fjárfestingafyrirtækisins, hvaða aðstæður það eru sem valda eða geta valdið hagsmunaárekstrum sem hafa í för með sér verulega hættu á að hagsmunir eins eða fleiri viðskiptavina skaðist,
- b) í henni verður að tiltaka aðferðir, sem fylgja skal, og ráðstafanir, sem beita skal, í því skyni að hafa stjórn á slíkum árekstrum.

3. Aðildarríki skulu tryggja að aðferðirnar og ráðstafanirnar, sem mælt er fyrir um í b-lið 2. mgr., séu með þeim hætti að tryggt sé að viðkomandi aðilar, sem stunda mismunandi rekstrarstarfsemi sem hefur í för með sér þess háttar hagsmunaárekstra sem tilgreindir eru í a-lið 2. mgr., stundi þessa starfsemi með það miklu óhæði, sem er til jafns við umfang og starfsemi fjárfestingafyrirtækisins og samstæðunnar sem það tilheyrir, og þess hversu raunveruleg áhættan er á því að hagsmunaárekstrar viðskiptavinnanna skaðist. Að því er varðar b-lið 2. mgr. skulu aðferðirnar, sem fylgja skal og beita, fela í sér eftirfarandi atriði sem eru nauðsynleg og viðeigandi fyrir fyrirtækið ef það vill tryggja tilskilið óhæði:

- a) árangursríkar aðferðir til að koma í veg fyrir og stýra upplýsingaskiptum milli viðeigandi aðila, sem stunda starfsemi sem hefur í för með sér hættu á hagsmunaárekstrum, ef þessi upplýsingaskipti geta skaðað hagsmuni eins eða fleiri viðskiptavina,

- b) sérstakt eftirlit með viðeigandi aðilum sem hafa það sem aðalverkefni að annast starfsemi fyrir hönd þeirra viðskiptavina eða veita þeim viðskiptavinum þjónustu sem eiga hagsmuna að gæta sem geta stangast á eða eru fulltrúar mismunandi hagsmuna sem geta að öðru leyti stangast á, þ.m.t. hagsmunir fyrirtækisins,

24. gr.

(2. mgr. 19. gr. í tilskipun 2004/39/EB)

Fjárfestingarannsóknir

- c) afnám hvers kyns beinna tengsla milli greiðslu til viðeigandi aðila sem annast fyrst og fremst eitt verksvið og greiðslu til annarra viðeigandi aðila sem annast fyrst og fremst annað verksvið, eða tekjur sem þeir skapa, ef til hagsmunaárekstra gæti komið í tengslum við þessi verksvið,
- d) ráðstafanir til að koma í veg fyrir að aðili hafi óviðeigandi áhrif á það hvernig viðkomandi aðili annast fjárfestinga-, viðbótarþjónustu eða –starfsemi, eða til að takmarka getu hans til að hafa slík áhrif,
- e) ráðstafanir til að takmarka eða hafa eftirlit með þátttöku viðkomandi aðila, sem er annaðhvort samhlíða eða fylgir á eftir sérstakri fjárfestinga- eða viðbótarþjónustu eða –starfsemi, ef þessi þátttaka getur skaðað viðunandi stjórnun hagsmunaárekstra.

Ef samþykkt á eða beiting einnar eða fleiri af þessum ráðstöfunum og aðferðum tryggir ekki tilskilið óhæði skulu aðildarríkin krefjast þess að fjárfestingafyrirtæki samþykki þær val- eða viðbótarráðstafanir og -aðferðir sem eru nauðsynlegar og viðeigandi í þessu skyni.

4. Aðildarríkin skulu tryggja að upplýsingar til viðskiptavinar, skv. 2. mgr. 18. gr. tilskipunar 2004/39/EB, séu á varanlegum miðli og séu nógu ítarlegar, með hliðsjón af því hvers konar viðskipti viðskiptavinurinn stundar, til að gera viðskiptavininum kleift að taka upplýsta ákvörðun að því er varðar fjárfestinga- eða viðbótarþjónustu sem hagsmunaáreksturinn tengist

23. gr.

(6. mgr. 13. gr. í tilskipun 2004/39/EB)

Skrá yfir þjónustu eða starfsemi sem skapar skaðandi hagsmunaárekstra

Aðildarríki skulu krefjast þess að fjárfestingafyrirtækið haldi skrá sem það uppfærir reglulega yfir tegundir fjárfestinga- eða viðbótarþjónustu eða fjárfestingastarfsemi sem er stunduð af fyrirtækinu eða fyrir hönd þess þar sem skapast hefur hagsmunaárekstur sem hefur í för með sér verulega hættu á að hagsmunir eins eða fleiri viðskiptavina skaðist eða muni skaðast ef um er að ræða áframhaldandi þjónustu eða starfsemi.

1. Að því er varðar 25. gr. merkir „fjárfestingarannsóknir“ rannsóknir eða aðrar upplýsingar sem, með beinum eða óbeinum hætti, fela í sér ráðleggingar eða tillögu um fjárfestingaráætlun, sem ætlunin er að fari um dreifileiðir eða ætluð er almenningi, og sem á við um einn eða fleiri fjármálagerninga eða útgefendur fjármálagerninga, þ.m.t. álit á núverandi eða framtíðarvirði eða verði slíkra gerninga, og í tengslum við þá skulu eftirfarandi skilyrði uppfyllt:

- a) þær eru nefndar eða þeim lýst sem fjárfestingarannsóknnum eða á áþekkan hátt eða þær eru settar fram að öðru leyti sem hlutlæg eða sjálfstæð skýring á málunum sem eru efni ráðlegginganna,
- b) ef fjárfestingafyrirtæki veitti viðskiptavinum ráðlegginguna, sem um ræðir, teldist hún ekki til veitingar fjárfestingaráðgjafar í skilningi tilskipunar 2004/39/EB.

2. Varðandi ráðleggingar skv. 3. mgr. 1. gr. í tilskipun 2003/125/EB sem tengjast fjármálagerningum eins og þeir eru skilgreindir í tilskipun 2004/39/EB og uppfylla ekki skilyrði sem sett eru fram í 1. mgr. skal farið með þær sem teljast markaðsefni í skilningi tilskipunar 2004/39/EB og aðildarríki skulu krefjast þess að öll fjárfestingafyrirtæki sem framleiða og dreifa ráðleggingunum tryggi að þær séu greinilega auðkenndar sem slíkar.

Að auki skulu aðildarríki krefjast þess að þessi fyrirtæki tryggi að allar slíkar ráðleggingar feli í sér skýra og áberandi yfirlýsingu um (eða að sama skapi ef um er að ræða munnlega ráðleggingu) að þær hafi ekki verið unnar í samræmi við lagakröfur, sem gerðar eru til að stuðla að óhæði fjárfestingarannsókna, og að um þær gildi ekkert bann við því að viðskiptin fari fram áður en fjárfestingarannsóknunum er dreift.

25. gr.

(3. mgr. 13. gr. í tilskipun 2004/39/EB)

Viðbótarskipulagskröfur ef fyrirtæki vinnur og dreifir fjárfestingarannsóknnum

1. Aðildarríki skulu krefjast þess að fjárfestingafyrirtæki sem vinna eða koma í kring gerð fjárfestingarannsókna, sem er fyrirhugað að dreifa til, eða líklegt er að verði dreift til, viðskiptavina fyrirtækisins eða til almennings á þeirra eigin ábyrgð eða á ábyrgð aðila að samstæðunni, tryggi að allar ráðstafanir, sem settar eru fram í 3. mgr. 22. gr., komi til framkvæmdar og séu í tengslum við fjármálasérfræðinga, sem annast gerð fjárfestingarannsókna, og aðra viðeigandi aðila ef ábyrgðarsvið þeirra eða viðskiptahagsmunir kunna að

stangast á við hagsmuni aðilanna sem fjárfestingarannsóknunum er dreift til.

2. Aðildarríki skulu krefjast þess að fjárfestingafyrirtæki, sem falla undir ákvæði 1. mgr., hafi innleitt fyrirkomulag í því skyni að tryggja að eftirfarandi skilyrði séu uppfyllt:

a) fjármálasérfræðingar og aðrir viðkomandi aðilar skulu ekki annast einkaviðskipti eða viðskipti nema sem viðskiptavakar sem starfa í góðri trú og við venjubundin störf viðskiptavaka eða við framkvæmd óumbeðinna fyriræla viðskiptavinar fyrir hönd einhvers annars aðila, þ.m.t. fjárfestingafyrirtæki, í fjármálagerningum sem fjárfestingarannsóknirnar tengjast eða í öðrum tengdum fjármálagerningum ef þeim er kunnugt um líklega tímasetningu eða efni þessara fjárfestingarannsókna, sem eru ekki aðgengileg almenningi eða viðskiptavinum, og ekki er auðveldlega hægt að álykta um efni þeirra út frá upplýsingum, sem unnt er að nálgast, fyrr en móttakendur fjárfestingarannsókna hafa fengið eðlilegt tækifæri til að bregðast við þeim,

b) við aðstæður, sem ekki er fjallað um í a-lið, skulu fjármálasérfræðingar og aðrir viðkomandi aðilar, sem eiga hlut í vinnslu fjárfestingarannsókna, ekki annast einkaviðskipti í fjármálagerningum, sem fjárfestingarannsóknirnar tengjast, eða í nokkrum tengdum fjármálagerningum, andstætt gildandi ráðleggingum nema í undantekningartilvikum og með áður veittu samþykki aðila að laga- og regluvörslu fyrirtækisins,

c) fjárfestingafyrirtækin sjálf, fjármálasérfræðingar og aðrir viðkomandi aðilar, sem taka þátt í vinnslu fjárfestingarannsókna, skulu ekki þiggja umbun frá aðilum sem eiga verulegra hagsmuna að gæta að því er varðar efnisatriði fjárfestingarannsóknarinnar,

d) fjárfestingafyrirtækin sjálf, fjármálasérfræðingar og aðrir viðkomandi aðilar, sem taka þátt í gerð fjárfestingarannsókna, skulu ekki lofa útgefendum hagstæðri umfjöllun í tengslum við rannsóknirnar,

e) útgefendum, öðrum viðkomandi aðilum en fjármálasérfræðingum og öllum öðrum aðilum skal ekki leyft að skoða drög að fjárfestingarannsókninni, áður en henni er dreift, í því skyni að sannreyna áreiðanleika raunsannra yfirlýsinga í þessari rannsókn eða í neinu öðru skyni en að sannreyna að lagalegar skuldbindingar fyrirtækisins séu uppfylltar ef í drögunum er ráðlegging eða markgengi.

Í þessari málsgrein merkir „tengdur fjármálagerningur“ fjármálagerning þar sem gengi hans verður fyrir sterkum áhrifum af gengisbreytingum annars fjármálagernings sem er tekinn fyrir í fjárfestingarannsókninni og felur í sér afleiðu af hinum fjármálagerningnum.

3. Aðildarríkin skulu heimila fjárfestingafyrirtækjum, sem dreifa fjárfestingarannsóknum sem unnar eru af öðrum aðila til almennings eða viðskiptavina, að vera undanþegin ákvæðum 1. mgr. ef eftirfarandi viðmiðanir eru uppfylltar:

- a) aðilinn sem vinnur fjárfestingarannsóknina er ekki aðili að samstæðunni sem fjárfestingafyrirtækið tilheyrir,
- b) fjárfestingafyrirtækið gerir ekki verulegar breytingar á ráðleggingunum sem eru í fjárfestingarannsókninni,
- c) fjárfestingafyrirtækið kynnir ekki fjárfestingarannsóknina þannig að það hafi unnið hana,
- d) fjárfestingafyrirtækið gengur úr skugga um að sá sem vann rannsóknina falli undir kröfur, sem jafngilda kröfum samkvæmt þessari tilskipun, í tengslum við vinnslu þeirrar rannsóknar eða hefur sett stefnu þar sem slíkar kröfur eru gerðar.

III. KAFLI

SKILYRÐI FYRIR STARFSEMI FJÁRFESTINGAFYRIRTÆKJA

1. ÞÁTTUR

Umbun

26. gr.

(1. mgr. 19. gr. í tilskipun 2004/39/EB)

Umbun

Aðildarríki skulu tryggja að fjárfestingafyrirtæki skulu ekki talin starfa af heiðarleika, sanngirni og fagmennsku í samræmi við bestu hagsmuni viðskiptavinar ef þau greiða eða þeim er greidd, í tengslum við að þau veita viðskiptavininum fjárfestinga- eða viðbótarþjónustu, einhver þóknun eða umboðslaun eða þau veita eða þeim er veittur einhver ópeningalegur ávinningur annar en eftirfarandi:

- a) þóknun, umboðslaun eða ópeningalegur ávinningur, greiddur eða veittur viðskiptavininum eða aðila, sem er fulltrúi viðskiptavinarins, eða sem viðskiptavinurinn greiðir eða veitir eða aðili fyrir hans hönd,
- b) þóknun, umboðslaun eða ópeningalegur ávinningur, greiddur eða veittur þriðja aðila eða aðila, sem er fulltrúi viðskiptavinarins, eða sem þriðji aðili greiðir eða veitir eða aðili fyrir hans hönd ef eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:

- i. viðskiptavinurinn skal vera skilmerkilega upplýstur með ítarlegum, nákvæmum og skiljanlegum hætti um tilvist, eðli og fjárhæð þóknunarinnar, umboðslaunanna eða ávinningsins eða hvaða aðferð er notuð til að reikna út fjárhæðina ef ekki er unnt að ákvarða hana áður en viðkomandi fjárfestinga- eða viðbótarþjónusta er veitt,

- ii. greiðsla þóknunarinnar eða umboðslaunanna eða afhending ópeningalega ávinningsins skal vera með þeim hætti að viðkomandi þjónusta við viðskiptavininn aukist að gæðum og skaði ekki uppfyllingarskyldu fyrirtækisins um að starfa þannig að það þjóni hagsmunum viðskiptavinarins sem best,
- c) viðeigandi þóknunarir, sem auðvelda eða eru nauðsynlegar til að fjárfestingaþjónusta sé veitt, s.s. vörslugjöld, uppgjörsgjöld og viðskiptaþóknunarir, eftirlitsgjöld eða lögfræðiþóknunarir og sem, vegna eðlis þeirra, getur ekki valdið hagsmunaárekstrum við skyldur fyrirtækisins til að starfa af heiðarleika, sanngirni og fagmennsku þannig að það samræmist bestu hagsmunum viðskiptavina þeirra.

Aðildarríki skulu heimila fjárfestingafyrirtæki, að því er varðar i-lið b-liðar, að greina frá í stuttu máli grundvallarskilmálum í fyrirkomulaginu, sem tengist þóknunum, umboðslaunum eða ópeningalegum ávinningi, að því tilskildu að það skuldbindi sig til að greina frá frekari upplýsingum að beiðni viðskiptavinarins og að því tilskildu að það virði þessa skuldbindingu.

2. ÞÁTTUR

Upplýsingar til viðskiptavina og hugsanlegra viðskiptavina

27. gr.

(2. mgr. 19. gr. í tilskipun 2004/39/EB)

Skilyrði sem upplýsingarnar skulu uppfylla til þess að þær séu sanngjarnar, skýrar og ekki villandi

1. Aðildarríki skulu krefjast þess að fjárfestingafyrirtæki tryggi að allar upplýsingar, þ.m.t. markaðsefni, sem þau beina til almennra viðskiptavina eða hugsanlegra, almennra viðskiptavina eða dreifa á þann hátt að líklegt er að almennir viðskiptavinir eða hugsanlegir, almennir viðskiptavinir fái þær, uppfylli skilyrðin sem mælt er fyrir um í 2. til 8. mgr.

2. Í upplýsingunum, sem um getur í 1. mgr., skal koma fram heiti fjárfestingafyrirtækisins. Þær skulu vera nákvæmar og einkum skal þar ekki leggja neina áherslu á hugsanlegan ávinning af fjárfestingaþjónustu eða fjármálagerningi nema einnig sé bent á hvers kyns áhættu sem þeim tengist með sanngirni og á áberandi hátt. Þær skulu nægja hverjum meðalaðila í hópnum, sem þeim er beint til eða þeim sem líklegt er að fái þær, og vera settar þannig fram að meðalaðilinn í hópnum, sem þeim er beint til eða líklegt er að fái þær, skilji þær. Þær skulu ekki rangfæra, draga úr eða dylja mikilvæg atriði, yfirlýsingar eða viðvaranir.

3. Ef í upplýsingunum er gerður samanburður á fjárfestinga- eða viðbótarþjónustu, fjármálagerningum eða aðilum, sem veita fjárfestinga- eða viðbótarþjónustu, skulu eftirfarandi skilyrði uppfyllt:

- a) samanburðurinn verður að vera marktækur og settur fram á sanngjarnan og yfirvegaðan hátt,

- b) tilgreina skal hvaðan upplýsingarnar, sem notaðar eru í samanburðinn, eru upprunnar,
- c) lykilstaðreyndir og forsendur, sem notaðar eru til að gera samanburðinn, verða að koma fram.

4. Ef í upplýsingunum er tilvísun í fyrri árangur fjármálagerningsins, efnahagsvísis eða fjárfestingaþjónustu skulu eftirfarandi skilyrði uppfyllt:

- a) þessi tilvísun skal ekki vera áberandi atriði í orðsendingunni,

- b) í upplýsingunum skulu koma fram viðeigandi upplýsingar um árangur á næstliðnum 5 árum, eða á öllu tímabilinu sem fjármálagerningurinn hefur verið í boði, fjárhagsvísinum hefur verið komið á eða sem fjárfestingaþjónustan hefur verið veitt ef það er styttra en fimm ár eða annað lengra tímabil, eftir því sem fyrirtækið ákveður, og í öllum tilvikum verður árangurinn að byggjast á heilum 12 mánaða tímabilum,

- c) tilgreina verður tilvísunartímabilið og hvaðan upplýsingarnar eru upprunnar,

- d) í upplýsingunum verður að vera áberandi viðvörðun um að tölurnar vísi til fortíðar og að árangur í fortíð gefi ekki áreiðanlega vísbendingu um framtíðarárangur,

- e) ef vísbendingin er byggð á á tölum, sem tilgreindar eru í öðrum gjaldmiðli heldur en þess aðildarríkis þar sem almenni viðskiptavinurinn eða hugsanlegi almenni viðskiptavinurinn hefur aðsetur, skal tilgreina gjaldmiðilinn greinilega ásamt viðvörðun um að ávöxtunin geti aukist eða minnkað vegna gengisflöktis,

- f) ef vísbendingin byggist á heildarárangri skal gefa upp áhrif af umboðslaunum, þóknunum eða öðrum gjöldum.

5. Ef í upplýsingunum er tilgreindur eða í þeim er vísað til hermiárangurs í fortíðinni skulu þær tengjast fjármálagerningum eða fjárhagsvísi og eftirfarandi skilyrði skulu uppfyllt:

- a) hermiárangurinn í fortíðinni skal byggjast á raunárangri eins eða fleiri fjármálagerninga eða fjárhagsvísa í fortíðinni sem eru þeir sömu og fjármálagerningurinn sem um ræðir eða liggja að baki honum,

- b) að því er varðar raunárangur í fortíðinni, sem um getur í a-lið, skulu skilyrði, sem sett eru fram í a- til c-lið og f-lið í 4. mgr., uppfyllt,

- c) í upplýsingunum verður að vera áberandi viðvörðun um að tölurnar vísi til hermiárangurs í fortíðinni og að árangur í fortíð gefi ekki áreiðanlega vísbendingu um framtíðarárangur.

6. Ef í upplýsingunum eru upplýsingar um framtíðarárangur skulu eftirfarandi skilyrði uppfyllt:

29. gr.

- a) upplýsingarnar mega ekki byggjast á eða í þeim vísað til hermiðrangurs í fortíðinni,
- b) þær verða að byggjast skynsamlegum forsendum sem studdar eru af hlutlægum gögnum,
- c) ef upplýsingarnar byggjast á heildarárangri skal gefa upp áhrif af umboðslaunum, þóknunum eða öðrum gjöldum,
- d) í þeim skal vera áberandi viðvörðun um að slíkar spár gefi ekki áreiðanlega vísbendingu um framtíðarárangur.

7. Ef vísað er til sérstakrar skattameðferðar í upplýsingunum skal tekið fram með áberandi hætti að skattameðferðin ráðist af aðstæðum hvers viðskiptavinar fyrir sig og geti tekið breytingum í framtíðinni.

8. Í upplýsingunum skal ekki nota heiti neins lögbærs yfirvalds með þeim hætti að það gæti gefið vísbendingu um eða gefið til kynna að þetta yfirvald mæli með eða samþykki vörur eða þjónustu fjárfestingafyrirtækisins.

28. gr.

(3. mgr. 19. gr. í tilskipun 2004/39/EB)

Upplýsingar um flokkun viðskiptavina

1. Aðildarríki skulu tryggja að fjárfestingafyrirtæki tilkynni nýjum viðskiptavinum og núverandi viðskiptavinum, sem fjárfestingafyrirtækið hefur nýverið flokkað eins og krafist er samkvæmt tilskipun 2004/39/EB, um flokkun þeirra sem almennir viðskiptavinir, fagviðskiptavinir eða hæfur mótaðili í samræmi við þá tilskipun.

2. Aðildarríki skulu tryggja að fjárfestingafyrirtæki tilkynni viðskiptavinum á varanlegum miðli um allan rétt viðskiptavinar til að fara fram á aðra flokkun og um allar takmarkanir á því hve umfangsmikil vernd viðskiptavinarins yrði með slíkri flokkun.

3. Aðildarríki skulu heimila fjárfestingafyrirtækjum annaðhvort að eigin frumkvæði eða að beiðni þess viðskiptavinar sem um ræðir:

- a) að fara með viðskiptavin sem fagviðskiptavin eða almennan viðskiptavin sem mætti að öðrum kosti flokka sem hæfan mótaðila skv. 2. mgr. 24. gr. tilskipunar 2004/39/EB,
- b) að fara með viðskiptavin, sem litið er á sem fagviðskiptavin, sem almennan viðskiptavin skv. I. þætti II. viðauka við tilskipun 2004/39/EB.

(3. mgr. 19. gr. í tilskipun 2004/39/EB)

Almennar kröfur um upplýsingar til viðskiptavina

1. Aðildarríki skulu krefjast þess að fjárfestingafyrirtæki veiti almennum viðskiptavinum eða hugsanlegum almennum viðskiptavinum eftirfarandi upplýsingar með góðum fyrirvara áður en almenni viðskiptavinurinn eða hugsanlegi almenni viðskiptavinurinn verður bundinn hvers konar samningi um veitingu fjárfestingaþjónustu eða viðbótarþjónustu eða áður en slík þjónusta er veitt, hvort heldur ber fyrir að:

- a) skilmála slíks samnings,
- b) upplýsinga sem krafist er skv. 30. gr. sem tengjast þessum samningi eða þessari fjárfestinga- eða viðbótarþjónustu.

2. Aðildarríki skulu krefjast þess að fjárfestingafyrirtæki veiti upplýsingar, sem krafist er skv. 30. til 33. gr., með góðum fyrirvara áður en almennum fjárfestum eða hugsanlegum almennum fjárfestum er veitt fjárfestingaþjónusta eða viðbótarþjónusta.

3. Aðildarríki skulu krefjast þess að fjárfestingafyrirtæki veiti fagviðskiptavinum upplýsingar, sem um getur í 5. og 6. mgr. 32. gr., með góðum fyrirvara áður en þjónustan, sem um ræðir, er veitt.

4. Upplýsingarnar, sem um getur í 1. til 3. mgr., skulu veittar á varanlegum miðli eða á vefsetri (ef slíkt felur ekki í sér varanlegan miðil) að því tilskildu að skilyrðin sem tilgreind eru í 2. mgr. 3. gr. séu uppfyllt.

5. Aðildarríki skulu, með undantekningu á ákvæðum 1. og 2. mgr., heimila fjárfestingafyrirtækjum, við eftirfarandi aðstæður, að veita almennum viðskiptavinum upplýsingarnar, sem krafist er skv. 1. mgr., strax eftir að þessi viðskiptavinur er bundinn einhvers konar samningi um veitingu fjárfestingaþjónustu eða viðbótarþjónustu og upplýsingarnar, sem krafist er skv. 2. mgr., strax eftir að þjónustan hefst:

- a) fyrirtækinu var ekki unnt að fara að þeim tímamörkum, sem tilgreind eru í 1. og 2. mgr., vegna þess að samningurinn var, að beiðni viðskiptavinarins, gerður með því að nota fjarskiptamiðil sem kemur í veg fyrir að fyrirtækið veiti upplýsingar í samræmi við 1. eða 2. mgr.
- b) í þeim tilvikum þegar ákvæði 3. mgr. 3. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2002/65/EB frá 23. september 2002 varðandi fjarsölu á fjármálaþjónustu fyrir neytendur og um breytingu á tilskipun ráðsins 90/619/EEB og á tilskipunum 97/7/EB og 98/27/EB⁽¹⁾ gilda ekki að öðru leyti uppfyllir fjárfestingafyrirtækið kröfur þeirrar greinar í tengslum við almenna viðskiptavininn eða hugsanlega almenna viðskiptavininn eins og þessi viðskiptavinur eða hugsanlegi almenni viðskiptavinur væri „neytandi“ og fjárfestingafyrirtækið væri „birgir“ í skilningi þeirrar tilskipunar.

⁽¹⁾ Stjótið. EB L 271, 9.10.2002, bls. 16.

6. Aðildarríki skulu tryggja að fjárfestingafyrirtækin tilkynni viðskiptavinum með góðum fyrirvara um allar mikilvægar breytingar á upplýsingunum sem veittar eru skv. 30. til 33. gr. og skipta máli varðandi þjónustu sem fyrirtækið veitir þessum einstaklingi. Þessi tilkynning skal vera á varanlegum miðli ef upplýsingarnar, sem hún tengist, eru á varanlegum miðli.

7. Aðildarríki skulu krefjast þess að fjárfestingafyrirtæki tryggja að upplýsingarnar, sem eru í markaðsefni, samræmist öllum öðrum upplýsingum sem fyrirtækið veitir viðskiptavininum þegar það stundar fjárfestinga- eða viðbótarþjónustu.

8. Aðildarríki skulu tryggja að ef í markaðsefni felst tilboð eða boð um eftirfarandi og tiltekið er hvernig svara skuli eða meðfylgjandi er eyðublað, sem unnt er að nota til að svara með, þá felist þær upplýsingar, sem um getur í 30. til 33. gr. og eftir því sem við á, um þetta tilboð eða boð:

- a) tilboð um að gera samning í tengslum við fjármálagerning eða fjárfestingaþjónustu eða viðbótarþjónustu við aðila sem svarar samskiptunum,
- b) boð til aðila sem svarar samskiptunum um að gera tilboð eða samning í tengslum við fjármálagerning, fjárfestingaþjónustu eða viðbótarþjónustu.

Ákvæði fyrsta undirliðar gilda þó ekki ef hugsanlegi almenni viðskiptavinurinn verður að vísa til annars skjals eða annarra skjala, sem hvort um sig eða til samans innihalda þessar upplýsingar, ef hann vill svara tilboði eða boði sem markaðsefnið felur í sér.

30. gr.

(fyrsti undirliður 3. mgr. 19. gr. í tilskipun 2004/39/EB)

Upplýsingar um fjárfestingafyrirtækið og þjónustu þess fyrir almenna viðskiptavinum og hugsanlega almenna viðskiptavinum

1. Aðildarríki skulu krefjast þess að fjárfestingafyrirtæki veiti almennum viðskiptavinum eða hugsanlegum almennum viðskiptavinum eftirfarandi almennar upplýsingar, þar sem við á:

- a) heiti og heimilisfang fjárfestingafyrirtækisins og upplýsingar um tengilið sem nauðsynlegar eru til að gera viðskiptavininum kleift að hafa skilvirkt samband við fyrirtækið,
- b) tungumálin sem viðskiptavinurinn getur notað til að hafa samskipti við fjárfestingafyrirtækið og til að taka við skjölum og öðrum upplýsingum frá fyrirtækinu,
- c) samskiptaáðferðir, sem skal nota milli fjárfestingafyrirtækisins og viðskiptavinarins, þ.m.t. áðferðir við að senda og taka við fyrirmælum þar sem við á,
- d) yfirlýsingu þess efnis að fyrirtækið hafi leyfi og heiti og heimilisfang tengiliðar þess lögbæra yfirvalds sem annaðist leyfisveitinguna,

e) yfirlýsingu þessa efnis að fjárfestingafyrirtækið starfi fyrir milligöngu fasts umboðsmanns og í henni skal tilgreint í hvaða aðildarríki þessi umboðsmaður er skráður,

f) eðli, tíðni og tímasetningu skýrslna um niðurstöðu þjónustunnar sem fjárfestingafyrirtækið skal veita viðskiptavininum í samræmi við 8. mgr. 19. gr. í tilskipun 2004/39/EB,

g) ágríp af lýsingu á þeim ráðstöfunum sem fjárfestingafyrirtækið gerir til að tryggja vernd fjármálagerninga viðskiptavinar eða fjármuna viðskiptavinar ef það varðveitir þá, þ.m.t. ágríp af upplýsingum um viðkomandi bótakerfi fyrir fjárfesta eða innlánatryggingakerfi sem gildir um fyrirtækið í krafti starfsemi þess í aðildarríki,

h) lýsing, sem má leggja fram sem ágríp, á stefnu fyrirtækisins um hagsmunaárekstra í samræmi við 22. gr.,

i) frekari upplýsingar um stefnuna um hagsmunaárekstra á varanlegum miðli eða á vefsetri (ef slíkt felur ekki í sér varanlegan miðil), hvenær sem viðskiptavinurinn fer fram á þær, að því tilskildu að skilyrðin sem tilgreind eru í 2. mgr. séu uppfyllt.

2. Aðildarríki skulu tryggja að þegar fjárfestingafyrirtæki veita þjónustu við eignastýringu skuli þau koma á viðeigandi aðferðum við mat og samanburð, s.s. viðeigandi viðmiðanir sem byggjast á fjárfestingamarkmiðum viðskiptavinarins og þeim tegundum fjármálagerninga sem eru í eignasafni viðskiptavinarins og gera þannig viðskiptavininum, sem þjónustan er veitt, kleift að meta árangur fyrirtækisins.

3. Aðildarríki skulu krefjast þess að ef fjárfestingafyrirtæki hyggjast veita almennum viðskiptavinum eða hugsanlegum almennum viðskiptavinum eignastýringarþjónustu veiti þau viðskiptavininum eftirfarandi upplýsingar, eftir því sem við á, til viðbótar við þær upplýsingar sem krafist er skv. 1. mgr.:

- a) upplýsingar um aðferð og tíðni við mat á fjármálagerningum í eignasafni viðskiptavinarins,
- b) nánari upplýsingar um það ef valfrjáls stýring á öllum fjármálagerningunum eða fjármununum í eignasafni viðskiptavinarins eða á hluta þeirra er falin öðrum,
- c) upplýsingar um viðmið sem árangur eignasafns viðskiptavinarins verður borinn saman við,
- d) tegundir fjármálagerninga, sem geta verið í eignasafni viðskiptavinarins, og tegundir viðskipta, sem geta verið gerð með slíka gerninga, þ.m.t. hvers kyns mörk,
- e) markmið í stýringu, áhættustig sem skal endurspeglast í því hvernig forstöðumaðurinn beitir valfrelsinu og allar sérstakar hömlur sem tengjast þessu valfrelsi í ákvarðanatöku.

31. gr.

(annar undirliður 3. mgr. 19. gr. í tilskipun 2004/39/EB)

Upplýsingar um fjármálagerninga

1. Aðildarríki skulu krefjast þess að fjárfestingafyrirtæki veiti viðskiptavininum eða hugsanlegum viðskiptavininum almenna lýsingu á eðli og áhættu fjármálagerninga, einkum með tilliti til flokkunar viðskiptavinar, annaðhvort sem almenns viðskiptavinar eða fagviðskiptavinar. Í þessari lýsingu skal koma fram eðli þeirrar sérstöku tegundar gernings, sem um ræðir, og einnig sú áhætta sem einkum tengist þessari sérstöku tegund gernings, nógu ítarlega, til að gera viðskiptavininum kleift að taka upplýstar ákvarðanir um fjárfestingar.

2. Eftirfarandi atriði skulu vera meðal þess sem kemur fram í lýsingunni, þar sem það á við, vegna sérstakrar tegundar gerningsins, sem um ræðir, og stöðu viðskiptavinarins og hve mikla þekkingu hann hefur:

- a) áhætta sem tengist þessari tegund fjármálagernings, þ.m.t. skýring á skuldsetningu og áhrifum hennar og áhættunni á að tapa allri fjárfestingunni,
- b) verðflókt slíkra gerninga og hvers kyns takmarkanir á tiltækum markaði að því er varðar slíka gerninga,
- c) sú staðreynd að fjárfestirinn gæti tekið á sig, eftir viðskipti með slíka gerninga, fjárhagsskuldbindingar og aðrar viðbótarskuldbindingar, þ.m.t. óvissar skuldbindingar, til viðbótar við kostnaðinn af því að kaupa gerningana,
- d) hvers kyns tryggingafé eða sambærilegar skuldbindingar sem eiga við um þessa tegund gerninga.

Aðildarríki geta kveðið nánar á um nákvæma skilmála eða efni lýsingar á áhættu sem krafist er samkvæmt þessari málsgrein.

3. Ef fjárfestingafyrirtæki veitir almennum viðskiptavinum eða hugsanlegum almennum viðskiptavinum upplýsingar um fjármálagerninga, sem eru hluti af yfirstandandi tilboði til almennings, og birt hefur verið útboðs- og skráningarlýsing í tengslum við þetta tilboð í samræmi við tilskipun 2003/71/EB skal fyrirtækið tilkynna viðskiptavininum eða hugsanlega viðskiptavininum hvar almennur getur nálgast útboðs- og skráningarlýsinguna.

4. Ef líklegt er að áhættan sem tengist fjármálagerningi, sem samanstendur af tveimur eða fleiri mismunandi fjármálagerningum eða þjónustu, sé meiri en áhættan sem tengist nokkrum hlutanna skal fjárfestingafyrirtækið gefa viðunandi lýsingu á hlutum þessa gernings og hvernig víxlverkun þeirra eykur áhættuna.

5. Ef um er að ræða fjármálagerninga, sem fela í sér ábyrgðir þriðja aðila, skal m.a. koma fram í upplýsingum um ábyrgðir nægilega ítarleg lýsing á ábyrgðaraðila og ábyrgðunum til að gera almenna viðskiptavininum eða hugsanlega almenna viðskiptavininum kleift að meta ábyrgðirnar á sanngjarnan hátt.

32. gr.

(fyrsti undirliður 3. mgr. 19. gr. í tilskipun 2004/39/EB)

Upplýsingakröfur varðandi verndun fjármálagerninga viðskiptavina eða verndun fjármuna viðskiptavina

1. Aðildarríki skulu tryggja að ef fjárfestingafyrirtæki varðveita fjármálagerninga eða fjármuni, sem eru í eigu almennra viðskiptavina, veiti þau þessum almennu viðskiptavininum eða hugsanlegu almennu viðskiptavininum þær upplýsingar sem eru tilgreindar í 2. til 7. mgr., eftir því sem við á.

2. Ef þriðji aðili á vegum fjárfestingafyrirtækisins varðveitir fjármálagerninga eða fjármuni almenns viðskiptavinar eða hugsanlegs almenns viðskiptavinar skal fjárfestingafyrirtækið tilkynna almenna viðskiptavininum eða hugsanlega almenna viðskiptavininum um það og um ábyrgð fjárfestingafyrirtækisins, samkvæmt gildandi innlendum lögum, vegna aðgerða eða aðgerðaleysis þriðja aðila og afleiðingar sem gjaldþrot þriðja aðila hefur í för með sér fyrir viðskiptavininn.

3. Ef fjármálagerningar almenns viðskiptavinar eða hugsanlegs almenns viðskiptavinar eru varðveittir á sameiginlegum reikningi þriðja aðila, og slíkt er heimilt samkvæmt innlendum lögum, skal fjárfestingafyrirtækið tilkynna viðskiptavininum um þetta og leggja fram áberandi viðvörðun um áhættuna sem þetta hefur í för með sér.

4. Fjárfestingafyrirtækið skal tilkynna almenna viðskiptavininum eða hugsanlega almenna viðskiptavininum ef ekki er unnt, samkvæmt innlendum lögum, að aðgreina fjármálagerninga viðskiptavinar, sem þriðji aðili geymir sérstaklega, frá eigin fjármálagerningum þessa þriðja aðila eða fjárfestingafyrirtækisins og skal það leggja fram áberandi viðvörðun um áhættu sem slíkt hefur í för með sér.

5. Fjárfestingafyrirtækið skal tilkynna viðskiptavininum eða hugsanlega viðskiptavininum ef reikningar, sem innihalda fjármálagerninga eða fjármuni sem eru í eigu þessa viðskiptavinar eða hugsanlega viðskiptavinarins, falla eða munu falla undir löggjöf annars lögsagnarumdæmis en aðildarríkisins og það skal benda á að réttindi viðskiptavinarins eða hugsanlega viðskiptavinarins, sem tengjast þessum fjármálagerningum eða fjármunum, geta verið mismunandi hvað þetta varðar.

6. Fjármálafyrirtæki skal tilkynna viðskiptavininum um það ef fyrir hendi eru skilmálar um tryggingar eða veð sem fyrirtækið hefur eða kann að hafa vegna fjármálagerninga eða fjármuna viðskiptavinarins og hverjir þeir eru eða hvers konar rétt til skuldajöfnuðar það hefur í tengslum við þessa gerninga eða fjármuni. Þar sem við á skal það einnig tilkynna viðskiptavininum um það að vörsluðili kunnir að hafa tryggingar eða veð í þessum gerningum eða fjármunum eða rétt til skuldajöfnuðar í þeim.

7. Áður en fjárfestingafyrirtæki stofnar til fjármögnunarviðskipta með verðbréf í tengslum við fjármálagerninga, sem það varðveitir fyrir hönd almenns viðskiptavinar eða áður en það notar slíka fjármálagerninga á annan hátt fyrir eigin reikning eða fyrir reikning annars

viðskiptavinar, skal það með góðum fyrirvara áður en það notar þessa gerninga veita almenna viðskiptavininum skýrar, ítarlegar og nákvæmar upplýsingar, á varanlegum miðli, um skuldbindingar og ábyrgðir fjárfestingafyrirtækisins að því er varðar áhættuna sem fylgir slíku.

33. gr.

(fjórði undirliður 3. mgr. 19. gr. í tilskipun 2004/39/EB)

Upplýsingar um kostnað og tengd gjöld

Aðildarríki skulu krefjast þess að fjárfestingafyrirtæki veiti almennum viðskiptavininum sínum og hugsanlegum almennum viðskiptavinum upplýsingar um kostnað og tengd gjöld sem fela í sér eftirfarandi þætti, eftir því sem við á:

- a) heildarverð sem viðskiptavininn ber að greiða í tengslum við fjármálagerninginn, fjármálaþjónustuna eða viðbótarþjónustuna, þ.m.t. allar tengdar þóknarir, umboðslaun, kostnaður og útgjöld og allir skattar, sem greiddir eru fyrir milligöngu fjárfestingafyrirtækisins, eða, ef ekki er unnt að gefa upp nákvæmt verð, grundvöllur fyrir útreikningi heildarverðsins svo að neytandi geti sannreynt það,
- b) ef greiða skal hluta heildarverðsins, sem um getur í a-lið, í erlendum gjaldmiðli eða hann stendur fyrir slíka fjárhæð skal gefa upp gjaldmiðilinn og umreikningsgengi hans ásamt kostnaði sem um ræðir,
- c) tilkynningu um að verið geti að annar kostnaður, þ.m.t. skattar, sem tengist viðskiptum í tengslum við fjármálagerning eða fjárfestingaþjónustu, geti fallið á viðskiptavininn og að þessi kostnaður sé ekki greiddur fyrir milligöngu fjárfestingafyrirtækisins eða að það leggi þennan kostnað á,
- d) fyrirkomulag um greiðslu og aðrar efndir.

Að því er varðar a-lið skal sundurliða sérstaklega umboðslaun sem fyrirtækið innheimtir í hverju tilviki fyrir sig.

34. gr.

(annar og fjórði undirliður 3. mgr. 19. gr. í tilskipun 2004/39/EB)

Upplýsingar sem lagðar eru fram í samræmi við tilskipun 85/611/EEB

1. Aðildarríki skulu tryggja að þegar um er að ræða hlutdeildarskríteini í fyrirtækjum um sameiginlega fjárfestingu, sem falla undir tilskipun 85/611/EEB, sé litið á einfaldaða útboðs- og skráningarlýsingu, sem uppfyllir ákvæði 28. gr. í þeirri tilskipun, sem viðeigandi upplýsingar í skilningi annars undirliðar 3. mgr. 19. gr. í tilskipun 2004/39/EB.

2. Aðildarríki skulu tryggja að þegar um er að ræða hlutdeildarskríteini í fyrirtækjum um sameiginlega fjárfestingu, sem falla undir tilskipun 85/611/EEB, sé litið á einfaldaða útboðs- og skráningarlýsingu, sem uppfyllir ákvæði 28. gr. í þeirri tilskipun, sem viðeigandi upplýsingar, í skilningi fjórða undirliðar 3. mgr. 19. gr. tilskipunar 2004/39/EB, að því er

varðar kostnað og tengd gjöld sem tengjast verðbréfasjóðnum sjálfum, þ.m.t. umboðslaun fyrir kaup og sölu.

3. ÞÁTTUR

Mat á því hvað er hæfilegt og viðeigandi

35. gr.

(4. mgr. 19. gr. í tilskipun 2004/39/EB)

Mat á hæfi

1. Aðildarríki skulu tryggja að fjárfestingafyrirtæki fái frá viðskiptavinum eða hugsanlegum viðskiptavinum þær upplýsingar sem eru nauðsynlegar til þess að fyrirtækið skilji grundvallarstaðreyndir um viðskiptavininn og hafi skynsamlega grundaðar ástæður til að gera ráð fyrir, með því að taka tilhlýðilegt tillit til eðlis og umfangs veittrar þjónustu, að þau tilteknu viðskipti, sem mælt verður með eða stofnað til með veitingu eignastýringarþjónustunnar, uppfylli eftirfarandi viðmiðanir:

- a) þau uppfylli fjárfestingarmarkmið viðskiptavinarins sem um ræðir,
- b) þau séu þannig að viðskiptavinurinn sé fjárhagslega fær um að taka á sig alla tengda fjárfestingaráhættu sem er í samræmi við fjárfestingarmarkmið hans,
- c) þau séu þannig að viðskiptavinurinn hafi þá reynslu og þekkingu, sem nauðsynleg er, til að skilja áhættuna sem felst í viðskiptunum eða í stýringu eignasafns hans.

2. Ef fjárfestingafyrirtækið veitir fagviðskiptavinum fjárfestingarþjónustu skal það hafa rétt á að gera ráð fyrir, að því er varðar vörur, viðskipti og þjónustu sem það er flokkað í samræmi við, að viðskiptavinurinn sé með nægilega reynslu og þekkingu í skilningi c-liðar 1. mgr. Ef þessi fjárfestingarþjónusta felur í sér að fagviðskiptavininn, sem fellur undir 1. þætti II. viðauka tilskipunar 2004/39/EB, er veitt fjárfestingaráðgjöf skal fjárfestingafyrirtækið hafa rétt á að gera ráð fyrir, í skilningi b-liðar 1. mgr., að viðskiptavinurinn sé fjárhagslega fær um að taka á sig alla tengda fjárfestingaráhættu sem er í samræmi við fjárfestingarmarkmið þess viðskiptavinar.

3. Upplýsingarnar varðandi fjárhagsstöðu viðskiptavinarins eða hugsanlega viðskiptavinarins skulu fela í sér, þar sem við á, upplýsingar um hvaðan reglulegar tekjur og eignir hans koma og hverjar þær eru, þ.m.t. seljanlegar eignir, fjárfestingar og fasteignir ásamt reglulegum fjárhagsskuldbindingum hans.

4. Upplýsingar varðandi fjárfestingarmarkmið viðskiptavinarins eða hugsanlega viðskiptavinarins skulu fela í sér, þar sem við á, upplýsingar um hversu lengi viðskiptavinurinn óskar að halda fjárfestingunni, forgangsóskir hans varðandi áhættu, áhættustefnu hans og tilgang hans með fjárfestingunni.

5. Ef fjárfestingafyrirtæki fær ekki upplýsingarnar, sem krafist er skv. 4. mgr. 19. gr. í tilskipun 2004/39/EB, þegar það veitir fjárfestingarþjónustu við fjárfestingaráðgjöf eða eignastýringu skal fyrirtækið ekki mæla með fjárfestingaþjónustu eða fjármálagerningum við viðskiptavin eða hugsanlegan viðskiptavin.

36. gr.

(5. mgr. 19. gr. í tilskipun 2004/39/EB)

Mat á því hvað er viðeigandi

Aðildarríki skulu krefjast þess að þegar fjárfestingafyrirtæki meta hvort fjárfestingaþjónusta, eins og um getur í 5. mgr. 19. gr. í tilskipun 2004/39/EB, sé viðeigandi fyrir viðskiptavin ákvarði fjárfestingafyrirtækið hvort þessi viðskiptavinur hafi þá reynslu og þekkingu sem nauðsynleg er til þess að hann skilji hvaða áhætta tengist vörunni eða fjárfestingaþjónustunni sem er boðin eða beðið er um.

Í þessu skyni skal fjárfestingafyrirtækið hafa rétt á að gera ráð fyrir að fagviðskiptavinur hafi þá reynslu og þekkingu sem nauðsynleg er til þess að hann skilji áhættuna sem tengist þeirri tilteknu fjárfestingarþjónustu eða –viðskiptum eða tegundum viðskipta eða vöru sem viðskiptavinurinn er flokkaður eftir sem fagviðskiptavinur.

37. gr.

(4. og 5. mgr. 19. gr. í tilskipun 2004/39/EB)

Ákvæði sem eiga bæði við um mat á hæfi og hvað á við

1. Aðildarríki skulu tryggja að upplýsingar varðandi þekkingu og reynslu viðskiptavinar eða hugsanlegs viðskiptavinar á sviði fjárfestinga feli í sér eftirfarandi, að því marki sem við á með tilliti til þess um hvers konar viðskiptavin um er að ræða og eðlis og umfangs þjónustunnar, sem veita skal, og tegundar vörunnar eða viðskiptanna, sem fyrirhuguð eru, þ.m.t. hversu flókin þau eru og áhættan sem fylgir:

- a) tegundir þjónustu, viðskipta og fjármálagernings sem viðskiptavinurinn er kunnugur,
- b) eðli, umfang og tíðni viðskipta viðskiptavinarins með fjármálagerninga og á hvaða tímabili þau hafa verið gerð,
- c) menntun og atvinna eða fyrri atvinna viðskiptavinarins eða hugsanlegs viðskiptavinar sem skiptir máli í þessu sambandi.

2. Fjárfestingafyrirtæki skal ekki hvetja viðskiptavin eða hugsanlegan viðskiptavin til þess að veita ekki upplýsingar sem krafist er að því er varðar 4. og 5. mgr. 19. gr. í tilskipun 2004/39/EB.

3. Fjárfestingafyrirtæki skal hafa rétt á því að reiða sig á upplýsingar, sem viðskiptavinir þess eða hugsanlegir viðskiptavinir leggja fram, nema því sé kunnugt um eða eigi að vera kunnugt um að upplýsingarnar séu sannanlega úreldar, óáreiðanlegar eða ófullgerðar.

38. gr.

(fyrsti undirliður 6. mgr. 19. gr. í tilskipun 2004/39/EB)

Veiting þjónustu með ósamsetta gerninga

Líta skal svo á fjármálagerning, sem er ekki tilgreindur í fyrsta undirliði 6. mgr. 19. gr. í tilskipun 2004/39/EB, að hann sé ósamsettur ef hann uppfyllir eftirfarandi viðmiðanir:

- a) hann fellur ekki undir c-lið 18. liðar 1. mgr. 4. gr. eða 4. til 10. lið í C-þætti I. viðauka við tilskipun 2004/39/EB,
- b) mörg tækifæri eru til að ráðstafa, leysa út eða innleysa þennan gerning á annan hátt á verði sem er opinberlega aðgengilegt markaðsaðilum og sem er annaðhvort markaðsverð eða verð sem er aðgengilegt eða viðurkennt af matskerfum sem eru óháð útgefanda,
- c) hann felur ekki í sér raunverulega eða hugsanlega skuldbindingu viðskiptavinarins sem er meiri en kostnaðurinn við kaup á gerningnum,
- d) viðunandi og ítarlegar upplýsingar um eiginleika hans eru opinberlega aðgengilegar og líklegt er að þær séu auðskiljanlegar þannig að hverjum almennum miðlungsviðskiptavini sé kleift að meta með upplýstum hætti hvort stofna skuli til viðskipta með þennan gerning.

39. gr.

(1. og 7. mgr. 19. gr. í tilskipun 2004/39/EB)

Samningur við almennan viðskiptavin

Aðildarríki skulu krefjast þess að fjárfestingafyrirtæki, sem veitir nýjum almennum viðskiptavini aðra fjárfestingaþjónustu en fjárfestingaráðgjöf í fyrsta sinn eftir að ákvæði þessarar tilskipunar koma til beitingar, gangi frá skriflegum grunnsamningi á pappír eða öðrum varanlegum miðli þar sem viðskiptavinurinn setur fram grundvallarréttindi og skuldbindingar fyrirtækisins og viðskiptavinarins.

Réttindi og skyldur aðilanna að samningnum kunna að vera felld inn með tilvísun í önnur skjöl eða lagatexta.

4. ÞÁTTUR

Upplýsingar til viðskiptavina

40. gr.

(8. mgr. 19. gr. í tilskipun 2004/39/EB)

Tilkynningarskylda að því er varðar framkvæmd annarra
fyrirmæla en um eignastýringu

1. Aðildarríki skulu tryggja að þegar fjárfestingafyrirtæki hafa farið að fyrirmælum um annað en eignastýringu fyrir hönd viðskiptavinar grípi þau til eftirfarandi aðgerða í tengslum við þessi fyrirmæli:

- a) fjárfestingafyrirtækið skal tafarlaust veita viðskiptavininum þýðingarmiklar upplýsingar varðandi framkvæmd þessara fyrirmæla á varanlegum miðli,
- b) þegar um er að ræða almennan viðskiptavin verður fjárfestingafyrirtækið að senda viðskiptavininum tilkynningu á varanlegum miðli til staðfestingar á framkvæmd fyrirmælanna eins fljótt og auðið er og eigi síðar en fyrsta viðskiptadag eftir framkvæmdina eða, ef fjárfestingafyrirtæki móttækur staðfestingu frá þriðja aðila, eigi síðar en fyrsta viðskiptadag eftir að staðfesting hefur borist frá þriðja aðila.

Ákvæði b-liðar skulu ekki gilda ef í staðfestingunni eru sömu upplýsingar og í staðfestingu sem annar aðili mun senda almenna viðskiptavininum tafarlaust.

Ákvæði a- og b-liðar skulu ekki gilda þegar fyrirmæli, sem eru framkvæmd fyrir hönd viðskiptavina, tengjast skuldabréfum sem fjármagna veðlánsamninga við fyrrgreinda viðskiptavini en í því tilviki skal skýra frá viðskiptunum á sama tíma og skýrt er frá skilmálum veðlánsins en eigi síðar en einum mánuði eftir að fyrirmælin hafa verið framkvæmd.

2. Til viðbótar við kröfur skv. 1. mgr. skulu aðildarríki krefjast þess að fjárfestingafyrirtæki veiti viðskiptavininum upplýsingar um stöðu fyrirmæla hans, ef hann fer fram á slíkt.

3. Aðildarríki skulu tryggja að þegar um er að ræða fyrirmæli fyrir almenna viðskiptavini, sem tengjast hlutdeildarskírteinum eða hlutabréfum í sjóði um sameiginlega fjárfestingu sem eru framkvæmd reglulega, geri fjárfestingafyrirtæki annaðhvort þá ráðstöfun, sem tilgreind er í b-lið 1. mgr., eða veiti almenna viðskiptavininum, a.m.k. einu sinni á sex mánaða fresti, upplýsingarnar, sem skráðar eru í 4. mgr., að því er varðar þessi viðskipti.

4. Í tilkynningunni, sem um getur í b-lið 1. mgr., skulu koma fram eftirfarandi upplýsingar, eftir því sem við á og þar sem við á, í samræmi við töflu 1 í I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1287/2006:

- a) auðkenning fyrirtækis sem gefur skýrslu,
- b) nafn eða annað heiti viðskiptavinar,

c) viðskiptadagur,

d) tími viðskipta,

e) gerð fyrirmæla,

f) auðkenning kerfisins,

g) auðkenning gernings,

h) kaup-/söluvísir,

i) eðli fyrirmælanna ef þau fela í sér annað en kaup/sölu,

j) magn,

k) einingaverð,

l) heildargreiðsla,

m) samtala umboðslauna og innheimts kostnaðar og sundurliðuð skipting ef almenni viðskiptavinurinn fer fram á það,

n) ábyrgð viðskiptavinarins í tengslum við viðskipta-uppgjörið, þ.m.t. tímamörk greiðslu eða afhendingar og einnig upplýsingar sem máli skipta um reikning ef viðskiptavininum hefur ekki áður verið tilkynnt um þessar upplýsingar og ábyrgðir,

o) sú staðreynd að í reynd var mótaðili viðskiptavinarins fjárfestingafyrirtækið sjálft eða annar aðili í samstæðu fjárfestingafyrirtækisins eða annar viðskiptavinur fjárfestingafyrirtækisins nema fyrirmælin hafi verið framkvæmd í gegnum viðskiptakerfi sem gerir kleift að stunda nafnlaus viðskipti.

Að því er varðar k-lið skal fjárfestingafyrirtækið veita viðskiptavininum upplýsingar um verð í hverjum áfanga eða meðalverð ef fyrirmælin eru framkvæmd í áföngum. Ef meðalverð er gefið upp skal fjárfestingafyrirtækið veita almennum viðskiptavini upplýsingar um verðið á hverjum hlut ef beðið er um það.

5. Fjárfestingafyrirtækið getur veitt viðskiptavininum upplýsingarnar, sem um getur í 4. mgr., með því að nota staðlaða kóða ef það útskýrir jafnframt hvernig kóðarnir eru notaðir.

41. gr.

(8. mgr. 19. gr. í tilskipun 2004/39/EB)

Tilkynningarskylda að því er varðar eignastýringu

1. Aðildarríki skulu krefjast þess að fjárfestingafyrirtæki, sem veita viðskiptamönnum þjónustu á sviði eignastýringar, veiti sérhverjum viðskiptavini reglubundna yfirlýsingu á varanlegum miðli um aðgerðir í eignastýringunni, sem inntar hafa verið af hendi fyrir hönd þess viðskiptavinar, nema annar aðili leggi fram slíka yfirlýsingu.

2. Ef um er að ræða almenna viðskiptavininn skulu koma fram eftirfarandi upplýsingar, í reglubundnu yfirlýsingunni, sem krafist er skv. 1. mgr., þar sem við á:

- a) heiti fjárfestingafyrirtækisins,
- b) nafn eða önnur tilnefning á reikningi almenna viðskiptavinarins,
- c) yfirlýsing um innihald og mat á eignasafninu, þ.m.t. ítarlegar upplýsingar um sérhvern fjármálagerning þar, markaðsvirði hans eða gangvirði ef markaðsvirði er ekki fyrir hendi og sjóð í upphafi og við lok skýrslutímabilsins og árangur eignasafnsins á skýrslutímabilinu,
- d) heildarfjárhæð þóknana og gjalda sem stofnað er til á skýrslutímabilinu með sundurliðun á a.m.k. heildarstyringarþóknunum og heildarkostnaði sem tengjast framkvæmd og þ.m.t., þar sem við á, yfirlýsing um að ítarlegri sundurliðun verði lögð fram ef beðið er um það,
- e) samanburður á árangri á tímabilinu, sem yfirlýsingin nær til, með viðmiðun um fjárfestingarárangur (ef einhver var) sem fjárfestingafyrirtækið og viðskiptavinurinn ákváðu sín í milli,
- f) heildarfjárhæð arðgreiðslna, vaxta og annarra móttækinnar greiðslna á skýrslutímabilinu í tengslum við eignasafn viðskiptavinarins,
- g) upplýsingar um aðrar aðgerðir fyrirtækisins sem veita réttindi í tengslum við fjármálagerninga sem eru í eignasafninu,
- h) þær upplýsingar, sem um getur í c- til l-lið 4. mgr. 40. gr. um sérhver viðskipti sem framkvæmd eru á tímabilinu, þar sem við á, nema viðskiptavininum berist upplýsingar um viðskipti framkvæmd á grundvelli einstakra viðskipta en í því tilviki gilda ákvæði 4. mgr. þessarar greinar.

3. Ef um er að ræða almenna viðskiptavininn skal leggja fram reglubundnu yfirlýsinguna, sem um getur í 1. mgr., einu sinni á hálfis árs fresti nema í eftirfarandi tilvikum:

- a) leggja skal fram reglubundnu yfirlýsinguna á þriggja mánaða fresti ef viðskiptavinurinn fer fram á það,
- b) þegar ákvæði 4. mgr. gilda skal leggja fram reglubundnu yfirlýsinguna a.m.k. einu sinni á 12 mánaða fresti,
- c) ef samningurinn milli fjárfestingafyrirtækisins og almenna viðskiptavinarins um þjónustu um eignastýringu veitir heimild fyrir eignasafni með lánsfé skal leggja fram reglubundnu yfirlýsinguna a.m.k. einu sinni í mánuði.

Fjárfestingafyrirtæki skulu tilkynna almennum viðskiptavinum um að þeir eigi rétt á að leggja fram beiðnir í skilningi a-liðar.

Undantekningin sem kveðið er á um í b-lið skal þó ekki gilda ef um er að ræða viðskipti með fjármálagerninga sem falla undir ákvæði c-liðar 18. liðar 1. mgr. 4. gr. í tilskipun

2004/39/EB eða ákvæði 4. -10. liðar í C-þætti í I. viðauka þeirrar tilskipunar.

4. Aðildarríki skulu krefjast þess að í þeim tilvikum þegar viðskiptavinur velur að taka við upplýsingum um viðskipti framkvæmd á grundvelli einstakra viðskipta skuli fjárfestingafyrirtæki tafarlaust, þegar eignastjóri framkvæmir viðskipti, veita viðskiptavininum grundvallarupplýsingar um þessi viðskipti á varanlegum miðli.

Ef hlutaðeigandi viðskiptavinur er almennur viðskiptavinur skal fjárfestingafyrirtækið senda honum tilkynningu til staðfestingar á viðskiptunum þar sem fram koma einnig upplýsingarnar, sem um getur í 4. mgr. 40. gr., eigi síðar en fyrsta viðskiptadag eftir framkvæmdina eða, ef fjárfestingafyrirtæki móttækur staðfestingu frá þriðja aðila, eigi síðar en fyrsta viðskiptadag eftir að staðfesting hefur borist frá þriðja aðila.

Ákvæði annars undirliðar skulu ekki gilda ef í staðfestingunni eru sömu upplýsingar og eru í staðfestingu sem annar aðili á að senda almenna viðskiptavininum tafarlaust.

42. gr.

(8. mgr. 19. gr. í tilskipun 2004/39/EB)

Viðbótartilkynningaskylda vegna eignastýringar eða viðskipta með óvissar skuldbindingar

Aðildarríki skulu tryggja að ef fjárfestingafyrirtæki sinna viðskiptum í eignastýringu fyrir almenna viðskiptavininn eða stjórna reikningum almennra viðskiptavina, sem fela í sér óvarða, opna stöðu í viðskiptum með óvissa skuldbindingu, gefi þau almenna viðskiptavininum einnig skýrslu um allt tap sem fer yfir fyrirframákveðin mörk, sem fyrirtækið og viðskiptavinurinn hafa samþykkt, eigi síðar en við lok þess viðskiptadags þar sem farið er yfir mörkin eða, ef farið er yfir mörkin á degi sem ekki er viðskiptadagur, við lok næsta viðskiptadags.

43. gr.

(8. mgr. 19. gr. í tilskipun 2004/39/EB)

Yfirlýsingar um fjármálagerninga eða fjármuni viðskiptavina

1. Aðildarríki skulu krefjast þess að fjárfestingafyrirtæki, sem varðveita fjármálagerninga eða fjármuni viðskiptavinar, sendi sérhverjum viðskiptavininn, sem þeir varðveita fjármálagerninga eða fjármuni fyrir, yfirlýsingu á varanlegum miðli a.m.k. einu sinni á ári um fjármálagerninga eða fjármuni nema slík yfirlýsing hafi komið fram í annarri reglubundinni yfirlýsingu. Ákvæði fyrsta undirliðar skulu ekki gilda um lánastofnun, sem hefur verið veitt leyfi samkvæmt tilskipun 2000/12/EB, að því er varðar innlán í skilningi þeirrar tilskipunar sem þessi stofnun hefur í vörslu sinni.

2. Í yfirlýsingu um eignir viðskiptavina, sem um getur í 1. mgr., skulu koma fram eftirfarandi upplýsingar:

- a) upplýsingar um alla fjármálagerninga eða fjármuni sem fjárfestingafyrirtækið varðveitir fyrir viðskiptavininn við lok þess tímabils sem yfirlýsingin nær til,
- b) að hvaða marki fjármálagerningar viðskiptavinar eða fjármunir viðskiptavinar hafa verið notaðir í fjármögnunarviðskiptum,
- c) að hvaða marki hvers kyns ávinningur hefur runnið til viðskiptavinarins í gegnum þátttöku í fjármögnunarviðskiptum og á hvaða grundvelli þessi ávinningur hefur fengist. Í þeim tilvikum að eignasafn viðskiptavinarins feli í sér ágóða af einum eða fleiri óloknum viðskiptum má byggja upplýsingarnar, sem um getur í a-lið, annaðhvort á viðskiptadegi eða uppgjörsdegi, að því tilskildu að sama grunni sé beitt á samræmdan hátt að því er varðar allar upplýsingar í yfirlýsingunni.

3. Aðildarríki skulu heimila fjárfestingafyrirtækjum, sem varðveita fjármálagerninga eða fjármuni og annast þjónustu við eignastýringu fyrir viðskiptavin, að setja yfirlýsinguna um eignir viðskiptavinar, sem um getur í 1. mgr., í reglubundnu yfirlýsinguna sem það sendir þessum viðskiptavini skv. 1. mgr. 41. gr.

5. ÞÁTTUR

Besta framkvæmd

44. gr.

(1. mgr. 21. mgr. og 1. mgr. 19. gr. í tilskipun 2004/39/EB)

Viðmiðanir um bestu framkvæmd

1. Aðildarríki skulu tryggja að þegar fjárfestingafyrirtæki framkvæmir fyrirsmæli viðskiptavina taki þau tillit til eftirfarandi viðmiðana til að ákvarða hlutfallslegt mikilvægi þeirra þátta sem um getur í 1. mgr. 21. gr. í tilskipun 2004/39/EB:

- a) einkenna viðskiptavinarins, þ.m.t. hvernig viðskiptavinurinn er flokkaður sem almennur eða fagviðskiptavinur,
- b) einkenna fyrirsmæla viðskiptavinarins,
- c) einkenna fjármálagerninganna sem um er að ræða í þessum fyrirsmælum,
- d) einkenna viðskiptakerfanna sem unnt er að beina fyrirsmælunum til.

Í skilningi þessarar greinar og 46. gr. merkir „viðskiptakerfi“ skipulegan markað, markaðstorg, innmiðlara eða markaðsvaka eða annan aðila sem útvegar lausafé eða einingu og gegnir sambærilegu hlutverki í þriðja landi og einhver hinna framangreindu gegnir.

2. Fjárfestingafyrirtæki uppfyllir skuldbindingu sína, skv. 1. mgr. 21. gr. í tilskipun 2004/39/EB, um að gera allar

skynsamlegar ráðstafanir til að ná besta mögulega árangri fyrir viðskiptavin að því marki að það framkvæmi fyrirsmæli eða sérstakan þátt fyrirsmæla samkvæmt sérstakri tilsoðn viðskiptavinarins sem tengjast fyrirsmælunum eða sérstökum þætti fyrirsmælanna.

3. Ef fjárfestingafyrirtæki framkvæmir fyrirsmæli fyrir hönd almenns viðskiptavinar skal ákvarða besta mögulega árangur út frá heildargreiðslu, sem sýnir verð fjármálagerningsins og kostnað tengdan framkvæmdinni, en í henni skulu falin öll útgjöld sem viðskiptavinurinn stofnar til sem eru beinlinis tengd framkvæmd fyrirsmælanna, þ.m.t. þ óknanir vegna viðskiptakerfis, þóknarir vegna greiðsluþjónunar og uppgjörs og allar aðrar þóknarir sem greiddar eru þriðju aðilum sem koma að framkvæmd fyrirsmælanna.

Í því skyni að tryggja bestu framkvæmd, ef fleiri en eitt kerfi eru í samkeppni um að framkvæma fyrirsmæli um fjármálagerning, og til þess að meta og bera saman árangur fyrir viðskiptavininn, sem unnt væri að ná með því að framkvæma fyrirsmæli í sérhverju viðskiptakerfi sem er skráð í stefnu fyrirtækisins um framkvæmd fyrirsmæla og sem getur framkvæmt fyrirsmælin, skal í þessu mati tekið tillit til eigin umboðslauna og kostnaðar fyrirtækisins fyrir framkvæmd fyrirsmælanna í sérhverju þeirra viðskiptakerfa sem viðurkennd eru.

4. Aðildarríki skulu krefjast þess að umboðslaunum fjárfestingafyrirtækja sé ekki þannig skipt eða þau innheimt á þann hátt að gert sé upp á milli viðskiptakerfa.

5. Framkvæmdastjórnin skal leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið fyrir 1. nóvember 2008 um aðgengi, samanburðarhæfi og samsteypu upplýsinga að því er varðar gæði framkvæmda í ýmsum viðskiptakerfum.

45. gr.

(1. mgr. 19. gr. í tilskipun 2004/39/EB)

Skylda fjárfestingafyrirtækja sem annast eignastýringu og móttöku og sendingu fyrirsmæla til þess að starfa þannig að hagsmunir viðskiptavinarins séu hafðir að leiðarljósi

1. Aðildarríki skulu krefjast þess að þegar fjárfestingafyrirtæki veita þjónustu við eignastýringu uppfylli þau skuldbindinguna, skv. 1. mgr. 19. gr. í tilskipun 2004/39/EB, sem felur í sér að aðgerðir þeirra þjóni hagsmunum viðskiptavina þeirra sem best þegar þeir miðla fyrirsmælum til annarra eininga um framkvæmd sem eru byggðar á ákvörðunum fjárfestingafyrirtækisins um að eiga viðskipti með fjármálagerninga fyrir hönd viðskiptavinar þess.

2. Aðildarríki skulu krefjast þess að þegar fjárfestingafyrirtæki veita þjónustu við móttöku og sendingu fyrirsmæla uppfylli þau skuldbindinguna, skv. 1. mgr. 19. gr. í tilskipun 2004/39/EB, sem felur í sér að aðgerðir þeirra þjóni sem best hagsmunum viðskiptavina þeirra þegar þeir senda fyrirsmæli til annarra eininga til framkvæmdar.

3. Í því skyni að uppfylla ákvæði 1. og 2. mgr. skulu aðildarríki tryggja að fjárfestingafyrirtæki grípi til þeirra aðgerða sem um getur í 4. til 6. mgr.

4. Fjárfestingafyrirtæki skulu gera þær ráðstafanir sem skynsamlegar eru til að niðurstaðan verði sem hagstæðust fyrir viðskiptavinum þess að teknu tilliti til þeirra þátta sem um getur í 1. mgr. 21. gr. í tilskipun 2004/39/EB. Hlutfallslegt mikilvægi þessara þátta skal ákvarðað með tilvísun til viðmiðanna, sem sett eru fram í 1. mgr. 44. gr., og, að því er varðar almenna viðskiptavinum, krafanna, skv. 3. mgr. 44. gr. Fjárfestingafyrirtækið uppfyllir skuldbindingar sínar, skv. 1. og 2. mgr., og þess er ekki krafist að það gripi til aðgerðanna, sem um getur í þessari málsgrein, að því marki að það fylgi sérstökum leiðbeiningum viðskiptavinar síns þegar fyrirmæli eru lögð fram eða þegar fyrirmæli eru send til annarrar einingar til framkvæmdar.

5. Fjárfestingafyrirtæki skulu koma á og framkvæma stefnu sem gerir þeim kleift að uppfylla skuldbindingarnar í 4. mgr. Í stefnunni skal tilgreina, að því er varðar sérhvern gerningaflokk, þær einingar þar sem fyrirmælin eru lögð fram eða þær einingar þangað sem fjármálaafyrirtækið sendir fyrirmæli til framkvæmdar. Hjá einingunum, sem tilgreindar eru, skal vera fyrir hendi fyrirkomulag um framkvæmd sem gerir fjárfestingafyrirtækjum kleift að uppfylla skuldbindingar sínar samkvæmt þessari grein þegar það leggur fram eða sendir þessari einingu fyrirmæli til framkvæmdar.

Fjárfestingafyrirtæki skal veita viðskiptavinum sínum viðeigandi upplýsingar um þá stefnu sem komið er á í samræmi við þessa málsgrein.

6. Fjárfestingafyrirtæki skulu hafa reglubundið eftirlit með skilvirkni þeirrar stefnu sem komið er á í samræmi við 5. mgr., einkum gæði framkvæmdar hjá einingunum sem tilgreindar eru í þessari stefnu og þau skulu ráða bót á hvers konar annmörkum þar sem við á.

Auk þess skulu fjárfestingafyrirtæki endurskoða stefnu sína árlega. Slík endurskoðun skal fara fram í hvert skipti sem veruleg breyting verður sem hefur áhrif á getu fyrirtækisins til að ná áframhaldandi besta hugsanlega árangri fyrir viðskiptavinum sína.

7. Ákvæði þessarar greinar skulu ekki gilda þegar fjárfestingafyrirtæki, sem veitir þjónustu við eignastýringu og/eða móttöku og sendingu fyrirmæla, framkvæmir einnig fyrirmæli, sem eru móttækin, eða ákvarðanir um að eiga viðskipti fyrir hönd eignasafns viðskiptavinarins. Í þessum tilvikum gildir 21. gr. tilskipunar 2004/39/EB)

46. gr.

(3. og 4. mgr. 21. gr. í tilskipun 2004/39/EB)

Framkvæmdarstefna

1. Aðildarríki skulu tryggja að fjárfestingafyrirtæki endurskoði árlega framkvæmdarstefnuna, sem komið er á, skv. 2. mgr. 21. gr. tilskipunar 2004/39/EB, og einnig fyrirkomulag þeirra við framkvæmd fyrirmæla.

Slík endurskoðun skal fara fram í hvert skipti sem veruleg breyting verður sem hefur áhrif á getu fyrirtækisins til að ná

áframhaldandi besta hugsanlega árangri við framkvæmd fyrirmæla viðskiptavina sinna með samræmdum hætti með því að nota kerfi sem eru talin með í framkvæmdarstefnu þess.

2. Fjárfestingafyrirtæki skulu veita almennum viðskiptavinum eftirfarandi ítarlegar upplýsingar um framkvæmdarstefnu sína með góðum fyrirvara áður en þjónustan er veitt:

- a) yfirlit um hlutfallslegt mikilvægi sem fjárfestingafyrirtækið ætlar þeim þáttum, sem um getur í 1. mgr. 21. gr. í tilskipun 2004/39/EB, í samræmi við viðmiðanirnar, sem eru tilgreindar í 1. mgr. 44. gr., eða aðferðina sem fyrirtækið beitir til að ákvarða hlutfallslegt mikilvægi þessara þátta,
- b) skrá yfir viðskiptakerfin sem fyrirtækið reidir sig einkum á þegar það uppfyllir skuldbindingar sínar um að grípa til allra ráðstafana, sem skynsamlegar eru, til þess að ná með samræmdum hætti besta mögulega árangri í framkvæmd fyrirmæla viðskiptavina,
- c) skýra og áberandi viðvörðun um að hvers kyns sérstakar leiðbeiningar frá viðskiptavinum kunni að hindra það að fyrirtækið gripi til aðgerða, sem það hefur mótað og komið á í framkvæmdarstefnu sinni, í því skyni að ná besta mögulega árangri við framkvæmd þessara fyrirmæla að því er varðar þá þætti sem leiðbeiningarnar ná til. Þessar upplýsingar skulu veittar á varanlegum miðli eða á vefsetri (ef slíkt felur ekki í sér varanlegan miðil) að því tilskildu að skilyrðin, sem tilgreind eru í 2. mgr. 3. gr., séu uppfyllt.

6. ÞÁTTUR

Meðferð fyrirmæla viðskiptavina

47. gr.

(1. mgr. 22. mgr. og 1. mgr. 19. gr. í tilskipun 2004/39/EB)

Almennar meginreglur

1. Aðildarríkin skulu krefjast þess að fjárfestingafyrirtæki gripi til eftirfarandi aðgerða þegar þau sinna fyrirmælum viðskiptavina:

- a) þau skulu tryggja að fyrirmæli, sem eru framkvæmdarstefnuvinnarinnar gera annað nauðsynlegt,
- b) þau skulu sinna fyrirmælum viðskiptavina, sem eru sambærileg að öðru leyti, eftir röð og án tafar nema það sé ógerlegt vegna þess hvers eðlis fyrirmælin eru eða vegna ríkjandi markaðsaðstæðna eða vegna þess að hagsmunir viðskiptavinarinnar gera annað nauðsynlegt,
- c) þau skulu tilkynna almennum viðskiptavinum um hvers kyns veruleg vandkvæði sem tengjast því að fyrirmæli séu framkvæmd án tafar og um leið og þessi vandkvæði koma í ljós.

2. Ef fjárfestingafyrirtæki ber ábyrgð á því að hafa umsjón með eða koma í kring uppgjöri eftir framkvæmd fyrirmæla skal það gera allar skynsamlegar ráðstafanir til að tryggja að fjármálagerðingur viðskiptavinar eða fjármunir viðskiptavinar, sem veitt er viðtaka við uppgjör eftir framkvæmd þessara fyrirmæla, sé komið til skila án tafar og með viðeigandi hætti á reikning viðkomandi viðskiptavinar.

3. Fjárfestingafyrirtæki skal ekki misnota upplýsingar sem tengjast óafgreiddum fyrirmælum viðskiptavinar og það skal grípa til allra skynsamlegra ráðstafana til að hindra að nokkrir viðkomandi aðilar þess misnoti slíkar upplýsingar.

48. gr.

(1. mgr. 22. mgr. og 1. mgr. 19. gr. í tilskipun 2004/39/EB)

Samsöfnun og úthlutun fyrirmæla

1. Aðildarríki skulu ekki heimila fjárfestingafyrirtækjum að sinna fyrirmælum viðskiptavinar eða viðskiptum fyrir eigin reikning ásamt fyrirmælum annars viðskiptavinar nema eftirfarandi skilyrði séu uppfyllt:

- a) ólíklegt verður að teljast að samsöfnun fyrirmæla og viðskipta muni í heild reynast hverjum einstökum viðskiptavini óhagstæð sem á fyrirmæli sem verða hluti af safninu,
- b) skýra skal sérhverjum viðskiptavini, sem á fyrirmæli sem setja á í safnið, að áhrif samsöfnunarinnar geti reynst óhagstæð að því er varðar tiltekin fyrirmæli,
- c) móta skal stefnu um dreifingu fyrirmæla og framkvæma hana með skilvirkum hætti, þar sem kveðið er á um sanngjarna dreifingu samsafnaðra fyrirmæla og viðskipta á nægilega ítarlegu máli, þ.m.t. hvernig magn og verð fyrirmæla ákvarðar dreifingu og meðferð fyrirmæla sem eru framkvæmd að hluta.

2. Aðildarríkin skulu tryggja að ef fjárfestingafyrirtæki setur fyrirmæli með einum eða fleiri fyrirmælum annarra viðskiptavina og samsöfnuðu fyrirmælin eru framkvæmd að hluta, dreifi það tengdum viðskiptum í samræmi við stefnu sína um dreifingu fyrirmæla.

49. gr.

(1. mgr. 22. mgr. og 1. mgr. 19. gr. í tilskipun 2004/39/EB)

Samsöfnun og dreifing viðskipta fyrir eigin reikning

1. Aðildarríkin skulu tryggja að fjárfestingafyrirtæki, sem hafa safnað saman viðskiptum fyrir eigin reikning og lagt við

ein eða fleiri fyrirmæli, dreifi ekki tengdum viðskiptum þannig að það skaði viðkomandi viðskiptavin.

2. Aðildarríkin skulu krefjast þess að ef fjárfestingafyrirtæki bætir fyrirmælum við viðskipti fyrir eigin reikning og samsöfnuðu fyrirmælin eru framkvæmd að hluta, dreifi það tengdum viðskiptum til viðskiptavinarins fremur en til fyrirtækisins. Ef fyrirtækið getur á hinn bóginn sýnt fram á með skynsamlegum hætti að ef ekki hefði verið fyrir blöndunina hefði því ekki verið unnt að sinna fyrirmælunum með svo hagstæðum kjörum, eða yfirleitt, getur það skipt viðskiptunum hlutfallslega fyrir eigin reikning í samræmi við stefnu um skiptingu fyrirmæla sem um getur í c-lið 1. mgr. 48. gr.

3. Aðildarríki skulu krefjast þess að fjárfestingafyrirtæki taki upp aðferðir, þannig að þær séu þáttur í stefnu um úthlutun fyrirmæla, sem um getur í c-lið 1. mgr. 48. gr., sem ætlað er að koma í veg fyrir endurúthlutun viðskipta fyrir eigin reikning, sem eru framkvæmd með fyrirmælum viðkomandi viðskiptavinar, á þann hátt að hún valdi viðskiptavininum tjóni.

7. ÞÁTTUR

Hæfir mótaðilar

50. gr.

(3. mgr. 24. gr. í tilskipun 2004/39/EB)

Hæfir mótaðilar

1. Aðildarríki geta viðurkennt fyrirtæki sem hæfan mótaðila ef þetta fyrirtæki fellur undir þann flokk viðskiptavina sem líta skal á sem fagviðskiptavini, í samræmi við 1., 2. og 3. mgr. I. þáttar í II. viðauka við tilskipun 2004/39/EB, að undanskildum öllum flokkum sem eru tilgreindir nákvæmlega í 2. mgr. 24. gr. í þeirri tilskipun.

Aðildarríkin geta einnig, að fenginni beiðni, viðurkennt, sem hæfa mótaðila, fyrirtæki sem falla undir flokk viðskiptavina sem líta skal á sem fagviðskiptavini í samræmi við II. þátt í II. viðauka við tilskipun 2004/39/EB. Í slíkum tilvikum skal þó það fyrirtæki, sem um ræðir, viðurkennt sem hæfur mótaðili aðeins að því er varðar þjónustu eða viðskipti ef unnt er að meðhöndla það sem fagviðskiptavin.

2. Ef hæfur mótaðili fer fram á að fá sömu meðferð, samkvæmt öðrum undirlið 2. mgr. 24. gr. tilskipunar 2004/39/EB, og sá viðskiptavinur fær sem á í viðskiptum við fjárfestingafyrirtæki, sem fellur undir 19., 21. og 22. gr. þeirrar tilskipunar, en sem fer ekki ótvírætt fram á að fá meðferð sem almennur viðskiptavinur og fjárfestingafyrirtækið samþykkir þessa beiðni, skal fyrirtækið fara með þennan hæfa mótaðila sem fagviðskiptavin.

Ef þessi hæfi mótaðili fer hins vegar ótvírætt fram á að fá meðferð sem almennur viðskiptavinur skulu gilda ákvæðin um beiðnir um ófaglega meðferð sem tilgreindar eru í öðrum, þriðja og fjórða undirlið I. þáttar II. viðauka í tilskipun 2004/39/EB.

8. ÞÁTTUR

skráningu símtala eða rafrænna samskipta varðandi fyrirmæli viðskiptavina.

Skráarhald

5. Framkvæmdastjórnin skal fyrir 31. desember 2009, í ljósi viðræðna við samstarfsnefnd evrópskra eftirlitsaðila á verðbréfamarkaði, senda Evrópuþinginu og ráðinu skýrslu um hvort ákvæði 4. mgr. eigi áfram við.

51. gr.

(6. mgr. 13. gr. í tilskipun 2004/39/EB)

9. ÞÁTTUR

Varðveisla skráninga**Skilgreiningar í skilningi tilskipunar 2004/39/EB**

1. Aðildarríki skulu krefjast þess að fjárfestingafyrirtæki varðveiti allar skráningar, sem krafist er samkvæmt tilskipun 2004/39/EB, og framkvæmdaraðgerðir í a.m.k. fimm ár.

52. gr.

(4. liður 1. mgr. 4. gr. í tilskipun 2004/39/EB)

Að auki skal varðveita skráningar þar sem sett eru fram réttindi og skuldbindingar fjárfestingafyrirtækisins annars vegar og viðskiptavinarins hins vegar samkvæmt samningi um að veita þjónustu eða þau kjör sem fyrirtækið veitir viðskiptavininum þjónustu á í a.m.k. þann tíma sem tengslin við viðskiptavininn vara.

Fjárfestingaráðgjöf

Að því er varðar skilgreiningu á „fjárfestingaráðgjöf“ í 4. lið 1. mgr. 4. gr. í tilskipun 2004/39/EB er persónuleg ráðlegging sú ráðlegging sem er veitt aðila sem er í starfi sem fjárfestir eða hugsanlegur fjárfestir eða í starfi sem umboðsmaður fjárfestis eða hugsanlegs fjárfestis.

Lögbær yfirvöld geta þó, við undantekningaraðstæður, krafist þess að fjárfestingafyrirtæki varðveiti einhverjar þessara skráninga eða þær allar í eins langan tíma og réttlæt看legt er vegna eðlis gerningsins eða viðskiptanna, ef það er nauðsynlegt til að gera yfirvaldinu kleift að sinna eftirlitshlutverki sínu samkvæmt tilskipun 2004/39/EB.

Ráðleggingin verður að vera sett fram þannig að hún sé viðeigandi fyrir þennan aðila eða byggjast á mati á aðstæðum þessa aðila og í henni verður að felast ráðlegging um að hefja aðra hvora eftirfarandi aðgerðalotu:

Eftir að leyfi fjárfestingafyrirtækis rennur út geta aðildarríki eða lögbær yfirvöld krafist þess að fyrirtækið varðveiti skráningar þess tímabils sem eftir er af fimm ára tímabilinu sem krafist er samkvæmt fyrsta undirliði.

a) að kaupa, selja, skrifa sig fyrir, skipta, innleysa, varðveita eða tryggja tiltekinn fjármálagerning,

2. Skráningarnar skal varðveita á miðli sem leyfir geymslu upplýsinga á þann hátt að lögbæra yfirvaldinu sé unnt að nálgast þær síðar og á slíku formi og með þeim hætti að eftirfarandi skilyrði séu uppfyllt.

b) að nýta eða nýta ekki rétt, sem tiltekinn fjármálagerningur hefur í för með sér, til að kaupa, selja, skrifa sig fyrir, skipta eða innleysa fjármálagerning. Ráðlegging er ekki persónuleg ráðlegging ef hún er eingöngu veitt í gegnum dreifileiðir eða til almennings.

a) lögbæra yfirvaldið verður að geta nálgast þær auðveldlega og endurgert sérhvert mikilvægt stig í ferlinu við viðskiptin,

IV. KAFLI

b) auðvelt verður að vera að ganga úr skugga um allar leiðréttingar eða breytingar og innihald skráninga áður en þessar leiðréttingar eða breytingar voru gerðar,

LOKAÁKVÆÐI

53. gr.

c) ekki má vera hægt að hagræða eða breyta skráningunum að öðru leyti.

Lögleiðing

3. Lögbært yfirvald sérhvers aðildarríkis skal taka saman og viðhalda skrá yfir lágmarksskráningar sem krafist er að fjárfestingafyrirtæki haldi til haga samkvæmt tilskipun 2004/39/EB og framkvæmdarráðstafanir þess.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja og birta nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 31. janúar 2007. Þau skulu þegar í stað senda framkvæmdastjórninni texta ákvæðanna og samsvörunartöflu milli þeirra og þessarar tilskipunar.

4. Skuldbindingar um skráningu, samkvæmt tilskipun 2004/39/EB og þessari tilskipun, eru með fyrirvara um rétt aðildarríkja til að leggja skyldur á fyrirtæki að því er varðar

2. Aðildarríkin skulu beita þessum ákvæðum frá 1. nóvember 2007.

3. Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

4. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

54. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

55. gr.

Viðtakendur

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 10. ágúst 2006.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Charlie McCREEVY

framkvæmdastjóri.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2005/82/EB

2009/EES/25/12

frá 14. desember 2005

um niðurfellingu á tilskipun ráðsins 90/544/EBE um tíðnisvið sem tiltekin eru fyrir samræmda opnun á almennu samevrópsku boðkerfi innan Bandalagsins (*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFU,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 95. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndar Evrópu-bandalaganna ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álit svæðanefndarinnar ⁽²⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í tilskipun 90/544/EBE ⁽⁴⁾ var þess krafist að aðildarríkin tiltækju, eigi síðar en 31. desember 1992, fjórar rásir á tíðnisviðinu 169,4 til 169,8 MHz fyrir almenna samevrópska þráðlausa boðkerfið (hér á eftir kallað ERMES-kerfið) og til að gera, eins fljótt og hægt er, áætlanir til að nýta megi allt 169,4 til 169,8 tíðnisviðið fyrir almenna samevrópska boðkerfið í samræmi við kröfur markaðarins.
- 2) Notkun á 169,4 til 169,8 tíðnisviðinu fyrir ERMES-kerfið innan Bandalagsins hefur dregist saman eða verið hætt þannig að þetta svið er ekki lengur notað með skilvirkum hætti fyrir ERMES-kerfið og gæti nýst betur til að uppfylla aðrar þarfir sem tengjast stefnu Bandalagsins.

- 3) Í ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 676/2002/EB frá 7. mars 2002 um lagaramma að því er varðar stefnu innan Evrópubandalagsins um tíðnisvið fyrir þráðlausar sendingar (ákvörðun um tíðnisvið fyrir þráðlausar sendingar ⁽⁵⁾) er ákvörðuð stefna og lagarammi í Bandalaginu í því skyni að tryggja samræmdar leiðir við stefnumótun og, eftir því sem við á, samhæfð skilyrði með tilliti til aðgengis og skilvirkar notkunar á tíðnirófi fyrir þráðlausar sendingar en það er nauðsynlegt til að koma á innri markaði og fyrir starfsemi hans. Með ákvörðuninni er framkvæmdastjórninni gert kleift að samþykkja tæknilegar framkvæmdarráðstafanir til að tryggja samhæfð skilyrði að því er varðar aðgengi og skilvirka notkun tíðnirófs fyrir þráðlausar sendingar.

- 4) Þar sem 169,4 til 169,8 tíðnisviðið hæfir búnaði sem kemur fötluðum til góða og með það í huga að efling slíks búnaðar er stefnumið Bandalagsins ásamt hinu almenna markmiði að tryggja starfsemi innri markaðarins gaf framkvæmdastjórnin, skv. 2. mgr. 4. gr. ákvörðunarinnar um tíðniróf fyrir þráðlausar sendingar, Samtökum póst- og fjarskiptastjórna í Evrópu (CEPT) umboð til að kanna m.a., búnað sem tengist aðstoð við fatlaða.

- 5) Í samræmi við framgreint umboð settu Samtök póst- og fjarskiptastjórna í Evrópu fram nýtt tíðni- og rásaskipulag sem gerir kleift að skipta tíðnisviðinu á milli sex notkunarviða til að uppfylla nokkrar þarfir í tengslum við stefnu Bandalagsins.

- 6) Af þessum ástæðum og í samræmi við markmið ákvörðunarinnar um tíðnisvið fyrir þráðlausar sendingar skal tilskipun 90/544/EBE felld úr gildi.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 344, 27.12.2005, bls. 38. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 22/2007 frá 27. apríl 2007 um breytingu á XI. viðauka (Fjarskiptabjónusta) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 38, 9.8.2007, p. 27.

(1) Álit var skilað 27. október 2005 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum ESB).

(2) Álit var skilað 17. nóvember 2005, að höfðu frjálssu samráði (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum ESB).

(3) Álit Evrópuþingsins frá 15. nóvember 2005 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum ESB) og ákvörðun ráðsins frá 1. desember 2005.

(4) Stjtið. EB L 310, 9.11.1990, bls. 28.

(5) Stjtið. EB L 108, 24.4.2002, bls. 1.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

3. gr.

1. gr.

Tilskipun 90/544/EBE falli hér með úr gildi frá og með 27. desember 2005.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Strassborg 14. desember 2005.

2. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

J. BORRELL FONTELLES

*forseti.**Fyrir hönd ráðsins,*

C. CLARKE

forseti.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2009/EES/25/13

frá 20. desember 2005

um samræmingu á tíðnisviðinu 169,4–169,8125 MHz í Bandalaginu (*)

(2005/928/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 676/2002/EB frá 7. mars 2002 um regluramma um stefnu Evrópubandalagsins varðandi tíðniróf fyrir þráðlausar sendingar (ákvörðun um tíðniróf fyrir þráðlausar sendingar) ⁽¹⁾, einkum 3. mgr. 4. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Tilskipun ráðsins 90/544/EBE frá 9. október 1990 um tíðnisvið sem tiltekin eru fyrir samræmda opnun á almennu samevrópsku boðkerfi innan Bandalagsins (ERMES-tilskipunin) ⁽²⁾ var felld úr gildi þann 27. desember 2005 með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2005/82/EB ⁽³⁾. Í þeirri tilskipun var þess krafist að aðildarríkin tilgreindu fjórar rásir á tíðnisviðinu 169,4 til 169,8 MHz fyrir almenna, samevrópska, þráðlausa boðkerfið (hér á eftir nefnt ERMES-kerfið) og þau tryggðu, eins fljótt og unnt væri, að nýta mætti allt tíðnisviðið 169,4 til 169,8 MHz fyrir þráðlausar sendingar í samræmi við kröfur markaðarins.
- 2) Notkun á tíðnisviðinu 169,4 til 169,8 MHz fyrir þráðlausar sendingar fyrir ERMES-kerfið innan Bandalagsins hefur dregist verulega saman eða verið alfarið hætt þannig að þetta tíðnisvið er ekki lengur notað með skilvirkum hætti fyrir ERMES-kerfið og gæti af þeim sökum nýst betur til að uppfylla aðrar þarfar sem tengjast stefnu Bandalagsins.
- 3) Samkvæmt 2. mgr. 4. gr. ákvörðunarinnar um tíðniróf fyrir þráðlausar sendingar gaf framkvæmdastjórnin Samtökum póst- og fjarskiptastjórna í Evrópu (hér á eftir nefnd Samtök póst- og fjarskiptastjórna) umboð til að

safna upplýsingum um núverandi og hugsanleg framtíðarnotkunarsvið tíðnisviðsins 169,4 til 169,8 MHz, skilgreina skrá yfir aðra kosti varðandi notkun tíðnisviðsins fyrir þráðlausar sendingar og einkum þá kosti sem tengjast ekki eingöngu hefðbundnum rafrænum fjarskiptum. Samtök póst- og fjarskiptastjórna voru beðin að meta, fyrir hvert mögulegt notkunarsvið um sig, hvort mismunandi notkunarsvið gætu verið til staðar samtímis og möguleikann á því að nota önnur tíðnisvið fyrir þráðlausar sendingar, í samræmi við meginreglurnar í rammatilskipuninni. Tíðnisviðið fyrir þráðlausar sendingar, sem þegar er samræmt að hluta til, hentar fyrir tiltekna notkun sem tengist stofnun og starfsemi innri markaðarins á nokkrum sviðum sem stefna Bandalagsins tekur til, og líklegt er að geti m.a. komið fötludum til góða eða komið að liði við samstarf á sviði dómsmála og innanríkismála í Evrópusambandinu.

- 4) Samkvæmt 4. mgr. 8. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2002/21/EB frá 7. mars 2002 um sameiginlegan regluramma um rafræn fjarskiptanet og þjónustu (rammatilskipunin) ⁽⁴⁾ skulu aðildarríkin vinna að hagsmunum borgara Evrópusambandsins, m.a. með því að mæta þörfum tiltekinnar þjóðfélagshópa, einkum heyrnarskertra og þeirra sem þarfnast brýnnar aðstoðar.
- 5) Samtök póst- og fjarskiptastjórna staðfestu, á grundvelli tæknilegra rannsókna og upplýsingasöfnunar, að þrátt fyrir samþykkt tilskipunar 90/544/EBE hefur notkun á þessu tíðnisviði fyrir þráðlausar sendingar fyrir ERMES-kerfið verið mjög lítil og þörfin fyrir þráðlaust skilaboða- eða boðkerfi hefur breyst í Evrópu þar sem önnur tækni hefur komið í staðinn, t.d. smáskilaboð (SMS) í GSM-kerfinu.
- 6) Því ber að breyta þeim hlutum tíðnisviðsins 169,4 til 169,8 MHz fyrir þráðlausar sendingar sem ætlaðir eru fyrir ERMES-kerfið í Bandalaginu til þess að tryggja skilvirkari notkun þessa tíðnisviðs til þráðlausra sendinga en varðveita um leið samræmingu þess.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 344, 27.12.2005, bls. 47. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 22/2007 frá 27. apríl 2007 um breytingu á XI. viðauka (Fjarskiptaþjónusta) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 38, 9.8.2007, p. 27.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 108, 24.4.2002, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 310, 9.11.1990, bls. 28.

⁽³⁾ Stjtið. ESB L 344, 27.12.2005, bls. 38.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 108, 24.4.2002, bls. 33.

7) Samtök póst- og fjarskiptastjórna í Evrópu hafa, eins og fyrir þau var lagt, sett fram nýtt tíðniskipulag og rásafyrirkomulag sem gerir kleift að skipta tíðnisviðinu fyrir þráðlausar sendingar frá 169,4 til 169,8125 MHz á milli sex valinna notkunarviða til að uppfylla ýmsar þarfir tengdar stefnu Bandalagsins. Þar á meðal er þörf heyrnarskertra einstaklinga fyrir aðstoð með notkun heyrnartækja en fyrir þann hóp myndi samræmt tíðnisvið fyrir þráðlausar sendingar í Bandalaginu hafa í för með sér betri aðstæður til ferðalaga milli aðildarríkjanna og lækka verð á búnaði vegna stærðarhagkvæmni, þörf á þróun innri markaðar fyrir viðvörunarbúnað fyrir fólki (social alarms) sem gerir öldruðum og fötluðum kleift að senda neyðarboð til að fá aðstoð, tæki til að rekja feril og slóð eigna sem myndu nýtast til að rekja og endurheimta stolnar eigur í gjörvöllu Bandalaginu, mælaaflestrarkerfi til notkunar fyrir vatns- og rafveitufyrirtæki og boðkerfi sem eru fyrir hendi, t.d.ERMES-kerfið, svo og kerfi fyrir færanleg þráðlaus fjarskiptatæki til einkanota (PMR) til tímabundinnar notkunar til aðstoðar vegna umfjöllunar um sérstaka, tímabundna viðburði í nokkra daga og allt upp í nokkra mánuði.

8) Niðurstöður verkefnisins sem Samtökum póst- og fjarskiptastjórna var falið og framkvæmdastjórnin telur fullnægjandi skulu látnar gilda í Bandalaginu og koma til framkvæmda í aðildarríkjunum. Þau leyfi sem eftir eru fyrir ERMES-kerfið og/eða kerfi færanlegra þráðlausra fjarskiptatækja til einkanota, sem eru ekki í samræmi við nýja tíðniskipulagið og rásafyrirkomulagið, skulu haldast óbreytt þangað til þau renna út eða þar til hægt er að flytja notkunarvið ERMES-kerfisins og/eða kerfis færanlegra fjarskiptatækja til einkanota yfir á viðeigandi tíðnisvið fyrir þráðlausar sendingar án þess að slíkt sé of mikil byrði.

9) Þegar aðgangur að tíðnirófi fyrir þráðlausar sendingar er leyfður ber að nota það kerfi til að veita heimildir sem er eins lítt íþyngjandi og kostur er í samræmi við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/20/EB frá 7. mars 2002 um heimild fyrir rafrænum fjarskiptanetum og -þjónustu (heimildartilskipun) ⁽¹⁾, þ.m.t. að ekki sé til staðar einstakur afnotaréttur.

10) Með fyrirvara um að tíðnirófsþarfi sérstakra stefnumála kunni að krefjast sérstakrar tilgreiningar á tíðni þykir almennt rétt að leggja til eins almenna úthlutun á tíðnisviði fyrir þráðlausar sendingar og mögulegt er til þess að stýra notkun þeirra eingöngu með skilgreiningum á sérstökum notkunartakmörkunum, t.d. vinnuferli eða sendingarstyrk og til þess að tryggja með samhæfðum stöðlum, sem eru viðurkenndir samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 1999/5/EB frá 9. mars 1999 um fjarskiptabúnað og endabúnað til fjarskipta og gagnkvæma viðurkenningu á samræmi þeirra ⁽²⁾, að búnaður, sem er starfræktur á því tíðnisviði sem er úthlutað, lágmarkar notkun tíðnirófs fyrir þráðlausar sendingar á þann hátt að koma í veg fyrir skaðlegar truflanir.

11) Samræming rása í háafhluta tíðnisviðsins 169,4 til 169,8125 MHz milli aðliggjandi aðildarríkjanna skal tryggð með tvíhliða eða marghliða samningum.

12) Til þess að tryggja einnig skilvirka notkun tíðnisviðsins 169,4 til 169,8125 MHz til lengri tíma skulu yfirvöld halda áfram rannsóknum sem kunna að auka skilvirkni, einkum nýtingu auðkennds verndartíðnisviðs (guard band).

13) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit nefndarinnar um tíðniróf fyrir þráðlausar sendingar.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Viðfangsefni

Viðfangsefni þessarar ákvörðunar er samræming skilyrða fyrir aðgengi að og skilvirkri notkun á tíðnisviðinu 169,4 til 169,8125 MHz fyrir þráðlausar sendingar í Bandalaginu.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari ákvörðun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

a) „heyrnartæki“: þráðlaust fjarskiptakerfi sem felur yfirleitt í sér einn eða fleiri þráðlausa senda og eitt eða fleiri þráðlaus viðtæki og gerir heyrnarskertum einstaklingum kleift að heyra betur,

b) „viðvörunarbúnaður fyrir fólki“: áreiðanlegt þráðlaust fjarskiptakerfi og –net, þ.m.t. færanlegur búnaður sem gerir einstaklingi í háska á afmörkuðu svæði kleift að gera ráðstafanir til að kalla eftir hjálp með einfaldri aðgerð,

c) „mælaaflestrarkerfi“: þar sem hægt er að fylgjast með ástandi kerfis, lesa af því og gefa þjónustuskipanir með notkun þráðlausra fjarskiptatækja,

d) „kerfi til að rekja feril og slóð eigna“: kerfi þar sem hægt er að rekja feril og slóð vara, sem leiðir til endurheimtar þeirra, yfirleitt byggt á þráðlausum sendi sem er komið fyrir á hlutum sem á að verja og móttakara og getur einnig haft að geyma viðvörunarbúnað,

e) „boðkerfi“: kerfi sem býður upp á þráðlaus einstefnu fjarskipti milli sendanda og móttakanda um móðurstöð og viðtakanda um færanlegt viðtæki,

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 108, 24.4.2002, bls. 21.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 91, 7.4.1999, bls. 10. Tilskipuninni var breytt með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1882/2003 (Stjtið. ESB L 284, 31.10.2003, bls. 1).

- f) „fjarskipti með færanlegu, þráðlausu fjarskiptatæki til einkanota (PMR)“: farstöðvaþjónusta á landi sem notar einvirkan (simplex), hálfvívirkar (half duplex) og e.t.v. fullkomlega tvívirkar (full duplex) ham á endastöð til að veita fjarskiptaþjónustu fyrir lokaðan hóp notenda.

3. gr.

Samræmd notkunarsvið

1. Deila skal tíðnisviðinu 169,4 til 169,8125 MHz í lágafshluta og háafshluta. Mælt er fyrir um tíðniskipulag og rásafyrirkomulag hlutanna í viðaukanum við þessa ákvörðun.

2. Lágafshluti tíðnisviðsins 169,4 til 169,8125 MHz fyrir þráðlausar sendingar skal nýttur fyrir eftirfarandi valin notkunarsvið sem hér segir:

- a) til einkanota fyrir heymartæki,
- b) til einkanota fyrir viðvörunarbúnað fyrir fólk,
- c) til almennra nota fyrir mælaaflestrarkerfi,
- d) til almennra nota fyrir lágafssenda til að rekja feril og slóð eigna.

3. Háafshluti tíðnisviðsins 169,4 til 169,8125 MHz fyrir þráðlausar sendingar skal nýttur fyrir valin notkunarsvið sem hér segir:

- a) fyrir háafssenda fyrir kerfi til að rekja feril og slóð eigna,
- b) fyrir boðkerfi sem eru fyrir hendi eða boðkerfi sem flytjast frá öðrum rásum á tíðnisviðinu fyrir þráðlausar sendingar.

4. Önnur notkunarsvið fyrir tíðnisviðið 169,4 til 169,8125 MHz fyrir þráðlausar sendingar eru heimil að því tilskildu að þau hindri ekki samræmda notkun valinna notkunarsviða. Þessi notkunarsvið skulu vera sem hér segir:

- a) heymartæki fyrir almenna hluta lágafshluta tíðnisviðsins fyrir þráðlausar sendingar,

- b) búnaður til að rekja feril, fyrir boðkerfi, bráðabirgðanotkun eða samskipti með færanlegum þráðlausum fjarskiptatækjum til einkanota á alþjóðlegum vettvangi á háafshluta tíðnisviðsins.

5. Hámark útgeislaðs afls á lágafshluta tíðnisviðsins 169,4 til 169,8125 MHz fyrir þráðlausar sendingar skal takmarkast við 0,5 vött af virku útgeisluðu afli (e.r.p.). Hámarksvinnuferli fyrir mælaaflestrarkerfi og kerfi til að rekja feril og slóð eigna í lágafshluta tíðnisviðsins 169,4 til 169,8125 MHz fyrir þráðlausar sendingar skal vera < 10% annars vegar og < 1% hins vegar.

6. Notkun á tíðnisviðinu 169,4 til 169,8125 MHz fyrir þráðlausar sendingar, fyrir boðkerfi og samskipti með færanlegum, þráðlausum fjarskiptatækjum til einkanota, sem leyfð eru til notkunar þann dag sem tilkynnt er um þessa ákvörðun og eru ekki í samræmi við ákvæði 1. til 5. mgr. 3. gr., er heimil, svo lengi sem leyfi fyrir slíkri þjónustu, sem eru fyrir hendi þann dag sem tilkynnt er um þessa ákvörðun, eru í gildi.

4. gr.

Framkvæmd 3. gr.

Ákvæði 3. gr. gilda frá 27. desember 2005.

5. gr.

Endurskoðun

Aðildarríkin skulu hafa eftirlit með notkun tíðnisviðsins 169,4 til 169,8125 MHz fyrir þráðlausar sendingar til að tryggja skilvirka notkun þess og tilkynna framkvæmdastjórninni um niðurstöður sínar.

6. gr.

Viðtakendur

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 20. desember 2005.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Viviane REDING

framkvæmdastjóri.

VIDAUKI

Tíðniskipulag fyrir tíðnisviðið 169,4-169,8125 MHz fyrir þráðlausar sendingar

Lágafsbúnaður										Vendartíðnisvið ¹	Háafsbúnaður																		
Sérstakur lágafsbúnaður						Viðvör unarbú naður fyrir fólk	Heymartæki				Viðvöru narbúna ður fyrir fólk	Kerfi til að rekja feril og slóð				Boðkerfi		Boðkerfi		Boðkerfi		Kerfi til að rekja feril og slóð		Kerfi til að rekja feril og slóð		Boðkerfi		Kerfi til að rekja feril og slóð	
Heymartæki						Einkanot					Þessar rásir er hægt að nota í hverju landi fyrir sig fyrir háafsbúnað, s.s. fyrir boðkerfi, rakningu, bráðabirgðanotkun eða fyrir færanleg þráðlaus fjarskiptakerfi til einkanota																		
12,5						12,5	50				12,5 ⁽¹⁾																		
1a	1b	2a	2b	3a	3b	4a	4b+5+6a	6b+7+8a	8b		9a	9b	10a	10b	11a	11b	12a	12b	13a	13b	14a	14b	15a	15b	16a	16b			

Skýring:

1. lína:

flokkun búnaðar, þ.e. lágafls- eða háafsbúnaður,

2. lína: ákjósanlegur búnaður:

— Sérstakur lágaflsbúnaður: sjá c- og d-lið 2. mgr. 3. gr.

— Viðvörunarbúnaður fyrir fólk: sjá b-lið 2. mgr. 3. gr.

— Heymartæki: sjá a-lið 2. mgr. 3. gr.

— Kerfi til að rekja feril og slóð (háafshluti): sjá a-lið 3. mgr. 3. gr.

— Boðkerfi: sjá b-lið 3. mgr. 3. gr.

3. lína: önnur notkunarsvið sjá 4. mgr. 3. gr.

4. og 5. lína: rasti fyrir rásir (í kHz) og númer fyrir rásir:

⁽¹⁾ Vegna möguleikans til þess að nota háafslrás fyrir tímabundna notkun búnaðar. Til þess að greiða fyrir samræmingu milli landamæra verða kerfi sem nota 25 kHz rásir að taka tillit til rasta fyrir rásir sem hefjast við neðri mörk rásar 9.

Rásafyrirkomulag fyrir tíðnisviðið 169,4 – 169,8125 MHz

12,5 kHz bandbreidd		25 kHz bandbreidd		50 kHz bandbreidd			
Númer rásar	Millitíðni	Númer rásar	Millitíðni	Númer rásar	Millitíðni		
1a	169,406250	1	169,412500	‘0’	169,437500		
1b	169,418750						
2a	169,431250	2	169,437500				
2b	169,443750						
3a	169,456250	3	169,462500				
3b	169,468750						
4a	169,481250	4	169,487500	‘1’	169,512500		
4b	169,493750						
5a	169,506250	5	169,512500				
5b	169,518750						
6a	169,531250	6	169,537500			‘2’	169,562500
6b	169,543750						
7a	169,556250	7	169,562500				
7b	169,568750						
8a	169,581250	8	169,587500				
8b	169,593750						
12,5 kHz „verndartíðnisvið“							
9a	169,618750	9	169,62500				
9b	169,631250						
10a	169,643750	10	169,65000				
10b	169,656250						
11a	169,668750	11	169,67500				
11b	169,681250						
12a	169,693750	12	169,70000				
12b	169,706250						
13a	169,718750	13	169,72500				
13b	169,731250						
14a	169,743750	14	169,75000				
14b	169,756250						
15a	169,768750	15	169,77500				
15b	169,781250						
16a	169,793750	16	169,80000				
16b	169,806250						

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2006/89/EB

2009/EES/25/14

frá 3. nóvember 2006

um sjöttu aðlögun að tækniframförum á tilskipun ráðsins 94/55/EB um samræmingu á lögum aðildarríkjanna varðandi flutning á hættulegum farmi á vegum (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 94/55/EB frá 21. nóvember 1994 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna varðandi flutning á hættulegum farmi á vegum ⁽¹⁾, einkum 8. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Viðaukar A og B við tilskipun 94/55/EB vísa til viðauka A og B við Evrópusamning um millilandaflutninga á hættulegum farmi á vegum (ADR-samningurinn) í útgáfunni sem öðlaðist gildi 1. janúar 2005.

- 2) ADR-samningurinn er uppfærður á tveggja ára fresti. Þar af leiðandi verður breytt útgáfa í gildi frá 1. janúar 2007, með aðlögunartíma til 30. júní 2007.

- 3) Því er nauðsynlegt að breyta viðaukum A og B við tilskipun 94/55/EB.

- 4) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit nefndarinnar um flutning á hættulegum farmi sem komið var á fót skv. 9. gr. tilskipunar 94/55/EB.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. gr.

Ákvæðum viðauka A og B við tilskipun 94/55/EB er breytt sem hér segir:

1. Í stað viðauka A komi eftirfarandi:

„VIDAUKI A

Ákvæði viðauka A við Evrópusamninginn um millilandaflutninga á hættulegum farmi á vegum (ADR-samningurinn) í útgáfunni sem öðlaðist gildi 1. janúar 2007, þar sem gengið er út frá því að orðið „aðildarríki“ komi í stað orðsins „samningsaðili“.

Breyttur texti útgáfunnar frá 2007 í viðauka A við ADR-samninginn verður birtur jafnskjótt og textinn er til á öllum opinberum tungumálum Bandalagsins.“

2. Í stað viðauka B komi eftirfarandi:

„VIDAUKI B

Ákvæði viðauka B við Evrópusamninginn um millilandaflutninga á hættulegum farmi á vegum (ADR-samningurinn) í útgáfunni sem öðlaðist gildi 1. janúar 2007, þar sem gengið er út frá því að orðið „aðildarríki“ komi í stað orðsins „samningsaðili“.

Breyttur texti útgáfunnar frá 2007 í viðauka B við ADR-samninginn verður birtur jafnskjótt og textinn er til á öllum opinberum tungumálum Bandalagsins.“

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 305, 4.11.2006, bls. 4. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 24/2007 frá 27. apríl 2007 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarflsemi) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 38, 9.8.2007, p. 29.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 319, 12.12.1994, bls. 7. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2004/111/EB (Stjtið. ESB L 365, 10.12.2004, bls. 25).

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 1. júlí 2007. Þau skulu þegar í stað senda framkvæmdastjórninni texta þessara ákvæða og samsvörunartöflu milli viðkomandi ákvæða og þessrar tilskipunar.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 3. nóvember 2006.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jacques Barrot

varaforseti.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2006/90/EB

2009/EES/25/15

frá 3. nóvember 2006

um sjöundu aðlögun að tækniframförum á tilskipun ráðsins 96/49/EB um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi flutning á hættulegum farmi með járnbrautum (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 96/49/EB frá 23. júlí 1996 um samræmingu laga aðildarríkjanna að því er varðar flutninga á hættulegum farmi með járnbrautum ⁽¹⁾, einkum 8. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í viðaukanum við tilskipun 96/49/EB er að finna reglur um millilandaflutninga á hættulegum farmi með járnbrautum (RID-reglur) eins og þær gilda frá 1. janúar 2005.

- (2) RID-reglurnar eru uppfærðar á tveggja ára fresti. Því verður næsta breytta útgáfan í gildi frá 1. janúar 2007, með aðlögunartíma til 30. júní 2007.
- (3) Því er nauðsynlegt að breyta viðaukanum við tilskipun 96/49/EB.
- 4) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit nefndarinnar um flutning á hættulegum farmi sem um getur í 9. gr. tilskipunar 96/49/EB.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Í stað viðaukans við tilskipun 96/49/EB komi eftirfarandi:

"VIÐAUKI

Viðauki við reglur um millilandaflutninga á hættulegum farmi með járnbrautum (RID-reglur) — viðbætur C við samninginn um millilandaflutninga með járnbrautum (COTIF) eins og þær gilda frá og með 1. janúar 2007.

Breyttur texti útgáfunnar frá 2007 á reglunum um millilandaflutninga á hættulegum farmi með járnbrautum (RID-reglur) verður birtur jafnskjótt og textinn er fánlegur á öllum opinberum tungumálum Bandalagsins.“

2. gr.

Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 1. júlí 2007. Þau skulu þegar í stað senda framkvæmdastjórninni texta þessara ákvæða og samsvörunartöflu milli viðkomandi ákvæða og þessarar tilskipunar.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega.

3. gr.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 305, 4.11.2006, bls. 6. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 25/2007 frá 27. apríl 2007 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 38, 9.8.2007, p. 30.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 235, 17.9.1996, bls. 25. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2004/110/EB (Stjtið. ESB L 365, 10.12.2004, bls. 24).

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 3. nóvember 2006.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jacques Barrot

varaforseti.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 1998/2006

2009/EES/25/16

frá 15. desember 2006

um beitingu 87. og 88. gr. sáttmálans varðandi minniháttaraðstoð (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

skilyrða sem mælt er fyrir um í reglugerð (EB) nr. 69/2001 og að setja nýja reglugerð í stað hennar.

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EB) nr. 994/98 frá 7. maí 1998 um beitingu 92. og 93. gr. stofnsáttmála Evrópubandalagsins gagnvart tilteknum flokkum altækra ríkisaðstoðar ⁽¹⁾, einkum 2. gr.,

að birtum drögum að þessari reglugerð ⁽²⁾,

að höfðu samráði við ráðgjafarnefndina um ríkisaðstoð,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Með reglugerð (EB) nr. 994/98 er framkvæmdastjórninni heimilað að setja reglugerð þar sem mörk fyrir aðstoðar-ráðstafanir eru ákveðin og ráðstafanir undir þeim mörkum teljast ekki samrýmast öllum viðmiðunum í 1. mgr. 87. gr. sáttmálans og falla því ekki undir málsmæðferð við tilkynningar sem kveðið er á um í 3. mgr. 88. gr. sáttmálans.

2) Framkvæmdastjórnin hefur beitt 87. og 88. gr. sáttmálans og einkum skýrt, með allmörgum ákvörðunum, hugtakið aðstoð í skilningi 1. mgr. 87. gr. sáttmálans. Framkvæmdastjórnin hefur einnig lýst yfir þeirri stefnu sinni varðandi efri mörk minniháttaraðstoðar, að 1. mgr. 87. gr. verði ekki beitt við aðstoð undir þeim mörkum; fyrst í tilkynningu sinni varðandi minniháttarregluna um ríkisaðstoð ⁽³⁾ og síðar í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 69/2001 frá 12. janúar 2001 um beitingu 87. og 88. gr. EB-sáttmálans gagnvart lágmarksaðstoð ⁽⁴⁾. Í ljósi þeirrar reynslu sem fengist hefur við beitingu þeirrar reglugerðar og svo að tekið sé tillit til þróunar verðbólgu og vergrar landsframleiðslu í Bandalaginu til og með árinu 2006 og til þess hvernig líklegt er að þróunin verði á gildistíma reglugerðarinnar er rétt að endurskoða nokkur þeirra

3) Í ljósi sérreglna, sem gilda í atvinnugreinunum frumframleiðslu landbúnaðarafurða, fiskveiðum og lagareldi og vegna þeirrar áhættu að lægri fjárhæðir aðstoðar en þær sem eru settar fram í þessari reglugerð gætu uppfyllt viðmiðanirnar í 1. mgr. 87. gr. sáttmálans í þessum atvinnugreinum skal þessi reglugerð ekki gilda um fyrrgreindar atvinnugreinar. Miðað við þróun flutningageirans, einkum endurskipulagningu margs konar flutningastarfsemi eftir að hún var gefin frjáls, er ekki lengur rétt að undanskilja flutningageirann frá gildissviði reglugerðarinnar um minniháttaraðstoð. Þess vegna er rétt að rýmka gildissvið þessarar tilskipunar svo að það taki til alls flutningageirans. Þó ber að aðlaga efri mörk minniháttaraðstoðar þannig að tekið sé tillit til þess að fyrirtæki, sem starfa við flutninga á vegum og farþegaflutninga, eru að jafnaði lítil fyrirtæki. Af sömu ástæðu og einnig með tilliti til umframgetu starfsgreinarinnar og markmiða við stefnumótun í flutningamálum, að því er varðar umferðarpunga á vegum og vöruflutninga, skal útiloka aðstoð vegna kaupa fyrirtækja, sem annast vöruflutninga á vegum gegn gjaldi, á ökutækjum til vöruflutninga. Þetta hefur ekki áhrif á jákvæða afstöðu framkvæmdastjórnarinnar að því er varðar ríkisaðstoð til hreinni og umhverfisvænni ökutækja í öðrum gerningum framkvæmdastjórnarinnar en þessari reglugerð. Með tilliti til reglugerðar ráðsins (EB) nr. 1407/2002 frá 23. júlí 2002 um ríkisaðstoð við kolaiðnaðinn ⁽⁵⁾ skal þessi reglugerð ekki gilda um kolavinnslu.

4) Að teknu tilliti til þess hve margt er líkt með vinnslu og markaðssetningu landbúnaðarafurða annars vegar og afurða sem eru ekki úr landbúnaði hins vegar skal þessi reglugerð gilda um vinnslu og markaðssetningu landbúnaðarafurða að því tilskildu að tiltekin skilyrði séu uppfyllt. Hvorki starfsemi á bújörðum, sem er nauðsynleg fyrir undirbúning afurða fyrir fyrstu sölu, s.s. uppskeruvinna, skurður og þresking korns, pökkun eggja o.s.frv. né fyrsta sala til endurseljenda eða vinnsluadila skal teljast til vinnslu eða markaðssetningar í þessu samhengi. Frá og með gildistöku þessarar reglugerðar skal aðstoð til fyrirtækja, sem starfa að vinnslu eða markaðssetningu landbúnaðarafurða, ekki lengur veitt samkvæmt reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1860/2004 frá 6. október 2004 um beitingu 87. og 88. gr. EB-sáttmálans gagnvart minniháttaraðstoð til landbúnaðar og sjávarútvegs ⁽⁶⁾. Reglugerð (EB) nr. 1860/2004 skal því breytt til samræmis við það.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 379, 28.12.2006, bls. 5. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 29/2007 frá 27. apríl 2007 um breytingu á XV. viðauka (Ríkisaðstoð) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 38, 9.8.2007, p. 34.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 142, 14.5.1998, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. ESB C 137, 10.6.2006, bls. 4.

⁽³⁾ Stjtið. EB C 68, 6.3.1996, bls. 9.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 10, 13.1.2001, bls. 30.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 205, 2.8.2002, bls. 1.

⁽⁶⁾ Stjtið. ESB L 325, 28.10.2004, bls. 4.

- 5) Þegar lögfest hefur verið í Bandalaginu að taka upp sameiginlega skipulagningu markaðarins í tiltekinni grein landbúnaðar eru aðildarríkin skuldbundin, samkvæmt ákvörðun Dómstóls Evrópubandalaganna, til að gera engar þær ráðstafanir sem gætu orðið til þess að grafa undan eða víkja frá henni. Þess vegna skal þessi reglugerð ekki gilda um aðstoð þar sem fjárhæðin er ákvörðuð á grundvelli verðs eða magns afurða sem eru keyptar eða settar á markað. Hún skal heldur ekki gilda um minniháttarstuðning sem er bundinn því skilyrði að aðstoðinni sé skipt á milli frumframleiðenda.
- 6) Þessi reglugerð gildir ekki um minniháttaraðstoð við útflutning eða minniháttaraðstoð þar sem innlendir vörur eru teknar fram yfir innfluttar vörur. Einkum skal hún ekki gilda um aðstoð til að fjármagna uppsetningu og rekstur dreifikerfis í öðrum löndum. Aðstoð til að standa straum af kostnaði við þátttöku í kaupstefnum, eða vegna rannsókna eða ráðgjafarþjónustu sem er nauðsynleg til að setja nýja eða eldri framleiðsluvöru á nýjan markað, telst að jafnaði ekki vera aðstoð við útflutning.
- 7) Þessi reglugerð gildir ekki um fyrirtæki sem eiga í erfiðleikum í skilningi viðmiðunarreglna Bandalagsins um ríkisaðstoð til björgunar og endurskipulagningar fyrirtækjum sem eiga í erfiðleikum⁽¹⁾ þar eð það er erfiðleikum bundið að ákvarða ígildi brúttóstyrkveitingar fyrir aðstoð sem er veitt til slíkra fyrirtækja.
- 8) Í ljósi reynslu framkvæmdastjórnarinnar er unnt að færa að því rök að aðstoð, sem fer ekki yfir efri mörkin, 2 000 000 evrur, á þriggja ára tímabili, hafi hvorki áhrif á viðskipti milli aðildarríkja né raski samkeppni eða valdi hættu á samkeppnisröskun og falli því ekki undir 1. mgr. 87. gr. sáttmálans. Þegar um er að ræða fyrirtæki, sem stunda flutninga á vegum, skal setja þessi efri mörk við 100 000 evrur.
- 9) Árin sem taka þarf tillit til í þessu samhengi eru reikningsárin sem fyrirtækið notar til skattameðferðar í viðkomandi aðildarríki. Umrætt þriggja ára tímabil er metið jafnóðum þannig að við hverja nýja veitingu minniháttaraðstoðar þarf að ákvarða heildarfjárhæð minniháttaraðstoðar sem hefur verið veitt á viðkomandi reikningsári og tveimur næstliðnum reikningsárum. Í þessu samhengi skal taka tillit til aðstoðar, sem aðildarríki veitir, jafnvel þótt hún sé fjármögnuð að öllu leyti eða að hluta til með fjármunum sem koma frá Bandalaginu. Ekki á að vera hægt að skipta aðstoð, sem er umfram efri mörk minniháttaraðstoðar, í nokkra minni hluta með það fyrir augum að þeir hlutar geti rúmast innan gildissviðs þessarar reglugerðar.
- 10) Í samræmi við meginreglurnar um aðstoð, sem fellur undir 1. mgr. 87. gr. sáttmálans, skal líta svo á að minniháttaraðstoð sé veitt á þeim tíma þegar fyrirtækið fær lagalegan rétt til aðstoðarinnar samkvæmt gildandi lagareglum í því ríki.
- 11) Til að hindra það að farið sé í kringum reglur um hámarks umfang aðstoðar, sem kveðið er á um í hinum ýmsu gerningum Bandalagsins, skal ekki sameina minniháttaraðstoð og ríkisaðstoð að því er varðar sama aðstoðarhæfa kostnaðinn ef slík sameining leiðir til aukinnar aðstoðar umfram það sem ákveðið var fyrir sérstakar aðstæður í hverju tilviki með reglugerð um hópundanþágu eða ákvörðum sem framkvæmdastjórnin hefur samþykkt.
- 12) Til að tryggja gagnsæi, jafna meðferð og rétta notkun efri marka minniháttaraðstoðar skulu öll aðildarríki beita sömu aðferð við útreikninga. Til að auðvelda þennan útreikning, og í samræmi við núgildandi venju við beitingu reglunnar um minniháttaraðstoð, er rétt að fjárhæðir, sem veitt er til aðstoðar, sem eru ekki í formi úthlutunar í reiðufé, séu umreiknaðar yfir í ígildi brúttóstyrkveitingar. Við útreikning á styrkígildi gagnsærrar aðstoðar, sem er ekki styrkur, eða aðstoðar sem greiða má í nokkrum afborgunum, er nauðsynlegt að nota markaðsvexti sem eru í gildi þegar slík aðstoð er veitt. Til að tryggja samræmda, gagnsæja og einfalda beitingu reglna um ríkisaðstoð skal líta svo á að markaðsvextir, að því er varðar þessa reglugerð, séu viðmiðunarvextir sem eru í samræmi við þá vexti sem framkvæmdastjórnin ákveður með ákveðnu millibili á grundvelli hlutlægra viðmiðana og birtir eru í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* og á Netinu. Þó getur verið nauðsynlegt að bæta við grunnpunktum til viðbótar grunnvöxtum með tilliti til öryggisins sem það veitir eða áhættunnar sem aðstoðarþegi tekur.
- 13) Til að tryggja gagnsæi, jafna meðferð og skilvirkt eftirlit skal þessi reglugerð aðeins gilda um gagnsæja minniháttaraðstoð. Gagnsæ aðstoð er aðstoð þar sem hægt er að reikna nákvæmlega ígildi brúttóstyrkveitingar fyrir fram án þess að nauðsynlegt sé að gera áhættumat. Hægt er að gera slíka nákvæma útreikninga t.d. þegar um er að ræða fjárstyrki, vaxtastyrki og takmarkaðar undanþágur frá skatti. Aðstoð í formi fjármagnsinnsþýtingar skal ekki teljast gagnsæ minniháttaraðstoð nema heildarfjárhæð innsþýtingar af hálfu hins opinbera sé innan efri marka minniháttaraðstoðarinnar. Aðstoð sem felst í ráðstöfunum er varða áhættufjármagn, eins og um getur í viðmiðunarreglum Bandalagsins um ríkisaðstoð til að

⁽¹⁾ Stjtið. ESB C 244, 1.10.2004, bls. 2.

stuðla að fjárfestingum með áhættufjármagni í litlum og meðalstórum fyrirtækjum⁽¹⁾, skal ekki teljast gagnsæ minniháttaraðstoð nema kveðið sé á um það í viðkomandi áætlun um áhættufjármagnið að það skuli vera innan efri marka minniháttaraðstoðarinnar fyrir hvert fyrirtæki sem um er að ræða. Fara skal með aðstoð í formi lána sem gagnsæja minniháttaraðstoð þegar ígildi brúttóstyrkveitingar hefur verið reiknað á grundvelli gildandi markaðsvaxta þegar aðstoð er veitt.

- 14) Þessi reglugerð útilokar ekki þann möguleika að hugsanlega teljist ráðstöfun, sem aðildarríki hefur samþykkt, ekki til ríkisaðstoðar í skilningi 1. mgr. 87. gr. sáttmálans vegna annarra ástæðna en þeirra sem settar eru fram í þessari reglugerð, t.d. þegar um er að ræða innspýtingu fjármagns sem hefur verið ákveðin í samræmi við meginregluna um markaðsfjárfesta.

- 15) Nauðsynlegt er að skapa réttaröryggi með tilliti til ábyrgðarkerfa sem hafa ekki áhrif á viðskipti eða raska samkeppni og nægar upplýsingar eru til um til að unnt sé að leggja áreiðanlegt mat á hugsanleg áhrif. Með þessari reglugerð skulu því tekin upp sérstök efri ábyrgðarmörk, sem byggjast á ábyrgðarfjárhæð þess tiltekna láns sem liggur til grundvallar slíkri ábyrgð, í stað almennu efri markanna fyrir minniháttaraðstoð, sem eru 200 000 evrur. Þessi sérstöku efri mörk skulu reiknuð samkvæmt aðferðafræði þar sem mat er lagt á það hvaða fjárhæð ríkisaðstoðar er innifalin í ábyrgðarkerfum sem ná yfir lán til lífvænlegra fyrirtækja. Í aðferðafræðinni og gögnum, sem notuð eru til að reikna sérstöku efri ábyrgðarmörkin, skal útiloka fyrirtæki sem eiga í erfiðleikum eins og um getur í viðmiðunarreglum Bandalagsins um ríkisaðstoð til björgunar og endurskipulagningar fyrirtækjum sem eiga í erfiðleikum. Þessi sérstöku efri mörk gilda því ekki um staka aðstoð, sem veitt er utan gildissviðs ábyrgðarkerfis, aðstoð til fyrirtækja sem eiga í erfiðleikum eða um ábyrgðir sem tengjast viðskiptum sem liggja til grundvallar án þess að um lán sé að ræða, s.s. ábyrgðir vegna viðskipta með eigið fé. Sérstöku efri mörkin skulu ákvörðuð á grundvelli þess að líta megi svo á að ábyrgð, sem nemur 1 500 000 evrum, sé ígildi brúttóstyrkveitingar sem samsvarar almennum efri mörkum minniháttaraðstoðar ef miðað er við 13% hámarkshlutfall (vanskilahlutfall), þ.e. verstu hugsanlega stöðu fyrir ábyrgðarkerfi í Bandalaginu. Lækka skal þessa fjárhæð í 750 000 evrur þegar um er að ræða fyrirtæki sem stunda flutninga á vegum. Sérstöku efri mörkin skulu einungis taka til þeirra ábyrgða sem eru allt að 80% af því láni sem liggur til grundvallar. Aðildarríkin geta einnig beitt aðferðafræði, sem framkvæmdastjórnin samþykkir að fenginni tilkynningu um slíka aðferðafræði á grundvelli reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar um ríkisaðstoð, t.d. reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1628/2006 frá 24. október 2006 um beitingu 87. og 88. gr. sáttmálans gagnvart innlendri, svæðisbundinni

fjárfestingaraðstoð⁽²⁾, með það fyrir augum að meta ígildi brúttóstyrkveitingar, sem felst í ábyrgð, ef aðferðin, sem samþykkt hefur verið, varðar beint þá tegund ábyrgðar og viðskipta sem um er að ræða í tengslum við beitingu þessarar reglugerðar.

- 16) Að fenginni tilkynningu frá aðildarríki getur framkvæmdastjórnin rannsakað hvort aðstoðarráðstöfun, sem er ekki styrkur, lán, ábyrgð, fjármagnsinnsþýting eða áhættufjármagnsráðstafanir, leiðir til ígildis brúttóstyrkveitingar sem fer ekki yfir efri mörk minniháttaraðstoðar og rúmast því innan ákvæða þessarar reglugerðar.
- 17) Framkvæmdastjórninni ber skylda til að tryggja að reglur um ríkisaðstoð séu virtar og einkum að aðstoð, sem er veitt samkvæmt reglum um minniháttaraðstoð, sé í samræmi við skilyrðin sem þar eru sett. Í samræmi við meginregluna um samstarf, sem mælt er fyrir um í 10. gr. sáttmálans, skulu aðildarríkin auðvelda framkvæmd þessa verkefnis með því að koma á fót nauðsynlegu fyrirkomulagi til að tryggja að heildarfjárhæð minniháttaraðstoðar, sem veitt er sama fyrirtæki samkvæmt reglunni um minniháttaraðstoð, fari ekki yfir efri mörkin, sem eru 200 000 evrur, á þriggja reikningsára tímabili. Þess vegna er rétt að aðildarríkin greini viðkomandi fyrirtæki frá fjárhæð aðstoðarinnar þegar þau veita minniháttaraðstoð og frá því að um sé að ræða minniháttaraðstoð, með tilvísun í þessa reglugerð. Auk þess skulu viðkomandi aðildarríki, áður en þau veita slíka aðstoð, fá yfirlýsingu hjá fyrirtækinu um aðra minniháttaraðstoð sem það hefur fengið á viðkomandi reikningsári og tveimur næstliðnum reikningsárum og gæta þess vandlega að ekki sé farið yfir efri mörk minniháttaraðstoðar með nýju minniháttaraðstoðinni. Að öðrum kosti á að vera hægt að tryggja að efri mörkin séu virt með því að taka saman miðlæga skrá eða, þegar um er að ræða ábyrgðarkerfi sem Fjárfestingarsjóður Evrópu kemur á fót, getur sá síðarnefndi tekið saman eigin skrá yfir aðstoðarþega og gert þá kröfu til aðildarríkjanna að þau veiti upplýsingar um þá sem hafa þegið minniháttaraðstoð.
- 18) Reglugerð (EB) nr. 69/2001 fellur úr gildi 31. desember 2006. Þessi reglugerð gildir því frá 1. janúar 2007. Í ljósi þess að reglugerð (EB) nr. 69/2001 gildi ekki um flutningageirann, sem á þeim tíma féll ekki undir minniháttaraðstoð, og einnig að því gefnu hve takmarkaðar fjárhæðir giltu um minniháttaraðstoð í vinnslu- og markaðsgeira landbúnaðarafurða, og að uppfylltum ákveðnum skilyrðum, gildir þessi reglugerð um aðstoð sem var veitt fyrir gildistöku hennar til fyrirtækja sem starfa í flutningageiranum og á sviði vinnslu og markaðssetningar landbúnaðarafurða. Auk þess skal þessi reglugerð ekki hafa áhrif á neina, staka aðstoð sem er veitt í samræmi við reglugerð (EB) nr. 69/2001 á því tímabili sem þeirri reglugerð er beitt.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB C 194, 18.8.2006, bls. 2.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 302, 1.11.2006, bls. 29.

19) Með tilliti til reynslu framkvæmdastjórnarinnar, einkum þess hve oft reynist yfirleitt nauðsynlegt að endurskoða stefnu um ríkisaðstoð, er rétt að takmarka gildistíma þessarar reglugerðar. Falli þessi reglugerð úr gildi án þess að gildistíminn sé framlengdur skulu aðildarríkin fá sex mánaða aðlögunartíma með tilliti til minniháttaraðstoðar sem fellur undir þessa reglugerð.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. gr.

Gildissvið

1. Þessi reglugerð gildir um aðstoð sem er veitt fyrirtækjum í öllum starfsgreinum nema:

a) aðstoð veitt fyrirtækjum sem starfa á sviði fiskveiða og lagareldis sem falla undir reglugerð ráðsins (EB) nr. 104/2000 ⁽¹⁾,

b) aðstoð veitt fyrirtækjum sem starfa í frumframleiðslu landbúnaðarafurða eins og skráð er í I. viðauka sáttmálans,

c) aðstoð veitt fyrirtækjum sem starfa að vinnslu og markaðssetningu landbúnaðarafurða, eins og skráð er í I. viðauka sáttmálans, í eftirfarandi tilvikum:

i) þegar fjárhæð aðstoðar er ákveðin á grundvelli verðs eða magns þeirra afurða sem keyptar eru af frumframleiðendum eða settar á markað af viðkomandi fyrirtækjum,

ii) þegar aðstoðin er háð því skilyrði að hún sé að hluta til eða eingöngu veitt frumframleiðendum,

d) aðstoð við starfsemi sem tengist útflutningi til þriðju landa eða aðildarríkja, einkum aðstoð sem tengist beint útflutningsmagni, stofnun og rekstri dreifingarnets eða öðrum tilfallandi útgjöldum í tengslum við útflutning,

e) aðstoð sem er skilyrt þannig að innlendar vörur eru teknar fram yfir innfluttar vörur,

f) aðstoð veitt fyrirtækjum sem starfa á sviði kolavinnslu eins og skilgreint er í reglugerð (EB) nr. 1407/2002,

g) aðstoð til kaupa á ökutækjum til vöruflutninga á vegum sem veitt er fyrirtækjum sem annast vöruflutninga á vegum gegn gjaldi,

h) aðstoð til fyrirtækja sem eiga í erfiðleikum.

2. Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

a) „landbúnaðarafurðir“: afurðir sem eru skráðar í I. viðauka við EB-sáttmálann, að undanskildum fiskafurðum,

b) „vinnsla landbúnaðarafurða“: öll starfsemi er varðar landbúnaðarafurðir ef afrakstur hennar er afurð sem einnig er landbúnaðarafurð, þó ekki starfsemi á bújörðum sem er nauðsynleg við undirbúning dýra- eða plöntuafurða til fyrstu sölu,

c) „markaðssetning landbúnaðarafurða“: að geyma eða sýna með það í huga að selja, bjóða til sölu, afhenda eða einhver önnur aðferð til að markaðssetja, þó ekki fyrsta sala frumframleiðanda til endurseljenda eða vinnsluaðila og öll starfsemi sem felst í að undirbúa afurð fyrir slíka fyrstu sölu; sala frumframleiðanda til neytenda skal teljast markaðssetning ef hún fer fram á sérstökum stað sem notaður er í þeim tilgangi,

2. gr.

Minniháttaraðstoð

1. Líta skal svo á að aðstoðarráðstafanir, sem uppfylla skilyrðin sem mælt er fyrir um í 2.–5. mgr. þessarar greinar, samrýmist ekki öllum viðmiðununum í 1. mgr. 87. gr. sáttmálans og skulu þær því undanskildar tilkynningaskyldunni sem um getur í 3. mgr. 88. gr. sáttmálans.

2. Heildarfjárhæð minniháttaraðstoðar, sem er veitt einu fyrirtæki, skal ekki fara yfir 200 000 evrur á þriggja reikningsára tímabili. Heildarfjárhæð minniháttaraðstoðar, sem er veitt einu fyrirtæki, sem stundar flutninga á vegum, skal ekki fara yfir 100 000 evrur á þriggja reikningsára tímabili. Þessi efri mörk skulu gilda óháð því í hvaða formi minniháttaraðstoðin er eða hvaða markmið eru sett og án tillits til þess hvort aðstoðin, sem aðildarríkið veitir, er fjármögnuð eingöngu eða að hluta til af fjármunum Bandalagsins. Tímabilið skal ákvarðað með tilliti til reikningsáranna sem fyrirtækið notar í aðildarríkinu sem um er að ræða.

Ef heildarfjárhæð aðstoðar, sem er veitt innan ramma aðstoðarráðstöfunar, fer yfir þessi efri mörk getur sú aðstoð ekki fallið undir þessa reglugerð, ekki heldur sá hluti hennar sem fer ekki yfir efri mörkin. Í slíku tilviki er hvorki hægt að krefjast ávinnings samkvæmt þessari reglugerð vegna þessara aðstoðarráðstafana á þeim tíma sem aðstoðin er veitt né heldur síðar.

⁽¹⁾ Stjótd. EB L 17, 21.1.2000, bls. 22.

3. Efri mörkin, sem mælt er fyrir um í 2. mgr., skulu tilgreind sem úthlutun í reiðufé. Allar tölur, sem eru notaðar, skulu vera brúttótölur, þ.e. án frádráttar vegna skatta eða annarra álagna. Þegar aðstoð er veitt í öðru formi en sem styrkur skal fjárhæðin, sem veitt er til aðstoðarinnar, vera ígildi brúttóstyrkveitingar.

Aðstoð, sem er greidd með nokkrum afborgunum, skal reiknuð til núvirðis á þeim tíma þegar hún er veitt. Vextirnir, sem nota skal við núvirðisreikning og við að reikna ígildi brúttóstyrkveitingar, skulu vera gildandi viðmiðunarvextir á þeim tíma sem styrkurinn er veittur.

4. Þessi reglugerð gildir aðeins um aðstoð ef hægt er að reikna nákvæmlega ígildi brúttóstyrkveitingar hennar fyrir fram án þess að nauðsynlegt sé að gera áhættumat (gagnsæ aðstoð). Einkum skal taka tillit til eftirfarandi atriða:

- a) Fara skal með aðstoð í formi lána sem gagnsæja minniháttaraðstoð þegar ígildi brúttóstyrkveitingar hefur verið reiknað á grundvelli gildandi markaðsvaxta þegar aðstoð er veitt.
- b) Aðstoð í formi fjármagnsinnspýtingar skal ekki teljast gagnsæ minniháttaraðstoð nema heildarfjárhæð innspýtingar af hálfu hins opinbera fari ekki yfir efri mörk minniháttaraðstoðar.
- c) Aðstoð sem felst í ráðstöfunum er varða áhættufjármagn skal ekki teljast gagnsæ minniháttaraðstoð nema kveðið sé á um það í viðeigandi áætlun um áhættufjármagn að það skuli vera innan efri marka minniháttaraðstoðarinnar fyrir hvert fyrirtæki sem um er að ræða.
- d) Fara skal með staka aðstoð, sem veitt er samkvæmt ábyrgðarkerfi til fyrirtækja sem eiga ekki í erfiðleikum, sem gagnsæja minniháttaraðstoð þegar sá hluti lánsfjárhæðar sem nýtur ábyrgðar, og er veittur samkvæmt slíku kerfi fer ekki yfir 1 500 000 evrur hjá hverju fyrirtæki. Fara skal með staka aðstoð, sem veitt er samkvæmt ábyrgðarkerfi til hagsbóta fyrir fyrirtæki sem stunda flutninga á vegum og eiga ekki í erfiðleikum, sem gagnsæja minniháttaraðstoð þegar sá hluti lánsfjárhæðar sem nýtur ábyrgðar og er veitt samkvæmt slíku kerfi, fer ekki yfir 750 000 evrur hjá hverju fyrirtæki. Ef sá hluti lánsfjárhæðar sem nýtur ábyrgðar er aðeins tiltekinn hluti af efri mörkunum telst ígildi brúttóstyrkveitingar þeirrar ábyrgðar samsvara sama hluta af gildandi efri mörkum og mælt er fyrir um í 2. mgr. 2. gr. Ábyrgðin skal ekki fara yfir 80% af láninu sem liggur til grundvallar. Ábyrgðarkerfi skulu einnig teljast gagnsæ ef i) aðferðin við að reikna út ígildi brúttóstyrkveitingar, sem felst í ábyrgðunum, hefur, áður en kerfið kemur til framkvæmda, verið samþykkt af framkvæmdastjórninni í kjölfar tilkynningar um aðferðina samkvæmt annarri reglugerð sem framkvæmdastjórnin hefur samþykkt á sviði ríkisaðstoðar og ii) samþykkt aðferðin varðar beint þá tegund ábyrgðar og viðskipta sem um er að ræða í tengslum við beitingu þessarar reglugerðar.

5. Minniháttaraðstoð skal ekki sameinuð ríkisaðstoð að því er varðar sama aðstoðarhæfa kostnaðinn ef slík sameining leiðir til aukinnar aðstoðar umfram það sem ákveðið var fyrir sérstakar aðstæður í hverju tilviki með reglugerð um hópundanþágu eða ákvörðun sem framkvæmdastjórnin hefur samþykkt.

3. gr.

Eftirlit

1. Ef aðildarríki hyggst veita fyrirtæki minniháttaraðstoð skal það tilkynna fyrirtækinu skriflega um fyrirhugaða fjárhæð aðstoðarinnar (tilgreint sem ígildi brúttóstyrkveitingar) og það í hverju minniháttaraðstoðin er fölginn ásamt því að vísa með skýrum hætti í þessa reglugerð og tilgreina titil hennar og tilvísun í birtingu hennar í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins. Ef minniháttaraðstoð er veitt ólíkum fyrirtækjum á grundvelli aðstoðarkerfis og mismunandi fjárhæðir stakrar aðstoðar eru veittar þessum fyrirtækjum samkvæmt aðstoðarkerfinu geta viðkomandi aðildarríki uppfyllt þessa skyldu með því að tilkynna fyrirtækjunum um fasta fjárhæð sem samsvarar þeirri fjárhæð hámarksaðstoðar sem hægt er að veita samkvæmt aðstoðarkerfinu. Í því tilviki skal nota föstu fjárhæðina til að ákvarða hvort efri mörkin, sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 2. gr. séu virt. Áður en aðstoðin er veitt skulu aðildarríkin einnig fá yfirlýsingu hjá viðkomandi fyrirtæki, skriflega eða í rafrænu formi, um alla aðra minniháttaraðstoð sem það hefur fengið á tveimur næstliðnum reikningsárum og yfirstandandi reikningsári.

Aðildarríkin skulu ekki veita nýja minniháttaraðstoð fyrr en þau hafa gengið úr skugga um að það leiði ekki til þess að heildarfjárhæð minniháttaraðstoðar, sem fyrirtækið hefur fengið á tímabili, sem nær yfir viðkomandi reikningsár svo og tvö næstliðin reikningsár í því aðildarríki, fari yfir efri mörkin sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 2. gr.

2. Ef aðildarríki hefur komið upp miðlægri skrá yfir minniháttaraðstoð, sem í eru tæmandi upplýsingar um alla minniháttaraðstoð sem yfirvöld í því aðildarríki hafa veitt, gildir fyrsta undirgrein 1. mgr. ekki lengur en til þess tíma þegar skráin nær yfir þriggja ára tímabil.

Ef aðildarríki veitir aðstoð á grundvelli ábyrgðarkerfis þar sem ábyrgðin er fjármögnuð með fjárveitingu Evrópusambandsins í umboði Fjárfestingarsjóðs Evrópu gildir fyrsta undirgrein 1. mgr. þessarar greinar ekki lengur.

Í þeim tilvikum skal beita eftirfarandi eftirlitskerfi:

- a) á grundvelli upplýsinga sem fjárhagslegir milliliðir eiga að veita Fjárfestingarsjóði Evrópu skal sjóðurinn árlega taka saman skrá yfir aðstoðarþega og um ígildi brúttóstyrkveitingar sem hver og einn þeirra hefur fengið. Fjárfestingarsjóður Evrópu skal senda þessar upplýsingar til viðeigandi aðildarríkis og til framkvæmdastjórnarinnar og

b) viðkomandi aðildarríki skal miðla þeim upplýsingum til endanlegra aðstoðarþega innan þriggja mánaða frá móttöku upplýsinganna frá Fjárfestingarsjóði Evrópu og

c) viðkomandi aðildarríki skal fá yfirlýsingu frá hverjum og einum aðstoðarþega um að samanlögð minniháttaraðstoð, sem hann hefur fengið, fari ekki yfir efri mörkin sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 2. gr. Hafi aðstoð við einn eða fleiri aðstoðarþega farið yfir efri mörkin skal viðkomandi aðildarríki sjá til þess að annaðhvort verði framkvæmdastjórninni tilkynnt um þá aðstoð sem leiddi til þess að farið var yfir mörkin eða að aðstoðarþegi endurgreiði hana.

3. Aðildarríkin skulu skrá og taka saman allar upplýsingar varðandi beitingu þessarar reglugerðar. Í slíkum skráum skulu koma fram allar nauðsynlegar upplýsingar til að sýna fram á að skilyrðin í þessari reglugerð séu uppfyllt. Halda skal skrár varðandi staka minniháttaraðstoð í 10 ár frá þeim degi sem hún er veitt. Halda skal skrár varðandi aðstoðarkerfi minniháttaraðstoðar í 10 ár frá þeim degi sem síðasta, staka aðstoðin var veitt samkvæmt slíku kerfi. Viðkomandi aðildarríki skal láta framkvæmdastjórninni í té, samkvæmt skriflegri beiðni og innan 20 virkra daga eða lengri tíma, sem er tilgreindur í beiðninni, allar upplýsingar sem framkvæmdastjórnin telur nauðsynlegt að hafa til að geta metið hvort skilyrðin í þessari reglugerð hafi verið uppfyllt, einkum heildarfjárhæð þeirrar minniháttaraðstoðar sem fyrirtæki hefur fengið.

4. gr.

Breytingar

Eftirfarandi breytingar eru gerðar á 2. gr. reglugerðar (EB) nr. 1860/2004:

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 15. desember 2006.

- a) í fyrsta lið falli brott orðin „vinnsla og markaðssetning“,
- b) 3. liður. falli brott.

5. gr.

Bráðabirgðaráðstafanir

1. Þessi reglugerð gildir um aðstoð sem var veitt fyrir gildistöku hennar til fyrirtækja sem starfa í flutningageiranum og á sviði vinnslu og markaðssetningar landbúnaðarafurða ef aðstoðin uppfyllir öll skilyrði sem mælt er fyrir um í 1. og 2. gr. Framkvæmdastjórnin skal meta alla aðstoð, sem uppfyllir ekki þessi skilyrði, í samræmi við viðkomandi ramma, viðmiðunarreglur, orðsendingar og tilkynningar.

2. Líta skal svo á að stök minniháttaraðstoð, sem veitt er frá 2. febrúar 2001 til 30. júní 2007 og uppfyllir skilyrði reglugerðar (EB) nr. 69/2001, uppfylli ekki allar viðmiðanirnar í 1. mgr. 87. gr. sáttmálans og skal því vera undanskilin tilkynningaskyldunni sem um getur í 3. mgr. 88. gr. sáttmálans.

3. Við lok gildistíma þessarar reglugerðar má framkvæma löglega alla minniháttaraðstoð sem uppfyllir skilyrðin í þessari reglugerð í sex mánuði í viðbót.

6. gr.

Gildistaka og gildistími

Reglugerð þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Hún gildir frá 1. janúar 2007 til 31. desember 2013.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Neelie KROES

framkvæmdastjóri.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2006/15/EB

2009/EES/25/17

frá 7. febrúar 2006

um gerð annarrar skrár yfir leiðbeinandi viðmiðunarmörk fyrir váhrif í starfi við framkvæmd tilskipunar ráðsins 98/24/EB og um breytingu á tilskipunum 91/322/EBE og 2000/39/EB (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

um váhrif í starfi hafa verið sett fyrir innan Bandalagsins, með hliðsjón af viðmiðunarmörkum Bandalagsins en mega ákvarða eðli hans í samræmi við innlenda löggjöf og venju.

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 98/24/EB frá 7. apríl 1998 um að tryggja öryggi og vernda heilsu starfsmanna gegn áhættu vegna efnafræðilegra áhrifavalda á vinnustað⁽¹⁾, einkum 2. mgr. 3. gr.,

- 5) Rétt er að líta á leiðbeinandi viðmiðunarmörk fyrir váhrif í starfi sem mikilvægan þátt í heildarstefnu sem miðar að því að vernda heilbrigði starfsmanna á vinnustöðum gegn áhættu af völdum hættulegra efna.

með hliðsjón af áliti ráðgjafarnefndar um öryggi, hollustuhætti og heilsuvernd á vinnustöðum,

- 6) Í niðurstöðum áhættumatsins og áætlunum, sem miða að því að draga úr áhættu, sem mótaðar eru innan ramma reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 793/93⁽³⁾ um mat og eftirlit með áhættu skráðra efna, er kveðið á um að sett séu mörk fyrir váhrif í starfi eða þau endurskoðuð að því er varðar nokkur efni.

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Samkvæmt tilskipun 98/24/EB skal framkvæmdastjórnin leggja fram tillögu um evrópsk markmið, sem sett yrðu á vettvangi Bandalagsins, í formi leiðbeinandi viðmiðunarmarka fyrir váhrif í starfi til að vernda starfsmenn gegn áhættu vegna efna.
- 2) Við þetta verkefni skal framkvæmdastjórnin njóta aðstoðar vísindanefndarinnar um viðmiðunarmörk fyrir váhrif í starfi af völdum efnafræðilegra áhrifavalda sem komið var á fót með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 95/320/EB⁽²⁾.
- 3) Leiðbeinandi viðmiðunarmörk fyrir váhrif í starfi eru heilbrigðistengd mörk, sem eru ekki bindandi, eru leidd af nýjustu vísindalegu gögnum, sem tiltæk eru, og taka mið af þeirri mælitækni sem er fyrir hendi. Þau marka viðmiðunargildi váhrifa en undir þeim er ekki búist við skaðlegum áhrifum frá tilteknu efni. Þau eru nauðsynleg fyrir ákvörðun og mat vinnuveitanda á áhættu í samræmi við 4. gr. tilskipunar 98/24/EB.
- 4) Aðildarríkin skulu setja innlend viðmiðunarmörk fyrir váhrif í starfi að því er varðar sérhvern þann efnafræðilega áhrifavald, sem leiðbeinandi viðmiðunarmörk

- 7) Fyrsta og önnur skrá yfir leiðbeinandi viðmiðunarmörk fyrir váhrif í starfi voru teknar saman í tilskipunum framkvæmdastjórnarinnar 91/322/EBE⁽⁴⁾ og 96/94/EB⁽⁵⁾ samkvæmt tilskipun ráðsins 80/1107/EBE frá 27. nóvember 1980 um verndun starfsmanna gegn áhættu vegna efna-, eðlis- og líffræðilegra áhrifavalda á vinnustöðum⁽⁶⁾.
- 8) Tilskipun 80/1107/EBE var felld úr gildi frá og með 5. maí 2001 með tilskipun 98/24/EB.
- 9) Í tilskipun 98/24/EB er kveðið á um að tilskipanir 91/322/EBE og 96/94/EBE skuli gilda áfram.
- 10) Tilskipun 96/94/EB var felld úr gildi frá og með 31. desember 2001 með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2000/39/EB frá 8. júní 2000 um gerð fyrstu skrár um leiðbeinandi viðmiðunarmörk fyrir váhrif í starfi við framkvæmd tilskipunar ráðsins 98/24/EB um að tryggja öryggi og vernda heilsu starfsmanna gegn áhættu vegna efnafræðilegra áhrifavalda á vinnustað⁽⁷⁾.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 38, 9.2.2006, bls. 36. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 30/2007 frá 27. apríl 2007 um breytingu á XVIII viðauka (Öryggi og hollustuhættir á vinnustöðum, vinnuréttur og jafnrétti kynjanna) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 38, 9.8.2007, p. 35.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 131, 5.5.1998, bls. 11.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 188, 9.8.1995, bls. 14.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 84, 5.4.1993, bls. 1. Reglugerðinni var breytt með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1882/2003 (Stjtið. ESB L 284, 31.10.2003, bls. 1).

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 177, 5.7.1991, bls. 22.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 338, 28.12.1996, bls. 86.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 327, 3.12.1980, bls. 8.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 142, 16.6.2000, bls. 47.

- 11) Rétt er, á grundvelli mats á nýjustu vísindagögnum, sem tiltæk eru, að endurskoða leiðbeinandi viðmiðunarmörk fyrir váhrif í starfi sem voru ákvörðuð með tilskipun 91/322/EBE.
- 12) Vísindanefndin um viðmiðunarmörk fyrir váhrif í starfi af völdum efnafræðilegra áhrifavalda hefur, í samræmi við 3. gr. tilskipunar 98/24/EB, metið samtals 33 efni sem talin eru upp í viðaukanum við þessa tilskipun. Af þessum 33 efnum voru sautján þegar skráð í viðaukanum við tilskipun 91/322/EBE. Vísindanefndin um viðmiðunarmörk fyrir váhrif í starfi af völdum efnafræðilegra áhrifavalda leggur til að sett verði ný leiðbeinandi viðmiðunarmörk fyrir fjögur þessara efna og að fyrri viðmiðunarmörk gildi áfram fyrir þrettán efni. Því ber að fella brott þessi sautján efni, sem nú eru talin upp í viðaukanum við þessa tilskipun, úr viðaukanum við tilskipun 91/322/EBE en hin tíu efnin skulu áfram vera skráð í viðaukanum við tilskipun 91/322/EBE.
- 13) Tíu efni skulu áfram vera skráð í viðauka við tilskipun 91/322/EBE. Hvað varðar níu af þessum efnum hefur vísindanefndin um viðmiðunarmörk fyrir váhrif í starfi af völdum efnafræðilegra áhrifavalda ekki enn lagt til leiðbeinandi viðmiðunarmörk fyrir váhrif í starfi en búist er við að frekari vísindaleg gögn verði tiltæk í náninni framtíð fyrir tíunda efnið og að þau verði lögð fyrir vísindanefndina til umfjöllunar.
- 14) Í skránni í viðaukanum við þessa tilskipun eru einnig sextán önnur efni sem vísindanefndin um viðmiðunarmörk fyrir váhrif í starfi af völdum efnafræðilegra áhrifavalda hefur mælt með leiðbeinandi viðmiðunarmörkum fyrir váhrif í starfi fyrir, að undangengnu mati á nýjustu vísindagögnum, sem tiltæk eru, um áhrif á heilsu í starfi og með tilliti til þeirrar mælitækni sem er fyrir hendi í samræmi við 3. gr. tilskipunar 98/24/EB.
- 15) Eitt þessara sextán efna, mónóklórbensen, var skráð í viðaukann við tilskipun 2000/39/EB. Vísindanefndin um viðmiðunarmörk fyrir váhrif í starfi af völdum efnafræðilegra áhrifavalda hefur endurskoðað leiðbeinandi viðmiðunarmörk fyrir váhrif í starfi á grundvelli nýlegra vísindagagna og lagt til að sett verði ný viðmiðunarmörk fyrir váhrif í starfi. Því skal fella þetta efni, sem nú er skráð í viðaukanum við þessa tilskipun, brott úr viðaukanum við tilskipun 2000/39/EB.
- 16) Einnig er nauðsynlegt að setja viðmiðunarmörk fyrir skammvinn váhrif af völdum tiltekinna efna þar sem tekið er tillit til áhrifa sem koma til vegna skammvinnra váhrifa.
- 17) Þegar um sum efni er að ræða er nauðsynlegt að taka tillit til möguleikans á upptöku í gegnum húð til að tryggja bestu mögulegu vernd.
- 18) Tilskipun þessi skal vera raunhæft skref í þá átt að gera félagsmálabátt innri markaðarins að veruleika.
- 19) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót með 17. gr. tilskipunar ráðsins 89/391/EBE frá 12. júní 1989 um lögleiðingu ráðstafana er stuðla að bættu öryggi og heilsu starfsmanna á vinnustöðum ⁽¹⁾.
- 20) Því ber að breyta tilskipun 91/322/EBE til samræmis við það.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Vegna framkvæmdar á tilskipun 98/24/EB er hér með ákvörðuð önnur skrá um leiðbeinandi viðmiðunarmörk fyrir váhrif í starfi að því er varðar efnafræðilegu áhrifavaldana sem taldir eru upp í viðaukanum.

2. gr.

Aðildarríkin skulu setja innlend viðmiðunarmörk fyrir váhrif í starfi að því er varðar efnafræðilegu áhrifavaldana sem taldir eru upp í viðaukanum, með hliðsjón af viðmiðunarmörkum Bandalagsins.

3. gr.

Í viðaukanum við tilskipun 91/322/EBE skal fella brott tilvísanir í efnin nikótín, maurasýru, metanól, asetónitríl, nitróbensen, resorsínól, dietýlamin, koltvísýring, oxalsýru, sýanamíð, dífosfórpentaoxíð, dífosfórpentasúlfíð, bróm, fosfórpentaklóríð, píreter, baríum (sem Ba í leysanlegum samböndum), silfur (sem Ag í leysanlegum samböndum) og leiðbeinandi viðmiðunarmörk þeirra.

Í viðaukanum við tilskipun 2000/39/EB falli brott tilvísun í efnið klórbensen.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 183, 29.6.1989, bls. 1.

4. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnáðvarfyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 18 mánuðum eftir gildistöku hennar.

Þau skulu senda framkvæmdastjórninni þegar í stað þessi ákvæði og samsvörunartöflu milli viðkomandi ákvæða og þessarar tilskipunar.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

5. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

6. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 7. febrúar 2006.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Vladimír ŠPIDLA

framkvæmdastjóri.

VIDAUKI

LEIÐBEINANDI VIÐMIÐUNARMÖRK FYRIR VÁHRIF Í STARFI

EINECS-nr. ⁽¹⁾	CAS-nr. ⁽²⁾	Heiti áhrifavalds	Viðmiðunarmörk				Táknun ⁽³⁾
			8 klst. ⁽⁴⁾		Skammvinn váhrif ⁽⁵⁾		
			mg/m ³ ⁽⁶⁾	ppm ⁽⁷⁾	mg/m ³ ⁽⁶⁾	ppm ⁽⁷⁾	
200-193-3	54-11-5	Níkótín	0,5	—	—	—	húð
200-579-1	64-18-6	Maurasýra	9	5	—	—	—
200-659-6	67-56-1	Metanól	260	200	—	—	húð
200-830-5	75-00-3	Klóretan	268	100	—	—	—
200-835-2	75-05-8	Asetonitríl	70	40	—	—	húð
201-142-8	78-78-4	Ísópentan	3 000	1 000	—	—	—
202-716-0	98-95-3	Nítróbensen	1	0,2	—	—	húð
203-585-2	108-46-3	Resorsínól	45	10	—	—	húð
203-625-9	108-88-3	Tólúen	192	50	384	100	húð
203-628-5	108-90-7	Mónóklórbensen	23	5	70	15	—
203-692-4	109-66-0	Pentan	3 000	1 000	—	—	—
203-716-3	109-89-7	Dietýlamin	15	5	30	10	—
203-777-6	110-54-3	n-Hexan	72	20	—	—	—
203-806-2	110-82-7	Sýklóhexan	700	200	—	—	—
203-815-1	110-91-8	Morfólín	36	10	72	20	—
203-906-6	111-77-3	2-(2-metoxýetoxý)etanól	50,1	10	—	—	húð
203-961-6	112-34-5	2-(2-bútoxýetoxý)etanól	67,5	10	101,2	15	—
204-696-9	124-38-9	Koltvísýringur	9 000	5 000	—	—	—
205-483-3	141-43-5	2-aminóetanól	2,5	1	7,6	3	húð
205-634-3	144-62-7	Oxalsýra	1	—	—	—	—
206-992-3	420-04-2	Sýanamíð	1	0,58	—	—	húð
207-343-7	463-82-1	Neópentan	3 000	1 000	—	—	—
215-236-1	1314-56-3	Dífosfórpentaoxíð	1	—	—	—	—
215-242-4	1314-80-3	Dífosfórpentasúlfíð	1	—	—	—	—
231-131-3		Silfur (sem Ag í leysanlegum samböndum)	0,01	—	—	—	—
		Baríum (sem Ba í leysanlegum samböndum)	0,5	—	—	—	—
		Króm, ólífrænt króm (II)	2	—	—	—	—
		Sambönd og ólífrænt króm (III)					
		Sambönd (óleysanleg)					
231-714-2	7697-37-2	Saltpéturssýra	—	—	2,6	1	—
231-778-1	7726-95-6	Bróm	0,7	0,1	—	—	—
231-959-5	7782-50-5	Klór	—	—	1,5	0,5	—
232-260-8	7803-51-2	Fosfín	0,14	0,1	0,28	0,2	—
	8003-34-7	Prestafíll (pyrethrum) (hreinsaður af næmandi laktónum)	1	—	—	—	—
233-060-3	10026-13-8	Fosfórpentakloríð	1	—	—	—	—

⁽¹⁾ EINECS: Evrópuskrá yfir markaðssett kemisk efni⁽²⁾ CAS-númer: Skráningarnúmer hjá Upplýsingaþjónustu um iðefni⁽³⁾ Táknunin „húð“ gefur til kynna möguleika á umtalsverðri upptöku efnisins í gegnum húð.⁽⁴⁾ Mæld eða reiknuð miðað við átta stunda tímavegið meðaltal.⁽⁵⁾ Óheimilt er að fara yfir þessi viðmiðunarmörk. Gildin eru miðuð við 15 mínútna váhrif, nema annað sé tekið fram.⁽⁶⁾ mg/m³: milligrömm á rúmmetra lofti við 20 °C og 101,3 kPa.⁽⁷⁾ ppm: hlutar af milljón miðað við rúmmál í lofti (ml/m³).

TILSKIPUN RÁÐSINS 2005/47/EB

2009/EES/25/18

frá 18. júlí 2005

um samninginn milli Sambands evrópskra járnbrautarfélaga (CER) og Sambands félaga flutningaverkamanna í Evrópu (ETF) um tiltekna þætti varðandi vinnuskilyrði farstarfsmanna sem starfa við rekstrarsamhæfða þjónustu yfir landamæri í járnbrautargeiranum (*)

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 2. mgr. 139. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Tilskipun þessi er í samræmi við grundvallarréttindin og meginreglurnar, sem sett eru fram í sáttmála Evrópusambandsins um grundvallarréttindi, og á að tryggja að ákvæði 31. gr. hans séu uppfyllt í einu og öllu en í henni er kveðið á um að allir starfsmenn eigi rétt á heilsusamlegum, öruggum og sómasamlegum vinnuskilyrðum, takmörkun á hámarksvinnutíma, vikulegum og daglegum hvíldartíma og árlegu, launuðu orlofi.
- 2) Aðilar vinnumarkaðarins geta, í samræmi við 2. mgr. 139. gr. sáttmálans, farið sameiginlega fram á að samningum, sem gerðir eru á vettvangi Bandalagsins, sé hrundið í framkvæmd með tilskipun ráðsins, að tillögu framkvæmdastjórnarinnar.
- 3) Ráðið samþykkti tilskipun 93/104/EB frá 23. nóvember 1993 um ákveðna þætti er varða skipulag vinnutíma⁽¹⁾. Járnbrautarflutningar voru eitt þeirra athafnasviða sem féllu utan gildissviðs þeirrar tilskipunar. Evrópuþingið og ráðið samþykktu tilskipun 2000/34/EB⁽²⁾ um að breyta tilskipun 93/104/EB þannig að hún tæki til þeirra geira og þeirrar starfsemi sem höfðu áður fallið utan gildissviðs hennar.
- 4) Með samþykkt Evrópuþingsins og ráðsins á tilskipun 2003/88/EB frá 4. nóvember 2003 um ákveðna þætti er varða skipulag vinnutíma⁽³⁾, var tilskipun 93/104/EB kerfisbundin og felld niður.
- 5) Í tilskipun 2003/88/EB er kveðið á um undanþágur frá 3., 4., 5., 8. og 16. gr. hennar þegar um er að ræða fólk sem vinnur við járnbrautarflutninga um borð í lestum.
- 6) Samband evrópskra járnbrautarfélaga (CER) og Samband félaga flutningaverkamanna í Evrópu (ETF) hafa tilkynnt framkvæmdastjórninni að þau óski eftir að hefja samningaviðræður í samræmi við 1. mgr. 139. gr. sáttmálans.
- 7) Þann 27. janúar 2004 gerðu þessi samtök með sér samning um tiltekna þætti varðandi vinnuskilyrði farstarfsmanna sem starfa við rekstrarsamhæfða þjónustu yfir landamæri, hér á eftir nefndur „samningurinn“.
- 8) Í samningnum var sett fram sameiginleg beiðni til framkvæmdastjórnarinnar um að samningnum yrði hrundið í framkvæmd með ákvörðun ráðsins, að tillögu framkvæmdastjórnarinnar, í samræmi við 2. mgr. 139. gr. sáttmálans.
- 9) Tilskipun 2003/88/EB gildir um farstarfsmenn sem starfa við rekstrarsamhæfða þjónustu yfir landamæri, nema þegar sértækari ákvæði er að finna í þessari tilskipun og í samningnum sem fylgir með henni.
- 10) Að því er varðar 249. gr. sáttmálans er tilskipun viðeigandi gerningur til að hrinda samningnum í framkvæmd.
- 11) Þar sem aðildarríkin geta ekki, vegna tilkomu innri markaðarins í járnbrautarflutningsgeiranum og samkeppni í honum, náð markmiðum þessarar tilskipunar, sem er ætlað að vernda heilsu og öryggi, nægilega vel og þeim verður betur náð á vettvangi Bandalagsins getur Bandalagið samþykkt ráðstafanir í samræmi við dreifráðisregluna eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans. Í samræmi við meðalhöfsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari tilskipun til að ná þessum markmiðum.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 195, 27.7.2005, bls. 15. Hentar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 31/2007 frá 27. apríl 2007 um breytingu á XVIII viðauka (Öryggi og hollustuhættir á vinnustöðum, vinnuréttur og jafnrétti kynjanna) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 38, 9.8.2007, p. 36.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 307, 13.12.1993, bls. 18. Tilskipuninni var breytt með tilskipun 2000/34/EB.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 195, 1.8.2000, bls. 41.

⁽³⁾ Stjtið. ESB L 299, 18.11.2003, bls. 9.

12) Þróun járnbrautargeirans í Evrópu kallar á náð eftirlit með hlutverki núverandi og nýrra aðila, til að tryggja samstillta þróun í Bandalaginu. Skoðanaskipti aðila vinnumarkaðarins í Evrópu á þessu sviði skulu endurspeglja þessa þróun og taka tillit til hennar að því marki sem unnt er.

13) Samkvæmt tilskipuninni geta aðildarríkin sjálf skilgreint hugtök, sem notuð eru í samningnum en eru ekki sérstaklega skilgreind þar, í samræmi við innlenda löggjöf og venjur eins og gert er samkvæmt öðrum tilskipunum um félagsmálafestefnu þar sem svipuð hugtök eru notuð, að því tilskildu að skilgreiningarnar samrýmist samningnum.

14) Framkvæmdastjórnin hefur unnið tillögu að tilskipun í samræmi við orðsendingu sína frá 20. maí 1998 sem ber heitið „Aðlögun og kynning skoðanaskipta aðila vinnumarkaðarins á vettvangi Bandalagsins, þar sem tekið er tillit til stöðu samningsaðila og lögmætis hvers ákvæðis samningsins. Þeir aðilar sem undirrituðu samninginn hafa samanlagt nægilegt umboð farstarfsmanna járnbrauta sem starfa við rekstrarsamhæfða þjónustu járnbrautafélaga yfir landamæri.

15) Framkvæmdastjórnin hefur samið tillögu sína að tilskipun í samræmi við 2. mgr. 137. gr. sáttmálans þar sem kveðið er á um að í tilskipunum á sviði félags- og vinnumarkaðsmála skuli forðast að leggja á hömlur á sviði stjórnsýslu, fjármála eða löggjafar sem staðið gætu í vegi fyrir stofnun og vexti lítilla og meðalstórra fyrirtækja.

16) Í þessari tilskipun og í samningnum er mælt fyrir um lágmarksviðmiðanir; aðildarríkin og/eða aðilar vinnumarkaðarins skulu geta viðhaldið eða tekið upp hagstæðari ákvæði.

17) Framkvæmdastjórnin hefur gert Evrópuþinginu, efnahags- og félagsmálanefnd Evrópubandalaganna og svæðanefndinni viðvart með því að senda þeim tillögu sína að tilskipun til framkvæmdar samningnum.

18) Evrópuþingið samþykkti ályktun um samning aðila vinnumarkaðarins 26. maí 2005.

19) Framkvæmd samningsins stuðlar að því að markmiðum 136. gr. sáttmálans verði náð.

20) Í samræmi við 34. gr. samstarfssamningsins milli stofnana um betri lagasetningu⁽¹⁾ verða aðildarríkin hvött til að semja, í eigin þágu og í þágu Bandalagsins, sínar eigin töflur sem sýna, eftir því sem kostur er, samsvörun milli þessarar tilskipunar og lögleiðingarráðstafananna og birta þær.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Tilgangurinn með þessari tilskipun er að hrinda í framkvæmd samningnum sem gerður var 27. janúar 2004 milli Sambands evrópskra járnbrautarfélaga (CER) og Sambands félaga flutningaverkamanna í Evrópu (ETF) um tiltekna þætti varðandi vinnuskilyrði farstarfsmanna sem starfa við rekstrarsamhæfða þjónustu yfir landamæri.

Texti samningsins fylgir með þessari tilskipun.

2. gr.

1. Aðildarríkjnum er heimilt að viðhalda eða taka upp hagstæðari ákvæði en þau sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun.

2. Framkvæmd þessarar tilskipunar skal ekki við neinar aðstæður fela í sér nægilegar ástæður til að réttlæta skerðingu almennrar vinnuverndar starfsmanna á þeim sviðum sem þessi tilskipun tekur til. Þetta skal þó ekki hafa áhrif á rétt aðildarríkjanna og/eða vinnuveitenda og launamanna til að setja, með tilliti til breyttra aðstæðna, önnur laga-, eftirlits- eða samnings-ákvæði en þau sem gilda við samþykkt þessarar tilskipunar, að því tilskildu að þeim lágmarkskröfum, sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun, sé ætíð fullnægt.

3. gr.

Með fyrirvara um ákvæði samningsins um eftirfylgni og mat undirritunaraðila, skal framkvæmdastjórnin, að höfðu samráði við aðila vinnumarkaðarins á evrópskum vettvangi, senda skýrslu til Evrópuþingsins og ráðsins um framkvæmd þessarar tilskipunar í ljósi þróunar járnbrautargeirans, fyrir 27. júlí 2011.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB C 321, 31.12.2003, bls. 1.

4. gr.

Aðildarríkin skulu ákvarða viðurlög sem beita má við brotum á innlendum ákvæðum, sem sett eru samkvæmt þessari tilskipun, og gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að þeim sé beitt. Viðurlög skulu vera skilvirk, í réttu hlutfalli við brot og letjandi. Aðildarríkin skulu, eigi síðar en 27. júlí 2008, tilkynna framkvæmdastjórninni um þessi ákvæði og allar síðari breytingar þar á skulu tilkynntar í tæka tíð.

5. gr.

Aðildarríkin skulu, að höfðu samráði við aðila vinnumarkaðarins, samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 27. júlí 2008 eða tryggja að aðilar vinnumarkaðarins hafi samþykkt nauðsynleg ákvæði með samningi fyrir þann dag. Þau skulu þegar í stað framsenda texta ákvæðanna til framkvæmdastjórnarinnar.

Aðildarríkin skulu gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að geta, hvenær sem er, ábyrgst niðurstöðuna sem krafist er í þessari tilskipun og skulu tilkynna framkvæmdastjórninni það þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

6. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

7. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 18. júlí 2005.

Fyrir hönd ráðsins,

M. BECKETT

forseti.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2009/EES/25/19

frá 1. mars 2006

um reglur, samkvæmt reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 761/2001, um notkun kennimerkis umhverfisstjórnunarkerfis Bandalagsins (EMAS) í undantekningartilvikum á flutningsumbúðir og þriðjastigsumbúðir (*)

(tilkynnt með númeri C(2006) 306)

(2006/193/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

skyni að veita hagsmunaaðilum upplýsingar um umhverfismál á skilvirkan hátt.

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 761/2001 frá 19. mars 2001 um að heimila frjálsa aðild fyrirtækja/stofnana að umhverfisstjórnunarkerfi Bandalagsins (EMAS) ⁽¹⁾, einkum annarri undirgrein 3. mgr. 8. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Kennimerki umhverfisstjórnunarkerfis Bandalagsins (EMAS-merkið) gefur almenningi og öðrum hagsmunaaðilum til kynna að fyrirtækið/stofnunin með EMAS-skráninguna hafi komið á fót umhverfisstjórnunarkerfi í samræmi við kröfurnar í reglugerð (EB) nr. 761/2001.
- 2) Ekki má nota EMAS-merkið á vörur eða umbúðir þeirra eða í tengslum við staðhæfingar þar sem um samanburð við aðrar vörur, starfsemi og þjónustu er að ræða. Hluti matsins, sem kveðið er á um í 3. mgr. 15. gr. reglugerðar nr. 761/2001 (EB), skal hins vegar vera umfjöllun framkvæmdastjórnarinnar um það við hvaða sérstöku aðstæður sé heimilt að nota EMAS-merkið.
- 3) Tiltekin fyrirtæki/stofnanir með EMAS-skráningu hafa sýnt áhuga á því að nota EMAS-merkið á flutningsumbúðum sínum eða þriðjastigsumbúðum í því

- 4) Í matinu, sem unnið var skv. 3. mgr. 15. gr. reglugerðar nr. 761/2001 af hálfu framkvæmdastjórnarinnar og í samvinnu við aðildarríkin, um notkun, viðurkenningu og túlkun kennimerkisins var dregin sú ályktun að flutningsumbúðir og þriðjastigsumbúðir, eins og þær eru skilgreindar í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/62/EB frá 20. desember 1994 um umbúðir og umbúðaúrgang ⁽²⁾, væru undantekningartilvik í samræmi við 3. mgr. 8. gr. reglugerðar (EB) nr. 761/2001, svo fremi umbúðirnar tengist ekki beinlínis vörunum og því sé leyfilegt að nota EMAS-merkið á slíkar umbúðir.

- 5) Enn fremur skulu viðbótarupplýsingar fylgja kennimerkinu til að tryggja að ekki sé nein hætta á ruglingi við umhverfismerki á vörum og til að gefa almenningi og öðrum hagsmunaaðilum skýrt til kynna að notkun kennimerkisins tengist ekki á neinn hátt vörunum eða eiginleikum varanna sem eru í flutningsumbúðunum eða þriðjastigsumbúðunum heldur umhverfisstjórnunarkerfinu sem skráða fyrirtækið/stofnunin notar.
- 6) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót með 14. gr. reglugerðar (EB) nr. 761/2001.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 70, 9.3.2006, bls. 63. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 32/2007 frá 27. apríl 2007 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 38, 9.8.2007, p. 37.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 114, 24.4.2001, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 196/2006 (Stjtið. ESB L 32, 4.2.2006, bls. 4).

⁽²⁾ Stjtið. EB L 365, 31.12.1994, bls. 10. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2005/20/EB Evrópuþingsins og ráðsins (Stjtið. ESB L 70, 16.3.2005, bls. 17).

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

1. gr.

Fyrirtæki/stofnanir með EMAS-skráningu mega nota báðar útgáfunar af EMAS-merkinu sem settar eru fram í IV. viðauka við reglugerð (EB) nr. 761/2001 á flutningsumbúðum sínum eða þriðjastigsumbúðum í skilningi 1. mgr. 3. gr. tilskipunar 94/62/EB. Í slíkum tilvikum skal eftirfarandi texti fylgja EMAS-merkinu:

„[Heiti fyrirtækis/stofnunar með EMAS-skráningu] er fyrirtæki/stofnun sem fellur undir ramma umhverfisstjórnunarkerfis Bandalagsins (EMAS)“.

2. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 1. mars 2006.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Stavros DIMAS

framkvæmdastjóri.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2004/107/EB

2009/EES/25/20

frá 15. desember 2004

um arsen, kadmíum, kvikasilfur, nikkel og fjölhringa, arómatísk vetniskolefni í andrúmslofti (*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFAR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 1. mgr. 175. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

með hliðsjón af áliti efnahags- og félagsmálanefndar Evrópubandalaganna ⁽¹⁾,

að höfðu samráði við svæðanefndina,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Á grundvelli meginreglnanna í 3. mgr. 175. gr. sáttmálans er í sjöttu aðgerðaáætluninni á sviði umhverfismála, sem samþykkt var með ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 1600/2002/EB ⁽³⁾, kveðið á um nauðsyn þess að draga úr mengun þannig að skaðleg áhrif á heilbrigði manna, þar sem sérstakur gaumur er gefinn þeim hópum sem eru viðkvæmir, og á umhverfið í heild verði í lágmarki, að bæta vöktun og mat á loftgæðum, m.a. ákomu mengunarefna, og að veita almenningi upplýsingar.
- 2) Samkvæmt 1. mgr. 4. gr. tilskipunar ráðsins 96/62/EB frá 27. september 1996 um mat og stjórn á gæðum andrúmslofts ⁽⁴⁾ skal framkvæmdastjórnin leggja fram tillögur um reglur að því er varðar mengunarefni, sem tilgreind eru í I. viðauka við þá tilskipun, að teknu tilliti til ákvæðanna í 3. og 4. mgr. þeirrar greinar.

- 3) Rannsóknaniðurstöður sýna að arsen, kadmíum, nikkel og sum fjölhringa, arómatísk vetniskolefni eru krabbameinsvaldandi erfðaeitur í mönnum og að ekki eru greinanleg nein þau viðmiðunarmörk þar sem þessi efni eru hættulaus heilbrigði manna, þótt innan markanna séu. Áhrif á heilbrigði manna og umhverfið verða vegna styrks efnanna í andrúmslofti og vegna ákomu. Á tilteknum svæðum svarar ekki kostnaði að koma styrk arsens, kadmíums, nikkels og fjölhringa, arómatískra vetniskolefna á það stig að hann hafi ekki verulega áhættu í för með sér fyrir heilbrigði manna.

- 4) Í þeim tilgangi að halda í lágmarki skaðlegum áhrifum arsens, kadmíums, nikkels og fjölhringa, arómatískra vetniskolefna í lofti á heilbrigði manna, þar sem sérstakur gaumur er gefinn þeim hópum sem eru viðkvæmir, og á umhverfið í heild, skulu sett markgildi sem ná skal eftir því sem framast er unnt. Nota skal bensó(a)pýren sem markefni fyrir hættu á krabbameini af völdum fjölhringa, arómatískra vetniskolefna í andrúmslofti.

- 5) Setning markgildanna krefst ekki neinna ráðstafana sem hafa í för með sér óhóflegan kostnað. Að því er varðar iðjuver skal ekki gera ráðstafanir umfram notkun bestu, fánlegu tækni, í samræmi við tilskipun ráðsins 96/61/EB frá 24. september 1996 um samþættar mengunarvarnir og eftirlit með mengun ⁽⁵⁾, og sérstaklega ekki ráðstafanir sem kunna að leiða til lokunar iðjuvera. Þau kalla hins vegar á að aðildarríkin geri allar nauðsynlegar ráðstafanir til að draga úr kostnaði á öllum viðkomandi sviðum.

- 6) Einkum skal þess gætt að ekki sé litið á markgildin í þessari tilskipun sem gæðastaðla fyrir umhverfið, eins og þeir eru skilgreindir í 7. mgr. 2. gr. tilskipunar 96/61/EB, en um þá gilda strangari skilyrði, skv. 10. gr. þeirrar tilskipunar, en unnt er að uppfylla með notkun bestu, fánlegu tækni.

- 7) Í samræmi við 176. gr. sáttmálans er aðildarríkjum heimilt að viðhalda eða innleiða strangari verndarráðstafanir að því er varðar arsen, kadmíum, kvikasilfur, nikkel og fjölhringa, arómatísk vetniskolefni svo fremi þær samrýmist sáttmálanum og skal framkvæmdastjórninni tilkynnt um ráðstafanirnar.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 23, 26.1.2005, bls. 3. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 34/2007 frá 27. apríl 2007 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 38, 9.8.2007, p. 39.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB C 110, 30.4.2004, bls. 16.

⁽²⁾ Álit Evrópuþingsins frá 20. apríl 2004 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum ESB), ákvörðun ráðsins frá 15. nóvember 2004.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 242, 10.9.2002, bls. 1.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 296, 21.11.1996, bls. 55. Tilskipuninni var breytt með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1882/2003 (Stjtið. ESB L 284, 31.10.2003, bls. 1).

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 257, 10.10.1996, bls. 26. Tilskipuninni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1882/2003.

- 8) Ef styrkur fer yfir tiltekin viðmiðunarmörk mats skal vera skylt að fylgjast með arseni, kadmíumi, nikkeli og bensó(a)pýreni. Ef öðrum aðferðum er beitt að auki við mat getur það fækkað þeim föstu sýnatökustöðum sem annars yrði krafist. Gert er ráð fyrir að um frekari vöktun bakgrunnsstyrks í andrúmsloftinu og ákomu verði að ræða.
- 9) Kvikasilfur er mjög hættulegt efni fyrir heilbrigði manna og umhverfið. Það er víða að finna í umhverfinu og í formi metýlkvikasilfurs getur það safnast upp í lifverum og það safnast einkum fyrir í lifverum sem eru ofarlega í fæðukeðjunni. Kvikasilfur, sem er sleppt í andrúmsloftið, getur borist langar leiðir.
- 10) Framkvæmdastjórnin hyggst leggja fram heilsteypa áætlun árið 2005 um ráðstafanir til að vernda heilbrigði manna og umhverfið gegn losun kvikasilfurs, á grundvelli vistferilsnálgunar og með tilliti til framleiðslu, notkunar, meðhöndlunar úrgangs og losunar. Í þessu samhengi skal framkvæmdastjórnin huga að öllum viðeigandi ráðstöfunum með það fyrir augum að minnka magn kvikasilfurs í vistkerfum á landi og í vatni og minnka þannig inntöku kvikasilfurs með fæðu, en einnig að komast hjá því að kvikasilfur finnist í tilteknum afurðum.
- 11) Áhrif arsens, kadmíums, kvikasilfurs, nikkels og fjölhringa, arómatískra vetniskolefna á heilbrigði manna, m.a. gegnum fæðukeðjuna, og á umhverfið í heild stafa af styrk efnanna í andrúmslofti og ákomu og því ætti að taka tillit til uppsöfnunar þeirra í jarðvegi og verndar grunnvatns. Til að greiða fyrir endurskoðun þessarar tilskipunar árið 2010 skulu framkvæmdastjórnin og aðildarríkin íhuga að efla rannsóknir á áhrifum arsens, kadmíums, kvikasilfurs, nikkels og fjölhringa, arómatískra vetniskolefna á heilbrigði manna og umhverfið, einkum vegna ákomu.
- 12) Staðlaðar, nákvæmar mæliaðferðir og sameiginlegar viðmiðanir um staðsetningu mælistöðva eru mikilvægir þættir í mati á gæðum andrúmslofts þar eð upplýsingarnar verða þá sambærilegar í öllu Bandalaginu. Viðurkennt er að brýnt sé að fastsetja viðmiðunarmæliaðferðir. Framkvæmdastjórnin hefur þegar hafið vinnu við undirbúning CEN-staðla fyrir mælingu þessara efna í andrúmslofti þar sem markgildi eru skilgreind (fyrir arsen, kadmíum, nikkel og bensó(a)pýren) og fyrir ákomu þungmálma með það í huga að mótun og samþykkt staðlanna gangi sem hraðast fyrir sig. Þar til staðalaðferðir Staðlasamtaka Evrópu verða teknar upp skal heimila notkun staðlaðra viðmiðunarmæliaðferða, alþjóðlegra eða landsbundinna.
- 13) Senda skal framkvæmdastjórninni upplýsingar um styrk og ákomu reglufestu mengunarefnanna og þær verða grundvöllur reglulegra skýrslna.
- 14) Almenningur skal eiga auðvelt með að nálgast nýjustu upplýsingar um styrk í andrúmslofti og ákomu reglufestra mengunarefna.
- 15) Aðildarríkin skulu mæla fyrir um reglur um viðurlög við brotum á ákvæðum þessarar tilskipunar og tryggja að þeim sé framfylgt. Þessi viðurlög skulu vera skilvirk, í réttu hlutfalli við brotið og letjandi.
- 16) Samþykkja skal nauðsynlegar ráðstafanir til framkvæmdar þessari tilskipun í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið ⁽¹⁾.
- 17) Þær breytingar, sem eru nauðsynlegar vegna aðlögunar þessarar tilskipunar að framförum á sviði vísinda og tækni, skulu eingöngu tengjast viðmiðunum og aðferðum sem eru notaðar til að meta styrk og ákomu reglufestra mengunarefna eða nákvæmri lýsingu á tilhögun við að senda framkvæmdastjórninni upplýsingar. Þær mega ekki leiða til þess að markgildum verði breytt, hvorki beint né óbeint.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

*I. gr.***Markmið**

Markmiðin með þessari tilskipun eru að:

- a) setja markgildi fyrir styrk arsens, kadmíums, nikkels og bensó(a)pýrens í andrúmslofti til að komast hjá, koma í veg fyrir eða draga úr skaðlegum áhrifum arsens, kadmíums, nikkels og fjölhringa, arómatískra vetniskolefna á heilbrigði manna og umhverfið í heild,
- b) tryggja að gæðum andrúmslofts, að því er varðar arsen, kadmíum, nikkel og fjölhringa, arómatísk vetniskolefni, sé viðhaldið þar sem þau eru mikil og að þau verði bætt í öðrum tilvikum,
- c) ákvarða sameiginlegar aðferðir og viðmiðanir til að meta styrk arsens, kadmíums, kvikasilfurs, nikkels og fjölhringa, arómatískra vetniskolefna í andrúmslofti og ákomu arsens, kadmíums, kvikasilfurs, nikkels og fjölhringa, arómatískra vetniskolefna,

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

d) tryggja að nægilegra upplýsinga sé aflað um styrk arsens, kadmíums, kvikasilfurs, nikkels og fjölhringa, arómatískra vetniskolefna í andrúmslofti og ákomu arsens, kadmíums, kvikasilfurs, nikkels og fjölhringa, arómatískra vetniskolefna og að upplýsingarnar séu gerðar aðgengilegar almenningi.

2. gr.

Skilgreiningar

Að því er varðar þessa tilskipun skulu skilgreiningarnar í 2. gr. tilskipunar 96/62/EB gilda, að frátalinni skilgreiningunni á markgildi.

a) „markgildi“: styrkur mengunarefnis í andrúmslofti sem er ákvarðaður með það fyrir augum að komist verði hjá, komið í veg fyrir eða dregið úr skaðlegum áhrifum á heilbrigði manna og umhverfið í heild og sem skal nást innan tilskilinna tímamarka ef unnt er,

b) „heildarákoma“: heildarmagn mengunarefna sem kemur úr andrúmslofti á yfirborð (t.d. jarðveg, gróður, vatn, byggingar o.s.frv.) á tilgreindu svæði á tilgreindu tímabili,

c) „efri viðmiðunarmörk mats“: mörk sem eru tilgreind í II. viðauka en neðan þeirra er unnt að nota samþættar aðferðir, sem byggjast á hvoru tveggja, mælingum og reiknilíkönunum, til þess að meta gæði andrúmslofts í samræmi við 3. mgr. 6. gr. tilskipunar 96/62/EB,

d) „neðri viðmiðunarmörk mats“: mörk sem eru tilgreind í II. viðauka en neðan þeirra er unnt að nota aðferðir, sem byggjast annaðhvort eingöngu á reiknilíkönunum eða hlutlægu mati, til þess að meta gæði andrúmslofts í samræmi við 4. mgr. 6. gr. tilskipunar 96/62/EB,

e) „fastar mælingar“: mælingar sem eru gerðar á föstum stöðum, annaðhvort samfelld eða með slembisýnatöku, í samræmi við 5. mgr. 6. gr. tilskipunar 96/62/EB,

f) „arsen“, „kadmíum“, „nikkel“ og „bensó(a)pýren“: heildarinnihald þessara frumefna og efnasambanda í PM₁₀-þættinum,

g) „PM₁₀“: efnisagnir sem fara gegnum staðlað inntak, eins og það er skilgreint í EN 12341, sem með 50% skilvirkni skilur frá agnir sem hafa loftfræðilegt þvermál 10 µm,

h) „fjölhringa, arómatísk vetniskolefni“: lífræn sambönd úr a.m.k. tveimur samrunnum, arómatískum hringum sem eru eingöngu úr kolefni og vetni,

i) „heildarmagn loftkennds kvikasilfurs“: gufa í formi frumefnisins kvikasilfurs (Hg⁰) og hvarfgjarnt, loftkennt kvikasilfur, þ.e. vatnsleysanleg sambönd kvikasilfurs með nægilega háan gufuþrýsting til að haldast í gasham.

3. gr.

Markgildi

1. Aðildarríkin skulu gera allar nauðsynlegar ráðstafanir, sem ekki hafa í för með sér óhóflegan kostnað, til að tryggja að frá og með 31. desember 2012 fari styrkur arsens, kadmíums, nikkels og bensó(a)pýrens í andrúmsloftinu, en þau eru notuð sem markefni fyrir hættu á krabbameini af völdum fjölhringa, arómatískra vetniskolefna, sem er metinn í samræmi við 4. gr., ekki yfir þau markgildi sem mælt er fyrir um í I. viðauka.

2. Aðildarríkin skulu taka saman skrá yfir svæði og þéttbýlisstaði þar sem magn arsens, kadmíums, nikkels og bensó(a)pýrens er undir viðkomandi markgildum. Aðildarríkin skulu, á fyrrgreindum svæðum og þéttbýlisstöðum, halda þessum mengunarefnum undir viðkomandi markgildum og leitast við að halda sem mestum gæðum andrúmslofts, sem samrýmst geta sjálfbærri þróun.

3. Aðildarríkin skulu taka saman skrá yfir svæðin og þéttbýlisstaðina þar sem farið er yfir markgildin sem mælt er fyrir um í I. viðauka. Aðildarríkin skulu tilgreina þá staði á svæðunum og þéttbýlisstöðunum þar sem farið er yfir markgildin og hvaða upptök eiga hlutdeild í því. Á viðkomandi stöðum skulu aðildarríkin sýna fram á að allar nauðsynlegar ráðstafanir, sem ekki hafa í för með sér óhóflegan kostnað, hafi verið gerðar til að ná markgildunum, einkum ráðstafanir sem beinast gegn helstu upptökum losunar. Að því er varðar iðjuver, sem falla undir tilskipun 96/61/EB, merkir þetta að nota skal bestu, fánlegu tækni eins og hún er skilgreind í 11. mgr. 2. gr. tilskipunarinnar.

4. gr.

Mat á styrk mengunarefna í andrúmslofti og ákomu þeirra

1. Meta skal gæði andrúmslofts að því er varðar arsen, kadmíum, nikkel og bensó(a)pýren á öllu yfirráðasvæði aðildarríkanna.

2. Í samræmi við viðmiðanirnar, sem um getur í 7. mgr., er skylt að mæla styrk mengunarefnanna á eftirfarandi svæðum:

- a) svæðum og þéttbýlisstöðum þar sem styrkurinn er milli efri og neðri viðmiðunarmarka mats og
- b) öðrum svæðum og þéttbýlisstöðum þar sem styrkurinn fer yfir efri viðmiðunarmörk mats.

Auk mælinganna, sem kveðið er á um, er heimilt að nota reiknilíkön til að fá nægar upplýsingar um gæði andrúmslofts.

3. Nota má hvort tveggja í senn mælingar, þ.m.t. leiðbeinandi mælingar, sem um getur í I. lið IV. viðauka, og reiknilíkön til að meta gæði andrúmslofts á svæðum og þéttbýlisstöðum þar sem styrkur mengunarefnanna á dæmigerðu tímabili er milli efri og neðri viðmiðunarmarkanna, sem ákvarða skal í samræmi við II. lið II. viðauka.

4. Á svæðum og þéttbýlisstöðum, þar sem styrkur mengunarefnanna er undir neðri viðmiðunarmörkunum, sem ákvarða skal í samræmi við II. lið II. viðauka, er unnt að nota hvort heldur, reiknilíkan eingöngu eða hlutlægar matsaðferðir til að meta styrk mengunarefna.

5. Ef mæla þarf mengunarefni skal gera mælingar á föstum stöðum, annaðhvort samfellt eða með slembisýnatöku. Mælingar skulu vera nægilega margar til að unnt sé að ákvarða styrkinn.

6. Efri og neðri viðmiðunarmörk mats fyrir arsen, kadmíum, nikkell og bensó(a)pýren í andrúmslofti eru þau sem mælt er fyrir um í I. lið II. viðauka. Í tengslum við beitingu þessarar greinar skal flokkun hvers svæðis eða þéttbýlisstaðar endurskoðuð a.m.k. á fimm ára fresti í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í II. lið II. viðauka. Flokkunin skal endurskoðuð fyrr ef marktækar breytingar verða á starfsemi sem hefur áhrif á styrk arsens, kadmíums, nikkels og bensó(a)pýrens í andrúmslofti.

7. Við ákvörðun á staðsetningu sýnatökustaða vegna mælinga á arseni, kadmíumi, nikkeli og bensó(a)pýreni í andrúmslofti í því skyni að meta hvort markgildin eru virt skulu þær viðmiðanir gilda sem tilgreindar eru í I. og II. lið III. viðauka. Lágmarksfjöldi sýnatökustaða vegna fastra mælinga á styrk hvers mengunarefnis skal vera sá sem mælt er fyrir um í IV. lið III. viðauka og þeir skulu valdir á hverju svæði eða þéttbýlisstað þar sem mælinga er krafist ef gögn úr föstum mælingum eru einu upplýsingarnar sem liggja fyrir um styrkinn þar.

8. Til að meta hlutdeild bensó(a)pýrens í andrúmslofti skal hvert aðildarríki hafa eftirlit með öðrum fjölhringa, arómatískum vetniskolefnum, sem máli skipta, á takmörkuðum fjölda mælistaða. Eftirlitið skal a.m.k. ná til

eftirtalinna efnasambanda: bensó(a)antrasens, bensó(b)flúorantens, bensó(j)flúorantens, bensó(k)flúorantens, indenó(1,2,3-cd)pýrens og díbens(a,h)antrasens. Vöktunaraðferðir fyrir þessi fjölhringa, arómatísku vetniskolefni skulu vera þeir sömu og sýnatökustaðir fyrir bensó(a)pýren og valdir þannig að unnt sé að greina landfræðilegan breytileika og langtímahorfur. Ákvæði III. viðauka (I., II. og III. liðar) gilda.

9. Án tillits til styrks efnanna skal setja upp bakgrunnssýnatökustað á hverjum 100 000 km² til leiðbeinandi mælinga á arseni, kadmíumi, nikkeli, heildarmagni loftkennds kvikasilfurs, bensó(a)pýreni og öðrum fjölhringa, arómatískum vetniskolefnum, sem um getur í 8. mgr., í andrúmslofti og enn fremur á heildarákomu arsens, kadmíums, kvikasilfurs, nikkels, bensó(a)pýrens og annarra fjölhringa, arómatískra vetniskolefna, sem um getur í 8. mgr. Hvert aðildarríki skal setja upp a.m.k. eina mælistöð; aðildarríkin mega þó, komist þau að samkomulagi þar um og í samræmi við leiðbeiningar sem skulu samdar eftir verklagsreglunum sem um getur í 6. mgr., setja upp eina eða fleiri sameiginlegar mælistöðvar sem ná yfir aðliggjandi svæði í samliggjandi aðildarríkjum í því skyni að ná þeirri staðupplausn sem nauðsynleg er. Einnig er mælt með því að efnisagnir tvígilds kvikasilfurs og loftkennt, tvígilt kvikasilfur séu mæld. Ef við á skal vöktun samræmd vöktunaraðferðum og mælingakerfi Evrópuáætlunarinnar um vöktun og mat á mengunarefnum (EMEP). Sýnatökustaðir fyrir þessi mengunarefni skulu vera valdir þannig að unnt sé að greina landfræðilegan breytileika og langtímahorfur. Ákvæði III. viðauka (I., II. og III. liðar) gilda.

10. Notkun lífvísibenda er hugsanleg ef meta á svæðisbundin mynstur áhrifa á vistkerfi.

11. Fyrir svæði og þéttbýlisstaði, þar sem til viðbótar upplýsingum frá föstum mælistöðvum eru fyrirbyggjandi upplýsingar úr öðrum áttum, svo sem úr skráum um losun, leiðbeinandi mælingum og reiknilíkönunum um gæði lofts, skal fjöldi fastra mælistöðva, sem komið er fyrir, og staðupplausn annarra aðferða nægja til að unnt sé að ákvarða styrk mengunarefna í lofti í samræmi við I. lið III. viðauka og I. lið IV. viðauka.

12. Mælt er fyrir um markmið um gæði gagna í I. lið IV. viðauka. Ef reiknilíkön um gæði lofts eru notuð við mat gilda ákvæði II. liðar IV. viðauka.

13. Tilvísunaraðferðir við sýnatöku og greiningu arsens, kadmíums, kvikasilfurs, nikkels og fjölhringa, arómatískra vetniskolefna í andrúmslofti skulu vera þær sem mælt er fyrir um í V. viðauka (I., II. og III. lið). Í IV. lið V. viðauka eru settar fram tilvísunaraðferðir við mælingu heildarákomu arsens, kadmíums, kvikasilfurs, nikkels og fjölhringa, arómatísku vetniskolefnanna og í V. lið V. viðauka er að finna tilvísunaraðferðir vegna reiknilíkana fyrir loftgæði þegar völ er á slíkum aðferðum.

14. Aðildarríkin skulu upplýsa framkvæmdastjórnina um þær aðferðir, sem notaðar eru við bráðabirgðamat á loftgæðum skv. d-lið 1. mgr. 11. gr. tilskipunar 96/62/EB, eigi síðar en þann dag sem um getur í 10. gr. þessarar tilskipunar.

15. Breytingar, sem eru nauðsynlegar til að laga ákvæði þessarar greinar, II. liðar II. viðauka og III.–V. viðauka að framförum á sviði vísinda og tækni, skulu samþykktar í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 6. gr., en þær mega hvorki leiða til beinna né óbeinna breytinga á markgildum.

5. gr.

Sending upplýsinga og skýrslugjöf

1. Að því er varðar svæðin og þéttbýlisstaðina, þar sem farið er yfir eitthvert þeirra markgilda sem mælt er fyrir um í I. viðauka, skulu aðildarríkin senda framkvæmdastjórninni upplýsingar þar sem fram koma eftirfarandi atriði:

- a) skrá yfir viðkomandi svæði og þéttbýlisstaði,
- b) svæði þar sem farið er yfir gildin,
- c) þau gildi fyrir styrk sem metin eru,
- d) ástæður þess að farið er yfir gildin, einkum hvaða upptök það eru sem stuðla að því,
- e) fjöldi þeirra íbúa sem búa við styrk sem er umfram gildin.

Aðildarríki skulu einnig tilgreina öll gögn, sem metin eru í samræmi við 4. gr., nema þau hafi þegar verið tilgreind í samræmi við ákvörðun ráðsins 97/101/EB frá 27. janúar 1997 um að taka upp gagnkvæm skipti á upplýsingum og gögnum frá netkerfum og einstökum stöðvum sem mæla loftmengun í aðildarríkjum⁽¹⁾.

Senda skal upplýsingarnar fyrir hvert almanaksár, eigi síðar en 30. september árið eftir og í fyrsta sinn fyrir næsta almanaksárið eftir 15. febrúar 2007.

2. Til viðbótar kröfunum, sem mælt er fyrir um í 1. mgr., skulu aðildarríkin greina frá öllum ráðstöfunum sem gerðar eru skv. 3. gr.

3. Framkvæmdastjórnin skal sjá til þess að allar upplýsingar, sem eru lagðar fram skv. 1. mgr., verði strax gerðar aðgengilegar almenningi á viðeigandi hátt, t.d. á Netinu, í fréttamiðlum og öðrum fjölmiðlum sem auðvelt er að nálgast.

4. Í samræmi við málsmeðferðina, sem um getur í 6. gr., skal framkvæmdastjórnin samþykkja öll einstök atriði þess fyrirkomulags sem er á miðlun upplýsinganna, sem veita skal skv. 1. mgr. þessarar greinar.

6. gr.

Nefndin

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndarinnar sem komið var á fót skv. 2. mgr. 12. gr. tilskipunar 96/62/EB.

2. Þegar vísað er til þessarar greinar skulu ákvæði 5. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB gilda, með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.

Fresturinn, sem mælt er fyrir um í 6. mgr. 5. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera þrír mánuðir.

3. Nefndin setur sér starfsreglur.

7. gr.

Upplýsingar til almenninga

1. Aðildarríkin skulu tryggja að skýrar og auðskiljanlegar upplýsingar um styrk arsens, kadmíums, kvikasilfurs, nikkels og bensó(a)pýrens og annarra fjölringa, arómatískra vetniskolefna, sem um getur í 8. mgr. 4. gr., í andrúmslofti auk ákomu arsens, kadmíums, kvikasilfurs, nikkels og bensó(a)pýrens og annarra fjölringa, arómatískra vetniskolefna, sem um getur í 8. mgr. 4. gr., séu aðgengilegar og lagðar reglulega fyrir almenning sem og viðeigandi samtök, s.s. umhverfissamtök, neytendasamtök og samtök, sem gæta hagsmuna hópa manna sem eru viðkvæmir, og fyrir aðra viðeigandi aðila á sviði heilsugæslu.

2. Í upplýsingunum skulu enn fremur koma fram öll tilvik þar sem styrkur arsens, kadmíums, nikkels og bensó(a)pýrens á einu ári fer yfir markgildin sem mælt er fyrir um í I. viðauka. Í upplýsingunum skulu koma fram ástæður þess að farið er yfir gildin og um hvaða svæði er að ræða. Þær skulu einnig fela í sér gróft mat á því er varðar markgildið og segja á viðeigandi hátt til um áhrif á heilbrigði og á umhverfið.

Upplýsingar um hvers kyns ráðstafanir, sem gerðar eru skv. 3. gr., skulu vera aðgengilegar aðilunum, sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar.

3. Upplýsingarnar skulu gerðar aðgengilegar, t.d. á Netinu, í fréttamiðlum og öðrum fjölmiðlum sem auðvelt er að nálgast.

⁽¹⁾ Stjótið. EB L 35, 5.2.1997, bls. 14. Ákvörðuninni var breytt með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2001/752/EB (Stjótið. EB L 282, 26.10.2001, bls. 69).

8. gr.

Skýrsla og endurskoðun

1. Framkvæmdastjórnin skal eigi síðar en 31. desember 2010 leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið sem byggist:

- a) á reynslunni sem hefur fengist við beitingu þessarar tilskipunar,
- b) einkum á niðurstöðum nýjustu vísindarannsókna sem varða áhrif af völdum arsens, kadmíums, kvikasilfurs, nikkels og fjölhringa, arómatískra vetniskolefna á heilbrigði manna, þar sem sérstakur gaumur er gefinn þeim hópum sem eru viðkvæmir, og á umhverfið í heild,
- c) á þeirri tæknipróun sem hefur átt sér stað, m.a. á sviði mæliaðferða og annarra aðferða við mat á styrk þessara mengunarefna í andrúmslofti og ákomu þeirra.

2. Í skýrslunni, sem um getur í 1. mgr., skal taka tillit til:

- a) núverandi loftgæða, horfa og spáa til ársins 2015 og eftir það,
- b) möguleikanna á að draga enn frekar úr losun mengunarefna frá öllum upptökum, sem máli skipta, og hugsanlegra kosta þess að taka upp markgildi í því skyni að draga úr áhættunni fyrir heilbrigði manna að því er varðar mengunarefnin, sem eru tilgreind í I. viðauka, að teknu tilliti til þess hvort það er tæknilega framkvæmanlegt og kostnaðarhagkvæmt, og með tilliti til allrar umtalsverðrar heilsu- og umhverfisverndar sem slíkt hefði í för með sér,
- c) venslanna milli mengunarefna og möguleika til að beita samþættum aðferðum í því skyni að ná settum markmiðum Bandalagsins um aukin loftgæði og skyldum markmiðum,
- d) núverandi og síðari tíma krafna sem varða miðlun upplýsinga til almennings og skipti á upplýsingum milli aðildarríkjanna og framkvæmdastjórnarinnar,
- e) fenginnar reynslu af beitingu þessarar tilskipunar í aðildarríkjunum, einkum að því er varðar skilyrði um framkvæmd mælinga sem mælt er fyrir um í III. viðauka,
- f) afleidds, efnahagslegs ávinnings fyrir umhverfi og heilbrigði af því að draga úr losun arsens, kadmíums, kvikasilfurs, nikkels og fjölhringa, arómatískra vetniskolefna, að því marki sem unnt er að meta hann,

- g) þess hvort agnastærðarhlutinn, sem notaður er við sýnatöku, sé fullnægjandi í ljósi almennra krafna um mælingu á ögnum,

- h) þess hvort bensó(a)pyren hentar sem markefni fyrir samanlagða, krabbameinsvaldandi virkni fjölhringa, arómatískra vetniskolefna,

Í ljósi nýjustu framfara á sviði vísinda og tækni skal framkvæmdastjórnin einnig rannsaka áhrif arsens, kadmíums og nikkels á heilbrigði manna í því skyni að magngreina krabbameinsvaldandi erfðaeiturhrif þeirra. Að teknu tilliti til ráðstafana, sem samþykktar hafa verið samkvæmt kvikasilfursáætluninni, skal framkvæmdastjórnin einnig taka til skoðunar hvort fýsilegt sé að grípa til frekari ráðstafana að því er varðar kvikasilfur, að teknu tilliti til þess hvort þær eru tæknilega framkvæmanlegar og kostnaðarhagkvæmar, og með tilliti til allrar verulegrar heilsu- og umhverfisverndar sem slíkt hefði í för með sér.

3. Til að ná niður styrk mengunarefna í andrúmslofti og draga með því enn frekar úr skaðlegum áhrifum á heilbrigði manna og stuðla að viðtækri vernd fyrir umhverfið í heild, að svo miklu leyti sem frekari aðgerðir yrðu tæknilega framkvæmanlegar og kostnaðarhagkvæmar, mega tillögur um breytingar á þessari tilskipun, eftir því sem við á, fylgja skýrslunni, sem um getur í 1. mgr., og skal einkum taka tillit til niðurstöðnanna sem hafa fengist í samræmi við 2. mgr. Að auki skal framkvæmdastjórnin taka til skoðunar að setja reglur að því er varðar ákomu arsens, kadmíums, kvikasilfurs, nikkels og tilgreindra fjölhringa, arómatískra vetniskolefna.

9. gr.

Viðurlög

Aðildarríkin skulu ákveða viðurlög við brotum gegn lagaákvæðum hvers lands um sig sem eru samþykkt samkvæmt þessari tilskipun og gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að þeim sé beitt. Viðurlögin skulu vera skilvirk, í réttu hlutfalli við brotið og hafa letjandi áhrif.

10. gr.

Framkvæmd

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 15. febrúar 2007. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi tekur til.

12. gr.

Viðtakendur

11. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Strassborg 15. desember 2004.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

J. P. BORRELL FONTELLES

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

A. NICOLAÏ

forseti.

I. VIÐAUKI

Markgildi fyrir arsen, kadmíum, nikkel og bensó(a)pýren

Mengunarefni	Markgildi ⁽¹⁾
Arsen	6 ng/m ³
Kadmíum	5 ng/m ³
Nikkel	20 ng/m ³
Bensó(a)pýren	1 ng/m ³

⁽¹⁾ Fyrir heildarinnihald í PM₁₀-þættinum, reiknað sem meðaltal eins almanaksárs..

II. VIÐAUKI

Ákvörðun krafna vegna mats á styrk arsens, kadmíums, nikkels og bensó(a)pýrens í andrúmslofti á tilteknu svæði eða þéttbýlisstað**I. Efri og neðri viðmiðunarmörk mats**

Eftirfarandi efri og neðri viðmiðunarmörk mats gilda:

	Arsen	Kadmíum	Nikkel	Bensó(a)pýren
Efri viðmiðunarmörk mats sem hundraðshluti af markgildinu	60% (3,6 ng/m ³)	60% (3 ng/m ³)	70% (14 ng/m ³)	60% (0,6 ng/m ³)
Neðri viðmiðunarmörk mats sem hundraðshluti af markgildinu	40% (2,4 ng/m ³)	40% (2 ng/m ³)	50% (10 ng/m ³)	40% (0,4 ng/m ³)

II. Úrskurður um hvort farið er yfir efri og neðri viðmiðunarmörk mats

Ákvarða verður hvort farið hefur verið yfir efri eða neðri viðmiðunarmörk mats á grundvelli styrks á undangengnum fimm árum ef fyrir liggja fullnægjandi gögn. Líta ber svo á að farið hafi verið yfir viðmiðunarmörk mats ef farið hefur verið yfir þau í a.m.k. þrjú almanaksár af þessum fimm undangengnu árum.

Ef fyrirbyggjandi gögn ná yfir færri ár en fimm geta aðildarríkin stuðst bæði við stuttar mælingaherferðir á þeim tíma árs og á þeim stöðum þar sem líklegast þykir að mestrar mengunar gæti og niðurstöður upplýsinga úr skráum um losun og reiknilíkönun til að ákvarða hvort farið hefur verið yfir efri og neðri viðmiðunarmörk mats.

III. VIÐAUKI

Staðsetning og lágmarksfjöldi sýnatökustaða fyrir mælingu á styrk mengunarefna í andrúmslofti og ákomu þeirra**I. Val sýnatökustaðar**

Velja skal sýnatökustaði þannig að þeir veiti upplýsingar um:

- þá staði innan svæða og þéttbýlisstaða þar sem líklegt er að íbúar verði fyrir beinum eða óbeinum váhrifum frá mesta styrknum, reiknuðum sem meðaltal á almanaksári,
- styrk á öðrum stöðum innan svæða og þéttbýlisstaða sem er dæmigerður fyrir þau váhrif sem allur þorri íbúanna verður fyrir,
- ákomu sem er dæmigerð fyrir óbein váhrif á íbúana í gegnum fæðukeðjuna.

Sýnatökustaðir skulu að öllu jöfnu valdir þannig að komist verði hjá mælingum, á mjög litlu örumhverfi í allra næsta nágrenni þeirra. Þeirri viðmiðunarreglu skal fylgt að sýnatökustaður gefi dæmigerða mynd af loftgæðum á svæðum umhverfis sem eru a.m.k. 200 m², þar sem umferð er mikil, a.m.k. 250 m × 250 m á iðnaðarsvæðum, þar sem það er gerlegt, og nokkrir ferkílómetrar á bakgrunnsstöðum í þéttbýli.

Þegar markmiðið er að meta bakgrunnsstyrk skal sýnatökustaðurinn hvorki verða fyrir áhrifum frá þéttbýlisstöðum né iðnaðarsvæðum í nágrenninu, þ.e. svæðum sem eru í minna en nokkurra kílómetra fjarlægð.

Þegar meta á mengun, sem stafar frá iðnaðarupptökum, skal a.m.k. einn sýnatökustaður vera í næstu íbúðabyggð, hlémegin við upptökin.

Þegar bakgrunnsstyrkurinn er ekki þekktur skal bæta við sýnatökustað í ríkjandi vindátt. Sýnatökustaðir skulu vera þar sem unnt er að fylgjast með að besta, fæanlega tækni sé notuð, einkum þegar 3. mgr. 3. gr. á við.

Sýnatökustaðir skulu einnig, eftir því sem unnt er, vera dæmigerðir fyrir svipaða staði sem eru utan næsta nágrennis þeirra. Þeir skulu, þar sem við á, vera sameiginlegir þeim stöðum þar sem styrkur PM₁₀ er mældur.

II. Uppsetning sýnatökubúnaðar

Eftirfarandi meginreglum skal fylgt eftir því sem við verður komið:

- flæðið við inntak sýnatökunemans skal vera óhindrað, án nokkurra tálma sem hafa áhrif á loftflæðið í nágrenni sýnatökubúnaðarins (að öllu jöfnu í færra metra fjarlægð frá byggingum, svölum, trjám eða öðru sem hindrar og a.m.k. 0,5 m frá næstu byggingu ef um er að ræða sýnatökustað sem á að gefa dæmigerða mynd af loftgæðum við byggingarlínu),
- að öllu jöfnu skal inntak sýnatökubúnaðar vera frá 1,5 m (innöndunarhæð) og að 4 m hæð yfir jörðu. Hærrí staðsetning (allt að 8 m) getur verið nauðsynleg við tiltekna aðstæður. Hærrí staðsetning getur einnig verið heppileg ef sýnatökustaðnum er ætlað að gefa dæmigerða mynd af stóru svæði,
- inntakið skal ekki vera í næsta nágrenni við mengunarupptök svo að komast megi hjá því að taka beint inn mengunarefni sem hafa ekki blandast andrúmsloftinu;
- útblástursfrárás sýnatökubúnaðarins skal komið fyrir þannig að komast megi hjá því að útblástursloft sýnatökubúnaðarins berist að sýnatökuinntakinu,
- sýnatökustaðir á umferðarsvæðum skulu vera a.m.k. í 25 m fjarlægð frá jaðri vegamóta mikilla umferðaræða og a.m.k. í 4 m fjarlægð frá miðju næstu akreinar; inntaki skal komið fyrir þannig að það gefi dæmigerða mynd af loftgæðum við byggingarlínu,
- að því er varðar ákomumælingar á bakgrunssvæðum í dreifbýli skal styðjast við leiðbeiningar og viðmiðanir Evrópuáætlunar um vöktun og mat (EMEP), svo fremi því verði við komið og ef ekki er kveðið á um annað í viðaukunum.

Einnig má taka tillit til eftirfarandi þátta:

- truflandi mengunarpptaka,
- öryggis,
- aðgengileika,
- aðgangs að rafmagni og símafjarskiptum,
- þess hve áberandi sýnatökubúnaðurinn er í umhverfinu,
- öryggis almenningis og rekstraraðila,
- kosta sem fylgja því að setja upp sameiginlega sýnatökustaði fyrir mismunandi mengunarefni,
- skipulagsákvæða.

III. Skráning og endurskoðun á staðarvali

Aðferðirnar, sem notaðar eru við staðarval, skulu skráðar ítarlega á flokkunarstigi með ljósmyndum af umhverfinu, teknum í höfuðáttir, og nákvæmu korti. Sýnatökustaðir skulu endurmetnir með reglulegu millibili og endurtekinni skráningu til að tryggja að viðmiðanir við valið haldist gildar.

IV. Viðmiðanir fyrir ákvörðun á fjölda sýnatökustaða vegna fastra mælinga á styrk arsens, kadmíums, nikkels og bensó(a)pýrens í andrúmslofti

Lágmarksfjöldi sýnatökustaða vegna fastra mælinga sem gerðar eru til að meta hvort farið er að markgildum vegna heilsuverndar manna á svæðum og þéttbýlisstöðum þar sem einu upplýsingarnar eru gögn úr föstum mælingum.

a) Dreifð upptök

Íbúafjöldi þéttbýlisstaðar eða svæðis (í þúsundum)	Ef hámarksstyrkur fer yfir efri viðmiðunarmörk mats ⁽¹⁾		Ef hámarksstyrkur er milli efri og neðri viðmiðunarmarka mats	
	As, Cd, Ni	Bensó(a)pýren	As, Cd, Ni	Bensó(a)pýren
0–749	1	1	1	1
750–1 999	2	2	1	1
2 000–3 749	2	3	1	1
3 750–4 749	3	4	2	2
4 750–5 999	4	5	2	2
≥ 6 000	5	5	2	2

⁽¹⁾ Skál a.m.k. fela í sér eina bakgrunnstöð í þéttbýli og, að því er varðar bensó(a)pýren, eina stöð á umferðarsvæði svo fremi það auki ekki fjölda sýnatökustaða.

b) Punktupptök

Við mat á mengun í nánd við punktupptök skal ákvarða fjölda sýnatökustaða vegna fastra mælinga út frá losunarpéttni, líklegri dreifingu loftmengunar og þeim váhrifum sem líklegt er að fólk verði fyrir.

Sýnatökustaðir skulu vera þar sem unnt er að fylgjast með að besta, fáanlega tækni sé notuð, eins og hún er skilgreind í 11. mgr. 2. gr. tilskipunar 96/61/EB.

IV. VIDAUKI

Markmið um gæði gagna og kröfur varðandi reiknilíkön um loftgæði

I. Markmið um gæði gagna

Eftirfarandi markmið um gæði gagna eru sett til leiðbeiningar vegna gæðatryggingar.

	Bensó(a)pýren	Arsen, kadmíum og nikkel	Fjölhringa, arómatísk vetniskolefni önnur en bensó(a)pýren, heildarmagn loftkennds kvikasilfurs	Heildarákoma
— Óvissa	50%	40%	50%	70%
Fastar og leiðbeinandi mælingar				
Reiknilíkan	60%	60%	60%	60%
— Lágmarksgagnaöflun	90%	90%	90%	90%
— Lágmarkstímalengd:				
Fastar mælingar	33%	50%		
Leiðbeinandi mælingar (*)	14%	14%	14%	33%

(*) Leiðbeinandi mælingar eru reglulegar mælingar sem eru gerðar sjaldnar en föstu mælingarnar en uppfylla önnur markmið um gæði gagna.

Óvissan (gefin upp með 95% öryggisbili) í aðferðum, sem eru notaðar við mat á styrk mengunarefna í andrúmslofti, verður metin í samræmi við meginreglurnar í leiðbeiningum Staðlasamtaka Evrópu um mælióvissu (Guide to the expression of uncertainty in measurement) (ENV 13005-1999), aðferðirnar í ISO-staðli 5725:1994 og leiðbeiningarnar í skýrslu Staðlasamtaka Evrópu, „Air quality — Approach to uncertainty estimation for ambient air reference measurement methods“ (CR 14377:2002E). Hundradshlutatölurnar fyrir óvissu eru gefnar upp fyrir einstakar mælingar sem eru reiknaðar sem meðaltal á dæmigerðum sýnatökutíma, með öryggisbilinu 95%. Túlka ber óvissu í tengslum við mælingarnar þannig að hún gildi í grennd við viðkomandi markgildi. Fastar og leiðbeinandi mælingar verða að dreifast jafnt yfir árið svo forðast megi skekkjur í niðurstöðum.

Kröfur um lágmarksgagnaöflun og lágmarkstímalengd ná ekki til gagna sem glatast vegna reglubundinnar kvörðunar eða eðlilegs viðhalds tækjabúnaðarins. Krafist er 24 klst. sýnatöku að því er varðar mælingar á bensó(a)pýreni og öðrum fjölhringa, arómatískum vetniskolefnum. Með gætni má sameina einstök sýni, sem safnað hefur verið í allt að mánuð, og greina þau sem samsett sýni, tryggi aðferðin að sýnin séu stöðug á tímabilinu. Erfitt getur verið að greina milli efnamyndanna þriggja, bensó(b)flúorantens, bensó(j)flúorantens og bensó(k)flúorantens í efnagreiningu. Í þeim tilvikum má gefa upp summu þeirra. Einnig er ráðlögð 24 klst. sýnatöku að því er varðar mælingar á styrk arsens, kadmíums og nikkels. Sýnatöku verður að dreifast jafnt yfir virka daga og yfir árið. Mælt er með mánaðarlegri eða vikulegri sýnatöku allt árið að því er varðar mælingu á ákomu.

Aðildarríkin mega nota eingöngu rök sýni í stað heildarsýna (bulk sampling) ef þau geta sýnt fram á að munurinn þar á milli sé innan við 10%. Ákoma skal að jafnaði gefin upp í $\mu\text{g}/\text{m}^3$ á dag. Aðildarríkjunum er heimilt að nota styttra lágmarkstímabil en tilgreint er í töflunni en ekki styttra en sem nemur 14% fyrir fastar mælingar og 6% fyrir leiðbeinandi mælingar að því tilskildu að þau geti sýnt fram á að 95% útvíkkuð óvissa fyrir ársmeðaltalið, reiknuð út frá markmiðum um gæði gagna í töflunni samkvæmt ISO 11222:2002 - „Determination of the uncertainty of the time average of air quality measurements“, sé uppfyllt.

II. Kröfur varðandi reiknilíkön um loftgæði

Ef reiknilíkan fyrir loftgæði er notað við mat skal taka saman tilvísanir í lýsingar á reiknilíkaninu og upplýsingar um óvissuna. Óvissa tengd reiknilíkönunum er skilgreind sem hámarksfrávik mældra og reiknaðra gilda fyrir styrk á heilu ári, án tillits til þess hvenær mæliniðurstöður eru skráðar.

III. Kröfur varðandi hlutlægar matsaðferðir

Ef hlutlægar matsaðferðir eru notaðar skal óvissan ekki vera meiri en 100%.

IV. Stöðlun

Að því er varðar efni, sem greina skal í PM₁₀-þættinum, miðast rúmmál sýna við umhverfisskilyrði.

V. VIÐAUKI

Tilvísunaraðferðir til að meta styrk mengunarefna í andrúmslofti og ákomu þeirra**I. Tilvísunaraðferð fyrir sýnatöku og greiningu arsens, kadmíums og nikkels í andrúmslofti**

Staðlasamtök Evrópu (CEN) vinna nú að stöðlun tilvísunaraðferðarinnar fyrir mælingu á styrk arsens, kadmíums og nikkels í andrúmslofti og skal hún byggjast á handvirkri sýnatöku á PM_{10} sem jafngildir EN 12341 og síðan leysingu sýnanna og greiningu með frumeindagleypnimælingu eða rafgasmassagreiningu (ICP Mass Spectrometry). Ef staðalaðferð Staðlasamtaka Evrópu liggur ekki fyrir er aðildarríkjunum heimilt að nota eigin staðalaðferðir eða staðalaðferðir Alþjóðlegu staðlasamtakanna (ISO).

Aðildarríki er einnig heimilt að nota aðrar aðferðir, enda geti það sýnt fram á að þær gefi niðurstöður sem svara til þeirra sem fást með framangreindu aðferðinni.

II. Tilvísunaraðferð fyrir sýnatöku og greiningu fjölhringa, arómatískra vetniskolefna í andrúmslofti

Staðlasamtök Evrópu vinna nú að stöðlun tilvísunaraðferðarinnar fyrir mælingu á styrk bensó(a)pýrens í andrúmslofti og skal hún byggjast á handvirkri sýnatöku á PM_{10} sem jafngildir EN 12341. Ef staðalaðferð Staðlasamtaka Evrópu liggur ekki fyrir, að því er varðar bensó(a)pýren eða önnur fjölhringa, arómatísk vetniskolefni, sem um getur í 8. mgr. 4. gr., er aðildarríkjunum heimilt að nota eigin staðalaðferðir eða aðferðir Alþjóðlegu staðlasamtakanna, s.s. ISO-staðal 12884.

Aðildarríki er einnig heimilt að nota aðrar aðferðir, enda geti það sýnt fram á að þær gefi niðurstöður sem svara til þeirra sem fást með framangreindu aðferðinni.

III. Tilvísunaraðferð fyrir sýnatöku og greiningu kvikasilfurs í andrúmslofti

Tilvísunaraðferðin við mælingu heildarstyrks loftkennds kvikasilfurs í andrúmslofti skal vera sjálfvirk aðferð sem byggist á frumeindagleypnimælingu eða frumeindaflúrljómunarmælingu. Ef staðalaðferð Staðlasamtaka Evrópu liggur ekki fyrir er aðildarríkjunum heimilt að nota eigin staðalaðferðir eða staðalaðferðir Alþjóðlegu staðlasamtakanna.

Aðildarríki er einnig heimilt að nota aðrar aðferðir, enda geti það sýnt fram á að þær gefi niðurstöður sem svara til þeirra sem fást með framangreindu aðferðinni.

IV. Tilvísunaraðferð fyrir sýnatöku og greiningu í tengslum við ákomu arsens, kadmíums, kvikasilfurs, nikkels og fjölhringa, arómatískra vetniskolefna

Tilvísunaraðferðin fyrir sýnatöku ákomins arsens, kadmíums, kvikasilfurs, nikkels og fjölhringa, arómatískra vetniskolefna skulu byggjast á lýsingu á sívölum ákomumælíbúnaði með stöðluðum málum. Ef staðalaðferð Staðlasamtaka Evrópu liggur ekki fyrir er aðildarríkjunum heimilt að nota eigin staðalaðferðir.

V. Tilvísunaraðferðir fyrir gerð reiknilíkana um loftgæði

Ekki er unnt að tilgreina tilvísunaraðferðir fyrir gerð reiknilíkana um loftgæði að svo stöddu. Hvers kyns breytingar, sem gerðar eru til að laga þennan lið að framförum á sviði vísinda og tækni, skulu samþykktar í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 6. gr.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2009/EES/25/21

frá 20. febrúar 2006

um spurningalista sem nota skal við skýrslugjöf um framkvæmd tilskipunar 2000/76/EB um brennslu úrgangs (*)

(tilkynnt með númeri C(2006) 438)

(2006/329/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/76/EB frá 4. desember 2000 um brennslu úrgangs ⁽¹⁾, einkum 15. gr.,

samkvæmt tilskipun 96/61/EB tekur skýrslan til árána 2006-2008, að báðum árum meðtöldum, er rétt að fyrsta skýrslan taki til tímabilsins 1. janúar 2006 til 31. desember 2008.

- 4) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót skv. 6. gr. tilskipunar ráðsins 91/692/EEB ⁽²⁾.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1. gr.

- 1) Aðildarríkjum var gert að hrinda tilskipun 2000/76/EB í framkvæmd eigi síðar en 28. desember 2002 og skulu þau afhenda skýrslu um framkvæmdina í samræmi við spurningalista sem framkvæmdastjórnin útbýr.

1. Aðildarríkin skulu nota spurningalistann sem mælt er fyrir um í viðaukanum þegar þau gefa skýrslu um framkvæmd tilskipunar 2000/76/EB í samræmi við 15. gr. þeirrar tilskipunar.

- 2) Helsti tilgangurinn með spurningalistanum er að safna upplýsingum um framkvæmd tilskipunar 2000/76/EB með svörum frá aðildarríkjunum og skilgreina aðferðir við að setja reglur um brennslu- og sambrennslustöðvar í hinum ýmsu aðildarríkjum.

2. Fyrsta skýrslan skal taka til þriggja ára tímabilsins sem hefst 1. janúar 2006 og skal send framkvæmdastjórninni eigi síðar en 30. september 2009.

2. gr.

- 3) Skýrslutímabilið skal taka til fyrstu þriggja árána eftir 28. desember 2002 og skal það skilgreint að teknu tilliti til krafna í tilskipunum 94/67/EB og 96/61/EB er varða skýrslugjöf. Að teknu tilliti til þess að tilskipun 2000/76/EB gildir að öllu leyti fyrir allar stöðvar í rekstri frá og með 28. desember og að langflestar stöðvar, sem reknar eru í ESB, eru stöðvar í rekstri, að tilskipun 94/67/EB fellur úr gildi 28. desember 2005 og að

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 20. febrúar 2006.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Stavros DIMAS

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjttð. ESB L 121, 6.5.2006, bls. 38. Hinnar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 36/2007 frá 27. apríl 2007 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 38, 9.8.2007, p. 41.

⁽¹⁾ Stjttð. EB L 332, 28.12.2000, bls. 91.

⁽²⁾ Stjttð. EB L 377, 31.12.1991, bls. 48

VIÐAUKI

Spurningalisti sem nota skal við gerð skýrslu um framkvæmd tilskipunar 2000/76/EB um brennslu úrgangs

Athugið: Vinsamlegast notið tilvisanir fyrir þær upplýsingar sem hafa þegar verið sendar framkvæmdastjórninni.

FRAMKVÆMD TILSKIPUNARINNAR

1. mgr. 2. gr.	1. Hversu margar brennslustöðvar og hversu margar sambrennslustöðvar í aðildarríkinu falla undir tilskipun 2000/76/EB?
3. gr.	2. Lýsið hvers kyns vandamálum varðandi skilgreiningarnar í 3. gr. sem komu í ljós við lögleiðingu og framkvæmd tilskipunarinnar.
1. mgr. 4. gr.	3. Hversu mörg leyfi hafa verið gefin út í samræmi við 1. mgr. 4. gr. fyrir: a) nýjar brennslustöðvar? b) starfandi brennslustöðvar? c) nýjar sambrennslustöðvar? d) starfandi sambrennslustöðvar? <i>Athugasemd:</i> „Starfandi“ stöðvar eru skilgreindar í 6. mgr. 3. gr. „Nýjar“ stöðvar eru allar aðrar stöðvar. 4. Hafa einhverjar færanlegar stöðvar fengið leyfi samkvæmt þessari tilskipun? 5. Hversu margar brennslustöðvar og sambrennslustöðvar hafa enn ekki fengið leyfi í samræmi við 1. mgr. 4. gr.?
4. mgr. 4. gr.	6. Liggi þessi gögn fyrir skal tilgreina leyfilega heildarafkastagetu, að því er varðar úrgang, fyrir: a) nýjar brennslustöðvar, b) starfandi brennslustöðvar, c) nýjar sambrennslustöðvar, d) starfandi sambrennslustöðvar. 7. Hvaða flokkar úrgangs (eins og þeir eru settir fram í evrópsku úrgangsskránni, ef mögulegt er) fara til sambrennslu í sementsverksmiðjum? 8. Hvaða flokkar úrgangs (eins og þeir eru settir upp í evrópsku úrgangsskránni, ef mögulegt er) fara til sambrennslu í: a) brennsluverum, öðrum en sementsverksmiðjum (t.d. orkuverum)? b) iðnaðargeirum, sem ekki falla undir 1. eða 2. lið II. viðauka, þar sem sambrennsla á úrgangi fer fram? 9. Vinsamlegast tilgreinið magn úrgangs sem unnt er að sambrenna í þessum stöðvum, liggi þau gögn fyrir.
5. mgr. 4. gr.	10. Hvaða ákvæði hafa verið sett í leyfisveitingaferlinu um: a) tilgreiningu á magni og flokkum hættulegs úrgangs sem heimilt er að meðhöndla? b) lágmarks- og hámarksflæði hættulegs úrgangs til meðhöndlunar? c) leyfileg varmagildi hættulegs úrgangs og takmarkanir á innihaldi mengunarefna, t.d. PCB-efna, PCP-efna, klórs, flúors, brennisteins og þungmálma?

4. mgr. 5. gr. 11. Hvers konar úrgangur er talinn „óviðeigandi“ fyrir töku dæmigerðra sýna?
4. mgr. 6. gr. 12. Að því er varðar viðstöðutíma og hitastig ofnagassins eins og mælt er fyrir um í 1. mgr. 6. gr.:
- a) Hafa verið veittar einhverjar undanþágur frá rekstrarskilyrðunum í samræmi við 4. mgr. 6. gr.? (Já/Nei)
  - b) Hversu margar undanþágur hafa verið veittar ef svarið við a-lið er „já“?
  - c) Vinsamlegast greinið frá rökstuðningi fyrir hverju tilviki þar sem undanþága var veitt, liggi slík gögn fyrir, m.a.:
    - i. tilgreiningu á afkastagetu brennslustöðvarinnar eða sambrennslustöðvarinnar,
    - ii. áætluðum aldri brennslustöðvarinnar eða sambrennslustöðvarinnar eða hvort hún er „starfandi“ stöð, eins og þær eru skilgreindar í 6. mgr. 3. gr., eða ný stöð,
    - iii. tegund úrgangsins sem er brenndur,
    - iv. hvernig tryggt sé að ekki falli til meiri leifar en tilgreint er í kröfunum og að innihald lífrænna mengunarefna í þeim sé ekki meira en gera má ráð fyrir frá stöðvum sem ekki hafa undanþágu,
    - v. rekstrarskilyrðunum sem mælt er fyrir um í leyfinu og
    - vi. viðmiðunarmörkunum fyrir losun sem hver stöð skal virða.
6. mgr. 6. gr. 13. Fyrir brennslustöðvar:
- a) Hversu margar „starfandi“ stöðvar nýta varma sem myndast í brennsluferlinu?
  - b) Hversu margar „nýjar“ stöðvar nýta varma sem myndast í brennsluferlinu?
14. Fyrir sambrennslustöðvar:
- a) Hversu margar „starfandi“ stöðvar nýta varma sem myndast í brennsluferlinu?
  - b) Hversu margar „nýjar“ stöðvar nýta varma sem myndast í brennsluferlinu?
1. mgr. 7. gr. 15. Hvaða ráðstafanir hafa verið gerðar að því er varðar brennslustöðvar (til viðbótar skýrslunni sem krafist er skv. 2. mgr. 12. gr.) til að tryggja að stöðvar séu hannaðar, útbúnar, smíðaðar og starfræktar þannig að ekki sé farið yfir viðmiðunarmörkin fyrir losun (eins og þau eru sett fram í V. viðauka tilskipunarinnar)?
2. mgr. 7. gr. 16. Hvaða ráðstafanir hafa verið gerðar að því er varðar sambrennslustöðvar (til viðbótar skýrslunni sem krafist er skv. 2. mgr. 12. gr.) til að tryggja að stöðvar séu hannaðar, útbúnar, smíðaðar og starfræktar þannig að ekki sé farið yfir viðmiðunarmörkin fyrir losun (eins og þau eru sett fram í V. viðauka tilskipunarinnar)?
17. Hafa verið veittar undanþágur frá viðmiðunarmörkum fyrir losun NO_x, ryks, brennisteinsdíoxíðs eða heildarmagns lífræns kolefnis í samræmi við 1. lið II. viðauka að því er varðar sementsofna þar sem úrgangur er sambrenndur? (Já/Nei)
- a) Hversu margar undanþágur hafa verið veittar ef svarið er „já“?
  - b) Vinsamlegast greinið frá rökstuðningi fyrir hverju tilviki, liggi slík gögn fyrir, m.a.:
    - i. tilgreiningu á afkastagetu stöðvarinnar,
    - ii. tilgreiningu á aldri stöðvarinnar,
    - iii. tegund úrgangsins sem er sambrenndur,
    - iv. rekstrarskilyrðunum sem mælt er fyrir um í leyfinu og
    - v. viðmiðunarmörkunum fyrir losun sem hver stöð skal virða.

2. og 4. mgr. 7. gr. 18. Hversu margar sambrennslustöðvar eru bundnar af viðmiðunarmörkunum fyrir losun í V. viðauka við tilskipunina (þ.e. ef um er að ræða sambrennslu ómeðhöndlaðs sorps eða meira en 40% af losuðum varma er frá brennslu hættulegs úrgangs)?
5. mgr. 7. gr. 19. Hafa viðmiðunarmörk fyrir losun, til viðbótar þeim sem tilgreind eru í II. eða V. viðauka, eftir því sem við á, verið sett fyrir losun í andrúmsloft frá brennslu- og sambrennslustöðvum? (Já/Nei)
- Tilgreinið eftirfarandi ef svarið er „já“ og gögnin liggja fyrir:
- a) Stöðvarnar sem þau eiga við um (þ.e. brennslustöðvar eða sambrennslustöðvar).
  - b) Hverjar stöðvanna eru „nýjar“ og hverjar „starfandi“.
  - c) Mengunarefnin sem viðmiðunarmörkin eiga við um.
  - d) Hvers vegna þau eru sett.
  - e) Viðmiðunarmörkin.
  - f) Hvort vöktun er stöðug eða með hléum.
- 2., 3., 4. og 5. mgr. 8. gr. 20. Hvernig eru viðmiðunarmörk fyrir losun ákvörðuð að því er varðar losun úrgangsvatns úr reykhreinsibúnaði í vatn?
- a-liður 6. mgr. 8. gr. 21. Hvaða ákvæði eru sett í tengslum við leyfisveitingarferlið um eftirlit með losun efnanna sem tilgreind eru í IV. viðauka?
- b-liður 6. mgr. 8. gr. 22. Hvaða þættir fyrir rekstraryfirlit hafa verið ákvarðaðir í leyfisveitingarferlinu að því er varðar losun á úrgangsvatni?
7. mgr. 8. gr. 23. Hvaða ákvæði hafa verið sett til að tryggja verndun jarðvegs, yfirborðsvatns eða grunnvatns í samræmi við 7. mgr. 8. gr.?
24. Hvaða viðmiðanir eru notaðar til að tryggja að geymsluaðstaða sé fullnægjandi til að prófa og hreinsa vatn áður en það er losað, ef nauðsyn krefur?
8. mgr. 8. gr. 25. Ef viðmiðunarmörk um losun hafa verið ákvörðuð fyrir mengunarefni, til viðbótar mengunarefnunum sem tilgreind eru í IV. viðauka:
- a) Fyrir hvaða stöðvar gilda þau (þ.e. brennslu- eða sambrennslustöðvar, „nýjar“ eða „starfandi“)?
  - b) Um hvaða mengunarefni gilda þau?
  - c) Hvers vegna eru þau sett?
  - d) Hver eru viðmiðunarmörkin?
9. gr. 26. Hvaða almenn ákvæði hafa verið sett til að draga úr, eins og framast er kostur, magni og skaðsemi leifa frá brennslu- eða sambrennslustöðvum?
1. mgr. 10. gr. 27. Hvaða ákvæði hafa verið sett til að vakta viðeigandi mæliþætti, skilyrði og massastyrkleika í brennsluferlinu?
28. Hvaða ákvæði hafa verið sett til að vakta viðeigandi mæliþætti, skilyrði og massastyrkleika í sambrennsluferlinu?
11. gr. 29. Hvaða ákvæði eru sett í tengslum við leyfisveitingaferlið til að tryggja að 2.–12. mgr. og 17. mgr. 11. gr., að því er varðar andrúmsloft, og 9. mgr. og 14.–17. mgr. 11. gr., að því er varðar vatn, séu uppfyllt?
11. mgr. 11. gr. 30. Lýsið hvers kyns opinberum leiðbeiningum sem samdar hafa verið um ákvörðun á fullgiltum dagsmeðalgildum losunar.

17. mgr. 11. gr. 31. Hvaða verklagsreglum er fylgt þegar lögbæra yfirvaldinu er tilkynnt um að farið hafi verið yfir viðmiðunarmörk losunar?
1. mgr. 12. gr. 32. Hvaða ráðstafanir hafa verið gerðar til að tryggja þátttöku almennings í leyfisveitingarferlinu?
1. og 2. mgr. 12. gr. 33. Að því er varðar aðgang að upplýsingum í leyfisveitingaferlinu:
- a) Eru einhverjar upplýsingar um umhverfismál óaðgengilegar almenningi í tengslum við umsóknina, ákvörðunarferlið eða leyfisveitinguna?
  - b) Tilgreinið eftirfarandi, liggi þessi gögn fyrir:
    - hvort upplýsingarnar séu aðgengilegar án endurgjalds (já/nei), og ef svarið er „nei“:
    - tilgreinið upphæð gjaldsins, sem krafist er og við hvaða aðstæður þess er krafist.
2. mgr. 12. gr. 34. Hvaða ákvæði eru sett fyrir brennslustöðvar með nafnaköstum, sem nema meira en tveimur tonnum á klukkustund, til að tryggja að rekstraraðilinn afhendi lögbæru yfirvaldi árlega skýrslu um rekstur og vöktun stöðvarinnar?
35. Hvaða ákvæði eru sett fyrir sambrennslustöðvar með nafnaköst, sem nema meira en tveimur tonnum á klukkustund, til að tryggja að rekstraraðilinn afhendi lögbæru yfirvaldi árlega skýrslu um rekstur og vöktun stöðvarinnar?
36. Ef árleg skýrsla er lögð fram:
- a) Hvaða upplýsingar eru í henni?
  - b) Hvernig getur almennur borgari/almennigur kynnt sér þessa skýrslu?
37. Hvernig eru upplýsingar um brennslu- eða sambrennslustöðvar með nafnaköstum sem nema minna en tveimur tonnum á klukkustund gerðar opinberar?
1. mgr. 13. gr. 38. Hvaða ákvæði er að finna í leyfinu um eftirlit með starfstíma brennslu- eða sambrennslustöðvar ef starfsemi er óeðlileg (þ.e. ef um stöðvun, röskun eða bilun á hreinsi- eða mælibúnaði er að ræða)?
39. Hversu lengi má brennslu- eða sambrennsluferlið halda áfram ef starfsemi er óeðlileg (þ.e. þar til stöðinni verður gert að hætta starfsemi)?
16. gr. 40. Á grundvelli hvaða upplýsinga er lagt til að tilskipuninni verði breytt að því er varðar 10., 11. og 13. gr. og I. og III. viðauka?
-

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2005/88/EB

2009/EES/25/22

frá 14. desember 2005

um breytingu á tilskipun 2000/14/EB um samræmingu laga aðildarríkjanna er varða hávaðamengun í umhverfinu af völdum búnaðar til nota utanhúss (*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFU,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 95. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópubandalaganna ⁽¹⁾,

að höfðu samráði við svæðanefndina,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/14/EB ⁽³⁾ hefur verið tekin til endurskoðunar hjá vinnuhópi um búnað til nota utanhúss sem framkvæmdastjórnin kom á fót.
- 2) Í skýrslu sinni frá 8. júlí 2004 komst vinnuhópurinn að þeirri niðurstöðu að ekki væri tæknilega gerlegt að uppfylla hluta af þeim hávaðatakmarkunum í II. áfanga sem skylt er að fara eftir frá og með 3. janúar 2006. Það hefur þó aldrei verið ætlunin að koma í veg fyrir að búnaður verði settur á markað eða tekinn í notkun eingöngu á grundvelli tæknilegs gerleika.
- 3) Því er nauðsynlegt að kveða á um að tilteknar gerðir búnaðar, sem taldar eru upp í 12. gr. tilskipunar 2000/14/EB og ná ekki að uppfylla hávaðatakmarkanir í II. áfanga fyrir 3. janúar 2006 af tæknilegum ástæðum eingöngu, megi eftir sem áður setja á markað og/eða taka í notkun frá og með þeim degi.
- 4) Fimm ára reynsla af beitingu tilskipunar 2000/14/EB hefur sýnt að þörf er á meiri tíma til að uppfylla ákvæði 16. og 20. gr. og að nauðsynlegt er að endurskoða tilskipunina með hugsanlegar breytingar í huga, sérstaklega með tilliti til hávaðatakmarkanna sem vísað er til í II. áfanga. Því er nauðsynlegt að framlengja um tvö ár frestinn til að leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið að því er varðar reynslu framkvæmdastjórnarinnar af framkvæmd og stjórnsýslu í

tengslum við tilskipun 2000/14/EB sem vísað er til í 1. mgr. 20. gr. tilskipunarinnar.

- 5) Í 3. mgr. 20. gr. tilskipunar 2000/14/EB er kveðið á um að framkvæmdastjórnin skuli leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið um hvort og að hvaða marki tæknilegar framfarir leyfa að viðmiðunargildin fyrir garðsláttuvélar og rafsláttuorf/kantskera séu lækkuð. Í ljósi þess að skuldbindingarnar í 1. mgr. 20. gr. tilskipunarinnar vega þýngra en skuldbindingarnar í 3. mgr. 20. gr. og til þess að forðast tvíverknað er rétt að færa þessar gerðir búnaðar inn í almennu skýrsluna sem kveðið er á um í 1. mgr. 20. gr. tilskipunarinnar. Því skal fella niður skylduna um skýrslugjöf í 3. mgr. 20. gr. tilskipunarinnar.
- 6) Þar eð aðildarríkin geta ekki náð markmiði þessarar tilskipunar nægilega vel, þ.e. að tryggja áframhaldandi starfsemi innri markaðarins, með því að kveða á um að búnaður sem ætlaður er til nota utanhúss sé í samræmi við samræmd ákvæði um hávaða í umhverfinu og þar eð þessum markmiðum verður betur náð á vettvangi Bandalagsins, vegna umfangs og áhrifa fyrirhugaðra aðgerða, er Bandalaginu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við dreifræðisregluna eins og fram kemur í 5. gr. sáttmálans. Í samræmi við meðalhöfsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, ganga ákvæði þessarar tilskipunar ekki lengra en nauðsynlegt er til að þessu markmiði verði náð, þar sem gildissvið hennar takmarkast við þær gerðir búnaðar sem geta á þessari stundu ekki uppfyllt hávaðatakmarkanir í II. áfanga af tæknilegum ástæðum.
- 7) Í samræmi við 34. lið samstarfssamningsins milli stofnana um betri lagasetningu ⁽⁴⁾ eru aðildarríkin hvött til þess, bæði í eigin þágu og í þágu Bandalagsins, að semja og birta sín eigin yfirlit sem, eftir því sem kostur er, sýna samsvörun milli þessarar tilskipunar og lögleiðingaráðstafananna.
- 8) Því ber að breyta tilskipun 2000/14/EB til samræmis við þetta.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 344, 27.12.2005, bls. 44. Hentar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 40/2007 frá 27. apríl 2007 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 38, 9.8.2007, p. 46.

⁽¹⁾ Álit var skilað 27. október 2005 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum ESB).

⁽²⁾ Álit Evrópuþingsins frá 26. október 2005 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum ESB) og ákvörðun ráðsins frá 8. desember 2005.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 162, 3.7.2000, bls. 1.

⁽⁴⁾ Stjtið. ESB C 321, 31.12.2003, bls. 1.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Tilskipun 2000/14/EB er breytt sem hér segir:

1. Í stað töflunnar í 12. gr. komi eftirfarandi:

„Gerð búnaðar	Nettóafli P (í kW) Raforka P_{el} ⁽¹⁾ í kW Massi tækisins m í kilógrömmum Sláttubreidd L í sentimetrum	Leyfilegt hljóðafsstig í dB/1 pW	
		I. áfangi frá og með 3. janúar 2002	II. áfangi frá og með 3. janúar 2006
Þjöppunarvélar (títringsvaltarar, títringsplötur, títringstroðarar)	$P \leq 8$	108	105 ⁽²⁾
	$8 < P \leq 70$	109	106 ⁽²⁾
	$P > 70$	$89 + 11 \lg P$	$86 + 11 \lg P$ ⁽²⁾
Jarðýtur á beltum, beltaskóflur, traktorsgröfur á beltum	$P \leq 55$	106	103 ⁽²⁾
	$P > 55$	$87 + 11 \lg P$	$84 + 11 \lg P$ ⁽²⁾
Jarðýtur á hjólum, hjólaskóflur, traktorsgröfur á hjólum, námubífreiðar, vegheflar, jarðvegsþjöppur með skóflu, lyftarar með mótvægi, knúnir brunahreyfli, færanlegir lyftikranar, þjöppunarvélar (valtarar sem titra ekki), malbikunarvélar, vökvaafsvélar	$P \leq 55$	104	101 ⁽²⁾ ⁽³⁾
	$P > 55$	$85 + 11 \lg P$	$82 + 11 \lg P$ ⁽²⁾ ⁽³⁾
Gröfur, lyftur á byggingarsvæðum til vöruflutninga, vindur á byggingarsvæðum, jarðtætarar	$P \leq 15$	96	93
	$P > 15$	$83 + 11 \lg P$	$80 + 11 \lg P$
Handverkfæri fyrir múrbrot og fleygun	$m \leq 15$	107	105
	$15 < m < 30$	$94 + 11 \lg m$	$92 + 11 \lg m$ ⁽²⁾
	$m \geq 30$	$96 + 11 \lg m$	$94 + 11 \lg m$
Byggingakranar (turnkranar)		$98 + \lg P$	$96 + \lg P$
Rafsuðuvélar og rafstöðvar	$P_{el} \leq 2$	$97 + \lg P_{el}$	$95 + \lg P_{el}$
	$2 < P_{el} \leq 10$	$98 + \lg P_{el}$	$96 + \lg P_{el}$
	$P_{el} > 10$	$97 + \lg P_{el}$	$95 + \lg P_{el}$
Loftpressur	$P \leq 15$	99	97
	$P > 15$	$97 + 2 \lg P$	$95 + 2 \lg P$
Garðsláttuvélar, rafsláttuorf/kantskerar	$L \leq 50$	96	94 ⁽²⁾
	$50 < L \leq 70$	100	98
	$70 < L \leq 120$	100	98 ⁽²⁾
	$L > 120$	105	103 ⁽²⁾

⁽¹⁾ P_{el} fyrir rafsuðuvélar: hefðbundinn málmsuðustrauumur margfaldaður með hefðbundinni útgangsspennu fyrir lægsta gildi fyrir sliturstuðulinn sem framleiðandinn gefur upp.

P_{el} fyrir rafstöðvar: aðalafl samkvæmt lið 13.3.2 í ISO-staðli 8528-1:1993

⁽²⁾ Tölurnar fyrir II. áfanga eru einungis leiðbeinandi fyrir eftirtaldir gerðir búnaðar:

- títringsvaltarar sem ýtt er á undan sér,
- títringsplötur ($> 3 \text{ kW}$),
- títringstroðarar,
- jarðýtur (á stálbeltum),
- beltaskóflur (á stálbeltum $> 55 \text{ kW}$),
- lyftarar með mótvægi knúnir brunahreyfli,
- malbikunarvélar með þjöppunarbrettum,
- handverkfæri fyrir múrbrot og fleygun búin brunahreyflum ($15 < m < 30$),
- garðsláttuvélar, rafsláttuorf/kantskerar.

Endanlegar tölur eru háðar breytingum á tilskipuninni, gerðum í samræmi við skýrsluna sem krafist er í 1. mgr. 20. gr. Ef engar slíkar breytingar eru gerðar munu tölurnar fyrir I. áfanga gilda áfram fyrir II. áfanga.

⁽³⁾ Hvað varðar eins hreyfils færanlega lyftikrana skulu tölurnar fyrir I. áfanga gilda til 3. janúar 2008. Eftir það gilda tölurnar fyrir II. áfanga.

Leyfilegt hljóðafsstig skal námundað upp eða niður að næstu heilu tölu (tölur lægri en 0,5 námundist að næstu tölu fyrir neðan; tölur hærrí en 0,5 námundist að næstu tölu fyrir ofan).

2. Ákvæðum 20. gr. er breytt sem hér segir:

- a) Í fyrsta málslöð 1. mgr. komi orðin „Eigi síðar en 3. janúar 2007“ í stað orðanna „Eigi síðar en 3. janúar 2005“.
- b) Ákvæði 3. mgr. falli niður.

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 31. desember 2005. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þau skulu beita þessum lögum og ákvæðum frá 3. janúar 2006.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi tekur til.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Strassborg 14. desember 2005.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

J. BORRELL FONTELLES

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

C. CLARKE

Forseti.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2006/92/EB

2009/EES/25/23

frá 9. nóvember 2006

um breytingu á viðaukunum við tilskipanir ráðsins 76/895/EBE, 86/362/EBE og 90/642/EBE að því er varðar hámarksgildi leifa fyrir kaptan, díklórvos, etíon og fólpett (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 76/895/EBE frá 23. nóvember 1976 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á ávöxtum og matjurtum ⁽¹⁾, einkum 5. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 86/362/EBE frá 24. júlí 1986 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á kornvörum ⁽²⁾, einkum 10. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 90/642/EBE frá 27. nóvember 1990 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á tilteknum vörum úr jurtaríkinu, meðal annars ávöxtum og matjurtum ⁽³⁾, einkum 7. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 91/414/EBE frá 15. júlí 1991 um markaðssetningu plöntuvarnarefna ⁽⁴⁾, einkum f-lið 1. mgr. 4. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Þegar um er að ræða korn og afurðir úr jurtaríkinu, þ.m.t. aldin og grænmeti, miðast gildin fyrir efnaleifar við notkun á minnsta magni varnarefna sem nægir til að verja plöntur þannig að leifarnar verði eins litlar og komist verður af með og viðunandi frá eiturefnafræðilegu sjónarmiði, einkum með tilliti til umhverfisverndar og þess magns sem áætlað er að berist í neytendur með fæðu. Þegar um er að ræða matvæli úr dýraríkinu miðast gildin fyrir efnaleifar við það hve mikið dýr éta af korni og afurðum úr jurtaríkinu,

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 311, 10.11.2006, bls. 31. Hentar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 41/2007 frá 27. apríl 2007 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 38, 9.8.2007, p. 47.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 340, 9.12.1976, bls. 26. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2006/59/EB (Stjtið. ESB L 175, 29.6.2006, bls. 61).

⁽²⁾ Stjtið. EB L 221, 7.8.1986, bls. 37. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2006/62/EB (Stjtið. ESB L 206, 27.7.2006, bls. 27).

⁽³⁾ Stjtið. EB L 350, 14.12.1990, bls. 71. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2006/62/EB.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 230, 19.8.1991, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2006/85/EB (Stjtið. ESB L 293, 24.10.2006, bls. 3).

meðhöndluðum með varnarefnum, og, ef við á, bein áhrif af notkun dýrallyfja. Hámarksgildi leifa í Bandalaginu samsvara efri mörkum fyrir magn þeirra leifa sem vænta má að gætu fundist í vörum þótt framleiðendur virði góðar starfsvenjur í landbúnaði.

- 2) Stöðugt er verið að endurskoða og breyta hámarksgildum leifa fyrir varnarefni til að taka tillit til nýrra upplýsinga og gagna. Hámarksgildi leifa eru sett við neðri greiningarmörk ef leyfileg notkun plöntuvarnarefnis hefur ekki í för með sér greinanlegar varnarefnaleifar í eða á matvælunum eða ef engin notkun er leyfð eða ef notkun, sem aðildarríkin hafa leyft, hefur ekki verið studd nauðsynlegum gögnum eða ef notkun í þriðju löndum, sem hefur í för með sér efnaleifar í eða á matvælum sem kunna að fara í dreifingu á markaði Bandalagsins, hefur ekki verið studd nauðsynlegum gögnum.
- 3) Framkvæmdastjórninni var tilkynnt að vegna nýrra upplýsinga, sem lögju fyrir um eiturefnafræði og þá skammta sem neytendur fá, geti reynst nauðsynlegt að endurskoða núverandi hámarksgildi leifa fyrir þó nokkur varnarefni. Framkvæmdastjórnin hefur farið þess á leit við viðkomandi skýrslugjafaríki að þau leggi fram tillögur um endurskoðun hámarksgilda leifa á vettvangi Bandalagsins. Slikar tillögur voru lagðar fyrir framkvæmdastjórnina.
- 4) Ævilöng váhrif og skammtímaváhrif á neytendur frá varnarefnum, sem um getur í þessari tilskipun og stafa frá matvælum, hafa verið tekin til endurskoðunar og metin í samræmi við þær reglur og venjur, sem farið er eftir innan Bandalagsins, og með tilliti til þeirra viðmiðunarreglna sem Alþjóðaheilbrigðismálastofnunin gefur út ⁽⁵⁾. Því er rétt að setja ný hámarksgildi leifa sem tryggja að neytendur verði ekki fyrir óviðunandi váhrifum.
- 5) Bráð váhrif þessara varnarefna á neytendur, sem stafa af sérhverri matvæategund sem hugsanlegt er að innihaldi efnaleifar, hafa verið metin, þar sem við á, í samræmi við þær reglur og venjur sem farið er eftir innan Bandalagsins og með tilliti til þeirra viðmiðunarreglna sem Alþjóðaheilbrigðismálastofnunin gefur út. Niðurstaðan er sú að varnarefnaleifar við eða undir nýjum mörkum fyrir hámarksgildi leifa muni ekki valda bráðum eitruhrifum.

⁽⁵⁾ Viðmiðunarreglur um áætlun á magni varnarefnaleifa sem berast með fæðu (endursk.), samdar af matvælasviði Alþjóðlega umhverfiseftirlitsins (GEMS/Food Programme) í samráði við Codex-nefndina um varnarefnaleifar, útg. Alþjóðaheilbrigðismálastofnunin 1997 (WHO/FSF/FOS/97.7).

- 6) Samráð hefur verið haft við viðskiptaaðila Bandalagsins, fyrir milligöngu Alþjóðaviðskiptastofnunarinnar, um ný hámarksgildi leifa og tillit hefur verið tekið til athugasemda þeirra.
- 7) Því ber að breyta viðaukunum við tilskipanir 76/895/EBE, 86/362/EBE og 90/642/EBE til samræmis við það.
- 8) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferlið og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Færslurnar varðandi kaptan, díklórvos, etíon og fólpet í II. viðauka við tilskipun 76/895/EBE falli brott.

2. gr.

Tilskipun 86/362/EBE er breytt sem hér segir:

- a) upplýsingunum um kaptan, etíon og fólpet í I. viðauka við þessa tilskipun er bætt við í A-hluta II. viðauka,
- b) í stað upplýsinganna um díklórvos í A-hluta II. viðauka komi texti II. viðauka við þessa tilskipun.

3. gr.

Tilskipun 90/642/EBE er breytt sem hér segir:

- a) upplýsingunum um kaptan og fólpet í III. viðauka við þessa tilskipun er bætt við í II. viðauka,
- b) í stað upplýsinganna um díklórvos og etíon í II. viðauka komi texti IV. viðauka við þessa tilskipun.

4. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja og birta nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 10. maí 2007. Þau skulu þegar í stað senda framkvæmdastjórninni texta þessara ákvæða og samsvörunartöflu milli viðkomandi ákvæða og þessarar tilskipunar.

Þau skulu beita þessum ákvæðum frá 11. maí 2007.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi tekur til.

5. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

6. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 9. nóvember 2006.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Markos KYPRIANOU

framkvæmdastjóri.

I. VIÐAUKI

Varnarefnaleifar	Hámarksgildi í mg/kg
„Kaptan	0,02 (*) Korn
Etion	0,01 (*) Korn
Fólpet	2 Hveiti, bygg 0,02 (*) Aðrar kornvörur

(*) Neðri greiningarmörk.“

II. VIÐAUKI

Varnarefnaleifar	Hámarksgildi í mg/kg
„Diklórvos	0,01 (*) Korn

(*) Neðri greiningarmörk.“

III. VIÐAUKI

Varnarefnaleifar og hámarksgildi leifa (mg/kg)		
Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa eiga við um	Kaptan	Fólpet
„1. Aldin, ný, þurrkuð eða ósoðin, varin skemmdum með frýstingu, án viðbættis sykurs; hnetur		
i) SÍTRUSÁVEXTIR	0,02 (*)	0,02 (*)
Greipaldin		
Sítrónur		
Súraldin (límónur)		
Mandarínur (þ.m.t. klementínur og aðrir blendingar)		
Appelsínur		
Pómelónur		
Annað		
ii) TRJÁHNETUR (í skurn eða skurnlausar)		0,02 (*)
Möndlur	0,3	
Parahnatur		
Kasúhnatur		
Kastaniuhnatur		
Kókoshnatur		
Heslihnatur		
Goðahnatur (makadamíuhnatur)		
Pekanhnatur		
Furuhnatur		
Pistasíuhnatur		
Valhnatur		
Annað	0,02 (*)	
iii) KJARNAÁVEXTIR	3 (a)	3 (a)
Epli		
Perur		
Kveði		
Annað		
iv) STEINALDIN		
Apríkósur	3	
Kirsuber	5	2
Ferskjur (þ.m.t. nektarínur og áþekkir blendingar)		
Plómur	1	
Annað	0,02 (*)	0,02 (*)

Varnarefnaleifar og hámarksgildi leifa (mg/kg)		
Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa eiga við um	Kaptan	Fólpet
v) BER OG ÖNNUR SMÁ ALDIN		
a) Vínber og þrúgur	0,02 (*)	
Vínber		0,02 (*)
Þrúgur		5
b) Jarðarber (önnur en villt)	3 ^(a)	3 ^(a)
c) Klungurber (önnur en villt)		
Brómber	3 ^(a)	3 ^(a)
Daggarber (elgsber)		
Logaber		
Hindber	3 ^(a)	3 ^(a)
Annað	0,02 (*)	0,02 (*)
d) Önnur smá aldin og ber (önnur en villt)		
Aðalbláber		
Trönuber		
Rífsber (rauð, og hvít) og sólber	3 ^(a)	3 ^(a)
Stíkilsber	3 ^(a)	3 ^(a)
Annað	0,02 (*)	0,02 (*)
e) Villt ber og önnur aldin	0,02 (*)	0,02 (*)
vi) ÝMISLEGT		0,02 (*)
Lárperur		
Bananar		
Döðlur		
Fíkjur		
Kíví		
Dvergappelsínur		
Litkaber		
Mangó	2	
Ólífur (til átu)		
Ólífur (til olíuframleiðslu)		
Papæjaldin		
Píslaraldin		
Ananas		
Granatepli		
Annað	0,02 (*)	

Varnarefnaleifar og hámarksgildi leifa (mg/kg)		
Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa eiga við um	Kaptan	Fólpet
2. Grænmeti, ferskt eða ósoðið, fryst eða þurrkað		
i) RÓTARÁVEXTIR OG HNYÐI		0,02 (*)
Rauðrófur		
Gulrætur	0,1	
Kassava		
Hnúðsilla	0,1	
Piparrót		
Ætífiðill		
Nípur		
Steinseljurót		
Hreðkur		
Hafursrót		
Sætuhnúðar		
Gulrófur		
Næpur		
Kínakartöflur		
Annað	0,02 (*)	
ii) LAUKAR	0,02 (*)	
Hvítlaukur		
Laukur		0,1
Skalottlaukur		
Vorlaukur		
Annað		0,02 (*)
iii) ALDINGRÆNMETI		
a) Náttskuggaætt		0,02 (*)
Tómatar	2 ^(a)	2 ^(a)
Paprikur	0,1	
Eggaldin		
Okra		
Annað	0,02 (*)	
b) Graskersætt — með ætu hýði	0,02 (*)	0,02 (*)
Gúrkur		
Smágúrkur		
Dvergbítar		
Annað		

Varnarefnaleifar og hámarksgildi leifa (mg/kg)		
Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa eiga við um	Kaptan	Fólpet
c) Graskersætt — með óætu hýði		1
Melónur	0,1	
Grasker		
Vatnsmelónur		
Annað	0,02 (*)	
d) Sykurmaís	0,02 (*)	0,02 (*)
iv) KÁL	0,02 (*)	
a) Blómstrandi kál		0,02 (*)
Spergilkál		
Blómkál		
Annað		
b) Kálhöfuð		0,02 (*)
Rósakál		
Höfuðkál		
Annað		
c) Blaðkál		0,02 (*)
Kínakál		
Grænkál		
Annað		
d) Hnúðkál		0,05
v) BLAÐGRÆNMETI OG FERSKAR KRYDDJURTIR		
a) Salat og áþekkt grænmeti		
Karsi		
Lambasalat		
Salat		2
Vetrarsalat	2	
Klettasalat		
Lauf og stílkur af káli		
Annað	0,02 (*)	0,02 (*)
b) Spínat og áþekkt grænmeti		0,02 (*)
Spínat	0,1	
Strandblaðka		
Annað	0,02 (*)	
c) Brunnperla	0,02 (*)	0,02 (*)
d) Jólasalat	0,02 (*)	0,02 (*)

Varnarefnaleifar og hámarksgildi leifa (mg/kg)		
Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa eiga við um	Kaptan	Fólpet
e) Kryddjurtir		0,02 (*)
Kerfill		
Graslaukur		
Steinselja	0,1	
Blaðselleri		
Annað	0,02 (*)	
vi) BELGÁVEXTIR (ferskir)		
Baunir (með fræbelg)	2 (*)	2 (a)
Baunir (án fræbelgs)	2 (*)	2 (a)
Ertur (með fræbelg)		
Ertur (án fræbelgs)		
Annað	0,02 (*)	0,02 (*)
vii) STÖNGULGRÆNMETI (ferskt)		
Spergill		
Salatþistill		
Selleri	0,1	
Fennika		
Ætiþistill		
Blaðlaukur	2	
Rabarbari		
Annað	0,02 (*)	0,02 (*)
viii) SVEPPIR	0,02 (*)	0,02 (*)
a) Ræktaðir ætisveppir		
b) Villtir ætisveppir		
3. Belgávextir	0,02 (*)	0,02 (*)
Baunir		
Linsubaunir		
Ertur		
Úlfabaunir		
Annað		
4. Olíufræ	0,02 (*)	0,02 (*)
Hörfræ		
Jarðhnetur		
Valmúufræ		
Sesamfræ		
Sólblómafræ		

Varnarefnaleifar og hámarksgildi leifa (mg/kg)		
Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa eiga við um	Kaptan	Fólpet
Repjufræ		
Sojabaunir		
Mustarðskorn		
Baðmullarfræ		
Hampfræ		
Annað		
5. Kartöflur	0,05	0,1
Sumarkartöflur		
Kartöflur af haustuppskeru		
6. Te (þurrkuð lauf og stilkar, einnig gerjað, úr laufi <i>Camellia sinensis</i>)	0,05 (*)	0,05 (*)
7. Humlar (þurrkaðir), þ.m.t. humlakögglar og óþykkt duft	0,05 (*)	150

(^e) Summa kaptans og fólpets.

(*) Neðri greiningarmörk.

IV. VIÐAUKI

Varnarefnaleifar og hámarksgildi leifa (mg/kg)		
Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa eiga við um	Díklórvos	Etíon
„1. Aldin, ný, þurrkuð eða ósoðin, varin skemmdum með frystingu, án viðbættis sykurs; hnetur	0,01 (*)	0,01 (*)
i) SÍTRUSÁVEXTIR		
Greipaldin		
Sítrónur		
Súraldin (límónur)		
Mandarínur (þ.m.t. klementínur og aðrir blendingar)		
Appelsínur		
Pómelónur		
Annað		
ii) TRJÁHNETUR (í skurn eða skurnlausar)		
Möndlur		
Parahnatur		
Kasúhnatur		
Kastaníuhnatur		
Kókoshnatur		
Heslihnatur		
Goðahnatur (makadamíuhnatur)		
Pekahnatur		
Furuhnatur		
Pistasíuhnatur		
Valhnatur		
Annað		
iii) KJARNAÁVEXTIR		
Epli		
Perur		
Kveði		
Annað		
iv) STEINALDIN		
Apríkósur		
Kirsuber		
Ferskjur (þ.m.t. nektarínur og áþekkir blendingar)		
Plómur		
Annað		

Varnarefnaleifar og hámarksgildi leifa (mg/kg)		
Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa eiga við um	Díklórvos	Etíon
v) BER OG ÖNNUR SMÁ ALDIN		
a) Vínber og þrúgur		
Vínber		
Þrúgur		
b) Jarðarber (önnur en villt)		
c) Klungurber (önnur en villt)		
Brómber		
Daggarber (elgsber)		
Logaber		
Hindber		
Annað		
d) Önnur smá aldin og ber (önnur en villt)		
Aðalbláber		
Trönuber		
Rífsber (rauð, og hvít) og sólber		
Stíkilsber		
Annað		
e) Villt ber og önnur aldin		
vi) ÝMISLEGT		
Lárperur		
Bananar		
Döðlur		
Fíkjur		
Kíví		
Dvergappelsínur		
Litkaber		
Mangó		
Ólífur (til átu)		
Ólífur (til olíuframleiðslu)		
Papæjaldin		
Píslaraldin		
Ananas		
Granatepli		
Annað		

Varnarefnaleifar og hámarksgildi leifa (mg/kg)		
Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa eiga við um	Díklórvos	Etíon
2. Grænmeti, ferskt eða ósoðið, fryst eða þurrkað	0,01 (*)	
i) RÓTARÁVEXTIR OG HNYÐI		0,01 (*)
Rauðrófur		
Gulrætur		
Kassava		
Hnúðsilla		
Piparrót		
Ætífiðill		
Nípur		
Steinseljurót		
Hreðkur		
Hafursrót		
Sætuhnúðar		
Gulrófur		
Næpur		
Kínakartöflur		
Annað		
ii) LAUKAR		0,01 (*)
Hvítlaukur		
Laukur		
Skalottlaukur		
Vorlaukur		
Annað		
iii) ALDINGRÆNMETI		0,01 (*)
a) Náttskuggaætt		
Tómatar		
Paprikur		
Eggaldin		
Okra		
Annað		
b) Graskersætt — með ætu hýði		
Gúrkur		
Smágúrkur		
Dvergbítar		
Annað		

Varnarefnaleifar og hámarksgildi leifa (mg/kg)		
Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa eiga við um	Díklórvos	Etíon
c) Graskersætt — með óætu hýði		
Melónur		
Grasker		
Vatnsmelónur		
Annað		
d) Sykurmaís		
iv) KÁL		0,01 (*)
a) Blómstrandi kál		
Spergilkál		
Blómkál		
Annað		
b) Kálhöfuð		
Rósakál		
Höfuðkál		
Annað		
c) Blaðkál		
Kínakál		
Grænkál		
Annað		
d) Hnúðkál		
v) BLAÐGRÆNMETI OG FERSKAR KRYDDJURTIR		
a) Salat og áþekkt grænmeti		0,01 (*)
Karsi		
Lambasalat		
Salat		
Vetrarsalat		
Klettasalat		
Lauf og stílkar af káli		
Annað		
b) Spínat og áþekkt grænmeti		0,01 (*)
Spínat		
Strandblaðka		
Annað		
c) Brunnperla		0,01 (*)
d) Jólasalat		0,01 (*)

Varnarefnaleifar og hámarksgildi leifa (mg/kg)		
Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa eiga við um	Díklórvos	Etíon
e) Kryddjurtir		
Kerfill		
Graslaukur		
Steinselja		2
Blaðsellerí		
Annað		0,01 (*)
vi) BELGÁVEXTIR (ferskir)		0,01 (*)
Baunir (með fræbelg)		
Baunir (án fræbelgs)		
Ertur (með fræbelg)		
Ertur (án fræbelgs)		
Annað		
vii) STÖNGULGRÆNMETI (ferskt)		
Spergill		
Salatþistill		
Sellerí		0,1
Fennika		
Ætiþistill		
Blaðlaukur		
Rabarbari		
Annað		0,01 (*)
viii) SVEPPIR		0,01 (*)
a) Ræktaðir ætisveppir		
b) Villtir ætisveppir		
3. Belgávextir	0,01 (*)	0,01 (*)
Baunir		
Linsubaunir		
Ertur		
Úlfabaunir		
Annað		
4. Olíufræ	0,01 (*)	0,02 (*)
Hörfræ		
Jarðhnetur		
Valmúufræ		
Sesamfræ		
Sólblómafræ		

Varnarefnaleifar og hámarksgildi leifa (mg/kg)		
Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa eiga við um	Díklórvos	Etion
Repjufræ		
Sojabaunir		
Mustarðskorn		
Baðmullarfræ		
Hampfræ		
Annað		
5. Kartöflur	0,01 (*)	0,01 (*)
Sumarkartöflur		
Kartöflur af haustuppskeru		
6. Te (þurrkuð lauf og stilkar, einnig gerjað, úr laufi <i>Camellia sinensis</i>)	0,02 (*)	3
7. Humlar (þurrkaðir), þ.m.t. humlakögglar og óþykkt duft	0,02 (*)	0,02 (*)
(*) Neðri greiningarmörk.		

ÁKVÖRDUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2009/EES/25/24

frá 13. nóvember 2006

um breytingu á viðauka D við tilskipun ráðsins 95/70/EB að því er varðar skrá yfir framandi sjúkdóma í lindýrum sem falla undir samræmdar varnarráðstafanir Bandalagsins (*)

(tilkynnt með númeri C(2006) 5309)

(2006/775/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 95/70/EB frá 22. desember 1995 um lágmarksráðstafanir Bandalagsins vegna eftirlits með tilteknum sjúkdómum sem herja á samlokur (tvískelja lindýr) ⁽¹⁾, einkum 9. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Með tilskipun ráðsins 95/70/EB eru teknar upp lágmarksráðstafanir Bandalagsins vegna eftirlits með tilteknum sjúkdómum sem herja á samlokur (tvískelja lindýr). Þeir sjúkdómar, sem falla undir samræmdar ráðstafanir af þessu tagi, eru tilgreindir í viðauka A við tilskipun ráðsins 91/67/EBE frá 28. janúar 1991 um skilyrði á sviði heilbrigðis dýra sem hafa áhrif á markaðssetningu fiskeldistegunda og -afurða ⁽²⁾ og í viðauka D við tilskipun 95/70/EB.
- 2) Sjúkdómarnir sem um getur í viðauka D við tilskipun 95/70/EB eru sjúkdómar sem teljast framandi í Bandalaginu.
- 3) Með nýjum faraldsfræðilegum rannsóknum hefur verið sýnt fram á að nokkrir sjúkdómar, sem skráðir eru í viðauka D við tilskipun 95/70/EB, eru annaðhvort útbreiddir í lindýraeldi í Bandalaginu eða hafa ekki veruleg áhrif.

4) Tegundirnar sem tilgreindar eru sem smitnæmar fyrir sjúkdómum og sjúkdómsvöldunum, sem um er að ræða, skulu vera í samræmi við nýjustu útgáfu Alþjóðadýraheilbrigðisstofnunarinnar á alþjóðahelbrigðisreglum fyrir lagadýr.

5) Rétt er að taka mið af þeim sjúkdómum sem skráðir eru í II. hluta IV. viðauka við tilskipun ráðsins COM(2005)362 ⁽³⁾ til að tryggja skilvirk umskipti yfir í nýja löggjöf Bandalagsins um heilbrigði lagadýra.

6) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferlið og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

1. gr.

Í stað viðauka D við tilskipun 95/70/EB komi viðaukinn við þessa ákvörðun.

2. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 13. nóvember 2006.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Markos KYPRIANOU

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 314, 15.11.2006, bls. 33. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 46/2007 frá 8. júní 2007 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 48, 11.10.2007, p. 1.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 332, 30.12.1995 bls. 33. Tilskipuninni var síðast breytt með aðildarlögunum frá 1993.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 46, 19.2.1991, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 806/2003 (Stjtið. ESB L 122, 16.5.2003 bls. 1).

⁽³⁾ Hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum ESB.

VIÐAUKI

„VIÐAUKI D

Sjúkdómur	Smitnæmar tegundir
Sýking af völdum ostruveiki (<i>Bonamia exitiosa</i>)	<i>Ostrea angasi</i> og <i>O. chilensis</i>
Sýking af völdum perkinsusveiki (<i>Perkinsus marinus</i>)	Risaostra (<i>Crassostrea gigas</i>) og meyjarostra (<i>C. virginica</i>)
Sýking af völdum mycrocytosveiki (<i>Microcytos mackini</i>)	Risaostra (<i>Crassostrea gigas</i>), meyjarostra (<i>C. virginica</i>), <i>Ostrea conchaphila</i> og <i>O. edulis</i> ⁴⁴

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2006/125/EB

2009/EES/25/25

frá 5. desember 2006

um unnin matvæli með korn sem uppistöðu og barnamat fyrir ungbörn og smábörn (*)

(Kerfisbundin útgáfa)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

tveggja stóru vöruflokka, þ.e. unnina matvæla með korn sem uppistöðu og barnamatar.

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 89/398/EEB frá 3. maí 1989 um samræmingu laga aðildarríkjanna um sérþæði⁽¹⁾, einkum 1. mgr. 4. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 96/5/EB frá 16. febrúar 1996 um unnin matvæli með korn sem uppistöðu og barnamat fyrir ungbörn og smábörn⁽²⁾ hefur nokkrum sinnum verið breytt í veigamiklum atriðum⁽³⁾. Til glöggvunar og hagræðingar ber því að kerfisbinda þessa tilskipun.
- 2) Unnin matvæli með korn sem uppistöðu og barnamat fyrir ungbörn og smábörn eru hluti af fjölbreyttri fæðu og eru ekki eini næringargjafi ungbarna og smábarna.
- 3) Vörurnar, sem um ræðir, eru til í fjölbreytilegu úrvali sem endurspeglar hina fjölbreyttu fæðu sem ungbörnum, sem búið er að venja af brjósti, og smábörnum stendur til boða sem rekja má til félags- og menningarlegra aðstæðna í Bandalaginu.
- 4) Grundvallarsamsetning varanna, sem um ræðir, skal vera þannig að þær fullnægi næringarþörfum heilsuhraustra ungbarna og smábarna eins og þær hafa verið ákvarðaðar á grundvelli vísindalegra gagna, að teknu tilliti til framangreindra þátta.
- 5) Mæla skal fyrir um mikilvægustu kröfur fyrir næringarefni að því er varðar samsetningu þessara

- 6) Gera skal lögboðnar kröfur og setja aðrar takmarkanir að því er varðar innihald vítamína, steinefna og annarra næringarefna vegna eðlis þessara vara en þó skal framleiðendum frjálst að bæta við slíkum næringarefnum að því tilskildu að þeir noti eingöngu tiltekin efni sem eru tilgreind í þessari tilskipun.

- 7) Notkun varanna, þar sem kosið hefur verið að bæta þessum næringarefnum við í magni, sem nú er farið eftir í Bandalaginu, virðist ekki hafa haft það í för með sér að ungbörn og smábörn fái þessi næringarefni í of stórum skömmtum. Fylgjast skal vel með þróun á þessu sviði í framtíðinni og gera viðeigandi ráðstafanir ef nauðsyn krefur.

- 8) Mismunandi reglur um hámarksgildi fyrir varnarefnaleifar í unnum matvælum með korn sem uppistöðu og barnamat skapa viðskiptahindranir milli tiltekinna aðildarríkja.

- 9) Í tilskipun ráðsins 76/895/EEB frá 23. nóvember 1976 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á ávöxtum og matjurtum⁽⁴⁾, tilskipun ráðsins 86/362/EEB frá 24. júlí 1986 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á kornvörum⁽⁵⁾, tilskipun ráðsins 86/363/EEB frá 24. júlí 1986 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á matvælum úr dýraríkinu⁽⁶⁾ og í tilskipun ráðsins 90/642/EEB frá 27. nóvember 1990 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á tilteknum vörum úr jurtaríkinu, meðal annars ávöxtum og matjurtum⁽⁷⁾ er kveðið á um hámarksgildi fyrir varnarefnaleifar með fyrirvara um sérákvæði um unnin matvæli með korn sem uppistöðu og barnamat.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 339, 6.12.2006, bls. 16. Hentar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 47/2007 frá 8. júní 2007 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 48, 11.10.2007, p. 3.

(¹) Stjtið. EB L 186, 30.6.1989, bls. 27. Tilskipuninni var síðast breytt með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1882/2003 (Stjtið. ESB L 284, 31.10.2003, bls. 1).

(²) Stjtið. EB L 49, 28.2.1996, bls. 17. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2003/13/EB (Stjtið. ESB L 41, 14.2.2003, bls. 33).

(³) Sjá A-hluta VIII. viðauka.

(⁴) Stjtið. EB L 340, 9.12.1976, bls. 26. Tilskipunin var felld úr gildi með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 396/2005 (Stjtið. ESB L 70, 16.3.2005, bls. 1).

(⁵) Stjtið. EB L 221, 7.8.1986, bls. 37. Tilskipunin var felld úr gildi með reglugerð (EB) nr. 396/2005.

(⁶) Stjtið. EB L 221, 7.8.1986, bls. 43. Tilskipunin var felld úr gildi með reglugerð (EB) nr. 396/2005.

(⁷) Stjtið. EB L 350, 14.12.1990, bls. 71. Tilskipunin var felld úr gildi með reglugerð (EB) nr. 396/2005.

- 10) Í þeim tilvikum þar sem niðurstöður úr viðeigandi vísindarannsóknnum eru ófullnægjandi gerir varúðarreglan Bandalaginu kleift, með tilliti til alþjóðlegra skuldbindinga þess, að gera bráðabirgðaráðstafanir á grundvelli viðeigandi upplýsinga þar til viðbótaráættumat og endurskoðun á þeirri ráðstöfun liggur fyrir innan sanngjarnra tímamarka.
- 11) Ljóst er af tveimur álitsgerðum vísindanefndarinnar um matvæli frá 19. september 1997 og 4. júní 1998 að vafi leikur á því hvort núverandi gildi viðtekis dagskammts (ADI) fyrir varnarefni og varnarefnaleifar verndi heilsu ungbarna og smábarna með fullnægjandi hætti. Því er rétt að samþykkja mjög lág, sameiginleg mörk fyrir öll varnarefni að því er varðar matvæli ætluð ungbörnum og smábörnum uns vísindaleg kembirannsókn og mat á hverju efni fyrir sig hefur farið fram. Þessi lágu, sameiginlegu mörk skulu fest við 0,01 mg/kg sem að öllu jöfnu er minnsti, greinanlegi styrkur.
- 12) Ákveða þarf strangar takmarkanir fyrir varnarefnaleifar. Ef vandað er sérstaklega til vals á hráefnum og viðtækt vinnsluferli á sér stað við framleiðslu á unnum matvælum með korn sem uppistöðu og á barnamat er mögulegt að framleiða vörur sem innihalda mjög lítið af varnarefnaleifum. Þegar um er að ræða fá varnarefni eða umbrotsefni varnarefna gæti hámarksinnihald leifa, sem nemur 0,01 mg/kg, jafnvel orðið til þess, í verstu tilvikum, að farið sé yfir viðtekinn dagskammt að því er varðar ungbörn og smábörn. Þetta á við um varnarefni eða umbrotsefni varnarefna ef viðtekni dagskammturinn fyrir þau er undir 0,0005 mg/kg líkamsþyngdar.
- 13) Í þessari tilskipun er kveðið á um þá meginreglu að bannað er að nota þessi varnarefni við framleiðslu á landbúnaðarafurðum sem eru notaðar í unnin matvæli með korn sem uppistöðu og barnamat. Þetta bann þarf þó ekki endilega að tryggja að afurðirnar séu með öllu án varnarefna af þessu tagi þar eð sum varnarefni menga umhverfið og leifar þeirra geta fundist í viðkomandi afurðum.
- 14) Unnt er að vernda heilbrigði ungbarna og smábarna enn frekar með því að setja fram frekari kröfur og beita efnagreiningu til að ganga úr skugga um að þær séu uppfylltar án tillits til þess hver uppruni afurðanna er.
- 15) Flest varnarefnanna, sem hafa viðtekinn dagskammt undir 0,0005 mg/kg líkamsþyngdar, hafa þegar verið bönnuð í Bandalaginu. Bönnuðu varnarefnin skulu hvorki greinast í unnum matvælum með korn sem uppistöðu né í barnamat þegar notuð er fullkomnasta greiningartækni sem völ er á. Sum varnarefni brotna þó hægt niður og menga umhverfið áfram. Þau gætu því verið í unnum matvælum með korn sem uppistöðu og barnamat þótt þau hafi ekki verið notuð við framleiðslu þeirra afurða sem eru notaðar í þessi matvæli. Tilhögun við eftirlit verður alls staðar að vera eins.
- 16) Heimila skal notkun leyfðra varnarefna, að því tilskildu að leifar þeirra fari ekki yfir þau hámarksgildi leifa sem kveðið er á um í þessari tilskipun, þar til framkvæmdastjórnin hefur skorið úr um hvort leyfð varnarefni uppfylli öryggiskröfurnar í 5. gr. tilskipunar ráðsins 91/414/EBE frá 15. júlí 1991 um markaðssetningu plöntuvarnarefna⁽¹⁾. Hámarksgildin skulu ákvörðuð þannig að tryggt sé að ekki verði, í verstu tilvikum, farið yfir viðtekinn dagskammt að því er varðar ungbörn og smábörn.
- 17) Fjalla skal um notkun nýrra innihaldsefna í matvælum í sérstökum gerningi sem tekur til allra matvæla á sama hátt.
- 18) Þessi tilskipun endurspeglar nýjustu þekkingu um viðkomandi vörur. Allar breytingar, sem kunna að verða vegna framfara á sviði vísinda og tækni, ber að samþykkja samkvæmt málsmæðferðinni sem um getur í 2. mgr. 13. gr. tilskipunar 89/398/EBE.
- 19) Mæla skal fyrir um nauðsynlegar, örverufræðilegar viðmiðanir og hámarksgildi fyrir mengunarefni með tilliti til þess hverjum vörurnar eru ætlaðar.
- 20) Samkvæmt 1. mgr. 7. gr. tilskipunar 89/398/EBE gilda almennar reglur, sem mælt er fyrir um í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/13/EB frá 20. mars 2000 um samræmingu laga aðildarríkjanna um merkingu, kynningu og auglýsingu matvæla⁽²⁾, um vörurnar sem falla undir þessa tilskipun.
- 21) Með þessari tilskipun eru viðbótarákvæði við fyrrnefndar, almennar reglur og undanþágur frá þeim samþykkt og útlistuð nánar, eftir því sem við á.

(1) Stjóð. EB L 230, 19.8.1991, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 396/2005.

(2) Stjóð. EB L 109, 6.5.2000, bls. 29. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2003/89/EB (Stjóð. ESB L 308, 25.11.2003, bls. 15).

22) Með tilliti til eðlis og notkunar varanna, sem fjallað er um í þessari tilskipun, er nauðsynlegt að tilgreina í merkingu orkugildi og helstu næringarefni sem þau innihalda. Hins vegar skal tilgreina notkunarmáta í samræmi við 9. lið 1. mgr. 3. gr. og 11. gr. tilskipunar 2000/13/EB til að koma í veg fyrir óheppilega notkun sem getur stofnað heilbrigði ungbarna í hættu.

23) Almennt má nota fullyrðingar, sem eru ekki sérstaklega bannaðar, um viðkomandi vörur í samræmi við reglurnar sem gilda um öll matvæli en ef um slíkar fullyrðingar er að ræða skal, ef við á, taka tillit til viðmiðana um samsetningu sem tilgreindar eru í þessari tilskipun.

24) Að því er varðar þau ákvæði, sem eru líkleg til að hafa áhrif á lýðheilsu, hefur samráð í samræmi við 4. gr. tilskipunar 89/398/EBE farið fram.

25) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferlið og heilbrigði dýra.

26) Þessi tilskipun hefur ekki áhrif á skuldbindingar aðildarríkjanna varðandi fresti til að lögleiða tilskipanirnar, sem eru tilgreindar í B-hluta VIII. viðauka, í aðildarríkjunum.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. gr.

1. Þessi tilskipun er „sértilskipun“ í skilningi 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 89/398/EBE.

2. Þessi tilskipun fjallar um matvæli til nota sem sérfaði til að fullnægja sérstökum næringarþörfum heilsuhraustra ungbarna og smábarna í Bandalaginu og ungbarna sem verið er að venja af brjósti og smábarna sem viðbót við fæði þeirra og/eða þegar verið er að venja þau á almennt fæði. Þetta felur í sér eftirfarandi:

a) „unnin matvæli með korn sem uppistöðu“ sem skiptast niður í eftirfarandi fjóra flokka:

i. einfaldar kornvörur sem eru hrærðar út eða hræra skal út með mjólk eða öðrum heppilegum næringarvökva,

ii. kornvörur, að viðbættum prótínríkum fæðutegundum, sem leysa á upp í vatni eða öðrum prótínfríum vökva,

iii. pasta sem nota skal eftir að það hefur verið soðið í vatni eða öðrum heppilegum vökva,

iv. tvíbökur og kex sem neyta má beint eða mylja út í vatn, mjólk eða annan heppilegan vökva,

b) „barnamatur“ úr öðru hráefni en þar sem korn er uppistaðan.

3. Þessi tilskipun gildir ekki um mjólk sem er ætluð ungbörnum.

2. gr.

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

a) „ungbörn“: börn yngri en 12 mánaða;

b) „smábörn“: börn á aldrinum eins til þriggja ára,

c) „varnarefnaleif“: efnaleif í unnum matvælum með korn sem uppistöðu og barnamat, eins og skilgreint er í 1. lið 2. gr. í tilskipun 91/414/EBE, að meðtöldum umbrotsefnum þeirra og efnum sem myndast við niðurbrot og efnahvörf þeirra.

3. gr.

Aðildarríkin skulu tryggja að framleiðsluvörurnar, sem um getur í 2. mgr. 1. gr., séu því aðeins settar á markað í Bandalaginu að þær séu í samræmi við reglurnar sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun.

4. gr.

Unnin matvæli með korn sem uppistöðu og barnamatur skulu framleidd úr innihaldsefnum sem viðurkennt er að henti næringarþörfum ungbarna og smábarna samkvæmt niðurstöðum viðurkenndra vísindarannsókna.

5. gr.

1. Unnin matvæli með korn sem uppistöðu skulu uppfylla viðmiðanirnar um samsetningu sem eru tilgreindar í I. viðauka.

2. Barnamatur, sem er lýst í II. viðauka, skal uppfylla viðmiðanirnar um samsetningu sem þar eru tilgreindar.

6. gr.

Einungis er heimilt að bæta þeim næringarefnum, sem eru skráð í IV. viðauka, við í framleiðslu á unnum matvælum með korn sem uppistöðu og barnamat.

Mæla skal fyrir um hreinleikaskilyrði fyrir þessi efni síðar meir.

7. gr.

1. Í unnum matvælum með korn sem uppistöðu og barnamat skulu ekki vera nein efni í því magni sem stefnt getur heilsu ungbarna og smábarna í hættu. Ákvarða skal hámarksgildi sem nauðsynlegt er að ákvarða fyrir önnur efni en þau sem um getur í 2. og 3. mgr.

2. Unnin matvæli með korn sem uppistöðu og barnamat skulu ekki innihalda meira af leifum einstakra varnarefna en sem nemur 0,01 mg/kg nema að því er varðar þau efni sem tiltekin viðmiðunarmörk hafa verið ákvörðuð fyrir í VI. viðauka en í því tilviki skulu þau sérstöku mörk gilda.

Greiningaraðferðir til þess að ákvarða innihald varnarefnaleifa skulu vera staðlaðar og almennt viðurkenndar.

3. Varnarefnin, sem eru skráð í VII. viðauka, skulu ekki notuð við framleiðslu landbúnaðarafurða sem eru notaðar í unnin matvæli með korn sem uppistöðu og barnamat.

Eftirfarandi gildir þó um eftirlit:

a) varnarefni, sem eru tilgreind í töflu 1 í VII. viðauka, teljast ekki hafa verið notuð ef leifar þeirra eru ekki í styrk yfir 0,003 mg/kg. Þetta gildi, sem er álitid vera magngreiningarmörk greiningaraðferðarinnar, skal endurskoðað reglulega með tilliti til tækniframfara,

b) varnarefni, sem eru tilgreind í töflu 2 í VII. viðauka, teljast ekki hafa verið notuð ef leifar þeirra eru ekki í styrk yfir 0,003 mg/kg. Þetta gildi skal endurskoðað reglulega með tilliti til gagna um umhverfismengun.

4. Gildin, sem um getur í 2. og 3. mgr., eiga við um afurðir sem eru tilbúnar til neyslu eða endurgerðar samkvæmt fyrirælum frá framleiðendum.

5. Ef tekin er ákvörðun um að virkt efni verði ekki tilgreint í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE skal breyta VI. og VII. viðauka við þessa tilskipun til samræmis við það að því er varðar þau varnarefni sem eru tilgreind í VII. viðauka.

6. Ákveða skal örverufræðilegar viðmiðanir eftir því sem nauðsyn ber til.

8. gr.

1. Eftirfarandi lögboðnar upplýsingar komi fram í merkingu viðkomandi vara, auk þeirra sem kveðið er á um í 3. gr. tilskipunar 2000/13/EB:

a) yfirlýsing um þann aldur sem varan er ætluð fyrir að teknu tilliti til samsetningar hennar, áferðar og annarra sérstakra eiginleika. Tilgreindur aldur skal ekki vera undir fjögurra mánaða aldri fyrir neina vöru. Heimilt er að mæla með notkun vöru fyrir ungbörn frá fjögurra mánaða aldri nema óháðir aðilar á sviði læknisfræði, næringarfræði eða lyfjafræði eða annað fagfólk, sem er ábyrgt fyrir ungbarna- og mæðravernd, ráðleggja annað,

b) upplýsingar um hvort glúten er í vörunni eða ekki ef varan er ætluð ungbörnum yngri en sex mánaða,

c) orkugildi í kJ og kcal ásamt prótín-, sykru- og fituinnihaldi, gefnu upp sem tölugildi í 100 g eða 100 ml af vöru eins og hún er seld og, eftir því sem við á, miðað við tiltekið magn tilbúinnar vöru eins og ráðgert er að hennar sé neytt,

d) meðalmagn hvers steinefnis og hvers vítamíns, sem tiltekin gildi eru tilgreind fyrir í I. og II. viðauka, gefið upp sem tölugildi í 100 g eða 100 ml af vöru eins og hún er seld og, þar sem við á, miðað við tiltekið magn tilbúinnar vöru eins og ráðgert er að hennar sé neytt,

e) leiðbeiningar um hvernig ber að tilreiða framleiðsluvörurnar, ef nauðsyn krefur, og yfirlýsing um mikilvægi þess að fylgja þeim leiðbeiningum.

2. Á merkimiðanum má eftirfarandi koma fram:

- a) meðalmagn næringarefnanna, sem sett eru fram í IV. viðauka, ef gildin koma ekki fram í ákvæðunum í d-lið 1. mgr., gefið upp sem tölugildi í 100 g eða 100 ml af vöru eins og hún er seld og, þar sem við á, miðað við tiltekið magn tilbúinnar vöru eins og ráðgert er að hennar sé neytt,
- b) tölulegar upplýsingar, svo og upplýsingar um vítamín og steinefni sem eru tilgreind í V. viðauka, gefnar upp sem hlutfall viðmiðunargilda sem þar eru gefin upp, miðað við hverja 100 ml vörunnar eins og hún er seld og þar sem við á, tilgreint magn vöru eins og ráðgert er að hennar sé neytt, að því tilskildu að magnið í vörunni sé a.m.k. 15% af viðmiðunargildunum.

9. gr.

Tilskipun 96/5/EB, eins og henni var breytt með tilskipunum sem eru tilgreindar í A-hluta VIII. viðauka, er felld úr gildi með fyrirvara um skuldbindingar aðildarríkjanna að því er varðar fresti á lögleiðingu tilskipananna í landslög eins og segir

í B-hluta VIII. viðauka. Líta ber á tilvísanir í niðurfelldu tilskipunina sem tilvísanir í þessa tilskipun og skulu þær lesnar með hliðsjón af samsvörunartölflunni í IX. viðauka.

10. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

11. gr.

Gjört í Brussel 5. desember 2006.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

José Manuel BARROSO

framkvæmdastjóri.

I. VIÐAUKI

SAMSETNING UNNINNA MATVÆLA MEÐ KORN SEM UPPISTÖÐU OG BARNAMATAR FYRIR UNGBÖRN OG SMÁBÖRN

Kröfurnar, sem varða næringarefnið, eiga við um vörur sem eru tilbúnar til notkunar og eru markaðssettar þannig eða endurgerðar samkvæmt leiðbeiningum framleiðandans.

1. KORNINNIHALD

Unnin matvæli með korn sem uppistöðu eru aðallega framleidd úr einni eða fleiri tegundum malaðs korns og/eða sterkjurikum rótarávöxtum.

Magn korns og/eða sterkjurikra rótarávaxta skal vera a.m.k. 25% af þurrvigt endanlegu blöndunnar.

2. PRÓTÍN

2.1. Prótíninnihaldið, að því er varðar vörurnar sem um getur í ii. og iv. lið a-liðar 2. mgr. 1. gr., skal ekki vera meira en 1,3 g/100 kJ (5,5 g/100 kcal).

2.2. Magn prótíns, sem bætt er út í vörurnar sem um getur í ii. lið a-liðar 2. mgr. 1. gr., skal ekki vera meira en 0,48 g/100 kJ (2 g/100 kcal).

2.3. Að því er varðar kex, sem um getur í iv. lið a-liðar 2. mgr. 1. gr. og framleitt er með því að bæta við prótínríkum fæðutegundum og kynnt þannig, skal viðbætt prótín ekki vera meira en 0,36 g/100 kJ (1,5 g/100 kcal).

2.4. Efnastuðullinn fyrir viðbætta prótínið skal jafngilda a.m.k. 80% af viðmiðunarprótíninu (kasíni, eins og það er skilgreint í III. viðauka) eða virknistuðull prótínsins (PER) í blöndunni skal jafngilda a.m.k. 70% af sama hlutfalli hjá viðmiðunarprótíninu. Það er ófrávikjanlegt að heimilt er að bæta við aínósýrum í þeim tilgangi einum að auka næringargildi prótínblöndunnar og aðeins í þeim hlutföllum sem eru nauðsynleg til þess að ná því markmiði.

3. SYKRUR

3.1. Ef súkrósa, frúktósa, glúkósa, glúkósasírópi eða hunangi er bætt í vörurnar sem um getur í i. og iv. lið a-liðar 2. mgr. 1. gr.:

— skal magn viðbættra sykra af þessum uppruna ekki vera meira en 1,8 g/100 kJ (7,5 g/100 kcal),

— skal magn viðbætts frúktósa ekki vera meira en 0,9 g/100 kJ (3,75 g/100 kcal).

3.2. Ef súkrósa, frúktósa, glúkósasírópi eða hunangi er bætt í vörurnar sem um getur í ii. lið a-liðar 2. mgr. 1. gr.:

— skal magn viðbættra sykra af þessum uppruna ekki vera meira en 1,2 g/100 kJ (5 g/100 kcal),

— skal magn viðbætts frúktósa ekki vera meira en 0,6 g/100 kJ (2,5 g/100 kcal).

4. FITUEFNI

4.1. Fituefnainnihald, að því er varðar vörurnar sem um getur í i. og iv. lið a-liðar 2. mgr. 1. gr., skal ekki vera meira en 0,8 g/100 kJ (3,3 g/100 kcal).

4.2. Fituefnainnihald, að því er varðar vörurnar sem um getur í ii. lið a-liðar 2. mgr. 1. gr., skal ekki vera meira en 1,1 g/100 kJ (4,5 g/100 kcal). Ef innihald fituefna er meira en 0,8 g/100 kJ (3,3 g/100 kcal):

— skal magn lárínsýru ekki vera meira en 15% af heildarinnihaldi fituefna,

— skal magn mýristínsýru ekki vera meira en 15% af heildarinnihaldi fituefna,

— skal magn línólsýru (í formi glýseríða = línóleata) ekki vera minna en 70 mg/100 kJ (300 mg/100 kcal) og ekki meira en 285 mg/100 kJ (1200 mg/100 kcal).

5. STEINEFNI

5.1. **Natríum**

- einungis má bæta natríumsöltum við í unnin matvæli með korn sem uppistöðu í tæknilegum tilgangi,
- innihald natríums í unnum matvælum með korn sem uppistöðu skal ekki vera meira en 25 mg/100 kJ (100 mg/100 kcal).

5.2. **Kalsíum**

- 5.2.1. Magn kalsíums, sem bætt er í vörurnar sem um getur í ii. lið a-liðar 2. mgr. 1. gr., skal ekki vera meira en 20 mg/100 kJ (80 mg/100 kcal).
- 5.2.2. Magn kalsíums, að því er varðar vörurnar, sem um getur í iv. lið a-liðar 2. mgr. 1. gr., framleiddar með því að bæta við mjólk (mjólkurkex) og kynntar þannig, skal a.m.k. vera 12 mg/100 kJ (50 mg/100 kcal).

6. VÍTAMÍN

- 6.1. Að því er varðar unnin matvæli með korn sem uppistöðu skal magn þíamíns vera a.m.k. 25 µg/100 kJ (100 µg/100 kcal).
- 6.2. Að því er varðar vörur sem um getur í ii. lið a-liðar 2. mgr. 1. gr.:

	Á 100 kJ		Á 100 kcal	
	Lágmark	Hámark	Lágmark	Hámark
A-vítamín (µg RE) ⁽¹⁾	14	43	60	180
D-vítamín (µg) ⁽²⁾	0,25	0,75	1	3

⁽¹⁾ RE = altransretínóljafngildi.

⁽²⁾ Sem kólekaliferól, þar af 10 µg = 400 alþjóðaeiningar af D-vítamíni.

Þessi mörk gilda einnig ef A- og D-vítamíni er bætt út í önnur unnin matvæli með korn sem uppistöðu.

7. HÁMARKSGILDI FYRIR VIÐBÆTT VÍTAMÍN, STEINEFNI OG SNEFILEFNI

Kröfurnar, sem varða næringarefni, eiga við um vörur tilbúna til neyslu sem eru markaðssettar þannig eða endurgerðar samkvæmt leiðbeiningum framleiðandans, að undanskildu kalíumi og kalsíumi þar sem kröfurnar eiga við um selda vöru.

Næringarefni	Hámark á 100 kcal
A-vítamín (µg RE)	180
Vítamín E (mg α-TE) ⁽¹⁾	3
D-vítamín (µg)	3
C-vítamín (mg)	12,5/25 ⁽²⁾
Þíamín (mg)	0,5
Ribóflavín (mg)	0,4
Níasín (mg NE)	4,5
B ₆ -vítamín (mg)	0,35
Fólínsýra (µg)	50
B ₁₂ -vítamín (µg)	0,35

Næringarefni	Hámark á 100 kcal
Pantóþensýra (mg)	1,5
Bíótín (µg)	10
Kalíum (mg)	160
Kalsíum (mg)	80/180 ⁽⁴⁾ /100 ⁽⁵⁾
Magnesium (mg)	40
Járn (mg)	3
Sink (mg)	2
Kopar (µg)	40
Joð (µg)	35
Mangan (mg)	0,6

⁽¹⁾ α-TE = jafngildi d-α-tókóferóls.

⁽²⁾ Mörk sem gilda um vörur sem eru járnþættar.

⁽³⁾ NE = níasinjafngildi = mg nikótínsýru + mg trýptófans/60.

⁽⁴⁾ Mörk sem gilda um vörur sem um getur í i. og ii. lið a-liðar 2. mgr. 1. gr.

⁽⁵⁾ Mörk sem gilda um vörur sem um getur í iv. lið a-liðar 2. mgr. 1. gr.

II. VIÐAUKI

SAMSETNING BARNAMATAR HANDA UNGBÖRNUM OG SMÁBÖRNUM

Kröfumar, sem varða næringarefni, eiga við um vörur sem eru tilbúnar til notkunar og eru markaðssettar þannig eða endurgerðar samkvæmt leiðbeiningum framleiðandans.

1. PRÓTÍN

1.1. Ef kjöt, alifuglar, fiskur, innmatur eða aðrir hefðbundnir prótingjafar eru einu efnisþættirnir sem nefndir eru í heiti vörunnar:

- skal tilgreind tegund af kjöti, alifuglum, fiski, innmat eða öðrum hefðbundnum prótingjöfum vega samanlagt a.m.k. 40% af þyngd fullgerðu vörunnar,
- skal hver tilgreind tegund af kjöti, alifuglum, fiski, innmat eða öðrum hefðbundnum prótingjöfum vega samanlagt a.m.k. 25% af heildarþyngd tilgreindu prótingjafanna,
- skal heildarprótínið úr tilgreindum prótingjöfum vera a.m.k. 1,7 g/100 kJ (7 g/100 kcal).

1.2. Ef kjöt, alifuglar, fiskur, innmatur eða aðrir hefðbundnir prótingjafar, hvert fyrir sig eða í samsetningu, eru nefndir fremst í heiti vörunnar, hvort sem varan er sett fram sem máltíð eða ekki:

- skal tilgreind tegund af kjöti, alifuglum, fiski, innmat eða öðrum hefðbundnum prótingjöfum vega samanlagt a.m.k. 10% af þyngd fullgerðu vörunnar,
- skal hver tilgreind tegund af kjöti, alifuglum, fiski, innmat eða öðrum hefðbundnum prótingjöfum vega samanlagt a.m.k. 25% af þyngd allra tilgreindu prótingjafanna,
- skal prótínið úr tilgreindu prótingjöfunum vera a.m.k. 1 g/100 kJ (4 g/100 kcal).

1.3. Ef kjöt, alifuglar, fiskur, innmatur eða aðrir hefðbundnir prótingjafar, hvert fyrir sig eða til samans, er nefnt í heiti vörunnar, en ekki alveg fremst, hvort sem varan er kynnt sem máltíð eða ekki:

- skal tilgreind tegund af kjöti, alifuglum, fiski, innmat eða öðrum hefðbundnum prótingjöfum vega samanlagt a.m.k. 8% af heildarþyngd vörunnar,
- skal hver tilgreind tegund af kjöti, alifuglum, fiski, innmat eða öðrum hefðbundnum prótingjöfum vega samanlagt a.m.k. 25% af heildarþyngd prótingjafanna,
- skal prótínið úr tilgreindu prótingjöfunum vega a.m.k. 0,5 g/100 kJ (2,2 g/100 kcal),
- skal heildarmagn prótíns í vörunni, frá öllum prótingjöfum, vera a.m.k. 0,7 g/100 kJ (3 g/100 kcal).

1.4. Ef ostur er nefndur ásamt öðrum innihaldsefnum í heitinu á bragðmikilli vöru, hvort sem hann talinn vera máltíð eða ekki, þá:

- skal prótínið úr mjólkurvörunum vera a.m.k. 0,5 g/100 kJ (2,2 g/100 kcal),
- skal heildarinnihald prótíns í vörunni, frá öllum prótingjöfum, vera a.m.k. 0,7 g/100 kJ (3 g/100 kcal).

1.5. Ef varan er tilgreind sem máltíð á merkimiðanum en hvergi er minnst á kjöt, alifugla, fisk, innmat eða aðra hefðbundna prótingjafa í heiti vörunnar skal heildarinnihald prótíns í vörunni, frá öllum prótingjöfum, vera a.m.k. 0,7 g/100 kJ (3 g/100 kcal).

- 1.6. Sósar, sem eru tilgreindar sem meðlæti með máltíð, eru undanskildar kröfunum í liðum 1.1 til 1.5, að báðum meðtöldum.
- 1.7. Í eftirrétum, þar sem mjólkurvörur eru tilgreindar sem fyrstu eða einu innihaldsefnin í heitinu, skal mjólkurprótín vera a.m.k. 2,2 g/100 kcal. Allir aðrir eftirrétir eru undanþegnir kröfunum í lið 1.1 til 1.5.
- 1.8. Heimilt er að bæta við aminosýrum í þeim tilgangi einum að auka næringargildi þeirra prótína sem fyrir eru og aðeins í þeim hlutföllum sem eru nauðsynleg til þess að ná því markmiði.

2. SYKRUR

Heildarmagn sykra í aldinsafa, grænmetissafa og nektarsafa, hreinum ávaxtaréttum, eftirrétum og búðingum skal ekki vera meira en:

- 10 g/100 ml fyrir grænmetissafa og drykki sem byggjast á þeim,
- 15 g/100 ml fyrir aldinsafa og nektarsafa og drykki sem byggjast á þeim,
- 20 g/100 g fyrir hreina ávaxtarétti,
- 25 g/100 g fyrir eftirrétti og búðinga,
- 5 g/100 g fyrir aðra drykki sem innihalda ekki mjólk.

3. FITA

- 3.1. Að því er varðar framleiðsluvörur sem um getur í lið 1.1:

Ef kjöt eða ostur eru einu innihaldsefnin eða ef þau eru tilgreind fremst í heiti vörunnar skal heildarmagn fitu, úr öllum fitugjöfum, ekki vera meira en 1,4 g/100 kJ (6 g/100 kcal).

- 3.2. Fyrir allar aðrar vörur skal heildarfita, úr öllum fitugjöfum, ekki vera meiri en 1,1 g/100 kJ (4,5 g/100 kcal).

4. NATRÍUM

- 4.1. Endanlegt natriúminnihald vörunnar skal annaðhvort ekki vera meira en 48 mg/100 kJ (200 mg/100 kcal) eða ekki meira en 200 mg/100 g. Ef ostur er eina innihaldsefnið, sem er nefnt í heiti vörunnar, skal endanlegt natriúminnihald vörunnar hins vegar ekki vera meira en 70 mg/100 kJ (300 mg/100 kcal).

- 4.2. Ekki má bæta natriúmsöltum í vörur sem gerðar eru úr ávöxtum eða í eftirrétti og búðinga nema í tæknilegum tilgangi.

5. VÍTAMÍN

C-vítamín

Endanlegt magn C-vítamíns í aldinsafa, nektarsafa eða grænmetissafa skal annaðhvort vera a.m.k. 6 mg/100 kJ (25 mg/100 kcal) eða a.m.k. 25 mg á 100 g.

A-vítamín

Endanlegt magn A-vítamíns í grænmetissafa skal vera a.m.k. 25 µg RE/100 kJ (100 µg RE/100 kcal).

Ekki skal bæta A-vítamíni í annan barnamat.

D-vítamín

Ekki skal bæta D-vítamíni í barnamat.

6. HÁMARKSGILDI FYRIR VIÐBÆTT VÍTAMÍN, STEINEFNI OG SNEFILEFNI

Kröfurnar sem varða næringarefni eiga við um vörur sem eru tilbúnar til neyslu og markaðssettar þannig eða endurgerðar samkvæmt leiðbeiningum framleiðandans, að undanskildu kalíumi og kalsíumi þar sem kröfurnar eiga við um selda vöru.

Næringarefni	Hámark á 100 kcal
A-vítamín (µg RE)	180 ⁽¹⁾
E- Vítamín (mg α-TE)	3
C-vítamín (mg)	12,5/25 ⁽²⁾ /125 ⁽³⁾
Þíamín (mg)	0,25
Ríbóflavín (mg)	0,4
Níasín (mg NE)	4,5
B ₆ -vítamín (mg)	0,35
Fólínsýra (µg)	50
B ₁₂ -vítamín (µg)	0,35
Pantóþensýra (mg)	1,5
Bíótín (µg)	10
Kalíum (mg)	160
Kalsíum (mg)	80
Magnesium (mg)	40
Járn (mg)	3
Sink (mg)	2
Kopar (µg)	40
Joð (µg)	35
Mangan (mg)	0,6

⁽¹⁾ Í samræmi við ákvæðin í 5. lið.

⁽²⁾ Mörk sem gilda um vörur sem eru járnþettar.

⁽³⁾ Mörk sem gilda um rétti sem byggjast á aldinum, aldinsafa, nektarsafa og grænmetisafa.

III. VIÐAUKI

AMÍNÓSÝRUSAMSETNING KASÍNS

(g/100 g af prótíni)

Argínín	3,7
Sýstín	0,3
Histidín	2,9
Ísólefsín	5,4
Lefsín	9,5
Lýsín	8,1
Metíónín	2,8
Fenýlalanín	5,2
Þreónín	4,7
Trýptófan	1,6
Týrósín	5,8
Valín	6,7

IV. VIÐAUKI

NÆRINGAREFNI

1. VÍTAMÍN

A-vítamín

Retínól

Retínýlasetat

Retínýlpalmitat

Betakarótín

*D-vítamín*D₂-vítamín (= ergókalsiferól)D₃-vítamín (= kólekalsiferól)*B₁-vítamín*

Þíamínhýdróklóríð

Þíamínmonónítrat

B₂-vítamín

Ríboflavín

Natríumríboflavín-5'-fosfat

Níasín

Nikótínamíð

Nikótínsýra

B₆-vítamín

Pýridoxinhýdróklóríð

Pýridoxín-5-fosfat

Pýridoxíndípalmitat

Pantóþensýra

Kalsíum-D-pantóþenat

Natríum-D-pantóþenat

Dexpanþenól

Fólat

Fólínsýra

B₁₂-vítamín

Sýanókóbalamín

Hýdroxókóbalamín

Bíótín

D-bíótín

C- vítamín

L-askorbínsýra

Natríum-L-askorbat

Kalsíum-L-askorbat

6-palmítýl-L-askorbínsýra (askorbýlpalmitat)

Kalíumaskorbat

K-vítamín

Fýllókinon (fýtómenadion)

E-vítamín

D-alfa-tókóferól

DL-alfa-tókóferól

D-alfa-tókóferólasetat

DL-alfa-tókóferólasetat

2. AMÍNÓSÝRUR

L-arginín

L-systín

L-histidín

L-isólefsín

L-lefsín

L-lýsín

L-systín

} og hýdróklóríð þeirra

L-metiónín

L-fenýlalanín

L-þreónín

L-trýptófan

L-týrósín

L-valín

3. ANNAÐ

Kólín

Kólinklóríð

Kólínsítrat

Kólínbitartrat

Inósítól

L-karnítín

L-karnítinhýdróklóríð

4. SÖLT AF STEINEFNUM OG SNEFILEFNI

Ferrófúmarat

Kalsíum

Ferrídífosfat (ferrípýrófosfat)

Kalsíumkarbónat

Járn (sem frumefni) (karbónýl- og vetnisafoxað járn og járn afoxað með rafgreiningu)

Kalsíumklóríð

Ferrísakkarat

Kalsíumsalt af sítrónusýru

Natríumferrídífosfat

Kalsíumglúkonat

Ferrókarbónat

Kalsíumglýserófosfat

Kalsíumlaktat

Kopar

Kalsíumoxíð

Koparlýsínflóki

Kalsíumhýdroxíð

Kúprikarbónat

Kalsíumsölt af ortófosfórsýru

Kúprisítrat

Magnesium

Kúpríglúkonat

Magnesiumkarbónat

Kúprisúlfat

Magnesiumklóríð

Sink

Magnesiumsalt af sítrónusýru

Sinkasetat

Magnesiumglúkonat

Sinkklóríð

Magnesiumoxíð

Sinksítrat

Magnesiumhýdroxíð

Sinklaktat

Magnesiumsölt af ortófosfórsýru

Sinksúlfat

Magnesiumsúlfat

sinkoxíð

Magnesiumlaktat

Sinkglúkonat

Magnesiumglýserófosfat

*Mangan**Kalíum*

Mangankarbónat

Kalíumklóríð

Manganklóríð

Kalíumsalt af sítrónusýru

Mangansítrat

Kalíumglúkonat

Manganglúkonat

Kalíumlaktat

Mangansúlfat

Kalíumglýserófosfat

Manganglýserófosfat

*Járn**Joð*

Ferrósítrat

Natríumjoðið

Ferriammoníumsítrat

Kalíumjoðið

Ferróglúkonat

Kalíumjoðat

Ferrólaktat

Natríumjoðat

Ferrósúlfat

V. VIÐAUKI

VIÐMIÐUNARGILDI FYRIR NÆRINGARMERKINGAR Á BARNAMAT HANDA UNGBÖRNUM OG SMÁBÖRNUM

Næringarefni	Viðmiðunargildi á merkimiðum
A-vítamín	(µg) 400
D-vítamín	(µg) 10
C- vítamín	(mg) 25
Þíamín	(mg) 0,5
Ríbóflavín	(mg) 0,8
Níasinjafngildi	(mg) 9
B ₆ -vítamín	(mg) 0,7
Fólat	(µg) 100
B ₁₂ -vítamín	(µg) 0,7
Kalsíum	(mg) 400
Járn	(mg) 6
Sink	(mg) 4
Joð	(µg) 70
Selen	(µg) 10
Kopar	(mg) 0,4

VI. VIÐAUKI

**SÉRTÆK HÁMARKSGILDI LEIFA FYRIR VARNAREFNI EÐA UMBROTSEFNI VARNAREFNA Í UNNUM
MATVÆLUM MEÐ KORN SEM UPPISTÖÐU OG BARNAMAT**

Efnaheiti	Hámarksgildi leifa (mg/kg)
Kadúsafos	0,006
Demetón-S-metýl/demetón-S-metýlsúlfón/oxýdemetónmetýl (hvort um sig eða í samsetningu, gefið upp sem demetón-S-metýl)	0,006
Etóprófos	0,008
Fípróníl (summa fípróníls og fípróníldesúlfínýls, gefin upp sem fípróníl)	0,004
Própineb/própýlenþíóþvagefni (summa própinebs og própýlenþíóþvagefnis)	0,006

VII. VIÐAUKI

**VARNAREFNI SEM EKKI MÁ NOTA VIÐ FRAMLEIÐSLU LANDBÚNAÐARAFURÐA SEM ÆTLAÐAR ERU
TIL FRAMLEIÐSLU Á UNNUM MATVÆLUM MEÐ KORN SEM UPPISTÖÐU OG BARNAMAT**

Tafla 1

Efnaheiti (skilgreining leifar)
Dísúlfótón (summa dísúlfótóns, dísúlfótónsúlfoxíðs og dísúlfótónsúlfóns, gefin upp sem dísúlfótón)
Fensúlfópíón (summa fensúlfópíóns, súrefnishliðstæðu þess og súlfónum þeirra, gefin upp sem fensúlfópíón)
Fentin, gefið upp sem plúsíón trífénýltins
Haloxýföp (summa haloxýföps, salta þess og estera, þ.m.t. samrunaefnasambönd, gefin upp sem haloxýföp)
Heptaklór og <i>trans</i> -heptaklórepoxíð, gefið upp sem heptaklór
Hexaklórbensen
Nítrófen
Ómetóat
Terbúfos (summa terbúfoss og súlfoxíðs og súlfóni þess, gefin upp sem terbúfos)

Tafla 2

Efnaheiti
Aldrín og díeldrín, gefið upp sem díeldrín
Endrín

VIII. VIÐAUKI

A-HLUTI

Niðurfelld tilskipun með síðari breytingum

(sem um getur í 9. gr.)

Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 96/5/EB	(Stjtið. EB L 49, 28.2.1996, bls. 17)
Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 98/36/EB	(Stjtið. EB L 167, 12.6.1998, bls. 23)
(Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 1999/39/EB)	(Stjtið. EB L 124, 18.5.1999, bls. 8)
(Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2003/13/EB)	(Stjtið. ESB L 41, 14.2.2003, bls. 33)

B-HLUTI

Skrá yfir fresti til lögleiðingar í aðildarríkjunum

(sem um getur í 9. gr.)

Tilskipun	Frestur til lögleiðingar	Leyfi til að eiga viðskipti með vörur sem samræmast ákvæðum þessarar tilskipunar	Bann við því að eiga viðskipti með vörur sem samræmast ekki ákvæðum þessarar tilskipunar
96/5/EB	30. september 1997	1. október 1997	31. mars 1999
98/36/EB	31. desember 1998	1. janúar 1999	1. janúar 2000
1999/39/EB	30. júní 2000	30. júní 2000	1. júlí 2002
2003/13/EB	6. mars 2004	6. mars 2004	6. mars 2005

IX. VIÐAUKI

SAMSVÖRUNARTAFLA

Tilskipun 96/5/EB	Þessi tilskipun
1., 2. og 3. mgr. 1. gr.	1., 2. og 3. mgr. 1. gr.
Inngangssætning 4. mgr. 1. gr.	Inngangssætning 2. gr.
Fyrsti undirliður 4. mgr. 1. gr.	a-liður 2. gr.
Annar undirliður 4. mgr. 1. gr.	b-liður 2. gr.
Þriðji undirliður 4. mgr. 1. gr.	c-liður 2. gr.
2. gr.	3. gr.
3. gr.	4. gr.
4. gr.	5. gr.
5. gr.	6. gr.
1. mgr. 6. gr.	1. mgr. 7. gr.
Fyrsta undirgrein 2. mgr. 6. gr.	Fyrsta undirgrein 2. mgr. 7. gr.
Önnur undirgrein 2. mgr. 6. gr.	4. mgr. 7. gr.
Þriðja undirgrein 2. mgr. 6. gr.	Önnur undirgrein 2. mgr. 7. gr.
Fyrsta undirgrein, inngangssætning a-liðar 3. mgr. 6. gr.	Inngangssætning 3. mgr. 7. gr.
i. liður fyrstu undirgreinar í a-lið 3. mgr. 6. gr.	a-liður 3. mgr. 7. gr.
ii. liður fyrstu undirgreinar í a-lið 3. mgr. 6. gr.	b-liður 3. mgr. 7. gr.
Önnur undirgrein a-liðar 3. mgr. 6. gr.	4. mgr. 7. gr.
b-liður 3. mgr. 6. gr.	5. mgr. 7. gr.
4. mgr. 6. gr.	6. mgr. 7. gr.
7. gr.	8. gr.
8. gr.	—
—	9. gr.
9. gr.	10. gr.
10. gr.	11. gr.
Inngangssætning í I. viðauka.	Inngangssætning í I. viðauka.
1., 2. og 3. liður í I. viðauka.	1., 2. og 3. liður í I. viðauka.
4. liður I. viðauka	4. liður I. viðauka
Liður 4.1 í I. viðauka	Liður 4.1 í I. viðauka
Liður 4.2 í I. viðauka	Liður 4.2 í I. viðauka
a-liður liðar 4.2 í I. viðauka	Fyrsti undirliður liðar 4.2 í I. viðauka

Tilskipun 96/5/EB	Þessi tilskipun
b-liður liðar 4.2 í I. viðauka	Annar undirliður liðar 4.2 í I. viðauka
c-liður liðar 4.2 í I. viðauka	Þriðji undirliður liðar 4.2 í I. viðauka
5. og 6. liður í I. viðauka	5. og 6. liður í I. viðauka
Inngangssætning í II. viðauka.	Inngangssætning í II. viðauka.
1. liður II. viðauka	1. liður II. viðauka
Liðir 1.1–1.3 í II. viðauka	Liðir 1.1–1.3 í II. viðauka
a-liður liðar 1.3 í II. viðauka	Liður 1.4 í II. viðauka
Liður 1.4 í II. viðauka	Liður 1.5 í II. viðauka
a-liður liðar 1.4 í II. viðauka	Liður 1.6 í II. viðauka
b-liður liðar 1.4 í II. viðauka	Liður 1.7 í II. viðauka
Liður 1.5 í II. viðauka	Liður 1.8 í II. viðauka
2.–5. liður í II. viðauka	2.–5. liður í II. viðauka
III. viðauki	III. viðauki
IV. viðauki	IV. viðauki
V. viðauki	V. viðauki
VI. viðauki	7. liður I. viðauka og 6. liður II. viðauka
VII. viðauki	VI. viðauki
VIII. viðauki	VII. viðauki
—	VIII. viðauki
—	IX. viðauki

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2006/128/EB

2009/EES/25/26

frá 8. desember 2006

um breytingu og leiðréttingu á tilskipun 95/31/EB um sérstök hreinleikaskilyrði fyrir sætuefni til notkunar í matvælum (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 89/107/EBE frá 21. desember 1988 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi notkun leyfilegra aukefna í matvælum ⁽¹⁾, einkum a-lið 3. mgr. 3. gr.,

að höfðu samráði við vísindanefndina um matvæli og Matvælaöryggisstofnun Evrópu (EFSA),

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/35/EB frá 30. júní 1994 um sætuefni til notkunar í matvælum ⁽²⁾ eru talin upp þau efni sem leyfilegt er að nota sem sætuefni í matvælum.
- 2) Í tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 95/31/EB frá 5. júlí 1995 um sérstök hreinleikaskilyrði fyrir sætuefni til notkunar í matvælum ⁽³⁾ eru tilgreind hreinleikaskilyrði fyrir sætuefnin sem eru skráð í tilskipun 94/35/EB.
- 3) Nauðsynlegt er að samþykkja sértækar viðmiðanir fyrir E 968 erytrítól, nýtt aukefni í matvælum sem leyft var samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/52/EB frá 5. júlí 2006 um breytingu á tilskipun 95/2/EB um aukefni í matvælum önnur en litarefni og sætuefni og tilskipun 94/35/EB um sætuefni til notkunar í matvælum.
- 4) Í nokkrum tungumálaútgáfum tilskipunar 95/31/EB eru villur að því er varðar eftirtalin efni: E 954 sakkarín og natríum-, kalíum- og kalsíumsölt þess, E 955 súkralósa, E 962 aspartam- og asesúlfamsalt, E 965 (i) maltítól, E 966 laktítól. Nauðsynlegt er að leiðrétta þessar villur. Að auki er nauðsynlegt að taka mið af forskriftum og greiningaraðferðum fyrir aukefni sem eru settar fram í *Codex Alimentarius* og samdar af sameiginlegri sérfræðinganefnd Matvæla- og landbúnaðarstofnunar

Sameinuðu þjóðanna og Alþjóðaheilbrigðismála-stofnunarinnar um aukefni í matvælum. Einkum hafa sérstök hreinleikaskilyrði verið aðlöguð, þar sem við á, til að þau séu í samræmi við viðmiðunarmörk fyrir hvern og einn þungmálm sem skiptir máli. Til glöggvunar skal skipta út öllum textanum um þessi efni.

- 5) Matvælaöryggisstofnun Evrópu komst að þeirri niðurstöðu í vísindalegu áliti sínu frá 19. apríl 2006 að samsetning maltítólsiróps samkvæmt nýrri framleiðsluaðferð verði áþekk fyrirbyggjandi framleiðsluvöru og verði í samræmi við þær forskriftir sem fyrir eru. Því er nauðsynlegt að breyta skilgreiningunni á E 965 (ii) maltítólsirópi, eins og hún er sett fram fyrir E 965 í tilskipun 95/31/EB, með því að bæta við þessari nýju framleiðsluaðferð.
- 6) Því ber að breyta og leiðrétta tilskipun 95/31/EB til samræmis við það.
- 7) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferlið og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Viðaukanum við tilskipun 95/31/EB er breytt og hann leiðréttur í samræmi við viðaukann við þessa tilskipun.

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 15. febrúar 2008. Þau skulu þegar í stað senda framkvæmdastjórninni texta þessara ákvæða og samsvörunartöflu milli viðkomandi ákvæða og þessarar tilskipunar.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 346, 9.12.2006, bls. 6. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 47/2007 frá 8. júní 2007 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 48, 11.10.2007, p. 3

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 40, 11.2.1989, bls. 27. Tilskipuninni var síðast breytt með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1882/2003 (Stjtið. ESB L 284, 31.10.2003, bls. 1).

⁽²⁾ Stjtið. EB L 237, 10.9.1994, bls. 3. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2006/52/EB (Stjtið. ESB L 204, 26.7.2006, bls. 10).

⁽³⁾ Stjtið. EB L 178, 28.7.1995, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2004/46/EB (Stjtið. ESB L 114, 21.4.2004, bls. 15).

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 8. desember 2006.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Markos KYPRIANOU

framkvæmdastjóri.

VIDAUKI

Viðaukanum við tilskipun 95/31/EB er breytt og hann leiðréttur sem hér segir:

1. Eftirfarandi texti varðandi E 968 erýtrítól bætist við á eftir E 967 xýlitól:

„E 968 ERÝTRÍTÓL

Samheiti	Mesó-erýtrítól, tetrahýdroxýbútan, erýtrit
Skilgreining	Fengið með gerjun kolvetnisgjafa með öruggum og hentugum osmósukærum gersveppum sem henta til matvælavinnslu, s.s. <i>Moniliella pollinis</i> eða <i>Trichosporonoides megachilensis</i> , og því næst hreinsun og þurrkun
Efnaheiti	1,2,3,4-bútantetról
EINECS-nr.	205-737-3
Efnaformúla	C ₄ H ₁₀ O ₄
Mólþyngd	122,12
Innihald	Að lágmarki 99% eftir þurrkun
Lýsing	Hvítir, lyktarlausir, ekki ídrægir, hitastöðugir kristallar með sætu sem svarar til u.þ.b. 60-80% af súkrósa
Sanngreining	
A. Leysni	Auðleysanlegt í vatni, lítilllega leysanlegt í etanóli, óleysanlegt í dietýleter.
B. Bræðslumarksbil	119-123 °C
Hreinleiki	
Efnistap við þurrkun	Ekki yfir 0,2% (70 °C, sex klst. í lofttæmdum þurrkara)
Súlfataska	Ekki yfir 0,1%
Afoxandi efni	Ekki yfir 0,3% gefið upp sem D-glúkósi
Ribítól og glýseról	Ekki yfir 0,1%
Blý	Ekki yfir 0,5 mg/kg ⁴

2. Í stað textans um E 954, sakkarín og natrium-, kalíum- og kalsíumsölt þess komi eftirfarandi:

„E 954 SAKKARÍN OG NATRÍUM-, KALÍUM- OG KALSÍUMSÖLT ÞESS**I) SAKKARÍN**

Skilgreining	
Efnaheiti	3-oxó-2,3-dihýdróbensó(d)isóþíasól-1,1-díoxíð
EINECS-nr.	201-321-0
Efnaformúla	C ₇ H ₅ NO ₃ S
Hlutfallslegur mólmassi	183,18
Innihald	Innihald að lágmarki 99% og ekki yfir 101% C ₇ H ₅ NO ₃ S miðað við vatnsfrítt efni
Lýsing	Hvítir kristallar eða hvítt kristallað duft, lyktarlaust eða með daufrí arómatískri lykt, með sætu bragði, jafnvel í mikið þynntum lausnum. Um það bil 300 til 500 sinnum sætara en súkrósi.

Sanngreining	
Leysni	Lítilllega leysanlegt í vatni, leysanlegt í basískum lausnum, torleysanlegt í etanóli
Hreinleiki	
Efnistap við þurrkun	Ekki yfir 1% (105 °C, 2 klst)
Bræðslumarksbil	226-230 °C
Súlfataska	Ekki yfir 0,2% miðað við þurrefni
Bensó- og salísýlsýra	10 ml lausn í hlutföllunum 1:20 er áður sýrð með fimm dropum af ediksýru og bætt við hana þremur dropum af u.þ.b. 1 M járnlóríðlaun í vatni. Ekkert botnfall myndast og fjólublár litur kemur ekki fram.
o-tólúensúlfonamíð	Ekki yfir 10 mg/kg miðað við þurrefni
p-tólúensúlfonamíð	Ekki yfir 10 mg/kg miðað við þurrefni
Bensósýra-p-súlfonamíð	Ekki yfir 25 mg/kg miðað við þurrefni
Efni sem auðvelt er að kola	Finnst ekki
Arsen	Ekki yfir 3 mg/kg miðað við þurrefni
Selen	Ekki yfir 30 mg/kg miðað við þurrefni
Blý	Ekki yfir 1 mg/kg miðað við þurrefni

II) NATRÍUMSAKKARÍN

Samheiti	Sakkarín, natriumsalt sakkaríns
Skilgreining	
Efnaheiti	Natrium-o-bensósúlfimíð, natriumsalt 2,3-dihýdró-3-oxóbensísósúlfónasól, oxóbensísósúlfónasól, 1,2-bensísóþíasólín-3-ón-1,1-díoxíð natriumsalt díhýdrat
EINECS-nr.	204-886-1
Efnaformúla	C ₇ H ₄ NNaO ₃ S 2H ₂ O
Hlutfallslegur mólmassi	241,19
Innihald	Innihald að lágmarki 99% og ekki yfir 101% C ₇ H ₄ NNaO ₃ S miðað við vatnsfrítt efni
Lýsing	Hvítir kristallar eða hvítt, kristallað molnað duft, lyktarlaust eða með daufrí lykt, með mjög sætu bragði, jafnvel í mikið þynntum lausnum. Um það bil 300 til 500 sinnum sætara en súkrósi í þynntum lausnum.
Sanngreining	
Leysni	Auðleysanlegt í vatni, torleysanlegt í etanóli
Hreinleiki	
Efnistap við þurrkun	Ekki yfir 15% (120 °C, 4 klst.)
Bensó- og salísýlsýra	10 ml lausn í hlutföllunum 1:20 er áður sýrð með fimm dropum af ediksýru og bætt við hana þremur dropum af 1 M járnlóríðlaun í vatni. Ekkert botnfall myndast og fjólublár litur kemur ekki fram.
o-tólúensúlfonamíð	Ekki yfir 10 mg/kg miðað við þurrefni
p-tólúensúlfonamíð	Ekki yfir 10 mg/kg miðað við þurrefni

Bensósýra-p-súlfonamíð	Ekki yfir 25 mg/kg miðað við þurrefni
Efni sem auðvelt er að kola	Finnst ekki
Arsen	Ekki yfir 3 mg/kg miðað við þurrefni
Selen	Ekki yfir 30 mg/kg miðað við þurrefni
Blý	Ekki yfir 1 mg/kg miðað við þurrefni

III) KALSÍUMSAKKARÍN	
Samheiti	Sakkarín, kalsíumsalt sakkaríns
Skilgreining	
Efnaheiti	Kalsíum-o-bensósúlfimíð, kalsíumsalt 2,3-dihýdró-3-oxóbensísósúlfónasól, 1,2-bensísóþíasólín-3-ón-1,1-díoxíð-kalsíumsalt-hýdrat (2:7)
EINECS-nr.	229-349-9
Efnaformúla	$C_{14}H_{18}CaN_2O_6S_2 \cdot 3\frac{1}{2}H_2O$
Hlutfallslegur mólmassi	467,48
Innihald	Að lágmarki 95% $C_{14}H_{18}CaN_2O_6S_2$ miðað við vatnsfritt efni
Lýsing	Hvítir kristallar eða hvítt, kristallað duft, lyktarlaust eða með daufrí lykt, með mjög sætu bragði, jafnvel í mikið þynntum lausnum. Um það bil 300 til 500 sinnum sætara en súkrósi í þynntum lausnum.
Sanngreining	
Leysni	Auðleysanlegt í vatni, leysanlegt í etanóli
Hreinleiki	
Efnistap við þurrkun	Ekki yfir 13,5% (120 °C, 4 klst.)
Bensó- og salisýlsýra	10 ml lausn í hlutföllunum 1:20 er áður sýrð með fimm dropum af ediksýru og bætt við hana þremur dropum af 1 M járnklóríðlausn í vatni. Ekkert botnfall myndast og fjólublár litur kemur ekki fram.
o-tólúensúlfonamíð	Ekki yfir 10 mg/kg miðað við þurrefni
p-tólúensúlfonamíð	Ekki yfir 10 mg/kg miðað við þurrefni
Bensósýra-p-súlfonamíð	Ekki yfir 25 mg/kg miðað við þurrefni
Efni sem auðvelt er að kola	Finnst ekki
Arsen	Ekki yfir 3 mg/kg miðað við þurrefni
Selen	Ekki yfir 30 mg/kg miðað við þurrefni
Blý	Ekki yfir 1 mg/kg miðað við þurrefni

IV) KALÍUMSAKKARÍN	
Samheiti	Sakkarín, kalíumsalt sakkaríns
Skilgreining	
Efnaheiti	Kalíum-o-bensósúlfimíð, kalíumsalt 2,3-dihýdró-3-oxóbensísósúlfónasól, kalíumsalt 1,2-bensísóþíasólín-3-ón-1,1-díoxíðmónóhýdrat
EINECS-nr.	
Efnaformúla	$C_7H_4KNO_3S \cdot H_2O$

Hlutfallslegur mólmassi	239,77
Innihald	Innihald að lágmarki 99% og ekki yfir 101% $C_7H_4KNO_3S$ miðað við vatnsfrítt efni
Lýsing	Hvítir kristallar eða hvítt, kristallað duft, lyktarlaust eða með daufrí lykt, með mjög sætu bragði, jafnvel í mikið þynntum lausnum. Um það bil 300 til 500 sinnum sætara en súkrósi.
Sanngreining	
Leysni	Auðleysanlegt í vatni, torleysanlegt í etanóli
Hreinleiki	
Efnistap við þurrkun	Ekki yfir 8% (120 °C, 4 klst.)
Bensó- og salísýlsýra	10 ml lausn í hlutföllunum 1:20 er áður sýrð með fimm dropum af ediksýru og bætt við hana þremur dropum af 1 u.þ.b. M járnklóríðlausn í vatni. Ekkert botnfall myndast og fjöluþlár litur kemur ekki fram.
o-tólúensúlfonamíð	Ekki yfir 10 mg/kg miðað við þurrefni
p-tólúensúlfonamíð	Ekki yfir 10 mg/kg miðað við þurrefni
Bensósýra-p-súlfonamíð	Ekki yfir 25 mg/kg miðað við þurrefni
Efni sem auðvelt er að kola	Finnst ekki
Arsen	Ekki yfir 3 mg/kg miðað við þurrefni
Selen	Ekki yfir 30 mg/kg miðað við þurrefni
Bly	Ekki yfir 1 mg/kg miðað við þurrefni

3. Í stað textans um E 955, súkralósa, komi eftirfarandi:

„E 955 SÚKRALÓSI

Samheiti	4,1',6'-tríklórgalaktósúkrósi
Skilgreining	
Efnaheiti	1,6-díklór-1,6-dídeoxý-β-D-frúktófúranósýl-4-klór-4-deoxý-α-D-galaktópýranósíð
EINECS-nr.	259-952-2
Efnaformúla	$C_{12}H_{19}Cl_3O_8$
Mólmassi	397,64
Innihald	Inniheldur að lágmarki 98% og ekki yfir 102% af $C_{12}H_{19}Cl_3O_8$ miðað við vatnsfrítt efni.
Lýsing	Hvítt yfir í beinhvítt duft, því sem næst lyktarlaust og kristallað.
Sanngreining	
A. Leysni	Auðleysanlegt í vatni, metanóli og etanóli
	Lítillega leysanlegt í etýlasetati

B. Innrauð gleypni	Innrautt róf kalíumbrómíðbeytu sýnisins sýnir hlutfallslegt hámark við svipaða bylgjutölu og sýnd er í viðmiðunarlitrófi sem er fengið með viðmiðunarstaðli fyrir súkralósa
C. Þunnlagsskiljun	Aðalbletturinn í prófunarlausninni hefur sama Rf-gildi og aðalbletturinn í staðallausn A sem um getur í prófuninni fyrir aðrar klóraðar tvísykrur. Þessi staðallausn er fengin með því að leysa 1,0 g af viðmiðunarstaðli súkralósa í 10 ml af metanóli.
D. Eðlissnúningur	$[\alpha]_{D20} = + 84,0^\circ$ til $+ 87,5^\circ$, reiknaður út miðað við vatnsfrítt efni (10% (massi miðað við rúmmál) lausn
Hreinleiki	
Vatn	Ekki yfir 2,0% (aðferð Karls Fischers)
Súlfataska	Ekki yfir 0,7%
Aðrar klóraðar tvísykrur	Ekki yfir 0,5%
Klóraðar einsykrur	Ekki yfir 0,1%
Trífenýlfosfínóxið	Ekki yfir 150 mg/kg
Metanól	Ekki yfir 0,1%
Blý	Ekki yfir 1 mg/kg ⁴

4. Í stað textans um E 962, aspartam- og asesúlfamsalt, komi eftirfarandi:

„E 962 ASPARTAM- OG ASESÚLFAMSALT

Samheiti	Aspartam-asesúlfam, aspartam-asesúlfamsalt
Skilgreining	Saltíð er búið til með því að hita aspartam og asesúlfam K í hlutfallinu u.þ.b. 2:1 í lausn í súru umhverfi og láta þau kristallast. Kalíum og vatn eru fjarlægð. Framleiðsluvaran er stöðugri en aspartam eitt og sér.
Efnaheiti	6-metýl-1,2,3-oxapíasín-4(3H)-ón-2,2-díoxíðsalt af L-fenýlalanýl-2-metýl-L- α -asparssýru
Efnaformúla	$C_{18}H_{23}O_9N_3S$
Mólmassi	457,46
Innihald	63,0 til 66,0% aspartam (þurrefni) og 34,0 til 37% asesúlfam (sýra sem þurrefni)
Lýsing	Hvítt, lyktarlaust, kristallað duft
Samngreining	
A. Leysni	Torleysanlegt í vatni, lítillaga leysanlegt í etanóli
B. Gegnhleypni	Gegnhleypni 1% lausnar í vatni, sem er ákvörðuð í 1 cm sýnahylkjum með viðeigandi litrófsmæli við 430 nm, með vatn sem viðmiðun, er að lágmarki 0,95, sem samsvarar gleypni sem er ekki yfir u.þ.b. 0,022
C. Eðlissnúningur	$[\alpha]_{D20} = + 14,5^\circ$ til $+ 16,5^\circ$ Ákvarðað við styrkinn 6,2 g í 100 ml af maurasýru (15N) innan 30 mínútna frá tilreiðslu lausnarinnar. Deilt er í reiknaðan eðlissnúning með 0,646 til að leiðrétta aspartaminnihaldið í aspartam- og asesúlfamsaltinu.

Hreinleiki	
Efnistap við þurrkun	Ekki yfir 0,5% (105 °C, 4 klst.)
5-bensýl-3,6-dioxó-2-píperasinediksýra	Ekki yfir 0,5%
Blý	Ekki yfir 1 mg/kg ⁴

5. Í stað textans um E 965 (i), maltítól, komi eftirfarandi:

„E 965(i) MALTÍTÓL

Samheiti	D-maltítól, vetnaður maltósi
Skilgreining	
Efnaheiti	(α)-D-glúkópýranósýl-1,4-D-glúkítól
EINECS-nr.	209-567-0
Efnaformúla	C ₁₂ H ₂₄ O ₁₁
Hlutfallslegur mólmassi	344,31
Innihald	Innihald að lágmarki 98% af D-maltítóli C ₁₂ H ₂₄ O ₁₁ miðað við vatnsfrítt efni Hvítt kristallað duft með sætu bragði
Lýsing	
Sanngreining	
A. Leysni	Auðleysanlegt í vatni, lítillega leysanlegt í etanóli
B. Bræðslumarksbil	148 til 151 °C
C. Eðlissnúningur	$[\alpha]_D^{20} = + 105,5^\circ$ til $+ 108,5^\circ$ (5% (massi miðað við rúmmál) lausn)
Hreinleiki	
Vatn	Ekki yfir 1% (aðferð Karls Fischers)
Súlfataska	Ekki yfir 0,1% miðað við þurrefni
Afoxandi sykrur	Ekki yfir 0,1% táknað sem glúkósi miðað við þurrefni
Klóríð	Ekki yfir 50 mg/kg miðað við þurrefni
Súlföt	Ekki yfir 100 mg/kg miðað við þurrefni
Nikkel	Ekki yfir 2 mg/kg miðað við þurrefni
Arsen	Ekki yfir 3 mg/kg miðað við þurrefni
Blý	Ekki yfir 1 mg/kg miðað við þurrefni ⁴

6. Í stað textans um E 965 (ii), maltítólsíróp, komi eftirfarandi:

„E 965(ii) MALTÍTÓLSÍRÓP

Samheiti	Vetnað, maltósaaðuðugt glúkósasíróp, vetnað glúkósasíróp
Skilgreining	Blanda, einkum úr maltítóli og sorbitóli ásamt vetnuðum fä- og fjölsykrum. Hún er framleidd með hvataðri vetnun á maltósaaðuðugu glúkósasírópi eða með vetnun einstakra efnisþátta þess og síðan blöndun. Verslunarvaran er á boðstólum bæði sem síróp og fast efni.
Innihald	Heildarinnihald vetnaðra sykra er að lágmarki 99% miðað við vatnsfrítt efni og innihald maltítóls að lágmarki 50% miðað við vatnsfrítt efni

Lýsing	Litlausir og lyktarlausir, tærir, seigfljótandi vökvar eða hvítt, kristallað efni
Samngreining	
A. Leysni	Auðleysanlegt í vatni, lítillega leysanlegt í etanóli
B. Þunnlagsskiljun	Stenst prófunina
Hreinleiki	
Vatn	Ekki yfir 31% (aðferð Karls Fischers)
Afoxandi sykrur	Ekki yfir 0,3% (sem glúkósi)
Súlfataska	Ekki yfir 0,1%
Klóríð	Ekki yfir 50 mg/kg
Súlfat	Ekki yfir 100 mg/kg
Nikkel	Ekki yfir 2 mg/kg
Blý	Ekki yfir 1 mg/kg“

7. Í stað textans um E 966, laktítól, komi eftirfarandi:

„E 966 LAKTÍTÓL

Samheiti	Laktít, laktósítól, laktóbíósít
Skilgreining	
Efnaheiti	4-O-β-D-galaktópýranósíl-D-glúkítól
EINECS-nr.	209-566-5
Efnaformúla	C ₁₂ H ₂₄ O ₁₁
Hlutfallslegur mólmassi	344,32
Innihald	Innihald að lágmarki 95% miðað við þurrefni
Lýsing	Kristallað duft eða litlausar lausnir með sætu bragði. Kristölluð framleiðsla finnst í vatnsfríum, ein- og tvívötnuðum formum.
Samngreining	
A. Leysni	Auðleysanlegt í vatni
B. Eðlissnúningur	$[\alpha]_D^{20} = + 13^\circ$ til $+ 16^\circ$ reiknaður út miðað við vatnsfrítt efni (10% (massi miðað við rúmmál) vatnslausn)
Hreinleiki	
Vatn	Kristölluð framleiðsla, ekki yfir 10,5% (aðferð Karls Fischers)
Önnur pólýól	Ekki yfir 2,5%, miðað við vatnsfrítt efni
Afoxandi sykrur	Ekki yfir 0,2% táknað sem þurrefni glúkósa
Klóríð	Ekki yfir 100 mg/kg miðað við þurrefni
Súlföt	Ekki yfir 200 mg/kg miðað við þurrefni
Súlfataska	Ekki yfir 0,1% miðað við þurrefni
Nikkel	Ekki yfir 2 mg/kg miðað við þurrefni
Arsen	Ekki yfir 3 mg/kg miðað við þurrefni
Blý	Ekki yfir 1 mg/kg miðað við þurrefni“

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2006/129/EB

2009/EES/25/27

frá 8. desember 2006

um breytingu og leiðréttingu á tilskipun 96/77/EB þar sem mælt er fyrir um sérstök hreinleikaskilyrði fyrir önnur aukefni í matvælum en litarefni og sætuefni (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

til að þau séu í samræmi við viðmiðunarmörk fyrir hvern og einn þungmálm sem skiptir máli. Til glöggvunar skal skipta út öllum textanum um þessi efni.

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 89/107/EEB frá 21. desember 1988 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi notkun leyfilegra aukefna í matvælum ⁽¹⁾, einkum a-lið 3. mgr. 3. gr.,

- 4) Breyta skal gildinu fyrir súlfatösku í hreinleikaskilyrðum fyrir E 472c sítrónusýruestra ein- og tvíglýseríða af fitusýrum til að það gildi einnig um vörur sem eru hlutleystar í heild eða að hluta.

að höfðu samráði við vísindanefndina um matvæli og Matvælaöryggisstofnun Evrópu,

- 5) Nauðsynlegt er að tryggja að E 559 álsílikat sé framleitt úr öðrum kaólinleir sem er laus við óviðunandi díoxínmengun. Því skal takmarka tilvist díoxíns í öðrum kaólinleir við minnsta mögulega magn.

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 96/77/EB frá 2. desember 1996 um sérstök hreinleikaskilyrði fyrir önnur aukefni í matvælum en litarefni og sætuefni ⁽²⁾ eru tilgreind hreinleikaskilyrði fyrir aukefnin sem um getur í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/2/EB frá 20. febrúar 1995 um aukefni í matvælum önnur en litarefni og sætuefni ⁽³⁾.
- 2) Rétt er að fella niður hreinleikaskilyrðin fyrir E 216 própýl-p-hýdroxýbensóat og E 217 natríumprópýl-p-hýdroxýbensóat sem ekki er lengur leyfilegt að nota sem aukefni í matvæli.
- 3) Í nokkrum tungumálaútgáfum tilskipunar 96/77/EB eru nokkrar villur að því er varðar eftirtalin efni: E 307 alfatókóferól, E 315 erytorbiksýru, E 415 xantangúmmí. Nauðsynlegt er að leiðrétta þessar villur. Að auki er nauðsynlegt að taka mið af forskriftum og greiningaraðferðum fyrir aukefni sem eru settar fram í *Codex Alimentarius* og samdar af sameiginlegri sérfræðinganefnd Matvæla- og landbúnaðarstofnunar Sameinuðu þjóðanna og Alþjóðaheilbrigðismálastofnunarinnar um aukefni í matvælum. Einkum hafa sérstök hreinleikaskilyrði verið aðlöguð, þar sem við á,

- 6) Nauðsynlegt er að samþykka forskriftir fyrir ný aukefni í matvælum sem leyfð eru samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/52/EB frá 5. júlí 2006 um breytingu á tilskipun 95/2/EB um aukefni í matvælum önnur en litarefni og sætuefni og tilskipun 94/35/EB um sætuefni til notkunar í matvælum: E 319 tertíerbútýlhýdrókinón (TBHQ), E 426 sojabaua-hálfbeðmi, E 462 etýlsellulósi, E 586 4-hexýlresorsínól, E 1204 pullulan og E 1452 áloktenýlsúksínatsterkja.
- 7) Því ber að breyta og leiðrétta tilskipun 96/77/EB til samræmis við það.
- 8) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferlið og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 346, 9.12.2006, bls. 15. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 47/2007 frá 8. júní 2007 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 48, 11.10.2007, p. 3.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 40, 11.2.1989, bls. 27. Tilskipuninni var síðast breytt með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1882/2003 (Stjtið. ESB L 284, 31.10.2003, bls. 1).

⁽²⁾ Stjtið. EB L 339, 30.12.1996, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2004/45/EB (Stjtið. ESB L 113, 20.4.2004, bls. 19).

⁽³⁾ Stjtið. EB L 61, 18.3.1995, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2006/52/EB (Stjtið. ESB L 204, 26.7.2006, bls. 10).

Viðaukanum við tilskipun 96/77/EB er breytt og hann leiðréttur í samræmi við viðaukann við þessa tilskipun.

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 15. febrúar 2008. Þau skulu þegar í stað senda framkvæmdastjórninni texta þessara ákvæða og samsvörunartöflu milli viðkomandi ákvæða og þessarar tilskipunar.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 8. desember 2006.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Markos KYPRIANOU

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

Viðaukanum við tilskipun 96/77/EB er breytt og hann leiðréttur sem hér segir:

1. Textar sem varða E 216 própýl-p-hýdroxýbensóat og E 217 natríumprópýl-p-hýdroxýbensóat falli brott.
2. Í stað textans um E 307 alfa-tókóferól komi eftirfarandi:

„E 307 ALFA-TÓKÓFERÓL

Samheiti	DL- α -tókóferól
Skilgreining	
Efnaheiti	DL-5,7,8-trímetyltókól DL-2,5,7,8-tetrametyl-2-(4',8',12'-trímetyltridekyl)-6-krómanól
EINECS-nr.	233-466-0
Efnaformúla	C ₂₉ H ₅₀ O ₂
Mólþyngd	430,71
Innihald	Innihald að lágmarki 96%
Lýsing	Eilítið gul yfir í gulbrúna, næstum lyktarlausa, tæra, seigfljótandi olíu sem oxar og dökkar þegar hún kemst í snertingu við loft eða ljós
Sanngreining	
A. Leysniþrófanir	Óleysanlegt í vatni, auðleysanlegt í etanóli, blandanlegt í eter
B. Lítrófsgreining	Í hreinu etanóli er hámarksgleypni u.þ.b. 292 nm
Hreinleiki	
Brotstuðull	n _D ²⁰ 1,503 til 1,507
Eðlisgleypni E ¹ % _{1 cm} í etanóli	E ¹ % _{1 cm} (292 nm) 72–76 (0,01 g í 200 ml af hreinu etanóli)
Súlfataska	Ekki yfir 0,1%
Eðlissnúningur	[α] _D ²⁵ 0° ± 0,05° (1:10 lausn í klóróformi)
Blý	Ekki yfir 2 mg/kg ^{ca}

3. Í stað textans um E 315, erýtorbiksýru, komi eftirfarandi:

„E 315 ERÝTORBIKSÝRA

Samheiti	Ísóaskorbínsýra D-arabóaskorbínsýra
Skilgreining	
Efnaheiti	D-erýtró-hex-2-ensýra- γ -laktón Ísóaskorbínsýra D-ísóaskorbínsýra

EINECS-nr.	201-928-0
Efnaformúla	$C_6H_8O_6$
Mólþyngd	176,13
Innihald	Innihald að lágmarki. 98%, miðað við vatnsfrítt efni
Lýsing	Hvít yfir í eilítið gult kristallað fast efni sem dökkar smám saman þegar það kemst í snertingu við ljós
Sanngreining	
A. Bræðslumarksbil	Um það bil 164–172 °C með niðurbroti
B. Jákvæð prófun fyrir askorbínsýru/litahvarf	
Hreinleiki	
Efnistap við þurrkun	Ekki yfir 0,4% eftir þurrkun við undirþrýsting á kísilhlaupi í 3 klst.
Súlfataska	Ekki yfir 0,3%
Eðlissnúningur	$[\alpha]_D^{25}$ 10% (w/v) vatnslausn á bilinu –16,5° til –18,0°
Oxalat	2 dropum af ísediki og 5 ml af 10% kalsíumasetatlausn er bætt við vatnslausn í hlutföllunum 1g/10 ml. Lausnin skal haldast tær
Blý	Ekki yfir 2 mg/kg“

4. Eftirfarandi texti varðandi E 319 tertíer-bútilhýdrókínón (TBHQ) bætist við á eftir E 316 natríumísóaskorbati:

„E 319 TERTÍER-BÚTÝLHÝDRÓKÍNÓN (TBHQ)

Samheiti	TBHQ
Skilgreining	
Efnaheiti	Tert-bútyl-1,4-bensendiól 2-(1,1-dímetyletýl)-1,4-bensendiól
EINECS-nr.	217-752-2
Efnaformúla	$C_{10}H_{14}O_2$
Mólþyngd	166,22
Innihald	Innihald að lágmarki. 99% af $C_{10}H_{14}O_2$
Lýsing	Hvít kristallað fast efni með einkennandi lykt
Sanngreining	
A. Leysni	Nánast óleysanlegt í vatni, leysanlegt í etanóli
B. Bræðslumarksbil	Að lágmarki 126,5 °C
C. Fenól	Um það bil 5 mg af sýninu eru leyst upp í 10 ml af metanóli og 10,5 ml af dímetylámínblöndu (1:4) bætt við. Rauður litur yfir í bleikan lit kemur fram

Hreinleiki*Tertíer-bútýl-p-bensókinón*

Ekki yfir 0,2%

2,5-di-tertíer-bútýlhýdrókinón

Ekki yfir 0,2%

Hýdroxýkinón

Ekki yfir 0,2%

Tólúen

Ekki yfir 25 mg/kg

Blý

Ekki yfir 2 mg/kg“

5. Í stað textans um E 415, xantangúmmi, komi eftirfarandi:

„E 415 XANTANGÚMMÍ**Skilgreining**

Xantangúmmi er fjölsykrugúmmi með mikinn mólmassa framleitt með gerjun hreinnar ræktar með náttúrlegum stofnum *Xanthomonas campestris* á sykrum og hreinsað með útdrætti (recovery) með etanóli eða própán-2-óli, þurrkað og mulið. Það inniheldur D-glúkósa og D-mannósa sem ríkjandi hexósaeiningar, ásamt D-glúkúrónsýru og píruþrúgusýru, og er framleitt sem natríum-, kalíum- eða kalsíumsalt. Lausnir af þeim eru hlutlausar

Mólmassi

Um það bil 1 000 000

EINECS-nr.

234-394-2

Innihald

Gefur sem þurrefni að lágmarki. 4,2% og ekki yfir 5% af CO₂ sem svarar til á milli 91% og 108% xantangúmmis

Lýsing

Rjómalitað duft

Sanngreining

A. Leysni

Vatnsleysanlegt. Óleysanlegt í etanóli

Hreinleiki

Efnistap við þurrkun:

Ekki yfir 15% (105 °C, 2¹/₂ klst.)

Heildaraska

Ekki yfir 16% miðað við þurrefni ákvarðað við 650 °C eftir þurrkun við 105 °C í fjórar klst.

Píruþrúgusýra

Að lágmarki 1,5%

Köfnunarefni

Ekki yfir 1,5%

Etanól og própán-2-ól

Ekki yfir 500 mg/kg af hverju efni fyrir sig eða í samsetningum

Blý

Ekki yfir 2 mg/kg

Heildarörverufjöldi

Ekki yfir 5 000 þyrpingar í grammi

Ger- og myglusveppir

Ekki yfir 300 þyrpingar í grammi

E. coli

Finnst ekki í 5 g

Salmonella spp.

Finnst ekki í 10 g

Xanthomonas campestris

Lífvænlegar frumur finnast ekki í 1 g“

6. Eftirfarandi texti varðandi E 426 sojabauhálfbeðmi bætist við á eftir E 425 (ii) konjakglúkómannan

„E 426 SOJABAUNAHÁLFBEÐMI

Samheiti

Skilgreining

Sojabauhálfbeðmi er hreinsuð, vatnsleysanleg fjölsykra sem fæst úr trefjum úr náttúrulegum stofnum sojabaua með útdrætti með heitu vatni

Efnaheiti

Vatnsleysanlegar sojabauafjölsykrur
Vatnsleysanlegar sojabauatrefjar

Innihald

Að lágmarki 74% sykrur

Lýsing

Úðapurrkað hvítt duft sem er laust í sér

Samngreining

A. Leysni

Leysanlegt í heitu og köldu vatni án hlaupmyndunar

pH-gildi í 1% lausn

5,5 ± 1,5

B. Seigja 10% lausnar

Ekki yfir 200 mPa.s

Hreinleiki

Efnistap við þurrkun

Ekki yfir 7% (105 °C, 4 klst.)

Prótín

Ekki yfir 14%

Heildaraska

Ekki yfir 9,5% (600 °C, 4 klst.)

Arsen

Ekki yfir 2 mg/kg

Blý

Ekki yfir 5 mg/kg

Kvikasilfur

Ekki yfir 1 mg/kg

Kadmíum

Ekki yfir 1 mg/kg

Staðlaður örverufjöldi

Ekki yfir 3 000 þyrpingar í grammi

Ger- og myglusveppir

Ekki yfir 100 þyrpingar í grammi

E. Coli

Engar í 10 g[“]

7. Eftirfarandi texti varðandi E 462, etýlsellulósa, bætist við á eftir E 461 metýlsellulósa:

„E 462 ETÝLSELLULÓSI

Samheiti

Sellulósaetýleter

Skilgreining

Etýlsellulósi er sellulósi unninn beint úr trefjarikum hlutum plantna og er að hluta eterað með etýlhópum

Efnaheiti

Etýleter úr sellulósa

Efnaformúla

Fjölliðurnar eru setnar anhydrolúglúkósaeiningum með eftirfarandi almennri formúlu:

$C_6H_7O_2(OR_1)(OR_2)$ þar sem R_1 og R_2 geta verið hver sem er af eftirfarandi:

— H

— CH_2CH_3

Innihald	Innihald að lágmarki 44% og ekki yfir 50% af etoxýlhópum ($-OC_2H_5$) miðað við þurrefni (jafngildir hið mesta 2,6 etoxýlhópum fyrir hverja anhydrolglúkósaeiningu)
Lýsing	Lítið eitt ídrægt, hvítt yfir í beinhvítt, lyktarlaust og bragðlaust duft
Sanngreining	
A. Leysni	Nánast óleysanlegt í vatni, glýseróli og própan-1,2-díóli en leysanlegt í breytilegu hlutfalli í tilteknum lífrænum leysum sem fer eftir etoxýlinnihaldinu. Etýlsellulósi, sem inniheldur minna en 46–48% af etoxýlhópum, er auðleysanlegur í tetrahydrolfúrani, metýlasetati, klóróformi og arómatískum vetniskolefna-etanolblöndum. Etýlsellulósi, sem inniheldur 46–48% eða meira af etoxýlhópum, er auðleysanlegur í etanóli, metanóli, tólúeni, klóróformi og etýlasetati
B. Himnumyndunarprófun	5 g af sýninu eru leyst upp í 95 g af tólúenetanólblöndu í hlutföllunum 80:20 (w/w). Tær, stöðug, lítillga gul lausn myndast. Nokkrum ml af lausninni er helld á glerplötu og leysirinn látinn gufa upp. Eftir verður þykk, seig, samfelld, glær himna. Himnan er eldfim.
Hreinleiki	
Efnistap við þurrkun	Ekki yfir 3% (105 °C, 2 klst.)
Súlfataska	Ekki yfir 0,4%
pH-gildi í 1% kvoðulausn	Hlutlaus á lakk músappír
Arsen	Ekki yfir 3 mg/kg
Blý	Ekki yfir 2 mg/kg
Kvikasilfur	Ekki yfir 1 mg/kg
Kadmíum	Ekki yfir 1 mg/kg

8. Í stað textans um E 472c, sítrónusýruestera ein- og tvíglýseríða af fitusýrum, komi eftirfarandi:

„E 472c SÍTRÓNUSÝRUESTRAR EIN- OG TVÍGLÝSERÍÐA AF FITUSÝRUM

Samheiti	Citrem Sítrónusýruesterar ein- og tvíglýseríða Sítrónglýseríð Ein- og tvíglýseríð af fitusýrum esteruð með sítrónusýru
Skilgreining	Esterar glýseróls með sítrónusýru og fitusýrum sem eru í matarfitu og -olíum. Þeir geta innihaldið óbundið glýseról, óbundnar fitusýrur, óbundna sítrónusýru og óbundin glýseríð í litlum mæli. Þeir geta verið hlutleystir, algerlega eða að hluta, með natríum- eða kalíumhýdroxíði
Lýsing	Gulleitir eða ljósbrúnir vökvar yfir í föst eða hálfstöð, vaxkennd efni
Sanngreining	
A. Jákvæð prófun fyrir glýseról, fitusýrur og sítrónusýru	
B. Leysni	Óleysanlegt í köldu vatni Myndar dreif í heitu vatni. Leysanlegt í olíum og fitu Óleysanlegt í köldu etanóli

Hreinleiki

Sýrur aðrar en sítrónu- og fitusýrur

Ekki greinanlegt

Óbundið glýseról

Ekki yfir 2%

Heildarglýseról

Að lágmarki 8% og ekki yfir 33%

Heildarsítrónusýra

Að lágmarki 13% og ekki yfir 50%

Súlfataska (ákvarðað við 800 ± 25 °C)

Vörur sem ekki eru hlutleystar: ekki yfir 0,5%
 Vörur sem eru hlutleystar algerlega eða að hluta: ekki yfir 10%

Blý

Ekki yfir 2 mg/kg

Óbundnar fitusýrur

Ekki yfir 3% (áætlað sem olíusýra)

Hreinleikaskilyrði gilda um aukefnið án natríum-, kalíum- og kalsíumsalta af fitusýrum; þessi efni geta samt sem áður verið til staðar allt að hámarkinu 6% (gefin upp sem natríumóleat).“

9. Í stað textans um E 559, álsílikat (kaólín), komi eftirfarandi:

„E 559 ÁLSÍLIKAT (KAÓLÍN)**Samheiti**

Kaólín, létt eða þungt

Skilgreining

Vatnað álsílikat (kaólín) er hreinsaður, hvítur, þjáll leir úr kaólíníti, kalíumálsílikati, feldspati og kvarsí. Vinnsla skal ekki fela í sér glæðingu. Innihald díoxíns í óunna kaólínleirnum, sem notaður er við framleiðslu álsílikats, skal vera það lítið að leirinn sé ekki skaðlegur heilsu eða óhæfur til neyslu.

EINECS-nr

215-286-4 (kaólínít)

Efnaformúla

 $\text{Al}_2\text{Si}_2\text{O}_5(\text{OH})_4$ (kaólínít)

Mólmassi

264

Innihald

Innihald að lágmarki. 90% (summan af kísli og álóxiði eftir glæðingu)

Kísill (SiO_2) á milli 45 og 55%Álóxið (Al_2O_3) á milli 30 and 39%**Lýsing**

Fíngert, hvítt eða gráhvítt, fitukennt duft. Kaólín er lauslega tengdar þyrpingar af kaólínitflögum, sem radast í handahófskennda stafla, eða stakar, sexhyrndar flögur.

Sanngreining

A. Jákvæð prófun fyrir álóxið og sílikat

B. Röntgengreining

Einkennandi toppar við 7,18/3,58/2,38/1,78 Å

C. Innrauð gleypni

Toppa við 3 700 og 3 620 cm^{-1} **Hreinleiki**

Glæðitap

Milli 10 og 14% (1 000 °C, stöðug þyngd)

Vatnsleysanlegt efni

Ekki yfir 0,3%

Sýruleysanlegt efni

Ekki yfir 2%

Járn

Ekki yfir 5%

Kalíumoxíð (K_2O)

Ekki yfir 5%

Kolefni

Ekki yfir 0,5%

Arsen

Ekki yfir 3 mg/kg

Blý	Ekki yfir 5 mg/kg
Kvikasilfur	Ekki yfir 1 mg/kg ⁴

10. Eftirfarandi texti varðandi E 586 4-hexýlresorsínól bætist við á eftir E 578 kalsíumglúkonat:

„E 586 4-HEXÝLRESORSÍNÓL

Samheiti	4-hexýl-1,3-bensendiól Hexýlresorsínól
Skilgreining	
Efnaheiti	4-hexýlresorsínól
EINECS-nr	205-257-4
Efnaformúla	C ₁₂ H ₁₈ O ₂
Mólmassi	197,24
Innihald	Að lágmarki 98,0% miðað við þurrefni
Lýsing	Hvítt duft
Sanngreining	
A. Leysni	Auðleysanlegt í eter og asetoni, illeysanlegt í vatni
B. Saltpéturssýruprófun	Við 1 ml af mettaðri sýnislausn er bætt 1 ml af saltpéturssýru Ljósrauður litur kemur fram
C. Brómprófun	Við 1 ml af mettaðri sýnislausn er bætt 1 ml af brómprófunarlausn. Gult, ullarkennt botnfall leysist upp og þannig fæst gul lausn
D. Bræðslumarksbil	62–67 °C
Hreinleiki	
Sýrustig	Ekki yfir 0,05%
Súlfataska	Ekki yfir 0,1%
Resorsínól og önnur fenól	Um það bil 1 g af sýninu er hrist með 50 ml af vatni í nokkrar mínútur, síð og 3 dropum af járnlóríðpróflausn er bætt við síuvökvann. Rauður eða blár litur kemur ekki fram
Nikkel	Ekki yfir 2 mg/kg
Blý	Ekki yfir 2 mg/kg
Kvikasilfur	Ekki yfir 3 mg/kg ⁴

11. Eftirfarandi texti varðandi E 1204, pullulan, bætist við á eftir E 1200 pólydextrósa:

„E 1204 PULLULAN

Skilgreining	Línulegt, hlutlaust glúkan sem er aðallega úr maltótíóseiningum sem tengjast með -1,6-glýkósíðtengjum. Það er framleitt með gerjun vatnsrofinnar sterkju til matvælaframleiðslu með notkun stofna <i>Aureobasidium pullulans</i> sem framleiða ekki eitur. Eftir að gerjun er lokið eru sveppafrumurnar fjarlægðar með örsíun (microfiltration), síuvökvinn er dauðhreinsaður með hitun og litarefni og önnur óhreinindi fjarlægð með ásogi og jónaskiptaskiljun
---------------------	--

EINECS-nr	232-945-1
Efnaformúla	(C ₆ H ₁₀ O ₅) _x
Innihald	Að lágmarki 90% glúkan miðað við þurrefni
Lýsing	Hvítt yfir í beinhvítt lyktarlaust duft
Sanngreining	
A. Leysni	Leysanlegt í vatni, nánast óleysanlegt í etanóli
B. pH-gildi í 10% lausn	5,0–7,0
C. Útfelling með pólýetýlenglýkóli 600	2 ml af pólýetýlenglýkóli 600 bætast við 10 ml af 2% vatnslausn pullulans. Hvítt botnfall myndast
D. Sundurliðun með pullulanasu	Útbúin eru tvö tilraunaglös, hvort um sig með 10 ml af 10% pullulanlausn. 0,1 ml af pullulanasalausn með virknina 10 einingar/g í er bætt í annað tilraunaglasíð og 0,1 ml af vatni í hitt. Eftir ræktun við u.þ.b. 25 °C í 20 mínútur er seigja lausnarinnar sem var meðhöndluð með pullulanasu augljóslega minni en ómeðhöndluðu lausnarinnar
Hreinleiki	
Efnistap við þurrkun	Ekki yfir 6% (við 90 °C, þrýstingur að hámarki 50 mm Hg í 6 klst.)
Ein-, tví- og fásýkrur	Ekki yfir 10%, táknað sem glúkósi
Seigja	100–180 mm ² /s (10% w/w vatnslausn við 30 °C)
Blý	Ekki yfir 1 mg/kg
Ger- og myglusveppir	Ekki yfir 100 þyrpingar í grammi
Kólígerlar	Finnst ekki í 25 g
Salmonella	Finnst ekki í 25 g“

12. Eftirfarandi texti varðandi E 1452, áloktenýlsúksínatsterkju, bætist við á eftir E 1451 aseltýðuð, oxuð sterkja:

„E 1452 ÁLOKTENÝLSÚKSÍNATSTERKJA

Samheiti	SAOS
Skilgreining	Áloktenýlsúksínatsterkja er sterkja sem er esteruð með oktenýlsúksíninanhýdríði og meðhöndluð með álsúlfati
Lýsing	Hvítt eða nærri hvítt duft eða korn eða (ef efnið er forhleypt) flögur, ókristallað duft eða grófar agnir
Sanngreining	
A. Ef efnið er ekki forhleypt: með smásjárskoðun	
B. Jákvæð litasvörun með joði (dökkblár litur yfir í ljósrauðan)	

Hreinleiki

(öll gildi miðast við vatnsfrítt efni nema fyrir efnistap við þurrkun)

Efnistap við þurrkun

Ekki yfir 21%

Oktenýlsúksínýlhópar

Ekki yfir 3%

Oktenýlsúksínínsýruleifar

Ekki yfir 0,3%

Brennisteinsdíoxíð

Ekki yfir 50 mg/kg fyrir umbreytta kornsterkju

Ekki yfir 10 mg/kg fyrir aðra umbreytta sterkju nema annað sé tilgreint

Arsen

Ekki yfir 1 mg/kg

Blý

Ekki yfir 2 mg/kg

Kvikasilfur

Ekki yfir 0,1 mg/kg

Ál

Ekki yfir 0,3%“

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 1849/2006

2009/EES/25/28

frá 14. desember 2006

um breytingu á reglugerð (EB) nr. 2032/2003 um annan áfanga 10 ára vinnuáætlunarinnar sem um getur í 2. mgr. 16. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 98/8/EB um markaðssetningu sæfiefna (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/8/EB frá 16. febrúar 1998 um markaðssetningu sæfiefna ⁽¹⁾, einkum 2. mgr. 16. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Til að tryggja betri aðgang að upplýsingum skulu samdar matsskýrslur, sem byggjast á skýrslum sem lögbær yfirvöld aðildarríkanna leggja fram, og skulu sömu reglur varðandi aðgang að upplýsingum ná yfir þær og skýrslur lögbærra yfirvalda. Matsskýrslurnar skulu unnar úr upprunalegri skýrslu lögbærs yfirvalds með þeim breytingum sem gerðar eru á henni með hliðsjón af öllum þeim skjölum, athugasemdum og upplýsingum sem tekið er tillit til í matsferlinu.
- 2) Til að auka réttaröryggi skal kveðið á um að sæfiefni skuli tekin af markaði í áföngum eftir 1. september 2006 ef þau innihalda tilkynnt, virk efni sem ákveðið hefur verið að skrá ekki í I. viðauka, I. viðauka A eða I. viðauka B við tilskipun 98/8/EB fyrir tiltekna eða alla tilkynnta sæfiefnaflokka þeirra, annaðhvort vegna þess að þau voru tekin úr endurskoðunaráætluninni eða vegna þess að þau voru ekki samþykkt að mati loknu.
- 3) Í samræmi við b-lið 4. gr. reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2032/2003 ⁽²⁾, hafa aðildarríkin rannsakað málsskjöl þar sem sótt er um framlengingu frestsins til að setja á markað sæfiefni, sem innihalda tiltekin, virk efni, og hafa samþykkt þau málsskjöl sem voru fullnægjandi. Því þykir rétt að leyfa að efni, sem falla undir samþykkt málsskjöl, verði áfram á markaði eftir 1. september 2006 þar til þau verða metin skv. 10 ára endurskoðunaráætluninni.
- 4) Að því er varðar nokkur tilkynnt, fyrirliggjandi, virk efni eða samsetningar sæfiefnaflokka hafa þátttakendur annaðhvort dregið tilkynningar sínar til baka eða ekki staðið við skuldbindingar sínar og enginn annar rekstrar-aðili eða aðildarríki hefur látið í ljós áhuga á gerast þátttakandi innan tiltekinna fresta. Því ber að breyta II.,

III. og V. viðauka við reglugerð (EB) nr. 2032/2003 til samræmis við þetta.

- 5) Að því er varðar eitt af efnunum sem skráð er í II. viðauka við reglugerð (EB) nr. 2032/2003 undir EB-númerinu 404-690-8 hefur tveimur sæfiefnaflokkum verið sleppt enda þótt þeir hafi verið tilkynntir innan þeirra tímamarka sem mælt er fyrir um í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar nr. 1896/2000 frá 7. september 2000 um fyrsta áfanga áætlunarinnar sem um getur í 2. mgr. 16. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 98/8/EB um sæfiefni ⁽³⁾ og reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) 1687/2002 frá 25. september 2002 um viðbótarfrest til að tilkynna tiltekin, virk efni sem eru þegar á markaði til notkunar sem sæfiefni eins og fastsett er í 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 1896/2000 ⁽⁴⁾. Því ber að breyta II. viðauka við reglugerð (EB) nr. 2032/2003 til samræmis við það.
- 6) Heiti tiltekinna efna, sem falla undir BKC- og DDAC-færslurnar, sem skráðar eru í II. viðauka við reglugerð (EB) nr. 2032/2003, eru einnig birt í III. viðauka við þá reglugerð. Því ber að fella brott viðkomandi færslur úr III. viðauka við reglugerð (EB) nr. 2032/2003.
- 7) Því ber að breyta reglugerð (EB) nr. 2032/2003 til samræmis við það.
- 8) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um sæfiefni.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. gr.

Reglugerð (EB) nr. 2032/2003 er breytt sem hér segir:

1. Eftirfarandi undirgrein bætist við 2. mgr. 4. gr.:

„Eftir 1. september 2006 skulu aðildarríkin sjá til þess að sæfiefni, sem innihalda virk efni sem tilkynnt voru til mats innan ramma endurskoðunaráætlunarinnar og sem tekin var ákvörðun um að skrá ekki í I. viðauka, I. viðauka A eða I. viðauka B við tilskipun 98/8/EB, að því er varðar tiltekna eða alla tilkynnta sæfiefnaflokka efnanna, verði ekki lengur sett á markað á yfirráðasvæði þeirra fyrir viðkomandi sæfiefnaflokka og að slík ákvörðun komi til framkvæmda frá og með 12 mánuðum eftir daginn þegar hún öðlast gildi, nema mælt sé fyrir um annað í viðkomandi ákvörðun um að synja um skráningu.“

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjórn. ESB L 355, 15.12.2006, bls. 63. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 48/2007 frá 8. júní 2007 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 48, 11.10.2007, p. 4.

⁽¹⁾ Stjórn. EB L 123, 24.4.1998, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2006/50/EB (Stjórn. ESB L 142, 30.5.2006, bls. 6).

⁽²⁾ Stjórn. ESB L 307, 24.11.2003, bls. 1. Reglugerðinni var breytt með reglugerð (EB) nr. 1048/2005 (Stjórn. ESB L 178, 9.7.2005, bls. 1).

⁽³⁾ Stjórn. EB L 228, 8.9.2000, bls. 6. Reglugerðinni var breytt með reglugerð (EB) nr. 2032/2003 (Stjórn. ESB L 307, 24.11.2003, bls. 1).

⁽⁴⁾ Stjórn. EB L 258, 26.9.2002, bls. 15.

2. Eftirfarandi 4. mgr. bætist við í 11. gr.:

„4. Á grundvelli skjalanna og upplýsinganna, sem um getur í 2. mgr. 27. gr. tilskipunar 98/8/EB, skal skýrslugjafaraðildarríkið uppfæra skýrslu lögbærs yfirvalds, eða skjal I, sem hér á eftir er nefnd matsskýrslan. Fastanefndin um sæfiefni skal endurskoða matsskýrsluna.“

3. Í stað 12. gr. komi eftirfarandi:

„12. gr.

Hafi skýrslugjafaraðildarríki lagt fram skýrslu lögbærs yfirvalds í samræmi við 5. mgr. 10. gr. þessarar reglugerðar, eða hafi fastanefndin um sæfiefni lokið við matsskýrslu eða uppfært hana, skal framkvæmdastjórnin gera skýrsluna eða uppfærslur hennar aðgengilega almenningi með rafrænum aðferðum nema þær upplýsingar

í henni sem falla undir þagnarskyldu í samræmi við 19. gr. tilskipunar 98/8/EB.“

4. Ákvæðum II. viðauka verði breytt í samræmi við I. viðauka við þessa reglugerð.

5. Ákvæðum III. viðauka verði breytt í samræmi við II. viðauka við þessa reglugerð.

6. Ákvæðum V. viðauka verði breytt í samræmi við III. viðauka við þessa reglugerð.

7. Ákvæðum VII. viðauka verði breytt í samræmi við IV. viðauka við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 14. desember 2006.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Stavros DIMAS

framkvæmdastjóri.

Heiti (EINECS-heiti og/eða önnur heiti)	EB-númer	CAS-númer	PT01	PT02	PT03	PT04	PT05	PT06	PT07	PT08	PT09	PT10	PT11	PT12	PT13	PT14	PT15	PT16	PT17	PT18	PT19	PT20	PT21	PT22	PT23
lárinsýra	205-582-1	143-07-7																		19					
kalsíumdihýdroxíð/kalsíumhýdroxíð/brennt kalk/vatnað kalk/leskjað kalk	215-137-3	1305-62-0		2	3																				
kalsíumoxíð/kalk/brennt kalk/óleskjað kalk	215-138-9	1305-78-8		2	3																				
ammóníumsúlfat	231-984-1	7783-20-2											11	12											
kalsíummagnesiumoxíð/kalk úr dólómíti	253-425-0	37247-91-9		2	3																				
kalsíummagnesiumtetrahýdroxíð/kalsíummagnesiumhýdroxíð/vatnað kalk úr dólómíti	254-454-1	39445-23-3		2	3																				
etýl-[2-(4-fenoxýfenoxý)etýl]karbamát/fenoxýkarb	276-696-7	72490-01-8								8															
tetraklórdekaoxíðflóki	420-970-2	92047-76-2		2																					
N-((6-klór-3-pýridínýl)metýl)-N-sýanó-N-metýletanimíðamíð/acetamípríð	plöntuvarnar efni	160430-64-8																	18 ^{cc}						

3. Færslurnar sem varða eftirfarandi efni falli brott:

- natríumvetniskarbónat
  - þalaldehýð
  - natríum-5-klór-2-[4-klór-2-[[[(3,4-díklórfenýl)amínó]karbónýl]amínó]fenoxý]bensensúlfonat
  - pírimífosmetýl
  - kísil, ókristallaðan, án kristalla
  - S-sýfenótrín
  - einsleit fjölliða 2-tert-bútýlamínóetýlmetakrýlats (EINECS-nr. 223-228-4).
-

II. VIÐAUKI

Ákvæðum III. viðauka við reglugerð (EB) nr. 2032/2003 er breytt sem hér segir:

1. Færslurnar sem varða eftirfarandi efni falli brott:

- blásýru
- (2R,6aS,12aS)-1,2,6,6a,12,12a-hexahýdró-2-ísóprópenýl-8,9-dimetoxýkrómenó[3,4-b]fúró[2,3-h]krómen-6-on/rótenon
- sinnamaldehyð/3-fenýlprópen-2al
- setalkóníumklóríð
- bensýldímetýlammóníumklóríð
- bensódódekíníumklóríð
- mírístalkóníumklóríð
- lárínsýru
- dídekýldímetýlammóníumbrómíð
- dímetýldíoktýlammóníumklóríð
- bensýldódekýldímetýlammóníumbrómíð
- ammóníumsúlfat
- dekýldímetýloktýlammóníumklóríð
- bensýldímetýlóléýlammóníumklóríð
- fjörgreind ammóníumsambönd, kókosalkýltrímetyl, klóríð
- fjörgreind ammóníumsambönd, bensýlkókosalkýldímetyl, klóríð
- fjörgreind ammóníumsambönd, díkókosalkýldímetyl, klóríð
- fjörgreind ammóníumsambönd, bis(hert tólgaralkýl)dímetyl, klóríð
- fjörgreind ammóníumsambönd, bensýl-C8-18-alkýldímetyl, klóríð
- fjörgreind ammóníumsambönd, dí-C6-12-alkýldímetyl, klóríð
- fjörgreind ammóníumsambönd, bensýl-C8-16-alkýldímetyl, klóríð
- fjörgreind ammóníumsambönd, bensýl-C10-16-alkýldímetyl, klóríð
- etýl-[2-(4-fenoxýfenoxý)etýl]karbamát/fenoxýkarb
- fjörgreind ammóníumsambönd, dí-C8-18-alkýldímetyl, klóríð
- fjörgreind ammóníumsambönd, bensýl-C8-18-alkýldímetyl, brómíð
- tetraklórdekaoxíðflóki
- N-((6-klór-3-pýrídínýl)metyl)-N-sýanó-N-metýletanimíðamíð/acetamípíð
- alkýlbensýldímetýlammóníumklóríð/bensalkóníumklóríð

2. Eftirfarandi færslur bætast við:

Heiti (EINECS-heiti og/edá önnur heiti)	EB-númer	CAS-númer
„natríumvetniskarbónat	205-633-8	144-55-8
þalaldehýð	211-402-2	643-79-8
natríum-5-klór-2-[4-klór-2-[[[(3,4-díklórphenýl)amínó]-karbónýl]amínó]fenoxý]bensensúlfonat	222-654-8	3567-25-7
pírímífosmetýl	249-528-5	29232-93-7
kísill, ókristallaður, án kristalla		112945-52-5
S-sýfenótrín	plöntuvarnarefni	
einsleit fjölliða 2-tert-bútýlaminóetýlmetakrýlats (EINECS-nr. 223-228-4)	Polymer	26716-20-1“

III. VIÐAUKI

Ákvæðum V. viðauka við reglugerð (EB) nr. 2032/2003 er breytt sem hér segir:

1. Í B-hluta falli brott færslurnar sem varða eftirfarandi efni:

- natríumvetniskarbónat
- natríum-5-klór-2-[4-klór-2-[[[(3,4-díklórfenýl)amínó]karbónýl]amínó]fenoxý]bensensúlfonat
- pírimífosmetýl
- kísil, ókristallaðan, án kristalla
- S-sýfenótrín
- einsleita fjölliðu 2-tert-bútýlaminóetýlmetakrýlats (EINECS-nr. 223-228-4).

2. Í C-hluta falli brott færslurnar, sem varða eftirfarandi efni:

- natríumvetniskarbónat
- þalaldehýð
- einsleita fjölliðu 2-tert-bútýlaminóetýlmetakrýlats (EINECS-nr. 223-228-4).

3. Í D-hluta falli brott færslurnar, sem varða eftirfarandi efni:

- þalaldehýð
- einsleita fjölliðu 2-tert-bútýlaminóetýlmetakrýlats (EINECS-nr. 223-228-4).

IV. VIÐAUKI

Færslurnar, sem varða eftirfarandi efni í VII. viðauka við reglugerð (EB) nr. 2032/2003, eru felldar brott:

- kalsíumdíhýdroxíð/kalsíumhýdroxíð/brennt kalk/vatnað kalk/leskjað kalk
  - kalsíumoxíð/kalk/brennt kalk/óleskjað kalk
  - kalsíummagnesíumoxíð/kalk úr dólómíti
  - kalsíummagnesíumtetrahýdroxíð/kalsíummagnesíumhýdroxíð/vatnað kalk úr dólómíti
-

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2005/89/EB

2009/EES/25/29

frá 18. janúar 2006

um ráðstafanir til að tryggja öruggt framboð raforku og um fjárfestingar í grunnvirkjum (*)

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFAR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 95. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópubandalaganna ⁽¹⁾,

að höfðu samráði við svæðanefndina, í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. áttmálans ⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/54/EB frá 26. júní 2003 um sameiginlegar reglur um innri markaðinn fyrir raforku ⁽³⁾ var mikilvægt framlag til þess að skapa innri markað fyrir raforku. Ein af meginforsendum fyrir eðlilegri starfsemi innri markaðarins er að tryggja öflugt afhendingaröryggi raforku og gefur tilskipunin aðildarríkjunum kost á því að leggja veituskuldur á raforkufyrirtæki, m.a. að því er varðar afhendingaröryggi. Slíkar veituskuldir skulu skilgreindar eins nákvæmlega og þröngt og unnt er, og skulu ekki leiða til þess að til verði framleiðslugeta sem er umfram það sem nauðsynlegt er til að koma í veg fyrir óþarfa truflun á dreifingu raforku til kaupenda.
- 2) Venjulega er spáð fyrir um eftirspurn eftir rafmagni til meðallangs tíma byggt á sviðsmyndum sem unnar eru af flutningskerfisstjórum eða öðrum stofnunum sem geta gert þær að beiðni aðildarríkis.
- 3) Innri samkeppnismarkaður fyrir raforku í Evrópusambandinu útheimtir stefnu, varðandi afhendingaröryggi raforku, sem samrýmist kröfum slíks markaðar og er gagnsæ og án mismununar. Skortur á slíkri stefnu í einstökum aðildarríkjum, eða verulegur munur á stefnu aðildarríkja, myndi leiða til röskunar á

samkeppni. Miklu máli skiptir því að skilgreina skýrt hlutverk og ábyrgð lögbærra yfirvalda og aðildarríkjanna sjálfra og allra hlutaðeigandi markaðsaðila til að tryggja afhendingaröryggi raforku og eðlilega starfsemi innri markaðarins og um leið að forðast að skapa hindranir fyrir nýja aðila á markaðinum t.d. fyrirtæki sem framleiða eða afhenda rafmagn í aðildarríki sem hafa nýlega hafið starfsemi í því aðildarríki og að forðast röskun á innri markaðinum fyrir raforku eða erfiðleika fyrir markaðsaðila, þ.m.t. fyrirtæki með litla markaðshlutdeild eins og framleiðendur og birgja með litla hlutdeild á viðkomandi markaði í Bandalaginu.

- 4) Í ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 1229/2003/EB ⁽⁴⁾ er mælt fyrir um röð viðmiðunarreglna Bandalagsins fyrir samevrópsk orkunet. Í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1228/2003 frá 26. júní 2003 um skilyrði fyrir aðgangi að neti fyrir raforkuviðskipti yfir landamæri ⁽⁵⁾ eru m.a. settar fram meginreglur og nákvæmar reglur um hvernig skuli brugðist við kerfisöng.
- 5) Þegar stuðlað er að notkun raforku úr endurnýjanlegum orkugjöfum er nauðsynlegt að tryggja að tilheyrandi varageta sé til staðar þar sem það er tæknilega nauðsynlegt til að viðhalda áreiðanleika og öryggi netsins.
- 6) Til þess að uppfylla skuldbindingar Bandalagsins í umhverfismálum og draga úr þörfinni á aðfenginni orku er mikilvægt að taka tillit til langtímaáhrifa sem vaxandi eftirspurn eftir raforku hefur.
- 7) Samvinna milli flutningskerfisstjóra í sérhverju landi í málum sem varða netöryggi, þ.m.t. skilgreiningu flutningsgetu, upplýsingamiðlun og kerfislikön, er mikilvæg fyrir þróun starfhæfs innri markaðar og hana mætti bæta frekar. Skortur á samræmingu að því er varðar netöryggi skaðar þróun jafnra samkeppnisskilyrða.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 33, 4.2.2006, bls. 22. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 49/2007 frá 8. júní 2007 um breytingu á IV. viðauka (Orka) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 48, 11.10.2007, p. 5.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB C 120, 20.5.2005, bls. 119.

⁽²⁾ Álit Evrópuþingsins frá 5. júlí 2005 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum ESB) og ákvörðun ráðsins frá 1. desember 2005.

⁽³⁾ Stjtið. ESB L 176, 15.7.2003, bls. 37. Tilskipuninni var breytt með tilskipun ráðsins 2004/85/EB (Stjtið. ESB L 236, 7.7.2004, bls. 10).

⁽⁴⁾ Stjtið. ESB L 176, 15.7.2003, bls. 11.

⁽⁵⁾ Stjtið. ESB L 176, 15.7.2003, bls. 1. Reglugerðinni var breytt með reglugerð ráðsins (EB) nr. 1223/2004 (Stjtið. ESB L 233, 2.7.2004, bls. 3).

- 8) Helsti tilgangur viðeigandi tæknireglna og tilmæla eins og þeirra sem er að finna í rekstrarhandbók samtaka um samræmingu flutnings á raforku (UCTE), svipaðra reglna og tilmæla sem þróuð hafa verið af Nordel, í Eystrasaltsnetmálanum sem og kerfanna í Breska konungsríkinu og á Írlandi, er stuðningur við tæknilegan rekstur samtengda netsins sem stuðlar þannig að uppfyllingu kröfunnar um að kerfið starfi áfram ef til bilunar kemur á tilteknum stað eða stöðum í kerfinu og dregur úr kostnaði við að milda áhrif slíkrar röskunar á afhendingu.
- 9) Með tilliti til tíðni og lengdar truflana skal sú krafa gerð að flutningskerfis- og dreifikerfisstjórar veiti kaupendum öflugra þjónustu.
- 10) Ráðstafanir, sem heimilt er að gera til að tryggja að hæfileg varaframleiðslugeta sé til staðar, skulu vera markaðstengdar og án mismununar og geta m.a. falið í sér ráðstafanir eins og samningsbundna ábyrgð og fyrirkomulag, framleiðslugetuvalrétt eða framleiðslugetuskuldbindingar. Til viðbótar þessum ráðstöfunum geta komið gerningar án mismununar eins og framleiðslugetugreiðslur.
- 11) Til þess að tryggja að viðeigandi fyrirframupplýsingar séu tiltækar skulu aðildarríkin birta ráðstafanir sem gerðar eru til að gæta jafnvægis milli framboðs og eftirspurnar meðal fjárfesta og hugsanlegra fjárfesta í framleiðslu og á meðal raforkuneytenda.
- 12) Með fyrirvara um ákvæði 86., 87. og 88. gr. sáttmálans er mikilvægt að aðildarríkin mæli fyrir um ótvíræðan, viðeigandi og traustan ramma sem auðveldar örugga afhendingu raforku og stuðlar að fjárfestingum í framleiðslugetu og aðferðum til að stjórna eftirspurn. Einnig er mikilvægt að viðeigandi ráðstafanir séu gerðar til að tryggja regluramma sem hvetur til fjárfestinga í nýjum flutningstengilínum, einkum milli aðildarríkja.
- 13) Á fundi leiðtogaáðsins í Barcelona 15. og 16. mars 2002 var umfang samtengingar milli aðildarríkjanna ákveðið. Lítil samtenging leiðir til þess að markaðurinn klofnar og hindrar samkeppnisþróun. Það að til staðar sé viðunandi, raunveruleg flutningsgeta tengilínu hvort sem hún er yfir landamæri eða ekki, er afar mikilvægt en ekki nægilegt skilyrði fyrir virkri samkeppni. Til að gæta hagsmuna kaupenda skal eðlilegt jafnvægi ríkja milli mögulegs ávinnings af nýjum samtengingarverkefnum og kostnaðar við slík verkefni.
- 14) Þótt mikilvægt sé að ákvarða mestu mögulegu flutningsgetu án þess að brjóta gegn kröfum um öruggan rekstur neta er einnig mikilvægt að tryggja fullt gagnsæi aðferða við útreikninga á getu og úthlutun í flutningskerfinu. Með þessu móti gæti verið mögulegt að nýta betur þá getu sem til staðar er og koma í veg fyrir að rangar vísbendingar um skort berist til markaðarins og stuðla þannig að því að markmiðin um virkan innri samkeppnismarkað, í skilningi tilskipunar 2003/54/EB, náist.
- 15) Flutningskerfis- og dreifikerfisstjórar þurfa viðeigandi og traustan regluramma fyrir fjárfestingar sínar, og fyrir viðhald og endurnýjun neta.
- 16) Í 4. gr. tilskipunar 2003/54/EB er þess krafist að aðildarríkin hafi eftirlit með og leggi fram skýrslu um afhendingaröryggi raforku. Þessi skýrsla skal fjalla um þætti sem máli skipta fyrir afhendingaröryggi til skamms tíma, meðallangs tíma og lengri tíma, þ.m.t. áætlanir flutningskerfisstjóra um fjárfestingar í netinu. Þegar slík skýrsla er tekin saman er ætlast til þess að aðildarríkin vísi í upplýsingar og mat sem flutningskerfisstjórar eru þegar með í framkvæmd bæði hver fyrir sig og sameiginlega, þ.m.t. á evrópskum vettvangi.
- 17) Aðildarríkin skulu tryggja skilvirka framkvæmd þessarar tilskipunar.
- 18) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiði fyrirhugaðra aðgerða, þ.e. að tryggja örugga afhendingu raforku á grundvelli frjálstrar samkeppni og að skapa innri markað á sviði raforku sem starfræktur er að fullu og þar sem samkeppni ríkir, og þar eð því markmiði verður, af þeim sökum, betur náð á vettvangi Bandalagsins vegna þess hve aðgerðirnar eru umfangsmiklar og hafa mikil áhrif, er Bandalaginu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við dreifræðisregluna eins og fram kemur í 5. gr. sáttmálans. Í samræmi við meðalhöfsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, ganga ákvæði þessarar tilskipunar ekki lengra en nauðsynlegt er til að þeim markmiðum verði náð.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

*1. gr.***Gildissvið**

1. Í þessari tilskipun er mælt fyrir um ráðstafanir sem hafa það að markmiði að standa vörð um afhendingaröryggi raforku svo tryggja megi eðlilega starfsemi innri markaðarins fyrir raforku og að tryggja:

- a) fullnægjandi framleiðslugetu,
- b) fullnægjandi jafnvægi milli framboðs og eftirspurnar,

og

c) viðeigandi samtengingu milli aðildarríkja sem stuðlar að þróun innri markaðarins.

2. Í henni er komið á fót ramma, en innan hans skulu aðildarríkin skilgreina stefnu, sem er gagnsæ og án mismununar, um örugga afhendingu raforku sem samrýmist kröfum innri markaðar fyrir raforku þar sem samkeppni ríkir.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari tilskipun skulu skilgreiningarnar í 2. gr. tilskipunar 2003/54/EB gilda. Að auki er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

a) „eftirlitsyfirvald“: eftirlitsyfirvöld í aðildarríkjum sem tilnefnd eru í samræmi við 23. gr. tilskipunar 2003/54/EB,

b) „afhendingaröryggi raforku“: geta rafkerfis til að afhenda kaupendum raforku eins og kveðið er á um í þessari tilskipun,

c) „rekstraröryggi nets“: samfelldur rekstur flutnings-, og þar sem við á, dreifinets við fyrirsjáanlegar aðstæður,

d) „jafnvægi milli framboðs og eftirspurnar“: fullnæging fyrirsjáanlegrar eftirspurnar neytenda eftir raforku án þess að þörf sé á að framfylgja ráðstöfunum til að draga úr notkun.

3. gr.

Almenn ákvæði

1. Aðildarríkin skulu tryggja öruggt framboð raforku með því að gera nauðsynlegar ráðstafanir til að stuðla að traustu umhverfi fjárfestinga og með því að skilgreina hlutverk og ábyrgð lögbærra yfirvalda, þ.m.t. eftirlitsyfirvöld þar sem við á, og allra viðkomandi markaðsaðila og birta upplýsingar þar að lútandi. Til viðeigandi markaðsaðila teljast m.a. flutnings- og dreifikerfisstjórar, raforkuframleiðendur, birgjar og kaupendur.

2. Við framkvæmd ráðstafananna, sem um getur í 1. mgr., skulu aðildarríkin hafa hliðsjón af:

a) mikilvægi þess að tryggja órofna afhendingu raforku,

b) mikilvægi trausts og gagnsærs regluramma,

c) innri markaðinum og möguleikunum á samvinnu yfir landamæri að því er varðar afhendingaröryggi raforku,

d) þörfinni á reglulegu viðhaldi, og þar sem við á, endurnýjun flutnings- og dreifineta til að viðhalda afkastagetu netsins,

e) mikilvægi þess að tryggja rétta framkvæmd tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2001/77/EB frá 27. september 2001 um að auka hlutdeild rafmagns, sem er framleitt með endurnýjanlegum orkugjöfum, á innri raforkumarkaði ⁽¹⁾ og tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2004/8/EB frá 11. febrúar 2004 um að auka samvinnslu raf- og varmaorku sem byggist á eftirspurn eftir notvarma á innri orkumarkaðinum ⁽²⁾, að því leyti sem ákvæði þeirra varða afhendingaröryggi raforku,

f) þörfinni á að tryggja nægilega varaflutningsgetu og varaframleiðslugetu fyrir öruggan rekstur,

og

g) mikilvægi þess að hvetja til stofnunar heildsölumarkaða þar sem seljanleiki ríkir.

3. Við framkvæmd ráðstafananna, sem um getur í 1. mgr., skulu aðildarríkin einnig hafa hliðsjón af:

a) hversu mikil fjölbreytni er í raforkuframleiðslu á landsvísi eða á viðeigandi svæði,

b) mikilvægi þess að draga úr langtímaáhrifum sem vöxtur eftirspurnar eftir raforku hefur,

c) mikilvægi þess að hvetja til orkunýtni og taka í notkun nýja tækni, einkum tækni til að stjórna eftirspurn, tækni í tengslum við endurnýjanlega orku og dreifða framleiðslu,

og

d) mikilvægi þess að ryðja úr vegi stjórnsýslulegum hindrunum á fjárfestingum í grunnvirkjum og framleiðslugetu.

4. Aðildarríkin skulu tryggja að allar ráðstafanir, sem samþykktar eru í samræmi við þessa tilskipun, séu án mismununar og leggi ekki óeðlilegar byrðar á markaðsaðila, þ.m.t. nýja aðila á markaði og fyrirtæki með litla markaðshlutdeild. Aðildarríkin skulu einnig taka tillit til áhrifa ráðstafananna á raforkukostnað kaupenda áður en þær eru samþykktar.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 283, 27.10.2001, bls. 33. Tilskipuninni var breytt með aðildarlögunum frá 2003.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 52, 21.2.2004, bls. 50.

5. Þegar unnið er að því að tryggja viðeigandi samtengingu milli aðildarríkja eins og um getur í c-lið 1. mgr. 1. gr. skal leggja sérstaka áherslu á:

a) legu hvers aðildarríkis,

b) að viðhalda eðlilegu jafnvægi milli kostnaðar við smíði nýrra samtengla og ávinnings kaupenda,

og

c) að tryggja að samtenglar, sem fyrir eru, séu notaðir á svo skilvirknan hátt sem unnt er.

4. gr.

Rekstraröryggi nets

1. a) Aðildarríki eða lögbær yfirvöld skulu tryggja að flutningskerfisstjórar setji lágmarksreglur um rekstur og lágmarksskuldbindingar varðandi netöryggi.

Áður en þeir mæla fyrir um slíkar reglur og skuldbindingar skulu þeir hafa samráð við viðeigandi aðila í löndunum sem þeir eru samtengdir.

b) Þrátt fyrir a-lið fyrstu undirgreinar geta aðildarríkin krafist þess að flutningskerfisstjórar leggi slíkar reglur og skuldbindingar fyrir lögbært yfirvald til samþykkis.

c) Aðildarríkin skulu tryggja að flutningskerfisstjórar og, þar sem við á, dreifikerfisstjórar fari að lágmarksreglunum um rekstur og lágmarks-skuldbindingunum varðandi netöryggi.

d) Aðildarríkin skulu krefjast þess að flutnings-kerfisstjórar viðhaldi fullnægjandi rekstraröryggi nets.

Með hliðsjón af því skulu flutningskerfisstjórar viðhalda fullnægjandi tæknilegri varaflutningsgetu til að tryggja rekstraröryggi netsins og vinna með þeim flutningskerfisstjórum sem þeir eru samtengdir.

Þær fyrirsjáanlegu aðstæður, sem öryggis skal gætt við, eru skilgreindar í reglunum um rekstraröryggi netsins.

e) Aðildarríkin skulu einkum tryggja að samtengdir flutnings- og, þar sem við á, dreifikerfisstjórar skiptist á upplýsingum sem varða rekstur neta á tímanlegan og skilvirknan hátt í samræmi við lágmarksrekstrar-kröfurnar. Sömu kröfur skulu gilda, þar sem við á, um flutnings- og dreifikerfisstjóra sem eru samtengdir kerfisstjórum utan Bandalagsins.

2. Aðildarríki eða lögbær yfirvöld skulu tryggja að flutningskerfisstjórar og, þar sem við á, dreifikerfisstjórar setji og uppfylli árangursmarkmið um afhendingargæði og netöryggi. Slík markmið skulu háð samþykki aðildarríkjanna eða lögbærra yfirvalda og skulu þau fylgjast með því hvort þau náist. Þau skulu vera hlutlæg, gagnsæ og án mismununar og skulu birt.

3. Þegar gripið er til ráðstafananna sem um getur í 24. gr. tilskipunar 2003/54/EB og í 6. gr. reglugerðar (EB) nr. 1228/2003 skulu aðildarríkin ekki mismuna á grundvelli þess hvort um innlenda samninga eða samninga yfir landamæri er að ræða.

4. Aðildarríkin skulu tryggja að skerðing á afhendingu við neyðaraðstæður sé byggð á fyrirframskilgreindum viðmiðunum flutningskerfisstjóra um stjórnun ójafnvægis. Haft skal náið samráð við aðra hlutaðeigandi flutningskerfisstjóra um gerð allra öryggisráðstafana og viðeigandi tvíhliða samningar virtir, þ.m.t. samningar um skipti á upplýsingum.

5. gr.

Jafnvægi milli framboðs og eftirspurnar viðhaldið

1. Aðildarríkin skulu gera viðeigandi ráðstafanir til að viðhalda jafnvægi milli eftirspurnar eftir raforku og þess hversu mikil framleiðslugeta er tiltæk.

Aðildarríkin skulu einkum:

a) með fyrirvara um sérstakar kröfur lítilla, einangraðra kerfa, hvetja til þess að settur verði fram rammi fyrir heildsölumarkað sem gefur viðeigandi vísbendingar varðandi verð, vegna framleiðslu og fyrir notkun,

b) krefjast þess að flutningskerfisstjórar tryggi að viðeigandi varaframleiðslugeta sé til staðar svo gæta megi jafnvægis og/eða að sambærilegar markaðsráðstafanir verði samþykktar.

2. Með fyrirvara um 87. og 88. gr. sáttmálans er aðildarríkjunum einnig heimilt að gripa til frekari ráðstafana sem taka til, en takmarkast ekki við, eftirfarandi:

a) ákvæða sem greiða fyrir aukningu framleiðslugetu og aðgangi nýrra framleiðslufyrirtækja að markaðinum,

- b) afnáms hindrana sem koma í veg fyrir notkun riftanlegra samninga,
- c) afnáms hindrana sem koma í veg fyrir að bæði framleiðendur og kaupendur geri mislanga samninga,
- d) hvatningar til þess að tækni sé tekin í notkun sem stjórnar eftirspurn í rauntíma, s.s. þróuð mælikerfi,
- e) hvatningar til orkusparnaðarráðstafana,
- f) útboðsaðferða, eða annarra sambærilegra aðferða sem eru gagnsæjar og án mismununar, í samræmi við 1. mgr. 7. gr. tilskipunar 2003/54/EB.

3. Aðildarríkin skulu birta ráðstafanirnar sem þau grípa til samkvæmt þessari grein og tryggja sem víðasta dreifingu þeirra.

6. gr.

Fjárfesting í neti

- 1. Aðildarríkin skulu setja regluramma sem:
    - a) gefur bæði flutnings- og dreifikerfisstjórum vísbendingar, að því er varðar fjárfestingar, um að þróa net sín til að mæta fyrirsjáanlegri eftirspurn á markaðinumog
  - b) auðveldar viðhald og, þar sem við á, endurnýjun neta þeirra.
2. Aðildarríkin mega leyfa markaðsmiðaðar fjárfestingar (merchant investments) í samtengingum með fyrirvara um reglugerð (EB) nr. 1228/2003.

Aðildarríkin skulu tryggja að ákvarðanir um fjárfestingar í samtengingum séu teknar í náinni samvinnu milli viðkomandi flutningskerfisstjóra.

7. gr.

Skýrslugjöf

- 1. Aðildarríkin skulu tryggja að skýrslan, sem um getur í 4. gr. tilskipunar 2003/54/EB, taki til almennrar getu rafkerfisins til að anna núverandi og áætlaðri eftirspurn eftir rafmagni og að þar sé fjallað um:
  - a) rekstraröryggi nets,
  - b) áætlað jafnvægi milli framboðs og eftirspurnar næstu fimm árin,
  - c) framtíðarhorfur varðandi afhendingaröryggi raforku á tímabili sem nemur fimm til fimmtán árum frá dagsetningu skýrslunnar,og

- d) fjárfestingarfyrirætlanir flutningskerfisstjóra, og annarra sem þeir hafa vitneskju um, næstu fimm almanaksárin eða lengur að því er varðar framboð á flutningsgetu samtengilína yfir landamæri.

2. Aðildarríkin eða lögbær yfirvöld skulu semja skýrsluna í náinni samvinnu við flutningskerfisstjóra. Flutningskerfisstjórar skulu, ef við á, hafa samráð við nálæga flutningskerfisstjóra.

3. Í þeim hluta skýrslunnar sem fjallar um fyrirætlanir um fjárfestingar í samtengingum sem um getur í d-lið 1. mgr. skal taka tillit til:

- a) meginreglnanna varðandi viðbrögð við kerfisöng sem settar eru fram í reglugerð (EB) nr. 1228/2003,
- b) flutningslína sem þegar eru til staðar og þeirra sem fyrirhugaðar eru,
- c) væntanlegs framleiðslumynsturs, framboðs, viðskipta yfir landamæri og notkunar sem gerir kleift að stjórna eftirspurn, og
- d) innlendra, svæðisbundinna og evrópskra markmiða um sjálfbæra þróun, þ.m.t. þeirra verkefna sem mynda hluta af „förgangsverkefnaásum“ sem taldir eru upp í I. viðauka við ákvörðun 1229/2003/EB.

Aðildarríkin skulu tryggja að flutningskerfisstjórar veiti upplýsingar um fjárfestingarfyrirætlanir sínar, eða annarra aðila sem þeir hafa vitneskju um, að því er varðar framboð á flutningsgetu samtengilína yfir landamæri.

Aðildarríkin geta einnig gert kröfu um að flutningskerfisstjórar veiti upplýsingar um fjárfestingar sem tengjast lagningu lína innanlands sem hafa veruleg áhrif á framboð samtenginga yfir landamæri.

4. Aðildarríkin eða lögbær yfirvöld skulu tryggja að flutningskerfisstjórum og/eða lögbærum yfirvöldum sé auðveldaður nauðsynlegur aðgangur að viðeigandi gögnum þar sem við á í þróun þessa verkefnis.

Tryggja skal að ekki sé greint frá trúnaðarupplýsingum.

5. Á grundvelli þeirra upplýsinga sem um getur í d-lið 1. mgr. og lögbær yfirvöld hafa látið í té skal framkvæmdastjórnin leggja skýrslu fyrir aðildarríkin, lögbær yfirvöld og evrópskan hóp eftirlitsaðila með rafmagni og gasi sem komið var á fót með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2003/796/EB ⁽¹⁾ um fyrirhugaðar fjárfestingar og hvernig þær stuðla að markmiðunum sem sett eru fram í 1. mgr. 1. gr.

Þessa skýrslu má sameina þeirri skýrslugerð sem kveðið er á um í c-lið 1. mgr. 28. gr. tilskipunar 2003/54/EB og skal hún birt.

8. gr.

Lögleiðing

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 24. febrúar 2008. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau verða birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu eigi síðar en 1. desember 2007 tilkynna framkvæmdastjórninni um ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

9. gr.

Skýrslugjöf

Framkvæmdastjórnin skal fylgjast með og yfirfara beitingu þessarar tilskipunar og leggja skýrslu um árangur fyrir Evrópuþingið og ráðið eigi síðar en 24. febrúar 2010.

10. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

11. gr.

Viðtakendur

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Strassborg 18. janúar 2006.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

J. BORRELL FONTELLES

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

H. WINKLER

forseti.

⁽¹⁾ Stjóð. ESB L 296, 14.11.2003, bls. 34.

ÁKVÖRDUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2009/EES/25/30

frá 4. desember 2006

um notkun útgefenda verðbréfa í þriðju löndum á upplýsingum sem teknar eru saman samkvæmt
alþjóðlega viðurkenndum reikningsskilastöðlum (*)

(tilkynnt með númeri C(2006) 5804)

(2006/891/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/109/EB um samþæfingu krafna um gagnsæi í tengslum við upplýsingar um útgefendur verðbréfa sem eru skráð á skipulegan markað og um breytingu á tilskipun 2001/34/EB ⁽¹⁾, einkum annarri undirgrein 4. mgr. 23. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1606/2002 frá 19. júlí 2002 um beitingu alþjóðlegra reikningsskilastaðla ⁽²⁾ er þess krafist af félögum, ef þau lúta lögum aðildarríkis og verðbréf þeirra eru skráð á skipulegum markaði í einhverju aðildarríki, að þau semji samstæðureikninga sína í samræmi við alþjóðlegu reikningsskilastaðlana (þ.e. nú International Financial Reporting Standards, IFRS-staðlar) fyrir hvert fjárhagsár sem hefst 1. janúar 2005 eða síðar.
- 2) Í 4. gr. tilskipunar 2004/109/EB er gert ráð fyrir að sé þess krafist að útgefandi geri samstæðureikningsskil skulu endurskoðuðu reikningsskilin fela í sér slíka samstæðureikninga, sem eru settir fram í samræmi við IFRS-staðlana, sem innleiddir eru skv. 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 1606/2002. Á sama hátt er í 5. gr. tilskipunar 2004/109/EB um hálfársreikningsskil gert ráð fyrir að þau skuli samin í samræmi við þessa staðla þar sem samandreginna reikningsskila útgefenda er krafist til þess að gera samstæðureikningsskil. Þessar kröfur gilda um alla útgefendur verðbréfa sem eru skráð á skipulegan markað óháð því hvort skráð skrifstofa þeirra er staðsett í Bandalaginu eða í þriðja landi.

- 3) Ákvæði 1. mgr. 23. gr. tilskipunar 2004/109/EB heimilar þó lögbæru yfirvaldi heimaaðildarríkis að veita útgefanda frá þriðja landi undanþágu frá vissum kröfum tilskipunarinnar, þ.m.t. kröfurnar í 4. og 5. gr. um árs- og hálfársreikningsskil, að því tilskildu að í lögum þriðja landsins sé mælt fyrir um jafngildar kröfur eða að útgefandi uppfylli lagakröfur þriðja lands sem lögbært yfirvald heimaaðildarríkis telur jafngildar. Þar að auki veitir 2. mgr. 23. gr. tilskipunar 2004/109/EB aðlögunarundanþágu fyrir útgefendur sem hafa skráða skrifstofu í þriðja landi. Slíkir útgefendur eru undanþegnir þeirri kröfu að ganga frá reikningsskilum sínum í samræmi við 4. og 5. gr. þeirrar tilskipunar áður en fjárhagsárið hefst eða eftir 1. janúar 2007, að því tilskildu að þessi reikningsskil séu gerð í samræmi við alþjóðlega viðurkennda staðla sem um getur í 9. gr. reglugerðar (EB) nr. 1606/2002.

- 4) Frá því að reglugerð (EB) nr. 1606/2002 var samþykkt hafa mörg lönd innleitt IFRS-staðlana í innlenda reikningsskilastaðla sína. Þetta sýnir greinilega að verið er að uppfylla eitt af markmiðum þessarar reglugerðar, nánar tiltekið að hvetja til aukinnar samræmingar reikningsskilastaðla svo að IFRS-staðlar séu alþjóðlega viðurkenndir og eigi við alls staðar í heiminum. Í samræmi við það er rétt að útgefendur í þriðja landi séu undanþegnir skyldu um að ganga frá árlegum reikningsskilum eða hálfársreikningsskilum í samræmi við alþjóðlega reikningsskilastaðla (IFRS-staðla) eins og krafist er í 4. og 5. gr. tilskipunar 2004/109/EB ef þau reikningsskil eru gerð í samræmi við reikningsskilastaðla þriðja lands og ef í þeim er ótvíræð og afdráttarlaus yfirlýsing um að farið sé að IFRS-stöðlum í samræmi við IAS-staðal 1, *framsetning reikningsskila*.

- 5) Í ráðleggingum sínum frá júní 2005 telur samstarfsnefnd evrópskra verðbréfaeftirlitsyfirlalda (CESR), sem komið var á fót með ákvörðun ráðsins nr. 2001/527/EB ⁽³⁾, að góðar reikningsskilavenjur (GAAP) í Kanada, Japan og Bandaríkjunum jafngildi í hverju landi fyrir sig IFRS-stöðlum sem innleiddir eru skv. 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 1606/2002, með fyrirvara um úrbætur, s.s. viðbótarupplýsingar og í sumum tilvikum viðbótarreikningsskil.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 343, 8.12.2006, bls. 96. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 50/2007 frá 8. júní 2007 um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 48, 11.10.2007, p. 6.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 390, 31.12.2004, bls. 38.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 243, 11.9.2002, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 191, 13.7.2001, bls. 43.

- 6) Í janúar 2005 tilkynntu Reikningsskilaráð Japans (ASBJ) og Alþjóðareikningsskilaráðið (IASB) um samkomulag sín á milli um að hleypa af stokkunum sameiginlegu verkefni til að draga úr mismun á IFRS-stöðlunum og góðum reikningsskilavenjum í Japan og gerðu sameiginlega vinnuáætlun í mars 2005 til að samræma góðar reikningsskilavenjur í Japan IFRS-stöðlunum. Í janúar 2006 lýsti Reikningsskilaráð Kanada opinberlega yfir markmiði sínu að taka upp safn alþjóðlega viðurkenndra staðla, sem miðaðist við ýrstru kröfur, fyrir hlutafélög og ályktaði að þessu markmiði væri best náð með því að laga kanadíska reikningsskilastaðla að IFRS-stöðlunum innan fimm ára. Í febrúar 2006 birtu Alþjóðareikningsskilaráðið (IASB) og Reikningsskilaráð Bandaríkjanna viljayfirlýsingu þar sem gerð er grein fyrir vinnuáætlun vegna samræmingar IFRS-staðla og reikningsskilavenja í Bandaríkjunum í því skyni að uppfylla eitt af skilyrðum Verðbréfa- og kaupþingsnefndar Bandaríkjanna (SEC), sem verður að uppfylla áður en það afléttir kröfum um afstemmingu erlendra útgefenda, sem nota IFRS-staðla og eru skráðir hjá Verðbréfa- og kaupþingsnefnd Bandaríkjanna, eigi síðar en árið 2009.
- 7) Engu að síður er mikilvægt að gæði reikningsskila sem byggja á grundvallarreglum IFRS-staðla haldist, að notkun IFRS-staðla sé stöðug, að fyrirtækjum og fjárfestum sé búið viðeigandi lögfræðileg víska og að jöfn meðferð reikningsskila um heim allan standi félögum innan Evrópusambandsins til boða. Framtíðarmat á jafngildi skal byggt á ítarlegri tæknilegri og hlutlægri greiningu á mismun IFRS-staðla og reikningsskilastaðla þriðju landa ásamt raunhæfri framkvæmd þessara góðu reikningsskilavenja samanborið við IFRS-staðlana. Ferli samræmingarinnar skal rannsaka vel áður en ákvörðun um jafngildi er tekin.
- 8) Að teknu tilliti til aðgerða þeirra sem setja reikningsskilastaðla í Kanada, Japan og Bandaríkjunum til samræmis við IFRS-staðla er rétt að hafa tveggja ára aðlögunartímabil á meðan þeir sem setja staðla og eftirlitsaðilar eiga virk skoðanaskipti, samræmingarferlið heldur áfram og lokið er við skýrslu um framvinduna til að gera útgefendum í þriðja landi kleift að semja árleg reikningsskil eða hálfársreikningsskil í samræmi við reikningsskilastaðla Kanada, Japans eða Bandaríkjanna.
- 9) Á meðan mörg lönd hafa tekið IFRS-staðla beint upp í innlendar góðar reikningsskilavenjur sínar eru önnur lönd að samræma góðar reikningsskilavenjur sínar IFRS-stöðlum á tilteknu tímabili. Í ljósi þess er rétt að veita tveggja ára aðlögunartímabil hið mesta og gera einnig slíkum útgefendum í þriðja landi kleift að halda áfram gerð árlegra og hálfárslegra reikningsskila í samræmi við góðar reikningsskilavenjur, sem verið er að samræma IFRS-stöðlum, að því tilskildu að þar til bært innlent yfirvald hafi opinberlega skuldbundið sig í þessa veru og samið vinnuáætlun. Í því skyni að tryggja að undanþágan sé einungis tiltæk í þeim tilvikum þar sem þessi skilyrði eru uppfyllt skal útgefanda í þriðja landi vera skylt að leggja fram gögn sem fullvissa lögbær yfirvöld um að yfirvöld hvers lands hafi opinberlega skuldbundið sig og gert vinnuáætlun. Til að tryggja samræmi innan Bandalagsins skal samstarfsnefnd evrópskra verðbréfaeftirlitsyfirvalda (CESR) samræma mat lögbærra yfirvalda á því hvort þessi skilyrði eru uppfyllt að því er varðar góðar reikningsskilavenjur þriðju landa.
- 10) Á þessu tveggja ára tímabili skal framkvæmdastjórnin ekki einungis halda uppi virkum skoðanaskiptum við viðkomandi yfirvöld þriðju landa heldur einnig fylgjast náið með framvindu samræmingar IFRS-staðla og góðra reikningsskilavenja í Kanada, Japan og Bandaríkjunum og öðrum þriðju löndum, sem hafa gert samræmingaráætlun, til að tryggja að hún sé í aðstöðu til þess að taka ákvörðun um jafngildi í það minnsta sex mánuðum fyrir 1. janúar 2009. Auk þess mun framkvæmdastjórnin fylgjast með framvindu aðgerða viðeigandi yfirvalda í þriðju löndum til að fella niður allar kröfur til útgefenda í Bandalaginu, sem hafa aðgang að fjármálamörkuðum í þriðja landi, um að stemma af reikningsskil sem samín eru með því að beita IFRS-stöðlum. Að loknu viðbótaraðlögunartímabilinu verður ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar að vera slík að útgefendur í Bandalaginu og frá löndum utan Bandalagsins standi jafnt að vígi.
- 11) Framkvæmdastjórnin skal upplýsa evrópsku verðbréfanefndina og Evrópuþingið reglulega um framvindu afnáms afstemmingarkrafna og um samræmingarferlið. Í samræmi við það skal framkvæmdastjórnin skila skýrslu til evrópsku verðbréfanefndarinnar og Evrópuþingsins fyrir 1. apríl 2007 um fyrirhugaða tímaáætlun innlendra yfirvalda sem bera ábyrgð á reikningsskilum í Kanada, Japan og Bandaríkjunum Norður-Ameríku fyrir samræminguna. Auk þess skal framkvæmdastjórnin senda skýrslu til evrópsku verðbréfanefndarinnar og Evrópuþingsins fyrir 1. apríl 2008 og að fenginni ráðgjöf frá samstarfsnefnd evrópskra eftirlitsaðila á verðbréfamarkaði um mat á góðum reikningsskilavenjum þriðju landa, sem þeir útgefendur nota, sem eru undanþegnir kröfu um að ganga frá reikningsskilum sínum í samræmi við IFRS-staðla áður en fjárhagsár hefjast hinn 1. janúar 2009 eða síðar. Framkvæmdastjórnin skal í síðasta lagi fyrir 1. janúar 2008, að afloknu viðeigandi samráði við samstarfsnefnd evrópskra eftirlitsaðila á verðbréfamarkaði, tryggja að til sé skilgreining um jafngildi, sem er notuð til þess að ákvarða jafngildi góðra reikningsskilavenja í þriðju löndum, á grundvelli jafngildisaðferðar sem komið er á fót í því skyni.

- 12) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit samstarfsnefndar evrópskra eftirlitsaðila á verðbréfamarkaði.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Áður en fjárhagsár hefjast hinn 1. janúar 2009 eða síðar er útgefanda, sem hefur skráða skrifstofu í þriðja landi, heimilt að ganga frá árlegum reikningsskilum og hálfársreikningsskilum í samræmi við reikningsskilastaðla þriðja lands að því tilskildu að eitt af eftirfarandi skilyrðum séu uppfyllt:

- a) í skýringum með reikningsskilunum er ótvíræð og afdráttarlaus yfirlýsing um að farið sé að IFRS-stöðlum í samræmi við IAS-staðal 1, *framsetning reikningsskila*,
- b) reikningsskil eru gerð í samræmi við góðar reikningsskilavenjur í Kanada, Japan eða Bandaríkjunum Norður-Ameríku,
- c) reikningsskil eru gerð í samræmi við góðar reikningsskilavenjur þriðja lands öðru en Kanada, Japan eða Bandaríkjunum Norður-Ameríku að uppfylltum eftirfarandi skilyrðum:
  - i) yfirvöld í þriðja landinu, sem bera ábyrgð á reikningsskilastöðlum viðkomandi lands, hafa skuldbundið sig opinberlega, fyrir upphaf fjárhagsársins sem reikningsskilin taka til, til þess að samræma þá staðla IFRS-stöðlum,
  - ii) yfirvöld hafa gert vinnuáætlun þar sem fram kemur ásetningur um að vinna að samræmingu fyrir 31. desember 2008 og
  - iii) útgefandi leggur fram gögn sem fullvissa lögbær yfirvöld um að skilyrðin í i- og ii-lið séu uppfyllt.

2. gr.

1. Framkvæmdastjórnin skal leggja fyrir evrópsku verðbréfanefndina og Evrópuþingið fyrstu skýrslu um vinnuáætlun yfirvalda, sem bera ábyrgð á innlendum reikningsskilastöðlum í Bandaríkjunum, Japan og Kanada, um samræmingu IFRS-staðla og góðra reikningsskilavenja þeirra landa eigi síðar en 1. apríl 2007.

2. Framkvæmdastjórnin skal fylgjast náið með og tilkynna reglulega evrópsku verðbréfanefndinni og Evrópuþinginu um framvindu samræmingarferlisins milli alþjóðlegra reikningsskilastaðla og góðra reikningsskilavenja í Kanada, Japan og Bandaríkjunum Norður-Ameríku og um framvindu

afnáms afstemmingarkrafna sem gilda um útgefendur innan Bandalagsins í þeim löndum. Hún skal einkum tilkynna evrópsku verðbréfanefndinni og Evrópuþinginu án tafar ef framvinda er ekki fullnægjandi.

3. Framkvæmdastjórnin skal einnig tilkynna evrópsku verðbréfanefndinni og Evrópuþinginu reglulega um þróun eftirlitsumræðna og framvindu samræmingarferlisins milli IFRS-staðla og góðra reikningsskilavenja þriðju landa sem um ræðir í c-lið 1. mgr. og framvindu afnáms afstemmingarkrafna. Framkvæmdastjórnin skal einkum tilkynna evrópsku verðbréfanefndinni og Evrópuþinginu án tafar ef framvinda er ekki fullnægjandi.

4. Auk skuldbindinganna í 2. og 3. mgr. skal framkvæmdastjórnin taka þátt í og viðhalda reglubundnum skoðanaskiptum við yfirvöld í þriðju löndum og skal framkvæmdastjórnin í síðasta lagi fyrir 1. apríl 2008 leggja skýrslu fyrir evrópsku verðbréfanefndina og Evrópuþingið um framvindu samræmingarferlisins og framvindu afnáms afstemmingarkrafna, sem gilda um útgefendur innan Bandalagsins samkvæmt reglum þriðja lands, sem fjallað er um í b- eða c-lið 1. gr. Framkvæmdastjórnin getur farið fram á eða krafist þess að annar einstaklingur geri skýrsluna.

5. Framkvæmdastjórnin skal, í það minnsta sex mánuðum fyrir 1. janúar 2009, sjá til þess að ákvörðun sé tekin um jafngildi að því er varðar góðar reikningsskilavenjur þriðju landa samkvæmt skilgreiningu um jafngildi og jafngildisaðferð, sem fastsett verður fyrir 1. janúar 2008 í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 2. mgr. 27. gr. tilskipunar 2004/109/EB. Framkvæmdastjórnin skal fyrst hafa samráð við samstarfsnefnd evrópskra eftirlitsaðila á verðbréfamarkaði um hvort skilgreining um jafngildi, jafngildisaðferðir og ákvörðun um jafngildi á vel við.

3. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 4. desember 2006.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Charlie McCREEVY

framkvæmdastjóri.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 1787/2006

2009/EES/25/31

frá 4. desember 2006

um breytingu á reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 809/2004 um framkvæmd tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2003/71/EB að því er varðar upplýsingar í útboðslýsingum, svo og snið þeirra, upplýsingar, felldar inn með tilvísun, og birtingu útboðslýsinganna, svo og dreifingu auglýsinga (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

staðla skal setja þær fram í útboðs- og skráningarlýsingum í formi endurgerðra reikningsskila.

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/71/EB frá 4. nóvember 2003 um útboðs- og skráningarlýsingu sem birta skal við almennt útboð verðbréfa eða þegar þau eru tekin til skráningar og um breytingu á tilskipun 2001/34/EB ⁽¹⁾, einkum 1. mgr. 7. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1606/2002 frá 19. júlí 2002 um beitingu alþjóðlegra reikningsskilastaðla ⁽²⁾ er þess krafist af félögum, ef þau lúta lögum aðildarríkis og verðbréf þeirra eru skráð á skipulegum markaði í einhverju aðildarríki að þau semji samstæðureikninga sína í samræmi við alþjóðlegu reikningsskilastaðlana (þ.e. nú International Financial Reporting Standards, IFRS) fyrir hvert fjárhagsár sem hefst 1. janúar 2005 eða síðar.
- 2) Í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 809/2004 frá 29. apríl 2004 um framkvæmd tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2003/71/EB að því er varðar upplýsingar í útboðslýsingum, svo og snið þeirra, upplýsingar, felldar inn með tilvísun, og birtingu útboðslýsinganna, svo og dreifingu auglýsinga ⁽³⁾ er þess krafist að eldri fjárhagsupplýsingar, sem koma frá útgefendum í þriðja landi í útboðs- og skráningarlýsingum á almennu útboði verðbréfa eða skráningu verðbréfa á skipulegan markað, séu gerðar í samræmi við alþjóðlega reikningsskilastaðla sem samþykktir eru skv. 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 1606/2002 eða í samræmi við reikningsskilastaðla þriðja lands sem eru sambærilegir þessum stöðlum. Ef eldri fjárhagsupplýsingar voru ekki gerðar í samræmi við slíka

- 3) Í 35. gr. reglugerðar (EB) nr. 809/2004 eru þó bráðabirgðaákvæði sem í sérstökum tilvikum leysa útgefendur í þriðju löndum undan þeirri skyldu að endurgera eldri fjárhagsupplýsingar sem ekki voru annaðhvort teknar saman í samræmi við IFRS-staðla eða reikningsskilastaðla þriðja lands sem eru jafngildir IFRS-stöðlunum. Samkvæmt þessum bráðabirgðaákvæðum á sú skylda að endurgera eldri fjárhagsupplýsingar ekki við um neinar útboðs- og skráningarlýsingar sem lagðar eru fram fyrir 1. janúar 2007 af útgefanda í þriðja landi sem hefur annaðhvort gert eldri fjárhagsupplýsingar sínar í samræmi við IFRS-staðla eða hefur gert eldri fjárhagsupplýsingar sínar í samræmi við reikningsskilastaðla þriðja lands og er með verðbréf skráð á skipulegum markaði fyrir þann dag. Í síðara tilvikinu skulu eldri fjárhagsupplýsingar, gefi þær ekki glögga mynd af eignum eða skuldum, fjárhagsstöðu, hagnaði og tapi útgefandans, studdar nákvæmari upplýsingum eða viðbótarupplýsingum eins og nauðsynlegt er til að tryggja glögga mynd.

- 4) Samkvæmt reglugerð (EB) nr. 809/2004, í sinni núverandi mynd, eiga þessar aðlögunarundanhágar ekki lengur við um útboðs- og skráningarlýsingar sem lagðar eru fram frá og með 1. janúar 2007 og endurgera þarf eldri fjárhagsupplýsingar sem ekki eru gerðar í samræmi við annaðhvort alþjóðlega reikningsskilastaðla eða sambærilega reikningsskilastaðla þriðja lands.

- 5) Frá því að reglugerð (EB) nr. 1606/2002 var samþykkt hafa mörg lönd innleitt IFRS-staðlana í innlenda reikningsskilastaðla sína. Þetta sýnir greinilega að verið er að uppfylla eitt af markmiðum þessarar reglugerðar, nánar tiltekið að hvetja til aukinnar samræmingar reikningsskilastaðla svo að IFRS-staðlar séu alþjóðlega viðurkenndir og eigi við alls staðar í heiminum. Í samræmi við það er rétt að útgefendur í þriðju löndum séu undanþegnir skyldu um að endurgerð eldri fjárhagsupplýsingar sé í samræmi við reikningsskilastaðla í löndum þeirra eða að leggja fram lýsingu á mismun, eins og um getur í lið 5A í 2. mgr. 1. gr. þessarar reglugerðar, ef í þeim er ótvíræð og afdráttarlaus yfirlýsing um að farið sé að IFRS-stöðlum í samræmi við IAS-staðal 1, *framsetning reikningsskila*.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 337, 5.12.2006, bls. 17. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 51/2007 frá 8. júní 2007 um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 48, 11.10.2007, p. 7.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 345, 31.12.2003, bls. 64.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 243, 11.9.2002, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. ESB L 149, 30.4.2004, bls. 1, leiðrétt með Stjtið. ESB L 215, 16.6.2004, bls. 3.

- 6) Í ráðleggingum sínum frá júní 2005 telur samstarfsnefnd evrópskra verðbréfaeftirlitsyfirvalda (CESR), sem komið var á fót með ákvörðun ráðsins 2001/527/EB⁽¹⁾, að góðar reikningsskilavenjur (GAAP) í Kanada, Japan og Bandaríkjunum jafngildi í hverju landi fyrir sig IFRS-stöðlum sem innleiddir eru skv. 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 1606/2002, með fyrirvara um úrbætur, s.s. viðbótarupplýsingar og í sumum tilvikum viðbótarreikningsskil.
- 7) Í janúar 2005 tilkynntu Reikningsskilaráð Japans (ASBJ) og Alþjóðareikningsskilaráðið (IASB) um samkomulag sín á milli um að hleypa af stokkunum sameiginlegu verkefni til að draga úr mismun á IFRS-stöðlum og góðum reikningsskilavenjum í Japan og gerðu sameiginlega vinnuáætlun í mars 2005 til að samræma góðar reikningsskilavenjur í Japan IFRS-stöðlunum. Í janúar 2006 lýsti Reikningsskilaráð Kanada opinberlega yfir markmiði sínu að taka upp safn alþjóðlega viðurkenndra staðla, sem miðaðist við yrustu kröfur fyrir hlutafélög, og ályktaði að þessu markmiði væri best náð með því að laga kanadíska reikningsskilastaðla að IFRS-stöðlunum innan fimm ára. Í febrúar 2006 birtu Alþjóðareikningsskilaráðið (IASB) og Reikningsskilaráð Bandaríkjanna viljayfirlýsingu þar sem gerð er grein fyrir vinnuáætlun vegna samræmingar IFRS-staðla og reikningsskilavenja í Bandaríkjunum í því skyni að uppfylla eitt af skilyrðum Verðbréfa- og kaupþingsnefndar Bandaríkjanna (SEC) sem verður að uppfylla áður en það aflétir kröfum um afstemmingu erlendra útgefenda sem nota IFRS-staðla og eru skráðir hjá Verðbréfa- og kaupþingsnefnd Bandaríkjanna, eigi síðar en árið 2009.
- 8) Engu að síður er mikilvægt að gæðin sem felast í reikningsskilum sem byggja á grundvallarreglum IFRS-staðla haldist, að notkun IFRS-staðla sé stöðug, að fyrirtækjum og fjárfestum sé búið viðeigandi lögfræðileg víska og að jöfn meðferð reikningsskila um heim allan standi félögum innan Evrópusambandsins til boða. Framtíðarmat á jafngildi skal byggt á ítarlegri tæknilegri og hlutlægri greiningu á mismun IFRS-staðla og reikningsskilastaðla þriðju landa ásamt raunhæfri framkvæmd þessara góðu reikningsskilavenja samanborið við IFRS-staðlana. Ferli samræmingarinnar skal rannsaka vel áður en ákvörðun um jafngildi er tekin.
- 9) Í ljósi ráðstafana þeirra sem setja reikningsskilastaðla í Kanada, Japan og Bandaríkjunum til samræmis við alþjóðlega reikningsskilastaðla er rétt að heimila í tvö ár hið mesta bráðabirgðaákvæðið, sem kveðið er á um í 35. gr. reglugerðar (EB) nr. 809/2004, til þess að útgefendur í þriðju löndum séu undanþegnir skyldu um endurgerð eldri fjárhagsupplýsinga sem gerðar voru í samræmi við reikningsskilastaðla Kanada, Japans og Bandaríkjanna eða (eftir atvikum) um að leggja fram lýsingu á mismun á meðan þeir sem setja staðla og sjá um eftirlit eiga virk skoðanaskipti, samræmingarferlið heldur áfram og lokið er við skýrslu um framvinduna.
- 10) Á meðan mörg lönd hafa innleitt IFRS-staðla í góðar reikningsskilavenjur sínar eru önnur lönd að samræma góðar reikningsskilavenjur sínar IFRS-stöðlum á tilteknu tímabili. Í ljósi þess er rétt á tveggja ára aðlögunartímabili hið mesta að veita einnig slíkum útgefendum í þriðja landi undanþágu frá því að endurgera eldri fjárhagsupplýsingar eða (eftir atvikum) leggja fram lýsingu á mismun, að því tilskildu að þar til bætt innlent yfirvald hafi opinberlega skuldbundið sig í þessa veru og samið vinnuáætlun. Í því skyni að tryggja að undanþágan sé einungis tiltæk í þeim tilvikum þar sem þessi skilyrði eru uppfyllt skal útgefanda í þriðja landi vera skylt að leggja fram gögn sem fullvissa lögbær yfirvöld um að yfirvöld hvers lands hafi opinberlega skuldbundið sig og gert vinnuáætlun. Til að tryggja samræmi innan Bandalagsins skal samstarfsnefnd evrópskra verðbréfaeftirlitsyfirvalda (CESR) samræma mat lögbærra yfirvalda á því hvort þessi skilyrði eru uppfyllt að því er varðar góðar reikningsskilavenjur þriðju landa.
- 11) Á þessu tveggja ára tímabili skal framkvæmdastjórnin ekki einungis halda uppi virkum skoðanaskiptum við viðkomandi yfirvöld þriðju landa heldur einnig fylgjast náið með framvindu samræmingar IFRS-staðla og góðum reikningsskilavenjum í Kanada, Japan og Bandaríkjunum og öðrum þriðju löndum, sem hafa gert samræmingaráætlun, til að tryggja að hún sé í aðstöðu til þess að taka ákvörðun um jafngildi í það minnsta sex mánuðum fyrir 1. janúar 2009. Auk þess mun framkvæmdastjórnin fylgjast með framvindu aðgerða viðeigandi yfirvalda í þriðju löndum til að fella niður allar kröfur til útgefenda í Bandalaginu, sem hafa aðgang að fjármálamörkuðum í þriðja landi, um að stemma af reikningsskil sem samin eru með því að beita IFRS-stöðlum. Að loknu viðbótaraðlögunartímabilinu verður ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar að vera slík að útgefendur í Bandalaginu og frá löndum utan Bandalagsins standi jafnt að vígi.
- 12) Framkvæmdastjórnin skal upplýsa evrópsku verðbréfanefndina og Evrópuþingið reglulega um framvindu afnáms afstemmingarkrafna og um samræmingarferlið. Í samræmi við það skal framkvæmdastjórnin skila skýrslu til evrópsku verðbréfanefndarinnar og Evrópuþingsins fyrir 1. apríl 2007 um fyrirhugaða tímaáætlun yfirvalda sem bera ábyrgð á reikningsskilum í Kanada, Japan og Bandaríkjunum Norður-Ameríku fyrir samræminguna. Auk þess skal framkvæmdastjórnin fyrir 1. apríl 2008 og að fenginni ráðgjöf frá samstarfsnefnd evrópskra eftirlitsaðila á verðbréfamarkaði, senda skýrslu til

⁽¹⁾ Stjótið. EB L 191, 13.7.2001, bls. 43.

evrópsku verðbréfanefndarinnar og Evrópuþingsins um mat á góðum reikningsskilavenjum þriðju landa sem þeir útgefendur nota sem eru undanþegnir skyldunni um endurgerð eldri upplýsinga eða, eftir atvikum, leggja fram lýsingu á mismun sem kemur fram í útboðs- og skráningarlýsingu sem skráðar eru hjá lögbæru yfirvaldi fyrir 1. janúar 2009. Framkvæmdastjórnin skal í síðasta lagi fyrir 1. janúar 2008, að afloknu viðeigandi samráði við samstarfsnefnd evrópskra eftirlitsaðila á verðbréfamarkaði, tryggja að til sé skilgreining um jafngildi sem er notuð til þess að ákvarða jafngildi góðra reikningsskilavenja í þriðju löndum á grundvelli jafngildisaðferðar sem komið er á fót í því skyni.

- 13) Í samræmi við það er rétt að breyta 35. gr. reglugerðar (EB) nr. 809/2004 þannig að útgefendur í þriðju löndum séu undanþegnir skyldunni um endurgerð eldri fjárhagsupplýsinga eða (eftir atvikum) leggja fram lýsingu á mismun í þeim tilvikum sem lýst er á tímabili sem mest má vera tvö ár til þess að frekari skoðanaskipti geti farið fram. Í öllum öðrum tilvikum skal útgefendum í þriðju löndum vera skylt að endurgera eldri fjárhagsupplýsingar í samræmi við innleidda IFRS-staðla eða (þegar við á) leggja fram lýsingu á mismun í öllum útboðs- og skráningarlýsingum sem skráðar eru hjá lögbæru yfirvaldi 1. janúar 2007 eða síðar.

- 14) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit evrópsku verðbréfanefndarinnar.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Eftirfarandi breytingar eru gerðar á 35. gr. reglugerðar (EB) nr. 809/2004:

1. Í stað 5. mgr. komi eftirfarandi:

„5. Með fyrirvara um mgr. 5A skulu útgefendur í þriðju löndum, sem um getur í 3. og 4. mgr. frá 1. janúar 2007, setja fram eldri fjárhagsupplýsingar í samræmi við alþjóðlega reikningsskilastaðla sem voru samþykktir með reglugerð (EB) nr. 1606/2002 eða samkvæmt reikningsskilastöðlum þriðja lands sem eru jafngildir þeim stöðlum. Ef slíkar eldri fjárhagsupplýsingar eru ekki í samræmi við neina slíka staðla skal endurgera þær áður en þær eru lagðar fram.“

2. Eftirfarandi málsgreinar 5A, 5B, 5C, 5D og 5E bætast við:

„5A. Útgefendur í þriðja landi falla ekki undir þá kvöð í lið 20.1 í I. viðauka, lið 13.1 í IV. viðauka, lið 8.2 í VII. viðauka, lið 20.1 í X. viðauka eða lið 11.1 í XI. viðauka að endurgera eldri fjárhagsupplýsingar eða undir þá kvöð í lið 8.2 a í VII. viðauka, lið 11.1 í IX. viðauka eða lið 20.1 a í X. viðauka að leggja fram lýsingu á þeim mun, sem er á

alþjóðlegum reikningsskilastöðlum, sem eru innleiddir með reglugerð (EB) nr. 1606/2002, og reikningsskilareglum, sem notaðar eru þegar slíkar upplýsingar eru teknar saman, sem koma fram í útboðs- og skráningarlýsingu sem lögð er inn hjá lögbæru yfirvaldi fyrir 1. janúar 2009 ef eitt af eftirfarandi skilyrðum er uppfyllt:

- a) í skýringum með reikningsskilunum sem mynda hluta eldri fjárhagsupplýsinga er ótvíræð og afdráttarlaus yfirlýsing um að farið sé að IFRS-stöðlum í samræmi við IAS-staðal 1, *framsetning reikningsskila*,
- b) eldri fjárhagsupplýsingar eru teknar saman í samræmi við góða reikningsskilavenju í Kanada, Japan eða Bandaríkjunum Norður-Ameríku,
- c) eldri fjárhagsupplýsingar eru teknar saman í samræmi við góða reikningsskilavenju þriðja lands öðru en Kanada, Japan eða Bandaríkjunum Norður-Ameríku og ef eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:
  - i. yfirvöld í þriðja landinu, sem bera ábyrgð á reikningsskilastöðlum viðkomandi lands, hafa skuldbundið sig opinberlega, fyrir upphaf fjárhagsársins sem útboðs- og skráningarlýsingarnar taka til, til þess að samræma þá staðla IFRS-stöðlum,
  - ii. yfirvöld hafa gert vinnuáætlun þar sem fram kemur ásetningur um að vinna að samræmingu fyrir 31. desember 2008 og
  - iii. útgefandi leggur fram gögn sem fullvissa lögbær yfirvöld um að skilyrðin í i- og ii-lið séu uppfyllt.

5B. Framkvæmdastjórnin skal leggja fyrir evrópsku verðbréfanefndina og Evrópuþingið fyrstu skýrslu um vinnuáætlun yfirvalda, sem bera ábyrgð á innlendum reikningsskilastöðlum í Bandaríkjunum, Japan og Kanada, um samræmingu IFRS-staðla og góðra reikningsskilavenja þeirra landa eigi síðar en 1. apríl 2007.

Framkvæmdastjórnin skal fylgjast náið með og tilkynna reglulega evrópsku verðbréfanefndinni og Evrópuþinginu um framvindu samræmingarferlisins milli alþjóðlegra reikningsskilastaðla og góðra reikningsskilavenja í Kanada, Japan og Bandaríkjunum Norður-Ameríku og um framvindu afnáms afstemmingarkrafna sem gilda um útgefendur innan Bandalagsins í þeim löndum. Hún skal einkum tilkynna evrópsku verðbréfanefndinni og Evrópuþinginu án tafar ef framvindan er ekki fullnægjandi.

5C. Framkvæmdastjórnin skal einnig tilkynna evrópsku verðbréfanefndinni og Evrópuþinginu reglulega um þróun eftirlitsumræðna og framvindu samræmingarferlisins milli IFRS-staðla og góðrar reikningsskilavenju þriðju lands sem um ræðir í c-lið mgr. 5A og framvindu afnáms afstemmingarkrafna. Framkvæmdastjórnin skal einkum tilkynna evrópsku verðbréfanefndinni og Evrópuþinginu án tafar ef framvindan er ekki fullnægjandi.

5D. Auk skuldbindinganna í mgr. 5B. og 5C. skal framkvæmdastjórnin taka þátt í og viðhalda reglubundnum skoðanaskiptum við yfirlit í þriðju löndum og skal framkvæmdastjórnin í síðasta lagi fyrir 1. apríl 2008 leggja skýrslu fyrir evrópsku verðbréfanefndina um framvindu samræmingarferlisins og framvindu afnáms afstemmingarkrafna sem gilda um útgefendur innan Bandalagsins samkvæmt reglum þriðja lands sem fjallað er um í b. og c-lið mgr. 5A. Framkvæmdastjórnin getur farið

fram á eða krafist þess að annar einstaklingur geri skýrsluna.

5E. Framkvæmdastjórnin skal, í það minnsta sex mánuðum fyrir 1. janúar 2009, taka ákvörðun um jafngildi að því er varðar góðar reikningsskilavenjur þriðju lands samkvæmt skilgreiningu um jafngildi og jafngildisaðferð sem fastsett verður fyrir 1. janúar 2008 í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 24. gr. tilskipunar 2004/109/EB. Framkvæmdastjórnin skal fyrst hafa samráð við samstarfsnefnd evrópskra eftirlitsaðila á verðbréfamarkaði um hvort skilgreining um jafngildi, jafngildisaðferðir og ákvörðun um jafngildi eigi vel við.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á þriðja degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 4. desember 2006.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Charlie McCREEVY

framkvæmdastjóri.

LEIÐRÉTTING

2009/EES/25/32

Leiðrétting á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1891/2006 frá 18. desember 2006 um fjármögnun til margra ára á aðgerðum Siglingaöryggisstofnunar Evrópu til að bregðast við mengun frá skipum og um breytingu á reglugerð (EB) nr. 1406/2002 (*)*(Stjórnartíðindi Evrópusambandsins L 394 frá 30. desember 2006)*

Reglugerð (EB) nr. 1891/2006 verði svohljóðandi:

REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (EB) nr. 2038/2006**frá 18. desember 2006****um fjármögnun til margra ára á aðgerðum Siglingaöryggisstofnunar Evrópu til að bregðast við mengun frá skipum og um breytingu á reglugerð (EB) nr. 1406/2002**

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 2. mgr. 80. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndar Evrópubandalaganna ⁽¹⁾,

að höfðu samráði við svæðanefndina,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽²⁾,*og að teknu tilliti til eftirfarandi:*

- 1) Sérstakir tvíhliða og svæðisbundnir samningar, sem gerðir hafa verið milli strandríkja, s.s. Helsinkisamningurinn frá 1992 og Barcelona-samningurinn frá 1976, kveða á um gagnkvæma aðstoð við mengunarslys á sjó.
- 2) Með reglugerð (EB) nr. 1406/2002 ⁽³⁾ var Siglingaöryggisstofnun Evrópu komið á fót (hér á eftir nefnd „stofnunin“) í þeim tilgangi að tryggja hátt og samræmt stig öryggis- og mengunarvarna sem skilar árangri á sviði siglinga.
- 3) Með reglugerð (EB) nr. 724/2004, sem var breyting á reglugerð (EB) nr. 1406/2002, voru stofnuninni falin ný verkefni á sviði mengunarvarna og viðbragða við mengun frá skipum, sem svar við nýlegum slysum á hafsvæðum Bandalagsins, einkum slys olíuflutninga-skipanna „Eriku“ og „Prestige“.

4) Til þess að framkvæma þessi nýju verkefni á sviði mengunarvarna og viðbragða við mengun samþykkti stjórn stofnunarinnar 22. október 2004 aðgerðaáætlun um viðbúnað vegna olíumengunar og viðbrögð við henni, þar sem kveðið er á um viðbrögð stofnunarinnar við olíumengun og stefnt að hámarksnýtingu á því fjármagni sem stofnunin hefur til umráða (hér á eftir nefnd „aðgerðaáætlunin“).

5) Viðbrögð stofnunarinnar við mengun, eins og þau eru skilgreind í aðgerðaáætluninni, tengjast starfsemi á sviði upplýsinga, samstarfs og samræmingar og einkum framkvæmdaraðstoð við aðildarríkin með því að láta í té, sé þess óskað, aukaskip til mengunarvarna til að berjast gegn olíumengun og annars konar mengun, t.d. af völdum hættulegra og skaðvænlegra efna. Stofnunin skal huga sérstaklega að þeim svæðum sem teljast viðkvæmust, án þess að það hafi áhrif á aðstoð hennar á öðrum svæðum sem nauðsynlegt er að huga að.

6) Starfsemi stofnunarinnar á þessu sviði skal ekki leysa strandríki undan þeirri ábyrgð að koma á viðeigandi fyrirkomulagi til að bregðast við mengun og skal hún fara að gildandi samstarfsfyrirkomulagi aðildarríkjanna eða hópa aðildarríkja á þessu sviði. Verði mengunarslys á sjó skal stofnunin aðstoða aðildarríkið eða aðildarríkin sem fyrir áhrifum verða og stjórna hreinsuninni.

7) Í samræmi við aðgerðaáætlunina skal stofnunin taka virkan þátt í því að móta miðlæga þjónustu fyrir gervitunglamyndir til að hafa eftirlit með mengun, til að greina hana tímanlega og bera kennsl á skip sem bera ábyrgð á henni. Þetta nýja kerfi mun auka aðgengileika gagna og skilvirkni viðbragða við mengun af völdum skipa.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 394, 30.12.2006, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 52/2007 frá 8. júní 2007 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 48, 11.10.2007, p. 8.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB C 28, 3.2.2006, bls. 16.

⁽²⁾ Álit Evrópuþingsins frá 5. september 2006 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum ESB) og ákvörðun ráðsins frá 18. desember 2006.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 208, 5.8.2002, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 724/2004 (Stjtið. ESB L 129, 29.4.2004, bls. 1).

8) Viðbótarúræði, sem stofnunin lætur aðildarríkjunum í té, skulu gerð aðgengileg innan ramma fyrirkomulags Bandalagsins við hjálparaðgerðir á sviði almannavarna, þ.m.t. óviljandi mengun sjávar, sem komið var á fót með ákvörðun ráðsins 2001/792/EB, KBE ⁽¹⁾.

2. gr.

Skilgreiningar

9) Til þess að tryggja ítarlega framkvæmd aðgerða-áætlunarinnar og styrkja varnir gegn og viðbrögð við mengun frá skipum með því að víkka út núverandi mengunarvarnaraðgerðir, skal stofnuninni látið í té hentugt og kostnaðarhagkvæmt kerfi til fjármögnunar, einkum að því er varðar framkvæmdaraðstoð hennar við aðildarríkin.

10) Því er nauðsynlegt að kveða á um viðeigandi fjárhagslegt öryggi fyrir fjármögnun þeirra verkefna sem stofnuninni er falið á sviði viðbragða við mengun og annars konar tengdra aðgerða á grundvelli skuldbindinga til margra ára. Ákveða skal fjárhæð árlegs framlags Bandalagsins í samræmi við gildandi verklagsreglur.

11) Fjárhæðin, sem er úthlutað til að standa straum af viðbrögðum við mengun, skal ná til árunna 2007 til 2013, í samræmi við nýja fjárhagsáætlun.

12) Af þeim sökum skal kveða á um fjárhagsramma, sem nær yfir sama tímabil, til að framkvæma aðgerða-áætlunina.

13) Líta skal á fjárhæð fjárhagsrammans sem lágmarksupphæð sem er nauðsynleg til að framkvæma þau verkefni sem stofnuninni er falið á sviði viðbragða við mengun frá skipum.

14) Til þess að dreifa skuldbindingum eins og best verður á kosið og að tekið sé tillit til allra breytinga, að því er varðar viðbrögð við mengun frá skipum, er nauðsynlegt að tryggja að stöðugt sé fylgst með því hvort sérstaklega þurfi að grípa til aðgerða þannig að hægt sé að aðlaga árlegar fjárskuldbindingar.

15) Stjórn stofnunarinnar skal því, á grundvelli skýrslu sem framkvæmdastjóri leggur fram, endurskoða fjárskuldbindingar til að meta hvort nauðsynlegt sé að gera breytingar á fjárhagsáætlun stofnunarinnar. Breyta ber reglugerð (EB) nr. 1406/2002 til samræmis við það.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. gr.

Markmið

Í þessari reglugerð er mælt fyrir um nákvæm ákvæði um fjárframlag Bandalagsins til fjárlaga Siglingaöryggisstofnunar Evrópu til framkvæmdar þeirra verkefna, sem stofnuninni eru falin á sviði viðbragða við mengun frá skipum, og til annars konar tengdra aðgerða, í samræmi við 2. gr. reglugerðar (EB) nr. 1406/2002.

Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

a) „stofnunin“: Siglingaöryggisstofnun Evrópu sem komið var á fót með reglugerð (EB) nr. 1406/2002,

b) „svæðisbundnir samningar“: tvíhliða og svæðisbundnir samningar sem gerðir hafa verið milli strandríkja um að veita gagnkvæma aðstoð þegar mengunarslys verður á sjó,

c) „olía“: jarðolía í hvaða formi sem er, þ.m.t. óhreinsuð olía, brennsluolía, sori, olíuúrgangur og hreinsaðar afurðir eins og ákvarðað er í alþjóðasamningi um viðbúnað og viðbrögð gegn olíumengun og samstarf þar um frá 1990,

d) „hættuleg og skaðvænleg efni“: önnur efni en olía sem eru líkleg til að stofna heilbrigði manna í hættu, skaða lifandi auðlindir og sjávarlíf, rýra eftirsóknarverða þætti í umhverfinu eða hindra önnur réttmæt not af hafinu ef þau eru losuð í umhverfi sjávar, samkvæmt bókun um viðbúnað og viðbrögð gegn mengunaráhöppum af völdum hættulegra og skaðvænlegra efna og samstarf þar um frá 2000.

3. gr.

Gildissvið

Fjárframlagi Bandalagsins, sem um getur í 1. gr., skal úthlutað til stofnunarinnar með það að markmiði að fjármagna aðgerðir, s.s. þær sem tilgreindar eru í aðgerðaáætluninni, einkum þær sem varða:

a) upplýsingar og söfnun, greiningu og miðlun bestu starfsvenja, aðferða og nýjunga, s.s. tæki til að vakta tanktæmingu, á sviði viðbragða við mengun frá skipum,

b) samstarf og samræmingu og að veita aðildarríkjunum og framkvæmdastjórninni tæknilega og vísindalega aðstoð við starfsemi innan ramma viðeigandi svæðisbundinna samninga,

c) framkvæmdaraðstoð í tengslum við óviljandi eða viljandi mengun frá skipum og, ef þess er óskað, stuðning við viðbragðsáætlanir aðildarríkjanna við mengun með viðbótarúræðum, s.s. mengunarvarnarskip og -búnaður í viðbragðstöðu,

4. gr.

Fjármögnun Bandalagsins

Fjárhagsramminn fyrir framkvæmd þeirra verkefna sem um getur í 3. gr., að því er varðar tímabilið frá 1. janúar 2007 til 31. desember 2013, skal vera 154 000 000 evrur.

⁽¹⁾ Stjótið. EB L 297, 15.11.2001, bls. 7.

Fjárveitingavaldið skal ákvarða árlegar fjárveitingar innan fjárhagsrammans. Í þessu sambandi skal tryggja aðildarríkjunum nauðsynlega fjármögnun til framkvæmdaraðstoðar sem mælt er fyrir um í c-lið 3. gr.

7. gr.

Breytingar á reglugerð (EB) nr. 1406/2002

5. gr.

Reglugerð (EB) nr. 1406/2002 er breytt sem hér segir:

Fylgst með fyrirbyggjandi viðbragðsgetu

Til að skilgreina þörf á framkvæmdaraðstoð, s.s. aukaskip til mengunarvarna sem stofnuninni ber að láta aðildarríkjunum í té, skal stofnunin með reglulegu millibili taka saman yfirlit yfir þau kerfi og úrræði sem einkaaðilar og ríki geta gripið til, til að bregðast við mengun á hinum ýmsu svæðum Evrópusambandsins.

6. gr.

Verndun fjárhagslegra hagsmuna Bandalagsins

1. Framkvæmdastjórnin og stofnunin skulu tryggja verndun fjárhagslegra hagsmuna Bandalagsins, þegar gripið er til aðgerða sem fjármagnaðar eru samkvæmt þessari reglugerð, með því að beita fyrirbyggjandi aðgerðum gegn svikum, spillingu og hvers kyns öðru ólöglegu athæfi, með því að beita skilvirku eftirliti og endurheimta fjárhæðir, sem greiddar hafa verið á óréttmætan hátt, og, ef í ljós kemur að reglur eru ekki virtar, með viðurlögum sem eru skilvirk, í réttu hlutfalli við brotið og letjandi í samræmi við reglugerð ráðsins (EB, KBE) nr. 2988/95 ⁽¹⁾ og (KBE, EB) nr. 2185/96 ⁽²⁾ og reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1073/1999 ⁽³⁾.

2. Að því er varðar aðgerðir Bandalagsins, sem eru fjármagnaðar samkvæmt þessari reglugerð, skal hugtakið brot, sem um getur í 2. mgr. 1. gr. reglugerðar (EB, KBE) nr. 2988/95, merkja hvers kyns brot á ákvæðum Bandalagslaga eða hvers kyns brot á samningsskyldum vegna athafnar eða athafnaleysis rekstraraðila, sem hefur eða getur haft þau áhrif að tefla fjárlögum Evrópusambandsins, eða fjárlögum undir stjórn, þess í tvísýnu með óréttmætum útgjaldalið.

3. Framkvæmdastjórnin og stofnunin skulu hvor um sig tryggja innan síns valdsviðs að besta hlutfall milli gæða og verðs náist fram við fjármögnun aðgerða Bandalagsins samkvæmt þessari reglugerð.

⁽¹⁾ Reglugerð ráðsins (EB, KBE) nr. 2988/95 frá 18. desember 1995 um verndun fjárhagslegra hagsmuna Evrópubandalaganna (Stjtið. L 312, 23.12.1995, bls. 1).

⁽²⁾ Reglugerð ráðsins (KBE, EB) nr. 2185/96 frá 11. nóvember 1996 um vettvangsskodanir og athuganir sem framkvæmdastjórnin framkvæmir til þess að vernda fjárhagslega hagsmunir Evrópubandalaganna gegn svikum og öðrum frávikum (Stjtið. L 292, 15.11.1996, bls. 2).

⁽³⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1073/1999 frá 25. maí 1999 um rannsóknir Evrópuskrifstofunnar um aðgerðir gegn svikum (OLAF) (Stjtið. L 136, 31.5.1999, bls. 1).

a) Eftirfarandi liður bætist við í 2. mgr. 10. gr.:

„I) endurskoða fjárhagslega framkvæmd nákvæmu áætlunarinnar, sem vísað er til í k-lið, og þeirra fjárhagsáætlana, sem kveðið er á um í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1891/2006 frá 18. desember 2006 um fjármögnun til margra ára á aðgerðum Siglingaöryggisstofnunar Evrópu til að bregðast við mengun frá skipum (*), á grundvelli skýrslunnar sem kveðið er á um í g-lið 2. mgr. 15. gr. þessarar reglugerðar. Þessi endurskoðun skal fara fram þegar drög um tekjur og gjöld stofnunarinnar fyrir komandi fjárlagaár eru lögð fram, eins og kveðið er á um í 5. mgr. 18. gr. þessarar reglugerðar.

(*) Stjtið. ESB L 394, 30.12.2006, bls. 1.“

b) Eftirfarandi liður bætist við í 2. mgr. 15. gr.:

„g) hann skal leggja skýrslu fyrir framkvæmdastjórnina og stjórnina, eigi síðar en 31. janúar ár hvert, um fjárhagslega framkvæmd nákvæmu áætlunarinnar um viðbúnað og viðbrögð stofnunarinnar við mengun og gefa upplýsingar um stöðu allra aðgerða sem eru fjármagnaðar samkvæmt áætluninni. Framkvæmdastjórnin skal síðan, til fróðleiks, senda skýrsluna til Evrópuþingsins, nefndarinnar, sem komið var á fót skv. 4. gr. ákvörðunar nr. 2850/2000/EB, og nefndarinnar, sem vísað er til í 9. gr. ákvörðunar 2001/79/EB, KBE.“

8. gr.

Mat á miðju tímabili

Eigi síðar en 31. desember 2010, skal framkvæmdastjórnin, á grundvelli upplýsinga sem stofnunin veitir, leggja skýrslu um framkvæmd þessarar reglugerðar fyrir Evrópuþingið og ráðið. Í skýrslunni, sem skal unnin með fyrirvara um hlutverk stjórnar stofnunarinnar, skal greina frá niðurstöðum um nýtingu framlags Bandalagsins, sem um getur í 4. gr., hvað varðar skuldbindingar og útgjöld sem ná yfir tímabilið frá 1. janúar 2007 til 31. desember 2009.

Framkvæmdastjórnin skal á grundvelli þessarar skýrslu, ef það á við, leggja til breytingar á þessari reglugerð til að taka tillit til framfara í vísindum á sviði baráttu gegn mengun frá skipum, þ.m.t. mengun sem stafar af olíu eða hættulegum og skaðvænlegum efnum.

9. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 18. desember 2006.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

J. BORRELL FONTELLES

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

J.-E. ENESTAM

forseti.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2006/93/EB

2009/EES/25/33

frá 12. desember 2006

um reglur um notkun loftfara sem falla undir 3. kafla II. hluta í 1. bindi 16. viðauka við samþykkt um alþjóðaflugmál, 2. útg. (1988) (*)

(kerfisbundin útgáfa)

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFU,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 2. mgr. 80. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópubandalaganna ⁽¹⁾,

að höfðu samráði við svæðanefndina,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Tilskipun ráðsins 92/14/EBE frá 2. mars 1992 um skorður við notkun flugvéla sem falla undir I. bindi, II. hluta 2. kafla í 16. viðauka samþykktar um alþjóðaflugmál, 2. útg. (1988) ⁽³⁾ hefur nokkrum sinnum verið breytt í veigamiklum atriðum ⁽⁴⁾. Til glöggvunar og hagræðingar ber því að kerfisbinda þessa tilskipun.
- 2) Beiting hávaðastaðla fyrir þotum í almenningsslugi er fljúga undir hljóðhraða hefur veruleg áhrif á flugrekstur, einkum þar sem slíkir staðlar takmarka í reynd nýtingartíma flugvéla í starfrækslu flugfélaga.

- 3) Tilskipun ráðsins 89/629/EBE um takmörkun á hávaða frá almennum þotum sem fljúga undir hljóðhraða ⁽⁵⁾ takmarkar nýskráningu í skrá aðildarríkja yfir flugvélar í almenningsslugi við þær vélar einar sem falla að tilgreindum stöðlum í 2. kafla II. hluta í 1. bindi 16. viðauka við samninginn um alþjóðaflugmál, 2. útg. (1988). Í tilskipuninni er tekið fram að takmörkun á nýskráningu sé aðeins fyrsta skrefið.
- 4) Vegna sívaxandi umferðarálags á flugvöllum í Bandalaginu er nauðsynlegt að núverandi aðstaða sé nýtt sem best. Þetta er aðeins unnt með því að nota flugvélar sem teljast viðunandi frá umhverfisverndarsjónarmiði.
- 5) Starf Bandalagsins, í samstarfi við aðrar alþjóðastofnanir, sýnir að banni við nýskráningu flugvéla, sem fellur ekki að tilgreindum stöðlum í 3. kafla í 16. viðauka, verða að fylgja ráðstafanir til að takmarka starfrækslu [O: notkun] slíkra flugvéla ef það á skila árangri í umhverfisvernd.
- 6) Í þessu skyni þarf, til viðbótar við gildandi reglur, að setja almennar reglur innan hæfilega langs tíma til að tryggja samræmda framkvæmd alls staðar í Bandalaginu. Þetta er einkum mikilvægt í ljósi ríkjandi stefnu um að auka smám saman frelsi í flugumferð í Evrópu.
- 7) Draga þarf enn frekar úr hávaða frá flugvélum með tilliti til umhverfisþátta, þess hvort það er tæknilega framkvæmanlegt og efnahagslegra afleiðinga.
- 8) Rétt er að setja reglur um starfrækslu á þotum í almenningsslugi, sem fljúga undir hljóðhraða, eru á skrá aðildarríkja og falla að stöðlunum í 3. kafla 16. viðauka.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 374, 27.12.2006, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 53/2007 frá 8. júní 2007 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 48, 11.10.2007, p. 10.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB C 108, 30.4.2004, bls. 55.

⁽²⁾ Álit Evrópuþingsins frá 10. febrúar 2004 (Stjtið. ESB C 97 E, 22.4.2004, bls. 67) og ákvörðun ráðsins frá 14. nóvember 2006.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 76, 23.3.1992, bls. 21. Tilskipuninni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 991/2001 (Stjtið. EB L 138, 22.5.2001, bls. 12).

⁽⁴⁾ Sjá A-hluta I viðauka.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 363, 13.12.1989, bls. 27.

- 9) Aðildarríkin skulu setja reglur um viðurlög sem beita má við brotum á innlendum ákvæðum sem eru samþykkt í samræmi við þessa tilskipun. Þessi viðurlög skulu vera skilvirk, í réttu hlutfalli við brot og letjandi.
- 10) Þessi tilskipun hefur ekki áhrif á skuldbindingar aðildarríkjanna varðandi fresti til að lögleiða tilskipanirnar, sem eru tilgreindar í B-hluta I. viðauka, í aðildarríkjunum.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

1. Markmiðið með þessari tilskipun er að setja reglur um starfrækslu á þotum sem fljúga undir hljóðhraða samkvæmt skilgreiningu í 2. gr.
2. Þessi tilskipun gildir um flugvélar sem hafa fengið útgefið skírteini fyrir 34 000 kg hámarksflugtaksmassa eða meira eða skírteini fyrir þá flugvélategund sem leyfir fleiri en 19 farþegasæti, að frátöldum sætum sem eru eingöngu ætluð áhöfninni.

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu tryggja að allar þotur í almenningssflugi, sem fljúga undir hljóðhraða og starfræktar eru frá flugvöllum á yfirráðasvæði þeirra, uppfylli staðlana sem tilgreindir eru í 3. kafla II. hluta í 1. bindi 16. viðauka við samninginn um alþjóðaflugmál, 2. útg. (1988).
2. Yfirráðasvæðið, sem um getur í 1. mgr., skal ekki taka til umdæmanna handan hafsins sem um getur í 2. mgr. 299. gr. sáttmálans.

3. gr.

1. Aðildarríkin geta veitt undanþágur frá 2. gr. vegna flugvéla sem hafa sögulegt gildi.
2. Aðildarríki, sem veitir undanþágur skv. 1. mgr., skal greina lögbærum yfirvöldum hinna aðildarríkjanna og framkvæmdastjórninni frá því og gera grein fyrir ástæðum fyrir ákvörðuninni.
3. Hvert aðildarríki skal viðurkenna undanþágur sem annað aðildarríki veitir flugvélum á skrá hjá sér.
4. Í einstökum tilvikum geta aðildarríki leyft að flugvélar, sem má ekki starfrækja á grundvelli annarra ákvæða í þessari tilskipun, séu notaðar tímabundið á flugvöllum á yfirráðasvæði þeirra. Þessi undanþága skal einskorðast við:

- a) flugvélar sem eru starfræktar á svo óvenjulegan hátt að ósanngjarnt væri að synja um tímabundna undanþágu,

- b) flugvélar í óarðbæru flugi sem tengist breytingum, viðgerðum eða viðhaldi.

4. gr.

Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

5. gr.

Aðildarríkin skulu setja reglur um viðurlög við brotum gegn innlendum ákvæðum, sem eru samþykkt samkvæmt þessari tilskipun, og gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að þeim sé beitt. Viðurlögin skulu vera skilvirk, í réttu hlutfalli við brotin og hafa letjandi áhrif. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um þessi ákvæði og skulu tilkynna henni, án tafar, um síðari breytingar sem hafa áhrif á þau.

6. gr.

1. Tilskipun 92/14/EBE er hér með felld úr gildi með fyrirvara um skuldbindingar aðildarríkjanna varðandi fresti til að lögleiða tilskipanirnar sem eru tilgreindar í B-hluta I. viðauka.

2. Líta ber á tilvísanir í niðurfelldu tilskipunina sem tilvísanir í þessa tilskipun og skulu þær lesnar með hliðsjón af samsvörunartöflunni í II. viðauka.

7. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

8. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Strassborg 12. desember 2006.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

J. BORRELL FONTELLES

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

M. PEKKARINEN

forseti.

*I. VIÐAUKI***A-Hluti****Niðurfelld tilskipun og síðari breytingar**

Tilskipun ráðsins 92/14/EEB	(Stjtið. EB L 76, 23.3.1992, bls. 21)
Tilskipun ráðsins 98/20/EB	(Stjtið. EB L 107, 7.4.1998, bls. 4)
Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 1999/28/EB	(Stjtið. EB L 118, 6.5.1999, bls. 53)
Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 991/2001	(Stjtið. EB L 138, 22.5.2001, bls. 12)

B-hluti**Skrá yfir fresti til lögleiðingar í aðildarríkjunum***(sem um getur í 6. gr.)*

Tilskipun	Frestur til lögleiðingar
92/14/EEB	1. júlí 1992
98/20/EB	1. mars 1999
1999/28/EB	1. september 1999

II. VIÐAUKI

SAMSVÖRUNARTAFLA

Tilskipun 92/14/EBE	Þessi tilskipun
1. og 2 mgr. 1. gr.	1. og 2 mgr. 1. gr.
3. mgr. 1. gr.	—
1. mgr. 2. gr.	—
2. mgr. 2. gr.	1. mgr. 2. gr.
3. mgr. 2. gr.	2. mgr. 2. gr.
4. mgr. 2. gr.	—
3. og 4. gr.	—
1. mgr. 5. gr.	—
2. mgr. 5. gr.	1. mgr. 3. gr.
6. og 7. gr.	—
8. gr.	4. mgr. 3. gr.
1. mgr. 9. gr.	2. mgr. 3. gr.
2. mgr. 9. gr.	3. mgr. 3. gr.
9. gr. a og 9. gr. b	—
1. mgr. 10. gr.	—
2. mgr. 10. gr.	4. gr.
—	1. mgr. 5. gr.
—	6. gr.
—	7. gr.
11. gr.	8. gr.
Viðauki	—
—	I. viðauki
—	II. viðauki

(1) 2. gr. tilskipunar ráðsins 98/20/EB.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 103/2007

2009/EES/25/34

frá 2. febrúar 2007

um framlengingu aðlögunartímabils sem um getur í 4. mgr. 53. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1592/2002 (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

Tekjur af þóknunum nægja þó ekki enn til að greiða að fullu þann kostnað við vottun sem stofnunin ber. Því verður stofnunin, enn sem komið er, að nota hluta af framlagi Bandalagsins til þess að standa straum af þessum kostnaði í samræmi við viðeigandi ákvæði í 4. mgr. 53. gr.

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1592/2002 frá 15. júlí 2002 um sameiginlegar reglur um almenningflug og um stofnun Flugöryggisstofnunar Evrópu ⁽¹⁾, einkum 4. mgr. 53. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Í 3. mgr. 53. gr. reglugerðar (EB) nr. 1592/2002 er mælt fyrir um að Flugöryggisstofnun Evrópu skuli innheimta þóknarir fyrir útgáfu og endurnýjun vottorða og skírteina svo og tilheyrandi, viðvarandi eftirlitsstarfsemi. Samkvæmt b-lið 1. mgr. 48. gr. sömu reglugerðar skulu þessar þóknarir greiddar af umsækjendum um og handhöfum vottorða og skírteina sem stofnunin gefur út, viðheldur eða breytir.

2) Samkvæmt 4. mgr. 53. gr. er nauðsynlegt að jafnvægi sé á milli útgjalda stofnunarinnar við framkvæmd vottunarverkefnanna og heildartekna af þóknunum sem hún innheimtir. Ákvæði sömu málsgreinar heimila þó einnig stofnuninni að nota árlegt fjárframlag Bandalagsins til að greiða kostnað við vottun á aðlögunartímabili sem lýkur 31. desember 2006. Framkvæmdastjórnin getur framlengt þetta tímabil um eitt ár til viðbótar ef nauðsyn krefur.

3) Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 488/2005 ⁽²⁾, þar sem ákvarðaðar eru fjárhæðir þóknanna sem greiða skal og með hvaða hætti þær skuli greiddar, öðlaðist gildi 1. júní 2005. Frá þeim tíma skal stofnunin innheimta þóknarir fyrir vottunarverkefni.

4) Jafnvel þótt tekjur af þóknunum standi straum af stöðugt stærri hluta kostnaðar við vottun, og hafi aukist frá því að vera u.þ.b. 60% árið 2005 í það að vera áætlaðar um 70% árið 2006, hefur reynslan sýnt að það tekur tíma að koma á skilvirku fyrirkomulagi fyrir þóknarir. Á þessu stigi er ekki unnt að ábyrgjast að jafnvægi muni ríkja milli þessa kostnaðar og tekna árið 2007.

5) Til að koma í veg fyrir hugsanlegan halla að því er varðar vottunarstarfsemi, sem myndi hindra stofnunina í því að sinna verkefnum sínum, er nauðsynlegt að nýta viðeigandi ákvæði 4. mgr. 53. gr. reglugerðar (EB) nr. 1592/2002 til að framlengja aðlögunartímabilið þar sem stofnuninni er heimilt að nota hluta framlags Bandalagsins til að greiða kostnað við vottun.

6) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót með 54. gr. reglugerðar (EB) nr. 1592/2002.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Aðlögunartímabilið, sem um getur í 4. mgr. 53 gr. reglugerðar (EB) nr. 1592/2002, er framlengt til 31. desember 2007.

2. gr.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 28, 3.2.2007, bls. 8. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 54/2007 frá 8. júní 2007 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 48, 11.10.2007, p. 11.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 240, 7.9.2002, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1701/2003 (Stjtið. ESB L 243, 27.9.2003, bls. 5).

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 81, 30.3.2005, bls. 7. Reglugerðinni var breytt með reglugerð (EB) nr. 779/2006 (Stjtið. ESB L 137, 25.5.2006, bls. 3).

Reglugerð þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 2. febrúar 2007.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jacques BARROT

varaforseti.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2006/111/EB

2009/EES/25/35

frá 16. nóvember 2006

um gagnsæi fjármálatengsla milli aðildarríkjanna og opinberra fyrirtækja, svo og gagnsæi í fjármálum tiltekinna fyrirtækja (*)

(Kerfisbundin útgáfa)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 3. mgr. 86. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 80/723/EBE frá 25. júní 1980 um gagnsæi fjármálatengsla milli aðildarríkja og opinberra fyrirtækja svo og gagnsæi í fjármálum tiltekinna fyrirtækja ⁽¹⁾ hefur nokkrum sinnum verið breytt í veigamiklum atriðum ⁽²⁾. Til glöggvunar og hagræðingar skal kerfisbinda tilskipunina.
- 2) Opinber fyrirtæki gegna mikilvægu hlutverki í þjóðarbúskap aðildarríkja.
- 3) Aðildarríkin veita tilteknum fyrirtækjum stundum sérstakan rétt eða einkarétt, eða inna af hendi greiðslur eða annars konar bætur til einstakra fyrirtækja sem falið hefur verið að veita þjónustu sem hefur almenna, efnahagslega þýðingu. Þessi fyrirtæki eiga einnig oft í samkeppni við önnur fyrirtæki.
- 4) Í 295. gr. sáttmálans er kveðið á um að sáttmálinn skuli á engan hátt hafa áhrif á ákvæði um tilhögun eignarréttar í aðildarríkjunum. Ekki skal beita samkeppnisreglunum þannig að opinberum og einkareknum fyrirtækjum sé mismunað með óréttmætum hætti. Tilskipun þessi skal gilda bæði um opinber fyrirtæki og einkafyrirtæki.
- 5) Samkvæmt sáttmálanum ber framkvæmdastjórninni að tryggja að aðildarríkin veiti ekki fyrirtækjum, hvorki í eigu hins opinbera né einkaeigu, aðstoð sem samrýmist ekki hinum sameiginlega markaði.
- 6) Fjármálatengsl milli opinberra yfirvalda og opinberra fyrirtækja eru hins vegar svo samtvinnuð að þau geta torvelað að slíkri skyldu sé fullnægt.

- 7) Samngjörn og haldgóð framkvæmd á reglum sáttmálans um aðstoð til fyrirtækja í eigu hins opinbera og í einkaeign kemur því aðeins að notum að veittar séu skýrar upplýsingar um fjármálatengsl.
- 8) Skýrar upplýsingar um opinber fyrirtæki gerir mögulegt að greina ótvírætt á milli hlutverks ríkisins sem opinbers yfirvalds og sem eiganda.
- 9) Skv. 1. mgr. 86. gr. sáttmálans eru lagðar skuldbindingar á aðildarríkin þegar opinber fyrirtæki og fyrirtæki, sem aðildarríkin hafa veitt sérstakan rétt eða einkarétt, eiga í hlut. Ákvæði 2. mgr. 86. gr. sáttmálans gilda um fyrirtæki sem falið hefur verið að veita þjónustu sem hefur almenna, efnahagslega þýðingu. Samkvæmt 3. mgr. 86. gr. sáttmálans er framkvæmdastjórninni falið að sjá um að ákvæðum þeirrar greinar verði beitt og þar eru tilgreindar nauðsynlegar leiðir henni færar í þeim efnum. Til að tryggja að ákvæðum 86. gr. sáttmálans verði beitt þarf framkvæmdastjórnin að hafa nægilegar upplýsingar. Í því felst að skilgreina hvernig tryggja má slíkt gagnsæi.
- 10) Skilgreina skal nákvæmlega hvernig skilja beri hugtökin „opinber yfirvöld“ og „opinber fyrirtæki“.
- 11) Í aðildarríkjunum er svæðisbundið stjórnskipulag mismunandi. Tilskipun þessi skal taka til opinberra yfirvalda á öllum stjórnstigum í hverju aðildarríki.
- 12) Opinber yfirvöld geta ekki einungis haft yfirráð í opinberum fyrirtækjum þegar þau eiga fyrirtækin eða meirihluta hlutafjár heldur einnig í krafti itaka sinna innan framkvæmdastjórna og eftirlitsstjórna, annaðhvort samkvæmt reglum viðkomandi fyrirtækis eða vegna skiptingar hlutabréfa.
- 13) Opinber fyrirtæki fá opinber framlög, annaðhvort beint eða óbeint. Tryggja ber gagnsæi án tillits til hvernig þetta opinbera framlag er veitt. Það kann enn fremur að vera nauðsynlegt að tryggja að fullnægjandi upplýsingar liggi fyrir um ástæður fyrir veitingu slíkra opinberra framlaga og til hvers þau eru raunverulega nýtt.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjóð. ESB L 318, 17.11.2006, bls. 17. Hentar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 55/2007 frá 8. júní 2007 um breytingu á XV. viðauka (Ríkisaðstoð) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 48, 11.10.2007, p. 12.

⁽¹⁾ Stjóð. EB L 195, 29.7.1980, bls. 35. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2005/81/EB (Stjóð. ESB L 312, 29.11.2005, bls. 47).

⁽²⁾ Sjá A-hluta I. viðauka.

- 14) Hinar flóknu aðstæður, sem tengjast ýmsum gerðum opinberra fyrirtækja og einkafyrirtækja, sem hefur fengið sérstakan rétt eða einkarétt eða er falið að veita þjónustu sem hefur almenna, efnahagslega þýðingu, ásamt því að eitt fyrirtæki getur rekið starfsemi á mjög fjölbreytilegum sviðum, svo og sú staðreynd að aðildarríkin hafa aukið frelsi í samkeppni í mismunandi miklum mæli, geta torvelað beitingu samkeppnisreglnanna, einkum 86. gr. sáttmálans. Því er nauðsynlegt að bæði aðildarríkin og framkvæmdastjórnin hafi yfir að ráða ítarlegum gögnum um innri fjármagnsskipan og stjórnskipulag slíkra fyrirtækja, einkum aðskilið og áreiðanlegt bókhald um mismunandi starfsemi sem sama fyrirtæki stundar.
- 15) Í bókhaldinu skal koma fram aðgreining mismunandi starfsemi, kostnaður og tekjur sem tengjast hverri starfsemi um sig og aðferðir við skiptingu kostnaðar og ráðstöfun tekna. Bókhald ætti að vera aðskilið annars vegar fyrir vörur og þjónustu, sem aðildarríkið hefur veitt sérstakan rétt eða einkarétt á eða falið fyrirtækinu að veita þjónustu sem hefur almenna, efnahagslega þýðingu og hins vegar fyrir allar aðrar vörur eða þjónustu fyrirtækisins. Sú skylda að færa aðskilið bókhald skal ekki að gilda um fyrirtæki sem takmarka starfsemi sína við að veita þjónustu sem hefur almenna, efnahagslega þýðingu en stunda ekki aðra starfsemi utan ramma þeirrar þjónustu. Ekki er þörf á að fara fram á að aðskilið bókhald sé fært innan þjónustusviðs sem hefur almenna, efnahagslega þýðingu eða innan sviðs sérstaks réttar eða einkaréttar, svo fremi að það sé ekki nauðsynlegt vegna skiptingar kostnaðar og ráðstöfunar tekna milli þessarar þjónustu og vara og þeirra sem ekki heyra undir almenna, efnahagslega hagsmuni eða sérstakur réttur eða einkaréttur gilda ekki um.
- 16) Árangursríkasta leiðin til að tryggja sanngjarna og árangursríka beitingu samkeppnisreglnanna gagnvart slíkum fyrirtækjum er að fara fram á að aðildarríkin tryggi að viðkomandi fyrirtæki færi aðskilið bókhald. Árið 1996 samþykkti framkvæmdastjórnin orðsendingu um þjónustu í þágu almennings í Evrópu ⁽¹⁾, sem aukið var við með annarri orðsendingu 2001 ⁽²⁾, þar sem mikilvægi slíkrar þjónustu var áréttað. Nauðsynlegt er að taka tillit til mikilvægis þeirra sviða atvinnulífsins sem um ræðir, og sem þjónusta í þágu almennings kann að falla undir, sterkrar markaðsstöðu sem viðkomandi fyrirtæki kunna að hafa og erfiðrar samkeppnissstöðu í greinum sem verið er að gefa frjálsar. Í samræmi við meðalhöfsregluna er nauðsynlegt og viðeigandi, til að grunnmarkmið gagnsæis nái fram að ganga, að setja reglur um aðskilið bókhald. Þessi tilskipun gengur ekki lengra en nauðsynlegt er til að ná fram settum markmiðum, í samræmi við ákvæði þriðju málsgreinar 5. gr. sáttmálans.
- 17) Samkvæmt ákvæðum Bandalagsins um tiltekin svið atvinnulífsins, skulu aðildarríkin og tiltekin fyrirtæki færa aðskilið bókhald. Nauðsynlegt er að tryggja jafna meðferð varðandi atvinnustarfsemi í gjörvöllu Bandalaginu og rýmka kröfuna um færslu aðskilins bókhalds þannig að hún gildi við allar sambærilegar aðstæður. Tilskipun þessi skal ekki breyta sértækum reglum sem komið hefur verið á með öðrum ákvæðum Bandalagsins í sama tilgangi og skal ekki gilda um starfsemi fyrirtækja sem falla undir þau ákvæði.
- 18) Rétt er að undanskilja tiltekin fyrirtæki ákvæðum þessarar tilskipunar vegna umfangs veltu þeirra. Þetta á við um opinber fyrirtæki með það umfangslitla starfsemi að hún réttlætir ekki stjórnsýsluálagið við að tryggja gagnsæi. Með tilliti til takmarkaðra möguleika á áhrifum á viðskipti milli aðildarríkjanna er ekki nauðsynlegt, að svo stöddu, að krefjast þess að aðskilið bókhald sé fært í tengslum við veitingu tiltekinna tegunda þjónustu.
- 19) Þessi tilskipun er með fyrirvara um önnur ákvæði sáttmálans, einkum 2. mgr. 86. gr., 88. gr. og 296. gr. og um allar aðrar reglur um tilhögun upplýsingamiðlunar frá aðildarríkjum til framkvæmdastjórnarinnar.
- 20) Ekki virðist nauðsynlegt að fyrirtæki, sem í kjölfar opinna gagnsærrar málsméðferðar án mismununar hafa fengið bætur vegna veittrar þjónustu sem hefur almenna, efnahagslega þýðingu, færi aðskilið bókhald.
- 21) Þegar fyrirtækin sem um er að ræða eru í samkeppni við önnur fyrirtæki skal tryggja að allar upplýsingar sem aflað er falli undir þagnarskyldu.
- 22) Skýrslukerfi sem byggist á því að kanna eftir á fjárstreymi milli opinberra yfirvalda og opinberra framleiðslufyrirtækja mun gera framkvæmdastjórninni kleift að gegna skyldum sínum. Þetta eftirlitskerfi verður að ná til tiltekinna fjárhagslegra upplýsinga.
- 23) Til þess að draga úr álagi í stjórnsýslu aðildarríkjanna skal í skýrslukerfinu bæði nota opinber gögn og upplýsingar sem meirihluti hluthafa hefur aðgang að. Heimilt er að leggja fram samstæðuskýrslur. Óleyfileg aðstoð við stór framleiðslufyrirtæki raskar mest samkeppni á sameiginlega markaðnum. Því má sem stendur einskorða skýrslukerfið við fyrirtæki með ársveltu yfir 250 milljónum evra.

⁽¹⁾ Stjótið. EB C 281, 26.9.1996, bls. 3.

⁽²⁾ Stjótið. EB C 17, 19.1.2001, bls. 4.

24) Þessi tilskipun hefur ekki áhrif á skuldbindingar aðildarríkjanna varðandi fresti þeirra til að lögleiða tilskipanirnar, sem eru tilgreindar í B-hluta I. viðauka.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

1. Aðildarríkin skulu tryggja gagnsæi fjármálatengsla milli opinberra yfirvalda og opinberra fyrirtækja, eins og kveðið er á um í þessari tilskipun, svo að eftirfarandi komi skýrt fram:

a) opinber framlög sem opinber yfirvöld veita hlutaðeigandi opinberum fyrirtækjum beint til ráðstöfunar,

b) opinber framlög sem opinber yfirvöld veita fyrir milligöngu opinberra fyrirtækja eða fjármálastofnana,

c) hvernig þessi opinberu framlög eru raunverulega nýtt.

2. Með fyrirvara um önnur sértæk ákvæði Bandalagsins skulu aðildarríkin tryggja að fjármagnsskipan og stjórnskipulag allra fyrirtækja, sem skylt er að færa aðskilið bókhald, komi rétt fram í aðskildu bókhaldi og eftirfarandi komi skýrt fram:

a) kostnaður og tekjur sem tengjast mismunandi starfsemi,

b) ítarleg lýsing á aðferðum við skiptingu kostnaðar og ráðstöfun tekna til mismunandi starfsemi.

2. gr.

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

a) „opinber yfirvöld“: öll opinber yfirvöld, þ.m.t. ríkis, svæðis- og staðaryfirvöld og öll önnur svæðisbundin yfirvöld,

b) „opinber fyrirtæki“: öll fyrirtæki sem opinber yfirvöld hafa bein eða óbein yfirráð yfir í krafti eignaraðildar, hlutafjäreignar eða stjórnunarreglna, Opinber yfirvöld teljast hafa yfirráð í fyrirtækjum þegar þau, beint eða óbeint:

i. eiga meirihluta skráðs hlutafjár fyrirtækisins, eða

ii. ráða yfir meirihluta atkvæða sem fylgja hlutabréfum sem fyrirtækin gefa út, eða

iii. hafa rétt til að skipa meira en helming fulltrúa í stjórn, framkvæmdastjórn eða eftirlitsstjórn fyrirtækisins.

c) „opinber framleiðslufyrirtæki“: öll fyrirtæki sem stunda aðallega framleiðslu, þannig að hún nemi a.m.k. 50% af heildarársveltu. Þetta eru fyrirtæki sem starfa á sviðum er flokkast undir þátt D – Iðnaður, (undirflokkar DA – DN) í NACE- flokkunarkerfinu (1. endursk.) ⁽¹⁾,

d) „fyrirtæki sem skylt er að færa aðskilið bókhald“: öll fyrirtæki, sem aðildarríki veitir sérstakan rétt eða einkarétt skv. 1. mgr. 86. gr. sáttmálans eða sem falið er að veita þjónustu sem hefur almenna, efnahagslega þýðingu, skv. 2. mgr. 86. gr. sáttmálans og sem njóta einhvers konar ríkisaðstoðar í tengslum við slíka þjónustu, og stundar einnig aðra starfsemi

e) „mismunandi starfsemi“: annars vegar allar vörur eða þjónusta sem fyrirtæki fá sérstakan rétt eða einkarétt á eða öll þjónusta sem fyrirtæki er falin og hefur almenna, efnahagslega þýðingu og hins vegar öll önnur vara eða þjónusta fyrirtækisins,

f) „einkaréttur“: réttur sem aðildarríki veitir einu fyrirtæki með laga- eða stjórnsýslugjöfningi og áskilur því rétt til að veita tiltekna þjónustu eða stunda ákveðna starfsemi á tilteknu landsvæði,

g) „sérstakur réttur“: réttur sem aðildarríki veitir takmörkuðum fjölda fyrirtækja með laga- eða stjórnsýslugjöfningi, sem, á tilteknu landsvæði,

i. takmarkar við tvö eða fleiri þann fjölda fyrirtækja sem fær heimild til að veita þjónustu eða sinna starfsemi sem ekki er í samræmi við hlutlægar viðmiðanir, hlutfalls- og jafnræðisreglur, eða

ii. tilnefdir, á annan hátt en í samræmi við téðar viðmiðanir og reglur, nokkur fyrirtæki sem eiga í samkeppni og veitir þeim heimild til að veita tiltekna þjónustu eða sinna starfsemi, eða

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 83, 3.4.1993, bls. 1.

- iii. veitir einhverju fyrirtæki eða fyrirtækjum, á annan hátt en í samræmi við téðar viðmiðanir, einhvern lagalegan eða réttarfarslegan ávinning sem hefur veruleg áhrif á getu annars fyrirtækis til að veita sömu þjónustu eða sinna sömu starfsemi á sama landsvæði við samsvarandi aðstæður.

3. gr.

Gagnsæi það sem um getur í 1. mgr. 1. gr., gildir einkum um eftirfarandi svið fjármálatengsla milli opinberra yfirvalda og opinberra fyrirtækja:

- a) jöfnun á rekstrartapi,
- b) tilfærsla fjármagns,
- c) óendurkræfir styrkir eða lán á vildarkjörum,
- d) veiting fjárstuðnings sem felst í eftirgjöf á hagnaði eða niðurfellingu skulda,
- e) eftirgjöf á eðlilegum arði af opinberum fjármunum,
- f) bætur vegna fjárhagslegra byrða sem opinber yfirvöld hafa lagt á fyrirtæki.

4. gr.

1. Til að tryggja gagnsæið, sem um getur í 2. mgr. 1. gr., skulu aðildarríkin gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að fyrirtæki, sem skylt er að færa aðskilið bókhald, uppfylli eftirfarandi:

- a) að innra bókhald, sem svarar til mismunandi starfsemi, sé aðskilið,
- b) að öllum kostnaði og tekjum sé rétt skipt eða ráðstafað á grundvelli rökstuddra rekstrarbókhaldsreglna sem beitt er samfellt,
- c) að ekki fari á milli mála eftir hvaða rekstrarbókhaldsreglum aðskilið bókhald er fært.

2. Ákvæði 1. mgr. gilda einungis um starfsemi sem ekki heyrir undir sértæk ákvæði Bandalagsins og hafa ekki áhrif á neinar skyldur aðildarríkjanna eða fyrirtækja sem mælt er fyrir um í sáttmálanum eða slíkum sértækum ákvæðum.

5. gr.

1. Að því er varðar gagnsæið, sem um getur í 1. mgr. 1. gr., gildir tilskipun þessi ekki um fjármálatengsl milli opinberra yfirvalda og:

- a) opinberra fyrirtækja ef ólíklegt má telja að þjónusta þeirra hafi teljandi áhrif á viðskipti milli aðildarríkjanna,

- b) seðlabanka,

- c) opinberra lánastofnana, að því er varðar opinber framlög sem opinber yfirvöld leggja inn hjá þeim með venjulegum viðskiptaskilmálum,

- d) opinberra fyrirtækja ef árleg hrein heildarvelta hefur ekki numið samtals 40 milljónum evra á tveimur undangengnum fjárhagsárum áður en opinberu framlögin, sem um getur í 1. mgr. 1. gr., stóðu til boða eða voru nýtt. Þó skulu samsvarandi viðmiðunarmörk fyrir opinberar lánastofnanir vera niðurstöðutala efnahagsreiknings sem nemur 800 milljónum evra.

2. Að því er varðar gagnsæið, sem um getur í 2. mgr. 1. gr., gildir tilskipun þessi ekki um:

- a) fyrirtæki, ef ólíklegt má telja að þjónusta þeirra hafi teljandi áhrif á viðskipti milli aðildarríkjanna,

- b) fyrirtæki, ef árleg hrein heildarvelta hefur ekki numið samtals 40 milljónum evra á tveimur undangengnum fjárhagsárum fyrir það ár þegar aðildarríki veitir því sérstakan rétt eða einkarétt, skv. 1. mgr. 86. gr. sáttmálans, eða þegar því er falið að veita þjónustu sem hefur almenna, efnahagslega þýðingu, skv. 2. mgr. 86. gr. sáttmálans. Þó skulu samsvarandi viðmiðunarmörk fyrir opinberar lánastofnanir vera niðurstöðutala efnahagsreiknings sem nemur 800 milljónum evra,

- c) fyrirtæki, sem falið hefur verið að veita þjónustu sem hefur almenna, efnahagslega þýðingu, skv. 2. mgr. 86. gr. sáttmálans ef hvers konar bætur sem þau njóta voru veittar í ákveðinn tíma í kjölfar opinna, gagnsærrar málsmeðferðar, án mismununar.

6. gr.

1. Aðildarríkin skulu tryggja að upplýsingarnar um fjármálatengslin, sem um getur í 1. mgr. 1. gr. séu framkvæmda-stjórninni tiltækar í fimm ár frá lokum þess fjárhagsárs sem hin opinberu framlög stóðu hlutaðeigandi fyrirtæki til boða. Sé fæð nýtt á einhverju síðara fjárhagsári gildir fresturinn í fimm ár frá lokum þess árs.

2. Aðildarríkin skulu tryggja að upplýsingarnar um fjármagnsskipan og stjórnskipulag fyrirtækja, sem um getur í 2. mgr. 1. gr., séu framkvæmdastjórninni tiltækar í fimm ár frá lokum þess fjárhagsárs sem upplýsingarnar eiga við um.

3. Telji framkvæmdastjórnin það nauðsynlegt ber aðildarríkjunum að láta henni í té upplýsingarnar sem um getur í 1. og 2. mgr. ásamt öllum mikilvægum bakgrunnsupplýsingum, m.a. um markmiðin sem að er stefnt.

7. gr.

Framkvæmdastjórninni er óheimilt að láta öðrum í té upplýsingar sem hún öðlast með því að beita ákvæðum 3. mgr. 6. gr. og eru þess eðlis að þær falli undir þagnarskyldu. Ákvæði 1. mgr. skulu ekki koma í veg fyrir birtingu almennra upplýsinga eða yfirlita sem fela ekki í sér vitneskju um einstök opinber fyrirtæki sem tilskipun þessi gildir um.

8. gr.

1. Aðildarríki með opinber framleiðslufyrirtæki skulu senda fjármálaupplýsingarnar skv. 2. og 3. mgr. til framkvæmdastjórnarinnar árlega innan þeirra marka sem segir í 5. mgr.

2. Tilskildar fjármálaupplýsingar sem skal veita fyrir sérhvert opinbert framleiðslufyrirtæki í samræmi við 4. mgr. eru ársskýrsla og ársreikningar í samræmi við skilgreininguna í tilskipun ráðsins 78/660/EEB⁽¹⁾. Ársreikningarnir og ársskýrslan fela í sér efnahagsreikning og rekstrarreikning, útskýringar, reikningsskilaaðferðir, yfirlýsingar frá stjórnendum, skýrslur um einstakar deildir og starfsemi. Þá skal afhenda efni um hluthafafundi og aðrar tengdar upplýsingar. Skýrslurnar sem er krafist skulu afhentar sérstaklega fyrir hvert einstakt opinbert fyrirtæki og einnig fyrir eignarhalds- eða undireignarhaldsfélag sem er samsteypa nokkurra opinberra fyrirtækja, að svo miklu leyti sem samsteypa sala eignarhalds- eða undireignarhaldsfélagsins felur það í sér að það flokkist undir framleiðslufyrirtæki.

3. Veita skal upplýsingar um eftirfarandi, nema það komi fram í ársskýrslu og ársreikningum einstakra opinberra fyrirtækja, til viðbótar upplýsingunum sem um getur í 2. mgr.:

- a) útvegur hlutafjár eða fjárigildis sem er hliðstætt eigin fé, með upplýsingum um skilmála fyrir útvegum þess (þ.e. almennir, forgangs-, vikjandi eða innleysanlegir hlutir og vextir, tengd arð- eða umreikningsréttindi),
- b) styrki sem á ekki að greiða til baka eða aðeins við sérstakar kringumstæður,
- c) lán til fyrirtækis, þ.m.t. yfirdráttur og fyrirframgreiðsla á fjárveitingu, með upplýsingum um vexti, skilmála og hugsanlegar tryggingar handa lánveitanda af hálfu fyrirtækisins sem fær lánið,
- d) ábyrgðir sem opinber yfirlit veita fyrirtækinu varðandi lánsfjármögnun (með upplýsingum um skilmála og hugsanleg gjöld sem fyrirtækið skal greiða fyrir þessar ábyrgðir),
- e) arðgreiðslur og hagnað sem er haldið eftir,
- f) önnur form ríkisafskipta, einkum eftirgjöf á fjárhæðum sem opinbert fyrirtæki skuldar ríkinu, þar á meðal endurgreiðslu lána, styrkjum, fyrirtækjasköttum og launatengdum gjöldum eða svipuðum sköttum og gjöldum.

Með hlutafénu í a-lið skal telja hlutafé til fyrirtækis sem kemur beint frá ríkinu og hlutafé frá opinberu eignarhaldsfélagi eða öðrum opinberum fyrirtækjum, þ.m.t. fjármálastofnanir, hvort heldur er innan eða utan sama hóps. Tengsl fjárveitanda og viðtakanda skulu ávallt tilgreind.

4. Upplýsingarnar sem er krafist í 2. og 3. mgr. skal veita fyrir öll opinber fyrirtæki með ársveltu yfir 250 milljónum evra næstliðið fjárhagsár.

Upplýsingarnar, sem er krafist hér að framan skal veita sérstaklega fyrir hvert opinbert fyrirtæki, þ.m.t. þau sem eru staðsett í öðrum aðildarríkjum, og þar skal að finna, eftir því sem við á, upplýsingar um öll innri viðskipti, viðskipti milli opinberra fyrirtækja og viðskipti beint milli opinberra fyrirtækja og ríkisins.

Sum opinber fyrirtæki deila starfsemi sinni á nokkur lagalega sjálfstæð fyrirtæki. Framkvæmdastjórnin mun taka gilda samstæðuskýrslu fyrir slík fyrirtæki. Samstæðan skal endurspegla efnahagslegan raunveruleika hóps fyrirtækja sem starfa á sömu eða náskyldum sviðum. Samstæðuskýrslur frá ólíkum, einungis fjárhagslegum, eignarhaldsfélögum verða ekki taldar fullnægjandi.

⁽¹⁾ Stjótið. EB L 222, 14.8.1978, bls. 11.

5. Tilskildar upplýsingar skv. 2. og 3. mgr. skulu veittar framkvæmdastjórninni árlega. Veita skal upplýsingarnar innan 15 virkra daga frá birtingu ársskýrslu hlutaðeigandi opinbers fyrirtækis. Í öllum tilvikum, og þó einkum varðandi fyrirtæki sem birta ekki ársskýrslu, skal veita tilskildar upplýsingar eigi síðar en níu mánuðum frá lokum fjárhagsárs fyrirtækisins.

6. Til að meta fjölda félaga sem þetta skýrslukerfi nær til skulu aðildarríkin afhenda framkvæmdastjórninni skrá yfir félög sem þessi grein nær til og ársveltu þeirra. Þessa skrá skal endurskoða fyrir 31. mars ár hvert.

7. Aðildarríkin munu leggja fyrir framkvæmdastjórnina allar upplýsingar sem hún telur þörf á til að meta nákvæmlega innsend gögn.

9. gr.

Framkvæmdastjórnin skal með jöfnu millibili tilkynna aðildarríkjunum um niðurstöður af framkvæmd þessarar tilskipunar.

10. gr.

Tilskipun 80/723/EEB, eins og henni var breytt með tilskipunum sem skráðar eru í A-hluta I. viðauka, samanber þó skyldur aðildarríkjanna varðandi fresti til að lögleiða tilskipanirnar sem eru tilgreindar í B-hluta I. viðauka í aðildarríkjunum, falli úr gildi. Líta ber á tilvísanir í niðurfelldu tilskipunina sem tilvísanir í þessa tilskipun og skulu þær lesnar með hliðsjón af samsvörunartöflunni í II. viðauka.

11. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi 20. desember 2006.

12. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 16. nóvember 2006.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Neelie KROES

framkvæmdastjóri.

*I. VIÐAUKI***A-HLUTI****NIÐURFELLD TILSKIPUN MEÐ SÍÐARI BREYTINGUM**

(sem um getur í 10. gr.)

Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 80/723/EBE	(Stjtið. EB L 195, 29.7.1980, bls. 35)
Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 85/413/EBE	(Stjtið. EB L 229, 28.8.1985, bls. 20)
Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 93/84/EBE	(Stjtið. EB L 254, 12.10.1993, bls. 16)
Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2000/52/EB	(Stjtið. EB L 193, 29.7.2000, bls. 75)
Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2005/81/EB	(Stjtið. ESB L 312, 29.11.2005, bls. 47)

B-HLUTI**SKRÁ YFIR FRESTI TIL LÖGLEIÐINGAR Í AÐILDARRÍKJUNUM**

(sem um getur í 10. gr.)

Tilskipun	Frestur til lögleiðingar
80/723/EBE	31. desember 1981
85/413/EBE	1. janúar 1986
93/84/EBE	1. nóvember 1993
2000/52/EB	31. júlí 2001
2005/81/EB	19. desember 2006

II. VIÐAUKI

SAMSVÖRUNARTAFLA

Tilskipun 80/723/EBE	Þessi tilskipun
1. gr.	1. gr.
Inngangsorð 1. mgr. 2. gr.	Inngangsorð 2. gr.
a-liður 1. mgr. 2. gr.	a-liður 2. gr.
b-liður 1. mgr. 2. gr.	Fyrsta undirgrein b-liðar 2. gr.
c– f-liður 1. mgr. 2. gr.	c– f-liður 2. gr.
Inngangsorð g-liðar 1. mgr. 2. gr.	Inngangsorð g-liðar 2. gr.
Fyrsti undirliður g-liðar 1. mgr. 2. gr.	i. liður g-liðar 2. gr.
Annar undirliður g-liðar 1. mgr. 2. gr.	ii. liður g-liðar 2. gr.
Þriðji undirliður g-liðar 1. mgr. 2. gr.	iii. liður g-liðar 2. gr.
Inngangsorð 2. mgr. 2. gr.	Inngangsorð annarrar undirgreinar b-liðar 2. gr.
a-liður 2. mgr. 2. gr.	i. liður annarrar undirgreinar b-liðar 2. gr.
b-liður 2. mgr. 2. gr.	ii. liður annarrar undirgreinar b-liðar 2. gr.
c-liður 2. mgr. 2. gr.	iii. liður annarrar undirgreinar b-liðar 2. gr.
3. gr.	3. gr.
3. gr. a	4. gr.
4. gr.	5. gr.
5. gr.	6. gr.
1. mgr. 5. gr. a	1. mgr. 8. gr.
Inngangsorð fyrstu undirgreinar 2. mgr. 5. gr. a	Fyrsta undirgrein 2. mgr. 8. gr.
i. liður fyrstu undirgreinar 2. mgr. 5. gr. a	Fyrsta undirgrein 2. mgr. 8. gr.
Inngangsorð annarrar undirgreinar 2. mgr. 5. gr. a	Inngangsorð fyrstu undirgreinar 3. mgr. 8. gr.
ii. liður annarrar undirgreinar 2. mgr. 5. gr. a	a-liður fyrstu undirgreinar 3. mgr. 8. gr.
iii. liður annarrar undirgreinar 2. mgr. 5. gr. a	b-liður fyrstu undirgreinar 3. mgr. 8. gr.
iv. liður annarrar undirgreinar 2. mgr. 5. gr. a	c-liður fyrstu undirgreinar 3. mgr. 8. gr.
v. liður annarrar undirgreinar 2. mgr. 5. gr. a	d-liður fyrstu undirgreinar 3. mgr. 8. gr.
vi. liður annarrar undirgreinar 2. mgr. 5. gr. a	e-liður fyrstu undirgreinar 3. mgr. 8. gr.
vii. liður annarrar undirgreinar 2. mgr. 5. gr. a	f-liður fyrstu undirgreinar 3. mgr. 8. gr.
Fyrsta undirgrein 3. mgr. 5. gr. a	Fyrsta undirgrein 4. mgr. 8. gr.
Fyrsti málslíður annarrar undirgreinar 3. mgr. 5. gr. a	Önnur undirgrein 4. mgr. 8. gr.
Annar málslíður annarrar undirgreinar 3. mgr. 5. gr. a	Fyrsti málslíður annarrar undirgreinar 3. mgr. 8. gr.
Þriðji málslíður annarrar undirgreinar 3. mgr. 5. gr. a	Annar málslíður annarrar undirgreinar 3. mgr. 8. gr.
Síðasti málslíður annarrar undirgreinar 3. mgr. 5. gr. a	Önnur undirgrein 2. mgr. 8. gr.
Þriðja undirgrein 3. mgr. 5. gr. a	Þriðja undirgrein 4. mgr. 8. gr.

Tilskipun 80/723/EBE	Þessi tilskipun
Fyrsta undirgrein 4. mgr. 5. gr. a	Fyrsta undirgrein 5. mgr. 8. gr.
Önnur undirgrein 4. mgr. 5. gr. a	Önnur undirgrein 5. mgr. 8. gr.
Þriðja undirgrein 4. mgr. 5. gr. a	6. mgr. 8. gr.
5. mgr. 5. gr. a	—
6. mgr. 5. gr. a	7. mgr. 8. gr.
1. mgr. 6. gr.	Fyrsta málsgrein 7. gr.
2. mgr. 6. gr.	Önnur málsgrein 7. gr.
7. gr.	9. gr.
8. gr.	—
—	10. gr.
—	11. gr.
9. gr.	12. gr.
—	I. viðauki
—	II. viðauki

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2006/116/EB

2009/EES/25/36

frá 12. desember 2006

um verndartíma höfundarréttar og tiltekinna, skyldra réttinda (*)

(kerfisbundin útgáfa)

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagins, einkum 47. gr. (2. mgr.), 55. gr. og 95. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópubandalaganna⁽¹⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Tilskipun ráðsins 93/98/EBE frá 29. október 1993 um samhæfingu á hugtakinu um verndartíma höfundarréttar og tiltekinna skyldra réttinda⁽³⁾ hefur verið breytt í veigamiklum atriðum⁽⁴⁾. Til glöggvunar og hagræðingar skal kerfisbinda tilskipunina.
- 2) Í Bernarsáttmálanum til verndar bókmenntum og listaverkum og Alþjóðasamningnum um vernd listfytjenda, framleiðenda hljóðrita og útvarpsstofnana (Rómarsamningurinn) er einungis mælt fyrir um lágmarksverndartíma vegna þeirra réttinda sem vísað er til og er samningsríkjunum því frjálst að kveða á um lengri verndartíma. Tiltekin aðildarríki hafa nýtt sér þennan rétt. Þar að auki eru nokkur aðildarríki ekki enn aðilar að Rómarsamningnum.
- 3) Þar af leiðandi er munur á landslögum er ná yfir verndartíma fyrir höfundarrétt og skyld réttindi, sem getur hindrað frjálsa vöruflutninga og frelsi til að veita þjónustu og raskað samkeppni á sameiginlega markaðinum. Til að tryggja eðlilega starfsemi innri markaðarins skal því samhæfa lög aðildarríkjanna þannig að verndartími verði sá sami alls staðar í Bandalaginu.
- 4) Mikilvægt er að mæla ekki einungis fyrir um verndartímamann sem slíkan heldur einnig tiltekið framkvæmdarfyrirkomulag, s.s. frá hvaða degi hver verndartími skuli reiknaður.
- 5) Ákvæði þessarar tilskipunar hafa ekki áhrif á beitingu aðildarríkjanna á ákvæðum b-, c- og d-liðar 2. mgr. og 3. mgr. 14. gr. a í Bernarsáttmálanum.

6) Markmiðið með lágmarksverndartímanum, sem mælt er fyrir um í Bernarsáttmálanum, nánar tiltekið meðan höfundur er á lífi og í 50 ár frá dauða hans, var að vernda höfundinn og næstu tvær kynslóðir afkomenda hans. Meðalævi í Bandalaginu er nú orðin lengri þannig að þessi tími nægir ekki lengur til að spanna tvær kynslóðir.

7) Tiltekin aðildarríki hafa kveðið á um lengri verndartíma en 50 ár frá dauða höfundar í þeim tilgangi að vega á móti áhrifum heimsstyrjaldanna á nýtingu höfundarverka.

8) Að því er varðar verndun skyldra réttinda hafa tiltekin aðildarríki innleitt verndartímabil sem er 50 ár frá löglegri útgáfu eða miðlun til almennings.

9) Á ráðstefnu stjórnarereindreka, sem haldin var í desember 1996 á vegum Alþjóðahugverkastofnunarinnar (WIPO), var samningur Alþjóðahugverkastofnunarinnar um flutning og hljóðrit samþykktur sem fjallar um vernd listfytjenda og framleiðenda hljóðrita. Í þessum samningi er alþjóðleg vernd skyldra réttinda uppfærð að verulegu leyti.

10) Tilhlýðilegt tillit til viðurkenndra réttinda er ein af helstu almennu lagareglunum sem gilda í réttarkerfi Bandalagsins. Því getur verndartímabil fyrir höfundarrétt og skyld réttindi, sem innleitt er samkvæmt Bandalagslögum, ekki orðið til þess að skerða þá vernd sem rétthafar höfðu í Bandalaginu áður en tilskipun 93/98/EBE öðlaðist gildi. Til að geta takmarkað áhrif bráðabirgðaráðstafana eftir því sem frekast er unnt og til að innri markaðurinn geti starfað eðlilega skal þessi verndartími grundvallast á löngum tímabilum.

11) Höfundarréttur og skyld réttindi skulu njóta viðtækrar verndar þar sem þessi réttindi eru undirstöðuatriði fyrir sköpun hugverka. Vernd þeirra tryggir áframhald og þróun sköpunarstarfs í þágu höfunda, menningariðnaðar, neytenda og samfélagsins í heild.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 372, 27.12.2006, bls. 12. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 56/2007 frá 8. júní 2007 um breytingu á XVII. viðauka (Hugverkaréttindi) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 48, 11.10.2007, p. 13.

(1) Álit frá 26. október 2006 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum ESB).

(2) Álit Evrópuþingsins frá 12. október 2006 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum ESB) og ákvörðun ráðsins frá 30. nóvember 2006.

(3) Stjtið. EB L 290, 24.11.1993, bls. 9. Tilskipuninni var breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/29/EB (Stjtið. EB L 167, 22.6.2001, bls. 10).

(4) Sjá A-hluta í I. viðauka.

- 12) Til að koma á viðtækri vernd, sem bæði fullnægir kröfum hins innri markaðar og þörf fyrir setningu réttarreglna, sem stuðla að samræmdri þróun bókmennta- og listsköpunar í Bandalaginu, skal samræmdur verndartími höfundarréttar vera 70 ár frá dauða höfundar, eða 70 ár frá því að almenningur fær aðgang að verkinu samkvæmt lögum og, að því er varðar skyld réttindi, 50 ár frá því að sá atburður á sér stað sem markar upphaf hans.
- 13) Safnverk eru vernduð í samræmi við 5. mgr. 2. gr. Bernarsáttmálans þegar þau sökum efnisvals og niðurröðunar efnis fela í sér andlega sköpun. Þessi verk njóta verndar sem slík, með fyrirvara um höfundarrétt allra verka sem eru hluti slíkra safna. Þar af leiðandi getur sérstakur verndartími gilt fyrir verk sem eru í söfnum.
- 14) Í öllum tilvikum þegar einn eða fleiri einstaklingar eru skilgreindir sem höfundar skal verndartíminn reiknaður frá dauða þeirra. Ef ekki liggur ljóst fyrir hvort höfundarréttur gildir um verk í heild sinni eða hluta verks skulu dómstólar í hverju ríki fyrir sig skera úr um það.
- 15) Verndartíminn skal reiknaður frá 1. janúar árið eftir að viðkomandi atburður átti sér stað, samanber Bernarsáttmálann og Rómarsamninginn.
- 16) Verndun ljósmynda í aðildarríkjunum heyrir undir mismunandi reglukerfi. Ljósmyndaverk í skilningi Bernarsáttmálans telst vera frumverk ef það er eigið hugverk höfundar og endurspeglar persónuleika hans, án tillits til annarra viðmiðana, s.s. þess hvaða gildi verkið hefur eða í hvaða tilgangi það er unnið. Verndun annarra ljósmynda fellur undir landslög.
- 17) Til að koma í veg fyrir mismunandi verndartíma að því er varðar skyld réttindi er nauðsynlegt að kveða á um sama upphafstíma sem tekið er mið af við útreikning hans alls staðar í Bandalaginu. Við útreikning á verndartíma skal taka tillit til flutnings, upptöku, útsendingar, löglegrar útgáfu og miðlunar til almennings, það er að segja aðferða við að gera efnið sem réttindin taka til aðgengilegt fyrir almenning á þann hátt sem við á, án tillits til þess í hvaða landi flutningur, upptaka, útsending, lögleg útgáfa eða miðlun til almennings fer fram.
- 18) Réttur útvarpsstofnana til útsendinga sinna, án tillits til þess hvort sent er út um þráð eða þráðlaust, þ.m.t. útsendingar um kapal eða gervihnött, skal ekki vera ótakmarkaður. Þess vegna er nauðsynlegt að reikna verndartíma eingöngu frá fyrstu útsendingu tiltekins verks. Gert er ráð fyrir að slíkt ákvæði komi í veg fyrir að nýtt tímabil hefjist í tilvikum þegar útsending er nákvæmlega eins og önnur, fyrri útsending.
- 19) Aðildarríkjum skal vera frjálst að viðhalda eða innleiða önnur réttindi sem tengjast höfundarrétti, einkum í sambandi við verndun á rýniútgáfum og vísindaútgáfum verka. Til að tryggja gagnsæi í Bandalaginu er þó nauðsynlegt að aðildarríki sem innleiða ný, skyld réttindi tilkynni það framkvæmdastjórninni.
- 20) Rétt er að taka fram að þessi tilskipun gildir ekki um siðferðileg réttindi.
- 21) Þegar um er að ræða verk, sem í skilningi Bernarsáttmálans teljast upprunnin í þriðja landi, og höfundur er ekki ríkisborgari innan Bandalagsins, skal bera verndartíma í löndunum saman, að því tilskildu að verndartíminn, sem er veittur í Bandalaginu sé ekki lengri en verndartíminn sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun.
- 22) Þegar rétthafi, sem ekki er ríkisborgari innan Bandalagsins, uppfyllir skilyrði um vernd samkvæmt alþjóðasamningi skal verndartími skyldra réttinda vera sá sami og mælt er fyrir um í þessari tilskipun. Þó má þessi tími ekki vera lengri en sá sem er fastsettur í því þriðja landi þar sem rétthafi er ríkisborgari.
- 23) Samanburður á verndartíma skal ekki leiða til þess að aðildarríki fari í bága við alþjóðlegar skuldbindingar sínar.
- 24) Aðildarríkjum skal vera frjálst að samþykkja ákvæði um túlkun, aðlögun og frekari framkvæmd samninga um nýtingu verka og annars efnis sem nýtur verndar, sem voru gerðir áður en verndartíminn var lengdur á grundvelli þessarar tilskipunar.
- 25) Það er hluti af réttarkerfi Bandalagsins að virða áunnin réttindi og lögmætar væntingar. Aðildarríkin geta kveðið sérstaklega á um að höfundarréttur og skyld réttindi, sem eru endurvakin með þessari tilskipun, geti ekki við vissar aðstæður orðið grundvöllur þess að einstaklingar, sem eftir bestu vitund tóku upp nýtingu verka á þeim tíma er þau nutu ekki höfundar- eða einkaleyfisverndar, þurfi að reiða fram greiðslu.
- 26) Þessi tilskipun hefur ekki áhrif á skuldbindingar aðildarríkjanna varðandi frest þeirra til að lögleiða tilskipanirnar, sem eru tilgreindar í B-hluta I. viðauka.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. gr.

Gildistími höfundarréttar

1. Réttindi höfundar bókmennta- eða listaverks í skilningi 2. gr. Bernarsáttmálans skulu gilda meðan höfundurinn er á lífi og í 70 ár frá dauða hans, án tillits til þess hvenær almenningur fær aðgang að verkinu samkvæmt lögum.

2. Þegar höfundar hafa unnið saman að sköpun verks skal reikna verndartímann, sem um getur í 1. mgr., frá dauða þess höfundar sem lifir lengst.

3. Þegar verk eru eftir ókunna eða ónefnda höfunda eða birt undir dulnefni er verndartími 70 ár frá því að almenningur fær aðgang að verkinu samkvæmt lögum. Ef enginn vafi leikur á um hver höfundur er þrátt fyrir það dulnefni sem hann tekur sér, eða ef höfundur gefur upp sitt rétta nafn á fyrrgreindu tímabili, er verndartíminn þó sá sem mælt er fyrir um í 1. mgr.

4. Ef aðildarríki setur sérstök ákvæði um höfundarrétt að því er varðar sameiginleg verk, eða um að lögpersóna skuli tilnefnd sem rétthafi skal reikna verndartímann í samræmi við ákvæði 3. mgr., nema einstaklingar, sem hafa samið verkið, séu nafngreindir sem slíkir í þeim útgáfum á verkinu sem almenningur fær aðgang að. Þessi málsgrein er með fyrirvara um rétt nafngreindra höfunda sem eiga hlut að slíkum verkum undir nafni, þar eð framlag þeirra fellur undir 1. eða 2. mgr.

5. Þegar verk eru gefin út í bindum, hlutum, heftum, númerum eða ritröðum og verndartíminn hefst um leið og almenningur fær aðgang að verkinu samkvæmt lögum gildir sérstakur verndartími fyrir hverja einingu.

6. Vernd fellur úr gildi þegar verndartíminn fyrir verk hefur ekki verið reiknaður frá dauða höfundar eða höfunda og almenningur hefur ekki fengið aðgang að þeim samkvæmt lögum innan 70 ára frá sköpun þeirra.

2. gr.

Kvikmyndaverk eða hljóð- og myndmiðlaverk

1. Aðalleikstjóri kvikmyndaverks eða hljóð- og myndmiðlaverks telst vera höfundur eða einn af höfundum þess. Aðildarríkjum skal vera frjálst að tilnefna aðra meðhöfunda.

2. Verndartími kvikmyndaverks eða hljóð- og myndmiðlaverks skal renna út 70 árum eftir dauða þess einstaklings sem lifir lengst þeirra sem hér eru taldir, hvort sem þeir eru tilnefndir sem meðhöfundar eða ekki: aðalleikstjóri, höfundur kvikmyndahandrits, höfundur samtala og höfundur tónsmíðar sem er samin sérstaklega fyrir kvikmyndaverk eða hljóð- og myndmiðlaverk.

3. gr.

Gildistími skyldra réttinda

1. Réttindi listflytjenda skulu renna út 50 árum eftir að flutningur fer fram. Ef upptaka á flutningi er gefin út á löglegan hátt eða miðlað til almennings á löglegan hátt á þessu tímabili renna réttindin þó út 50 árum eftir fyrsta útgáfudag eða fyrsta dag miðlunar til almennings, eftir því hvor dagurinn er á undan.

2. Réttindi framleiðenda hljóðrita renna út 50 árum eftir að upptaka fer fram. Ef hljóðrit er gefið út á löglegan hátt á þessu tímabili renna réttindin þó út 50 árum eftir fyrsta dag löglegrar útgáfu. Ef ekki á sér stað lögleg útgáfa á tímabilinu sem nefnt er í fyrsta málslíð og ef hljóðriti hefur verið miðlað til almennings á löglegan hátt á þessu tímabili falla réttindin niður 50 árum eftir fyrsta dag löglegrar miðlunar til almennings. Þessi málsgrein felur þó ekki í sér að réttindi framleiðenda hljóðrita njóti verndar á ný ef þau njóta ekki lengur verndar 22. desember 2002 vegna þess að þá er runninn út verndartíminn sem var veittur skv. 2. mgr. 3. gr. tilskipunar 93/98/EBE í útgáfunni áður en henni er breytt með tilskipun 2001/29/EBE.

3. Réttindi framleiðenda til frumupptöku kvikmyndar falla niður 50 árum eftir að upptaka fer fram. Ef kvikmynd er gefin út á löglegan hátt eða miðlað til almennings á löglegan hátt á þessu tímabili falla réttindin þó niður 50 árum eftir fyrsta útgáfudag eða fyrsta dag miðlunar til almennings, eftir því hvor dagurinn er á undan. Hugtakið „kvikmynd“ á við um kvikmyndaverk, hljóð- og myndmiðlaverk eða hreyfimyndir, með eða án hljóðs.

4. Réttindi útvarpsstofnana skulu renna út 50 árum eftir fyrstu útsendingu, án tillits til þess hvort sent er út um þráð eða þráðlaust, þ.m.t. útsendingar um kapal eða gervihnött.

4. gr.

Verndun verka sem ekki hafa verið gefin út áður

Allir einstaklingar sem, eftir að höfundarréttarvernd fellur niður, gefa út áður óbirt verk á löglegan hátt, eða miðla þeim til almennings á löglegan hátt, eiga rétt á vernd sem er sambærileg við efnahagsleg réttindi höfundar. Verndartíminn fyrir slík réttindi skal vera 25 ár frá fyrstu löglegu útgáfu verks eða fyrstu löglegu miðlun til almennings.

5. gr.

Rýniútgáfur og vísindaútgáfur

Aðildarríki geta verndað rýniútgáfur og vísindaútgáfur sem eru orðnar almenningseign. Hámarksverndartíminn fyrir slík réttindi skal vera 30 ár frá fyrstu löglegu útgáfu.

6. gr.

Verndun ljósmynda

Ljósmyndir, sem eru upprunalegar að því leyti að þær eru eigið hugverk höfundar, skulu njóta verndar í samræmi við 1. gr. Ekki skal taka tillit til annarra viðmiðana þegar ákvörðun er tekin um rétt þeirra til verndar. Aðildarríkjunum er heimilt að kveða á um verndun annarra ljósmynda.

7. gr.

Verndun gagnvart þriðju löndum

1. Ef upprunaland verks er þriðja land í skilningi Bernarsáttmálans, og höfundur er ekki ríkisborgari innan Bandalagsins, skal verndartíminn sem aðildarríkin veita falla niður sama dag og vernd, sem verkið nýtur í upprunalandinu, fellur niður, þó má hann ekki vera lengri en verndartíminn sem mælt er fyrir um í 1. gr.

2. Verndartíminn, sem mælt er fyrir um í 3. gr., skal einnig gilda að því er varðar réttthafa sem ekki eru ríkisborgarar innan Bandalagsins, að því tilskildu að aðildarríkin veiti slíkum réttshöfum vernd. Með fyrirvara um alþjóðlegar skuldbindingar aðildarríkjanna skal verndartíminn, sem aðildarríki ákvarðar, þó falla niður eigi síðar en sama dag og vernd fellur niður í því þriðja landi þar sem réttthafi er ríkisborgari og hann má ekki vera lengri en verndartíminn sem mælt er fyrir um í 3. gr.

3. Aðildarríki sem viðurkenna, 29. október 1993, einkum á grundvelli alþjóðlegra skuldbindinga, lengri verndartíma en leiðir af ákvæðum 1. og 2. mgr. geta viðhaldið þessari vernd þar til gerðir hafa verið alþjóðasamningar um verndartíma fyrir höfundarrétt eða skyld réttindi.

8. gr.

Útreikningur verndartíma

Verndartíminn sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun er reiknaður út frá 1. janúar árið eftir að sá atburður á sér stað sem markar upphaf hans.

9. gr.

Siðferðileg réttindi

Tilskipun þessi skal vera með fyrirvara um ákvæði aðildarríkjanna er taka til siðferðilegra réttinda.

10. gr.

Beiting með tilliti til tímamarka

1. Ef verndartími, sem er lengri en samsvarandi tími sem kveðið er á um í þessari tilskipun, er þegar hafinn í aðildarríki 1. júlí 1995 skal þessi tilskipun ekki hafa þau áhrif að viðkomandi verndartími styttest í því aðildarríki.

2. Verndartíminn, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, skal gilda um öll verk og annað efni sem nýtur verndar í a.m.k. einu aðildarríki, á þeim degi sem um getur í 1. mgr., samkvæmt innlendum ákvæðum um höfundarrétt eða skyld réttindi eða uppfylla skilyrði um vernd samkvæmt [tilskipun ráðsins 92/100/EBE frá 19. nóvember 1992 um leigu- og útlánsrétt og önnur réttindi tengd höfundarrétti á sviði hugverkaréttar] ⁽¹⁾.

3. Tilskipun þessi skal vera með fyrirvara um nýtingu sem hefur átt sér stað fyrir þann dag sem um getur í 1. mgr. Aðildarríki skulu samþykkja nauðsynleg ákvæði til að vernda sérstaklega áunnin réttindi þriðju aðila.

4. Aðildarríki þurfa ekki að beita ákvæðum 1. mgr. 2. gr. gagnvart kvikmyndaverkum eða hljóð- og myndmiðlaverkum sem eru gerð fyrir 1. júlí 1994.

11. gr.

Tilkynning og miðlun

1. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni þegar í stað um allar áætlanir ríkisstjórna um að taka upp ný skyld réttindi, þ.m.t. grundvallarástæður fyrir upptöku þeirra, og fyrirhugaðan verndartíma.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

12. gr.

Niðurfelling

Tilskipun 93/98/EBE er hér með felld úr gildi, með fyrirvara um skuldbindingar aðildarríkjanna um fresti til lögleiðingar í aðildarríkjunum, eins og sett er fram í B-hluta í I. viðauka þessarar tilskipunar, og um beitingu þeirra. Líta ber á tilvísanir í niðurfelldu tilskipunina sem tilvísanir í þessa tilskipun og skulu þær lesnar með hliðsjón af samsvörunartöflunni í II. viðauka.

13. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 346, 27.11.1992, bls. 61. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2001/29/EB.

14. gr.

Gjört í Strassborg 12. desember 2006.

Viðtakendur*Fyrir hönd Evrópuþingsins,**Fyrir hönd ráðsins,*

J. BORRELL FONTELLES

M. PEKKARINEN

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

*forseti.**forseti.*

*I. VIÐAUKI***A-HLUTI****Niðurfelld tilskipun ásamt breytingum**

Tilskipun ráðsins 93/98/EBE

(Stjtið. EB L 290, 24.11.1993, bls. 9)

Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/29/EB (Stjtið. EB L 167, 22.6.2001, bls. 10)

Eingöngu 2. mgr. 11. gr.

B-HLUTI**Skrá yfir fresti til lögleiðingar í aðildarríkjunum**

(sem um getur í 12. gr.)

Tilskipun	Frestur til lögleiðingar	Gildistökudagur
93/98/EBE	1. júlí 1995 (1. til 11. gr.)	19. nóvember 1993 (12. gr.) eigi síðar en 1. júlí 1997 að því er varðar 1. mgr. 2. gr. (5. mgr. 10. gr.)
2001/29/EB	22. desember 2002	

II. VIÐAUKI

Samsvörunartafla

Tilskipun 93/98/EBE	Þessi tilskipun
1. til 9. gr.	1. til 9. gr.
1.–4. mgr. 10. gr.	1.–4. mgr. 10. gr.
5. mgr. 10. gr.	—
11. gr.	—
12. gr.	1. mgr. 11. gr.
Fyrsta undirgrein 1. mgr. 13. gr.	—
Önnur undirgrein 1. mgr. 13. gr.	—
Þriðja undirgrein 1. mgr. 13. gr.	2. mgr. 11. gr.
2. mgr. 13. gr.	—
—	12. gr.
—	13. gr.
14. gr.	14. gr.
—	I. viðauki
—	II. viðauki

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2006/115/EB

2009/EES/25/37

frá 12. desember 2006

um leigu- og útlánsrétt og önnur tiltekin réttindi, tengd höfundarrétti, á sviði hugverkaréttar (*)

(kerfisbundin útgáfa)

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFI,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagins, einkum 47. gr. (2. mgr.), 55. gr. og 95. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndar Evrópubandalaganna,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽¹⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Tilskipun ráðsins 92/100/EEB frá 19. nóvember 1992 um leigu- og útlánsrétt og önnur réttindi tengd höfundarrétti á sviði hugverkaréttar ⁽²⁾ hefur nokkrum sinnum verið breytt í veigamiklum atriðum ⁽³⁾. Til glöggvunar og hagræðingar skal kerfisbinda tilskipunina.
- 2) Leiga og útlán á verkum sem njóta höfundarréttar og efni sem nýtur skyldrar verndar skiptir stöðugt meira máli, einkum fyrir höfunda, listflytjendur og framleiðendur hljóðrita og kvikmynda. Hætta á ólöglegri nýtingu er sífellt að aukast.
- 3) Því má líta svo á að það hafi grundvallarþýðingu fyrir efnahags- og menningarþróun í Bandalaginu að vernda á fullnægjandi hátt verk sem njóta höfundarréttar og efni sem nýtur skyldrar verndar með leigu- og útlánsrétti, og vernda einnig efni sem nýtur skyldrar verndar með rétti til upptöku, dreifingar, útsendingar og miðlunar til almennings.
- 4) Nauðsynlegt er að aðlagða vernd, sem veitt er vegna höfundarréttar og skylds réttar, að breyttum efnahagsaðstæðum, s.s. nýjum nýtingar-möguleikum.

5) Til þess að höfundar og listflytjendur geti unnið áfram að skapandi og listrænu starfi er nauðsynlegt að tryggja þeim nægilegar tekjur af skapandi og listrænu framlagi sínu; einnig er nauðsynleg fjárfesting, einkum vegna framleiðslu hljóðrita og kvikmynda, mjög mikil og áhættusöm. Einungis er unnt að tryggja listamönnum þessar tekjur, og að slík fjárfesting skili sér til baka, með því að veita rétthöfum, sem í hlut eiga, nægilega lögvernd.

6) Við þessi skapandi, listrænu og sjálfstæðu störf vinna að miklu leyti einstaklingar með sjálfstæðan atvinnurekstur. Nauðsynlegt er að auðvelda slíka starfsemi með því að veita samhæfða lögvernd innan Bandalagsins. Þar eð þessi atvinnurekstur er fyrst og fremst þjónustustarfsemi skal einnig koma á samhæfðri rammalöggjöf um hana í Bandalaginu til að auðveldara sé að veita hana.

7) Samræma ber löggjöf aðildarríkja á þann hátt að ekki brjóti í bága við alþjóðlega sáttmála sem lög margra aðildarríkja um höfundarrétt og skyld réttindi byggjast á.

8) Takmarka má rammalöggjöf Bandalagsins um leigu- og útlánsrétt og önnur tiltekin réttindi tengd höfundarrétti við það að aðildarríki kveði á um leigu- og útlánsrétt tiltekinna rétthafa og, enn fremur, við að mæla fyrir um rétt tiltekinna rétthafa á sviði upptöku, dreifingar, útsendingar og miðlunar til almennings að því er varðar efni sem nýtur skyldrar verndar.

9) Nauðsynlegt er að skilgreina hugtökin leiga og útlán að því er þessa tilskipun varðar.

10) Til að skýra málið frekar er æskilegt að hugtökin leiga og útlán í skilningi þessarar tilskipunar nái ekki til ýmissa notkunarmöguleika, eins og t.d. notkunar hljóðrita eða kvikmynda til opinbers flutnings eða útsendingar, sýningar eða notkunar sem heimildir á staðnum. Í þessari tilskipun nær orðið útlán ekki til lána milli stofnana sem almenningur hefur aðgang að.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 376, 27.12.2006, bls. 28. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 56/2007 frá 8. júní 2007 um breytingu á XVII. viðauka (Hugverkaréttindi) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 48, 11.10.2007, p. 13.

⁽¹⁾ Álit Evrópuþingsins frá 12. október 2006 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum ESB).

⁽²⁾ Stjtið. EB L 346, 27.11.1992, bls. 61. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/29/EB (Stjtið. EB L 167, 22.6.2001, bls. 10).

⁽³⁾ Sjá A-hluta I. viðauka.

- 11) Hafi útlán stofnunar, sem almenningur hefur aðgang að, í för með sér greiðslu fjárhæðar, sem ekki er hærri en nemur rekstrarkostnaði stofnunarinnar, er hvorki um að ræða beinan né óbeinan fjárhagslegan eða viðskiptalegan ávinning í skilningi þessarar tilskipunar.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. KAFLI

RÉTTUR TIL LEIGU OG ÚTLÁNA

- 12) Nauðsynlegt er að taka upp fyrirkomulag sem tryggir höfundum og listflytjendum sanngjarna þóknun, sem þeir geta ekki afsalað sér, og skulu þeir geta falið innheimtusamtökum, sem koma fram fyrir þeirra hönd, að sækja þennan rétt.

1. gr.

Tilgangur með samhæfingu

- 13) Greiða má slíka sanngjarna þóknun með einni greiðslu eða fleiri hvenær sem er þegar eða eftir að samningur er gerður. Þegar þessi þóknun er ákveðin skal taka tillit til mikilvægis framlags viðkomandi höfunda og listflytjenda við gerð hljóðrita eða kvikmyndar.

1. Í samræmi við ákvæði þessa kafla skulu aðildarríkin kveða á um, með fyrirvara um 6. gr., rétt til að heimila eða banna leigu og útlán á frumverkum eða afritunum af verkum sem njóta höfundarréttar og öðru efni sem nýtur skyldrar verndar, eins og kveðið er á um í 1. mgr. 3. gr.

- 14) Einnig er nauðsynlegt, með sérstöku fyrirkomulagi, að vernda a.m.k. rétt höfunda við útlán til almennings. Allar ráðstafanir, sem gerðar eru til að víkja frá einkaréttinum til útlána til almennings, skulu þó vera í samræmi við sáttmálann, einkum 12. gr. hans.

2. Rétturinn, sem um getur í 1. mgr., tæmist ekki þótt frumverk eða afritanir af verkum, sem njóta höfundarréttar og annað efni sem nýtur skyldrar verndar séu seld eða dreift með öðru móti, eins og kveðið er á um í 1. mgr. 3. gr.

2. gr.

Skilgreiningar

- 15) Ákvæðin, sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun, um réttindi tengd höfundarrétti skulu ekki koma í veg fyrir að aðildarríkin auki löglíkur þess, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, til að ná til þessa einkaréttar, að því er varðar samninga um framleiðslu á kvikmynd sem eru gerðir milli framleiðanda og listflytjenda, við hvern um sig eða sameiginlega. Enn fremur skulu þessi ákvæði heldur ekki standa í vegi fyrir því að aðildarríkin geti kveðið á um möguleika til að andmæla því að með samningi hafi listflytjandi afsalað sér sjálfkrafa réttinum til að nýta sér þann einkarétt sem kveðið er á um í viðkomandi ákvæðum þessarar tilskipunar, að svo miklu leyti sem það stangast ekki á við ákvæði Alþjóðasamningsins um vernd listflytjenda, framleiðenda hljóðrita og útvarpsstofnana (hér eftir nefndur Rómarsamningurinn).

1. Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- a) „leiga“: afnot af verki um takmarkaðan tíma beint eða óbeint í ábata- eða viðskiptaskyni,
- b) „útlán“: afnot af verki um takmarkaðan tíma en ekki beint eða óbeint í ábata- eða viðskiptaskyni í gegnum stofnanir sem almenningur hefur aðgang að,
- c) „kvikmynd“: kvikmyndaverk, hljóð- og myndmiðlaverk eða hreyfimyndir, með eða án hljóðs.

- 16) Aðildarríkin skulu geta kveðið á um umfangsmeiri vernd til handa rétthöfum vegna höfundarréttar en krafist er samkvæmt ákvæðunum, sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun, að því er varðar útsendingar og miðlun til almennings.

2. Aðalstjórnandi kvikmyndaverks eða hljóð- og myndmiðlaverks telst vera höfundur eða einn af höfundum þess. Aðildarríkjum skal vera frjálst að tilnefna aðra meðhöfunda.

3. gr.

Rétthafar og efni sem heyrir undir leigu- eða útlánsrétt

- 17) Óheimilt er að beita ákvæðum um samhæfðan leigu- og útlánsrétt og samhæfða vernd sem tengjast höfundarrétti til að takmarka í raun viðskipti milli aðildarríkja eða á þann hátt sem stangast á við regluna um tímaröðun á nýtingu miðla, sem viðurkennd var í úrskurðinum í máli Société Cinéthèque gegn FNCF ⁽¹⁾.

1. Einkaréttur til að heimila eða banna leigu eða útlán tilheyrir:

- a) höfundi, þegar um er að ræða frumverk og afritanir af frumverki hans,

- 18) Þessi tilskipun hefur ekki áhrif á skuldbindingar aðildarríkjanna varðandi fresti þeirra til að lögleiða tilskipanirnar, sem eru tilgreindar í B-hluta I. viðauka.

⁽¹⁾ Sameinuð mál 60/84 og 61/84 [1985] dómasafn 2 605.

- b) listflytjanda, þegar um er að ræða upptöku á flutningi hans,
- c) framleiðanda hljóðrita, þegar um er að ræða hljóðritanir hans,
- d) framleiðanda, þegar um er að ræða frumkvikmyndaverk hans og afritanir af því.

2. Tilskipun þessi nær ekki til leigu- og útlánsréttar sem tengist byggingum eða nytjalist.

3. Heimilt er að yfirfæra eða framselja til annarra þau réttindi sem um getur í 1. mgr. eða semja um nytjaleyfi.

4. Með fyrirvara um 6. mgr. skal, þegar samningur um framleiðslu á kvikmynd er gerður milli framleiðanda og listflytjanda við hvern um sig eða sameiginlega, líta svo á að listflytjandi, sem samningurinn nær til, hafi yfirfært leigurétt sinn, sbr. þó 5. gr.

5. Aðildarríkjunum er heimilt að kveða á um svipað álit og mælt er fyrir um í 4. mgr. að því er varðar höfunda.

6. Aðildarríkjunum er heimilt að kveða á um að undirritun samnings um framleiðslu á kvikmynd milli listflytjanda og framleiðanda feli í sér leyfi til leigu, að því tilskildu þó að í slíkum samningi sé kveðið á um sanngjarna þóknun í skilningi 5. gr.

Þá er aðildarríkjunum heimilt að kveða á um að málsgrein þessi gildi að breyttu breytanda um réttindi sem ákvæði í II. kafla ná til.

4. gr.

Leiga á tölvuforritum

Tilskipun þessi er með fyrirvara um c-lið 4. gr. tilskipunar ráðsins 91/250/EBE frá 14. maí 1991 um lögvernd fyrir tölvuforrit ⁽¹⁾.

5. gr.

Réttur til sanngjarnrar þóknunar sem ekki er hægt að afsala sér

1. Hafi höfundur eða listflytjandi yfirfært eða framselt leigurétt sinn vegna hljóðrits eða frumkvikmyndaverks eða afritana af kvikmynd til framleiðanda hljóðritunar eða kvikmyndar skal hann engu að síður halda rétti sínum til sanngjarnrar þóknunar fyrir leiguna.

2. Hvorki höfundar né listflytjendur geta afsalað sér réttinum til sanngjarnrar þóknunar.

3. Heimilt er að láta innheimtusamtök höfunda eða listflytjenda sjá um að sækja réttinn til sanngjarnrar þóknunar.

4. Aðildarríkjunum er heimilt að kveða á um hvort og að hve miklu leyti innheimtusamtök bera ábyrgð á að sækja réttinn til sanngjarnrar þóknunar og einnig hvern má krefja um þóknunina eða innheimta hana hjá.

6. gr.

Frávik frá einkaréttinum til útlána til almennings

1. Aðildarríkjunum er heimilt að víkja frá ákvæðum um einkarétt til útlána til almennings, sem kveðið er á um í 1. gr., að því tilskildu að a.m.k. höfundar fái þóknun vegna slíkra útlána. Aðildarríkjunum er heimilt að ákveða þóknunina með hliðsjón af markmiðum þeirra til stuðnings menningarstarfsemi.

2. Beiti aðildarríkin ekki einkaréttinum til útlána, sem kveðið er á um í 1. gr., gagnvart hljóðritum, kvikmyndum og tölvuforritum skulu þau a.m.k. mæla fyrir um þóknun höfundum til handa.

3. Aðildarríkjunum er heimilt að undanþiggja tilteknar stofnanir frá þeirri skyldu að greiða þóknunina sem um getur í 1. og 2. mgr.

II. KAFLI

RÉTTINDI SKYLD HÖFUNDARRÉTTI

7. gr.

Réttur til upptöku

1. Aðildarríkin skulu kveða á um einkarétt til handa listflytjendum til að heimila eða banna upptöku á flutningi þeirra.

2. Aðildarríkin skulu kveða á um einkarétt til handa útvarpsstofnunum til að heimila eða banna upptöku á útsendingum þeirra, án tillits til þess hvort sent er út í gegnum þráð eða þráðlaust, þ.m.t. útsendingar um kapal eða gervihnött.

3. Dreifandi efnis um kapal nýtur ekki réttar sem kveðið er á um í 2. mgr. ef hann endurvarpar einungis um kapal útsendingum útvarpsstofnana.

8. gr.

Útsendingar og miðlun til almennings

1. Aðildarríkin skulu kveða á um einkarétt til handa listflytjendum til að heimila eða banna þráðlausa útsendingu og miðlun á flutningi þeirra til almennings, nema þegar viðkomandi flutningur fer fram í útvarps- eða sjónvarpsútsendingu eða er upptaka.

⁽¹⁾ Stjótið. EB L 122, 17.5.1991, bls. 42. Tilskipuninni var breytt með tilskipun 93/98/EBE (Stjótið. EB L 290, 24.11.1993, bls. 9).

2. Aðildarríkin skulu kveða á um rétt sem tryggir að notandi greiði með eingreiðslu sanngjarna þóknun ef hljóðrit, sem gert er í hagnaðarskyni, eða fjölföldun þess er notað í þráðlausri útsendingu, eða miðlað með öðrum hætti til almennings og sjá til þess að þóknunin skiptist milli listflytjenda og framleiðenda hljóðrita sem í hlut eiga. Sé enginn samningur í gildi milli listflytjenda og framleiðenda hljóðrita geta aðildarríkin mælt fyrir um með hvaða hætti skipting þessi fari fram.

3. Aðildarríkin skulu kveða á um einkarétt til handa útvarpsstofnunum til að heimila eða banna þráðlaust endurvarp á útsendingum þeirra, eða miðlun til almennings með öðru móti, fari slíkt fram á stöðum sem almenningur hefur aðgang að gegn greiðslu aðgangseyris.

9. gr.

Dreifingarréttur

1. Aðildarríkin skulu kveða á um einkarétt til að miðla til almennings, með sölu eða öðru móti, því efni sem tilgreint er í a- til d-lið, þ.m.t. afritanir, hér á eftir nefndur „dreifingarréttur“:

- a) til listflytjenda vegna upptöku á flutningi,
- b) til framleiðenda hljóðrita vegna hljóðrita þeirra,
- c) til framleiðenda frumupptakna kvikmynda þegar um er að ræða frumrit og afritanir verka þeirra,
- d) til útvarpsstofnana vegna upptöku á útsendingum þeirra eins og mælt er fyrir um í 2. mgr. 7. gr.

2. Dreifingarréttur tæmist ekki innan Bandalagsins þegar um er að ræða efni, sem um getur í 1. mgr., nema réttihafi annist fyrstu sölu á slíku efni innan Bandalagsins eða það sé gert með samþykki hans.

3. Dreifingarréttur skal vera með fyrirvara um einstök ákvæði í I. kafla, einkum 2. mgr. 1. gr.

4. Heimilt er að yfirfæra eða framselja öðrum dreifingarrétt eða semja um nýtleysi.

10. gr.

Takmarkanir á réttindum

1. Aðildarríkjunum er heimilt að kveða á um takmarkanir á réttindum, sem um getur í þessum kafla, sé um að ræða:

- a) einkanot,

- b) notkun á stuttum köflum í tengslum við fréttaflokkning af dægmálum,

- c) upptöku hjá útvarpsstofnun til skamms tíma með eigin búnaði og vegna eigin útsendinga,

- d) notkun við kennslu eða vísindarannsóknir eingöngu.

2. Þrátt fyrir 1. mgr., er aðildarríki heimilt að kveða á um sams konar takmarkanir á vernd til handa listflytjendum, framleiðendum hljóðrita, útvarpsstofnunum og framleiðendum frumkvikmyndaverka og kveðið er á um vegna verndunar höfundarréttar bókmennta- og listaverka. Þó er einungis heimilt að kveða á um skyldubundin nýtleysi að því marki sem slíkt brýtur ekki í bága við Rómarsamninginn.

3. Takmörkunum, sem um getur í 1. og 2. mgr., skal aðeins beitt í tilteknum sértilvikum sem stríða ekki gegn eðlilegri hagnýtingu efnisins og skerða ekki með ósanngjörnum hætti lögmæta hagsmuni rétthafa.

III. KAFLI

SAMEIGINLEG ÁKVÆÐI

11. gr.

Beiting með tilliti til tímamarka

1. Tilskipun þessi gildir um öll verk sem njóta höfundarréttarverndar, flutning, hljóðrit, útsendingar og frumupptökur á kvikmyndum, sem um getur í tilskipuninni og njóta enn verndar samkvæmt lögum aðildarríkjanna um höfundarrétt og skyld réttindi 1. júlí 1994 eða uppfylla skilyrði um vernd samkvæmt tilskipuninni á þeim degi.

2. Þessi tilskipun gildir með fyrirvara um alla nýtingu sem á sér stað fyrir 1. júlí 1994.

3. Aðildarríkjunum er heimilt að kveða á um að litið sé svo á að rétthafar hafi veitt leyfi til leigu eða útláns á efni sem getið er um í a- til d-lið 1. mgr. 3. gr. ef sýnt er fram á að þriðju aðilar hafi fengið afnot af því fyrir 1. júlí 1994. Þó er aðildarríkjunum heimilt að kveða á um að rétthafar eigi rétt á hæfilegri þóknun vegna leigu eða útláns á þessu efni, einkum ef um stafræna hljóðritun er að ræða.

4. Aðildarríki þurfa ekki að beita ákvæðum 2. mgr. 2. gr. gagnvart kvikmyndaverkum eða hljóð- og myndmiðlaverkum sem eru gerð fyrir 1. júlí 1994.

14. gr.

5. Með fyrirvara um 3. mgr. og 7. mgr., skal tilskipun þessi ekki hafa áhrif á samninga sem gerðir voru fyrir 19. nóvember 1992.

Niðurfelling

6. Aðildarríkjunum er heimilt, með fyrirvara um ákvæði 7. gr., að kveða á um að ef rétthafar, sem öðlast ný réttindi samkvæmt innlendum ákvæðum sem samþykkt eru til að framfylgja ákvæðum þessarar tilskipunar, hafa fyrir 1. júlí 1994 veitt samþykki fyrir nýtingu sé litið svo á að þeir hafi yfirfært þennan nýja einkarétt.

Tilskipun 92/100/EBE er hér með felld úr gildi með fyrirvara um skuldbindingar aðildarríkjanna varðandi frest til að lögleiða tilskipanirnar, sem eru tilgreindar í B-hluta I. viðauka. Líta ber á tilvísanir í niðurfelldu tilskipunina sem tilvísanir í þessa tilskipun og skulu þær lesnar með hliðsjón af samsvörunartöflunni í II. viðauka.

15. gr.

7. Þegar um er að ræða samninga sem gerðir voru fyrir 1. júlí 1994 skal rétturinn til sanngjarnrar þóknunar, sem ekki er unnt að afsala sér, og kveðið er á um í 5. gr., einungis gilda ef höfundar eða listflytjendur eða fulltrúar þeirra hafa lagt fram beiðni þess efnis fyrir 1. janúar 1997. Hafi enginn samningur verið gerður við rétthafa um upphæð þóknunarinnar, geta aðildarríkin ákveðið upphæð sanngjarnrar þóknunar.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

12. gr.

Samband milli höfundarréttar og skyldra réttinda

Vernd réttinda, sem eru skyld höfundarrétti, samkvæmt þessari tilskipun, skal ekki skerða eða hafa á neinn hátt áhrif á vernd höfundarréttar.

16. gr.

Viðtakendur

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

13. gr.

Gjört í Strassborg 12. desember 2006.

Miðlun

Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

J. BORRELL FONTELLES

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

M. PEKKARINEN

forseti.

I. VIÐAUKI

A-HLUTI

Niðurfelld tilskipun ásamt síðari breytingum á henni

Tilskipun ráðsins 92/100/EBE (Stjtið. EB L 346, 27.11.1992, bls. 61)	
Tilskipun ráðsins 93/98/EBE (Stjtið. EB L 290, 24.11.1993, bls. 9)	Eingöngu 2. mgr. 11. gr.
Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/29/EB (Stjtið. EB L 167, 22.6.2001, bls. 10)	Eingöngu 1. mgr. 11. gr.

B-HLUTI

Skrá yfir fresti til lögleiðingar í aðildarríkjunum

(sem um getur í 14. gr.)

Tilskipun	Frestur til að leiða í landslög
92/100/EBE	1. júlí 1994
93/98/EBE	30. júní 1995
2001/29/EBE	21. desember 2002

II. VIÐAUKI

SAMSVÖRUNARTAFLA

Tilskipun 92/100/EBE	Þessi tilskipun
1. mgr. 1. gr.	1. mgr. 1. gr.
2. mgr. 1. gr.	Inngangsorð og a-liður 1. mgr. 2. gr.
3. mgr. 1. gr.	b-liður 1. mgr. 2. gr.
4. mgr. 1. gr.	2. mgr. 1. gr.
Inngangsorð 1. mgr. 2. gr.	Inngangsorð 1. mgr. 3. gr.
Fyrsti undirliður 1. mgr. 2. gr.	a-liður 1. mgr. 3. gr.
Annar undirliður 1. mgr. 2. gr.	b-liður 1. mgr. 3. gr.
Þriðji undirliður 1. mgr. 2. gr.	c-liður 1. mgr. 3. gr.
Fyrsti málslíður fjórða undirliðar 1. mgr. 2. gr.	d-liður 1. mgr. 3. gr.
Annar málslíður fjórða undirliðar 1. mgr. 2. gr.	c-liður 1. mgr. 2. gr.
2. mgr. 2. gr.	2. mgr. 2. gr.
3. mgr. 2. gr.	2. mgr. 3. gr.
4. mgr. 2. gr.	3. mgr. 3. gr.
5. mgr. 2. gr.	4. mgr. 3. gr.
6. mgr. 2. gr.	5. mgr. 3. gr.
7. mgr. 2. gr.	6. mgr. 3. gr.
3. gr.	4. gr.
4. gr.	5. gr.
1–3. mgr. 5. gr.	1–3. mgr. 6. gr.
4. mgr. 5. gr.	—
6. gr.	7. gr.
8. gr.	8. gr.
Inngangsorð og lokaorð 1. mgr. 9. gr.	Inngangsorð 1. mgr. 9. gr.
Fyrsti undirliður 1. mgr. 9. gr.	a-liður 1. mgr. 9. gr.
Annar undirliður 1. mgr. 9. gr.	b-liður 1. mgr. 9. gr.
Þriðji undirliður 1. mgr. 9. gr.	c-liður 1. mgr. 9. gr.
Fjórði undirliður 1. mgr. 9. gr.	d-liður 1. mgr. 9. gr.
2., 3. og 4. mgr. 9. gr.	2., 3. og 4. mgr. 9. gr.
1. mgr. 10. gr.	1. mgr. 10. gr.
Fyrsti málslíður 2. mgr. 10. gr.	Fyrsta undirgrein 2. mgr. 10. gr.
Annar málslíður 2. mgr. 10. gr.	Önnur undirgrein 2. mgr. 10. gr.
3. mgr. 10. gr.	3. mgr. 10. gr.
1. og 2. mgr. 13. gr.	1. og 2. mgr. 11. gr.
Fyrsti málslíður 3. mgr. 13. gr.	Fyrsta undirgrein 3. mgr. 11. gr.
Annar málslíður 3. mgr. 13. gr.	Önnur undirgrein 3. mgr. 11. gr.
4. mgr. 13. gr.	4. mgr. 11. gr.
5. mgr. 13. gr.	—
6. mgr. 13. gr.	5. mgr. 11. gr.
7. mgr. 13. gr.	6. mgr. 11. gr.

Tilskipun 92/100/EEB	Þessi tilskipun
8. mgr. 13. gr.	—
9. mgr. 13. gr.	7. mgr. 11. gr.
14. gr.	12. gr.
1. mgr. 15. gr.	—
2. mgr. 15. gr.	13. gr.
—	14. gr.
—	15. gr.
16. gr.	16. gr.
—	I. viðauki
—	II. viðauki

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 196/2006

2009/EES/25/38

frá 3. febrúar 2006

um breytingu á I. viðauka við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 761/2001 með hliðsjón af Evrópustaðli EN ISO 14001:2004 og um niðurfellingu á ákvörðun 97/265/EB (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 761/2001 frá 19. mars 2001 um að heimila frjálsa aðild fyrirtækja/stofnana að umhverfisstjórnunarkerfi Bandalagsins (EMAS) ⁽¹⁾, einkum a-lið 1. mgr. 9. gr. og 2. mgr. 15. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Kröfurnar í 4. kafla Evrópustaðals EN ISO 14001:1996 eru hinar sömu og kröfurnar í umhverfisstjórnunarkerfinu í reglugerð (EB) nr. 761/2001 eins og tilgreint er í A-hluta I. viðauka við hana.

2) Alþjóðlega staðlinum ISO 14001:1996 var breytt árið 2004 í kjölfar vinnu TC207/SC1-nefndar Alþjóðlegu staðlasamtakanna (ISO) um umhverfisstjórnunarkerfi í því skyni að samhæfa betur ISO 14001 og ISO 9001 og skýra núverandi texta ISO 14001 án þess að bæta við nýjum kröfum.

3) Síðan hefur ISO birt nýja og endurskoðaða útgáfu alþjóðlega staðalsins ISO 14001:2004 og Evrópustaðalsins EN ISO 14001:2004.

4) Breyta ber A-hluta I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 761/2001 í samræmi við Evrópustaðal EN ISO 14001:2004.

5) Því ber að breyta reglugerð (EB) nr. 761/2001 til samræmis við það.

6) Þörf er á bráðabirgðafyrirkomulagi fyrir fyrirtæki/stofnanir sem þegar hafa EMAS-skráningu.

7) Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 97/265/EB ⁽²⁾ um viðurkenningu alþjóðlega staðalsins ISO 14001:1996 og Evrópustaðalsins EN ISO 14001:1996 skal felld úr gildi.

8) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót með 14. gr. reglugerðar (EBE) nr. 761/2001.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA

1. gr.

Í stað A-hluta I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 761/2001 komi viðaukinn við þessa reglugerð.

2. gr.

1. Fyrirtæki/stofnanir, sem eru með EMAS-skráningu þegar þessi reglugerð öðlast gildi, skulu vera áfram í EMAS-skránni, með fyrirvara um sannpröfunina sem um getur í 2. mgr.

2. Við næstu sannpröfun fyrirtækisins/stofnunarinnar skal kanna hvort kröfurnar í reglugerð (EB) nr. 761/2001, eins og henni er breytt með þessari reglugerð, séu uppfylltar.

Ef næsta sannpröfun á að fara fram innan sex mánaða frá því að þessi reglugerð öðlast gildi er heimilt að fresta næstu sannpröfun um sex mánuði í samráði við umhverfissannprófundann og þar til bærán aðila.

3. gr.

Ákvörðun 97/265/EB er felld úr gildi.

4. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 32, 4.2.2006, bls. 4. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 57/2007 frá 8. júní 2007 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 48, 11.10.2007, p. 14.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 114, 24.4.2001, bls. 1. Reglugerðinni var breytt með aðildarlögunum frá 2003.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 104, 22.4.1997, bls. 37.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 3. febrúar 2006.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Stavros Dimas

framkvæmdastjóri.

_____

VIDAUKI

„I. VIDAUKI

A. KRÖFUR TIL UMHVERFISSTJÓRNUNARKERFIS

Fyrirtæki/stofnanir, sem aðild eiga að umhverfisstjórnunarkerfinu (EMAS), skulu uppfylla kröfur EN ISO 14001:2004, sem lýst er í 4. kafla Evrópustaðalsins (*) og birtar eru að fullu hér á eftir:

I-A. Kröfur til umhverfisstjórnunarkerfis

I-A.1. Almennar kröfur

Fyrirtækið/stofnunin skal koma á fót umhverfisstjórnunarkerfi, skjalfesta það, hrinda því í framkvæmd, halda því við og stöðugt vinna að því að bæta það í samræmi við kröfur þessa alþjóðlega staðals og ákvarða hvernig það/hún uppfyllir kröfurnar.

Fyrirtækið/stofnunin skal skilgreina og skjalfesta gildissvið umhverfisstjórnunarkerfis síns.

I-A.2. Umhverfisstefna

Yfirstjórn skal skilgreina umhverfisstefnu fyrirtækisins/stofnunarinnar og tryggja, innan hins skilgreinda gildissviðs umhverfisstjórnunarkerfisins, að stefna:

- a) sé í samræmi við eðli, umfang og umhverfisáhrif af starfsemi, framleiðsluvörum eða þjónustu fyrirtækisins/stofnunarinnar,
- b) feli í sér skuldbindingu um stöðugar umbætur og mengunarvarnir,
- c) feli í sér skuldbindingu um að fara að viðeigandi lagakröfum og öðrum kröfum sem fyrirtækið/stofnunin hefur samþykkt að uppfylla og varða umhverfisþætti þess/hennar,
- d) láti í té grunn til að setja fram og rýna almenn og sértæk umhverfismarkmið,
- e) sé skjalfest og henni hrundið í framkvæmd og haldið við,
- f) sé kynnt öllum þeim sem starfa hjá fyrirtækinu/stofnuninni eða á vegum þess/hennar og
- g) sé aðgengileg almenningi.

I-A.3. Áætlanagerð

I-A.3.1. Umhverfisþættir

Fyrirtækið/stofnunin skal koma á, hrinda í framkvæmd og halda við verklagsreglu(m):

- a) til að skilgreina þá umhverfisþætti í tengslum við starfsemi, framleiðsluvörur og þjónustu innan hins skilgreinda gildissviðs umhverfisstjórnunarkerfisins sem fyrirtækið/stofnunin getur stýrt og þá þætti sem það/hún getur haft áhrif á, að teknu tilliti til áætlaðrar eða nýrrar þróunar ellegar nýjunga eða breytinga á starfsemi, framleiðsluvörum og þjónustu og
- b) til að ákvarða hvaða þættir hafa eða geta haft umtalsverð áhrif á umhverfið (þ.e. eru mikilvægir umhverfisþættir).

Fyrirtækið/stofnunin skal skjalfesta þessar upplýsingar og uppfæra þær reglulega.

(*) Textinn í þessum viðauka er birtur með leyfi Staðlasamtaka Evrópu (CEN). Unnt er að kaupa textann í heild sinni hjá þeim innlendu staðlastofnunum sem skráðar eru í þessum viðauka. Hvers kyns fjölföldun þessa viðauka af viðskiptalegum ástæðum er óheimil.

Þegar umhverfisstjórnunarkerfi er komið á, hrundið í framkvæmd og haldið við skal fyrirtækið/stofnunin tryggja að tillit sé tekið til hinna mikilvægu umhverfisþátta.

I-A.3.2. *Lagakröfur og aðrar kröfur*

Fyrirtækið/stofnunin skal koma á, hrinda í framkvæmd og halda við verklagsreglu(m):

- a) til að tilgreina og hafa aðgang að gildandi lagakröfum og öðrum kröfum sem fyrirtækið/stofnunin hefur samþykkt að uppfylla og eiga við um umhverfisþætti og
- b) til að ákvarða hvernig þessar kröfur gilda um umhverfisþætti fyrirtækisins/stofnunarinnar.

Fyrirtækið/stofnunin skal tryggja að tekið sé tillit til þessara gildandi lagakrafna og annarra krafna sem það/hún hefur samþykkt að uppfylla þegar það/hún kemur á, hrindir í framkvæmd og heldur við umhverfisstjórnunarkerfi sínu.

I-A.3.3. *Almenn markmið, sértæk markmið og áætlanir*

Fyrirtækið/stofnunin skal koma á, hrinda í framkvæmd og halda við skráðum almennum og sértækum umhverfismarkmiðum á viðkomandi starfssviðum og þrepum innan fyrirtækisins/stofnunarinnar.

Almennu og sértæku markmiðin skulu vera mælanleg, þar sem það er raunhæft, og í samræmi við umhverfisstefnuna, þ.m.t. skuldbindingar um mengunarvarnir, um að farið sé að gildandi lagakröfum auk annarra krafna sem fyrirtækið/stofnunin hefur samþykkt að uppfylla og um að bæta stöðugt árangurinn.

Þegar almenn og sértæk markmið eru sett fram og rýnd skal fyrirtæki/stofnun hafa til hliðsjónar lagakröfur og aðrar kröfur, sem fyrirtækið/stofnunin hefur samþykkt að uppfylla, auk mikilvægra umhverfisþátta. Fyrirtækið/stofnunin skal einnig hafa í huga tæknilega valkosti, fjárhagslegar, rekstrarlegar og viðskiptalegar kröfur sínar og sjónarmið hagsmunaaðila.

Fyrirtækið/stofnunin skal koma á, hrinda í framkvæmd og halda við áætlun(um) um aðgerðir til að ná settum almennum og sértækum markmiðum. Áætlanirnar skulu fela í sér:

- a) ákvæði um hverjir beri ábyrgð á að almenn og sértæk markmið náist á viðkomandi starfssviðum og þrepum í fyrirtækinu/stofnuninni og
- b) aðferðirnar sem beita á við að ná markmiðunum, ásamt tímamörkum.

I-A.4. *Framkvæmd og rekstur*

I-A.4.1. *Aðföng, hlutverk, ábyrgð og vald*

Stjórnendur skulu tryggja að nauðsynleg aðföng séu fyrir hendi til að koma umhverfisstjórnunarkerfinu á, hrinda því í framkvæmd, halda því við og bæta það. Til aðfanga teljast mannaflí og sérfræðipækking, innviðir stjórnkerfisins, tækni og fjármagn.

Skilgreina skal hlutverk, ábyrgð og vald, skjalfesta upplýsingar þar að lútandi og kynna þær til þess að greiða fyrir markvissri stjórnun umhverfismála.

Yfirstjórn fyrirtækisins/stofnunarinnar skal tilnefna sérstaka(n) fulltrúa stjórnar sem, án tillits til annarrar ábyrgðar, skal fengið sérstakt hlutverk, ábyrgð og vald til að:

- a) tryggja að umhverfisstjórnunarkerfi sé komið á, hrundið í framkvæmd og haldið við í samræmi við kröfurnar í þessum alþjóðastaðli,
- b) gefa yfirstjórn skýrslur um ástand umhverfisstjórnunarkerfisins til að rýna ásamt tillögum til úrbóta.

I-A.4.2. *Hæfni, þjálfun og skilningur*

Fyrirtækið/stofnunin skal tryggja að allir sem vinna fyrir það/hana ellegar fyrir hönd þess/hennar verk sem geta haft umtalsverð áhrif á umhverfið að mati fyrirtækisins/stofnunarinnar hafi alla þá menntun, þjálfun og reynslu sem gera þá hæfa til að sinna starfinu og skal fyrirtækið/stofnunin halda tilheyrandi skrár.

Fyrirtækið/stofnunin skal tilgreina hvaða þjálfun er nauðsynleg í tengslum við umhverfisþætti og umhverfisstjórnunarkerfi þess/hennar. Fyrirtækið/stofnunin skal sjá um þjálfun eða gera aðrar ráðstafanir til að mæta þessum þörfum og halda tilheyrandi skrár.

Fyrirtækið/stofnunin skal koma á, hrinda í framkvæmd og halda við verklagsreglu(m) þannig að þeir sem starfi hjá fyrirtækinu/stofnuninni eða fyrir hönd þess/hennar geri sér grein fyrir:

- a) mikilvægi þess að framfylgja umhverfisstefnunni og verklagsreglunum, sem og kröfum umhverfisstjórnunarkerfisins,
- b) mikilvægum umhverfisþáttum og tilheyrandi áhrifum, raunverulegum eða hugsanlegum, af störfum sínum og umhverfislegum ávinningi af bættri frammistöðu sinni,
- c) hlutverkum sínum og ábyrgð á að farið sé að kröfum umhverfisstjórnunarkerfisins og
- d) hugsanlegum afleiðingum þess að víkja frá samþykktum verklagsreglum.

I-A.4.3. *Samskipti*

Með hliðsjón af umhverfisþáttum og umhverfisstjórnunarkerfi sínu skal fyrirtækið/stofnunin koma á, hrinda í framkvæmd og halda við verklagsreglu(m) um

- a) innri samskipti milli mismunandi þrepa og starfssviða í fyrirtækinu/stofnuninni,
- b) að taka á móti, skjalfesta og bregðast við upplýsingum frá hagsmunaaðilum utan fyrirtækisins/stofnunarinnar.

Fyrirtækið/stofnunin skal taka ákvörðun um hvort það/hún á samskipti við utanaðkomandi aðila um mikilvæga umhverfisþætti og skjalfesta ákvörðun sína. Sé tekin ákvörðun um að samskipti skuli fara fram skal fyrirtækið/stofnunin koma á og hrinda í framkvæmd aðferð(um) við þessari samskipti við utanaðkomandi aðila.

I-A.4.4. *Upplýsingaskjöl*

Í upplýsingaskjölum um umhverfisstjórnunarkerfið skal vera að finna:

- a) umhverfisstefnu og almenn og sértæk markmið,
- b) lýsingu á gildissviði umhverfisstjórnunarkerfisins,
- c) lýsingu á helstu þáttum umhverfisstjórnunarkerfisins og samspili þeirra ásamt tilvísunum í skjöl sem þetta varða,

- d) skjöl, þ.m.t. skrár, sem gerð er krafa um í þessum alþjóðlega staðli og
- e) skjöl, þ.m.t. skrár, sem fyrirtækið/stofnunin hefur ákvarðað að séu nauðsynleg til að tryggja skilvirka áætlanagerð, rekstur og stjórnun ferla sem varða mikilvæga umhverfispætti þess/hennar.

I-A.4.5. *Skjalastýring*

Stjórna skal skjölum, sem krafist er samkvæmt umhverfisstjórnunarkerfinu og þessum alþjóðlega staðli. Skrár eru sérstök tegund skjala og skal stjórna þeim í samræmi við kröfurnar sem settar eru fram í A.5.4.

Fyrirtækið/stofnunin skal koma á, hrinda í framkvæmd og halda við verklagsreglu(m) um að:

- a) samþykka að skjöl fullnægi kröfum áður en þau eru gefin út,
- b) endurskoða og uppfæra eins og nauðsyn krefur og endursamþykka skjöl,
- c) tryggja að breytingar og núverandi endurskoðunarstaða skjala séu tilgreindar,
- d) tryggja að viðkomandi útgáfur þeirra skjala sem um ræðir séu aðgengilegar á notkunarstöðum,
- e) tryggja að gögn séu læsileg og auðþekktanleg,
- f) tryggja að utanaðkomandi skjöl, sem að mati fyrirtækisins/stofnunarinnar eru nauðsynleg vegna skipulagningar og rekstrar umhverfisstjórnunarkerfisins, séu auðkennd og dreifingu þeirra stjórnað og
- g) koma í veg fyrir að úrelt skjöl verði notuð af misgáningi og auðkenna þau á viðeigandi hátt ef þeim er haldið til haga af einhverjum ástæðum.

I-A.4.6. *Rekstrarstjórn*

Fyrirtækið/stofnunin skal skilgreina og skipuleggja þá rekstrarþætti sem tengjast skilgreindum, mikilvægum umhverfispáttum, sem eru í samræmi við umhverfisstefnu og almenn og sértæk markmið þess/hennar, til að tryggja að rekstrarþættirnir séu framkvæmdir við tilgreind skilyrði með því að:

- a) koma á, hrinda í framkvæmd og halda við skjalfestum verklagsreglum um stjórn á aðstæðum þar sem skortur á verklagsreglum gæti leitt til þess að vikið yrði frá umhverfismálastefnunni og almennu og sértæku markmiðunum,
- b) fastsetja ákvæðin um rekstur í verklagsreglurnar og
- c) koma á, hrinda í framkvæmd og halda við verklagsreglum um skilgreinda, mikilvæga umhverfispætti sem tengjast vörum og þjónustu sem fyrirtækið/stofnunin notar auk þess að veita birgjum, þ.m.t. verktakar, upplýsingar um gildandi verklagsreglur og kröfur.

I-A.4.7. *Viðbúnaður og viðbrögð við neyðarástandi*

Fyrirtækið/stofnunin skal koma á, hrinda í framkvæmd og halda við verklagsreglu(m) um að greina hugsanlegt neyðarástand og hugsanleg slys sem geta haft áhrif á umhverfið og hvernig það/hún hyggst bregðast við slíku.

Fyrirtækið/stofnunin skal bregðast við raunverulegu neyðarástandi og slysum og koma í veg fyrir tilheyrandi umhverfisáhrif eða draga úr þeim.

Fyrirtækið/stofnunin skal reglubundið rýna verklagsreglur varðandi viðbúnað og viðbrögð við neyðarástandi, einkum í kjölfar slysa eða neyðarástands, og endurskoða þær eins og með þarf.

Fyrirtækið/stofnunin skal einnig prófa slíkar verklagsreglur annað veifið sé það framkvæmanlegt.

I-A.5. Athuganir

I-A.5.1. Vöktun og mælingar

Fyrirtækið/stofnunin skal koma á, hrinda í framkvæmd og halda við verklagsreglu(m) um að vakta og mæla reglulega þá aðalþætti rekstrarins sem geta haft umtalsverð áhrif á umhverfið. Til verklagsreglnanna telst skráning upplýsinga svo hægt sé að fylgjast með árangri, viðkomandi rekstrarstjórnun og samræmi við almenn og sértæk umhverfismarkmið fyrirtækisins/stofnunarinnar.

Fyrirtækið/stofnunin skal tryggja að kvörðuð eða sannprófuð mælinga- og vöktunartæki séu notuð, að þeim sé haldið við og að haldnar séu tilheyrandi skrár.

I-A.5.2. Mat á því hvort kröfur séu uppfylltar

I-A.5.2.1. Í samræmi við skuldbindingu fyrirtækisins/stofnunarinnar um að fara að lagakröfum skal það/hún koma á, hrinda í framkvæmd og halda við verklagsreglu(m) um að meta reglubundið hvort viðeigandi lagakröfur séu uppfylltar.

Fyrirtækið/stofnunin skal halda skrár yfir niðurstöður reglubundins mats.

I-A.5.2.2. Fyrirtækið/stofnunin skal meta hvort það/hún uppfyllir aðrar kröfur sem henni ber að uppfylla. Fyrirtækinu/stofnuninni er heimilt að sameina þetta mat mati á því hvort farið sé að þeim lagakröfum sem um getur í A.5.2.1 eða koma á sérstökum verklagsreglum.

Fyrirtækið/stofnunin skal halda skrár yfir niðurstöður reglubundins mats.

I-A.5.3. Ósamræmi, úrbætur og forvarnastarf

Fyrirtækið/stofnunin skal koma á, hrinda í framkvæmd og halda við verklagsreglu(m) um viðbrögð við raunverulegu og hugsanlegu ósamræmi og um úrbætur og forvarnastarf. Í verklagsreglu(m) skulu skilgreindar kröfur um:

- að skilgreina og leiðrétta ósamræmi og gera ráðstafanir til að draga úr umhverfisáhrifum vegna þess,
- að rannsaka ósamræmi, komast að ástæðu(m) þess og gera ráðstafanir til að koma í veg fyrir að það endurtaki sig,
- að meta nauðsyn aðgerða til að koma í veg fyrir ósamræmi og hrinda í framkvæmd viðeigandi aðgerðum til að koma í veg fyrir að það eigi sér stað,
- að skrá niðurstöður aðgerða til úrbóta og forvarna og
- að meta árangur af þeim aðgerðum til úrbóta og forvarna sem gripið hefur verið til. Aðgerðirnar, sem gripið er til, skulu vera í réttu hlutfalli við umfang vandamálsins og umhverfisáhrifin sem af því hljóta.

Fyrirtækið/stofnunin skal tryggja að allar nauðsynlegar breytingar séu gerðar á skjalahaldi umhverfisstjórnunarkerfisins.

I-A.5.4. Stýring skráa

Fyrirtækið/stofnunin skal koma á og halda við skrá ein og nauðsyn krefur til að sýna fram á farið sé að kröfum umhverfisstjórnunarkerfis þess/hennar og þessa alþjóðlega staðals og til að sýna fram á þann árangur sem náðst hefur.

Fyrirtækið/stofnunin skal koma á, hrinda í framkvæmd og halda við verklagsreglu(m) um auðkenningu, geymslu, verndun, heimt, varðveislu og förgun skráa.

Skrár skulu jafnan vera læsilegar, auðþekkjanlegar og rekjanlegar.

I-A.5.5. *Innri úttekt*

Fyrirtækið/stofnunin skal tryggja að innri úttekt fari fram á umhverfisstjórnunarkerfinu með reglulegu millibili til að:

- a) ganga úr skugga um að:
  - umhverfisstjórnunarkerfið sé í samræmi við framkvæmdaáætlunina um stjórnun umhverfismála, þ.m.t. kröfur þessa alþjóðlega staðals, og
  - rétt hafi verið staðið að framkvæmd umhverfisstjórnunarkerfisins og því hafi verið haldið við og
- b) veita stjórnendum upplýsingar um niðurstöður úttekta.

Fyrirtækið/stofnunin skal skipuleggja úttektina hverju sinni, koma henni á, hrinda henni í framkvæmd og halda henni við með hliðsjón af þýðingu starfseminnar fyrir umhverfið og niðurstöðum fyrri úttekta.

Verklagsreglum um úttekt skal komið á, hrundið í framkvæmd og haldið við og skulu þær taka til:

- ábyrgðar og krafna í tengslum við skipulagningu og framkvæmd úttektar, birtingu niðurstaðna og viðhald tilheyrandi skráa,
- ákvörðunar á viðmiðunum úttektarinnar, gildissviði, tíðni og aðferðum.

Val á úttektarmönnum og framkvæmd úttektarinnar skal tryggja hlutlægni og óhlutdrægni við úttektina.

I-A.6. *Rýni stjórnenda*

Yfirstjórn skal, með ákveðnu millibili, rýna umhverfisstjórnunarkerfi fyrirtækisins/stofnunarinnar til að tryggja að það henti áfram til tilætlaðra nota og sé fullnægjandi og skilvirk. Í rýninni skal m.a. meta tækifæri til úrbóta og nauðsyn breytinga á umhverfisstjórnunarkerfinu, þ.m.t. umhverfisstefna og almenn og sértæk umhverfismarkmið.

Varðveita skal skrár um rýni stjórnenda.

Rýni stjórnenda skal taka til:

- a) niðurstaðna innri úttektar og mats á því hvort lagalegar kröfur og aðrar kröfur, sem fyrirtækið/stofnunin hefur samþykkt, hafa verið uppfylltar,
- b) orðsendinga frá hagsmunaaðilum utan fyrirtækisins/stofnunarinnar, þ.m.t. kvartanir,
- c) árangurs fyrirtækisins/stofnunarinnar í umhverfismálum,
- d) þess að hve miklu leyti almenn og sértæk markmið hafa náðst,
- e) stöðu úrbóta og forvarnastarfs,
- f) framhaldsaðgerða eftir fyrri rýni stjórnenda,

- g) breytinga á kringumstæðum, t.d. þróunar lagalegra krafna og annarra krafna sem tengjast umhverfisþáttum fyrirtækisins/stofnunarinnar, og
- h) ráðlegginga um úrbætur.

Niðurstöður úr rýni stjórnenda skulu taka til allra ákvarðana og aðgerða í tengslum við hugsanlegar breytingar á umhverfisstefnu, almennum og sértækum markmiðum og öðrum þáttum umhverfisstjórnunarkerfisins í samræmi við skuldbindinguna um stöðugar úrbætur.

SKRÁ YFIR INNLENDAR STAÐLASTOFNANIR

BE: IBN/BIN (Institut belge de normalisation/Belgisch Instituut voor Normalisatie)

CZ: ČNI (Český normalizační institut)

DK: DS (Dansk Standard)

DE: DIN (Deutsches Institut für Normung e.V.)

EE: EVS (Eesti Standardikeskus)

EL: ELOT (Ελληνικός Οργανισμός Τυποποίησης)

ES: AENOR (Asociación Española de Normalización y Certificación)

FR: AFNOR (Association française de normalisation)

IE: NSAI (National Standards Authority of Ireland)

IT: UNI (Ente Nazionale Italiano di Unificazione)

CY: Κυπριακός Οργανισμός Προώθησης Ποιότητας

LV: LVS (Latvijas Standarts)

LT: LST (Lietuvos standartizacijos departamentas)

LU: SEE (Service de l'Energie de l'Etat) (Luxembourg)

HU: MSZT (Magyar Szabványügyi Testület)

MT: MSA (Awtorità Maltija dwar l-Istandards/Malta Standards Authority)

NL: NEN (Nederlands Normalisatie-Instituut)

AT: ON (Österreichisches Normungsinstitut)

PL: PKN (Polski Komitet Normalizacyjny)

PT: IPQ (Instituto Português da Qualidade)

SI: SIST (Slovenski inštitut za standardizacijo)

SK: SÚTN (Slovenský ústav technickej normalizácie)

FI: SFS (Suomen Standardisoimisliitto ry.)

SE: SIS (Swedish Standards Institute)

UK: BSI (British Standards Institution).“

REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (EB) nr. 166/2006

2009/EES/25/39

frá 18. janúar 2006

um að koma á fót Evrópuskrá yfir losun og flutning mengunarefna og um breytingu á tilskipunum ráðsins 91/689/EBE og 96/61/EB (*)

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFAR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum l. mgr. 175. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópubandalaganna ⁽¹⁾,

að höfðu samráði við svæðanefndina,

í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Samkvæmt sjöttu aðgerðaáætluninni, sem samþykkt var með ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 1600/2002/EB ⁽³⁾, skal stuðla að greiðum aðgangi borgaranna að upplýsingum um ástand og horfur á sviði umhverfismála í tengslum við félagslegar og efnahagslegar horfur og horfur í heilbrigðismálum auk þess sem stuðla skal að bættri umhverfisvitund almennings.

2) Í alþjóðasamningi efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu (UNECE) um aðgang að upplýsingum, þátttöku almennings í ákvarðanatöku og aðgang að réttlátri málsmæðferð í umhverfismálum (hér á eftir nefndur „Árósasamningurinn“), sem Evrópubandalagið undirritaði 25. júní 1998, er tekið fram að aukinn, almennur aðgangur að upplýsingum um umhverfismál og miðlun þeirra stuðli að sterkari umhverfisvitund, frjálsum skoðanaskiptum og virkari þátttöku almennings þegar kemur að töku ákvarðana í umhverfismálum og stuðli að lokum að bættu umhverfi.

3) Skrár yfir losun og flutning mengunarefna (hér á eftir nefndar „skrár yfir losun og flutninga mengunarefna“) eru kostnaðarhagkvæm tæki sem stuðla að því að bæta árangur í umhverfismálum, veita almenningi aðgang að upplýsingum um losun mengunarefna og flutning mengunarefna og úrgangs af vettvangi og nýstast þegar fylgst er með horfum, þegar sýnt er fram á árangur í því að draga úr mengun, við eftirlit með því að farið sé að tilgreindum alþjóðasamningum, við forgangsroðun og þegar meta skal árangur af stefnu og áætlunum Bandalagsins og einstakra ríkja þess.

4) Með samþættri og samfelldri skrá yfir losun og flutning mengunarefna verður til traustur gagnagrunnur til samanburðar og ákvarðanatöku í umhverfismálum í framtíðinni fyrir almenning, iðnað, vísindamenn, tryggingafélög, staðaryfirvöld, frjáls félagasamtök og aðra þá sem taka ákvarðanir.

5) Hinn 21. maí 2003 undirritaði Evrópubandalagið bókun efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu um skrár yfir losun og flutning mengunarefna (hér á eftir nefnd „bókunin“). Ákvæði í löggjöf Bandalagsins skulu vera í samræmi við þá bókun svo að Bandalagið geti tekið þátt í henni.

6) Evrópuskrá yfir losun mengandi efna (EPER) var komið á fót með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/479/EB ⁽⁴⁾. Bókunin byggist á sömu meginreglum og Evrópuskrá yfir losun mengandi efna en gengur lengra þar eð hún felur í sér kröfu um skýrslugjöf um fleiri mengunarefni, fleiri atvinnugreinar, losun á landi, losun frá dreifðum upptökum og flutninga af vettvangi.

7) Markmiðin, sem leitast er við að ná með Evrópuskrá yfir losun og flutning mengunarefna, nást einungis ef fyrir liggja áreiðanleg og samanburðarhæf gögn. Fullnægjandi samþæfing gagnaöflunar- og gagnaflutningskerfisins er því nauðsynleg til að tryggja gæði og samanburðarhæfi gagnanna. Í samræmi við ákvæði bókunarinnar skal Evrópuskráin yfir losun og flutning mengunarefna þannig úr garði gerð að aðgangur almennings að henni á Netinu verði svo auðveldur sem framast er kostur. Upplýsingar um losun og flutninga skulu vera auðfundnar, jafnt í heild sem hverjar fyrir sig, þannig að nálgast megi sem mest af þeim innan hæfilegs tíma.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 33, 4.2.2006, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 58/2007 frá 8. júní 2007 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 48, 11.10.2007, p. 15.

⁽¹⁾ Álit frá 6. apríl 2005 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum).

⁽²⁾ Álit Evrópuþingsins frá 6. júlí 2005 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum) og ákvörðun ráðsins frá 2. desember 2005.

⁽³⁾ Stjtið. ESB L 242, 10.9.2002, bls. 1.

⁽⁴⁾ Stjtið. ESB L 192, 28.7.2000, bls. 36.

- 8) Til að stuðla enn frekar að því markmiði að greiða fyrir aðgangi borgaranna að upplýsingum um ástand og horfur í umhverfismálum og stuðla að aukinni, almennri umhverfisvitund skulu vera tenglar í Evrópuskránni yfir losun og flutning mengunarefna á svipaða gagnagrunna í aðildarríkjunum, í löndum utan Bandalagsins og hjá alþjóðastofnunum.
- 9) Í Evrópuskránni um losun og flutning mengunarefna skal einnig, í samræmi við bókunina, vera að finna upplýsingar um sértækar aðgerðir um förgun úrgangs sem tilgreina skal sem losun á landi. Endurnýting á borð við dreifingu seyru eða húsdýraáburðar er ekki tilgreind samkvæmt þessum flokki.
- 10) Til að ná því markmiði Evrópuskrárinnar um losun og flutning mengunarefna að almenningi séu veittar áreiðanlegar upplýsingar og að ákvarðanir grundvallist á þekkingu er nauðsynlegt að kveða á um hæfilega en stranga tímaramma fyrir gagnaöflun og skýrslugjöf. Þetta er einkum mikilvægt að því er varðar skýrslugjöf aðildarríkanna til framkvæmdastjórnarinnar.
- 11) Skýrslugjöf um losun frá rekstrareiningum í iðnaði er vel þekkt verklagsregla í mörgum aðildarríkjunum en skýrslugjöfin er ekki ætíð samræmd, fullnægjandi eða samanburðarhæf. Eftir því sem við á skal bæta skýrslugjöf um losun frá dreifðum upptökum til að gera þeim sem taka ákvarðanir kleift að setja losunina í viðeigandi samhengi og velja árangursríkustu lausnina til að draga úr mengun.
- 12) Gögn sem aðildarríkin senda skulu vera vönduð, einkum að því er varðar heilleika, samræmi og trúverðugleika. Miklu skiptir að viðleitni rekstraraðila og aðildarríkja til að auka gæði tilgreindra gagna verði samhfæð í framtíðinni. Framkvæmdastjórnin mun því hefja vinnu við gæðatryggingu ásamt aðildarríkjunum.
- 13) Í samræmi við Árósasamninginn skal almenningi heimilaður aðgangur að upplýsingum í Evrópuskránni um losun og flutning mengunarefna án þess að hagsmunir séu tilgreindir, einkum með því að sjá til þess að á Netinu sé beinn og greiður aðgangur að Evrópuskránni.
- 14) Aðgangur að upplýsingum úr Evrópuskránni um losun og flutning mengunarefna skal vera ótakmarkaður og undantekningar frá þessari reglu koma því aðeins til greina að skýr heimild sé fyrir þeim í gildandi löggjöf Bandalagsins.
- 15) Í samræmi við Árósasamninginn skal tryggja þátttöku almennings í frekari þróun Evrópuskrárinnar um losun og flutning mengunarefna með því að honum sé snemma í ferlinu gefinn raunhæfur möguleiki á að leggja fram athugasemdir, upplýsingar, greiningu eða skoðanir, sem skipta máli fyrir ferlið, við ákvarðanatökuna. Umsækjendur skulu eiga þess kost að fara fram á að aðgerðir eða aðgerðaleysi opinberra yfirvalda í tengslum við beiðni verði endurskoðuð á stjórnsýslustigi eða fyrir dómstólum.
- 16) Til að auka gagnsemi og áhrif Evrópuskrárinnar um losun og flutning mengunarefna skulu framkvæmdastjórnin og aðildarríkin vinna saman að því að útbúa leiðbeiningar til að greiða fyrir framkvæmd Evrópuskrárinnar, auka vitund almennings og veita viðeigandi og tímabæra tækniaðstoð.
- 17) Samþykkja skal nauðsynlegar ráðstafanir til framkvæmdar þessari reglugerð í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28 júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið ⁽¹⁾.
- 18) Þar eð markmið fyrirhuguðu aðgerðanna, þ.e. að auka aðgang almennings að umhverfisupplýsingum með stofnun samþætts, rafræns gagnagrunns sem nær til alls Bandalagsins, næst ekki nægilega vel í aðildarríkjunum vegna þess að þörfin fyrir samanburðarhæfi gagna í þeim kallar á mikla samræmingu og að það markmið næst betur á vettvangi Bandalagsins er Bandalaginu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við dreifðisregluna í 5. gr. sáttmálans. Í samræmi við meðalhöfsregluna, eins og sett er fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari reglugerð til að ná megi því markmiði.
- 19) Til að einfalda kröfur um skýrslugjöf skal breyta tilskipun ráðsins 91/689/EBE frá 12. desember 1991 um hættulegan úrgang ⁽²⁾ og tilskipun ráðsins 96/61/EB frá 24. september 1996 um samþætтар mengunarvarnir og eftirlit með mengun ⁽³⁾.
- 20) Markmið Evrópuskrárinnar um losun og flutning mengunarefna er m.a. að upplýsa almenning um mikla losun mengunarefna sem einkum má rekja til starfsemi sem fellur undir tilskipun 96/61/EB. Af þeim sökum skal, samkvæmt þessari reglugerð, veita almenningi upplýsingar um losun frá stöðvum sem falla undir I. viðauka þeirrar tilskipunar.
- 21) Til að komast hjá tvöfaldri skýrslugjöf er heimilt, samkvæmt bókuninni, að fella skráningarkerfi fyrir losun og flutning mengunarefna, að svo miklu leyti sem kostur er, inn í fyrirliggjandi upplýsingalindir, t.d. skýrslugjafarkerfi í tengslum við starfsleyfi. Í samræmi við bókunina skulu ákvæði þessarar reglugerðar hvorki hafa áhrif á rétt aðildarríkanna til að halda eða taka upp viðtækari skrá um losun og flutning mengunarefna né skrá sem er aðgengilegri almenningi en krafist er samkvæmt bókuninni.

⁽¹⁾ Stjótið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

⁽²⁾ Stjótið. EB L 377, 31.12.1991, bls. 20. Tilskipuninni var breytt með tilskipun 94/31/EB (Stjótið. EB L 168, 2.7.1994, bls. 28).

⁽³⁾ Stjótið. EB L 257, 10.10.1996, bls. 26. Tilskipuninni var síðast breytt með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1882/2003 (Stjótið. ESB L 284, 31.10.2003, bls. 1).

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Viðfang

Með þessari reglugerð er komið á fót samþættri skrá um losun og flutning mengunarefna á vettvangi Bandalagsins (hér á eftir nefnd „Evrópuskráin um losun og flutning mengunarefna“) í formi rafræns gagnagrunns sem er aðgengilegur almenningi og settar reglur um rekstur hennar í því skyni að framkvæma ákvæði bókunar efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu um losun og flutning mengunarefna (hér á eftir nefnd „bókunin“), greiða fyrir þátttöku almennings þegar teknar eru ákvarðanir um umhverfismál og stuðla að því að draga úr mengun umhverfisins og koma í veg fyrir hana.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- 1) „almennitur“: einn eða fleiri einstaklingar eða lögaðilar og, í samræmi við innlenda löggjöf eða venju, samtök þeirra, félög eða hópar,
- 2) „lögðætt yfirvald“: yfirvald eða yfirvöld einstakra ríkja eða annar þar til bær aðili, einn eða fleiri, sem tilnefndur er af aðildarríkjunum,
- 3) „stöð“: staðbundin tæknieining þar sem fram fer ein eða fleiri tegundir starfsemi sem er getið í I. viðauka og öll önnur starfsemi sem gæti haft áhrif á losun og mengun og tengist með beinum og tæknilegum hætti þeirri starfsemi sem fer fram á staðnum,
- 4) „rekstrareining“: ein eða fleiri stöðvar á sama stað sem sami einstaklingur eða lögaðili rekur,
- 5) „staður“: landfræðileg staðsetning rekstrareiningarinnar,
- 6) „rekstraraðili“: einstaklingur eða lögaðili sem rekur eða stýrir rekstrareiningu eða, þar sem kveðið er á um slíkt í landslögum, hefur fengið í hendur fjárhagslegt úrskurðarvald yfir tæknilegri starfsemi rekstrareiningarinnar,
- 7) „skýrslugjafarar“: það almanaksár sem söfnun gagna um losun mengunarefna og flutning þeirra af vettvangi miðast við,
- 8) „efni“: öll frumefni og efnasambönd þeirra, að undanskildum geislavirkum efnum,

- 9) „mengunarefni“: efni eða hópur efna sem geta haft skaðleg áhrif á umhverfið eða heilbrigði manna vegna eiginleika sinna og ef þau komast í snertingu við umhverfið,
- 10) „losun“: það að mengunarefni komast á einhvern hátt í snertingu við umhverfið af mannavöldum, hvort sem er viljandi eða óviljandi, kerfisbundið eða ókerfisbundið, t.d. við að fara til spillis eða losna út, við sleppingu, inndælingu eða förgun eða þegar þeim er komið í lög á annan hátt, eða um fráveitukerfi þar sem skólpið er ekki hreinsað að lokum,
- 11) „flutningur af staðnum“: flutningur út fyrir mörk rekstrareiningar á úrgangi sem ætlaður er til endurnýtingar eða förgunar og á mengunarefnum í skólpi sem ætlað er til hreinsunar,
- 12) „dreifð upptök“: mörg smá eða dreifð upptök sem mengunarefni geta losnað úr og borist í jörð, andrúmsloft eða vatn en sameiginleg áhrif þeirra geta verið umtalsverð þar þótt óhægt sé um vik að taka saman skýrslur fyrir hver upptök um sig,
- 13) „úrgangur“: hvers kyns efni eða hlutur eins og þau eru skilgreind í a-lið 1. gr. tilskipunar ráðsins 75/442/EBE frá 15. júlí 1975 um úrgang⁽¹⁾,
- 14) „hættulegur úrgangur“: hvers kyns efni eða hlutur eins og þau eru skilgreind í 4. mgr. 1. gr. tilskipunar 91/689/EBE,
- 15) „skólpi“: þéttbýlis-, heimilis- og iðnaðarskólpi eins og það er skilgreint í 1., 2. og 3. mgr. 2. gr. tilskipunar ráðsins 91/271/EBE frá 21. maí 1991 um hreinsun skólps frá þéttbýli⁽²⁾ og hvers kyns annað notað vatn sem fellur undir reglur Bandalagsins vegna þeirra efna eða hluta sem það inniheldur,
- 16) „förgun“: hvers kyns aðgerðir sem kveðið er á um í II. viðauka A við tilskipun 75/442/EBE,
- 17) „endurnýting“: hvers kyns aðgerðir sem kveðið er á um í II. viðauka B við tilskipun 75/442/EBE.

3. gr.

Efni Evrópuskrárinnar yfir losun og flutning mengunarefna

Í Evrópuskránni yfir losun og flutning mengunarefna skulu vera upplýsingar um:

- a) losun mengunarefna sem um getur í a-lið 1. mgr. 5. gr. og skal tilgreina hana í skýrslu rekstraraðila rekstrareininganna, sem reka starfsemina sem talin er upp í I. viðauka,

(¹) Stjótið. EBE L 194, 25.7.1975, bls. 39. Tilskipuninni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1882/2003.

(²) Stjótið. EBE L 135, 30.5.1991, bls. 40. Tilskipuninni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1882/2003.

b) flutning úrgangs af staðnum sem um getur í b-lið 1. mgr. 5. gr. og flutning mengunarefna í skólpi sem um getur í c-lið 1. mgr. 5. gr. en slíkan flutning skulu rekstraraðilar rekstrareininganna, sem sinna starfseminni sem talin er upp í I. viðauka, tilgreina í skýrslu sinni,

c) losun mengunarefna frá dreifðum upptökum sem um getur í 1. mgr. 8. gr., liggi slíkar upplýsingar fyrir.

4. gr.

Hönnun og skipulag

1. Framkvæmdastjórnin skal birta Evrópuskrána yfir losun og flutning mengunarefna og kynna gögnin í heild og hver fyrir sig svo að hægt sé að leita að losun og flutningi og greina hvort tveggja eftir:

- a) rekstrareiningu, þ.m.t. móðurfélag rekstrareiningarinnar eftir atvikum, og landfræðilegri staðsetningu, þ.m.t. vatnasvið,
- b) starfsemi,
- c) því hvar þetta á sér stað innan einstakra aðildarríkja eða á vettvangi Bandalagsins,
- d) mengunarefni eða úrgangi, eftir því sem við á,
- e) hverju umhverfshólfi fyrir sig (andrúmslofti, vatni, landi) sem mengunarefnið er losað í,
- f) flutningi úrgangs af staðnum ásamt ákvörðunarstað, eftir því sem við á,
- g) flutningi mengunarefna í skólpi af staðnum,
- h) dreifðum upptökum,
- i) eiganda eða rekstraraðila rekstrareiningarinnar.

2. Evrópuskráin yfir losun og flutning mengunarefna skal þannig úr garði gerð að aðgangur almennings á Netinu og eftir öðrum rafrænum leiðum verði stöðugur, greiður og eins auðveldur og framast er kostur. Við hönnun skrárinnar skal taka tillit til hugsanlegrar stækkunar hennar í framtíðinni og hún skal innihalda öll gögn sem lögð hafa verið fram fyrir a.m.k. tíu síðustu fyrri skýrslugjafarár.

3. Í Evrópuskránni yfir losun og flutning mengunarefna skulu vera tenglar á eftirfarandi:

- a) skrár einstakra aðildarríkja yfir losun og flutning mengunarefna,
- b) aðra gagnagrunna sem eru aðgengilegir almenningi, skipta máli og tengjast skránum yfir losun og flutning mengunarefna, m.a. landsskrám annarra ríkja sem aðilar eru að bókuninni og, þar sem kostur er, skráum annarra ríkja,

c) vefsetur rekstrareininga, ef þau eru til, og rekstrareiningarnar hafa komið upp tenglum á þær.

5. gr.

Skýrslugjöf rekstraraðila

1. Rekstraraðili hvernar rekstrareiningar, þar sem fram fer ein eða fleiri tegundir starfsemi, sem tilgreind er í I. viðauka, sem fer yfir þröskuldsgildin fyrir afkastagetu sem þar eru tilgreind, skal tilkynna magnið lögbæru yfirvaldi ár hvert og tilgreina hvort upplýsingarnar eru byggðar á mælingu, útreikningi eða mati á eftirfarandi:

- a) losun allra mengunarefna, sem tilgreind eru í II. viðauka og fara yfir þröskuldsgildin sem þar eru tilgreind, í andrúmsloft, vatn og land,
- b) flutningi af staðnum á hættulegum úrgangi, sem nemur meira en 2 tonnum á ári, eða hættulausum úrgangi, sem nemur meira en 2000 tonnum á ári og er ætlaður til hvers kyns endurnýtingar eða förgunar, að frátalinni förgun sem felur í sér meðhöndlun á landi og dælingu djúpt niður í jarðlög sem um getur í 6. gr., og skal tilgreina það með „R“ ef úrgangurinn er ætlaður til endurnýtingar en „D“ ef hann er ætlaður til förgunar og sé ætlunin að flytja hættulegan úrgang yfir landamæri skal heiti og heimilisfang endurnýtis (recoverer) eða fargara (disposer) úrgangsins koma fram, svo og raunverulegur endurnýtingar- eða förgunarstaður,
- c) flutningi af staðnum á öllum mengunarefnum í skólpi sem tilgreind eru í II. viðauka og ætluð til meðhöndlunar þar sem farið er yfir þröskuldsgildið sem er tilgreint í 1. dálki b í II. viðauka.

Rekstraraðili hvernar rekstrareiningar, þar sem fram fer ein eða fleiri tegundir starfsemi, sem tilgreind er í I. viðauka, sem fer yfir þröskuldsgildin fyrir afkastagetu, sem þar eru tilgreind, skal senda lögbæru yfirvaldi upplýsingarnar sem sanngreina rekstrareininguna í samræmi við III. viðauka nema lögbæra yfirvaldið hafi þegar aðgang að upplýsingunum.

Ef fram kemur að gögn séu byggð á mælingum eða útreikningi skal gera grein fyrir greiningaraðferðinni og/eða reikniðferðinni.

Með losuninni, sem um getur í II. viðauka og tilgreind er skv. a-lið þessarar málsgreinar, er átt við hvers kyns losun frá öllum upptökum á svæði rekstrareiningarinnar sem tilgreind eru í I. viðauka.

2. Upplýsingarnar, sem um getur í 1. mgr., skulu fela í sér upplýsingar um heildarlosun og -flutning vegna allrar starfsemi, hvort sem hún er af ásettu ráði eða af slynsni og hvort sem hún er venjubundin eða ekki.

Þegar rekstraraðilar veita þessar upplýsingar skulu þeir tilgreina öll gögn um losun af slysi, liggi þær upplýsingar fyrir.

3. Rekstraraðili hverrar rekstrareiningar skal hæfilega oft safna nauðsynlegum upplýsingum til að ákvarða megi hvaða losun og flutningar rekstrareiningarinnar af staðnum falla undir kröfur um skýrslugjöf skv. 1. mgr.

4. Þegar rekstraraðili semur skýrsluna skal hann nota bestu fánlegu upplýsingar, sem geta m.a. verið vöktunargögn, losunarstuðlar, upplýsingar úr massajafnvægisjöfnum eða óbeinni vöktun eða aðrir útreikningar, verkfræðileg álit og upplýsingar fengnar með öðrum aðferðum í samræmi við 1. mgr. 9. gr. og alþjóðlega viðurkennda aðferðafræði, þegar þær liggja fyrir.

5. Rekstraraðili hverrar rekstrareiningar skal sjá til þess að skrár yfir gögn, sem upplýsingar voru fengnar úr, séu aðgengilegar lögbærum yfirvöldum í aðildarríkinu í fimm ár frá og með lokum skýrslugjafarársins. Í skránum skal einnig koma fram lýsing á þeim aðferðum sem var beitt við gagnaöflun.

6. gr.

Losun á landi

Einungis rekstraraðili rekstrareiningarinnar, þar sem úrgangurinn verður til, skal tilkynna losun hans sem losun á landi ef um er að ræða úrgang sem notaður er til „meðhöndlunar í jarðvegi“ eða „dælingar djúpt niður í jarðlög“ eins og tilgreint er í II. viðauka A við tilskipun 75/442/EBE.

7. gr.

Skýrslugjöf aðildarríkja

1. Með hliðsjón af kröfunum í 2. og 3. mgr. þessarar greinar skulu aðildarríkin fastsetja dagsetningu þegar rekstraraðilar skulu í síðasta lagi leggja fram hjá lögbæru yfirvaldi öll gögnin sem um getur í 1. og 2. mgr. 5. gr. og upplýsingarnar sem um getur í 3., 4. og 5. mgr. 5. gr.

2. Aðildarríki skulu leggja fram hjá framkvæmdastjórninni öll gögnin, sem um getur í 1. og 2. mgr. 5. gr., á rafrænan hátt og á sniðinu sem sett er fram í III. viðauka og innan eftirfarandi tímamarka:

- a) fyrir fyrsta skýrslugjafarárið: innan 18 mánaða frá lokum skýrslugjafarársins,
- b) fyrir öll skýrslugjafarár þar á eftir: innan fimmtán mánaða frá lokum skýrslugjafarársins. Fyrsta skýrslugjafarárið skal vera 2007.

3. Með aðstoð Umhverfisstofnunar Evrópu skal framkvæmdastjórnin fella upplýsingarnar, sem fram koma í skýrslum aðildarríkjanna, inn í Evrópuskrána um losun og flutning mengunarefna innan eftirfarandi tímamarka:

- a) fyrir fyrsta skýrslugjafarárið: innan 21 mánaðar frá lokum skýrslugjafarársins,

- b) fyrir öll skýrslugjafarár þar á eftir: innan 16 mánaða frá lokum skýrslugjafarársins.

8. gr.

Losun frá dreifðum upptökum

1. Framkvæmdastjórnin skal, með aðstoð Umhverfisstofnunar Evrópu, tilgreina í Evrópuskránni um losun og flutning mengunarefna upplýsingar um losun frá dreifðum upptökum ef slíkar upplýsingar eru tiltækar og aðildarríkin hafa gefið um þær skýrslu.

2. Upplýsingarnar, sem um getur í 1. mgr., skulu settar þannig fram að notendur geti leitað að og fundið gögn um losun mengunarefna frá dreifðum upptökum með hæfilegri, landfræðilegri aðgreiningu og skal þar koma fram hvaða aðferðum var beitt við öflun upplýsinganna.

3. Ef framkvæmdastjórnin kemst að þeirri niðurstöðu að ekki liggi fyrir nein gögn um losun frá dreifðum upptökum skal hún gera ráðstafanir til þess að hafin verði skýrslugjöf um losun mengunarefna frá einum dreifðum upptökum eða fleiri í samræmi við verklagsregluna sem um getur í 2. mgr. 19. gr. og nota til þess alþjóðlega viðurkenndar aðferðir eftir því sem við á.

9. gr.

Gæðatrygging og gæðamat

1. Rekstraraðili hverrar rekstrareiningar, sem fellur undir skýrslugjafarkröfurnar í 5. gr., skal tryggja gæði upplýsinganna sem hann leggur fram.

2. Lögbær yfirvöld skulu meta gæði gagnanna sem rekstraraðilar rekstrareininganna, sem um getur í 1. gr., leggja fram, einkum heilleika þeirra, samræmi og trúverðugleika.

3. Framkvæmdastjórnin skal samræma vinnu við gæðatryggingu og gæðamat í samráði við nefndina sem um getur í 1. mgr. 19. gr.

4. Framkvæmdastjórnin getur samþykkt viðmiðunarreglur um vöktun losunar og skýrslugjöf um hana í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 2. mgr. 19. gr. Viðmiðunarreglurnar skulu vera í samræmi við alþjóðlega viðurkenndar aðferðir, eftir því sem við á, og í samræmi við aðra löggjöf Bandalagsins.

10. gr.

Aðgangur að upplýsingum

1. Með aðstoð Umhverfisstofnunar Evrópu skal framkvæmdastjórnin gera Evrópuskrána um losun og flutning mengunarefna aðgengilega almenningi með ókeypis miðlun á Netinu í samræmi við tímaáætlunina í 3. mgr. 7. gr.

2. Sé rafrænn aðgangur almennings að upplýsingunum í Evrópuskránni um losun og flutning mengunarefna ekki greiður skulu viðkomandi aðildarríki og framkvæmdastjórnin greiða fyrir rafrænum aðgangi að Evrópuskránni á stöðum sem eru aðgengilegir almenningi.

11. gr.

Trúnaðarkvöð

Þegar um trúnaðarupplýsingar er að ræða af hálfu aðildarríkis í samræmi við 4. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2003/4/EB frá 28. janúar 2003 um aðgang almennings að upplýsingum um umhverfismál⁽¹⁾ skal aðildarríkið, í skýrslu sinni skv. 2. mgr. 7. gr. þessarar reglugerðar fyrir viðkomandi skýrslugjafarár, tilgreina sérstaklega fyrir hverja rekstrareiningu, sem fer fram á trúnaðarkvöð, hvers kyns upplýsingum hefur verið haldið eftir og hvers vegna.

12. gr.

Þátttaka almennings

1. Framkvæmdastjórnin skal gefa almenningi raunhæf tækifæri snemma í ferlinu til þess að taka þátt í frekari þróun Evrópuskrárinnar um losun og flutning mengunarefna, þ.m.t. uppbygging færni og undirbúningur að breytingum á þessari reglugerð.

2. Almenningsur skal hafa tækifæri til að koma athugasemdum, upplýsingum, greiningu eða áliti, sem skipta máli, á framfæri innan hæfilegra tímamarka.

3. Framkvæmdastjórnin skal taka tilhlýðilegt tillit til slíkrar álitsgjafar og upplýsa almenning um þann árangur sem þátttaka hans skilar.

13. gr.

Aðgangur að réttlátri málsmeðferð

Aðgangur að réttlátri málsmeðferð í málum, sem varða aðgang almennings að upplýsingum um umhverfismál, skal tryggður í samræmi við 6. gr. tilskipunar 2003/4/EB og, eigi stofnanir Bandalagsins hlut að máli, í samræmi við 6., 7. og 8. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1049/2001 frá 30. maí 2001 um almennan aðgang að skjölum Evrópuþingsins, ráðsins og framkvæmdastjórnarinnar⁽²⁾.

14. gr.

Leiðbeiningaskjal

1. Í samráði við nefndina, sem um getur í 1. mgr. 19. gr., skal framkvæmdastjórnin semja leiðbeiningaskjal til stuðnings framkvæmd Evrópuskrárinnar um losun og flutning mengunarefna eins fljótt og unnt er og eigi síðar en fjórum mánuðum fyrir upphaf fyrsta skýrslugjafarársins.

2. Leiðbeiningaskjalið fyrir framkvæmd Evrópuskrárinnar um losun og flutning mengunarefna skal einkum fjalla um eftirfarandi atriði:

a) verklagsreglur við skýrslugjöf,

b) þau gögn sem á að tilgreina,

c) gæðatryggingu og gæðamat,

d) upplýsingar um hvers konar gögnum hefur verið haldið eftir og um ástæður þess, sé um trúnaðargögn að ræða,

e) vísun til alþjóðlega viðurkenndra aðferða við mælingu og greiningu á losun og aðferða við sýnatöku,

f) upplýsingar um móðurfélög,

g) kóðun starfsemi skv. I. viðauka þessarar reglugerðar og tilskipun 96/61/EB.

15. gr.

Vitundarvakning

Framkvæmdastjórnin og aðildarríkin skulu stuðla að aukinni vitund almennings um Evrópuskrána um losun og flutning mengunarefna og sjá til þess að þeir sem vilja fá aðgang að Evrópuskránni fái leiðsögn og aðstoð við að skilja og nota upplýsingarnar sem þar er að finna.

16. gr.

Viðbótarupplýsingar sem aðildarríkin eiga að leggja fram

1. Í stakri skýrslu, sem byggð er á upplýsingum frá þremur síðustu skýrslugjafarárum sem afhenda ber á þriggja ára fresti ásamt gögnum sem lögð eru fram skv. 7. gr., skulu aðildarríkin tilkynna framkvæmdastjórninni um aðgerðir og ráðstafanir sem gerðar hafa verið að því er varðar eftirfarandi atriði:

a) kröfur skv. 5. gr.,

b) gæðatryggingu og gæðamat skv. 9. gr.,

c) aðgang að upplýsingum skv. 2. mgr. 10. gr.,

d) aðgerðir til vitundarvakningar skv. 15. gr.,

e) trúnaðarkvöð að því er varðar upplýsingar skv. 11. gr.,

f) viðurlög skv. 20. gr. og reynslu af beitingu þeirra.

⁽¹⁾ Stjótið. ESB L 41, 14.2.2003, bls. 26.

⁽²⁾ Stjótið. EB L 145, 31.5.2001, bls. 43.

2. Til að greiða fyrir skýrslugjöf aðildarríkjanna, sem um getur í 1. mgr., skal framkvæmdastjórnin leggja fram tillögu að spurningalista sem samþykkja skal í samræmi við málsmæðferðina í 2. mgr. 19. gr.

17. gr.

Athugun af hálfu framkvæmdastjórnarinnar

1. Framkvæmdastjórnin skal fara yfir upplýsingarnar sem aðildarríkin leggja fram skv. 7. gr. og birta á þriggja ára fresti skýrslu, að höfðu samráði við aðildarríkin, sem byggð er á upplýsingum þriggja síðustu skýrslugjafarára og skal hún birt sex mánuðum eftir að upplýsingarnar hafa verið kynntar á Netinu.

2. Skýrslan skal lögð fram hjá Evrópuþinginu og ráðinu ásamt mati á rekstri Evrópuskrárinnar um losun og flutning mengunarefna.

18. gr.

Breytingar á viðaukunum

Allar breytingar:

a) sem eru nauðsynlegar til að laga II. eða III. viðauka við þessa reglugerð að framförum á sviði vísinda og tækni

eða

b) sem eru gerðar á II. og III. viðauka við þessa reglugerð eftir að fundur aðila að bókuninni hefur samþykkt breytingu á viðaukunum við bókunina,

skulu samþykktar í samræmi við málsmæðferðina, sem um getur í 2. mgr. 19. gr.

19. gr.

Nefndarmeðferð

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar.

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 5. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.

Fresturinn, sem kveðið er á um í 6. mgr. 5. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera þrír mánuðir.

20. gr.

Viðurlög

1. Aðildarríkin skulu setja reglur um viðurlög við brotum gegn ákvæðum þessarar reglugerðar og gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að þeim sé beitt. Viðurlögin skulu vera skilvirk, í réttu hlutfalli við brotið og hafa letjandi áhrif.

2. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um þessi ákvæði eigi síðar en einu ári eftir gildistöku þessarar reglugerðar og skulu tilkynna án tafar um síðari breytingar sem hafa áhrif á þau.

21. gr.

Breytingar á tilskipunum 91/689/EBE og 96/61/EB

1. Ákvæði 3. mgr. 8. gr. tilskipunar 91/689/EBE falli brott.

2. Ákvæði 3. mgr. 15. gr. tilskipunar 96/61/EB falli brott.

22. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Strassborg 18. janúar 2006.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

J. BORRELL FONTELLES

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

H. WINKLER

forseti.

I. VIÐAUKI

Starfsemi

Nr.	Starfsemi	Þröskuldsgildi fyrir afkastagetu
1.	Orkugeiri	
a)	Jarðolíu- og gashreinsunarstöðvar	* (¹)
b)	Gösunar- og þéttingarstöðvar	*
c)	Varmaorkuver og önnur brennsluver	þar sem varmaaflið er 50 megavött (MW)
d)	Koksofnar	*
e)	Kolavölsunarstöðvar	þar sem afkastagetan er 1 tonn á klukkustund
f)	Stöðvar til framleiðslu á kolaafurðum og föstu, reyklösu eldsneyti	*
2.	Framleiðsla og vinnsla málma	
a)	Stöðvar þar sem málmgrýti (þ.m.t. málmgrýti sem inniheldur brennistein) er hreinsað með bruna eða glæðingu	*
b)	Stöðvar til framleiðslu á hrájárni og stáli (fyrsta og önnur bræðsla), þ.m.t. samfelld málmsteypa	þar sem afkastagetan er 2,5 tonn á klukkustund
c)	Stöðvar til vinnslu málma sem innihalda járn:	
i.	Heitvölsunarstöðvar	þar sem afkastagetan er 20 tonn af hrástáli á klukkustund
ii.	Smiðjur með hömrum	þar sem slagkraftur hvers hamars er meiri en 50 kilójúl við meira en 20 MW varmamyndun
iii.	Varnarhúðun með bræddum málmum	þar sem vinnslugetan er 2 tonn af hrástáli á klukkustund
d)	Málmsteypusmiðjur fyrir járnkennda málma	þar sem afkastagetan er 20 tonn á dag
e)	Stöðvar:	
i.	til framleiðslu hrámálms, sem inniheldur ekki járn, úr grýti, hreinsuðu málmgrýti eða afleiddu hráefni fer fram með málmvinnsluaðferðum, efnafræðilegum aðferðum eða rafgreiningaraðferðum	*
ii.	til bræðslu, þ.m.t. framleiðsla á málmblandi, á járnlausum málmum, einnig endurnýttum vörum (hreinsun, steypa í steypusmiðjum o.s.frv)	þar sem bræðsluafköst eru 4 tonn á dag fyrir blý og kadmíum og 20 tonn á dag fyrir alla aðra málma
f)	Stöðvar til yfirborðsmeðferðar málma og plastefna með rafgreiningar- eða efnafræðilegum ferlum	ef rúmmál meðferðarkeranna svarar til 30 m ³
3.	Jarðefnaiðnaður	
a)	Námuvinnsla neðanjarðar og tengd starfsemi	*
b)	Vinnsla í opnum námum og grjótnám	ef yfirborð svæðisins, þar sem virk námuvinnsla fer fram, svarar til 25 hektara
c)	Stöðvar til framleiðslu á:	
i.	sementsgjalli í hverfiofnum	þar sem afkastagetan er 500 tonn á dag
ii.	kalki í hverfiofnum	þar sem afkastagetan er 50 tonn á dag
iii.	sementsgjalli eða kalki í öðrum ofnum	þar sem afkastagetan er 50 tonn á dag
d)	Stöðvar til vinnslu asbests og framleiðslu vara sem eru að stofni til úr asbesti	*

Nr.	Starfsemi	Þröskuldsgildi fyrir afkastagetu
e)	Stöðvar til framleiðslu á gleri, þ.m.t. trefjagler	þar sem bræðslugetan er 20 tonn á dag
f)	Stöðvar til bræðslu jarðefna, þ.m.t. framleiðsla steinullar	þar sem bræðslugetan er 20 tonn á dag
g)	Stöðvar til framleiðslu á leirvörum með brennslu, einkum þakflísum, múrsteinum, eldföstum múrsteinum, flísum, leirmunum eða postulíni	þar sem framleiðslugetan er 75 tonn á dag eða rúmtak ofns er 4 m ³ og setþéttleiki hans nemur 300 kg/m ³
4.	Efnaiðnaður	
a)	Efnaverksmiðjur til iðnframleiðslu á lífrænum grunnefnum, s.s.: <ul style="list-style-type: none"> i. einföldum vetniskolefnum (línulegum eða hringlaga, mettuðum eða ómettuðum, alifatískum eða arómatískum) ii. vetniskolefnum, sem innihalda súrefni, s.s. alkóhólum, aldehyðum, ketónum, karboxýlsýrum, esterum, asetótum, eterum, peroxíðum eða epoxýresínum iii. vetniskolefnum sem innihalda brennistein iv. vetniskolefnum sem innihalda köfnunarefni, s.s. amínur, amíðum, nitursamböndum, nitrósamböndum eða nitratsamböndum, nítrílum, sýanötum eða isósýanötum v. vetniskolefnum sem innihalda fosfór vi. halógenuðum vetniskolefnum vii. lífrænum málmsamböndum viii. plastefnum (fjölliðum, gervitrefjum og trefjum að stofni til úr beðmi) ix. gervigúmmí x. leysilítum og fastlítum xi. yfirborðsvirkum efnum 	*
b)	Efnaverksmiðjur til framleiðslu á ólífrænum grunnefnum í miklu magni, s.s.: <ul style="list-style-type: none"> i. gösum, s.s. ammóníaki, klór eða vetnisklóriði, flúor eða vetnisflúoriði, kolefnisoxíðum, brennisteinssamböndum, köfnunarefnisoxíðum, vetni, brennisteinsdíoxíði og karbónýlklóriði ii. sýrum, s.s. krómsýru, flúorsýru, fosförsýru, saltpéturssýru, saltsýru, brennisteinssýru, rjúkandi brennisteinssýru (óleumi) og brennisteinstvisýrlingi iii. bösum, s.s. ammóníumhýdroxíði, kalíumhýdroxíði og natriumhýdroxíði iv. söltum, s.s. ammóníumklóriði, kalíumklórati, kalíumkarbónati, natriumkarbónati, perbórati og silfurnitrati v. málmeysingjum, málmoxíðum eða öðrum ólífrænum efnasamböndum, s.s. kalsíumkarbíð, kísil, kísilkarbíði, 	*

Nr.	Starfsemi	Þröskuldsgildi fyrir afkastagetu
c)	Efnaverksmiðjur til iðnframleiðslu á áburði sem inniheldur fosfór, köfnunarefni eða kalíum (eingildan eða fjölgildan áburð)	*
d)	Efnaverksmiðjur til iðnframleiðslu á grunnvörum fyrir plöntuvarnarefni og sæfiefni	*
e)	Stöðvar þar sem notaðar eru efnafræðilegar og líffræðilegar aðferðir við iðnframleiðslu grunnefna fyrir lyfjavörur	*
f)	Stöðvar til iðnframleiðslu á sprengiefnum og flugeldavörum	*
5.	Meðhöndlun úrgangs og skólps	
a)	Stöðvar þar sem hættulegur úrgangur er endurnýttur eða honum fargað	sem taka við 10 tonnum á dag
b)	Stöðvar til brennslu á hættalausum úrgangi sem fellur undir tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/76/EB frá 4. desember 2000 um brennslu úrgangs ⁽²⁾ .	þar sem afkastagetan er 3 tonn á klukkustund
c)	Stöðvar þar sem hættalausum úrgangi er fargað	þar sem afkastagetan er 50 tonn á dag
d)	Urðunarstaðir (að frátöldum urðunarstöðum fyrir óvirkan úrgang og urðunarstöðum sem var endanlega lokað fyrir 16. júlí 2001 eða ef eftirlitsskeiði í kjölfar lokunar, sem lögbær yfirvöld gera kröfu um skv. 13. gr. tilskipunar ráðsins 1999/31/EB frá 26. apríl 1999 um urðun úrgangs ⁽³⁾ , er lokið)	sem taka við 10 tonnum á dag eða hafa 25 000 tonna heildarafkastagetu
e)	Stöðvar þar sem tekið er móti skrokkum dýra og dýraúrgangi til förgunar eða endurvinnslu	sem geta meðhöndlað 10 tonn á dag
f)	Skólphreinsistöðvar fyrir þéttbýli	þar sem afkastagetan svarar til 100 000 persónueininga
g)	Óháðar skólphreinsistöðvar fyrir iðnað sem þjóna einni eða fleiri tegundum starfsemi í þessum viðauka	þar sem afkastagetan er 10 000 m ³ á dag ⁽⁴⁾
6.	Framleiðsla og vinnsla á pappír og timbri	
a)	Iðjuver til framleiðslu á pappírsdeigi úr timbri eða svipuðum trefjaefnum	*
b)	Iðjuver til framleiðslu á pappír og pappa og öðrum frumframleiðsluvörum úr timbri (t.d. spónaplötum, trefjaplötum og krossviði)	þar sem framleiðslugetan er 20 tonn á dag
c)	Iðjuver þar sem timbur og timburafurðir eru varin með íðefnum	þar sem framleiðslugetan er 50 m ³ á dag
7.	Þéttbær búfjárframleiðsla og lagareldi	
a)	Stöðvar þar sem fram fer þéttbært eldi alifugla eða svína	i. sem rúma 40 000 alifugla ii. sem rúma 2000 svín í framleiðslu (yfir 30 kg) iii. sem rúma 750 gyltur
b)	Þéttbært lagareldi	þar sem framleiðslugetan er 1000 tonn af fiski eða skelfiski á ári

Nr.	Starfsemi	Þröskuldsgildi fyrir afkastagetu
8.	Dýra- og plöntuafurðir úr matvæla- og drykkjarvöruheirnum	
a)	Sláturhús	þar sem framleiðslugetan er 50 tonn af skrokkum á dag
b)	Meðferð og vinnsla í því skyni að framleiða matvæli og drykkjarvörur úr: <ul style="list-style-type: none"> i. hráefnum úr dýrum (öðrum en mjólk) ii. hráefnum úr plöntum 	<p>þar sem framleiðslugetan er 75 tonn af fullunninni vöru á dag</p> <p>þar sem framleiðslugetan er 300 tonn af fullunninni vöru á dag (meðaltal hvers ársfjórðungs)</p>
c)	Meðferð og vinnsla mjólkur	þar sem hægt er að taka á móti 200 tonnum af mjólk á dag (meðaltal á ári)
9.	Önnur starfsemi	
a)	Stöðvar þar sem fram fer formeðferð (t.d. þvottur, bleiking, mersivinnsla) eða litun trefja eða textílefna	sem geta meðhöndlað 10 tonn á dag
b)	Stöðvar þar sem fram fer sútn á húðum og skinnnum	sem geta meðhöndlað 12 tonn af fullunninni vöru á dag
c)	Stöðvar þar sem fram fer yfirborðsmeðferð efna, hluta eða afurða með lífrænum leysiefnum, einkum frágangur, prentun, húðun, fituhreinsun, vatnspétting, þynging (sizing), málun, hreinsun eða gegndreyping	þar sem notkun er meiri en 150 kg á klukkustund eða 200 tonn á ári
d)	Stöðvar þar sem fram fer framleiðsla kolefnis (fullbrenndra kola) eða skautgrafits (electro-graphite) með háhitameðhöndlun/mikilli hitun eða umbreytingu í grafít	*
e)	Stöðvar þar sem skip eru smíðuð og þau máluð eða málning	sem geta tekið á móti 100 m löngum skipum fjarlægð af þeim

(¹) Stjarna (*) merkir að ekkert þröskuldsgildi fyrir framleiðslugetu á við (öllum rekstrareiningum er skylt að gefa skýrslu).

(²) Stjtið. EB L 332, 28.12.2000, bls. 91.

(³) Stjtið. EB L 182, 16.7.1999, bls. 1. Tilskipuninni var breytt með reglugerð (EB) nr. 1882/2003.

(⁴) Þröskuldsgildið fyrir framleiðslugetu skal endurskoðað eigi síðar en árið 2010 í ljósi niðurstaðna fyrsta skýrslugjafarferlisins.

II. VIÐAUKI

Mengunarefni (*)

Nr.	CAS-númer	Mengunarefni ⁽¹⁾	Viðmiðunargildi fyrir losun (1. dálkur)		
			í andrúmsloft (1. dálkur a) kg á ári	í vatn (1. dálkur b) kg á ári	á landi (1. dálkur c) kg á ári
1	74-82-8	Metan (CH ₄)	100 000	— ⁽²⁾	—
2	630-08-0	Kolsýringur (CO)	500 000	—	—
3	124-38-9	Koltvisýringur (CO ₂)	100 milljónir	—	—
4		Vetnisflúorkolefni (HFC) ⁽³⁾	100	—	—
5	10024-97-2	Nituroxíð (N ₂ O)	10 000	—	—
6	7664-41-7	Ammóníak (NH ₃)	10 000	—	—
7		Rokgjörn, lifræn efnasambönd, önnur en metan (NMVOC)	100 000	—	—
8		Köfnunarefnisoxíð (NO _x /NO ₂)	100 000	—	—
9		Perflúorkolefni (PFC) ⁽⁴⁾	100	—	—
10	2551-62-4	Brennisteinshexaflúoríð (SF ₆)	50	—	—
11		Brennisteinsoxíð (SO _x /SO ₂)	150 000	—	—
12		Heildarköfnunarefni	—	50 000	50 000
13		Heildarfosfór	—	5 000	5 000
14		Vetnisklórflúorkolefni (HCFC) ⁽⁵⁾	1	—	—
15		Klórflúorkolefni (CFC) ⁽⁶⁾	1	—	—
16		Halon ⁽⁷⁾	1	—	—
17		Arsen og arsensambönd (sem As) ⁽⁸⁾	20	5	5
18		Kadmíum og kadmíumsambönd (sem Cd) ⁽⁸⁾	10	5	5
19		Króm og krómsambönd (sem Cr) ⁽⁸⁾	100	50	50
20		Kopar og koparsambönd (sem Cu) ⁽⁸⁾	100	50	50
21		Kvikasilfur og kvikasilfurssambönd (sem Hg) ⁽⁸⁾	10	1	1
22		Nikkel og nikkelsambönd (sem Ni) ⁽⁸⁾	50	20	20
23		Blý og blýsambönd (sem Pb) ⁽⁸⁾	200	20	20
24		Sink og sinksambönd (sem Zn) ⁽⁸⁾	200	100	100
25	15972-60-8	Alaklór	—	1	1
26	309-00-2	Aldrín	1	1	1
27	1912-24-9	Atrásín	—	1	1
28	57-74-9	Klórdan	1	1	1

(*) Losun þeirra mengunarefna, sem falla undir marga flokka mengunarefna, skal tilgreind undir hverjum flokki fyrir sig.

Nr.	CAS-númer	Mengunarefni ⁽¹⁾	Viðmiðunargildi fyrir losun (1. dálkur)		
			í andrúmsloft (1. dálkur a) kg á ári	í vatn (1. dálkur b) kg á ári	á landi (1. dálkur c) kg á ári
29	143-50-0	Klórdekón	1	1	1
30	470-90-6	Klórfeinvínfos	—	1	1
31	85535-84-8	Klóralkón, C ₁₀ –C ₁₃	—	1	1
32	2921-88-2	Klórþýrifos	—	1	1
33	50-29-3	DDT	1	1	1
34	107-06-2	1,2-díklóretan (EDC)	1 000	10	10
35	75-09-2	Díklórmetan (DCM)	1 000	10	10
36	60-57-1	Dieldrín	1	1	1
37	330-54-1	Diúrón	—	1	1
38	115-29-7	Endósúlfan	—	1	1
39	72-20-8	Endrín	1	1	1
40		Halógenuð, lífræn efnaambönd (sem AOX) ⁽⁹⁾	—	1000	1000
41	76-44-8	Heptaklór	1	1	1
42	118-74-1	Hexaklórbensen (HCB)	10	1	1
43	87-68-3	Hexaklórbútadien (HCBd)	—	1	1
44	608-73-1	1,2,3,4,5,6-hexaklórsýklóhexan (HCH)	10	1	1
45	58-89-9	Lindan	1	1	1
46	2385-85-5	Mírex	1	1	1
47		PCDD + PCDF (díoxín + fúrón) (sem Teq) ⁽¹⁰⁾	0,0001	0,0001	0,0001
48	608-93-5	Pentaklórbensen	1	1	1
49	87-86-5	Pentaklórfenól (PCP)	10	1	1
50	1336-36-3	Fjöklóruð bifényl (PCB)	0,1	0,1	0,1
51	122-34-9	Símasín	—	1	1
52	127-18-4	Tetraklóretýlen (PER)	2 000	10	—
53	56-23-5	Tetraklórmétan (TCM)	100	1	—
54	12002-48-1	Tríklórbensen (TCB) (öll myndbrigði)	10	1	—
55	71-55-6	1,1,1-tríklóretan	100	—	—
56	79-34-5	1,1,2,2-tetraklóretan	50	—	—
57	79-01-6	Tríklóretýlen	2 000	10	—
58	67-66-3	Tríklórómetan	500	10	—
59	8001-35-2	Toxafen	1	1	1
60	75-01-4	Vínýlklóríð	1 000	10	10
61	120-12-7	Antrasen	50	1	1

Nr.	CAS-númer	Mengunarefni ⁽¹⁾	Viðmiðunargildi fyrir losun (1. dálkur)		
			í andrúmsloft (1. dálkur a) kg á ári	í vatn (1. dálkur b) kg á ári	á landi (1. dálkur c) kg á ári
62	71-43-2	Bensen	1 000	200 (sem BTEX) ⁽¹¹⁾	200 (sem BTEX) ⁽¹¹⁾
63		Brómaðir difenýleterar (PBDE) ⁽¹²⁾	—	1	1
64		Nónýlfenól og nónýlfenóletoxýlöt (NP/NPE)	—	1	1
65	100-41-4	Etýlbensen	—	200 (sem BTEX) ⁽¹¹⁾	200 (sem BTEX) ⁽¹¹⁾
66	75-21-8	Etýlenoxíð	1000	10	10
67	34123-59-6	Ísoprótúrón	—	1	1
68	91-20-3	Naftalen	100	10	10
69		Lífræn tinsambönd (sem Sn alls)	—	50	50
70	117-81-7	Dí-(2-etylhexýl)þalat (DEHP)	10	1	1
71	108-95-2	Fenól (sem C alls) ⁽¹³⁾	—	20	20
72		Fjölhringa, arómatísk vetniskolefni (PAH) ⁽¹⁴⁾	50	5	5
73	108-88-3	Tólúen	—	200 (sem BTEX) ⁽¹¹⁾	200 (sem BTEX) ⁽¹¹⁾
74		Tríbútýltin og tríbútýltinsambönd ⁽¹⁵⁾	—	1	1
75		Trífenýltin og trífenýltinsambönd ⁽¹⁶⁾	—	1	1
76		Heildarmagn lífræns kolefnis (TOC) (sem C alls eða COD/3)	—	50 000	—
77	1582-09-8	Tríflúralín	—	1	1
78	1330-20-7	Xýlen ⁽¹⁷⁾	—	200 (sem BTEX) ⁽¹¹⁾	200 (sem BTEX) ⁽¹¹⁾
79		Klóríð (sem Cl alls)	—	2 milljónir	2 milljónir
80		Klór og ólífræn klórsambönd (sem HCl)	10 000	—	—
81	1332-21-4	Asbest	1	1	1
82		Sýaníð (sem CN alls)	—	50	50
83		Flúoríð (sem F alls)	—	2 000	2 000
84		Flúr og ólífræn flúrsambönd (sem HF)	5 000	—	—
85	74-90-8	Blásýra (HCN)	200	—	—
86		Agnir (PM ₁₀)	50 000	—	—
87	1806-26-4	Oktýlfenól og oktýlfenóletoxýlöt	—	1	—

Nr.	CAS-númer	Mengunarefni ⁽¹⁾	Viðmiðunargildi fyrir losun (1. dálkur)		
			í loft (1. dálkur a) kg á ári	í vatn (1. dálkur b) kg á ári	á landi (1. dálkur c) kg á ári
88	206-44-0	Flúoranten	—	1	—
89	465-73-6	Ísódrín	—	1	—
90	36355-1-8	Hexabrómífenýl	0,1	0,1	0,1
91	191-24-2	Bensó(g,h,i)perýlen		1	

⁽¹⁾ Fyrir hvert mengunarefni, sem tilgreint er í II. viðauka, skal tilgreina heildarmassa efnisins eða, sé mengunarefnið hluti efnaflokks, heildarmassann fyrir öll efni flokksins, nema annað sé tekið fram.

⁽²⁾ Stríkið merkir að tilkynningarskylda gildir ekki fyrir færibreytuna og umhverfishólfíð sem um ræðir.

⁽³⁾ Heildarmassi vetnisflúorkolefna: summa HFC23, HFC32, HFC41, HFC4310mee, HFC125, HFC134, HFC134a, HFC152a, HFC143, HFC143a, HFC227ea, HFC236fa, HFC245ca, HFC365mfc.

⁽⁴⁾ Heildarmassi perflúorkolefna: summa CF₄, C₂F₆, C₃F₈, C₄F₁₀, c-C₄F₈, C₅F₁₂, C₆F₁₄.

⁽⁵⁾ Heildarmassi efna, þ.m.t. myndbrigði þeirra, sem eru tilgreind í VIII. flokki í I. viðauka við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2037/2000 frá 29. júní 2000 um efni sem eyða ósonlaginu (Stjtið. EB L 244, 29.9.2000, bls. 1). Reglugerðinni var breytt með reglugerð (EB) nr. 1804/2003 (Stjtið. ESB L 265, 16.10.2003, bls. 1).

⁽⁶⁾ Heildarmassi efna sem eru tilgreind í I. og II. flokki í I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 2037/2000, þ.m.t. myndbrigði þeirra.

⁽⁷⁾ Heildarmassi efna sem eru tilgreind í III. og VI. flokki í I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 2037/2000, þ.m.t. myndbrigði þeirra.

⁽⁸⁾ Allir málmar skulu tilgreindir sem heildarmassi viðkomandi frumefnis í öllum efnaformum losunarinnar.

⁽⁹⁾ Halógenuð, lífræn efnasambönd sem geta, gefin upp sem klóríð, ásogast á virkt kolefni.

⁽¹⁰⁾ Gefin upp sem I-TEQ.

⁽¹¹⁾ Tilgreina skal einstök mengunarefni ef farið er yfir viðmiðunargildi fyrir BTEX (summa færibreytna fyrir bensen, tólúen, etýlbensen og xýlen).

⁽¹²⁾ Heildarmassi eftirfarandi brómaðra difenýletera: penta-BDE, okta-BDE og deka-BDE.

⁽¹³⁾ Heildarmassi fenóls og einsetinna fenóla, gefinn upp sem heildarkolefni.

⁽¹⁴⁾ Fjölrhinga, arómatísk vetniskolefni (PAH) skulu mæld með tilliti til skýrslugjafar um losun í loft sem bensó(a)pyren (50-32-8), bensó(b)flúoranten (205-99-2), bensó(k)flúoranten (207-08-9), indenó(1,2,3-cd)pyren (193-39-5) (leitt af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 850/2004 frá 29. apríl 2004 um þrávirk, lífræn mengunarefni (Stjtið. ESB L 229, 29.6.2004, bls. 5)).

⁽¹⁵⁾ Heildarmassi tribútýltinsambanda, gefinn upp sem massi tribútýltins.

⁽¹⁶⁾ Heildarmassi trifenylyltinsambanda, gefinn upp sem massi trifenylyltins.

⁽¹⁷⁾ Heildarmassi xýlens (ortóxýlens, metaxýlens, paraxýlens).

III. VIÐAUKI

Snið til notkunar við skýrslugjöf aðildarríkjanna til framkvæmdastjórnarinnar um gögn um losun og flutning

Viðmiðunarár		
Upplýsingar um rekstrareininguna		
Heiti móðurfélagsins Heiti rekstrareiningarinnar Kennitala rekstrareiningarinnar Heimilisfang Bær/staður Póstnúmer Land Staðsetningarhnit Vatnasviðaumdæmi ⁽¹⁾ Kóði atvinnugreinaflokkunar Evrópubandalaganna (4 tölustafir) Mikilvægasta atvinnustarfsemi Framleiðslumagn (valkvætt) Fjöldi stöðva (valkvætt) Fjöldi klukkustunda á ári í rekstri (valkvætt) Fjöldi starfsmanna (valkvætt) Reitur fyrir textaupplýsingar eða veffang sem rekstrareining eða móðurfélag vill koma á framfæri (valkvætt)		
Öll starfsemi rekstrareiningarinnar skv. I. viðauka (samkvæmt skráningarkerfinu í I. viðauka og IPPC-kóðanum, liggja slíkt fyrir)		
Starfsemi 1 (aðalstarfsemi skv. I. viðauka) Starfsemi 2 Starfsemi N		
Upplýsingar um losun rekstrareiningarinnar í andrúmsloft fyrir hvert mengunarefni sem fer yfir viðmiðunargildi (skv. II. viðauka)		Losun í andrúmsloft
Mengunarefni 1 Mengunarefni 2 Mengunarefni N	M: mælt; greiningaraðferð sem er notuð C: reiknað út; reikniaðferð sem er notuð E: áætlað	T: í heild kg á ári A: af slysni kg á ári
Upplýsingar um losun rekstrareiningarinnar í vatn fyrir hvert mengunarefni sem fer yfir viðmiðunargildi (skv. II. viðauka)		Losun í vatn
Mengunarefni 1 Mengunarefni 2 Mengunarefni N	M: mælt; greiningaraðferð sem er notuð C: reiknað út; reikniaðferð sem er notuð E: áætlað	T: í heild kg á ári A: af slysni kg á ári
Upplýsingar um losun rekstrareiningarinnar á landi fyrir hvert mengunarefni sem fer yfir viðmiðunargildi (skv. II. viðauka)		Losun á landi
Mengunarefni 1 Mengunarefni 2 Mengunarefni N	M: mælt; greiningaraðferð sem er notuð C: reiknað út; reikniaðferð sem er notuð E: áætlað	T: í heild kg á ári A: af slysni kg á ári

Flutningur hvers mengunarefnis af staðnum, sem ætlað er til skólphreinsunar, í magni sem er umfram viðmiðunargildi (skv. II. viðauka)		
Mengunarefni 1	M: mælt; greiningaraðferð sem er notuð	kg á ári
Mengunarefni 2	C: reiknað út; reikniaðferð sem er notuð	
Mengunarefni N	E: áætlað	
Flutningur hættulegs úrgangs, sem fer yfir viðmiðunargildi (skv. 5. gr.), frá rekstrareiningunni		
Innanlands: Til endurnýtingar (E)	M: mælt; greiningaraðferð sem er notuð C: reiknað út; reikniaðferð sem er notuð E: áætlað	tonn á ári
Innanlands: Til förgunar (F)	M: mælt; greiningaraðferð sem er notuð C: reiknað út; reikniaðferð sem er notuð E: áætlað	tonn á ári
Til annarra landa: Til endurnýtingar (E) Heiti endurnýtis Heimilisfang endurnýtis Heimilisfang endurnýtingarstöðvarinnar sem tekur við úrganginum	M: mælt; greiningaraðferð sem er notuð C: reiknað út; reikniaðferð sem er notuð E: áætlað	tonn á ári
Til annarra landa: Til förgunar (F) Heiti fargara Heimilisfang fargara Heimilisfang förgunarstöðvarinnar sem tekur við úrganginum	M: mælt; greiningaraðferð sem er notuð C: reiknað út; reikniaðferð sem er notuð E: áætlað	tonn á ári
Flutningur hættulauss úrgangs, sem fer yfir viðmiðunargildi (skv. 5. gr.), frá rekstrareiningunni		
Til endurnýtingar (E)	M: mælt; greiningaraðferð sem er notuð C: reiknað út; reikniaðferð sem er notuð E: áætlað	tonn á ári
Til förgunar (F)	M: mælt; greiningaraðferð sem er notuð C: reiknað út; reikniaðferð sem er notuð E: áætlað	tonn á ári
Lögbært yfirvald sem almenningur getur snúið sér til: Heiti Heimilisfang Bær/staður Símanúmer Bréfasímanúmer Tölvupóstfang		
<p>(¹) Samkvæmt 1. mgr. 3. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2000/60/EB frá 23. október 2000 um aðgerðaramma Bandalagsins um stefnu í vatnsmálum (Stjtið. L 327, 22.12.2000, bls. 1). Tilskipuninni var breytt með ákvörðun nr. 2455/2001/EB (Stjtið. L 331, 15.12.2001, bls. 1).</p>		

REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (EB) nr. 1366/2006

2009/EES/25/40

frá 6. september 2006

um breytingu á reglugerð (EB) nr. 2037/2000 að því er varðar grunnár fyrir úthlutun kvóta fyrir vetnisklórflúorkolefni til þeirra aðildarríkja sem fengu aðild að Evrópusambandinu hinn 1. maí 2004 (*)

EVROÞUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFU,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 1. mgr. 175. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópubandalaganna ⁽¹⁾,

að höfðu samráði við svæðanefndina,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2037/2000 frá 29. júní 2000 um efni sem eyða ósonlaginu ⁽³⁾ er árið 1999 notað sem grunnár við úthlutun á kvóta fyrir vetnisklórflúorkolefni. Markaðurinn fyrir vetnisklórflúorkolefni í nýju aðildarríkjunum tíu hefur breyst umtalsvert frá árinu 1999 með tilkomu nýrra fyrirtækja og breytinga á markaðshlutdeild. Ef 1999 er notað sem grunnár við úthlutun á kvóta fyrir vetnisklórflúorkolefni í þessum nýju aðildarríkjum fá fjölmörg fyrirtæki engan innflutningskvóta. Slíkt gæti talist gerræðislegt og einnig leitt til brots á meginreglunni um bann við mismunum og réttmætum væntingum.
- 2) Meginreglan skal vera sú að kvótar byggist á nýjustu tölum, sem liggja fyrir og gefa sem besta mynd, til að tryggja að fjöldi innflutningsfyrirtækja í nýju

aðildarríkjunum verði ekki útilokaður. Því þykir rétt að velja þau ár sem nýjustu gögn liggja fyrir um. Til að endurspegla sem best stöðuna á markaðnum fyrir viðskipti með vetnisklórflúorkolefni í nýju aðildarríkjunum tíu skal því nota meðalmarkaðshlutdeild árána 2002 og 2003 sem grunn fyrir fyrirtæki í þessum aðildarríkjum.

- 3) Því ber að breyta reglugerð (EB) nr. 2037/2000 til samræmis við þetta.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Eftirfarandi liður bætist við i. lið 3. mgr. 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 2037/2000:

„i) Þrátt fyrir h-lið skal hver framleiðandi og innflytjandi í Tékklandi, Eistlandi, á Kýpur, í Lettlandi, Litháen, Ungverjalandi, á Möltu, í Póllandi, Slóveníu og Slóvakíu sjá til þess að reiknað magn vetnisklórflúorkolefna, sem hann setur á markað eða notar til eigin þarfa, verði ekki meira, sem hundraðshlutfall af reiknaða magninu skv. b-, d-, e- og f-lið, en meðalhundraðshlutfall markaðshlutdeildar hans árin 2002 og 2003.“

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*. Hún kemur til framkvæmda frá og með 1. janúar 2007.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Strassborg 6. september 2006.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

J. BORRELL FONTELLES

*forseti.**Fyrir hönd ráðsins,*

P. LEHTOMÄKI

forseti.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 264, 25.9.2006, bls. 12. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 60/2007 frá 8. júní 2007 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 48, 11.10.2007, p. 17.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB C 110, 9.5.2006, bls. 33.

⁽²⁾ Álit Evrópuþingsins frá 27. apríl 2006 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum ESB) og ákvörðun ráðsins frá 27. júní 2006.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 244, 29.9.2000, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 29/2006 (Stjtið. ESB L 6, 11.1.2006, bls. 27).

Leiðrétting á reglugerð ráðsins (EB) nr. 1991/2006 frá 21. desember 2006 um breytingu á reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2092/91 um lífræna framleiðslu landbúnaðarafurða og merkingar þar að lútandi á landbúnaðarafurðum og matvælum (*)

(Stjórnartíðindi Evrópusambandsins L 411 frá 30. desember 2006)

Reglugerð (EB) nr. 1991/2006 verði svohljóðandi:

REGLUGERÐ RÁÐSINS (EB) nr. 1991/2006

2009/EES/25/41

frá 21. desember 2006

um breytingu á reglugerð (EBE) nr. 2092/91 um lífræna framleiðslu landbúnaðarafurða og merkingar þar að lútandi á landbúnaðarafurðum og matvælum

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 37. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

með hliðsjón af álit Stjórnþingsins ⁽¹⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Nauðsynlegt er að hraða framkvæmd aðgerðaráætlunar ESB um lífrænt framleidd matvæli og lífrænan búskap á grundvelli raunhæfra ráðstafana til að tryggja einföldun og heildarsamhengi.
- 2) Heimilt skal vera að setja lífrænar afurðir, sem fluttar eru inn til Bandalagsins, á markað í Bandalaginu með merkimiða þar sem er tilvísun í lífræna ræktun ef afurðirnar hafa verið framleiddar í samræmi við reglur um framleiðslu og hafa heyrt undir eftirlitskerfi sem er í samræmi við löggjöf Bandalagsins eða samsvarandi löggjöf.
- 3) Þriðju lönd með framleiðslustaðla og eftirlitskerfi, sem eru samsvarandi þeim sem beitt er í Bandalaginu, skulu viðurkennd og birta skal skrá yfir þau. Einnig skal viðurkenna og skrá skoðunaraðila eða skoðunaryfirvöld sem eru til þess bær að framkvæma skoðanir í löndum sem eru ekki á skrá yfir viðurkennd þriðju lönd. Rekstraraðilum í þriðju löndum, sem framleiða í fullu samræmi við reglur Bandalagsins, skal heimilt að láta skoðunaraðila og skoðunaryfirvöld, sem Bandalagið viðurkennir í þessum tilgangi, hafa eftirlit með starfsemi sinni.

4) Með reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2092/91 frá 24. júní 1991 um lífræna framleiðslu landbúnaðarafurða og merkingar þar að lútandi á landbúnaðarafurðum og matvælum ⁽²⁾ eiga aðildarríkin þess kost, til 31. desember 2006, að veita innflytjendum heimild til að setja einstakar afurðir á markað í Bandalaginu að uppfylltum tilteknum skilyrðum. Því skal breyta henni þannig að í stað þess innflutningskerfis komi kerfi sem gildir eftir þann dag.

5) Til þess að raska ekki alþjóðlegum viðskiptum er nauðsynlegt að framlengja möguleika aðildarríkjanna til áframhaldandi leyfisveitinga til handa innflytjendum til að setja afurðir á markað í Bandalaginu á grundvelli hvers tilviks fyrir sig þar til nauðsynlegar ráðstafanir verða fyrir hendi til þess að nýja eftirlitskerfið verði að fullu starfhæft, einkum að því er varðar viðurkenningu á skoðunaraðilum og skoðunaryfirvöldum sem eru til þess hæf að framkvæma skoðanir í löndum sem eru ekki á skrá yfir viðurkennd þriðju lönd.

6) Breyta ber reglugerð (EBE) nr. 2092/91 til samræmis við það.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Reglugerð (EBE) nr. 2092/91 er hér með breytt sem hér segir:

1) Í stað b-liðar 1. mgr. 10. gr. komi eftirfarandi:

„b) hafa heyrt undir það eftirlitskerfi sem um getur í 9. gr. eða hafa verið fluttar inn í samræmi við 11. gr.,

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 27, 2.2.2007, bls. 11. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 79/2007 frá 6. júlí 2007 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 60, 13.12.2007, p. 13.

(¹) Álit frá 28. september 2006 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum ESB).

(²) Stjtið. EB L 198, 22.7.1991, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1851/2006 (Stjtið. ESB L 355, 15.12.2006, bls. 88).

ef um er að ræða afurðir, sem eru fluttar inn í samræmi við 6. mgr. 11. gr., skal framkvæmd eftirlitsins hins vegar vera í samræmi við kröfur sem eru jafngildar þeim sem kveðið er á um í 9. gr. einkum 4. mgr.“

2) Í stað 11. gr. komi eftirfarandi:

„11. gr.

1. Heimilt er að setja afurðir, sem eru fluttar inn frá þriðja landi, á markað í Bandalaginu með merkingum sem vísa til lífrænu framleiðsluaðferðarinnar að því tilskildu:

a) að afurðin uppfylli ákvæðin í 5. og 6. gr. þessarar reglugerðar,

b) að allir rekstraraðilar, þ.m.t. útflytjendur, láti skoðunaraðila eða skoðunaryfirvald, sem hefur fengið viðurkenningu í samræmi við 2. mgr., hafa eftirlit með starfsemi sinni og

c) að hlutaðeigandi rekstraraðilar séu hvenær sem er færir um að leggja fram, hjá innflytjendum eða yfirvöldum viðkomandi ríkis, skrifleg gögn sem gera kleift að bera kennsl á rekstraraðilann sem sá um síðustu aðgerð og tegund eða tegundir afurða sem viðkomandi aðili hefur eftirlit með og gerir það jafnframt kleift að staðfesta að rekstraraðili hafi farið að ákvæðum a- og b-liðar, svo og að staðfesta gildistímabilið.

2. Framkvæmdastjórnin skal, í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 14. gr., viðurkenna þá skoðunaraðila og þau skoðunaryfirvöld sem um getur í b-lið 1. mgr., þ.m.t. skoðunaraðilar og skoðunaryfirvöld sem um getur í 9. gr., sem eru til þess bærir að framkvæma skoðanir og gefa út skrifleg gögn, sem um getur í c-lið 1. mgr., í þriðju löndum og skal setja saman skrá yfir þá skoðunaraðila og skoðunaryfirvöld.

Skoðunaraðilarnir skulu faggiltir í samræmi við viðeigandi Evrópustaðal EN 45011 eða í samræmi við ISO-leiðbeiningar 65, „Almennar kröfur vegna aðila sem reka vöruvottunarkerfi“, en sú útgáfa er sú sem var síðast birt í C-deild *Stjórnartíðinda Evrópusambandsins*. Faggildingarstofnunin skal annast reglubundið vettvangsmat hjá skoðunaraðilunum og hafa eftirlit með þeim og endurmeta starfsemi þeirra til margra ára.

Þegar framkvæmdastjórnin tekur beiðnir um viðurkenningu til meðferðar skal hún hvetja skoðunaraðilana eða skoðunaryfirvöldin til að veita allar tilskildar upplýsingar. Framkvæmdastjórninni er einnig heimilt að fela sérfræðingum það verkefni að kanna á staðnum reglur um framleiðslu og það eftirlit sem fer fram af hálfu viðkomandi skoðunaraðila eða skoðunaryfirvalda í þriðja landi.

Viðurkenndu skoðunaraðilarnir eða skoðunaryfirvöldin skulu leggja fram matsskýrslurnar sem faggildingarstofnunin eða, eftir því sem við á, lögbær yfirvöld gefa út við reglubundið vettvangsmat, vöktun og endurmat til margra ára á starfsemi þeirra.

Framkvæmdastjórnin skal, með aðstoð aðildarríkjanna og á grundvelli matsskýrslunnar, tryggja viðeigandi eftirlit með viðurkenndum skoðunaraðilum og skoðunaryfirvöldum með því að endurskoða viðurkenningu þeirra reglulega. Ákvarða skal eðli eftirlitsins á grundvelli mats á áhættu á því að brot á reglum eigi sér stað eða að brotið sé gegn ákvæðunum í þessari reglugerð eða ákvæðum samkvæmt henni.

3. Einnig er heimilt er að setja afurðir, sem eru fluttar inn frá þriðja landi, á markað í Bandalaginu með merkingum sem vísa til lífrænu framleiðsluaðferðarinnar að því tilskildu:

a) að afurðirnar hafi verið framleiddar í samræmi við framleiðslustaðla sem jafngilda þeim reglum um framleiðslu sem mælt er fyrir um í 5. og 6. gr. um lífræna framleiðslu í Bandalaginu,

b) að rekstraraðilarnir hafi sætt jafnskilvirkum eftirlitsráðstöfunum og þeim sem um getur í 8. og 9. gr. og að slíkum eftirlitsráðstöfunum hafi verið beitt að staðaldri og á árangursríkan hátt,

c) að rekstraraðilar á öllum stigum framleiðslu, vinnslu og dreifingar í þriðju löndum hafi látið eftirlitskerfi, sem hefur hlotið viðurkenningu í samræmi við 4. mgr., eða skoðunaraðila eða skoðunaryfirvald, sem hefur hlotið viðurkenningu í samræmi við 5. mgr., hafa eftirlit með starfsemi sinni og

d) að afurðin falli undir skoðunarvottorð, sem gefið er út af lögbærum yfirvöldum eða skoðunaraðilum eða skoðunaryfirvöldum þriðju landa sem hafa hlotið viðurkenningu í samræmi við 4. mgr. eða gefið út af skoðunaraðila eða skoðunaryfirvaldi sem hefur hlotið viðurkenningu í samræmi við 5. mgr., sem staðfestir að afurðin fullnægi skilyrðunum sem sett eru fram í þessari málsgrein. Frumrit vottorðsins verður að fylgja vörum til athafnasvæðis fyrsta viðtakanda. Eftir það skal innflytjandi hafa vottorðið tiltækt fyrir skoðunaraðila og, eftir því sem við á, skoðunaryfirvald í a.m.k. tvö ár.

4. Framkvæmdastjórninni er heimilt, í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 2. mgr. 14. gr., að viðurkenna þriðju lönd sem eru með framleiðslukerfi sem uppfyllir reglur jafngildar þeim reglum sem mælt er fyrir um í 5. og 6. gr. og eftirlitskerfi sem er jafnskilvirkt og þau sem mælt er fyrir um í 8. og 9. gr. og henni er heimilt að taka saman skrá yfir þessi lönd. Jafngildismatið skal taka mið af viðmiðunarreglum Codex Alimentarius CAC/GL 32.

Þegar framkvæmdastjórnin tekur beiðnir um viðurkenningu til meðferðar skal hún hvetja þriðja landið til að veita allar nauðsynlegar upplýsingar. Framkvæmdastjórninni er heimilt að fela sérfræðingum það verkefni að kanna á staðnum reglur um framleiðslu og fyrirkomulag við eftirlit af hálfu hlutaðeigandi þriðja lands.

Fyrir 31. mars ár hvert skulu þriðju lönd, sem hafa hlotið umrædda viðurkenningu, senda framkvæmdastjórninni ársskýrslu með samantekt um beitingu og framkvæmd fyrirkomulags þeirra við eftirlit.

Framkvæmdastjórnin skal, með aðstoð aðildarríkjanna og á grundvelli upplýsinga í ársskýrslunum, tryggja viðeigandi eftirlit með viðurkenndum þriðju löndum með því að endurskoða viðurkenningu þeirra reglulega. Ákvarða skal eðli eftirlitsins á grundvelli mats á áhættu á því að brot á reglum eigi sér stað eða að brotið sé gegn ákvæðum í þessari reglugerð eða ákvæðum samkvæmt henni.

5. Að því er varðar afurðir, sem ekki eru fluttar inn skv. 1. mgr. og eru ekki fluttar inn frá þriðja landi sem hefur hlotið viðurkenningu skv. 4. mgr., er framkvæmdastjórninni heimilt, í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 2. mgr. 14. gr., að viðurkenna þá skoðunaraðila og skoðunaryfirvöld, þ.m.t. skoðunaraðila og skoðunaryfirvöld sem um getur í 9. gr., sem eru til þess bær að annast skoðanir og gefa út vottorð í þriðju löndum skv. 3. mgr. og taka saman skrá yfir þá skoðunaraðila og skoðunaryfirvöld. Jafngildismatið skal taka mið af viðmiðunarreglum Codex Alimentarius CAC/GL 32.

Framkvæmdastjórnin skal taka til meðferðar sérhverja beiðni um viðurkenningu sem skoðunaraðili eða skoðunaryfirvald í þriðja landi leggur fram.

Þegar framkvæmdastjórnin tekur beiðnir um viðurkenningu til meðferðar skal hún óska eftir því að skoðunaraðilarnir eða skoðunaryfirvöldin veiti allar

nauðsynlegar upplýsingar. Faggildingaraðili eða, eftir því sem við á, lögbært yfirvald skal annast reglubundið vettvangsmat hjá og eftirlit með skoðunaraðilum eða skoðunaryfirvöldum og endurmeta starfsemi þeirra til margra ára. Framkvæmdastjórninni er heimilt að fela sérfræðingum það verkefni að kanna á staðnum reglur um framleiðslu og það eftirlit sem fer fram í þriðja landi af hálfu viðkomandi skoðunaraðila eða skoðunaryfirvalda.

Viðurkenndu skoðunaraðilarnir eða skoðunaryfirvöldin skulu leggja fram matsskýrslurnar sem faggildingarstofnunin eða, eftir því sem við á, lögbær yfirvöld gefa út við reglubundið mat, vöktun og endurmat til margra ára á staðnum á starfsemi þeirra.

Framkvæmdastjórnin skal, með aðstoð aðildarríkjanna og á grundvelli matsskýrslanna, tryggja viðeigandi eftirlit með viðurkenndum skoðunaraðilum og skoðunaryfirvöldum með því að endurskoða viðurkenningu þeirra reglulega. Ákvarða skal eðli eftirlitsins á grundvelli mats á áhættu á því að brot á reglum eigi sér stað eða að brotið sé gegn ákvæðum í þessari reglugerð eða ákvæðum samkvæmt henni.

6. Á tímabili, sem hefst 1. janúar 2007 og endar 12 mánuðum eftir birtingu fyrstu skrárinnar yfir skoðunaraðila og skoðunaryfirvöld, sem hafa hlotið viðurkenningu skv. 5. mgr., getur lögbært yfirvald aðildarríkis veitt innflytjendum í því aðildarríki, þar sem innflytjandinn hefur tilkynnt starfsemi sína í samræmi við 1. mgr. 8. gr., leyfi til að setja afurðir á markað sem eru fluttar inn frá þriðju löndum sem eru ekki í skránni sem um getur í 4. mgr., að því tilskildu að innflytjandinn leggi fram næg gögn um að skilyrðunum, sem um getur í a- og b-lið 3. mgr., sé fullnægt. Ef þessi skilyrði eru ekki lengur uppfyllt skal afturkalla leyfið án tafar. Leyfi skulu renna út í síðasta lagi 24 mánuðum eftir birtingu fyrstu skrárinnar yfir skoðunaraðila og skoðunaryfirvöld sem hafa hlotið viðurkenningu skv. 5. mgr. Fyrir innfluttu afurðirnar skulu vera tiltæk skoðunarvottorð sem gefin eru út af því yfirvaldi eða aðila sem lögbært yfirvald þess aðildarríkis, sem veitti leyfið, hefur samþykkt að gefi út skoðunarvottorð. Frumrit vottorðsins verður að fylgja afurðunum til athafnasvæðis fyrsta viðtakanda; eftir það skal innflytjandi hafa vottorðið tiltækt handa skoðunaraðilanum og, eftir því sem við á, skoðunaryfirvaldinu í a.m.k. tvö ár.

Hvert aðildarríki skal tilkynna öðrum aðildarríkjum og framkvæmdastjórninni um sérhvert leyfi sem veitt er samkvæmt þessari málsgrein, þ.m.t. upplýsingar um viðkomandi framleiðslustaðla og eftirlitskerfi.

Að beiðni aðildarríkis eða að frumkvæði framkvæmdastjórnarinnar skal nefndin, sem um getur í 14. gr., gera úttekt á leyfum sem veitt eru samkvæmt þessari málsgrein. Ef þessi úttekt leiðir í ljós að skilyrðin, sem um getur í a- og b-lið 3. mgr. þessarar greinar, eru ekki uppfyllt skal framkvæmdastjórnin krefjast þess að aðildarríkið, sem veitti leyfið, afturkalli það.

Öll leyfi, sem lögbært yfirvald viðkomandi aðildarríkis hefur veitt innflytjanda samkvæmt þessari málsgrein, fyrir 31. desember 2006 til þess að setja á markað afurðir sem fluttar eru inn frá þriðja landi, skulu falla úr gildi eigi síðar en 31. desember 2007.

7. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja ítarlegar reglur um beitingu þessarar greinar í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 2. mgr. 14. gr., einkum að því er varðar:

a) þær viðmiðanir og aðferðir sem verður að fylgja að því er varðar viðurkenningu þriðju landa og skoðunaraðila og skoðunaryfirvalda, þ.m.t. varðandi birtingu skráa yfir viðurkennd þriðju lönd og skoðunaraðila og skoðunaryfirvöld, og

b) skriflegu gögnin sem um getur í 1. mgr. og vottorðið sem um getur í d-lið 3. mgr. og 6. mgr. þessarar greinar, að teknu tilliti til kosta rafrænnar vottunar, þ.m.t. aukin vernd gegn svikum.“

3) Önnur undirgrein 3. mgr. 16. gr. falli brott.

4) C-lið III. viðauka er hér með breytt sem hér segir:

a) í stað annars undirliðar fyrsta liðar komi eftirfarandi:

„— fyrsti viðtakandi: sá einstaklingur eða lögaðili sem um getur í d-lið 3. mgr. 11. gr. og 6. mgr. 11. gr. og fær vörusendinguna afhenta og tekur hana til frekari tilreiðslu eða kemur henni á markað í Bandalaginu.“ og

b) í 5. lið komi eftirfarandi í stað fyrsta undirliðar:

„Skoðunaraðili eða skoðunaryfirvald skal skoða birgða- og fjárhagsbókhaldið sem um getur í 2. lið þáttar C og skoðunarvottorðið sem um getur í d-lið 3. mgr. 11. gr. eða 6. mgr. 11. gr. eða skriflegu gögnin sem um getur í 1. mgr. 11. gr.“

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á sjöunda degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Hún kemur til framkvæmda frá og með 1. janúar 2007.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 21. desember 2006.

Fyrir hönd ráðsins,

J. KORKEAOJA

forseti.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2006/17/EB

2009/EES/25/42

frá 8. febrúar 2006

um framkvæmd tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2004/23/EB að því er varðar tilteknar, tæknilegar kröfur varðandi gjöf, öflun og prófun vefja og frumna úr mönnum (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum a-lið 4. mgr. 152. gr.,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/23/EB frá 31. mars 2004 um setningu gæða- og öryggiskrafna um gjöf, öflun, prófun, vinnslu, varðveislu, geymslu og dreifingu vefja og frumna úr mönnum⁽¹⁾, einkum b-, d-, e-, f- og i-lið 28. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Til að tryggja góða heilsuvernd er í tilskipun 2004/23/EB mælt fyrir um gæða- og öryggiskröfur varðandi gjöf, öflun og prófun allra vefja og frumna úr mönnum, sem ætluð eru til notkunar í mönnum, sem og framleiddra afurða sem eru unnar úr vefjum og frumum úr mönnum og ætlaðar til notkunar í mönnum.
- 2) Til að koma í veg fyrir að sjúkdómar berist með vefjum og frumum úr mönnum til notkunar í mönnum og til að tryggja sambærileg gæði og öryggi er hvatt til þess í tilskipun 2004/23/EB að fastsettar verði sértækar, tæknilegar kröfur fyrir hvert þrep í notkunarferli vefja og frumna úr mönnum.
- 3) Notkun vefja og frumna í mannlíkamanum felur í sér hættu á að sjúkdómar berist í þega og hættu á öðrum mögulega skaðlegum áhrifum á þega. Hægt er að minnka þá áhættu með vandlegu vali á gjafa og prófun hvernar gjafar og með því að nota verklagsreglur við öflun vefja og frumna sem eru í samræmi við reglur og vinnsluferli sem eru ákveðin og uppfærð samkvæmt bestu vísindalegu ráðgjöf sem völ er á. Allir vefir og frumur sem nota á innan Bandalagsins, þ.m.t vefir og frumur til notkunar sem upphafsefni í framleiðslu lyfja, skulu því uppfylla gæða- og öryggiskröfurnar sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun.
- 4) Tekið er mið af sérstökum gæða- og öryggissjónarmiðum í þessari tilskipun að því er varðar æxlunarfrumur vegna þess að þær eru notaðar í sérstökum tilgangi.
- 5) Ef gjöf æxlunarfrumna á sér stað milli maka sem eiga í nánú líkamlegu samneyti er réttlæt看legt að slaka á

kröfum um líffræðilegar prófanir vegna þess að áhættan fyrir þegann er metin minni í þessu tilviki en þegar um gjöf frá þriðja aðila er að ræða. Til þess að lágmarka hættuna á víxlmengun eru líffræðilegar prófanir á gjafa eingöngu nauðsynlegar ef gjafafrumurnar eru unnar, ræktaðar eða geymdar.

- 6) Þessi tilskipun byggir á alþjóðlegri reynslu sem fengin er með viðtæku samráði, leiðbeiningum Evrópuráðsins um öryggis- og gæðatryggingar líffæra, vefja og frumna, Evrópusáttmálanum um verndun mannréttinda og mannfrelsis, samningi Evrópuráðsins um verndun mannréttinda og mannlegrar reisnar með hliðsjón af starfsemi á sviði líffræði og læknisfræði: samningi um mannréttindi og líflæknisfræði (Oviedo, 4.IV.1997), með viðbótarbókunum við hann, og tilmælum Alþjóðaheilbrigðismálastofnunarinnar. Aðildarríkin munu vísa til fyrirliggjandi alþjóðlegra rannsóknarniðurstaðna, einkum að því er varðar aðrar frekari líffræðilegar prófanir fyrir gjafa sem koma frá svæðum þar sem tíðni tiltekinna sjúkdóma er há eða ef rekkjunautar eða foreldrar gjafa koma frá svæðum þar sem tíðnin er há. Tilskipunin samrýmist grundvallarreglunum sem settar eru fram í sáttmála Evrópusambandsins um grundvallarréttindi.
- 7) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót með tilskipun 2004/23/EB.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. gr.

Skilgreiningar

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- a) „æxlunarfrumur“: allir vefir og frumur sem nota á til tæknifrjóvgunar,
- b) „gjöf frá maka“: gjöf æxlunarfrumna milli manns og konu sem lýsa því yfir að þau eigi í nánú líkamlegu samneyti við hvort annað,
- c) „bein notkun“: hvers kyns ferli þar sem frumur eru gefnar og notaðar án geymslu milliliða,
- d) „gæðakerfi“: stjórnskipulag, skilgreind ábyrgðasvið, verklagsreglur, vinnsluferli og úrræði sem eru liður í framkvæmd gæðastjórnunar og fela í sér alla starfsemi sem stuðlar að gæðum, beint eða óbeint,

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 38, 9.2.2006, bls. 40. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 81/2007 frá 6. júlí 2007 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 60, 13.12.2007, p. 15.

(¹) Stjtið. ESB L 102, 7.4.2004, bls. 48.

- e) „staðlaðar verklagsreglur“ (SOP): skriflegar leiðbeiningar sem lýsa þrepum í tilteknu vinnsluferli, þ.m.t. efni og aðferðir sem nota á og væntanleg lokaafurð,
- f) „fullgilding“ (eða „hæfismat“ ef um er að ræða búnað eða aðstæður): öflun skriflegra sönnunargagna sem tryggja í hæsta máta að með tilteknu vinnsluferli, stöðluðum verklagsreglum, búnaði eða aðstæðum verði ávallt til afurð sem svarar til fyrirframákveðinna forskrifta og gæðaeiginleika; vinnsluferli er fullgilt í þeim tilgangi að meta árangur kerfis með tilliti til skilvirkni þess miðað við áformaða notkun,
- g) „rekjanleiki“: það að geta staðsett og sanngreint vefinn eða frumuna á hvaða þrepi sem er frá öflun, vinnslu, prófun, geymslu og til dreifingar til þega eða til förgunar og þar með einnig að geta sanngreint gjafann og vefjamiðstöðina eða þá framleiðslustöð, sem tekur við, vinnur eða geymir vefinn eða frumurnar, og að geta sanngreint þegan á þeim lækningamiðstöðvum sem koma vefnum eða frumunum fyrir í þeganum; rekjanleiki tekur einnig til getunnar til að staðsetja og tilgreina öll viðeigandi gögn um afurðir og efni sem komast í snertingu við vefinn eða frumurnar sem um er að ræða,
- h) „öflunarstofnun“: heilbrigðisstofnun eða deild á sjúkrahúsi eða önnur stofnun sem tekur að sér öflun vefja og frumna úr mönnum og sem hefur hugsanlega ekki fengið faggildingu, tilnefningu, heimild eða leyfi sem vefjamiðstöð.

2. gr.

Kröfur um öflun vefja og frumna úr mönnum

1. Aðildarríkin skulu sjá til þess að öflun vefja og frumna úr mönnum sé eingöngu faggilt, tilnefnd, heimiluð eða leyfð ef kröfurnar í 2.–12. mgr. hafa verið uppfylltar nema í þeim tilvikum þegar maki gefur æxlunarfrumur til beinnar notkunar.
2. Öflun vefja og frumna úr mönnum skal framkvæmd af einstaklingum sem hafa, með tilskildum árangri, lokið starfsnámi sem klínískt teymi, sem sérhæfir sig í þeim vefjum og frumum sem á að afla, eða vefjamiðstöð, sem hefur heimild til öflunar, tilgreinir.
3. Vefjamiðstöðin eða öflunarstofnunin gerir skriflegt samkomulag við starfsfólkið eða klínísku teymin sem bera ábyrgð á vali gjafa, nema þessir aðilar séu ráðnir hjá viðkomandi stofnun eða miðstöð þar sem tilgreint er hvaða verklagsreglum beri að fylgja til að tryggja að farið sé eftir þeim valviðmiðunum sem settar eru fram í I. viðauka.

4. Vefjamiðstöðin eða öflunarstofnunin gerir skriflegt samkomulag við starfsfólkið eða klínísku teymin sem bera ábyrgð á öflun vefja eða frumna, nema þessir aðilar séu ráðnir hjá viðkomandi stofnun eða miðstöð þar sem tilgreindar eru tegundir vefja, frumna og/eða prófunarsýna sem á að afla, auk aðferðarlýsinga sem fylgja ber.

5. Staðlaðar verklagsreglur (SOP) skulu vera til staðfestingar á:

- a) auðkenni gjafa,
- b) upplýsingum um samþykki eða leyfi sem gjafi eða fjölskylda gjafa veitir,
- c) mati á valviðmiðunum fyrir gjafa eins og nánar er greint frá í 3. gr.,
- d) mati á prófunum á rannsóknarstofu sem krafist er fyrir gjafa, eins og nánar er greint frá í 4. gr.

Einnig skulu vera til staðlaðar verklagsreglur um öflun, pökkun, merkingu og flutninga á vefjum og frumum til ákvörðunarstaðar á vefjamiðstöðinni eða, ef um er að ræða beina dreifingu vefja og frumna, til klíniska hópsins sem ber ábyrgð á notkun þeirra eða, ef um er að ræða vefja- eða frumusýni, til prófunarrannsóknarstofu í samræmi við 5. gr. þessarar tilskipunar.

6. Öflun skal fara fram í viðeigandi stöðvum og eftir verklagsreglum sem draga, eins og framast er kostur, úr mengun af völdum baktería eða annarri mengun í þeim vefjum og frumum sem aflað er, í samræmi við 5. gr.

7. Efni og búnaður til öflunar skal meðhöndlaður í samræmi við kröfur og forskriftir sem mælt er fyrir um í lið 1.3 í IV. viðauka, með tilhlýðilegu tilliti til viðkomandi innlendra og alþjóðlegra reglna, staðla og leiðbeininga sem taka til dauðhreinsunar á lyfjum og lækningatækjum. Nota skal viðurkennd, sæfð tæki og búnað við öflun vefja og frumna úr mönnum.

8. Öflun vefja og frumna úr lifandi gjöfum skal fara fram við aðstæður sem tryggja heilsu og öryggi gjafanna og friðhelgi einkalífs þeirra.

9. Leggja skal til starfsfólk og nauðsynlegan búnað til að lagfæra líkama látins gjafa, ef við á. Slíkar lagfæringar skulu gerðar að því marki sem hæfilegt þykir.

10. Verklagsreglurnar um öflun vefja og frumna skulu framkvæmdar í samræmi við kröfurnar í 5. gr.

11. Gjafanum og gjafavefjum og -frumum skal úthlutaður ótvíræður auðkenniskóði á meðan öflun fer fram eða á vefjamiðstöðinni til að tryggja viðeigandi auðkenningu gjafans og rekjanleika alls gjafaefnis. Kóðuðu gögnin fara í skrá sem haldin er í þessum tilgangi.

12. Skjalahald um gjafa skal vera í samræmi við lið 1.4 í IV. viðauka.

3. gr.

Viðmiðanir við val vefja- og frumugjafa

Lögbært yfirvald eða yfirvöld skulu tryggja að gjafar uppfylli valviðmiðanirnar sem eru settar fram í:

- a) I. viðauka um vefja- og frumugjafa, að undanskildum æxlunarfrumugjöfum,
- b) III. viðauka um æxlunarfrumugjafa.

4. gr.

Prófanir á rannsóknarstofu sem krafist er fyrir gjafa

1. Lögbært yfirvald eða yfirvöld skulu sjá til þess:

- a) að vefja- og frumugjafar, að undanskildum æxlunarfrumugjöfum, gangist undir þær líffræðilegu prófanir sem settar eru fram í 1. lið II. viðauka,
- b) að prófanirnar, sem um getur í a-lið, séu framkvæmdar í samræmi við almennu kröfurnar sem settar eru fram í 2. lið II. viðauka.

2. Lögbært yfirvald eða yfirvöld skulu sjá til þess:

- a) að æxlunarfrumugjafar gangist undir þær líffræðilegu prófanir sem settar eru fram í 1., 2. og 3. lið III. viðauka,
- b) að prófanirnar, sem um getur í a-lið hér að framan, séu framkvæmdar í samræmi við almennu kröfurnar sem settar eru fram í 4. lið III. viðauka.

5. gr.

Verklagsreglur um gjöf og öflun vefja og/eða frumna og um viðtöku þeirra á vefjamiðstöðvum

Lögbæra yfirvaldið eða yfirvöldin skulu sjá til þess að verklagsreglur um gjöf og öflun vefja og/eða frumna og um viðtöku vefja og/eða frumna á vefjamiðstöðinni séu í samræmi við kröfurnar sem settar eru fram IV. viðauka.

6. gr.

Kröfur um beina dreifingu sérstakra vefja og frumna til þega

Lögbært yfirvald eða yfirvöld geta heimilað að tilteknum vefjum eða frumum sé dreift beint þaðan sem þeirra er aflað til heilbrigðisstofnunar til tafarlausrar ígræðslu.

7. gr.

Lögleiðing

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 1. nóvember 2006. Þau skulu þegar í stað senda framkvæmdastjórninni texta þessara ákvæða og samsvörunartöflu milli viðkomandi ákvæða og þessarar tilskipunar. Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi tekur til.

8. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

9. gr.

Viðtakendur

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 8. febrúar 2006.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Markos KYPRIANOU

framkvæmdastjóri.

I. VIÐAUKI

VIÐMIÐANIR VIÐ VAL Á VEFJA- OG/EDA FRUMUGJÖFUM (AÐ UNÐANSKILDUM
ÆXLUNARFRUMUGJÖFUM) EINS OG UM GETUR Í A-LIÐ 3. GR

Valviðmiðanir fyrir gjafa byggjast á greiningu áhættunnar sem tengist notkun þessara tilteknu frumna/vefja. Greina verður ábendingar um slíka áhættu með læknisskoðun, athugun á heilsufarssögu og atferlissögu, líffræðilegum prófunum, líkskoðun (á við um látna gjafa) og öðrum viðeigandi rannsóknnum. Gjafar skulu útilokaðir frá gjöf ef einhver eftirlitna viðmiðana á við um þá nema fyrir liggi skjalfest áhættumat sem réttlætir undanþágu og sem ábyrgðaraðilinn, sem skilgreindur er í 17. gr. tilskipunar 2004/23/EB, hefur samþykkt:

1. Látnir gjafar

1.1. Almennar viðmiðanir til útilokunar

1.1.1. Dánarorsök ókunn, nema krufning leiði í ljós upplýsingar um dánarorsök eftir öflun og engin af þeim almennu viðmiðunum fyrir útilokun, sem settar eru fram í þessum lið, gildi.

1.1.2. Saga um sjúkdóm af óþekktum uppruna.

1.1.3. Illkynja sjúkdómur til staðar nú eða áður, að undanskildu frumkomnu grunnfrumkrabbameini (basal cell carcinoma), setkrabbameini í leghálsi og sumum frumæxlum í miðtaugakerfinu sem þarf að meta á grundvelli rannsóknarniðurstæðna. Heimilt er að meta gjafa með illkynja sjúkdóma m.t.t. hornhimnugjafar, að undanskildum þeim sem hafa krabbamein í sjónu augans (retinoblastoma), blóðæxli (haematological neoplasm) og illkynja æxli í fremri hluta augans.

1.1.4. Hætta á útbreiðslu sjúkdóma af völdum prótínsýkla. Þessi hætta gildir t.d. um:

- a) einstaklinga sem eru greindir með Creutzfeldt-Jakobs-sjúkdóm eða afbrigði Creutzfeldt-Jakobs-sjúkdóms eða hafa fjölskyldusögu um Creutzfeldt-Jakobs-sjúkdóm sem ekki er af völdum lækni-meðferðar (non-iatrogenic),
- b) einstaklinga með hraðageng vitglöp (rapid progressive dementia) eða hrömunarsjúkdóm í taugakerfi, þ.m.t. þeir sem eru af óþekktum uppruna,
- c) þá sem hafa þegið hormón úr heiladingli manna (t.d. vaxtarhormón), þá sem hafa fengið hornhimnu-, augnhvítu- eða heilabastsigræðslu og þá sem hafa gengist undir óskjalfestar taugaskurðlækningar (þar sem heilabast kann að hafa verið notað).

Ef um er að ræða afbrigði Creutzfeldt-Jakobs-sjúkdóms má mæla með frekari varúðarráðstöfunum.

1.1.5. Útbreidd sýking í líkamanum, sem ekki hafa náðst tök á þegar gjöf á sér stað, þ.m.t. bakteríusjúkdómar, útbreiddar vírus-, sveppa- eða sniklasýkingar eða umtalsverð staðbundin sýking í vefjum og frumum sem eru ætlaðar til gjafa. Heimilt er að meta gjafa með bakteríusýkingu í blóði m.t.t. augngjafar en aðeins ef geyma á hornhimnurnar í lifandi æti svo mögulegt sé að greina hugsanlega bakteríumengun í vefnum.

1.1.6. Fyrri saga, klínískar vísbendingar eða rannsóknarniðurstöður sem sýna alnæmisveiru (HIV), bráða eða langvinna lifrabólgu B (að undanskildum einstaklingum sem sannanlega eru með ónæmi), lifrabólgu C og afbrigði I eða II af T-eitilfrumusækinni veiru manns (HTLV-veira, afbrigði I/II), auk hættu á smiti eða vísbendingar um áhættuþætti tengda þessum sýkingum.

1.1.7. Saga um langvinnan, kerfistengdan sjálfsnæmissjúkdóm sem kann að hafa skaðleg áhrif á gæði vefjarins sem ætlunin er að taka.

1.1.8. Vísbendingar um að niðurstöður rannsókna á blóðsýnum úr gjafanum kunni að vera ógildar vegna:

- a) blóðþynnningar, í samræmi við forskriftirnar í 2. lið II. viðauka, ef ekki liggur fyrir sýni sem tekið var fyrir blóðinnngjöf eða
- b) meðferðar með ónæmisbælandi efnum.

- 1.1.9. Vísendingar um aðra áhættuþætti smitsjúkdóma á grundvelli áhættumats, þar sem höfð er hliðsjón af því hvert gjafinn hefur ferðast, í hvað hann hefur komist í tæri við og hvort staðbundnir smitsjúkdómar hafi verið fyrir hendi.
- 1.1.10. Ummerki eru til staðar á líkama gjafa sem benda til hættu á einum eða fleiri smitsjúkdómum eins og lýst er í lið 1.2.3 í IV. viðauka.
- 1.1.11. Inntaka eða hættuleg nánd við efni (t.d. blásýru, blý, kvikasilfur eða gull) sem kann að berast til þega í skammti sem getur stofnað heilsu þeirra í hættu.
- 1.1.12. Bólusetning með lifandi, veiklaðri veiru hefur nýlega farið fram og hætta á smiti er talin vera fyrir hendi.
- 1.1.13. Ígræðsla með ósamkynja græðlingum (xenografts).
- 1.2. *Viðbótarviðmiðanir fyrir útilokun varðandi látna gjafa sem eru börn*
- 1.2.1. Öll börn, sem fædd eru af alnæmissýktum mæðrum, eða börn, sem falla undir einhverja þeirra útilokunarviðmiðana sem lýst er í lið 1.1, verður að útiloka sem gjafa þar til hægt er að útiloka hættu á smiti með fullri vissu.
- a) Börn undir 18 mánaða aldri, sem fædd eru af mæðrum með alnæmissmit, lifrabólgu B, lifrabólgu C eða HTLV-smit, eða börn, sem eru í áhættuhópi fyrir smit af því tagi og hafa verið á brjósti hjá mæðrum sínum næstliðna 12 mánuði, geta ekki komið til álita sem gjafar sama hvaða niðurstöður fást úr greiningarprófunum.
- b) Börn mæðra með alnæmissmit, lifrabólgu B, lifrabólgu C eða HTLV-smit eða börn, sem eru í áhættuhópi fyrir smit af því tagi og hafa ekki verið á brjósti hjá mæðrum sínum næstliðna 12 mánuði, geta komið til álita sem gjafar ef niðurstöður greiningarprófana, lækni skoðun og athugun á heilsufarsskrám sýna ekki fram á eyðnismit, lifrabólgu B, lifrabólgu C eða HTLV-smit.
2. **Lifandi gjafar**
- 2.1. *Samgena, lifandi gjafar*
- 2.1.1. Ef geyma á eða rækta þá vefi og frumur sem tekin eru skulu sömu lágmarkskröfur um líffræðilegar prófanir gilda og þær sem gilda fyrir ósamgena, lifandi gjafa. Jákvæðar niðurstöður prófana þurfa ekki endilega að útiloka að vefir eða frumur eða afurðir úr þeim séu geymd, unnin eða endurígrædd ef viðeigandi, einangruð geymsluaðstaða er fyrir hendi sem útilokar hættu á vixlmengun við aðra græðlinga og/eða mengun með aðskotaefnum og/eða blöndu af þessu tvennu.
- 2.2. *Ósamgena, lifandi gjafar*
- 2.2.1. Ósamgena, lifandi gjafa þarf að velja á grundvelli heilsufars og heilsufarssögu sem fengin er með spurningalista og með viðtali sem hæfur, þjálfaður og sérmenntaður heilbrigðisstarfsmaður tekur við gjafann, í samræmi við lið 2.2.2. Þetta mat þarf að fela í sér viðeigandi þætti sem geta hjálpað til við að sanngreina og útiloka þá sem gætu stefnt heilsu annarra í hættu með gjöf, s.s. vegna möguleika á að smita aðra með sjúkdómum, eða stefnt sinni eigin heilsu í hættu. Um hverja gjöf gildir að öflun gagna má ekki hafa áhrif á eða stofna heilsu eða umönnun gjafans í hættu. Þetta á bæði við um móður og barn ef um er að ræða gjöf naflastrengsblóðs eða fösturhimnu.
- 2.2.2. Vefjamiðstöðin (og læknirinn sem framkvæmir ígræðsluna ef um er að ræða beina dreifingu til þega) skal ákvarða og skrá valviðmiðanir fyrir ósamgena, lifandi gjafa með hliðsjón af þeim tilteknu vefjum eða frumum sem ætlunin er að gefa, ásamt líkamlegu ástandi gjafans, heilsufars- og atferlissögu og niðurstöðum klínískra rannsókna og prófana á rannsóknarstofu sem segja til um heilsufar gjafans.
- 2.2.3. Sömu viðmiðanir fyrir útilokun skulu notaðar og þær sem gilda um látna gjafa, að undanskildum lið 1.1.1. Það getur reynst nauðsynlegt að bæta við öðrum sértækum viðmiðunum fyrir útilokun, allt eftir þeim gjafavef eða -frumum sem um er að ræða, s.s.:
- a) þungun (að undanskilinni gjöf blóðfrumna úr naflastreng og gjöf fösturhimnu og systkinum sem gefa blóðmyndandi forverafrumur),
- b) brjóstagjöf,
- c) líkur á útbreiðslu erfðasjúkdóma ef um er að ræða blóðmyndandi forverafrumur.

II. VIÐAUKI

PRÓFANIR Á RANNSÓKNARSTOFU SEM KRAFIST ER FYRIR GJAFI (AÐ UNÐANSKILDUM ÆXLUNARFRUMUGJÖFUM) EINS OG UM GETUR Í 1. MGR 4. GR.**1. Líffræðilegar prófanir sem krafist er fyrir gjafi**

1.1. Gerð er sú lágmarkskrafa að allir gjafar gangist undir eftirfarandi líffræðilegar prófanir:

HIV 1 og 2	Mótefni gegn HIV 1,2
Lifrabólga B	HBsAg Mótefni gegn HBc
Lifrabólga C	Mótefni gegn HCV-Ab
Sárasótt	Sjá 1.4 (hér á eftir)

1.2. Gjafar, sem búa á eða koma frá svæðum þar sem tíðni smits af völdum HTLV-veiru, afbrigði I, er há eða eiga rekkjunauta eða foreldra sem koma frá slíkum svæðum, skulu gangast undir HTLV-I mótefnapröfun.

1.3. Ef HBc-mótefnapröfun reynist jákvæð og HBsAg-pröfun er neikvæð er þörf á að gera frekari rannsóknir með áhættumati til að ákvarða hæfi til klínískrar notkunar.

1.4. Fullgilt prófunarreiknirit skal notað til að útiloka að virk sárasóttarsýking (*Treponema pallidum*) sé til staðar. Ef sértæk eða ósértæk prófun sýnir enga svörun má heimila afhendingu vefja og frumna til notkunar. Ef ósértæk prófun er notuð mun svörun ekki koma í veg fyrir öflun eða lokasamþykkt ef sértæk staðfestingarpröfun fyrir sárasótt sýnir enga svörun. Ef sýni frá gjafa sýnir svörun við sértæka sárasóttarpröfun krefst það ítarlegs áhættumats til að ákvarða hvort það sé hæft til klínískrar notkunar.

1.5. Við tiltekna aðstæður getur frekari prófana verið þörf vegna sögu gjafans og eiginleika gjafavefjanna eða gjafafrumnanna (t.d. m.t.t. RhD-flokkunar, HLA-flokka, mýrarköldu, stórfrumuveiru (CMV), bogfrymils (toxoplasma), Ebstein-Barr-veiru (EBV) og amerískrar höfgasýki (*Trypanosoma cruzi*)).

1.6. Fyrir samgena gjafa gildir liður 2.1.1 í I. viðauka.

2. Almennar kröfur sem skal uppfylla við ákvörðun líffræðilegra merkigena

2.1. Prófanirnar skulu fara fram á þar til bærri rannsóknarstofu sem lögbær yfirvöld í aðildarríkinu viðurkenna sem prófunarmiðstöð og nota skal CE-merktan prófunarbúnað þar sem við á. Þær prófanir, sem notaðar eru, verða að vera fullgiltar til þessarar notkunar í samræmi við fyrirliggjandi vísindalega þekkingu.

2.2. Líffræðilegu prófanirnar verða gerðar í sermi eða blóðvökva gjafans; ekki er leyfilegt að framkvæma þær í öðrum vökvum eða seyti, s.s. augnvökva eða glerhlaupi, nema sérstakar klínískar ástæður séu fyrir hendi og fullgilt prófun fyrir vökvann sé notuð.

2.3. Hafi hugsanlegir gjafar misst blóð og nýlega fengið gefið blóð, blóðhluta, kvoðulausn eða kristallslíki eru blóðprófanir hugsanlega ekki gildar vegna blóðþynningar sýnanna. Nota skal reiknirit til að meta stig blóðþynningar í eftirtöldum tilvikum:

a) **við blóðsýnatöku fyrir andlát:** hafi blóð, blóðhlutar og/eða kvoðulausnir verið gefnar síðustu 48 klukkustundirnar fyrir blóðsýnatöku eða hafi kristallslíki verið gefið á síðustu klukkustund fyrir blóðsýnatöku,

b) **við blóðsýnatöku eftir andlát:** hafi blóð, blóðhlutar og/eða kvoðulausnir verið gefnar síðustu 48 klukkustundirnar fyrir andlát eða hafi kristallslíki verið gefið á síðustu klukkustund fyrir andlát.

Vefjamiðstöðvum er eingöngu heimilt að þiggja vefi og frumur gjafa með blóðvökvapynningu meiri en 50%, ef notaðar eru prófanir með fullgiltum verklagreglum fyrir slíkan blóðvökva eða, ef sýni, sem tekið var fyrir blóðvökvagjöfina, er tiltækt.

- 2.4. Ef látinn gjafi á í hlut skulu blóðsýni tekin rétt fyrir andlátíð eða, verði því ekki við komið eins fljótt og auðið er eftir andlát og eigi síðar en 24 klukkustundum frá andláti.
- 2.5. a) Þegar lifandi gjafar eiga í hlut (að undanskildum ósamgena gjöfum beinmergsstofnfrumna og stofnfrumna útæðablóðs, af hagkvæmnisástæðum), skulu blóðsýni tekin þegar gjöf fer fram eða, ef því verður ekki við komið, innan sjö daga eftir gjöf (þetta á við um „gjafarsýnið“).
- b) Í tilvikum þar sem hægt er að geyma vefi og frumur ósamgena lifandi gjafa í langan tíma er krafist endurtekinnar sýnatöku og prófana eftir 180 daga. Séu endurteknar prófanir gerðar í slíkum tilvikum er heimilt að taka gjafarsýni allt að 30 dögum fyrir gjöf og 7 dögum eftir gjöf.
- c) Ef ekki er hægt að geyma vefi og frumur ósamgena, lifandi gjafa í langan tíma og endurtekin sýnataka því ekki möguleg gildir a-liður í lið 2.5 hér að framan.
- 2.6. Ef „gjafarsýni“, eins og það er skilgreint í a-lið í lið 2.5 hér að framan, úr lifandi gjafa (að undanskildum gjöfum beinmergsstofnfrumna og stofnfrumna útæðablóðs) er einnig prófað með kjarnsýrumögnun (NAT) fyrir eyðnismiti og lifrabólgu B og C er ekki krafist prófunar á endurteknu blóðsýni. Ekki er heldur krafist endurtekinnar prófunar ef óvirkjunarþrep, sem er fullgilt fyrir umræddum vírusum, er hluti af vinnslunni.
- 2.7. Taka skal blóðsýni til prófunar innan 30 daga fyrir gjöf ef um er að ræða söfnun beinmergs og stofnfrumna útæðablóðs.
- 2.8. Ef um er að ræða gjafa sem er nýburi er heimilt að framkvæma líffræðilegar prófanir á móður gjafans til að komast hjá ónauðsynlegum læknisfræðilegum aðgerðum á ungbarninu.
-

III. VIÐAUKI

**VALVIÐMIÐANIR OG PRÓFANIR Á RANNSÓKNARSTOFU SEM KRAFIST ER FYRIR
ÆXLUNARFRUMUGJAFNA EINS OG UM GETUR Í B-LIÐ 3. GR. OG 2. MGR. 4. GR.**

1. Gjöf frá maka til beinnar notkunar

Ekki er nauðsynlegt að nota valviðmiðanir fyrir gjafa og prófanir á rannsóknarstofu ef um er að ræða æxlunarfrumugjöf frá maka til beinnar notkunar.

2. Gjöf frá maka (ekki til beinnar notkunar)

Æxlunarfrumur, sem eru unnar og/eða geymdar, og æxlunarfrumur, sem verða að frostgeymdum fösturvísu, skulu uppfylla eftirfarandi viðmiðanir:

2.1. Læknirinn, sem er ábyrgur fyrir gjafanum, skal ákvarða og skjalfesta rökin fyrir gjöfinni og hvort hún er örugg fyrir þegann og hugsanleg börn þegans, á grundvelli heilsufarssögu sjúklingsins og ábendinga.

2.2. Framkvæma skal eftirfarandi líffræðilegar prófanir til að meta hættuna á víxlmengun:

Eyðniveira, afbrigði 1 eða 2 (HIV 1/2)	Mótefni HIV 1,2
Lifrabólga B	HBsAg Mótefni HBc
Lifrabólga C	Mótefni HCV-Ab

Ekki þarf að krefjast líffræðilegra prófana ef um er að ræða sæði, sem er unnið til tæknisæðingar og ekki á að geyma, ef vefjamíðstöðin getur sýnt fram á að brugðist hafi verið við hættunni á víxlmengun og áhættu fyrir starfsfólk með notkun fullgíltra aðferða.

2.3. Hafa skal til reiðu aðskildar geymslur ef niðurstöður prófana fyrir eyðniveiru, afbrigði 1 og 2, lifrabólgu B eða lifrabólgu C eru jákvæðar eða liggja ekki fyrir eða þar sem vitað er að gjafinn getur hugsanlega verið smitberi.

2.4. Gjafar, sem búa á eða koma frá svæðum þar sem tíðni HTLV-veiru, afbrigði I, er há eða eiga rekkjunauta eða foreldra, sem koma frá slíkum svæðum, skulu gangast undir HTLV-I mótefnaprófun.

2.5. Við tiltekna aðstæður getur frekari prófana verið þörf vegna ferða gjafans, vegna þess sem hann hefur komist í tæri við og vegna eiginleika gjafavefjanna eða gjafafrumnanna (t.d. m.t.t. RhD-flokkunar, mýrarköldu, stórfrumuveiru (CMV) og amerískrar höfgasýki (T. crusi).

2.6. Jákvæðar niðurstöður útiloka ekki endilega gjöf frá maka í samræmi við landsreglur.

3. Gjafir frá öðrum en maka

Eftirfarandi viðmiðanir gilda um æxlunarfrumur sem notaðar eru í öðrum tilgangi en til makagjafar:

3.1. Velja þarf gjafa á grundvelli aldurs þeirra, heilsufars og heilsufarssögu sem fengin er með spurningalista og með persónulegu viðtali við hæfan, hjálfaðan og sérmenntaðan heilbrigðisstarfsmann. Þetta mat þarf að innihalda viðeigandi þætti sem geta hjálpað til við að sanngreina og útiloka þá sem gætu stefnt heilsu annarra í hættu með gjöf, s.s. vegna möguleika á að smita aðra með sjúkdómum (t.d. sýkingum sem smitast við kynmök), eða stefnt sinni eigin heilsu í hættu (t.d. ef mörg egg myndast samtímis (superovulation), við róun eða aðra hættu sem tengist aðferðum við söfnun eggja eða sálfræðilegum afleiðingum þess að vera gjafi).

3.2. Gjafarnir skulu vera neikvæðir fyrir eyðniveiru, afbrigði 1 eða 2, lifrabólgu C og B og sárásótt í sermi- og blóðvökvásýni, sem prófað er í samræmi við lið 1.1 í II. viðauka, og þvagprufa frá sæðisgjöfum skal auk þess prófuð með kjarnsýrumögnun og vera neikvæð fyrir klamidíu.

3.3. Gjafar, sem búa á eða koma frá svæðum þar sem tíðni HTLV-veiru, afbrigði I, er há eða eiga rekkjunauta eða foreldra, sem koma frá slíkum svæðum, skulu gangast undir HTLV-I mótefnaprófun.

- 3.4. Við tilteknað aðstæður getur frekari prófana verið þörf vegna sögu gjafans og vegna eiginleika gjafavefjanna eða gjafafrumnanna (t.d. m.t.t. RhD-flokkunar, mýrarköldu, stórfrumuveiru (CMV) og amerískrar höfgasýki (T. crusi).
- 3.5. Fyrir samgena gjafa gildir liður 2.1.1. í I. viðauka.
- 3.6. Að fengnu samþykki skal gerð erfðafræðileg skimun fyrir víkjandi genum A-litninga sem eru, samkvæmt alþjóðlegum rannsóknarniðurstöðum, algeng hjá fólki af sama uppruna og gjafinn og einnig skal meta hættuna á að þekktir erfðasjúkdómar í fjölskyldunni berist áfram. Leggja skal fram fullnægjandi upplýsingar í samræmi við gildandi kröfur í aðildarríkjunum. Fullnægjandi upplýsingar um tilheyrandi áhættu og þær ráðstafanir, sem gerðar hafa verið til að draga úr henni, skulu settar fram og útskýrðar fyrir þeganum.
4. **Almennar kröfur sem verður að uppfylla við ákvörðun líffræðilegra merkigena**
- 4.1. Prófanirnar skulu framkvæmdar í samræmi við lið 2.1 og lið 2.2 í II. viðauka.
- 4.2. Blóðsýni skulu tekin þegar gjöf á sér stað.
- 4.3. Sæðisgjafir, aðrar en frá mökum, eru geymdar í einangrun í a.m.k. 180 daga en eftir þann tíma er krafist nýrra prófana á þeim. Ef gjafablóðsýnið er einnig prófað með kjarnsýrumögnun fyrir eyðnismiti og lifrabólgu B og C er ekki krafist prófunar á endurteknu blóðsýni. Ekki er heldur krafist endurtekinnar prófunar ef óvirkjunarþrep, sem er fullgilt fyrir umræddum vírusum, er hluti af vinnslunni.

IV VIÐAUKI

VERKLAGSREGLUR UM GJÖF OG ÖFLUN FRUMNA OG/EÐA VEFJA OG VIÐTÖKU ÞEIRRA Á VEFJAMIDSTÖÐ EINS OG UM GETUR Í 5. GR.**1. Verklagsreglur um gjöf og öflun****1.1. Samþykki og auðkenning gjafa****1.1.1. Áður en öflun vefja og frumna fer fram skal viðurkenndur einstaklingur staðfesta og skrá:**

- a) að samþykki fyrir öfluninni sé fengið í samræmi við 13. gr. tilskipunar 2004/23/EB og
- b) hvernig gjafinn er sanngreindur með áreiðanlegum hætti og hver hafi gert það.

1.1.2. Ef um er að ræða lifandi gjafa skal heilbrigðisstarfsmaður, sem ber ábyrgð á því að afla upplýsinga um heilsufarssögu gjafans, tryggja að gjafinn:

- a) hafi skilið þær upplýsingar sem hafa verið látnar í té,
- b) hafi fengið tækifæri til að spyrja spurninga og fengið fullnægjandi svör við þeim,
- c) hafi staðfest að allar þær upplýsingar, sem hann/hún hefur veitt, séu réttar samkvæmt bestu vitund hans/hennar.

1.2. Mat á gjafa (þessi liður gildir ekki um æxlunarfrumugjöf frá maka eða um samgena gjafa)**1.2.1. Viðurkenndur einstaklingur skal safna og skrá viðeigandi heilsufars- og atferlisupplýsingar samkvæmt kröfunum sem lýst er í lið 1.4.****1.2.2. Til að afla viðeigandi upplýsinga skal styðjast við mismunandi heimildir sem skipta máli, þ.m.t. í það minnsta viðtal við gjafann, ef gjafinn er á lífi, og eftirfarandi atriði, eftir því sem við á:**

- a) heilsufarsskrár gjafans,
- b) viðtal við einstakling sem þekkti gjafann vel, sé gjafinn látinn,
- c) viðtal við meðhöndlandi lækni,
- d) viðtal við heimilislækni,
- e) krufningarskýrslu.

1.2.3. Auk þess skal framkvæma lækni skoðun, ef um er að ræða látinn gjafa og, þegar það er réttlæt看legt, lifandi gjafa, til að finna öll einkenni sem kunna að nægja ein og sér til að útiloka gjafann eða sem þarf að meta með hliðsjón af heilsufarssögu og persónulegri sögu gjafans.**1.2.4. Allar skrár um gjafann skulu athugaðar og metnar m.t.t. þess hvort hann hentar sem gjafi og undirritaðar af menntuðum og hæfum heilbrigðisstarfsmanni.****1.3. Verklagsreglur við öflun vefja og frumna****1.3.1. Verklagsreglur við öflun skulu sniðnar eftir því um hvers konar gjafa er að ræða og eftir tegund gjafavefja og gjafafrumna. Nauðsynlegt er að hafa verklagsreglur sem vernda öryggi lifandi gjafa.****1.3.2. Verklagsreglur við öflun skulu vernda þá eiginleika vefjanna og frumnanna sem krafist er við endanlega, klíniska notkun þeirra og draga um leið úr hættunni á örverumengun eins og framast er kostur meðan á aðgerðinni stendur, einkum ef ekki er unnt að sæfa vefi og frumur eftir öflun.****1.3.3. Ef um er að ræða látna gjafa skal takmarka aðgang að aðgerðarsvæði. Svæðið skal vera sæft og afmarkað með sæfðum tjöldum. Starfsfólkið, sem sér um öflunina, skal vera klætt í samræmi við tegund öflunar. Yfirleitt felur þetta í sér að starfsfólkið þvær sér vandlega og klæðist sæfðum fatnaði og sæfðum hönskum, andlitshlífum og hlífðargrimum.**

- 1.3.4. Ef um er að ræða látinn gjafa skal skrá öflunarstað og tilgreina tímabilið frá dauða þar til öflun fer fram til að tryggja að líffræðilegir og/öðlaðisfræðilegir eiginleikar vefjanna eða frumnanna haldist.
- 1.3.5. Þegar vefir og frumur hafa verið tekin úr líkama látins gjafa skal líkaminn lagfærður þannig að hann sé eins líkur sínu upprunalega líffærafræðilega útliti og framast er unnt.
- 1.3.6. Skrá og athuga skal meinlegan atburð sem á sér stað meðan á öflun stendur og sem hefur eða kann að hafa skaðað lífandi gjafa og niðurstöður allra rannsókna sem gerðar eru til að komast að orsökinni.
- 1.3.7. Stefna og verklagsreglur skulu vera með þeim hætti að þær lágmarki hættuna á að starfsfólk, sem kann að vera smitað af sjúkdómum, sem geta breiðst út, mengi vefi eða frumur.
- 1.3.8. Við öflun vefja og frumna skal nota sæfð tæki og búnað. Tæki eða búnaður skulu vera af góðum gæðum, fullgilt eða sérstaklega vottuð til öflunar vefja og frumna og haldið reglulega við.
- 1.3.9. Ef nota þarf fjölnota tæki skulu vera fyrir hendi fullgiltar verklagsreglur um hreinsun og sæfingu til að fjarlægja sýkla.
- 1.3.10. Nota skal CE-merkt lækningatæki þar sem því verður við komið og allt hlutaðeigandi starfsfólk skal hafa fengið viðeigandi þjálfun í notkun þessara tækja.
- 1.4. *Skjalahald um gjafann*
  - 1.4.1. Fyrir hvern gjafa skal haldin skrá sem inniheldur:
    - a) auðkenni gjafans (eiginnafr, kenninafr og fæðingardag og -ár og ef gjöfin varðar móður og barn skal tilgreina nafn og fæðingardag og -ár móðurinnar og nafn barnsins, ef það hefur nafn, og fæðingardag þess og -ár),
    - b) aldur, kyn og heilsufars- og atferlisögu (upplýsingarnar skulu vera fullnægjandi til að unnt sé að beita útilokunarviðmiðunum ef nauðsyn ber til),
    - c) niðurstöður líkamsskoðunar, ef við á,
    - d) reiknirit yfir blóðþynningu, ef við á,
    - e) eyðublaðið um samþykki/leyfi, ef við á,
    - f) klínísk gögn og niðurstöður rannsóknarstofuprófana og annarra prófana sem gerðar hafa verið,
    - g) ef krufning fór fram skulu niðurstöður úr henni fylgja í skránni (ef ekki er hægt að geyma vefi og frumur í langan tíma samfellt skal skrá munnlega bráðabirgðaskýrslu),
    - h) fyrir gjafa blóðmyndandi forverafrumna skal skrá hversu vel gjafinn hentar fyrir þegann. Þegar um er að ræða gjafir þar sem gjafi og þegi eru óskyldir og stofnunin, sem er ábyrg fyrir öfluninni, hefur takmarkaðan aðgang að gögnum um þegann skal ígræðslustofnunin fá þau gögn um gjafann sem þarf til að staðfesta að hann henti sem slíkur.
  - 1.4.2. Stofnunin, sem sér um öflunina, skal semja öflunarskýrslu sem er send til vefjamiðstöðvarinnar. Í þessari skýrslu skal a.m.k. koma fram:
    - a) auðkenni, heiti og heimilisfang vefjamiðstöðvarinnar sem tekur við frumunum eða vefjunum,
    - b) auðkenningargögn um gjafa (þ.m.t. hvernig gjafinn hafi verið sanngreindur og hver hafi gert það),
    - c) lýsing og sanngreining á öfluðum vefjum og frumum (þ.m.t. sýni til prófunar),
    - d) sanngreining þess sem er ábyrgur fyrir öfluninni, þ.m.t. undirskrift hans,
    - e) dagsetning, stund (upphaf og lok, ef við á) og staðsetning öflunar og staðlaðar verklagsreglur, sem notaðar voru, auk þess sem tilgreina skal öll atvik sem áttu sér stað og umhverfisskilyrði á öflunarstaðnum (lýsing á svæðinu þar sem öflun fór fram), ef það á við,

- f) þau skilyrði sem líkið er geymt við, ef um er að ræða látna gjafa: í kæli (eða ekki), hvenær kæling hófst og hvenær henni lauk,
  - g) kenninúmer eða lotunúmer prófefa og lausnanna sem voru notaðar við flutninginn. Skýrslan skal einnig innihalda andlátsdag og -stund ef unnt er. Ef sæðis er aflað heima skal það staðfest í öflunarskýrslunni og skal eingöngu tilgreina: a) heiti og heimilisfang vefjamiðstöðvarinnar sem tekur við frumunum eða vefjunum,
    - b) auðkenni gjafans. Dagur og stund öflunar má fylgja með ef unnt er.
- 1.4.3. Allar skýrslur skulu vera skýrar og læsilegar, varðar gegn óheimilum breytingum og geymdar aðgengilegar og auðheimtar í því ástandi allan tilgreindan geymslutíma í samræmi við löggjöf um gagnavernd.
- 1.4.4. Skýrslur um gjafa, sem þarf til fulls rekjanleika, skal geyma í a.m.k. 30 ár eftir klíniska notkun eða fyrningardag í viðeigandi skjalasafni sem lögbært yfirvald samþykkir.
- 1.5. *Umbúðir*
- 1.5.1. Eftir öflun skal öllum vefjum og frumum, sem aflað hefur verið, pakkað þannig að það lágmarki hættuna á mengun og þau skulu geymd við hitastig sem varðveitir þá eiginleika og þá líffræðilegu virkni frumnanna og vefjanna sem krafist er. Umbúðirnar skulu einnig koma í veg fyrir að þeir sem ábyrgir eru fyrir þökkun og flutningi vefjanna og frumnanna verði fyrir mengun.
- 1.5.2. Pakkaðar frumur og vefir skulu flutt í iláti sem er hentugt til flutninga á líffræðilegu efni og sem viðheldur öryggi og gæðum umræddra vefja eða frumna.
- 1.5.3. Allir vefir eða blóðsýni til prófunar, sem fylgja með, skulu vera merkt af nákvæmni til að tryggja að unnt sé að sanngreina gjafann og staður og stund sýnatökunnar skulu einnig skráð.
- 1.6. *Merking aflaðra vefja og frumna*
- Þegar öflun fer fram skal merkja allar umbúðir sem innihalda vefi og frumur. Á grunnlátinu undir vef eða frumur skal auðkenni eða kóði gjafarinnar tilgreindur og einnig vefja- og frumutegund. Einnig skal veita upplýsingar um eftirfarandi ef stærð umbúðanna leyfir:
- a) gjafardag (og gjafarstund ef unnt er),
  - b) hættuviðvaranir,
  - c) tegund hvers kyns aukefna (ef aukefni eru notuð),
  - d) ef um er að ræða samgena gjafir skal tilgreina á merkimiða, „aðeins til samgena notkunar“,
  - e) ef um þegamerktar gjafir er að ræða skal fyrirhugaður þegi tilgreindur á merkimiðanum. Ef eitthvað af upplýsingunum í a- til e-lið hér að framan kemst ekki fyrir á merkimiða grunnumbúðanna skulu þær veittar á sérblaði sem fylgir með grunnumbúðunum.
- 1.7. *Merking flutningsílátsins*
- Ef milliliður flytur vefi og frumur skal sérhvert flutningsílát vera merkt með a.m.k.:
- a) VEFIR OG FRUMUR og MEÐHÖNDLIST MEÐ VARÚÐ,
  - b) auðkenni miðstöðvarinnar, þaðan sem umbúðirnar eru sendar (heimilisfang og símanúmer), og tengiliðar ef vandamál skyldu koma upp,
  - c) auðkenni viðtökuvefjamiðstöðvarinnar (heimilisfangi og símanúmeri) og þess einstaklings sem haft skal samband við til að taka við ílátinu,

- d) upphafsdegi og upphafstíma flutninganna,
- e) forskriftum sem varða flutningsskilyrði sem skipta máli varðandi gæði og öryggi vefjanna og frumnanna,
- f) eftirfarandi ábendingu ef um er að ræða frumuafurðir: MÁ EKKI GEISLA,
- g) eftirfarandi ábendingu ef vitað er að varan er jákvæð m.t.t. viðeigandi merkigens smitsjúkdóms: LÍFFRÆÐILEG HÆTTA,
- h) eftirfarandi ábendingu ef um er að ræða samgena gjafa: „EINUNGIS TIL SAMGENA NOTKUNAR“,
- i) fyrirmælum sem varða geymsluskilyrði (t.d. MÁ EKKI FRYSTA).

2. Viðtaka vefja og frumna á vefjamiðstöðinni

- 2.1. Þegar vefirnir og frumurnar, sem safnað hefur verið, koma til vefjamiðstöðvarinnar skal fylgja með skjalfest staðfesting á því að sendingin, þ.m.t. flutningsskilyrði, umbúðir, merkingar og tilheyrandi skjöl og sýni, uppfylli kröfurnar í þessum viðauka og forskriftir viðtökuvefjamiðstöðvarinnar.
  - 2.2. Sérhver miðstöð skal tryggja að vefirnir og frumurnar, sem tekið er við, ásamt tengdum gögnum, séu á bannlager þar til þau hafa verið skoðuð eða sannprófað hefur verið á annan hátt að þau uppfylli tilskildar kröfur. Tilgreindir, viðurkenndir einstaklingar skulu annast athugun á upplýsingum um viðkomandi gjafa eða öflun og þar með samþykkt gjafar.
  - 2.3. Hver vefjamiðstöð skal hafa skjalfesta stefnu og forskriftir og skal sannprófa allar vefja- og frumusendingar, þ.m.t. sýni, samkvæmt þeim. Í þessu felast þær tæknilegu kröfur og aðrar viðmiðanir sem vefjamiðstöðin telur mikilvægar til að viðhalda ásættanlegum gæðum. Vefjamiðstöðin skal hafa skjalfestar verklagsreglur um meðhöndlun og aðskilnað sendinga sem samræmast ekki kröfum eða sendinga þar sem prófunarniðurstöður eru ófullnægjandi til að tryggja að engin hætta sé á mengun annarra vefja og frumna sem eru í vinnslu eða eru varðveitt eða í geymslu.
  - 2.4. Á vefjamiðstöðinni skal skrá eftirfarandi gögn (nema um sé að ræða gjöf æxlunarfrumna frá maka til maka):
    - a) samþykki/leyfi, ásamt upplýsingum um í hvaða tilgangi heimilt er að nota vefina og frumurnar (t.d. annaðhvort í meðferðarskyni eða til rannsókna eða bæði meðferðar og rannsókna) og allar sértækar leiðbeiningar um förgun ef vefirnir og frumurnar eru ekki notuð í þeim tilgangi sem veitt var samþykki fyrir,
    - b) allar tilskildar skýrslur sem tengjast öfluninni og skráningu á sögu gjafans eins og lýst er í liðnum um skjalahald um gjafa,
    - c) niðurstöður læknisskoðunar, prófana á rannsóknarstofu og annarra prófana (t.d. krufningarskýrslu, ef hún er notuð í samræmi við lið 1.2.2.),
    - d) ef um er að ræða ósamgena gjafa skal einstaklingur, sem er viðurkenndur og þjálfaður í þeim tilgangi, athuga fullgerðu úttektina á gjafanum í heild sinni með hliðsjón af valviðmiðununum og skrá matið á tilhlýðilegan hátt,
    - e) ef um er að ræða frumuræktanir sem ætlaðar eru til samgenanotkunar er nauðsynlegt að skrá möguleikann á lyfjaofnæmi hjá þeganum (t.d. sýklalyfjaofnæmi).
  - 2.5. Ef um er að ræða æxlunarfrumur til notkunar við gjöf frá maka skulu gögnin, sem skulu skráð á vefjamiðstöðinni, innihalda eftirfarandi upplýsingar:
    - a) samþykki, ásamt upplýsingum um í hvaða tilgangi heimilt er að nota vefina og frumurnar (t.d. eingöngu í æxlunarskyni og/eða til rannsókna) og allar sértækar leiðbeiningar um förgun ef vefirnir og frumurnar eru ekki notuð í þeim tilgangi sem veitt var samþykki fyrir,
    - b) auðkenni gjafa og sérkenni: hvers konar gjafi, aldur, kyn, áhættuþættir og dánarorsök, ef um er að ræða látinn gjafa,
    - c) auðkenni maka,
    - d) staður öflunar,
    - e) fengnir vefir og frumur og eiginleikar sem skipta máli.
-

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2006/86/EB

2009/EES/25/43

frá 24. október 2006

um framkvæmd tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2004/23/EB að því er varðar kröfur varðandi rekjanleika, tilkynningar um alvarlegar aukaverkanir og meinlega atburði og tilteknar, tæknilegar kröfur varðandi kóðun, vinnslu, varðveislu, geymslu og dreifingu vefja og frumna úr mönnum (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/23/EB frá 31. mars 2004 um setningu gæða- og öryggiskrafna um gjöf, öflun, prófun, vinnslu, varðveislu, geymslu og dreifingu vefja og frumna úr mönnum ⁽¹⁾, einkum 8. gr., 11. gr. (4. mgr.) og 28. gr. (a-, c-, g- og h-liður),

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Til að tryggja góða heilsuvernd er í tilskipun 2004/23/EB mælt fyrir um gæða- og öryggiskröfur varðandi gjöf, öflun, prófun, vinnslu, varðveislu, geymslu og dreifingu vefja og frumna úr mönnum, sem ætlaðar eru til notkunar í mönnum, sem og framleiddra afurða sem eru unnar úr vefjum og frumum úr mönnum og ætlaðar til notkunar í mönnum.
- 2) Til að koma í veg fyrir að sjúkdómar berist með vefjum og frumum úr mönnum til notkunar í mönnum og til að tryggja sambærileg gæði og öryggi er hvatt til þess í tilskipun 2004/23/EB að fastsettar verði sértækar, tæknilegar kröfur fyrir hvert þrep í notkunarferli vefja og frumna úr mönnum, þ.m.t. kröfur og forskriftir sem varða gæðakerfi fyrir vefjamiðstöðvar.
- 3) Í samræmi við tilskipun 2004/23/EB skal koma á kerfi í aðildarríkjunum fyrir faggildingu, tilnefningu, heimild eða leyfi vefjamiðstöðva og tilreiðsluferli í vefjamiðstöðinni í þeim tilgangi að tryggja öfluga heilsuvernd manna Nauðsynlegt er að mæla fyrir um tæknilegar kröfur varðandi þetta kerfi.
- 4) Kröfurnar um faggildingu, tilnefningu, heimild eða leyfi vefjamiðstöðva skulu taka til skipulagningar og

stjórnunar, starfsfólks, tækja og búnaðar, aðstöðu og athafnasvæðis, skjalahalds og skráa og gæðarýni. Vefjamiðstöðvar með faggildingu, tilnefningu, heimild eða leyfi skulu uppfylla frekari kröfur er varða þá tilteknu starfsemi sem þar fer fram.

- 5) Loftgæði við vinnslu vefja og frumna er lykilþáttur sem getur haft áhrif á hættuna á vefja- og frumumengun. Almennt er krafist loftgæða þar sem fjöldi agna og fjöldi örveruþyrpinga samsvarar A-stigi eins og það er skilgreint í I. viðauka við evrópsku leiðbeiningarnar um góða framleiðsluhætti í lyfjagerð og í tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2003/94/EB ⁽²⁾. Við ákveðnar aðstæður eru þó ekki tilgreind loftgæði þar sem fjöldi agna og fjöldi örveruþyrpinga samsvara A-stigi. Við þessar aðstæður skal sýna fram á og skjalfesta að umhverfið, sem valið er, uppfylli gæða- og öryggiskröfurnar fyrir viðkomandi tegund vefja og frumna, vinnslu og notkun í mönnum.
- 6) Gildissvið þessarar tilskipunar skal ná til gæða og öryggis vefja og frumna úr mönnum við kóðun, vinnslu, varðveislu, geymslu og dreifingu til heilbrigðis-stofnunarinnar þar sem vefirnir og frumurnar verða notuð í mannslíkamann. Þó skal það ekki ná til notkunar þessara vefja og frumna í mönnum (t.d. ígræðsluáðgerða, gegnflæðis, tæknisæðingar eða flutnings fösturvísa). Ákvæði þessarar tilskipunar, sem varða rekjanleika og tilkynningar um alvarlegar aukaverkanir og meinlega atburði, gilda einnig um gjöf, öflun og prófanir á vefjum og frumum úr mönnum sem heyra undir tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2006/17/EB ⁽³⁾.
- 7) Notkun vefja og frumna til notkunar í mönnum felur í sér hættu á smitun sjúkdóma og á öðrum mögulega skaðlegum áhrifum á þega. Til að fylgjast með og draga úr þessum áhrifum skulu settar fram sérstakar kröfur um rekjanleika og málsmeðferð Bandalagsins fyrir tilkynningu alvarlegra aukaverkana og meinlega atburði.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 294, 25.10.2006, bls. 32. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 81/2007 frá 6. júlí 2007 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 60, 13.12.2007, p. 15.

(1) Stjtið. ESB L 102, 7.4.2004, bls. 48.

(2) <http://pharmacov.eudra.org/F2/eudralex/vol-4/home.htm> og Stjtið. ESB L 262, 14.10.2003, bls. 22.

(3) Stjtið. ESB L 38, 9.2.2006, bls. 40.

- 8) Ef grunur er um alvarlegar aukaverkanir hjá gjafa eða þega og alvarlegan meinlegan atburð í ferlinu frá gjöf til dreifingar vefja og frumna, sem getur haft áhrif á gæði og öryggi vefja og frumna og kann að vera rakið til öflunar (þ.m.t. til mats og vals á gjafa), prófunar, vinnslu, varðveislu, geymslu og dreifingar vefja og frumna úr mönnum, skal tilkynna það tafarlaust til lögbærs yfirvalds.
- 9) Alvarlegar aukaverkanir geta komið í ljós við eða eftir öflun úr lifandi gjöfum eða við eða eftir notkun í mönnum. Þær skulu tilkynntar til hlutaðeigandi vefjamiðstöðvar til frekari eftirgrenslunar og tilkynningar til lögbærs yfirvalds. Þetta skal ekki koma í veg fyrir að öflunarstofnun eða stofnun, sem ber ábyrgð á notkun í mönnum, tilkynni þetta einnig beint til lögbærs yfirvalds, ef hún óskar þess. Í þessari tilskipun skal skilgreint hvaða lágmarksupplýsingar þurfi að tilkynna lögbæru yfirvaldi án þess að það hafi áhrif á möguleika aðildarríkjanna til að viðhalda eða innleiða strangari verndarráðstafanir á yfirráðasvæði sínu sem eru í samræmi við kröfurnar í sáttmálanum.
- 10) Til að draga úr sendingarkostnaði, forðast tvíverknað og auka hagkvæmni í stjórnsýslu skal nota nútímataækni og lausnir í rafrænni stjórnsýslu til að inna af hendi störf sem tengjast sendingum og meðhöndlun upplýsinga. Þessi tækni skal byggjast á stöðluðu sniði fyrir gagnaskipti í kerfi sem hentar fyrir umsjón tilvísunargagna.
- 11) Til að auðvelda rekjanleika og upplýsingar um helstu einkenni og eiginleika vefja og frumna er nauðsynlegt að mæla fyrir um þau grunn gögn sem eiga að koma fram í einu samevrópsku skráningarkerfi.
- 12) Í þessari tilskipun eru grundvallarréttindi virt og meginreglum fylgt, einkum þeim sem eru viðurkennd í sáttmála Evrópusambandsins um grundvallarréttindi.
- 13) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót með 29. gr. tilskipunar 2004/23/EB.
- a) vefjum og frumum úr mönnum, sem ætlaðar eru til "*****"notkunar í mönnum, og
- b) framleiddum afurðum, fengnum úr vefjum og frumum úr mönnum, sem ætlaðar eru til notkunar í mönnum, ef þessar afurðir falla ekki undir aðrar tilskipanir.
2. Ákvæði 5.–9. gr. þessarar tilskipunar, sem varða rekjanleika og tilkynningu alvarlegra aukaverkana og meinlegra atburða, skulu einnig gilda um gjöf, öflun og prófanir á vefjum og frumum úr mönnum.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- a) „æxlunarfrumur“: allir vefir og frumur sem nota á til tæknifrjóvgunar.
- b) „gjöf frá maka“: gjöf æxlunarfrumna milli manns og konu sem lýsa því yfir að þau eigi í nánú líkamlegu samneyti við hvort annað,
- c) „gæðakerfi“: stjórnskipulag, skilgreind ábyrgðasvið, verklagsreglur, vinnsluferli og úrræði sem eru liður í framkvæmd gæðastjórnunar og felur í sér alla starfsemi sem stuðlar að gæðum, beint eða óbeint,
- d) „gæðastjórnun“: samræmd starfsemi í þeim tilgangi að stjórna og hafa eftirlit með stofnun með tilliti til gæða,
- e) „staðlaðar verklagsreglur“ (SOP): skriflegar leiðbeiningar sem lýsa þrepunum í tilteknu vinnsluferli, þ.m.t. efni og aðferðir sem nota á og væntanleg lokaafurð,
- f) „fullgilding“ (eða „hæfismat“ ef um er að ræða búnað eða aðstæður): öflun skriflegra sönnunargagna sem tryggja í hæsta máta að með tilteknu vinnsluferli, búnaði eða aðstæðum verði ávallt til afurð sem svarar til fyrirframákveðinna forskrifta og gæðaeiginleika; vinnsluferli er fullgilt í þeim tilgangi að meta árangur kerfis með tilliti til skilvirkni þess miðað við áformaða notkun,

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Gildissvið

1. Þessi tilskipun gildir um kóðun, vinnslu, varðveislu, geymslu og dreifingu á:

- g) „rekjanleiki“: það að geta staðsett og sanngreint vefinn eða frumuna á hvaða þrepi sem er frá öflun, vinnslu, prófun, geymslu, og til dreifingar til þega eða til förgunar og þar með einnig að geta sanngreint gjafann og vefjamiðstöðina eða þá framleiðslustöð, sem tekur við, vinnur eða geymir vefinn eða frumurnar, og að geta sanngreint þegan á þeim lækningamiðstöðvum sem koma vefnum eða frumunum fyrir í þeganum; rekjanleiki tekur einnig til getunnar til að staðsetja og tilgreina öll viðeigandi gögn um afurðir og efni sem komast í snertingu við vefinn eða frumurnar sem um er að ræða,
- h) „mikilvægur“: sem getur haft áhrif á gæði og/eða öryggi vefja og frumna eða komist í snertingu við frumur og vefi,
- i) „öflunarstofnun“: heilbrigðisstofnun eða deild á sjúkrahúsi eða önnur stofnun sem tekur að sér öflun vefja og frumna úr mönnum og sem hefur hugsanlega ekki fengið faggildingu, tilnefningu, heimild eða leyfi sem vefjamiðstöð,
- j) „stofnun sem ber ábyrgð á notkun í mönnum“: heilbrigðisstofnun eða deild á sjúkrahúsi eða önnur stofnun sem annast notkun í mönnum á vefjum og frumum úr mönnum.
- b) að stofnanir, sem bera ábyrgð á notkun vefja og frumna í mönnum, hafi verklagsreglur um að halda skrár um vefi og frumur sem hafa verið notaðar og um að tilkynna vefjamiðstöðvum tafarlaust um allar alvarlegar aukaverkanir sem orðið hafa við eða eftir klíniska notkun og unnt er að tengja við gæði og öryggi vefja og frumna,
- c) að vefjamiðstöðvar, sem dreifa vefjum og frumum til notkunar í mönnum, skuli veita stofnuninni, sem ber ábyrgð á notkun vefja og frumna í mönnum, upplýsingar um hvernig sú stofnun skuli gefa skýrslu um alvarlegar aukaverkanir eins og um getur í b-lið.

2. Aðildarríkin skulu sjá til þess að vefjamiðstöðvar:

- a) hafi verklagsreglur um að senda lögbæru yfirvaldi tafarlaust allar viðeigandi og tiltækar upplýsingar ef grunur er um alvarlegar aukaverkanir eins og um getur í a- og b-lið 1. gr.,

- b) hafi verklagsreglur um að senda lögbæru yfirvaldi tafarlaust niðurstöðu rannsóknarinnar sem gerð var til að greina orsök og afleiðingar.

3. gr.

Kröfur varðandi faggildingu, tilnefningu, heimild eða leyfi vefjamiðstöðva

Vefjamiðstöðvar skulu uppfylla kröfurnar sem settar eru fram í I. viðauka.

4. gr.

Kröfur varðandi faggildingu, tilnefningu, heimild og leyfi fyrir tilreiðsluferlum vefja og frumna

Tilreiðsluferli við vefjamiðstöðvar skulu vera í samræmi við kröfurnar sem settar eru fram í II. viðauka.

5. gr.

Tilkynning um alvarlegar aukaverkanir

1. Aðildarríkin skulu sjá til þess:

- a) að öflunarstofnanir hafi verklagsreglur um að halda skrár um vefi og frumur sem aflað hefur verið og um að tilkynna vefjamiðstöðvum tafarlaust um allar alvarlegar aukaverkanir hjá lifandi gjafa sem geta haft áhrif á gæði og öryggi vefja og frumna,

- b) að vefjamiðstöðvar tilkynni lögbæru yfirvaldi um aðgerðir sem gripið hefur verið til að því er varðar aðra vefi og frumur sem tengjast þessu máli og hefur verið dreift til notkunar í mönnum,

- c) að vefjamiðstöðvar tilkynni lögbæru yfirvaldi um niðurstöðu rannsóknarinnar og veiti a.m.k. þær upplýsingar sem settar eru fram í B-hluta III. viðauka.

6. gr.

Tilkynning um alvarlegan meinlegan atburð

1. Aðildarríkin skulu sjá til þess:

- a) að öflunarstofnanir og vefjamiðstöðvar hafi verklagsreglur um að halda skrár og tilkynna vefjamiðstöðvum tafarlaust um alla alvarlega meinlega atburði sem verða við öflun vefja og frumna úr mönnum og geta haft áhrif á gæði og/eða öryggi vefjanna og frumnanna,
- b) að stofnanir, sem bera ábyrgð á notkun vefja og frumna í mönnum, hafi verklagsreglur um að tilkynna vefjamiðstöðvum tafarlaust um alla meinlega atburði sem geta haft áhrif á gæði og öryggi vefjanna og frumnanna,

- c) að vefjamiðstöðvar veiti stofnuninni, sem ber ábyrgð á notkun í mönnum, upplýsingar um hvernig sú stofnun skuli gefa þeim skýrslu um alvarlega meinlega atburði sem geta haft áhrif á gæði og öryggi vefjanna og frumnanna.

2. Ef um er að ræða tæknifrjógvun skal líta á hvers konar ranga auðkenningu og rugling á kynfrumum og fósturvísunum sem alvarlegan meinlegan atburð. Allir einstaklingar, öflunarstofnanir eða stofnanir, sem bera ábyrgð á notkun í mönnum og annast tæknifrjógvun, skulu greina þeim vefjamiðstöðvum, sem afhentu vefina, frá slíkum atburðum svo þeir verði rannsakaðir og tilkynntir til lögbærs yfirvalds.

3. Aðildarríkin skulu sjá til þess að vefjamiðstöðvar:

- a) hafi verklagsreglur um að senda lögbæru yfirvaldi tafarlaust allar viðeigandi og tiltækar upplýsingar um alvarlega meinlega atburði sem grunur er á eins og um getur í a- og b-lið 1. mgr.,
- b) hafi verklagsreglur um að senda lögbæru yfirvaldi tafarlaust niðurstöður rannsóknarinnar sem gerð var til að greina orsök og afleiðingar.

4. Aðildarríkin skulu sjá til þess:

- a) að ábyrgðaraðili, sem um getur í 17. gr. tilskipunar 2004/23/EB, greini lögbæru yfirvaldi frá upplýsingunum sem koma fram í tilkynningunni sem sett er fram í A-hluta IV. viðauka,
- b) að vefjamiðstöðvar meti alvarlega meinlega atburði til að greina þær orsakir í vinnslunni sem unnt er að koma í veg fyrir,
- c) að vefjamiðstöðvar tilkynni lögbæru yfirvaldi um niðurstöðu rannsóknarinnar og veiti a.m.k. þær upplýsingar sem settar eru fram í B-hluta IV. viðauka.

7. gr.

Ársskýrslur

1. Aðildarríkin skulu leggja ársskýrslu fyrir framkvæmdastjórnina fyrir 30. júní næsta árs á eftir um þær tilkynningar alvarlegra aukaverkana og meinlegra atburða sem lögbærum yfirvöldum hafa borist. Framkvæmdastjórnin skal leggja fyrir lögbær yfirvöld aðildarríkjanna samantekt á þeim skýrslum, sem borist hafa. Lögbær yfirvöld skulu veita vefjamiðstöðvum aðgang að þessari skýrslu.

2. Gagnasendingar skulu vera í samræmi við forskriftir fyrir gagnaskiptasnið í A- og B- hluta V. viðauka og skulu veita allar nauðsynlegar upplýsingar til að sanngreina sendandann og varðveita tilvísunargögn hans.

8. gr.

Miðlun upplýsinga milli lögbærra yfirvalda og framkvæmdastjórnarinnar

Aðildarríkin skulu sjá til þess að lögbær yfirvöld þeirra miðli sín á milli og til framkvæmdastjórnarinnar þeim upplýsingum um alvarlegar aukaverkanir og meinlega atburði sem nauðsynlegar eru til að tryggja að gripið sé til fullnægjandi aðgerða.

9. gr.

Rekjanleiki

1. Vefjamiðstöðvar skulu hafa skilvirk og nákvæm kerfi til að sanngreina og merkja á ótvíræðan hátt þá vefi og frumur sem tekið er við og dreift.

2. Vefjamiðstöðvar og stofnanir, sem bera ábyrgð á notkun í mönnum, skulu geyma gögnin, sem sett eru fram í VI. viðauka, í a.m.k. 30 ár á viðeigandi og læsilegum geymslumiðli.

10. gr.

Evrópskt skráningarkerfi

1. Við vefjamiðstöðina skal öllu gjafaefni úthlutað samræmdum, evrópskum auðkenniskóða til að tryggja viðeigandi auðkenningu gjafans og rekjanleika alls gjafaefnis og til að veita upplýsingar um helstu einkenni og eiginleika vefja og frumna. Kóðinn skal innihalda a.m.k. þær upplýsingar sem eru settar fram í VII. viðauka.

2. Ákvæði 1. mgr. gildir ekki um gjöf frá maka á æxlunarfrumum.

*11. gr.***Lögleiðing**

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 1. september 2007. Þau skulu þegar í stað senda framkvæmdastjórninni texta þessara ákvæða og samsvörunartöflu milli viðkomandi ákvæða og þessarar tilskipunar.

Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að 10. gr. þessarar tilskipunar eigi síðar en 1. september 2008.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi tekur til.

*12. gr.***Gildistaka**

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

*13. gr.***Viðtakendur**

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 24. október 2006.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Markos KYPRIANOU

framkvæmdastjóri.

I. VIÐAUKI

Kröfur varðandi faggildingu, tilnefningu, heimild eða veitingu leyfis til vefjamiðstöðva, eins og um getur í 3. gr.

A. SKIPULAGNING OG STJÓRNUN

1. Tilnefna skal ábyrgðaraðila sem hefur þá menntun og hæfi og ábyrgðarsvið sem kveðið er á um í 17. gr. tilskipunar 2004/23/EB.
2. Vefjamiðstöð skal hafa stjórnskipulag og verklagsreglur sem eiga við þá starfsemi sem sótt er um faggildingu, tilnefningu, heimild eða leyfi fyrir og skipurit skal liggja fyrir þar sem tengsl ábyrgðar og boðleiða eru skýrt skilgreind.
3. Sérhver vefjamiðstöð skal hafa aðgang að starfandi lækni með leyfi sem er tilnefndur til að veita ráðgjöf um og hafa eftirlit með læknisfræðilegri starfsemi vefjamiðstöðvarinnar, s.s. vali á gjafa, endurskoðun klínískra niðurstaðna um notkun vefja og frumna og samskiptum við klíniska notendur, eftir því sem við á.
4. Hafa skal skjalfest gæðastjórnunarkerfi, sem er lagað að þeirri starfsemi sem sótt er um faggildingu, tilnefningu, heimild eða leyfi fyrir, í samræmi við kröfurnar sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun.
5. Tryggja verður að öll áhætta, sem tengist notkun og meðhöndlun líffræðilegs efnis, sé tilgreind og dregið úr henni eins og framast er kostur um leið og viðhaldið er fullnægjandi gæðum og öryggi með tilliti til ráðgerðrar notkunar vefjanna og frumnanna. Áhættan tekur til þátta sem eiga sérstaklega við um vefjamiðstöðvina, þ.m.t. til verklagsreglna, umhverfis og heilbrigðisástands starfsfólks.
6. Samningar milli vefjamiðstöðva og þriðju aðila skulu vera í samræmi við 24. gr. tilskipunar 2004/23/EB. Í samningum við þriðju aðila skal tilgreina skilmála um samvinnu og ábyrgðarsvið, auk aðferðarlýsinga sem fylgja ber til að uppfylla tilskildar forskriftir varðandi árangur.
7. Hafa skal skjalfest kerfi, sem ábyrgðaraðilinn hefur umsjón með, til að staðfesta að vefir og/eða frumur séu í samræmi við þær forskriftir um öryggi og gæði sem eiga við um lokasamþykkt og dreifingu á þeim.
8. Komi til stöðvunar á starfsemi skulu samningar, sem gerðir eru, og verklagsreglur, sem samþykktar eru í samræmi við 5. mgr. 21. gr. tilskipunar 2004/23/EB, taka til gagna um rekjanleika og upplýsinga sem varðar gæði og öryggi frumna og vefja.
9. Hafa skal skjalfest kerfi til að tryggja örugga auðkenningu sérhverrar vefja- og frumueiningar á öllum stigum starfseminnar sem sótt er um faggildingu, tilnefningu, heimild eða leyfi fyrir.

B. STARFSFÓLK

1. Vefjamiðstöðvar skulu hafa nægilegt starfsfólk og skal það vera með menntun og hæfi til að leysa af hendi verk sín. Hæfni starfsfólksins skal metin með viðeigandi millibili sem er tilgreint í gæðakerfinu.
2. Allt starfsfólk skal hafa skýrar, skjalfestar og uppfærðar starfslýsingar. Verksvið þeirra og ábyrgðarsvið skulu vera nákvæmlega skjalfest og auðskilin.
3. Starfsfólkið skal fá grunnmenntun og endurmenntun eftir þörfum verði breyting á verklagsreglum eða þróun í vísindalegri þekkingu og næg tækifæri til viðeigandi framfara í sínu starfi. Starfsmenntunaráætlunin skal tryggja og skjalfesta að sérhver einstaklingur:
  - a) hafi sýnt fram á hæfni til að vinna verkefni sem honum eru fengin,
  - b) hafi fullnægjandi þekkingu og skilning á vísindalegum/tæknilegum vinnsluferlum og meginreglum sem varða verkefni sem honum eru fengin,

- c) skilji skipulagsrammann, gæðakerfið og reglur um hollustuhætti og öryggi á stöðinni þar sem hann starfar og
- d) hafi fullnægjandi upplýsingar um almennt siðferðilegt og laga- og reglugerðarumhverfi starfsins.

C. BÚNAÐUR OG EFNIS

1. Hönnun og viðhald alls búnaðar og efnis skal vera þannig að það samræmist fyrirhugaðri notkun og lágmarki hugsanlegrar hættu fyrir þega og/eða starfsfólk.
2. Allur mikilvægur búnaður og tæknibúnaður skal skilgreindur og fullgiltur, skoðaður reglulega og haldið við í forvarnarskyni í samræmi við leiðbeiningar framleiðenda. Ef búnaður eða efni hefur áhrif á mikilvæga vinnslu- eða geymsluþætti (t.d. hitastig, þrýsting, fjölda agna og örverumengun) skal tilgreina búnaðinn eða efnið og hafa viðeigandi eftirlit, viðbúnað, viðvaranir og úrbætur, ef þörf krefur, með búnaðinum eða efninu til þess að greina bilanir og galla og til að tryggja að mikilvægum þáttum sé ávallt haldið innan viðunandi marka. Allur mikilvægur mælíbúnaður skal kvarðaður við rekjanlegan staðal ef hann er fyrir hendi.
3. Nýr og viðgerður búnaður skal prófaður við uppsetningu og fullgiltur áður en hann er tekinn í notkun. Prófunarniðurstöður skulu skjalfestar.
4. Viðhald, þjónusta, þrif, sóttþreinsun og hreinsun alls mikilvægs búnaðar skal fara fram reglulega og skráð í samræmi við það.
5. Verklagsreglur fyrir notkun einstakra hluta mikilvægs búnaðar skulu innihalda nákvæma lýsingu á aðgerð sem grípa skal til ef truflanir eða bilanir eiga sér stað.
6. Verklagsreglur fyrir starfsemina, sem sótt er um faggildingu, tilnefningu, heimild eða leyfi fyrir, skulu innihalda nákvæmar gæðalýsingar allra mikilvægra efna og prófefna. Einkum skal skilgreina gæðalýsingar fyrir aukefni (t.d. lausnir) og umbúðaeefni. Mikilvæg prófefni og efni skulu vera í samræmi við skjalfestar kröfur og gæðalýsingar og, ef við á, kröfur tilskipunar ráðsins 93/42/EBE frá 14. júní 1993 um lækningatæki ⁽¹⁾ og tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 98/79/EB frá 27. október 1998 um lækningabúnað til sjúkdómsgreiningar í glasi ⁽²⁾.

D. AÐSTADA/ATHAFNASVÆÐI

1. Vefjamiðstöð skal hafa hentuga aðstöðu til að annast þá starfsemi, sem sótt er um faggildingu, tilnefningu, heimild eða leyfi fyrir, í samræmi við kröfurnar sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun.
2. Ef þessi starfsemi felur í sér vinnslu vefja og frumna meðan þau eru óvarin í umhverfinu skal vinnslan fara fram í umhverfi með tilgreindum loftgæðum og hreinlæti í því skyni að draga sem mest úr mengunarhættu, þ.m.t. víxlmengun milli gjafavefja og -frumna. Skilvirkni þessara ráðstafana skal fullgilt og vöktuð.
3. Ef annað er ekki tilgreint í 4. lið og vefir og frumur eru óvarin í umhverfinu meðan á vinnslu stendur, án þess að á eftir fari vinnsluferli til óvirkjunar örvera, skulu loftgæði með fjölda agna og örveruþýrpinga samsvara A-stigi, eins og það er skilgreint er í I. viðauka í gildandi evrópskum leiðbeiningum um góða framleiðsluhætti (GMP) og í tilskipun 2003/94/EB, og bakgrunnsumhverfið skal vera hentugt fyrir vinnslu viðkomandi vefja eða frumna en skal a.m.k. samsvara D-stigi góðra framleiðsluhátta með tilliti til fjölda agna og örvera.
4. Umhverfi, sem uppfyllir ekki eins strangar kröfur og í 3. lið, getur talist fullnægjandi:
  - a) ef notað er fullgilt vinnsluferli til óvirkjunar örvera eða fullgilt sæfingarferli í lok vinnslu,
  - b) eða ef fram kemur að það hafi skaðleg áhrif á tilskilda eiginleika viðkomandi vefjar eða frumu að vera óvarinn í A-stigs umhverfi,

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 169, 12.7.1993, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1882/2003 (Stjtið. ESB L 284, 31.10.2003, bls. 1).

⁽²⁾ Stjtið. EB L 331, 7.12.1998, bls. 1. Tilskipuninni var breytt með reglugerð (EB) nr. 1882/2003.

- c) eða ef sýnt er fram á að notkunarháttur eða íkomuleið vefjar eða frumu í þeganum feli í sér umtalsvert minni hættu á bakteríu- eða sveppasmitun í þeganum en ef notuð er frumu- og vefjaígræðsla,
  - d) eða ef ekki er tæknilega mögulegt að framkvæma tilskilda vinnslu í A-stigs umhverfi (t.d. vegna krafna um tiltekinn búnað í vinnslurýminu sem ekki samrýmist fullkomlega A-stigi).
5. Í a-, b-, c- og d-lið 4. liðar skal tilgreina hvers konar umhverfi um er að ræða. Sýna skal fram á og skjalfesta að umhverfið, sem valið er, uppfylli tilskildar gæða- og öryggiskröfur þar sem a.m.k. er tekið tillit til ráðgerðrar notkunar og notkunarháttar og til ónæmisástands þegans. Viðeigandi fatnaður og búnaður til að verja fólk og tryggja hreinlæti skal vera fyrir hendi á öllum viðkomandi deildum vefjamiðstöðvarinnar ásamt skráðum leiðbeiningum um hreinlæti og hvernig klæðast skuli.
6. Ef starfsemin, sem sótt er um faggildingu, tilnefningu, heimild eða leyfi fyrir, felur í sér geymslu vefja og frumna skal skilgreina hvaða geymsluskilyrði eru nauðsynleg til að varðveita tilskilda eiginleika vefja og frumna, þ.m.t. viðeigandi færibreytur, s.s. hitastig, raki, eða loftgæði.
7. Til að sýna fram á samræmi við tilgreind geymsluskilyrði skal stýra, vakta og skrá mikilvægar færibreytur (t.d. hitastig, raka og loftgæði).
8. Hafa skal geymsluaðstöðu sem aðskilur og aðgreinir á skilmerkilegan hátt vefi og frumur, sem bíða lokasamþykktar eða eru á bannlager, frá vefjum og frumum sem hefur verið hafnað, í þeim tilgangi að koma í veg fyrir rugling og vixlmengun milli þeirra. Algræga aðskilin rými eða geymslueiningar eða öruggur aðskilnaður innan slíkrar einingar skulu vera fyrir hendi, bæði á bannlager og á geymslustaðnum fyrir lokasamþykktar vefi eða frumur, til að geyma tiltekna frumur og vefi sem safnað er í samræmi við sérstakar viðmiðanir.
9. Vefjamiðstöðin skal hafa skriflega stefnu og verklagsreglur fyrir stýrðan aðgang, hreinsun og viðhald, förgun úrgangs og endurráðstöfun þjónustu í neyðartilvikum

E. SKJALAHALD OG SKRÁR

1. Hafa skal kerfi sem felur í sér vel skilgreint og skilvirkt skjalahald, réttar skrár og bækur og viðurkenndar staðlaðar verklagsreglur fyrir starfseminum sem sótt er um faggildingu, tilnefningu, heimild eða leyfi fyrir. Skjöl skal endurskoða reglulega og þau skulu vera í samræmi við kröfurnar sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun. Kerfið skal tryggja að það starfi, sem innt er af hendi, sé staðlað og að öll þrep séu rekjanleg, þ.e.a.s. kóðun, hæfi gjafa, öflun, vinnsla, varðveisla, geymsla, flutningur, dreifing eða förgun, þ.m.t. það sem lýtur að gæðaeftirliti og gæðatryggingu.
2. Fyrir alla mikilvæga starfsemi skal tilgreina og skrá tilheyrandi efni, búnað og starfsfólk.
3. Viðurkennt starfsfólk vefjamiðstöðva skal þegar í stað endurskoða, dagsetja, samþykka, skrá og framkvæma allar breytingar á skjölum.
4. Koma skal á verklagsreglu við eftirlit með skjölum, svo að fyrir liggi sögulegt yfirlit yfir endurskoðun og breytingar á skjölum og til að tryggja að eingöngu gildandi útgáfur af skjölum séu í notkun.
5. Sýna skal fram á að skrár séu áreiðanlegar og gefi rétta mynd af niðurstöðunum.
6. Skrár verða að vera læsilegar og óafmáanlegar og mega vera handskráðar eða fluttar í annað fullgilt kerfi, s.s. í tölvu eða á örfilmu.
7. Með fyrirvara um 2. mgr. 9 gr. skulu allar skrár geymdar, þ.m.t. óunnin gögn, sem eru mikilvæg vegna öryggis og gæða vefjanna og frumnanna, þannig að unnt sé að tryggja aðgang að gögnunum í a.m.k. 10 ár eftir fyrningardag, klíniska notkun eða förgun.
8. Skrár verða að uppfylla kröfurnar um þagnarskyldu sem mælt er fyrir um í 14. gr. tilskipunar 2004/23/EB. Aðgangur að skrár og gögnum skal vera takmarkaður við einstaklinga sem hafa heimild ábyrgðaraðila og við lögbær yfirvöld með tilliti til athugana og eftirlitsaðgerða.

F. GÆÐAEFTIRLIT

1. Hafa skal úttektarkerfi fyrir þá starfsemi sem sótt er um faggildingu, tilnefningu, heimild eða leyfi fyrir. Þjálfaðir og þar til bærir aðilar skulu annast úttektina á óháðan hátt a.m.k. annað hvert ár til að sannreyna samræmi við samþykktar aðferðarlýsingar og kröfur samkvæmt reglum. Niðurstöður og úrbætur skulu skráðar.
2. Frávik frá tilskildum gæða- og öryggiskröfum skulu leiða til skjalfestra rannsókna sem fela í sér ákvörðun um hugsanlegar úrbætur og fyrirbyggjandi aðgerðir. Í samræmi við skráðar verklagsreglur og undir eftirliti ábyrgðaraðilans skal ákveða og skrá hvað gera skal við vefina og frumurnar sem standast ekki kröfurnar. Alla slíka vefi og frumur skal tilgreina og skrá.
3. Úrbætur skulu skjalfestar, hafnar og þeim lokið tímanlega og með skilvirkum hætti. Fyrirbyggjandi aðgerðir og úrbætur skal meta með tilliti til árangurs eftir að þær hafa komið til framkvæmda.
4. Í vefjamiðstöðinni skulu vera hendi sérstök ferli til endurskoðunar á nothæfi gæðastjórnunarkerfisins til að tryggja samfelldar og kerfisbundnar umbætur.

---

*II. VIÐAUKI***Kröfur varðandi leyfi fyrir tilreiðsluferlum vefja og frumna við vefjamiðstöðvarnar eins og um getur í 4. gr.**

Lögbær yfirvöld heimila einstök tilreiðsluferli fyrir vefi og frumur að loknu mati á valviðmiðunum fyrir gjafa og á verklagsreglum við öflun, aðferðarlýsingum fyrir hvert þrep í vinnsluferlinu, gæðastjórnunarviðmiðunum og endanlegum viðmiðunum fyrir bæði magn og gæði frumna og vefja. Þetta mat skal a.m.k. vera í samræmi við kröfurnar sem settar eru fram í þessum viðauka.

A. VIÐTAKA Í VEFJAMIÐSTÖÐINNI

Þegar tekið er við öfluðum vefjum og frumum í vefjamiðstöðinni skulu vefirnir og frumurnar vera í samræmi við kröfurnar sem skilgreindar eru í tilskipun 2006/17/EB.

B. VINNSLA

Verklagsreglur vefjamiðstöðvarinnar skulu vera í samræmi við eftirfarandi viðmiðanir ef starfsemin, sem sótt er um faggildingu, tilnefningu, heimild eða leyfi fyrir, felur í sér vinnslu vefja og frumna:

1. Fullgilda skal mikilvægar verklagsreglur við vinnslu og beiting þeirra má ekki gera vefina og frumurnar klínískt gagnslausar eða skaðlegar fyrir þegann. Fullgildingin skal byggjast á rannsóknum sem vefjamiðstöðin sjálf framkvæmir eða á gögnum úr rannsóknum sem hafa verið birtar eða, ef um er að ræða verklagsreglur við vinnslu sem löng hefð er fyrir, á afturvirknu mati á klínískum niðurstöðum með tilliti til vefja frá vefjamiðstöðinni.
2. Sýna skal fram á að starfsfólkið geti framkvæmt fullgilta vinnsluferlið með samræmdum og árangursríkum hætti í umhverfi vefjamiðstöðvarinnar.
3. Verklagsreglurnar skulu skjalfestar sem hluti af stöðluðum verklagsreglum (SOP) sem skulu vera í samræmi við fullgiltu aðferðina og kröfurnar sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun, sbr. 1.–4. lið E-liðar í I. viðauka.
4. Tryggja verður að öll vinnsla fari fram í samræmi við samþykktu, stöðluðu verklagsreglurnar.
5. Ef tiltekin verklagsregla fyrir óvirkjun örvera er notuð á vefina eða frumurnar skal hún tilgreind, skráð og fullgilt.
6. Áður en þýðingamikil breyting er gerð á vinnslunni þarf að fullgilda og skjalfesta breytta vinnsluferlið.
7. Verklagsreglur við vinnslu skulu metnar reglubundið á gagnrýnninn hátt til að tryggja áframhaldandi tilætlaðar niðurstöður.
8. Verklagsreglur um förgun vefja og frumna skulu koma í veg fyrir mengun á öðrum gjafavefjum og gjafafrumum og afurðum, vinnsluumhverfinu eða starfsfólkinu. Verklagsreglurnar skulu vera í samræmi við innlendar reglur.

C. GEYMSLA OG AFHENDING AFURÐA TIL NOTKUNAR

Ef starfsemin, sem sótt er um faggildingu, tilnefningu, heimild eða leyfi fyrir, felur í sér geymslu og lokasamþykkt vefja og frumna skulu viðurkenndar verklagsreglur vefjamiðstöðvarinnar vera í samræmi við eftirfarandi viðmiðanir:

1. Hámarksgeymslutími skal tilgreindur fyrir hverja tegund geymsluskilyrða. Tíminn skal m.a. valinn með tilliti til hugsanlegrar rýrnunar á tilskildum eiginleikum vefjanna og frumnanna.
2. Kerfi skal vera fyrir hendi um biðlager fyrir vefi og/eða frumur til að tryggja að lokasamþykkt fari ekki fram fyrr en allar kröfur, sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun, hafa verið uppfylltar. Stöðluð verklagsregla skal vera fyrir hendi sem lýsir í smáatriðum aðstæðum, ábyrgðarsviðum og verklagsreglum við lokasamþykkt vefja og frumna til dreifingar.

3. Í vefjamiðstöðinni skal vera kerfi til að sanngreina vefi og frumur á hvaða stigi vinnslunnar sem er, þar sem lokasamþykktar afurðir eru skýrt aðgreindar frá ósamþykktum afurðum (á bannlager) og afurðum til förgunar.
4. Áður en vefir og frumur hljóta lokasamþykki þurfa skrár að sýna að allar forskriftir sem eiga við séu uppfylltar, einkum skal koma fram að einstaklingur, sem hefur heimild til þessa verks frá ábyrgðaraðilanum, eins og tilgreint er í 17. gr. tilskipunar 2004/23/EB, hafi staðfest allar fyrirbyggjandi yfirlýsingar, viðeigandi sjúkraskrár, vinnsluskrár og prófniðurstöður. Ef tölva er notuð við að birta rannsóknarstofniðurstöður skal skoðunarskrá tilgreina hver var ábyrgur fyrir birtingunni.
5. Skjalfest áhættumat, sem ábyrgðaraðilinn, sem skilgreindur er í 17. gr. tilskipunar 2004/23/EB, samþykkir, skal fara fram til að ákveða hvað skuli gera við alla vefi og frumur sem geymd eru í framhaldi af innleiðingu nýrra viðmiðana við val á gjafa eða nýrra prófunarviðmiðana eða við allar verulegar breytingar á vinnsluþrepi sem auka gæði eða öryggi.

D. DREIFING OG INNKÖLLUN

Ef starfsemin, sem sótt er um faggildingu, tilnefningu, heimild eða leyfi fyrir, felur í sér dreifingu vefja og frumna skulu viðurkenndar verklagsreglur vefjamiðstöðvarinnar vera í samræmi við eftirfarandi viðmiðanir:

1. Mikilvæg skilyrði við flutninga, s.s. hitastig og tímamörk, skulu skilgreind til að varðveita tilskilda eiginleika vefja og frumna.
2. Ílátið eða pakkningin skal vera öruggt og tryggja að vefirnir og frumurnar séu varðveitt við tilgreind skilyrði. Nauðsynlegt er að öll ílát og pakkningar séu fullgilt með tilliti til fyrirhugaðrar notkunar.
3. Ef þriðji aðili annast dreifingu samkvæmt samningi skal skjalfest samkomulag vera fyrir hendi til að tryggja að tilskildum skilyrðum sé viðhaldið.
4. Í vefjamiðstöðinni skal vera starfsfólk sem hefur heimild til að meta þörfina á innköllun og grípa til nauðsynlegra aðgerða og annast samræmingu þeirra.
5. Setja skal skilvirka verklagsreglu um innköllun þar sem lýst er ábyrgðarsviðum og aðgerðum sem grípa skal til. Tilkynning til lögbærs yfirvalds er liður í þessu.
6. Gripið skal til aðgerða áður en fyrirframákveðinn frestur er liðinn og þær skulu m.a. fela í sér rakningu allra viðeigandi vefja og frumna og, eftir því sem við á, rakningu til upprunans. Markmiðið með rannsókninni er að finna hvern þann gjafa sem gæti hafa átt þátt í að valda svörun hjá þeganum og að endurheimta fyrirbyggjandi vefi og frumur sem sá gjafi hefur gefið og tilkynna sendendum og þegum vefja og frumna, sem aflað var frá sama gjafa, að þeim gæti verið hætta búin.
7. Nauðsynlegt er að hafa verklagsreglur um meðferð beiðna um vefi og frumur. Reglurnar um ráðstöfun vefja og frumna til tiltekinnar sjúklinga eða heilbrigðisstofnana skulu vera skjalfestar og aðgengilegar þessum aðilum, fari þeir fram á það.
8. Nauðsynlegt er að hafa skjalfest kerfi fyrir meðhöndlun afurða sem sendar eru til baka, þ.m.t. viðmiðanir um samþykki fyrir töku þeirra á biðlager ef við á.

E. LOKAMERKINGAR FYRIR DREIFINGU

1. Á grunnilátinu undir vef eða frumur skal koma fram:
  - a) tegund vefja og frumna, kenninúmer eða auðkenniskóði vefjanna eða frumnanna og lotunúmer, ef við á,
  - b) auðkenni vefjamiðstöðvarinnar,
  - c) fyrningardagsetning,

- d) ef um er að ræða samgena gjöf þarf að tilgreina það sérstaklega (aðeins til samgena notkunar) og auðkenna skal gjafann/þegann,
- e) ef um þegamerktar gjafir er að ræða skal fyrirhugaður þegi auðkenndur á merkimiðanum,
- f) ef vitað er að vefir og frumur eru jákvæð með tilliti til viðeigandi merkigens smitsjúkdóms skulu þau merkt: LÍFFRÆÐILEG HÆTTA.

Ef eitthvað af upplýsingunum í d- og e-lið hér að framan kemst ekki fyrir á merkimiða grunnilátsins skulu þær veittar á sérblaði sem fylgir með grunnilátinu. Þessu blaði skal pakkað með grunnilátinu á þann hátt að tryggt sé að þau haldist saman.

2. Eftirfarandi upplýsingar skulu koma fram annaðhvort á merkimiðanum eða meðfylgjandi gögnum:

- a) lýsing (skilgreining) og, ef við á, stærð vefja- og frumuafurðarinnar,
- b) formfræði og starfræn gögn, ef við á,
- c) dagsetning dreifingar á vefjunum/frumunum,
- d) líffræðilegar greiningar sem gerðar eru á gjafanum og niðurstöður þeirra,
- e) tilmæli um geymslu,
- f) leiðbeiningar um opnun íláts eða pakkningar og öll nauðsynleg meðhöndlun eða endurupplausn,
- g) fyrningardagsetning eftir opnun/meðhöndlun,
- h) leiðbeiningar fyrir skýrslugjöf um alvarlegar aukaverkanir og/eða meinlega atburði eins og fram kemur í 5. og 6. gr.,
- i) tilvist hugsanlega skaðlegra leifa (t.d. sýklalyfja, etýlenoxíðs o.s.frv.).

F. MERKINGAR UTAN Á FLUTNINGSUMBÚÐUM

Við flutninga skal koma grunnilátinu fyrir í flutningagámi sem skal merktur þannig að a.m.k. eftirfarandi upplýsingar komi fram:

- a) auðkenni vefjamiðstöðvarinnar þaðan sem afurðin kemur, þ.m.t. heimilisfang og símanúmer,
- b) auðkenni stofnunarinnar sem er ábyrg fyrir notkun í mönnum og sem afurðin er send til, þ.m.t. heimilisfang og símanúmer,
- c) yfirlýsing þess efnis að pakkningin innihaldi vefi eða frumur úr mönnum og MEÐHÖNDLIÐ MEÐ VARÚÐ,
- d) ef lifandi frumur eru nauðsynlegar við ígræðsluna, t.d. stofnfrumur, kynfrumur og fósturvísar, skal bæta eftirfarandi við: MÁ EKKI GEISLA,
- e) flutningsskilyrði sem mælt er með (t.d. geymist á köldum stað, í uppréttri stöðu, o. s. frv.),
- f) öryggisleiðbeiningar/kæliaðferðir (ef við á).

—

III. VIÐAUKI

TILKYNNING UM ALVARLEGAR AUKAVERKANIR

A-HLUTI

Hraðtilkynning um alvarlegar aukaverkanir sem grunur er um

Vefjamiðstöð
Auðkenni skýrslu
Dagsetning skýrslugjafar (ár/mánuður/dagur)
Einstaklingurinn sem um er að ræða (þegi eða gjafi)
Dagsetning og staður öflunar eða notkunar í mönnum (ár/mánuður/dagur)
Sérstakt kenninúmer gjafar
Dagsetning alvarlegrar aukaverkunar sem grunur er á (ár/mánuður/dagur)
Tegund vefja og frumna sem tengjast grun um alvarlega aukaverkun
Tegund alvarlegrar aukaverkunar eða aukaverkana sem grunur er um

B-HLUTI

Niðurstöður rannsókna á alvarlegum aukaverkunum

Vefjamiðstöð
Auðkenni skýrslu
Dagsetning staðfestingar (ár/mánuður/dagur)
Dagsetning alvarlegrar aukaverkunar (ár/mánuður/dagur)
Sérstakt kenninúmer gjafar
Staðfesting alvarlegrar aukaverkunar (já/nei)
Breyting á tegund alvarlegrar aukaverkunar (já/nei) <i>Tilgreinið nánar ef svarið er jákvætt</i>
Klínísk niðurstaða (ef hún er þekkt) — Fullur bati — Minni háttar fylgikvillar — Alvarlegir fylgikvillar — Dauði
Afrakstur rannsóknar og endanleg niðurstaða
Tilmæli um fyrirbyggjandi aðgerðir og úrbætur

IV. VIÐAUKI

TILKYNNING UM ALVARLEGA MEINLEGA ATBURÐI

A-HLUTI

Hraðtilkynning um alvarlega meinlega atburði sem grunur er um

Vefjamiðstöð				
Auðkenni skýrslu				
Dagsetning skýrslugjafar (ár/mánuður/dagur)				
Dagsetning alvarlegs meinlegs atburðar (ár/mánuður/dagur)				
Alvarlegur meinlegur atburður sem getur haft áhrif á gæði og öryggi vefja og frumna og stafar af fráviki í tengslum við:	Nánari upplýsingar			
	Galli í vefjum og frumum	Bilun í búnaði	Mannleg mistök	Annað (tilgreinið)
öflun				
prófun				
flutning				
vinnslu				
geymslu				
dreifingu				
efni				
öðru (tilgreinið)				

B-HLUTI

Niðurstöður rannsókna á alvarlegum meinlegum atburðum

Vefjamiðstöð
Auðkenni skýrslu
Dagsetning staðfestingar (ár/mánuður/dagur)
Dagsetning alvarlegs meinlegs atburðar (ár/mánuður/dagur)
Greining frumorsakar (nánari upplýsingar)
Ráðstafanir til úrbóta (nánari upplýsingar)

V. VIÐAUKI

EYÐUBLAÐ FYRIR ÁRLEGA TILKYNNINGU

A-HLUTI

Eyðublað fyrir árlega tilkynningu um alvarlegar aukaverkanir

Skýrslugjafarland			
Skýrslutímabil, 1. janúar til 31. desember (ár)			
Fjöldi alvarlegra aukaverkana fyrir hverja tegund vefjar og frumu (eða afurð sem komist hefur í snertingu við vefina og frumurnar)			
	Tegund vefjar/frumu (eða afurðar sem komist hefur í snertingu við vefina og frumurnar)	Fjöldi alvarlegra aukaverkana	Heildarfjöldi vefja/frumna þessarar tegundar sem hefur verið dreift (ef upplýsingarnar liggja fyrir)
1			
2			
3			
4			
...			
Heildarfjöldi			
Heildarfjöldi vefja og frumna sem hefur verið dreift (þ.m.t. tegundir þeirra vefja og frumna þar sem engar alvarlegar aukaverkanir voru tilkynntar):			
Fjöldi þega sem orðið hafa fyrir áhrifum (heildarfjöldi þega):			
Eðli alvarlegra aukaverkana sem tilkynnt var um.		Heildarfjöldi alvarlegra aukaverkana	
Bakteríusmitun			
Veirusmitun	HBV		
	HCV		
	HIV-1/2		
	Annað (tilgreinið)		
Sniklasmitun	Mýrakalda		
	Annað (tilgreinið)		
Smitun illkynja sjúkdóma			
Smitun af völdum annarra sjúkdóma			
Aðrar alvarlegar aukaverkanir (tilgreinið)			

B-HLUTI

Eyðublað fyrir árlega tilkynningu um alvarlega meinlega atburði

Skýrslugjafarland				
Skýrslutímabil, 1. janúar til 31. desember (<i>ár</i>)				
Heildarfjöldi unninna frumna og vefja				
Heildarfjöldi alvarlegra meinlegra atburða sem getur hafa haft áhrif á gæði og öryggi vefja og frumna og stafar af fráviki í tengslum við:	Nánari upplýsingar			
	Galli í vefjum og frumum (tilgreinið)	Bilun í búnaði (tilgreinið)	Mannleg mistök (tilgreinið)	Annað (tilgreinið)
öflun				
prófun				
flutning				
vinnslu				
geymslu				
dreifingu				
efni				
öðru (<i>tilgreinið</i>)				

VI. VIÐAUKI

Upplýsingar um lágmarksgögn um gjafa/þega sem skal geyma eins og krafist er í 9. gr.

A. HJÁ VEFJAMIDSTÖÐVUM

Auðkenni gjafa

Auðkenni gjafa skal a.m.k. innihalda:

- auðkenni öflunarstofnunarinnar eða vefjamiðstöðvarinnar
- sérstakt kenninúmer gjafar
- dagsetningu öflunar
- stað öflunar
- tegund gjafar (t.d. einn eða fleiri vefir, samgena eða ósamgena, frá látnum eða lifandi)

Auðkenni afurðar skal a.m.k. innihalda:

- auðkenni vefjamiðstöðvarinnar
- tegund vefjar og frumu/afurðar (grunnflokkunarkerfi)
- safnnúmer (ef við á)
- númer framleiðsluhluta (ef við á)
- fyrningardagsetningu
- stöðu vefjar/frumu (t.d. á bannlager, hentar til notkunar o.s.frv.)
- lýsingu á afurðunum og uppruna þeirra, vinnsluþrepin sem notuð eru og efni og aukefni sem komast í snertingu við vefi og frumur og hafa áhrif á gæði þeirra og/eða öryggi
- auðkenni stöðvarinnar þar sem gengið er endanlega frá merkimiðanum.

Auðkenning vegna notkunar í mönnum skal a.m.k. innihalda:

- dagsetningu dreifingar eða förgunar
- auðkenni læknis eða endanlegs notanda/stöðvar

B. HJÁ STOFNUNUM SEM BERA ÁBYRGÐ Á NOTKUN Í MÖNNUM

- a) Auðkenni vefjamiðstöðvarinnar sem sér fyrir birgðum
  - b) Auðkenni læknis eða endanlegs notanda eða auðkenni stöðvar
  - c) Tegund vefja og frumna
  - d) Auðkenni afurðar
  - e) Auðkenni þegans
  - f) Dagsetning notkunar
-

*VII. VIÐAUKI***Upplýsingar sem er að finna í evrópska skráningarkerfinu**

- a) Auðkenni gjafa
    - Sérstakt kenninúmer
    - Auðkenni vefjamiðstöðvarinnar
  - b) Auðkenni afurðar
    - Kóði afurðar (grunnflokkunarkerfi)
    - Númer framleiðsluhluta (ef við á)
    - Fyrningardagsetning
-

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2006/68/EB

2009/EES/25/44

frá 6. september 2006

um breytingu á tilskipun ráðsins 77/91/EBE að því er varðar stofnun hlutafélaga og um tilskilið hlutafé þeirra og breytingar á því (*)

EVROÞUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS
HAGA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum
l. mgr. 44. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar
Evrópubandalaganna ⁽¹⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr.
sáttmálans ⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í annarri tilskipun ráðsins 77/91/EBE frá 13. desember 1976 um samræmingu verndarráðstafana, sem ætlað er að vera jafngildar í Bandalaginu og aðildarríki krefjast þegar almenningshlutafélög eru stofnuð og um tilskilið hlutafé og breytingar á því í skilningi annarrar málsgreinar 58. gr. sáttmálans, til að vernda hagsmuni félagsmanna og annarra ⁽³⁾, eru settar fram kröfur varðandi nokkrar ráðstafanir sem slík félög gera í tengslum við hlutafé.
- 2) Í orðsendingu sinni til ráðsins og Evrópuþingsins frá 21. maí 2003 sem nefndist „Að færa félagarétt til nútímahorfs og bæta stjórnarhætti í fyrirtækjum í Evrópusambandinu – Áætlun um þróun“ kemst framkvæmdastjórnin að þeirri niðurstöðu að einföldun og nútímavæðing tilskipunar 77/91/EBE myndi stuðla verulega að meiri skilvirkni fyrirtækja og samkeppnishæfni án þess að rýra vernd hluthafa og lánveitenda. Þessi markmið hafa forgang en breyta engu um þörfina á að hefjast þegar í stað handa við almenna athugun á hagkvæmni annarra aðferða við að viðhalda eigin fé sem myndi veita hagsmunum lánveitanda og hluthöfum í hlutafélögum [o: almenningshlutafélögum] viðunandi vernd.

- 3) Aðildarríki skulu eiga þess kost að heimila hlutafélögum að afhenda hlutabréf gegn öðru endurgjaldi en reiðufé án þess að félögin þurfi að fá sérstakt verðmat sérfræðings, í tilvikum þar sem viðmiðun fyrir slíkt endurgjald er skýr. Engu að síður skal tryggja rétt minnihluta hluthafa til að krefjast þess háttar mats.
- 4) Hlutafélögum skal heimilt að afla eigin hlutabréfa eftir því sem varasjóðir þeirra leyfa og tímabilið, þegar hluthafafundur getur heimilað slíka eignaöflun, skal lengt í því skyni að auka sveigjanleika og létta stjórnunarálagi af félögum sem þurfa að bregðast hratt við markaðsþróun sem hefur áhrif á verð hlutabréfa í þeim.
- 5) Aðildarríkin skulu eiga kost á að heimila hlutafélögum að veita fjárhagsaðstoð til kaupa þriðja aðila á hlutabréfum í þeim eftir því sem varasjóðir þeirra leyfa til að auka sveigjanleika að því er varðar breytingar á hlutafjársmsetningu félaga. Þessi möguleiki skal vera með fyrirvara um verndarráðstafanir að teknu tilliti til markmiðsins með þessari tilskipun að vernda bæði hluthafa og þriðju aðila.
- 6) Í þeim tilgangi að auka staðlaða vernd lánveitanda í öllum aðildarríkjunum skulu lánveitendur eiga kost á að hefja dómsmál eða málarekstur á sviði stjórnsýslu, samkvæmt tilteknum skilyrðum, ef líkur eru á að þeir nái ekki fram kröfum sínum vegna lækkunar á hlutafé hlutafélags.
- 7) Til að hindra markaðssvik skulu aðildarríkin, við framkvæmd þessarar tilskipunar, taka tillit til ákvæða tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2003/6/EB frá 28. janúar 2003 um innherjasvik og markaðsmisnotkun (markaðssvik) ⁽⁴⁾, reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2273/2003 frá 22. desember 2003 um framkvæmd tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2003/6/EB að því er varðar undanþágur fyrir endurkaupaáætlanir og verðjöfnun fjármálagerninga ⁽⁵⁾ og tilskipunar framkvæmdastjórnarinnar 2004/72/EB frá 29. apríl 2004 um framkvæmd tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2003/6/EB að því er varðar viðurkenndar markaðsvenjur, skilgreiningu á innherjaupplýsingum í tengslum við afleidd vöruskuldaskjöl, samningu innherjaskráa, tilkynningu um viðskipti stjórnenda og tilkynningu um grunsamleg viðskipti ⁽⁶⁾.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 264, 25.9.2006, bls. 32. Hentar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 95/2007 frá 6. júlí 2007 um breytingu á XXII. viðauka (Félagaréttur) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 60, 13.12.2007, p. 33.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB C 294, 25.11.2005, bls. 1.

⁽²⁾ Álit Evrópuþingsins frá 14. mars 2006 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum ESB) og ákvörðun ráðsins frá 24. júlí 2006.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 26, 31.1.1977, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með aðildarlögunum frá 2003.

⁽⁴⁾ Stjtið. ESB L 96, 12.4.2003, bls. 16.

⁽⁵⁾ Stjtið. ESB L 336, 23.12.2003, bls. 33.

⁽⁶⁾ Stjtið. ESB L 162, 30.4.2004, bls. 70.

- 8) Því ber að breyta tilskipun 77/91/EBE til samræmis við þetta.
- 9) Í samræmi við 34. lið samstarfssamningsins milli stofnana um betri lagasetningu ⁽¹⁾, eru aðildarríkin hvött til að taka saman, fyrir sig og í þágu Bandalagsins, eigin töflur sem sýna, eftir því sem við verður komið, samsvörun milli þessarar tilskipunar og ráðstafananna til að lögleiða hana og að birta þær,

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Tilskipun 77/91/EBE er breytt sem hér segir:

1. Í stað 21. undirliðar í 1. mgr. 1. gr. komi eftirfarandi:

„—í Ungverjalandi:

nyilvánosan működő részvénytársaság;“,

2. Eftirfarandi greinar bætist við:

„10. gr. a

1. Aðildarríkin geta ákveðið að beita ekki 1. 2. og 3. mgr. 10. gr. ef framseljanleg verðbréf, eins og þau eru skilgreind í 18. lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2004/39/EB frá 21. apríl 2004 um markaði fyrir fjármálagæringa (*), eða peningamarkaðsgæringar, eins og þeir eru skilgreindir í 19. lið 1. mgr. 4. gr. þeirrar tilskipunar, eru, samkvæmt ákvörðun stjórnar eða framkvæmdastjórnar, lögð fram sem endurgjald í öðru en reiðufé og þessi verðbréf eða peningamarkaðsgæringar eru metin á vöðum meðalverði í viðskiptum með verðbréfin eða gæringana á einum eða fleiri skipulegum mörkuðum, eins og þeir eru skilgreindir í 14. lið 1. mgr. 4. gr. þeirrar reglugerðar, á nægilega löngu tímabili sem ákvarðast skal samkvæmt landslögum settum fyrir þann dag sem viðkomandi endurgjald í öðru en reiðufé er lagt fram.

Hafi sérstakar aðstæður, sem hafa í för með sér verulega breytingu á verðmæti eignarinnar þann dag sem hún er lögð fram, hins vegar haft áhrif á þetta verð, þ.m.t. markaðsaðstæður sem gera slík verðbréf eða peningamarkaðsgæringa óinnleysanlega, skal fara fram endurmat að frumkvæði og á ábyrgð stjórnar eða framkvæmdastjórnar. Við þetta endurmat gilda 1., 2. og 3. mgr. 10. gr.

2. Aðildarríki geta ákveðið að beita ekki 1., 2. og 3. mgr. 10. gr. ef eignir, aðrar en framseljanleg verðbréf og peningamarkaðsgæringar sem um getur í 1. mgr., eru, samkvæmt ákvörðun stjórnar eða framkvæmdastjórnar, lagðar fram sem endurgjald annað en reiðufé, ef viðurkenndur, óháður sérfræðingur hefur metið þær á gangvirði og eftirfarandi skilyrðum hefur verið fullnægt:

- a) gangvirði er ákvarðað eigi fyrr en sex mánuðum fyrir þann dag sem eignin er í raun lögð fram,

- b) matið hefur farið fram í samræmi við almennt viðurkennda matsstaðla og -reglur í aðildarríkinu sem eiga við um þá gerð eigna sem leggja á fram.

Komi upp nýjar, fullgildar aðstæður, sem hefðu í för með sér verulega breytingu á gangvirði eignarinnar þann dag sem eignin er í raun lögð fram, skal fara fram endurmat að frumkvæði og á ábyrgð stjórnar eða framkvæmdastjórnar. Við þetta endurmat gilda 1., 2. og 3. mgr. 10. gr.

Fari slíkt endurmat ekki fram getur einn hluthafi eða fleiri, sem eiga samtals a.m.k. 5% af skráðu hlutfé félagsins þann dag sem ákvörðun um aukningu hlutfjár er tekin, krafist mats óháðs sérfræðings og gilda þá 1., 2. og 3. mgr. 10. gr. Slíkir hluthafar geta lagt fram slíka kröfu allt fram að þeim degi sem eignin er í raun lögð fram, að því tilskildu að á þeim degi, sem krafan er lögð fram, nemi hlutféð, sem viðkomandi hluthafar fara með, enn a.m.k. 5% af skráðu hlutfé félagsins eins og það var daginn sem ákvörðunin um hlutfjáraukningu var tekin.

3. Aðildarríki geta ákveðið að beita ekki 1., 2. og 3. mgr. 10. gr. ef aðrar eignir en framseljanleg verðbréf og peningamarkaðsgæringar, sem um getur í 1. mgr., eru, samkvæmt ákvörðun stjórnar eða framkvæmdastjórnar, lagðar fram sem endurgjald annað en reiðufé og gangvirði þeirra má rekja til einstakrar eignar í lögboðnum reikningsskilum fyrra fjárhagsárs, að því tilskildu að lögboðnu reikningsskilin hafi verið endurskoðuð í samræmi við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/43/EB frá 17. maí 2006 um lögboðna endurskoðun ársreikninga og samstæðureikningsskila (**).

Annar og þriðji undirliður 2. mgr. skulu gilda að breyttu breytanda.

10. gr. b

1. Ef annað endurgjald en reiðufé, eins og um getur í 10. gr. a, er látið í té án skýrslu sérfræðings, sem um getur í 1., 2. og 3. mgr. 10. gr., skal, að viðbættum kröfunum sem fram koma í h-lið 3. gr. og innan eins mánaðar frá þeim degi sem eignin er í raun lögð fram, birta tilkynningu þar sem fram kemur:

- a) lýsing á því endurgjaldi, sem er í öðru en reiðufé, sem um ræðir,

(¹) Stjtið. ESB C 321, 31.12.2003, bls. 1.

- b) verðmæti þess, hver hefur séð um matið og, ef við á, matsaðferðin,
- c) yfirlýsing um hvort tilgreint virði svari í það minnsta til fjölda, nafnverðs eða, ef nafnverð er ekki tiltekið, til bókfærðs verðs og, ef við á, yfirverðs á hlutabréfunum sem á að gefa út vegna slíks endurgjalds,
- d) yfirlýsing um að engar nýjar, fullgildar aðstæður hafi komið upp að því er varðar upphaflega matið.

Birtingin skal fram fara á þann hátt sem mælt er fyrir um í lögum hvers aðildarríkis í samræmi við 3. gr. tilskipunar 68/151/EBE.

2. Ef leggja á fram annað endurgjald en reiðufé án skýrslu sérfræðings, sem um getur í 1., 2. og 3. mgr. 10. gr., í tengslum við aukningu hlutafjár, sem fara skal fram skv. 2. mgr. 25. gr., skal birta auglýsingu með dagsetningunni þegar ákvörðunin um aukninguna var tekin og birta upplýsingarnar, sem skráðar eru í 1. lið, á þann hátt, sem mælt er fyrir um í lögum hvers aðildarríkis, í samræmi við 3. gr. tilskipunar 68/151/EBE, áður en eignin, sem lögð er fram sem annað endurgjald en reiðufé, er afhent. Í því tilviki takmarkast tilkynningin skv. 1. lið við yfirlýsingu um að engar nýjar, fullgildar aðstæður hafi komið upp frá því að fyrrgreind auglýsing var birt.

3. Hvert aðildarríki skal sjá til þess að fyrir hendi séu fullnægjandi verndarráðstafanir til að tryggja að málsmeðferðinni, sem fram kemur í 10. gr. a og í þessari grein, sé fylgt ef lagt er fram annað endurgjald en reiðufé án skýrslu sérfræðings sem um getur í 1., 2. og 3. mgr. 10. gr.

(*) Stjtið. ESB L 145, 30.4.2004, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2006/31/EB (Stjtið. ESB L 114, 27.4.2006, bls. 60).

(**) Stjtið. ESB L 157, 9.6.2006, bls. 87.“

3. Fyrsta undirlið í 1. mgr. 11. gr. er breytt sem hér segir:

- a) „í stað „10. gr.“ komi „1., 2. og 3. mgr. 10. gr.“,
- b) eftirfarandi málslíður bættist við:
„Ákvæði 10. gr. a og 10. gr. b skulu gilda að breyttu breytanda.“

4. Í stað 1. mgr. 19. gr. komi eftirfarandi:

„1. Með fyrirvara um meginregluna um jafna meðferð allra hluthafa sem hafa sömu stöðu og með fyrirvara um tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/6/EB frá 28. janúar 2003 um innherjasvik og markaðsmisnotkun (markaðssvik) (*) geta aðildarríki heimilað félagi að afla eigin hlutabréfa, hvort sem það er í nafni félagsins eða fyrir milligöngu einstaklings sem kemur fram í eigin nafni en fyrir hönd félagsins. Að því marki sem slík eignaðflun er heimil skulu aðildarríki sjá til þess að hún sé háð eftirfarandi skilyrðum:

- a) á hluthafafundi skal heimild fengin sem ákvarðar skilmála og skilyrði slíkrar eignaðflunar, einkum þó hámarksfjölda hlutabréfa þeirra sem afla skal, tímabil

það sem heimildin gildir, en hámarks lengd þess skal ákvarðast af landslögum, en þó ekki vera lengri en fimm ár, og hámarks- og lágmarksendurgjald þegar um er að ræða eignaðflun gegn endurgjaldi. Stjórn og framkvæmdastjórn skulu ganga úr skugga um að skilyrðum b- og c-liðar sé fullnægt á þeim tíma sem hver heimiluð eignaðflun tekur gildi,

- b) eignaðflunin, þ.m.t. á hlutabréfum sem félagið hefur áður aflað og á enn, svo og hlutabréf, sem einstaklingar kaupa sem koma fram í eigin nafni en fyrir hönd félagsins, má ekki verða til þess að lækka verðgildi hreinnar eignar niður fyrir þá fjárhæð sem tilgreind er í a- og b-lið 1. mgr. 15. gr.,
- c) aðeins má nota hlutabréf, sem eru greidd að fullu, í þessum viðskiptum.

Enn fremur geta aðildarríki sett eftirfarandi skilyrði fyrir eignaðflun, í skilningi fyrsta undirliðar:

- i) að nafnverð eða, ef nafnverð er ekki tiltekið, bókfært verð hlutabréfanna sem aflað er, þ.m.t. hlutabréf sem félagið hefur áður aflað og á enn, svo og hlutabréf, sem einstaklingar kaupa sem koma fram í eigin nafni en fyrir hönd félagsins, meggi ekki fara yfir mörk sem aðildarríkin ákvarða. Þessi mörk mega ekki vera lægri en 10% af skráðu hlutafé,
- ii) að í samþykktum eða stofnsamningi félagsins sé mælt fyrir um heimild félagsins til að afla eigin hlutabréfa í skilningi fyrsta undirliðar, hámarksfjölda hlutabréfa sem á að afla, lengd þess tímabils sem heimildin gildir og hámarks- og lágmarksendurgjald,
- iii) að félagið uppfylli viðeigandi tilkynninga- og upplýsingaskyldur,
- iv) að gerð kunni að verða krafa, að ákvörðun aðildarríkja, um að tiltekin félög afsali sér hlutabréfum sem þau hafa aflað, að því tilskildu að fjárhæð sem er jöfn nafnvirði hlutabréfanna, sem þau afsala sér, verði sett í varasjóð sem ekki er unnt að úthluta úr til hluthafa nema lækkun verði á skráðu hlutafé. Þennan varasjóð má aðeins nota til að auka skráð hlutafé með eignfærslu varasjóða,
- v) að eignaðflunin hafi ekki áhrif á það að kröfur lánveitanda verði uppfylltar.

(*) Stjtið. ESB L 96, 12.4.2003, bls. 16.“

5. Í 3. mgr. 20. gr. komi orðin „a- og b-lið 1. mgr. 15. gr.“ í stað orðanna „a-lið 1. mgr. 15. gr.“

6. Í stað 1. mgr. 23. gr. komi eftirfarandi:

„1. Þegar aðildarríki heimilar félagi, annaðhvort beint eða óbeint, að leggja fram fé, að veita lán eða að setja tryggingu, með það í huga að þriðji aðili afli hlutabréfa í því, skulu þau gera þess háttar viðskipti háð skilyrðunum sem sett eru fram í öðrum, þriðja, fjórða og fimmta undirliði.

Viðskiptin skulu fara fram á ábyrgð stjórnar eða framkvæmdastjórnar við sanngjarnar markaðsaðstæður, einkum með tilliti til vaxta sem félagið fær greidda og með tilliti til tryggingar sem er lögð er fram til félagsins vegna þeirra lána og fyrirframgreiðslna sem um getur í fyrsta undirliði. Lánsfjárstaða þriðja aðila eða, þegar um er að ræða marghliða viðskipti, sérhvers aðila að viðskiptunum skal hafa verið rannsökuð til hlítar.

Stjórn eða framkvæmdastjórn skal leggja viðskiptin fyrir hluthafafund til fyrirframsamþykkis og skal hluthafafundurinn fara að reglum um ályktunarháfi og meirihluta sem mælt er fyrir um í 40. gr. Stjórn eða framkvæmdastjórn skal leggja skriflega skýrslu fyrir hluthafafundinn þar sem tilgreindar eru ástæður fyrir viðskiptunum, hagsmunir félagsins af því að vera aðili að slíkum viðskiptum, skilyrði fyrir því að félagið gerist aðili að viðskiptunum, áhættan sem felst í viðskiptunum að því er varðar greiðsluhæfi og gjaldþol félagsins og verðið sem þriðji aðili á að greiða fyrir hlutabréfin. Þessa skýrslu skal leggja inn til skráningar til birtingar í samræmi við 3. gr. tilskipunar 68/151/EBE.

Heildarfjárhagsaðstoð, sem þriðju aðilum er veitt, má aldrei leiða til lákkunar á hreinni eign niður fyrir þá fjárhæð sem tilgreind er í a- og b-lið 1. mgr. 15. gr., þegar jafnframt er tekið tillit til lákkunar á hreinni eign sem kann að hafa átt sér stað þegar félagið sjálft eða þriðji aðili fyrir hönd þess aflaði eigin hlutabréfa í samræmi við 1. mgr. 19. gr. Félagið skal færa varasjóð, sem er ekki til úthlutunar, að fjárhæð sem nemur heildarfjárhagsaðstöðinni, á skuldahlið efnahagsreikningsins.

Ef þriðji aðili aflar, með fjárhagsaðstöð frá félagi, hluta í því félagi í skilningi 1. mgr. 19. gr. eða skráir sig fyrir hlutum sem gefnir eru út við aukningu á skráðu hlutafé, skal slík eignaðflun eða skráning fara fram á sanngjörnu verði“

7. Eftirfarandi grein bætist við:

„23. gr. a

Í tilvikum þar sem einstaklingar í stjórn eða framkvæmdastjórn félagsins, sem er aðili að viðskiptum sem um getur í 1. mgr. 23. gr., eða í stjórn eða framkvæmdastjórn móðurfyrirtækis, í skilningi 1. gr. tilskipunar ráðsins 83/349/EBE frá 13. júní 1983 um samstæðureikninga (*), eða slíkt móðurfyrirtæki sjálft eða

einstaklingar, sem koma fram í eigin nafni en fyrir hönd aðila í slíkum fyrirtækjum eða fyrir hönd slíks fyrirtækis, eru mótaðilar í slíkum viðskiptum, skulu aðildarríkin gera fullnægjandi verndarráðstafanir til að tryggja að slík viðskipti stríði ekki gegn hagsmunum félagsins.

(*) Stjtið. EB L 193, 18.7.1983, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2006/43/EB.“

8. Í stað annars undirliðar í 2. mgr. 27. gr. komi eftirfarandi:

„Beita skal 2. og 3. mgr. 10. gr. og 10. gr. a og 10. gr. b.“

9. Í stað 1. mgr. 32. gr. komi eftirfarandi:

„1. Ef um er að ræða lákkun á skráðu hlutafé, skulu a.m.k. lánveitendur þeir sem eiga kröfur frá því fyrir birtingu ákvörðunarinnar um lákkunina, eiga rétt á að fá a.m.k. tryggingu fyrir kröfum sem hafa ekki fallið í gjalddaga á þeim birtingardegi. Aðildarríkin mega ekki sniðganga þennan rétt nema lánveitandinn hafi gert fullnægjandi verndarráðstafanir eða slíkar verndarráðstafanir séu ónauðsynlegar með tilliti til eigna félagsins.

Aðildarríkin skulu fastsetja skilyrði fyrir nýtingu þess réttar sem kveðið er á um í fyrsta undirliði. Aðildarríkin skulu í öllum tilvikum tryggja að lánveitendur hafi heimild til að fara þess á leit við viðeigandi stjórnsýslu- eða dómsmálayfirvald að það geri fullnægjandi verndarráðstafanir, að því tilskildu að þeir geti með trúverðugum hætti sýnt fram á að kröfur þeirra séu í hættu vegna lákkunar á hlutafé sem þeir hafa skráð sig fyrir og fullnægjandi verndarráðstafanir hafi ekki verið gerðar hjá félaginu.“

10. Í stað 1. mgr. 41. gr. komi eftirfarandi:

„1. Aðildarríkin mega gera undanþágu frá 9. gr. (1. mgr.), 19. gr. (fyrsta málslíð a-liðar í 1. mgr.) og 25., 26. og 29. gr. að svo miklu leyti sem slíkar undanþágur eru nauðsynlegar fyrir samþykkt eða beitingu ákvæða sem ætlað er að hvetja til þátttöku starfsmanna eða annarra hópa einstaklinga sem skilgreindir eru í landslögum, í kaupum á hlutafé fyrirtækja.“

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 15. apríl 2008.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Strassborg 6. september 2006.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

J. BORRELL FONTELLES

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

P. LEHTOMÄKI

forseti.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 287/2007

2009/EES/25/45

frá 16. mars 2007

um breytingu, að því er varðar ginseng, stöðluð útdráttarefni úr því og blöndur, á II. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarks magn leifa dýrallyfja í matvælum úr dýraríkinu (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

3) því ber að breyta reglugerð (EBE) nr. 2377/90 til samræmis við það.

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 frá 26. júní 1990 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarks magn leifa dýrallyfja í matvælum úr dýraríkinu ⁽¹⁾, einkum 3. gr.,

4) Veita skal nægilegan frest áður en þessari reglugerð er beitt svo að aðildarríkin fái svigrúm til að gera þær breytingar, sem kunna að vera nauðsynlegar í ljósi þessarar reglugerðar, á leyfum til að setja viðkomandi dýrallyf á markað sem hafa verið veitt í samræmi við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/82/EB frá 6. nóvember 2001 um Bandalagsreglur um dýrallyf ⁽²⁾, með hliðsjón af ákvæðum þessarar reglugerðar.

með hliðsjón af álitum Lyfjastofnunar Evrópu sem nefndin um dýrallyf setur fram,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

5) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um dýrallyf.

1) Öll lyfjafræðilega virk efni, sem notuð eru innan Bandalagsins í lyf fyrir dýr sem gefa af sér afurðir til manneldis, skulu metin í samræmi við reglugerð (EBE) nr. 2377/90.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

2) Efnið ginseng er skráð í II. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 í flokknum efni sem notuð eru í smáskammtadýrallyf fyrir allar tegundir dýra sem gefa af sér afurðir til manneldis en eingöngu til notkunar í smáskammtadýrallyf sem eru framleidd samkvæmt lyfjaskrá smáskammtallyfja í styrkleika sem samsvarar stofntinktúrunni og þynningum af henni. Eftir að farið hefur verið yfir umsókn þykir rétt að bæta nýrri færslu við í II. viðauka í flokknum efni úr jurtaríkinu, að því er varðar ginseng, stöðluð útdráttarefni úr því og blöndur með því, fyrir allar tegundir dýra sem gefa af sér afurðir til manneldis.

Ákvæðum II. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 er breytt í samræmi við viðaukann við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á þriðja degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*. Hún kemur til framkvæmda frá og með 16. maí 2007.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 16. mars 2007.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Günter VERHEUGEN

varaforseti.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 78, 17.3.2007, bls. 13. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 105/2007 frá 28. september 2007 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 9, 21.2.2008, p. 31.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 224, 18.8.1990, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1831/2006 (Stjtið. ESB L 354, 14.12.2006, bls. 5).

⁽²⁾ Stjtið. EB L 311, 28.11.2001, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2004/28/EB (Stjtið. ESB L 136, 30.4.2004, bls. 58).

VIÐAUKI

Eftirfarandi efni er bætt við í II. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90:

6. Efni úr jurtaríkinu

Lyfjafræðilega virk(t) efni	Dýrategund
„ Ginseng , stöðluð útdráttarefni úr því og blöndur með því	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til manneldis“

REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (EB) nr. 1899/2006

2009/EES/25/46

frá 12. desember 2006

um breytingu á reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3922/91 um samræmingu á tækniröfum og stjórnsýslumeðferð á sviði flugmála (*)

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFU,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 2. mgr. 80. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndar Evrópubandalaganna ⁽¹⁾,

að höfðu samráði við svæðanefndina,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð (EBE) nr. 3922/91 ⁽³⁾ er kveðið á um sameiginlega öryggisstaðla, sem eru taldir upp í II. viðauka við þá reglugerð, einkum að því er varðar hönnun, framleiðslu, starfrækslu og viðhald loftfara, svo og aðila og fyrirtæki sem tengjast þessum verkefnum. Þessir samræmdu öryggisstaðlar eiga við um öll loftför sem flugrekendur í Bandalaginu starfrækja, hvort sem þau eru skráð í aðildarríki eða í þriðja landi.
- 2) Í 1. mgr. 4. gr. þeirrar reglugerðar er þess krafist að samþykktar verði sameiginlegar tækniröfur og stjórnsýslumeðferð á grundvelli 2. mgr. 80. gr. sáttmálans að því er varðar þau svið sem eru ekki skráð í II. viðauka við þá reglugerð

- 3) Í 9. gr. í reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2407/92 frá 23. júlí 1992 um veitingu flugrekstrarleyfa til handa flugfélögum ⁽⁴⁾ er kveðið á um að útgáfa og gildistími flugrekstrarleyfis sé á hverjum tíma háð því að viðkomandi hafi í höndum flugrekandaskírteini þar sem tilgreind er sú starfsemi sem flugrekstrarleyfið tekur til og sé í samræmi við viðmiðin sem sett eru fram í væntanlegri reglugerð. Nú er við hæfi að ákveða slíkar viðmiðanir.

- 4) Flugöryggissamtök Evrópu (JAA) hafa samþykkt samræmdar reglur fyrir flutningaflug sem nefnast Kröfur flugöryggissamtaka Evrópu um flutningaflug (flugvélar) (JAR-OPS 1), með áorðnum breytingum. Í þessum reglum (8. breytingu frá 1. janúar 2005) er kveðið á um lágmarksöryggiskröfur og eru þær því góður grundvöllur fyrir löggjöf Bandalagsins um starfrækslu flugvéla. Nauðsynlegt var að breyta JAR-OPS 1 til þess að samræma reglurnar löggjöf og viðmiðunarreglum Bandalagsins, að teknu tilliti til mikilvægi þeirra á efnahags- og félagsmálasviði Ekki er unnt að taka nýja textann upp í lög Bandalagsins með einfaldri tilvísun til JAR-OPS 1 í reglugerð (EBE) nr. 3922/91. Því skal bæta nýjum viðauka með sameiginlegu reglunum við þá reglugerð.

- 5) Flugrekendum skal gefinn nægilegur sveigjanleiki til að takast á við ófyrirséðar, brýnar aðstæður eða þarfir við starfrækslu sem vara í takmarkaðan tíma eða til að sýna að þeir geti tryggt sambærilegt öryggi á annan hátt en með því að beita sameiginlegu reglunum sem fram koma í viðaukanum (hér á eftir nefndur III. viðauki). Því ber að veita aðildarríkjunum umboð til að veita undanþágur eða innleiða frávík frá sameiginlegu tækniröfunum og stjórnsýslumeðferðinni. Þar eð slíkar undanþágur og frávík gætu, í vissum tilvikum, grafið undan sameiginlegum öryggiskröfum eða valdið röskun á markaðnum skal umfang þeirra vera mjög takmarkað og háð viðeigandi eftirliti Bandalagsins. Í því sambandi skal veita framkvæmdastjórninni umboð til að gera verndarráðstafanir.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 377, 27.12.2006, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 120/2007 frá 28. september 2007 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 9, 21.2.2008, p. 36.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 14, 16.1.2001, bls. 33.

⁽²⁾ Álit Evrópuþingsins frá 3. september 2002 (Stjtið. ESB C 272 E, 13.11.2003, bls. 103), sameiginleg afstaða ráðsins frá 9. mars 2006 (Stjtið. ESB C 179 E, 1.8.2006, bls. 1), afstaða Evrópuþingsins frá 5. júlí 2006 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum ESB) og ákvörðun ráðsins frá 23. október 2006.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 373, 31.12.1991, bls. 4. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1592/2002 (Stjtið. EB L 240, 7.9.2002, bls. 1).

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 240, 24.8.1992, bls. 1.

- 6) Aðildarríkjunum er heimilt, í vel skilgreindum tilvikum, að samþykkja eða viðhalda innlendum ákvæðum, að því er varðar flug- og vinnutímamörk og reglur um hvíldartíma, að því tilskildu að þau séu í samræmi við verklagsreglur, sem hafa verið settar, og þar til reglur Bandalagsins, sem byggjast á vísindalegri þekkingu og bestu starfsvenjum, hafa verið settar.
- 7) Markmiðið með þessari reglugerð er að tryggja samræmdar öryggiskröfur á háu stigi, þ.m.t. á sviði fartíma- og vinnutímamarka og hvíldartíma. Í sumum aðildarríkjum eru almennir kjarasamningar og/eða löggjöf þar sem kveðið er á um betri skilyrði að því er varðar fartíma- og vinnutímamörk og að því er varðar vinnuskilyrði fyrir öryggis- og þjónustuliða. Ekkert í þessari reglugerð skal túlkað þannig að það takmarki möguleikann á að gera slíka samninga eða viðhalda þeim. Aðildarríkjunum er heimilt að viðhalda löggjöf sem inniheldur hagstæðari ákvæði en þau sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð.
- 8) Aðlaga skal ákvæði reglugerðar (EBE) nr. 3922/91 um nefndarmeðferð svo taka megir tillit til ákvörðunar ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið ⁽¹⁾.
- 9) Aðlaga skal ákvæði reglugerðar (EBE) nr. 3922/91, er varða gildissvið hennar, svo hægt sé að taka tillit til reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1592/2000 frá 15. júlí 2002 um sameiginlegar reglur um almenningsflug og um stofnun Flugöryggisstofnunar Evrópu ⁽²⁾, sem og framkvæmdarreglur hennar sem settar voru með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1702/2003 frá 24. september 2003 um framkvæmdarreglur varðandi lofthæfi- og umhverfissvottun loftfara og tilheyrandi framleiðsluvara, hluta og búnaðar og varðandi vottun hönnunar- og framleiðslufyrirtækja ⁽³⁾, og reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2042/2003 frá 20. nóvember 2003 um áframhaldandi lofthæfi loftfara og annarra framleiðsluvara, hluta og búnaðar til flugs og um samþykki fyrir fyrirtækjum og starfsfólki á þessu sviði ⁽⁴⁾.
- 10) Í þessari reglugerð, einkum í ákvæðum er varða fartíma- og vinnutímamörk og reglur um hvíldartíma eins og segir í Q-kafla við III. viðauka, er tekið tillit til þeirra takmarkana og lágmarkskrafa sem þegar hafa verið
- gerðar með tilskipun 2000/79/EB ⁽⁵⁾. Ávallt skal virða þau mörk, sem sett eru fram í þeirri tilskipun, um farstarfsmenn í almenningsflugi Ákvæði Q-kafla við III. viðauka og önnur ákvæði, sem samþykkt voru samkvæmt þessari reglugerð, skulu ekki undir neinum kringumstæðum vera viðtækari þannig að þau veiti þessum starfsmönnum minni vernd.
- 11) Aðildarríkin skulu geta haldið áfram að beita innlendum ákvæðum fyrir fartíma- og vinnutímamörk og reglur um hvíldartíma fyrir flugverja að því tilskildu að mörkin, sem sett eru með slíkum innlendum ákvæðum, séu lægri en hámarksörkin en hærri en lágmarksörkin, sem mælt er fyrir um í Q-kafla við III. viðauka
- 12) Aðildarríki skulu geta haldið áfram að beita innlendum ákvæðum um fartíma- og vinnutímamörk og reglur um hvíldartíma fyrir flugverja á sviðum, sem falla í augnablikinu ekki undir Q-kafla við III. viðauka, t.d. dagleg hámarksflugvakt þegar einn flugmaður er í áhöfn og fyrir sjúkraflug, ákvæðum er varða fækkun flugvakta eða lengri hvíldartíma þegar flogið er yfir mörg tímabelti
- 13) Framkvæma skal vísindalegt og læknisfræðilegt mat á ákvæðum fyrir fartíma- og vinnutímamörk og reglur um hvíldartíma og, þar sem við á, ákvæðum um öryggis- og þjónustuliða innan tveggja ára frá gildistöku þessarar reglugerðar
- 14) Þessi reglugerð skal ekki hafa áhrif á beitingu ákvæðanna um skoðanir eins og mælt er fyrir um í Chicago-samningnum um alþjóðlegt almenningsflug frá 1944 og í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/36/EB frá 21. apríl 2004 um öryggi loftfara frá þriðju löndum sem nota flugvelli Bandalagsins ⁽⁶⁾.
- 15) Tilhögun aukins samstarfs um notkun flugvallarins á Gíbraltar var samþykkt í Lundúnum 2. desember 1987 af Konungsríkinu Spáni og Breska konungsríkinu í sameiginlegri yfirlýsingu utanríkisráðherra beggja landanna. Þessi tilhögun er ekki enn komin til framkvæmda.

⁽¹⁾ Stjótið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23. Ákvörðuninni var breytt með ákvörðun 2006/512/EB (Stjótið. ESB L 200, 22.7.2006, bls. 11).

⁽²⁾ Stjótið. EB L 240, 7.9.2002, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1701/2003 (Stjótið. ESB L 243, 27.9.2003, bls. 5).

⁽³⁾ Stjótið. ESB L 243, 27.9.2003, bls. 6. Reglugerðinni var breytt með reglugerð (EB) nr. 706/2006 (Stjótið. ESB L 122, 9.5.2006, bls. 16).

⁽⁴⁾ Stjótið. ESB L 315, 28.11.2003, bls. 1. Reglugerðinni var breytt með reglugerð (EB) nr. 707/2006 (Stjótið. ESB L 122, 9.5.2006, bls. 17).

⁽⁵⁾ Tilskipun ráðsins 2000/79/EB frá 27. nóvember 2000 um Evrópusamning um skipulag á vinnutíma farstarfsmanna í almenningsflugi sem gerður var milli Evrópusambands flugfélaga (AEA), Sambands félaga flutningaverkamanna í Evrópu (ETF), Evrópska fluglíðasambandsins (ECA), Samtaka evrópskra svæðisflugfélaga (ERA) og Alþjóðasamtaka flutningaflugfélaga (IACA) (Stjótið. EB L 302, 1.12.2000, bls. 57).

⁽⁶⁾ Stjótið. ESB L 143, 30.4.2004, bls. 76. Tilskipuninni var breytt með reglugerð (EB) nr. 2111/2005 (Stjótið. ESB L 344, 27.12.2005, bls. 15).

- 16) Breyta ber reglugerð (EBE) nr. 3922/91 til samræmis við þetta.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. gr.

Reglugerð (EBE) nr. 3922/91 er breytt sem hér segir:

- 1) á eftir níundu forsendu formálsorðanna er eftirfarandi forsendu skotið inn:

„Beiting ákvæða er varða flug- og vinnutímamörk getur leitt til umtalsverðra raskana á vaktaskrá fyrir fyrirtæki sem byggja rekstrarform sitt alfarið á næturrekstri. Framkvæmdastjórnin skal, á grundvelli sönnunargagna sem viðkomandi málstaðilar láta í té, láta fara fram mat og leggja til breytingar á ákvæðunum er varða fartíma- og vinnutímamörk með tilliti til þessara sérstöku rekstrarforma.“,

- 2) á eftir tíundu forsendu formálsorðanna er eftirfarandi forsendu skotið inn:

„Flugöryggisstofnun Evrópu skal, eigi síðar en 16. janúar 2009, ljúka visindalegu og læknisfræðilegu mati á Q-kafla og, þar sem við á, O-kafla við III. viðauka. Á grundvelli niðurstaðna þessa mats og í samræmi við málsmæðferðina, sem um getur í 2. mgr. 12. gr., skal framkvæmdastjórnin, ef nauðsyn krefur, taka saman tillögur og leggja þær fram án tafar til að gera breytingar á viðeigandi tæknilegum ákvæðum.“

Við endurskoðun á vissum ákvæðum, sem um getur í 8. gr. a, skal halda áfram að samhæfa kröfur um þjálfun öryggis- og þjónustuliða, sem hafa hingað til verið samþykktar, til að auðvelda frjálsa för öryggis- og þjónustuliða innan Bandalagsins. Í þessu samhengi er nauðsynlegt að endurskoða möguleikann á frekari samhæfingu á sviði menntunar og hæfi öryggis- og þjónustuliða.“,

- 3) í stað síðustu forsendu komi eftirfarandi forsenda:

„Nauðsynlegar ráðstafanir til framkvæmdar þessari reglugerð skulu samþykktar í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið (*),

(*) Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23. Ákvörðuninni var breytt með ákvörðun 2006/512/EB (Stjtið. ESB L 200, 22.7.2006, bls. 11).“

- 4) ákvæðum 1. gr. er breytt sem hér segir:

a) í stað 1. mgr. komi eftirfarandi:

„1. Þessi reglugerð gildir um samræmingu á tækniröfum og stjórnsýslumeðferð á sviði öryggis í almenningssflugi í tengslum við starfrækslu og viðhald loftfars og þá aðila og fyrirtæki sem taka þátt í slíkum verkefnum.“

- b) eftirfarandi málsgreinar bætist við:

„3. Beiting þessarar reglugerðar gagnvart flugvellinum í Gíbraltar telst hvorki hafa áhrif á lagalega stöðu Konungsríkisins Spánnar né Breska konungsríkisins að því er varðar ágreining um yfirráðarétt yfir landsvæðinu þar sem flugvöllurinn er.

4. Beitingu þessarar reglugerðar gagnvart flugvellinum á Gíbraltar er frestað þar til tilhögunin, sem kemur fram í sameiginlegri yfirlýsingu utanríkisráðherra Konungsríkisins Spánnar og Breska konungsríkisins frá 2. desember 1987, er komin til framkvæmda. Ríkisstjórnir Spánnar og Breska konungsríkisins skulu tilkynna ráðinu um dagsetningu þeirrar framkvæmdar.“,

- 5) eftirfarandi skilgreining bætist við 2. gr.:

„i) „flugmálayfirvöld“: í III. viðauka er það lögbært yfirvald sem hefur gefið út flugrekandaskirteini (AOC),“

- 6) í stað 3. mgr. komi eftirfarandi:

„3. gr.

1. Sameiginlegu tækniröfurnar og stjórnsýslumeðferðin, sem notaðar eru í Bandalaginu að því er varðar flutningaflug, skulu vera þær sem eru tilgreindar í III. viðauka, sbr. þó 11. gr.

2. Tilvísanir í M-kafla við III. viðauka eða einhverra ákvæða viðaukans eiga við um tilvísanir til M-hluta við reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2042/2003 frá 20. nóvember 2003 um áframhaldandi lofthæfi loftfara og annarra framleiðsluvara, hluta og búnaðar til flugs og um samþykki fyrir fyrirtækjum og starfsfólki á þessu sviði (**) eða viðeigandi ákvæða hans.

(**) Stjtið. ESB L 315, 28.11.2003, bls. 1.“

- 7) í stað 1. mgr. 4. gr. komi eftirfarandi:

„1. Með tilliti til þeirra sviða, sem falla ekki undir III. viðauka, skulu sameiginlegar tækniröfur og stjórnsýslumeðferð samþykktar á grundvelli 2. mgr. 80. gr. sáttmálans Framkvæmdastjórnin skal, eftir því sem við á og eins fljótt og kostur er, leggja fram viðeigandi tillögur á þessum sviðum.“,

8) í stað 6. mgr. komi eftirfarandi:

„6. gr.

Heimilt er að starfrækja loftfar samkvæmt leyfi, sem aðildarríki hefur gefið út í samræmi við sameiginlegar tækniröfur og stjórnsýslumeðferð, við sömu skilyrði í öðrum aðildarríkjum án frekari tæknikrafna eða mats af hálfu hinna aðildarríkjanna.“,

9) í stað 7. mgr. komi eftirfarandi:

„7. gr.

Aðildarríkin skulu viðurkenna vottun sem annað aðildarríki eða stofnun fyrir hönd þess veitir á grundvelli þessarar reglugerðar til handa stofnunum eða aðilum sem eru undir lögsögu og lúta stjórn viðkomandi aðildarríkis og bera ábyrgð á viðhaldi á framleiðsluvörum til loftfara og starfrækslu loftfara.“,

10) í stað 8. mgr. komi eftirfarandi:

„8. gr.

1. Ákvæði 3. og 7. gr. skulu ekki koma í veg fyrir að aðildarríki geti tafarlaust brugðist við öryggisvanda sem tekur til framleiðsluvara, aðila eða fyrirtækis sem heyrir undir þessa reglugerð.

Ef öryggisvandamál á rætur að rekja til þess að sameiginlegar tækniröfur og stjórnsýslumeðferð ná ekki að tryggja nógu hátt öryggisstig eða að annmarkar eru á sameiginlegum tækniröfum og stjórnsýslumeðferð skal aðildarríkið tafarlaust tilkynna framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum um ráðstafanir sem þau grípa til og tilgreina ástæður.

Framkvæmdastjórnin skal ákveða, í samræmi við málsmeðferðina, sem um getur í 2. mgr. 12. gr., hvort ófullnægjandi öryggi eða annmarki á sameiginlegu tækniröfunum og stjórnsýslumeðferðinni réttlæti áframhaldandi beitingu ráðstafana sem samþykktar eru skv. 1. undirgrein þessarar málsgreinar. Í því tilviki skal framkvæmdastjórnin einnig grípa til nauðsynlegra aðgerða til að breyta viðkomandi sameiginlegum tækniröfum og stjórnsýslumeðferð í samræmi við 4. eða 11. gr. Ef niðurstaðan er sú að ráðstafanir aðildarríkisins séu ekki réttlætanagerlegar skal aðildarríkið afturkalla ráðstafanir sem um er að ræða.

2. Aðildarríki er heimilt að veita undanþágur frá tækniröfunum og stjórnsýslumeðferðinni, sem tilgreindar eru í þessari reglugerð, vegna ófyrirséðra, brýnna aðstæðna eða þarfa við starfrækslu sem vara í takmarkaðan tíma.

Tilkynna skal framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum um hvers kyns undanþágur sem eru veittar hvað eftir annað eða ef þær eru veittar til lengri tíma en tveggja mánaða.

Þegar framkvæmdastjórninni og öðrum aðildarríkjum er tilkynnt um undanþágurnar, sem aðildarríki hefur veitt í samræmi við seinni undirgreinina, skal framkvæmdastjórnin athuga hvort undanþágurnar séu í samræmi við öryggismarkmið þessarar reglugerðar eða viðkomandi reglu í löggjöf Bandalagsins.

Ef framkvæmdastjórnin álitur að undanþágurnar, sem eru veittar, samræmist ekki öryggismarkmiðum þessarar reglugerðar eða viðeigandi reglu í löggjöf Bandalagsins skal framkvæmdastjórnin ákveða verndarráðstafanir í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 12. gr. a.

Þegar svo er skal hlutaðeigandi aðildarríki afturkalla undanþáguna.

3. Ef unnt er að veita sambærilegt öryggisstig og fæst með beitingu sameiginlegra tæknikrafna og stjórnsýslumeðferðar, eins og fram kemur í III. viðauka, eftir öðrum leiðum er aðildarríkjunum heimilt að veita samþykki, sem vikur frá þessum ákvæðum, án mismununar á grundvelli þjóðernis umsækjenda og með hliðsjón af þörfinni að raska ekki samkeppni.

Í slíkum tilvikum skal hlutaðeigandi aðildarríki tilkynna framkvæmdastjórninni að það hyggist veita slíkt samþykki, færa rök fyrir því og tilgreina skilyrðin, sem sett eru, til að tryggja sambærilegt öryggisstigs.

Framkvæmdastjórnin skal, innan þriggja mánaða frá því að aðildarríki hefur sent henni tilkynningu, hefja málsmeðferðina, sem um getur í 2. mgr. 12. gr., í þeim tilgangi að ákveða hvort heimilt sé að veita fyrirhugað samþykki fyrir ráðstöfuninni.

Í því tilviki skal framkvæmdastjórnin tilkynna öllum aðildarríkjunum um ákvörðun sína og skulu þau eiga rétt á að beita þeirri ráðstöfun. Einnig má breyta viðeigandi ákvæðum III. viðauka til að endurspeglja slíka ráðstöfun.

Ákvæði 6. og 7. gr. gilda um ráðstöfunina sem um er að ræða.

4. Þrátt fyrir ákvæði 1., 2. og 3. mgr. er aðildarríki heimilt að samþykkja eða viðhalda ákvæðum, sem tengjast 6. lið í OPS 1.1105, liðum 1.3 og 1.4.1 í OPS 1.1110, OPS 1.1115 og lið 2.1 í OPS 1.1125 í Q-kafla við III. viðauka, þar til lokið hefur verið við að setja reglur Bandalagsins sem byggjast á vísindalegri þekkingu og bestu starfsvenjum.

Aðildarríki skal gera framkvæmdastjórninni grein fyrir þeim ákvæðum sem það ákveður að viðhalda.

Fyrir innlend ákvæði, sem víkja frá ákvæðum OPS 1 sem um getur í fyrstu undirgrein, sem aðildarríki ætla sér að samþykkja eftir gildistökuðag III. viðauka þá skal framkvæmdastjórnin, innan þriggja mánaða eftir að aðildarríki hefur sent henni tilkynningu, hefja málsmeðferðina, sem um getur í 2. mgr. 12. gr., til þess að ákveða hvort ákvæðin samræmist öryggismarkmiðum þessarar reglugerðar og öðrum reglum laga Bandalagsins og hvort hægt sé að láta þau gilda.

Í því tilviki skal framkvæmdastjórnin tilkynna öllum aðildarríkjunum um ákvörðun sína og skulu þau eiga rétt á að beita þeirri ráðstöfun. Einnig má breyta viðeigandi ákvæðum III. viðauka til að endurspegla slíka ráðstöfun.

Ákvæði 6. og 7. gr. gilda um ráðstöfunina sem um er að ræða.“

11) eftirfarandi grein bætist við:

„8. gr. a

1. Flugöryggisstofnun Evrópu skal, eigi síðar en 16. janúar 2009, ljúka vísindalegu og læknisfræðilegu mati á ákvæðum Q-kafla og, þar sem við á, O-kafla við III. viðauka.

2. Flugöryggisstofnun Evrópu skal aðstoða framkvæmdastjórnina við undirbúning tillagna að breytingu á gildandi tæknilegum ákvæðum O- og Q-kafla við III. viðauka, sbr. þó 7. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1592/2002 frá 15. júlí 2002 um sameiginlegar reglur um almenningisflug og um stofnun Flugöryggisstofnunar Evrópu (*).

(*) Stjtið. EB L 240, 7.9.2002, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1701/2003 (Stjtið. ESB L 243, 27.9.2003, bls. 5).“

12) í stað 1. mgr. 11. gr. komi eftirfarandi:

„1. Framkvæmdastjórnin skal, samkvæmt málsmeðferðinni sem um getur í 2. mgr. 12. gr., gera nauðsynlegar breytingar á sameiginlegu tækniröfunum og stjórnsýslumeðferðinni í III. viðauka vegna vísinda- og tækni framfara.“

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Strassborg 12. desember 2006

Fyrir hönd Evrópuþingsins,
Josep BORRELL FONTELLES
forseti.

13) í stað 12. mgr. komi eftirfarandi:

„12. gr.

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar flugöryggisnefndarinnar, hér á eftir nefndin“.

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar skulu 5. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB gilda, með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.

Fresturinn, sem mælt er fyrir um í 6. mgr. 5. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera þrír mánuðir.

3. Nefndin setur sér starfsreglur.“

14) eftirfarandi grein bætist við:

„12. gr. a

Þegar vísað er til þessarar greinar gilda öryggisráðstafanirnar sem mælt er fyrir um í 6. gr. ákvörðunar 1999/468/EB.

Framkvæmdastjórnin skal ráðfæra sig við nefndina áður en hún tekur ákvörðun.

Fresturinn, sem kveðið er á um í b-lið 6. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera þrír mánuðir.

Þegar aðildarríki vísar ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar til ráðsins er ráðinu heimilt að taka aðra ákvörðun með auknum meirihluta innan þriggja mánaða.“

15) texti viðaukans við þessa reglugerð bætist við sem III. viðauki.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.

Með fyrirvara um ákvæði 11. gr. reglugerðar (EBE) nr. 3922/91 kemur III. viðauki til framkvæmda 16. júlí 2008.

Fyrir hönd ráðsins,
Mauri PEKKARINEN
forseti.

VIÐAUKI

„III. VIÐAUKI

**SAMEIGINLEGAR TÆKNIKRÖFUR OG STJÓRNSÝSLUMEDFERÐ SEM GILDA UM FLUTNINGAFLUG
MEÐ LOFTFÖRUM****OPS 1: FLUTNINGAFLUG (FLUGVÉLAR)**

EFNISYFIRLIT

A-KAFLI	— Gildissvið og skilgreiningar
B-KAFLI	— Almenn ákvæði
C-KAFLI	— Útgáfa flugrekandaskírteina og eftirlit
D-KAFLI	— Verklagsreglur
E-KAFLI	— Starfræksla í skertu skyggni
F-KAFLI	— Afkastageta – almenn ákvæði
G-KAFLI	— Afkastagetuflokkur A
H-KAFLI	— Afkastagetuflokkur B
I-KAFLI	— Afkastagetuflokkur C
J-KAFLI	— Massi og jafnvægi
K-KAFLI	— Mælitæki og búnaður
L-KAFLI	— Fjarskipta- og leiðsögutæki
M-KAFLI	— Viðhald flugvéla
N-KAFLI	— Flugliðar
O-KAFLI	— Öryggis- og þjónustuliðar
P-KAFLI	— Handbækur, leiðarbækur og skrár
Q-KAFLI	— Fartíma- og vinnutímamörk og reglur um hvíldartíma
R-KAFLI	— Flutningur á hættulegum varningi flugleiðis
S-KAFLI	— Flugvernd

A-KAFLI

GILDISSVIÐ OG SKILGREININGAR

OPS 1.001

Gildissvið

Í 1. hluta OPS er mælt fyrir um kröfur sem gilda um starfrækslu hvers kyns almenningflugvéla sem flugrekandi með höfuðstöðvar og, ef hún er til staðar, skráða skrifstofu í aðildarríki notar til flutningaflugs, hér á eftir nefndur flugrekandi. OPS 1 gildir ekki:

- 1) um flugvélar þegar þær eru notaðar á vegum hers eða toll- og lögreglufirvalda,
- 2) um flug í tengslum við fallhlífartökk eða slökkvistarf og tilheyrandi staðsetningar-og heimflug, þar sem þeir sem eru um borð eru þeir sem myndu að jafnaði vera um borð í tengslum við fallhlífartökk eða slökkvistarf eða
- 3) um flug rétt áður en verkflugstarfsemi hefst, meðan á henni stendur eða strax að henni lokinni, að því tilskildu að þessi flug tengist verkflugstarfsemi og að ekki séu fleiri en sex einstaklingar um borð, sem eru ómissandi fyrir verkflugstarfsemi, að undanskildum flugverjum.

OPS 1.003

Skilgreiningar

- a) Í þessum viðauka er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- 1) „viðurkenndur/viðunandi“: engin andmæli frá flugmálayfirvöldum að henti fyrir fyrirhugaðan tilgang,
- 2) „samþykktur af (flugmálayfirvöldum)“: (flugmálayfirvöld) hafa skjalfest að henti fyrir fyrirhugaðan tilgang,
- 3) „grunnlisti yfir lágmarksbúnað (MMEL)“: grunnlisti (þ.m.t. formálsorð) sem gerður er fyrir ákveðna loftfarastegund þar sem ákvarðað er hvaða mælitæki, búnaður eða þættir, sem viðhalda því öryggisstigi sem fyrirhugað er í gildandi vottunarforskrift fyrir loftþæfi, gætu tímabundið verið óstarfhæf, annaðhvort vegna innbyggðs varakerfis og/eða tiltekinna verklags- og viðhaldsreglna, skilyrða og takmarkana og í samræmi við gildandi verklagsreglur fyrir áframhaldandi loftþæfi,
- 4) „listi yfir lágmarksbúnað (MEL)“: listi (þ.m.t. formálsorð) þar sem kveðið er á um starfrækslu loftfars við tilgreind skilyrði með sérstök mælitæki, búnaður eða þætti sem eru óstarfhæf við upphaf flugs. Flugrekandi útbýr listann fyrir eigið loftfar með hliðsjón af skilgreiningu loftfarsins og viðeigandi rekstrar- og viðhaldsskilyrðum í samræmi við verklagsreglur, sem flugmálayfirvöld hafa samþykkt.

- b) M-hluti og 145. hluti, sem vísað er til í þessum viðauka, eru úr reglugerð (EB) nr. 2042/2003 frá 20. nóvember 2003.

B-KAFLI

ALMENN ÁKVÆÐI

OPS 1.005

Almenn ákvæði

- a) Flugrekandi skal ekki starfrækja flugvél í flutningaflugi nema í samræmi við 1. hluta OPS. Tilslakanir varðandi starfrækslu á flugvélum í afkastagetuflokki B er að finna í 1. viðbæti við a-lið OPS 1.005.
- b) Flugrekandi skal fara að afturvirkum kröfum um loftþæfi sem gilda um flugvélar starfræktar í flutningaflugi.
- c) Hver flugvél skal starfrækt samkvæmt skilmálum í loftþæfivottorði hennar og innan marka sem samþykkt eru og tilgreind í flughandbók hennar.
- d) Allir flugþjálfar, eins og flughermar eða flugþjálfunartæki sem koma í stað flugvélar við þjálfun og/eða próf, skulu viðurkenndir í samræmi við kröfur sem gilda fyrir flugþjálfra. Flugrekandi, sem hyggst nota slíkan flugþjálfra, verður að fá samþykki flugmálayfirvalda.

*OPS 1.020***Lög, reglugerðir og verklagsreglur — ábyrgð flugrekanda**

Flugrekandi skal sjá til þess:

- 1) að öllum starfsmönnum sé gert ljóst að þeim beri að fara að lögum, reglugerðum og verklagsreglum þeirra ríkja þar sem starfsemin fer fram og lúta að framkvæmd skyldustarfa þeirra og
- 2) að allir flugverjar kunni skil á þeim lögum, reglugerðum og verklagsreglum sem lúta að framkvæmd skyldustarfa þeirra.

*OPS 1.025***Sameiginlegt tungumál**

- a) Flugrekandi skal sjá til þess að allir flugverjar geti tjáð sig á sameiginlegu tungumáli.
- b) Flugrekandi skal sjá til þess að allt starfsfólk flugrekstrarsviðs skilji tungumálið sem þeir hlutar flugrekstrarhandbókarinnar, sem lúta að skyldustörfum þeirra og ábyrgð, eru skrifaðir á.

*OPS 1.030***Listar yfir lágmarksbúnað — ábyrgð flugrekanda**

- a) Flugrekandi skal setja saman lista yfir lágmarksbúnað fyrir hverja flugvél sem samþykktur er af flugmálayfirvöldum. Hann skal byggjast á viðeigandi grunnlista yfir lágmarksbúnað (ef hann er til), sem viðurkenndur er af flugmálayfirvöldum, en ekki fela í sér minni takmarkanir en hann.
- b) Flugrekandi skal ekki starfrækja flugvél öðruvísi en í samræmi við lista yfir lágmarksbúnað nema hann hafi leyfi flugmálayfirvalda til þess. Þó er starfræksla utan marka grunnlista yfir lágmarksbúnað aldrei heimil.

*OPS 1.035***Gæðakerfi**

- a) Flugrekandi skal koma á fót einu gæðakerfi og tilnefna einn gæðastjóra til að hafa eftirlit með því að tilskilið verklag sé viðhaft til að tryggja öruggar starfsvenjur og lofhæfi flugvéla. Í eftirliti með framkvæmd viðhalds skal vera innbyggt kerfi upplýsingastreymis, sem skilar sér til ábyrgðarmanns (sjá einnig h-lið OPS 1.175), til að tryggja að gerðar séu nauðsynlegar úrbætur.
- b) Í gæðakerfinu verður að vera áætlun um gæðatryggingu með verklagsreglum sem miða að því að sannreyna að öll starfræksla fari fram samkvæmt öllum gildandi kröfum, stöðlum og verklagsreglum.
- c) Flugmálayfirvöld verða að geta fallist á gæðakerfið og gæðastjórnann.
- d) Lýsa verður gæðakerfinu í tilheyrandi skjölum.
- e) Þrátt fyrir a-lið hér að framan geta flugmálayfirvöld samþykkt að tveir gæðastjórar séu tilnefndir, annar fyrir reksturinn, hinn fyrir viðhald, að því tilskildu að flugrekandinn hafi sett á stofn gæðastjórnunardeild til þess að tryggja að gæðakerfinu sé beitt á sama hátt í öllum rekstrinum.

*OPS 1.037***Áætlun um slysavarnir og flugöryggi**

- a) Flugrekandi skal setja fram og viðhalda áætlun um slysavarnir og flugöryggi sem fella má inn í gæðakerfið, þ.m.t.:
  - 1) áætlunir um að allt starfsfólk í rekstrinum verði vel meðvitað um áhættuþætti sem tengjast rekstrinum og
  - 2) tilkynningakerfi um atvik til að unnt sé að safna saman skýrslum um viðeigandi flugatvik og slys og meta þær til að bera kennsl á óæskilega þróun eða til að bæta úr annmörkum til að tryggja flugöryggi; kerfið skal halda leyndu nafni þess sem gefur skýrsluna og bjóða upp á þann möguleika að skýrslur séu lagðar fram nafnlaust og

- 3) mat á því hvaða upplýsingar um slys og flugatvik eru áriðandi og koma þeim á framfæri en ekki ákveða hver beri sök og
  - 4) eftirlitsáætlun fyrir flugritagögn að því er varðar flugvélar sem hafa hámarksflugtaksmassa sem er meiri en 27 000 kg. Eftirlit með flugritagögnum (FDM) er notkun stafrænna gagna um venjubundna starfrækslu úr flugi til að bæta flugöryggi; í eftirlitsáætluninni fyrir flugritagögn skulu ekki vera refsíðkvæði og í henni skulu vera ákvæði sem vernda heimildarmann eða -menn gagnanna á viðunandi hátt og
  - 5) skipun manns sem ber ábyrgð á stjórnun áætlunarinnar.
- b) Tillögur að aðgerðum til úrbóta, sem lagðar eru fram í kjölfar áætlunarinnar um slysavarnir og flugöryggi, skulu vera á ábyrgð þess sem ber ábyrgð á stjórnun áætlunarinnar.
  - c) Skilvirkni breytinga, sem gerðar eru í kjölfar aðgerða til útbóta sem tilgreindar eru samkvæmt áætluninni um slysavarnir og flugöryggi, skal vera undir eftirliti gæðastjórans.

*OPS 1.040***Flugverjar**

- a) Flugrekandi skal sjá til þess að allir flugliðar og öryggis- og þjónustuliðar hafi verið þjálfaðir í störfum sem þeim eru falin og séu fullfærir um að sinna þeim.
- b) Þegar flugverjar, aðrir en öryggis- og þjónustuliðar, sinna störfum sínum í farþegarými flugvélar skal flugrekandi sjá til þess
  - 1) að farþegum sé ljóst hverjir sinna starfi öryggis- og þjónustuliða,
  - 2) að þeir noti ekki tilskilda vinnureiti sem öryggis- og þjónustuliðum hefur verið úthlutað,
  - 3) að þeir hindri ekki öryggis- og þjónustuliða í að sinna störfum sínum.

*OPS 1.050***Upplýsingar um leit og björgun**

Flugrekandi skal sjá til þess að í stjórnklefa sé greiður aðgangur að nauðsynlegum upplýsingum um leitar- og björgunarþjónustu sem snýr að fyrirhuguðu flugi.

*OPS 1.055***Upplýsingar um neyðar- og björgunarbúnað um borð**

Flugrekandi skal sjá til þess að listar með upplýsingum um neyðar- og björgunarbúnað um borð séu tiltækir í öllum flugvélum sínum svo að unnt sé að koma þeim samstundis til björgunarmiðstöðva. Upplýsingar skulu liggja fyrir, eftir því sem við á, um fjölda, lit og tegund björgunarbáta og neyðarblysa ásamt nákvæmum upplýsingum um sjúkragögn, vatnsbirgðir og tegund og tíðnisvið neyðarhandfjarskiptabúnaðar.

*OPS 1.060***Nauðlending á vatni**

Flugrekandi skal ekki starfrækja flugvél með samþykktu sætafyrirkomulagi fyrir fleiri en 30 farþega í flugi yfir sjó eða vötnum fjær landi þar sem hægt væri að nauðlenda en sem nemur 120 mínútum á farflugshraða eða 400 sjómílum, hvort heldur er skemmra, nema flugvélin uppfylli kröfur gildandi lofthæfreglna um nauðlendingu á vatni.

*OPS 1.065***Flutningur vopna og skotfæra til hernaðar**

- a) Flugrekandi skal ekki flytja vopn eða skotfæri til hernaðar flugleiðis nema fyrir liggja samþykki allra hlutaðeigandi ríkja.

- b) Flugrekandi skal sjá til þess að vopn eða skotfæri til hernaðar:
- 1) séu sett í flugvélina á stað sem farþegar hafa ekki aðgang að meðan á flugi stendur og
  - 2) séu óhlaðin, ef um skotvopn er að ræða, nema öll hlutaðeigandi ríki hafi samþykkt, áður en lagt er í flug, að flytja megi slík vopn og skotfæri til hernaðar við aðstæður sem eru að einhverju eða öllu leyti frábrugðnar því sem um getur í þessum lið.
- c) Flugrekandi skal sjá til þess að áður en lagt er í flug fái flugstjórinn nákvæma vitneskju um vopn eða skotfæri til hernaðar sem fyrirhugað er að flytja og hvar þau verða geymd um borð.

OPS 1.070

Flutningur sportvopna og skotfæra

- a) Flugrekandi skal gera allar réttmætar ráðstafanir til þess að tryggja að hann fái vitneskju um sportvopn sem fyrirhugað er að flytja flugleiðis.
- b) Flugrekandi, sem tekur sportvopn til flutnings, skal sjá til þess:
- 1) að þau séu geymd í flugvélinni á stað sem farþegar hafa ekki aðgang að meðan á flugi stendur, nema flugmálafyrirvöld hafi ákvarðað að ekki sé unnt að framfylgja þessari reglu og hafi viðurkennt að aðrar verklagsreglur gætu gilt og
  - 2) að þau séu óhlaðin, ef um skotvopn er að ræða eða önnur vopn sem hægt er að geyma skotfæri í án þess að þau séu hlaðin.
- c) Flytja má skotfæri í sportvopn í skráðum farþegafarangri, með fyrirvara um vissar takmarkanir, í samræmi við Tæknilegu fyrirmælin (sjá 5. lið b-liðar OPS 1.1160) eins og skilgreint er í 15. lið. a-liðar OPS 1.1150.

OPS 1.075

Aðferðir við fólksflutninga

Flugrekandi skal gera allar ráðstafanir til að tryggja að ekki sé neinn í þeim hluta flugvélar, sem er ekki hannaður sem verustaður fyrir fólk meðan á flugi stendur, nema flugstjórinn hafi veitt tímabundna aðgangsheimild:

- 1) til þess að gera ráðstafanir, sem nauðsynlegar eru fyrir öryggi flugvélarinnar eða fólks, skepna eða varnings í flugvélinni eða
- 2) þar sem farmur eða birgðir eru geymdar þannig að þær séu aðgengilegar fyrir fólk meðan á flugi stendur.

OPS 1.080

Afhending á hættulegum varningi til flutnings

Flugrekandi skal gera allar réttmætar ráðstafanir til að tryggja að enginn afhendi eða taki við hættulegum varningi til flutnings flugleiðis nema hann hafi fengið þjálfun til þess og varningurinn hafi verið rétt flokkaður, skráður og vottaður, honum hafi verið lýst, hann sé innpakkaður, merktur og í flutningshæfu ástandi í samræmi við kröfur tæknilegu fyrirmælanna og viðeigandi löggjöf Bandalagsins.

OPS 1.085

Ábyrgð áhafnar

- a) Flugverji skal bera ábyrgð á rétttri framkvæmd þeirra starfa sinna:
- 1) sem tengjast öryggi flugvélarinnar og þeirra sem í henni eru og
  - 2) sem tilgreind eru í leiðbeiningunum og verklagsreglunum í flugrekstrarhandbókinni.

- b) Flugverji skal:
- 1) gefa flugstjóra skýrslu um hvers kyns annmarka, bilanir, ólag eða galla, sem hann telur að geti haft áhrif á lofthæfi eða öryggi starfrækslu flugvélarinnar, að meðtöldum neyðarkerfum,
  - 2) gefa flugstjóranum skýrslu um öll flugatvik sem stofna eða gætu stofnað öryggi starfrækslunnar í hættu,
  - 3) nýta sér tilkynningarkerfi flugrekanda um atvik í samræmi við 2. lið. a-liðar OPS 1.037. Í öllum tilvikum skal viðkomandi flugstjóri fá afrit af skýrslunni.
- c) Ekkert í b-lið skal skuldbinda flugverja að gefa skýrslu um atvik sem annar flugverji hefur þegar gefið skýrslu um.
- d) Flugverji skal ekki gegna skyldustörfum um borð í flugvél:
- 1) undir áhrifum lyfja sem kunna að hafa áhrif á andlega og líkamlega getu hans og stofna öryggi í hættu,
  - 2) eftir djúpköfun, nema að hæfilegum tíma liðnum,
  - 3) eftir blóðgjöf, nema að hæfilegum tíma liðnum,
  - 4) ef viðeigandi heilbrigðiskröfur eru ekki uppfylltar eða ef hann er í einhverjum vafa um að geta sinnt skyldustörfum sínum eða
  - 5) ef hann veit eða grunar að hann sé haldinn ofþreytu eða finnst hann vera svo ófær til vinnu að hann geti stofnað fluginu í hættu.
- e) Flugverji skal uppfylla viðeigandi kröfur um neyslu áfengis, sem flugrekandi setur og flugmálayfirvöld telja viðunandi og skulu þær ekki fela í sér minni takmarkanir en eftirfarandi:
- 1) ekki skal neyta áfengis síðustu átta klukkustundirnar fyrir tilgreindan mætingartíma á flugvakt eða upphaf bakvaktar,
  - 2) vinandamagn í blóði skal ekki vera yfir 0,2 prómillum við upphaf flugvaktar,
  - 3) hvorki skal neyta áfengis á flugvakt né bakvakt.
- f) Flugstjóri:
- 1) skal vera ábyrgur fyrir öryggi allra flugverja, farþega og farmi um borð frá því að hann kemur um borð og þangað til að hann fer frá borði flugvélarinnar við lok flugs,
  - 2) skal vera ábyrgur fyrir starfrækslu og öryggi flugvélarinnar frá því að flugvélin er fyrst reiðubúin til hreyfingar til aksturs fyrir flugtak þar til að hún nemur staðar við lok flugs og drepíð hefur verið á hreyfli eða hreyflum sem notaðir eru sem aðalhlreyflar,
  - 3) hefur vald til að gefa allar þær skipanir sem hann telur nauðsynlegar til að tryggja öryggi flugvélarinnar og fólks eða eigna um borð,
  - 4) hefur vald til þess að vísa frá borði fólki, eða hvaða hluta farmsins sem er, sem að hans áliti gæti stofnað öryggi flugvélarinnar eða þeirra, sem í henni eru, í hættu,
  - 5) skal ekki leyfa að fólk, sem virðist vera undir svo miklum áhrifum áfengis eða lyfja að það geti stofnað öryggi flugvélarinnar eða þeirra sem í henni eru í hættu, sé flutt með flugvélinni,
  - 6) hefur rétt til að neita að flytja óæskilega farþega, menn sem er vísað úr landi eða gæslufanga, ef flutningur þeirra gæti stofnað öryggi flugvélarinnar, eða þeirra sem í henni eru, í hættu,
  - 7) skal sjá til þess að allir farþegar fái upplýsingar um staðsetningu neyðarútganga og um geymslustaði og notkun öryggis- og neyðarbúnaðar,
  - 8) skal sjá til þess að öllum verklagsreglum og gátlistum sé fylgt samkvæmt flugrekstrarhandbók,

- 9) skal ekki leyfa flugverja að starfa neitt annað en nauðsynlegt er til að tryggja örugga starfrækslu flugvélarinnar meðan á flugtaki, frumklifri, lokaaðflugi og lendingu stendur,
- 10) skal ekki leyfa:
- i) að flugriti sé gerður óvirkur, að slökkt sé á honum eða þurrkað út af honum á flugi og ekki heldur skal hann heimila að skráð gögn séu þurrkuð út að flugi loknu verði slys eða flugatvik sem skylt er að gefa skýrslu um,
  - ii) að hljóðriti sé gerður óvirkur eða að slökkt sé á honum á flugi nema hann telji að geyma beri skráðu gögnin, sem annars væru þurrkuð út sjálfvirk, til að nota við rannsókn á flugatviki eða slysi, og ekki heldur skal hann leyfa að skráð gögn séu þurrkuð út handvirk á meðan á flugi stendur eða að loknu flugi, verði slys eða flugatvik sem skylt er að gefa skýrslu um,
- 11) ákveður hvort hann taki við flugvél með óstarfhæfan búnað sem er þó leyfilegt að sé óstarfhæfur samkvæmt lista yfir leyfð frávik frá ytri búnaði loftfars fyrir flug (CDL) eða lista yfir lágmarksbúnað og
- (12) skal ganga úr skugga um að fyrirflugsskoðun hafi farið fram.
- g) Í neyðartilvikum, þegar nauðsynlegt er að ákvarðanir séu teknar og brugðist við í skyndingu, skal flugstjórinn gera allt sem hann telur rétt að gera miðað við aðstæður. Í slíkum tilvikum er honum heimilt í öryggisskyni að víkja frá reglum, verklagsreglum og vinnuáðferðum.

*OPS 1.090***Valdsvið flugstjóra**

Flugrekandi skal gera allar réttmætar ráðstafanir til að tryggja að allir, sem í flugvélinni eru, hlýði lögmeðum fyrirskipunum flugstjórans sem miða að því að tryggja öryggi flugvélarinnar og fólks eða eigna um borð.

*OPS 1.095***Heimild til að aka flugvél**

Flugrekandi skal gera allar réttmætar ráðstafanir til að tryggja að flugvél í umsjá hans sé ekki ekið á athafnasvæði flugvallar af öðrum en flugliða nema að sá sem situr við stýrið:

- 1) hafi fengið viðeigandi heimild frá flugrekanda eða tilnefndum fulltrúa og sé hæfur til:
- i) að aka flugvélinni,
  - ii) að nota talstöð og
- 2) hafi fengið kennslu að því er varðar skipulag flugvallar, leiðir, skilti, merkingar, ljós, merki frá flugumferðarstjórn og leiðbeiningar, orðfæri og verklagsreglur og geti farið að stöðlum fyrir starfrækslu sem krafist er fyrir örugga hreyfingu flugvélar á flugvelli.

*OPS 1.100***Aðgangur að stjórnklefa**

- a) Flugrekandi skal sjá til þess að engir aðrir en flugliðar, sem skráðir eru í flugið, fari inn í stjórnklefann, eða séu fluttir í stjórnklefa, nema viðkomandi:
- 1) sé starfandi flugverji,
  - 2) sé fulltrúi flugmálafyrivalda, sem bera ábyrgð á veitingu skirteina eða leyfa svo og eftirliti, þurfi hann þess með til að gegna opinberum skyldustörfum sínum,
  - 3) hafi leyfi til þess samkvæmt flugrekstrarhandbókinni og sé fluttur í samræmi við fyrirmælin í henni.

b) Flugstjórinn skal sjá til þess:

- 1) í öryggisskyni, að koma í stjórnklefa valdi ekki ónáði og/eða trufla ekki flugstörfin og
- 2) að öllum, sem fluttir eru í stjórnklefa, séu kynntar þær öryggisreglur sem við eiga.

c) Flugstjórinn tekur endanlega ákvörðum um að heimila aðgang að stjórnklefanum.

OPS 1.105

Óheimill flutningur

Flugrekandi skal gera allar réttmætar ráðstafanir til að tryggja að enginn geti leynst eða falið farm um borð í flugvél.

OPS 1.110

Handrafeindatæki

Flugrekandi skal ekki heimila neinum, sem er um borð í flugvél, notkun handrafeindatækja sem geta haft truflandi áhrif á afköst flugvélakerfa og búnaðar og skal hann gera allar réttmætar ráðstafanir til þess að tryggja að þau séu ekki notuð.

OPS 1.115

Áfengi og lyf

Flugrekandi skal ekki heimila neinum að fara inn eða vera í flugvél, og gera allar réttmætar ráðstafanir til þess að tryggja að enginn fari inn eða sé í flugvél, undir áhrifum áfengis eða lyfja í þeim mæli að það stofni öryggi flugvélarinnar eða þeirra sem í henni eru í hættu.

OPS 1.120

Öryggi stofnað í hættu

Flugrekandi skal gera allar réttmætar ráðstafanir til að tryggja að enginn aðhafist eða láti vera að aðhafast, af gáleysi eða kæruleysi, neitt það sem:

- 1) gæti stofnað flugvél eða þeim sem í henni eru í hættu,
- 2) gæti valdið því að flugvél stofni fólki eða eignum í hættu.

OPS 1.125

Skjöl sem skulu vera um borð

a) Flugrekandi skal sjá til þess að eftirfarandi skjöl eða afrit af þeim séu um borð í hverju flugi:

- 1) skráningarskírteini,
- 2) loftþæfivottorð,
- 3) frumrit eða afrit af hljóðstigsvottorði (ef við á) ásamt enskri þýðingu ef flugmálayfirvöld, sem bera ábyrgð á útgáfu hljóðstigsvottorðsins, hafa lagt hana fram,
- 4) frumrit eða afrit af flugrekandaskírteini,
- 5) talstöðvarskírteini loftfars og
- 6) frumrit eða afrit af ábyrgðartryggingarskírteini loftfars.

b) Allir flugliðar skulu í hverju flugi hafa með sér gilt flugliðaskírteini með viðeigandi áritun eða áritunum sem gilda í því flugi.

OPS 1.130

Handbækur sem skulu vera um borð

Flugrekandi skal sjá til þess:

- 1) að þeir hlutar flugrekstrarhandbókar, sem varða skyldustörf áhafnar, séu um borð í hverju flugi, og séu í gildi,
- 2) að þeir hlutar flugrekstrarhandbókar, sem nota þarf við framkvæmd flugsins, séu auðveldlega tiltækir áhöfninni um borð og
- 3) að gildandi flughandbók flugvélarinnar sé um borð, nema flugmálayfirvöld hafi viðurkennt að í flugrekstrarhandbókinni, sem mælt er fyrir um í B-hluta 1. viðbætur við OPS 1.1045, séu upplýsingar sem eiga við þá flugvél.

OPS 1.135

Viðbótarupplýsingar og eyðublöð sem skulu vera um borð

- a) Flugrekandi skal sjá til þess að til viðbótar þeim skjölum og handbókum, sem mælt er fyrir um í OPS 1.125 og OPS 1.130, séu eftirfarandi upplýsingar og eyðublöð, er varða viðkomandi tegund flugs og flugsvæði, um borð í hverju flugi:
  - 1) leiðarflugáætlun þar sem koma fram a.m.k. þær upplýsingar sem krafist er í OPS 1.1060,
  - 2) tæknifluginn flugvél þar sem koma fram a.m.k. þær upplýsingar sem krafist er í lið M.A. 306 í M-hluta,
  - 3) nákvæm sundurliðun á skráðri flugáætlun fyrir flugumferðarþjónustuna (ATS),
  - 4) viðeigandi upplýsingar til flugmanna (NOTAM/AIS),
  - 5) viðeigandi upplýsingar um veður,
  - 6) massa- og jafnvægisráð sem tilgreindar eru í J-kafla,
  - 7) tilkynningar um sérstaka flokka farþega, t.d. öryggisverði, ef þeir teljast ekki til áhafnar, fatlað fólk, óæskilega farþega, menn sem vísað er úr landi og gæslufanga,
  - 8) tilkynningar um sérstakan farm, t.d. hættulegan varning, með skriflegum upplýsingum handa flugstjóranum, eins og kveðið er á um í d-lið OPS 1.1215,
  - 9) gildandi landabréf og kort og tilheyrandi skjöl, eins og mælt er fyrir um í 7. lið. b-liðar OPS 1.290,
  - 10) önnur skjöl sem ríki, sem eiga hlut að máli í viðkomandi flugi, kunna að krefjast eins og farmskrá, farþegaskrá o. fl. og
  - 11) eyðublöð sem skylt er að skila til flugmálayfirvalda og flugrekanda.
- b) Flugmálayfirvöld geta heimilað að upplýsingarnar, sem um getur í a-lið, séu lagðar fram í öðru formi en prentuðu. Það þarf að vera tryggt að þær séu auðveldlega tiltækar, nothæfar og áreiðanlegar.

OPS 1.140

Upplýsingar sem haldið er eftir á jörðu niðri

- a) Flugrekandi skal sjá til þess:

a.m.k. á meðan hver flugferð eða röð ferða stendur yfir:

- i) að upplýsingar, er varða flugferðina og eiga við um þá tegund flugrekstrar sem fer fram, séu geymdar á jörðu niðri og
- ii) að upplýsingunum sé haldið eftir á þeim stað þar sem þær verða geymdar uns gert hefur verið eftirrit af þeim, í samræmi við OPS 1.1065, eða, ef það er óframkvæmanlegt,
- iii) að sömu upplýsingar fari með flugvélinni í eldtraustum kassa.

- b) Til þeirra upplýsinga, sem um getur í a-lið hér að framan, teljast m.a.:
- 1) afrit af leiðarflugáætlun, ef við á,
  - 2) afrit af viðeigandi hlutum tækniflugbókar flugvélarinnar,
  - 3) upplýsingar til flugmanna er varða leiðina sérstaklega, hafi flugrekandi gefið út slíkar upplýsingar,
  - 4) massa- og jafnvægissskrár, ef þess er krafist (samanber OPS 1.625) og
  - 5) tilkynningar um sérstakan farm.

OPS 1.145

Umboð til skoðunar

Flugrekandi skal sjá til þess að hver sá sem hefur til þess umboð flugmálayfirvalda fái hvenær sem er að fara um borð og fljúga í flugvél, sem starfrækt er í samræmi við flugrekandaskirteini sem flugmálayfirvöld hafa gefið út, og fara inn og vera í stjórnklefanum, að því tilskildu að flugstjórinn geti synjað um aðgang að stjórnklefa ef öryggi flugvélarinnar væri með því stofnað í hættu að hans áliti.

OPS 1.150

Framvísun skjala og skráa

- a) Flugrekandi skal:
- 1) veita hverjum þeim sem hefur til þess umboð flugmálayfirvalda aðgang að skjölum og skráum sem tengjast flugrekstrinum eða viðhaldi og
  - 2) framvísa, innan eðlilegra tímamarka, öllum slíkum skjölum og skráum ef flugmálayfirvöld krefjast þess.
- b) Flugstjórinn skal framvísa þeim skjölum sem skyld er að hafa um borð til þess sem óskar þess í umboði flugmálayfirvalda, innan eðlilegra tímamarka frá því að farið er fram á það.

OPS 1.155

Varðveisla skjala

Flugrekandi skal sjá til þess:

- 1) að frumrit eða afrit af skjölum, sem honum er skyldt að varðveita, séu varðveitt eins lengi og krafist er, jafnvel þótt hann sé ekki lengur flugrekandi flugvélarinnar og
- 2) að þegar flugverji, þar sem flugrekandi hefur haldið skrá yfir flugvaktir, vinnu- og hvíldartíma hans, gerist flugverji hjá öðrum flugrekanda fái nýi flugrekandinn aðgang að skránni.

OPS 1.160

Varðveisla, framvísun og notkun á upptökum ferðrita

- a) Varðveisla á upptökum
- 1) Ef slys ber að höndum skal flugrekandi flugvélar, sem búin er ferðrita, varðveita í 60 daga, eftir því sem framast er unnt, frumrit skráðra gagna um slysið eins og þau voru í flugritanum, nema rannsóknaryfirvöld fyrirskipi annað.
  - 2) Hafi orðið flugatvik, sem skyld er að gefa skýrslu um og hafi flugmálayfirvöld ekki veitt leyfi til annars, skal flugrekandi flugvélar, sem búin er ferðrita, varðveita í 60 daga, eftir því sem framast er unnt, frumrit skráðra gagna um flugatvikið eins og þau voru í ferðritanum, nema rannsóknaryfirvöld fyrirskipi annað.
  - 3) Auk þessa skal flugrekandi flugvélar, sem búin er ferðrita, varðveita frumrit skráðra gagna í 60 daga ef flugmálayfirvöld krefjast þess nema rannsóknaryfirvöld fyrirskipi annað.

4) Þegar þess er krafist að flugvél sé búin flugrita ber flugrekanda sem starfrækir þá flugvél:

- i) að geyma upptökurnar þann hluta starfrækslutímans, sem krafist er skv. OPS 1.715, 1.720 og 1.725 nema þegar flugriti er prófaður eða honum viðhaldið en þá er heimilt að þurrka út allt nema einn klukkutíma af upptökunum sem elstar eru þegar prófun fer fram og
- ii) að halda eftir skjali þar sem koma fram upplýsingar sem nauðsynlegar eru til að endurheimta varðveitt tölvugögn og umbreyta þeim í tækniupplýsingar.

b) Upptökum framvísað

Flugrekanda flugvélar, sem búin er ferðrita, ber að framvísa öllum upptökum úr ferðritanum, sem tiltækar eru eða hafa verið varðveittar, innan eðlilegs tíma frá því að flugmálayfirvöld óskuðu þess.

c) Notkun á upptökum

- 1) Upptök úr hljóðrita má ekki nota í öðrum tilgangi en að rannsaka slys eða flugatvik, sem skylt er að gefa skýrslu um, nema með samþykki allra hlutaðeigandi flugverja.
- 2) Upptök úr flugrita má ekki nota í öðrum tilgangi en að rannsaka slys eða flugatvik, sem skylt er að gefa skýrslu um, nema slíkar upptökur:
  - i) séu eingöngu notaðar af flugrekandanum vegna atriða er varða lofthæfi eða viðhald flugvélar eða
  - ii) séu brenglaðar svo að ekki verði borin kennsl á neinn eða
  - iii) séu kunngerðar í samræmi við leyndarreglur.

OPS 1.165

Leiga

a) Orðskýringar

Í þessum lið er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- 1) Tómaleiga (dry lease): Þegar flugvél er starfrækt samkvæmt flugrekandaskírteini leigutaka.
- 2) Þjónustuleiga (wet lease): Þegar flugvél er starfrækt samkvæmt flugrekandaskírteini leigusala.

b) Flugvélar leigðar milli flugrekenda í Bandalaginu

- 1) Þjónustuútleiga. Flugrekandi í Bandalaginu, sem leigir öðrum flugrekanda í Bandalaginu flugvél með allri áhöfn, í samræmi við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2407/92 frá 23. júlí 1992 um veitingu flugrekstrarleyfa til handa flugfélögum ⁽¹⁾ og gegnir áfram öllum störfum og ber ábyrgð eins og lýst er í C-kafla, telst áfram vera rekandi flugvélarinnar.
- 2) Öll leiga nema þjónustuútleiga
  - i) Með fyrirvara um 1. lið. b-liðar þarf flugrekandi í Bandalaginu, sem notar flugvél annars flugrekanda í Bandalaginu eða veitir öðrum flugrekanda í Bandalaginu afnot af flugvél sinni, fyrst að fá samþykki eigin flugmálayfirvalda fyrir rekstrinum. Öll skilyrði, sem eru hluti af samþykkinu, skulu einnig koma fram í leigusamningnum.
  - ii) Þau atriði leigusamninga, sem hafa hlotið samþykki flugmálayfirvalda, annarra en leigusamninga um flugvél með allri áhöfn án þess að fyrirhugaðar séu breytingar á störfum og ábyrgð, skulu, að því er varðar flugvélina sem leigð er, teljast vera breytingar á flugrekandaskírteini fyrir þann flugrekstur sem fyrirhugaður er.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 240, 24.8.1992, bls. 1.

c) Leiga flugvéla milli flugrekanda í Bandalaginu og fyrirtækis sem er ekki flugrekandi í Bandalaginu:

1) Tekið á tómaleigu (dry lease-in)

- i) Flugrekandi í Bandalaginu skal ekki taka flugvél á tómaleigu hjá fyrirtæki sem er ekki flugrekandi í Bandalaginu nema að fengnu samþykki flugmálayfirvalda. Öll skilyrði, sem eru hluti af samþykkinu, skulu einnig koma fram í leigusamningnum.
- ii) Flugrekandi í Bandalaginu skal sjá til þess, að því er varðar flugvélar sem teknar eru á tómaleigu, að öll frávik frá kröfunum, sem mælt er fyrir um í K- og L- kafla og/eða b-lið OPS 1.005, séu tilkynnt til flugmálayfirvalda og að flugmálayfirvöld geti fallist á þau.

2) Tekið á þjónustuleigu (wet lease-in)

- i) Flugrekandi í Bandalaginu skal ekki taka flugvél á þjónustuleigu hjá fyrirtæki sem er ekki flugrekandi í Bandalaginu nema að fengnu samþykki flugmálayfirvalda.
- ii) Flugrekandi í Bandalaginu skal sjá til þess, að því er varðar flugvélar sem eru teknar á þjónustuleigu:
  - A) að öryggisstaðlar leigusala, að því er varðar viðhald og starfrækslu, séu sambærilegir við þá öryggisstaðla sem ákvarðaðir eru með þessari reglugerð,
  - B) að leigusali sé flugrekandi sem hafi flugrekandaskírteini, gefið út af ríki sem hefur skrifað undir Chicago-samninginn,
  - C) að flugvélin hafi staðlað lofthæfivottorð, gefið út í samræmi við 8. viðauka Alþjóðaflugmálastofnunarinnar (ICAO). Stöðluð lofthæfivottorð, gefin út af öðru aðildarríki en ríkinu sem ber ábyrgð á útgáfu flugrekandaskírteinisins, verða viðurkennd ef þau eru gefin út í samræmi við 21. hluta og
  - D) að farið sé að reglum sem gilda hjá flugmálayfirvöldum leigutakans.

3) Tómaútleiga (dry lease-out)

Flugrekanda í Bandalaginu er heimilt að leigja út flugvél í tómaleigu til flutningaflugs til hvers flugrekanda sem er í ríki sem hefur skrifað undir Chicago-samninginn, að uppfylltum eftirfarandi skilyrðum:

- A) að flugmálayfirvöld hafi veitt flugrekandanum undanþágu frá þar að lútandi ákvæðum 1. hluta OPS og, eftir að eftirlitsyfirvald í hlutaðeigandi ríki hefur skriflega viðurkennt ábyrgð sína á eftirliti með viðhaldi og rekstri flugvélarinnar/flugvéla og að flugrekandinn, sem leigir út, hafi strikað flugvélinu út af flugrekandaskírteini sínu og
- B) að viðhald flugvélarinnar fari fram eftir samþykkttri viðhaldsáætlun.

4) Þjónustuútleiga

Flugrekandi í Bandalaginu, sem leigir öðru fyrirtæki flugvél með allri áhöfn, í samræmi við reglugerð (EBE) nr. 2407/92, og gegnir áfram öllum störfum og ábyrgð, sem lýst er í C-kafla, telst áfram vera rekandi flugvélarinnar.

1. viðbætur við a-lið OPS 1.550

Starfræksla flugvéla í afkastagetuflokki B

a) Orðskýringar

- 1) Starfræksla A til A — Flugtak og landing fer fram á sama stað.
- 2) Starfræksla A til B — Flugtak og landing fer fram á mismunandi stöðum.
- 3) Nótt — Klukkustundirnar á milli loka ljósaskipta að kvöldi og að upphafi ljósaskipta að morgni eða annað slíkt tímabil milli sólseturs og sólarupprásar sem viðkomandi yfirvöld geta mælt fyrir um.

- b) Starfræksla, sem þessi viðbætur nær til, má fara fram í samræmi við eftirfarandi tilslakanir.
- 1) OPS 1.035 gæðakerfi: Þegar um er að ræða mjög lítinn flugrekanda má tilnefndur yfirmaður gegna stöðu gæðastjóra ef utanaðkomandi úttektarmenn eru notaðir. Þetta á einnig við þar sem ábyrgðarmaðurinn gegnir einni eða fleiri yfirmannsstöðum sem tilnefnt er í.
  - 2) Frátekið til notkunar síðar
  - 3) OPS 1.075 Aðferðir við fólksflutninga: Ekki krafist fyrir sjónflug eins hreyfils flugvéla.
  - 4) OPS 1.100 Aðgangur að stjórnklefa
    - i) Flugrekandi skal setja reglur um flutning farþega í flugmannssæti.
    - ii) Flugstjórinn skal sjá til þess:
      - A) að flutningur farþega í flugmannssæti valdi ekki ónæði og/eða truflun á flugstörfum og
      - B) að farþega, sem situr í flugmannssæti, séu kynntar þær takmarkanir og öryggisreglur sem við eiga.
  - 5) OPS 1.105 Óheimill flutningur: Ekki krafist fyrir sjónflug eins hreyfils flugvéla.
  - 6) OPS 1.135 Viðbótarupplýsingar og eyðublöð sem skulu vera um borð
    - i) Eftirfarandi skjöl þurfa ekki að vera um borð fyrir sjónflug eins hreyfils flugvéla frá A til A að degi til:
      - A) leiðarflugáætlun,
      - B) tækniflugbók flugvélar,
      - C) upplýsingar til flugmanna,
      - D) veðurupplýsingar,
      - E) tilkynningar um sérstaka flokka farþega ... o.s.frv. og
      - F) tilkynningar um sérstakan farm, t.d. hættulegan varning ... o.s.frv.
    - ii) Í sjónflugi eins hreyfils flugvéla frá A til B að degi til þurfa ekki að vera tilkynningar um sérstaka flokka farþega eins og lýst er í 7. lið a-liðar OPS 1.135.
    - iii) Í sjónflugi að degi til frá A til B má leiðarflugáætlunin vera af einfaldaðri gerð og verður hún að uppfylla þarfir þeirrar tegundar flugrekstrar sem fer fram.
  - 7) OPS 1.215 Notkun flugumferðarþjónustu: Í sjónflugi eins hreyfils flugvéla að degi til skal halda sambandi við flugumferðarþjónustu, að því marki sem við á miðað við eðli flugrekstrarins, þó að það sé ekki lögboðið. Tryggja verður að leitar- og björgunarþjónusta sé til staðar í samræmi við OPS 1.300.
  - 8) OPS 1.225 Flugvallarlágmörk: Stöðluð sjónflugslágmörk uppfylla venjulega þessa kröfu fyrir sjónflug. Þegar nauðsyn krefur skal flugrekandi tilgreina viðbótarkröfur þar sem tekið er tillit til þátta eins og talstöðvardrægis, landslags, hvers eðlis staðir til flugtaks og landingar eru, flugskilyrða og getu flugumferðarþjónustu.
  - 9) OPS 1.235 Verklagsreglur um hávaðamildun: á ekki við fyrir sjónflug eins hreyfils flugvéla.
  - 10) OPS 1.240 Flugleiðir og flugsvæði

Ákvæði 1. liðar. a-liðar eiga ekki við um sjónflug eins hreyfils flugvéla að degi til frá A til A.

11) OPS 1.250 Lágmarksflughæðir ákveðnar

Þessi krafa gildir um sjónflug að degi til sem hér segir. Flugrekandi skal sjá til þess að flugrekstur fari aðeins fram á flugleiðum eða svæðum þar sem hægt er að halda öruggu hindranabili yfir landi og skal taka tillit til þátta eins og hitastigs, landslags, óhagstæðs veðurs (t.d. mikillar ókyrrðar og niðurstreymis, leiðréttinga vegna frávika frá staðalgildum hita og þrýstings).

12) OPS 1.255 Viðmiðunarreglur um eldsneytisútreikninga

i) Fyrir flug frá A til A — Flugrekandi skal tilgreina það lágmarksmagn eldsneytis sem verður að vera til staðar þegar flugi lýkur. Lágmarksneyðareldsneyti skal ekki vera minna en það magn sem þarf til að fljúga í 45 mínútur.

ii) Fyrir flug frá A til B — Flugrekandi skal sjá til þess að við útreikninga á þörf á nýtanlegu eldsneyti fyrir flug sé eftirfarandi talið með:

A) eldsneyti til aksturs — eldsneyti sem notað er fyrir flugtak ef það er verulegt og

B) eldsneyti til flugs (eldsneyti til að ná til ákvörðunarstaðar) og

C) varaeldsneyti —

1) viðlagaeldsneyti —

eldsneyti sem er ekki minna en 5% af áætluðu eldsneyti til flugs eða, ef flugáætlun er breytt á flugi, 5% af eldsneyti til að ljúka fluginu og

2) neyðareldsneyti —

eldsneyti til að fljúga í 45 mínútur til viðbótar (strokkhreyflar) eða 30 mínútur (hverfihreyflar) og

D) eldsneyti til varaflugvallar —

eldsneyti til að ná til varaflugvallar um ákvörðunarstað ef varaflugvallar ákvörðunarstaðar er krafist og

E) aukaeldsneyti —

eldsneyti sem flugstjóri kann að krefjast til viðbótar við það sem krafist er skv. A- til D-lið.

13) OPS 1.265 Flutningur óæskilegra farþega, manna sem vísað er úr landi eða gæslufanga: að því er varðar sjónflug eins hreyfils flugvéla, þar sem ekki er ætlunin að flytja óæskilega farþega, menn, sem vísað er úr landi, eða gæslufanga, þarf flugrekandi ekki að setja verklagsreglur um flutning slíkra farþega.

14) OPS 1.280 Skipan farþega í sæti: á ekki við fyrir sjónflug eins hreyfils flugvéla.

15) OPS 1.285 Upplýsingar til farþega: sýnikennsla skal fara fram og upplýsingar skulu gefnar farþegum eins og við á eftir tegund flugsins. Í flugi með einum flugmanni má ekki úthluta flugmanninum verkefnum sem trufla hann á flugvaktinni.

16) OPS 1.290 Undirbúningur flugs

i) Leiðarflugáætlun fyrir rekstur frá A til A — Ekki krafist.

ii) Rekstur frá A til B samkvæmt reglum um sjónflug að degi til — flugrekandi skal sjá til þess að leiðarflugáætlun af einfaldaðri gerð, sem er viðeigandi fyrir viðkomandi tegund starfrækslu, sé gerð fyrir hvert flug.

17) OPS 1.295 Val á flugvöllum:

Á ekki við um sjónflug. Nauðsynlegar leiðbeiningar um notkun flugvalla og staða til flugtaks og landingar skulu gefnar út með vísun til OPS 1.220.

18) OPS 1.310 Flugverjar í vinnureitum:

Að því er varðar sjónflug er leiðbeininga um þetta efni aðeins krafist þegar um flug með tveimur flugmönnum er að ræða.

19) OPS 1.375 Eftirlit og stjórnun eldsneytisnotkunar á flugi:

Þess er ekki krafist að 1. viðbætur við OPS 1.375 nái til sjónflugs eins hreyfils flugvéla að degi til.

20) OPS 1.405 Byrjun og framhald á aðflugi

Á ekki við um sjónflug.

21) OPS 1.410 Verklagsreglur í flugi — hæð yfir þröskuldi

Á ekki við um sjónflug.

22) OPS 1.430 til 1.460 að meðtöldum viðbætum

Á ekki við um sjónflug.

23) OPS 1.530 Flugtak

i) Ákvæði a-liðar gilda með eftirfarandi viðbót. Flugmálayfirvöld geta í einstökum tilvikum samþykkt önnur gögn um afkastagetu sem flugrekandi framvísar og sem byggjast á sýndri afkastagetu og/eða skjalfestri reynslu. Ákvæði b- og c-liða gilda með eftirfarandi viðbót. Þegar ekki er hægt að uppfylla kröfur í þessum lið vegna efnislegra takmarkana, sem tengjast því að lengja flugbrautina og skýrir almannahagsmunir og nauðsyn liggja til grundvallar starfrækslunni, geta flugmálayfirvöld, í einstökum tilvikum, samþykkt önnur gögn um afkastagetu sem stangast ekki á við flughandbók flugvélarinnar og tengjast sérstökum verklagsreglum sem flugrekandi útbýr og byggjast á sýndri afkastagetu og/eða skjalfestri reynslu.

ii) Flugrekandi, sem óskar þess að starfrækja flugvél í samræmi við i. lið, verður fyrst að hafa samþykki flugmálayfirvaldanna sem gáfu flugrekandaskírteinið út. Í slíku samþykki skal:

- A) tilgreina tegund flugvélar,
- B) tilgreina tegund starfrækslu,
- C) tilgreina flugvöll eða flugvelli og viðkomandi flugbrautir,
- D) takmarka flugtak við sjónflugsskilyrði,
- E) tilgreina starfsréttindi áhafnar og
- F) skal það takmarkast við flugvélar þar sem fyrsta tegundarvottorð var gefið út fyrir 1. janúar 2005.

iii) Ríkið, þar sem flugvöllurinn er staðsettur, verður að samþykkja starfræksluna.

24) OPS 1.535 Hindranabil við flugtak — fjölhreyfla flugvélar

i) Ákvæði a- liðar (3., 4. og 5. liður), b-liðar (2. liður), c-liðar (1. og 2. liður) og viðbæturinn eiga ekki við um sjónflug að degi til.

ii) Að því er varðar blindflug og sjónflug að degi til gilda b- og c-liðir með eftirfarandi breytingum.

- A) Þegar flugskyggni er 1.500 m eða meira telst vera hægt að fylgja ferli eftir kennileitum.
- B) Þegar flugskyggni er 1.500 m eða meira er hámarksbreidd hindranalauss svæðis, sem krafist er, 300 m.

25) OPS 1.545 Lending — ákvörðunarflugvellir og varaflugvellir:

i) Liðurinn gildir með eftirfarandi viðbót. Þegar ekki er hægt að uppfylla kröfur í þessum lið vegna efnislegra takmarkana, sem tengjast því að lengja flugbrautina og skýrir almannahagsmunir og nauðsyn liggja til grundvallar starfrækslunni, geta flugmálayfirvöld, í einstökum tilvikum, samþykkt önnur gögn um afkastagetu, sem stangast ekki á við flughandbók flugvélarinnar og tengjast sérstökum verklagsreglum sem flugrekandi útbýr og byggjast á sýndri afkastagetu og/eða skjalfestri reynslu.

ii) Flugrekandi, sem óskar þess að starfrækja flugvél í samræmi við i. lið, verður að hafa fyrirframsamþykki flugmálayfirvaldanna sem gáfu flugrekandaskírteinið út. Í slíku samþykki skal:

- A) tilgreina tegund flugvélar,
- B) tilgreina tegund starfrækslu,

- C) tilgreina flugvöll eða flugvelli og viðkomandi flugbrautir,
- D) takmarka aðflug og landingu við sjónflugsskilyrði,
- E) tilgreina starfsréttindi áhafnar og
- F) skal það takmarkast við flugvélar þar sem fyrsta tegundarvottorð var gefið út fyrir 1. janúar 2005.

iii) Ríkið, þar sem flugvöllurinn er staðsettur, verður að samþykkja starfræksluna.

26) OPS 1.550 Lending — þurrar flugbrautir

- i) Liðurinn gildir með eftirfarandi viðbót. Þegar ekki er hægt að uppfylla kröfur í þessum lið vegna efnislegra takmarkana, sem tengjast því að lengja flugbrautina og skýrir almannahagsmunir og nauðsyn liggja til grundvallar starfrækslunni, geta flugmálafyrirvöld, í einstökum tilvikum, samþykkt önnur gögn um afkastagetu, sem stangast ekki á við flughandbók flugvélarinnar og tengjast sérstökum verklagsreglum sem flugrekandi útbýr og byggjast á sýndri afkastagetu og/eða skjalfestri reynslu.
- ii) Flugrekandi, sem óskar þess að starfrækja flugvél í samræmi við i. lið, verður að hafa fyrirframsamþykki flugmálafyrirvaldanna sem gáfu flugrekandaskirteinið út. Í slíku samþykki skal:

- A) tilgreina tegund flugvélar,
- B) tilgreina tegund starfrækslu,
- C) tilgreina flugvöll eða flugvelli og viðkomandi flugbrautir,
- D) takmarka aðflug og landingu við sjónflugsskilyrði,
- E) tilgreina starfsréttindi áhafnar og
- F) skal það takmarkast við flugvélar þar sem fyrsta tegundarvottorð var gefið út fyrir 1. janúar 2005.

iii) Ríkið, þar sem flugvöllurinn er staðsettur, verður að samþykkja starfræksluna.

27) Frátekið til notkunar síðar

28) OPS 1.650 Sjónflug að degi til

Liður 1.650 gildir með eftirfarandi viðbót. Flugmálafyrirvöld mega veita eins hreyfils flugvélum með lofthæfivottorð, sem gefið var út í fyrsta sinn fyrir 22. maí 1995, undanþágu frá kröfum í f-, g-, h- og i-lið ef ísetning endurbótahlutar væri nauðsynleg til að uppfylla þær.

29) Liður M.A.704 í M-hluta, Lýsing á stjórnun á áframhaldandi lofthæfi

Aðlag má lýsingu á stjórnun á áframhaldandi lofthæfi að starfrækslunni sem fyrirhuguð er.

30) Liður M.A. 306 í M-hluta, tækniflugbók flugvélar

Flugmálafyrirvöld geta samþykkt stytta gerð tækniflugbókar sem varðar þá tegund starfrækslu sem fram á að fara.

31) OPS 1.940 Samsetning flugáhafnar

Um sjónflug að degi til eiga 2. og 4. liður a-liðar og b-liður ekki við, að því undanskildu að 4. liður a-liðar skal beitt að öllu leyti þegar tveggja flugmanna er krafist skv. OPS 1.

32) OPS 1.945 Þjálfun og próf vegna flugvélastíptu

- i) Ákvæði 7. liðar a-liðar — flug á flugleið undir umsjón (LIFUS) má fara fram á hvaða flugvél sem er innan tiltekins flokks. Hversu mikils flugs á flugleið undir umsjón er krafist veltur á því hversu flókin starfræksla á að fara fram.
- ii) Ekki er krafist 8. liðar a-liðar.

33) OPS 1.955 Tilnefning til flugstjóra

Ákvæði b-liðar gilda sem hér segir. Flugmálafyrirvöld geta samþykkt stytta gerð flugstjóranámskeiðs sem varðar þá tegund starfrækslu sem fram á að fara.

34) OPS 1.960 Flugstjórar með atvinnuflugmannsskírteini

Að því er varðar sjónflug að degi til á i. liður 1. liðar. a-liðar ekki við.

35) OPS 1.965 Reglubundin þjálfun og próf

- i) Um sjónflug að degi til gildir 1. liður. a-liðar sem hér segir. Öll þjálfun og próf skulu vera í samræmi við þá tegund starfrækslu og þann flugvélaflokk sem flugliði starfar í og tilhlýðilegt tillit tekið til sérhæfðs búnaðar sem notaður er.
- ii) Ákvæði ii. liðar 3. liðar a-liðar gilda sem hér segir. Þjálfun í flugvél má vera í höndum flokksprófdómara (CRE), flugprófdómara (FE) eða tegundarprófdómara (TRE).
- iii) Ákvæði i. liðar 4. liðar a-liðar gilda sem hér segir. Hæfnipróf flugrekanda má vera í höndum tegundarprófdómara, flokksprófdómara eða í höndum flugstjóra með tilskilin starfsréttindi, sem flugrekandi tilnefni og flugmálafyrirvöld geta fallist á, sem hefur hlotið þjálfun í hugtökum um stjórnun áhafnarsamvinnu og mati á hæfni í stjórnun áhafnarsamvinnu.
- iv) Ákvæði 2. liðar b-liðar gilda um sjónflug að degi til sem hér segir. Í þeim tilvikum þar sem starfræksla fer fram á tímabilum, sem eru ekki lengri en 8 mánuðir samfelld, er eitt hæfnipróf flugrekanda nægilegt. Hæfniprófið verður að fara fram áður en rekstur hefst í flutningaflugi

36) OPS 1.968 Starfsréttindi flugmanns til starfa í hvoru flugmannssætinu sem er

Ákvæði 1. viðbætur gilda ekki um sjónflug eins hreyfils flugvéla að degi til.

37) OPS 1.975 Hæfni til flugs á tilteknum leiðum og inn á tiltekna flugvelli

- i) Að því er varðar sjónflug að degi til gilda b-, c- og d-liðir ekki, að því undanskildu að flugrekandi skal sjá til þess að í þeim tilvikum, þar sem krafist er sérstaks samþykkis ríkisins sem flugvöllurinn er í, sé farið að þeim kröfum sem því fylgja.
- ii) Að því er varðar blindflug eða sjónflug að nóttu til má, í stað þess að fara að b- til d-lið, framlengja gildistíma hæfni til flugs á tilteknum leiðum og inn á tiltekna flugvelli sem hér segir:
  - A) Með því að hafa flogið a.m.k. 10 flug á flugsvæðinu á síðastliðnum 12 mánuðum til viðbótar við þá upplýsingaöflun, sem krafist er á eigin vegum, að undanskildri starfrækslu til erfiðustu flugvalla.
  - B) Aðeins má starfrækja flug til erfiðustu flugvalla:
    - 1) ef flugstjórinn hefur hlotið réttindi til að fljúga til flugvallarins á síðastliðnum 36 mánuðum með heimsókn sem starfandi flugliði eða sem áhorfandi í áhöfn,
    - 2) ef aðflugið fer fram við sjónflugsskilyrði úr lágmarksflughæð viðeigandi geira og
    - 3) ef viðeigandi upplýsingaöflun á eigin vegum hefur farið fram fyrir flugið.

38) OPS 1.980 Fleiri en ein tegund eða afbrigði

- i) Gildir ekki ef starfræksla takmarkast við flokka flugvéla, knúna strokkhreyflum, sem flogið er af einum flugmanni samkvæmt sjónflugsreglum að degi til.
- ii) Að því er varðar blindflug og sjónflug að nóttu til er krafan í i. lið 2. liðar. d-liðar 1. viðbætur við OPS 1.980 um 500 fartíma í viðeigandi áhafnarstöðu, áður en réttinda tveggja skírteinisáritana er neytt, minnkuð í 100 fartíma eða flug ef ein skírteinisáritunin tengist flokki. Ljúka verður próflugi áður en flugmaðurinn hefur störf sem flugstjóri.

39) OPS 1.981 Starfræksla þyrlna og flugvéla

Ef starfræksla takmarkast við flokka flugvéla, knúna strokkhreyflum, sem flogið er af einum flugmanni, gildir 1. liður a-liðar ekki.

40) Frátekið til notkunar síðar

41) OPS 1.1060 Leiðarflugáætlun

Ekki krafist fyrir sjónflug að degi til frá A til A. Í sjónflugi að degi til frá A til B á krafan við en flugáætlunin má vera af einfaldaðri gerð og varða þá tegund starfrækslu sem fer fram. (Sjá einnig OPS 1.135).

42) OPS 1.1070 Lýsing á stjórnun á áframhaldandi lofthæfi

Aðlaga má lýsingu á stjórnun á áframhaldandi lofthæfi að starfrækslunni sem fyrirhuguð er.

43) OPS 1.1071 Tækniflugbók flugvélar

Gildir eins og tilgreint er fyrir lið M.A. 306 í M-hluta.

44) Frátekið til notkunar síðar

45) Frátekið til notkunar síðar

46) OPS 1.1240 Þjálfunaráætlanir

Þjálfunaráætlanir skulu aðlagðar þeirri tegund starfrækslu sem fram á að fara. Samþykkja má þjálfunaráætlun sem byggist á sjálfsnámi fyrir sjónflug að degi til.

47) OPS 1.1250 Gátlistar fyrir verklag við leit í flugvél

Á ekki við um sjónflug að degi til.

1. viðbætur við OPS 1.125.

Skjöl sem skulu vera um borð:

Sjá OPS 1.125.

Í þeim tilvikum, þar sem skjölin, sem tilgreind eru í OPS 1.125, tapast eða þeim er stolið, er leyfilegt að halda starfrækslu áfram þar til flugið kemst til stöðvar eða til staðar þar sem hægt er að útvega nýtt skjal.

C-KAFLI

ÚTGÁFA FLUGREKANDASKÍRTEINA OG EFTIRLIT

OPS 1.175

Almennar reglur um útgáfu flugrekandaskírteina

Aths. 1: Í 1. viðbæti við þennan lið eru efni og skilyrði flugrekandaskírteina tilgreind.

Aths. 2: Í 2. viðbæti við þennan lið eru tilgreindar kröfur sem gerðar eru um stjórn og skipulag.

a) Flugrekandi skal ekki starfrækja flugvél í flutningaflugi nema samkvæmt og í samræmi við skilmála og skilyrði flugrekandaskírteinis.

b) Umsækjandi um flugrekandaskírteini, eða breytingu á flugrekandaskírteini, skal heimila flugmálayfirvöldum að skoða alla þætti öryggismála í fyrirhuguðum rekstri.

c) Umsækjandi um flugrekandaskírteini skal:

1) ekki vera handhafi flugrekandaskírteinis, sem önnur flugmálayfirvöld hafa gefið út, nema það sé sérstaklega samþykkt af hlutaðeigandi yfirvöldum,

2) hafa höfuðstöðvar sínar og skráða skrifstofu, ef til er, í ríkinu sem ber ábyrgð á útgáfu flugrekandaskírteinisins,

3) fullvissa flugmálayfirvöld um að hann sé fær um að stunda öruggan flugrekstur.

- d) Hafi flugrekandi flugvélar skráðar í mismunandi aðildarríkjum skulu viðeigandi ráðstafanir gerðar til að tryggja viðeigandi öryggiseftirlit.
- e) Flugrekandi skal veita flugmálayfirvöldum aðgang að fyrirtæki sínu og flugvélum og, að því er varðar viðhald, tryggja aðgang að tilheyrandi viðhaldsstöðvum, sem hafa hlotið samþykki skv. 145. hluta, til að ákvarða hvort farið sé áfram að ákvæðum OPS 1.
- f) Flugrekandaskirteini verður breytt, það felld úr gildi tímabundið eða afturkallað ef flugmálayfirvöld hafa ekki lengur fulla vissu um að flugrekandinn geti haldið uppi öruggum flugrekstri.
- g) Flugrekandi skal fullvissa flugmálayfirvöld um:
  - 1) að stjórnun og skipulag séu hentug og hæfi stærð og umfangi rekstrarins og
  - 2) að verklagsreglur um eftirlit með rekstrinum hafi verið skilgreindar.
- h) Flugrekandi skal tilnefna ábyrgðarmann sem flugmálayfirvöld geta fallist á og sem hefur umboð fyrirtækisins til að tryggja fjármagn til rekstrar og viðhalds samkvæmt þeim staðli sem flugmálayfirvöld krefjast.
- i) Flugrekanda ber að tilnefna yfirmenn, sem flugmálayfirvöld geta fallist á, til að hafa umsjón með stjórnun og eftirliti á eftirfarandi sviðum:
  - 1) flugrekstri,
  - 2) viðhaldskerfi,
  - 3) þjálfun áhafna og
  - 4) rekstri á jörðu niðri.
- j) Sami maður má gegna fleiri en einni af yfirmannsstöðunum, sem tilnefnt er í, ef flugmálayfirvöld geta fallist á það en flugrekandi, sem hefur 21 starfsmann eða fleiri í fullu starfi, þarf að lágmarki að hafa tvo starfsmenn til að sjá um ábyrgðarsviðin fjögur.
- k) Hjá flugrekendum, sem hafa 20 starfsmenn í fullu starfi eða færri, má ábyrgðarmaðurinn gegna einni eða fleiri af yfirmannsstöðunum, sem tilnefnt er í, ef flugmálayfirvöld fallast á það.
- l) Flugrekandi skal sjá til þess að allt flug fari fram í samræmi við ákvæði flugrekstrarhandbókarinnar.
- m) Flugrekandi skal koma upp viðeigandi aðstöðu til flugafgreiðslu til að tryggja örugga afgreiðslu flugs.
- n) Flugrekandi skal sjá til þess að flugvélar hans hafi búnað og áhafnirnar þau starfsréttindi sem krafist er á viðkomandi flugsvæðum og fyrir þá tegund starfrækslu sem um ræðir hverju sinni.
- o) Flugrekandi skal fara að kröfum um viðhald, í samræmi við M-hluta, sem gilda um allar flugvélar sem starfræktar eru samkvæmt skilmálum í flugrekandaskirteininu.
- p) Flugrekandi skal láta flugmálayfirvöldum í té eintak af flugrekstrarhandbókinni, eins og um getur í P-kafla, og allar breytingar eða leiðréttingar á henni.
- q) Flugrekandi skal hafa rekstraraðstöðu við aðalbækistöðina til að halda uppi flugi sem hentar tegund viðkomandi flugs og flugsvæði.

OPS 1.180

Útgáfa, breyting og framlenging á flugrekandaskírteini

- a) Flugrekandi fær ekki flugrekandaskírteini eða breytingu á því og það heldur ekki gildi nema:
- 1) flugvélnar, sem starfræktar eru, hafi staðlað lofthæfivottorð sem aðildarríki gefur út í samræmi við reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1702/2003 frá 24. september 2003 um framkvæmdarreglur varðandi lofthæfi- og umhverfisvottun loftfara og tilheyrandi framleiðsluvara, hluta og búnaðar og varðandi vottun hönnunar- og framleiðslufyrirtækja ⁽¹⁾; stöðluð lofthæfivottorð, gefin út af öðru aðildarríki en ríkinu sem ber ábyrgð á útgáfu flugrekandaskírteinisins, verða viðurkennd ef þau eru gefin út í samræmi við 21. hluta,
  - 2) viðhaldskerfið hafi verið samþykkt af flugmálayfirvöldum í samræmi við G-kafla í M-hluta og
  - 3) hann hafi fullvissað flugmálayfirvöld um að hann geti:
    - i) komið á fót og rekið viðunandi starfsemi,
    - ii) komið á fót og haldið við nauðsynlegu gæðakerfi í samræmi við OPS 1.035,
    - iii) uppfyllt kröfur um hjálfunaráætlanir,
    - iv) uppfyllt kröfur um viðhald í samræmi við eðli og umfang þess rekstrar, sem tilgreindur er, að meðtöldum viðeigandi atriðum sem kveðið er á um í g- til o-lið OPS 1.175 og
    - v) farið að ákvæðum OPS 1.175.
- b) Þrátt fyrir ákvæði f-liðar OPS 1.185 skal flugrekandi tilkynna flugmálayfirvöldum, eins fljótt og auðið er, um allar breytingar á þeim upplýsingum sem hafa verið lagðar fram í samræmi við a-lið OPS 1.185 hér á eftir.
- c) Ef flugmálayfirvöld eru þess ekki fullviss að kröfur a-liðar hér að framan hafi verið uppfylltar geta þau krafist sannprófunarflugs, einu sinni eða oftár, þar sem flogið er eins og væri það flutningaflug.

OPS 1.185

Stjórnsýslukröfur

- a) Flugrekandi skal sjá til þess að eftirfarandi upplýsingar fylgi fyrstu umsókn um flugrekandaskírteini og, þegar við á, öllum umsóknum um breytingar eða endurnýjun:
- 1) opinbert nafn, firmaheiti, heimilisfang og pósthfang umsækjanda,
  - 2) lýsing á fyrirhuguðum rekstri,
  - 3) lýsing á stjórnskipulagi,
  - 4) nafn ábyrgðarmanns,
  - 5) nöfn helstu yfirmanna, að meðtöldum þeim sem bera ábyrgð á flugrekstri, viðhaldskerfi, hjálfun áhafna og rekstri á jörðu niðri, ásamt upplýsingum um starfsréttindi þeirra og reynslu og
  - 6) flugrekstrarhandbókin.
- b) Að því er varðar viðhaldskerfi flugrekanda eingöngu skulu eftirfarandi upplýsingar fylgja fyrstu umsókn um flugrekandaskírteini og, þegar við á, öllum umsóknum um breytingu eða endurnýjun og, fyrir hverja tegund flugvélar sem á að starfrækja:
- 1) lýsing flugrekanda á stjórnun á áframhaldandi lofthæfi,
  - 2) viðhaldsáætlanir flugrekanda fyrir flugvélar,
  - 3) tækniflugbók flugvélar,
  - 4) tækniforskriftir í viðhaldssamningum milli flugrekandans og samþykktra viðhaldsstöðva skv. 145.hluta, þar sem við á,
  - 5) fjöldi flugvéla.

⁽¹⁾ Stjórn. ESB L 243, 27.9.2003, bls. 6.

- c) Leggja verður fram umsókn um fyrstu útgáfu á flugrekandaskírteini a.m.k. 90 dögum áður en fyrirhugað er að hefja rekstur, að því undanskildu að flugrekstrarhandbókina má leggja fram síðar en þó eigi síðar en 60 dögum áður en fyrirhugað er að hefja rekstur.
- d) Umsókn um breytingar á flugrekandaskírteini skal leggja fram a.m.k. 30 dögum áður en fyrirhugað er að hefja rekstur nema samið sé um annað.
- e) Umsókn um endurnýjun flugrekandaskírteinis skal leggja fram a.m.k. 30 dögum áður en gildistími þess rennur út nema samið sé um annað.
- f) Flugmálayfirvöldum skal tilkynnt það með a.m.k. 10 daga fyrirvara ef fyrirhugað er að skipta um tilnefndan yfirmann nema sérstakar aðstæður séu fyrir hendi.

1. viðbætur við OPS 1.175

Efni og skilyrði flugrekandaskírteina

Í flugrekandaskírteini er eftirfarandi tilgreint:

- a) nafn og aðsetur (höfuðstöðvar) flugrekanda,
- b) útgáfudagur og gildistími,
- c) lýsing á þeim flugrekstri sem hefur verið heimilaður,
- d) tegundir flugvéla sem heimilt er að nota,
- e) skrásetningarmarki flugvéla, sem hafa verið heimilaðar, en þó geta flugrekendur fengið samþykkt kerfi til að upplýsa flugmálayfirvöld um skrásetningarmarki flugvéla sem starfræktar eru samkvæmt flugrekandaskírteini þeirra,
- f) heimiluð flugsvæði,
- g) sérstakar takmarkanir og
- h) sérstakar heimildir/samþykki, t.d.:
  - Aðflugslágmörk skv. II./III. fl. (CAT II/III) (að meðtöldum samþykktum lágmörkum)
  - Lágmarkskröfur um nákvæmni í flugleiðsögu (MNPS),
  - Fjarflug tveggja hreyfla flugvéla (ETOPS),
  - Svæðisleiðsaga (RNAV)
  - Minnkaður lágmarkshæðaraðskilnaður (RVSM)
  - Flutningur hættulegs varnings.
  - heimild til að veita öryggis- og þjónustuliðum grunnöryggisþjálfun og, ef við á, að gefa út staðfestinguna, sem kveðið er á um í O-kafla, hjá þeim flugrekendum sem veita slíka þjálfun með beinum eða óbeinum hætti.

2. viðbætur við OPS 1.175

Stjórnun og skipulag handhafa flugrekandaskírteinis

- a) Almenn ákvæði

Flugrekandi skal hafa traust og skilvirkt stjórnskipulag til þess að tryggja öruggan flugrekstur. Tilnefndir yfirmenn skulu búa yfir stjórnunarhæfni auk þess að hafa viðeigandi tækni-/rekstrarmenntun á sviði flugmála.

- b) Tilnefndir yfirmenn

- 1) Í flugrekstrarhandbókinni skal vera lýsing á starfi og ábyrgð tilnefndra yfirmanna, ásamt nöfnum þeirra, og þarf að tilkynna skriflega til flugmálayfirvalda ef breytingar eru fyrirhugaðar eða gerðar á tilnefningum eða störfum.
- 2) Flugrekandi skal gera ráðstafanir til þess að tryggja samfelld eftirlit í fjarveru tilnefndra yfirmanna.

- 3) Maður, sem handhafi flugrekandaskírteinis tilnefndur sem yfirmann, má ekki vera tilnefndur yfirmaður hjá öðrum handhafa flugrekandaskírteinis nema hlutaðeigandi flugmálayfirvöld geti fallist á það.
  - 4) Þeir sem eru tilnefndir yfirmenn verða að vera bundnir samningi um að vinna nógu marga tíma til að geta sinnt nægilega vel stjórnunarstörfum sínum miðað við stærð og umfang rekstrarins.
- c) Nægjanlegt starfsfólk og eftirlit með því
- 1) Flugverjar. Flugrekandi verður að ráða í þjónustu sína nógu marga flug- og öryggis- og þjónustuliða fyrir þann rekstur sem fyrirhugaður er og þjálfá þá og prófa í samræmi við N- og O-kafla, eftir því sem við á.
  - 2) Starfsfólk á jörðu niðri
    - i) Fjöldi starfsfólks á jörðu niðri fer eftir eðli og umfangi rekstrarins. Einkum skulu flugrekstrardeild og flugafgreiðsludeild vera mannaðar þjálfuðu starfsfólki sem gerir sér fulla grein fyrir því hver ábyrgð þess er innan fyrirtækisins.
    - ii) Flugrekandi, sem gerir samning við önnur fyrirtæki um að veita tiltekna þjónustu, ber þó sjálfur ábyrgð á að réttir staðlar séu uppfylltir. Þegar málum er þannig háttað skal tilnefndum yfirmanni falið að tryggja að verktakar, sem ráðnir eru, uppfylli tilskilda staðla.
  - 3) Eftirlit
    - i) Fjöldi þeirra eftirlitsmanna, sem eru tilnefndir, fer eftir því hvernig fyrirtæki flugrekandans er skipulagt og fjölda starfsfólks.
    - ii) Nauðsynlegt er að skilgreina störf og ábyrgð eftirlitsmanna og haga öllum flugskuldbindingum þannig að hver þeirra geti innt af hendi skyldustörf sín við eftirlit.
    - iii) Eftirlit með flugverjum og starfsfólki á jörðu niðri skal vera í höndum manna sem hafa næga reynslu og eru þeim kostum búnir að geta tryggt að staðlarnir, sem tilgreindir eru í flugrekstrarhandbókinni, séu uppfylltir.
- d) Vinnuaðstaða
- 1) Flugrekandi skal sjá til þess að í hverri bækistöð sé nægilegt vinnurými fyrir starfsmenn sem tengjast öryggisþættinum í flugrekstrinum. Taka verður mið af þörfum starfsfólks á jörðu niðri, þeirra sem hafa með höndum flugrekstrarstjórn, geymslu og aðgang að skjölum og flugáætlanagerð áhafna.
  - 2) Starfsmenn á skrifstofu verða að geta dreift tafarlaust leiðbeiningum varðandi reksturinn og öðrum upplýsingum til allra sem hlut eiga að máli.
- e) Skjöl
- Flugrekandi skal gera ráðstafanir til útgáfu handbóka, breytingarskjala og annarra skjala.

D-KAFLI

VERKLAGSREGLUR

OPS 1.195

Flugrekstrarstjórn

Flugrekandi skal:

- a) koma á fót og hafa með höndum aðferð til að stjórna flugrekstri sem flugmálayfirvöld samþykkja og
- b) hafa með höndum flugrekstrarstjórn á öllu flugi sem starfrækt er samkvæmt flugrekandaskírteini hans.

OPS 1.200

Flugrekstrarhandbók

Flugrekandi skal leggja fram flugrekstrarhandbók, í samræmi við P-kafla, til notkunar og leiðbeiningar fyrir starfsfólk flugrekstrarsviðs.

*OPS 1.205***Hæfni starfsfólks flugrekstrarsviðs**

Flugrekandi skal sjá til þess að allir starfsmenn flugrekstrarsviðs, sem gegna störfum eða eiga beina aðild að rekstrinum hvort sem er á jörðu niðri eða í lofti, hafi fengið fullnægjandi fræðslu, sýnt fram á kunnáttu sína í þeim störfum, sem þeim er sérstaklega ætlað að inna af hendi, og geri sér grein fyrir ábyrgð sinni og með hvaða hætti störf þeirra tengjast starfseminni í heild.

*OPS 1.210***Setning verklagsreglna**

- a) Flugrekandi skal setja verklagsreglur og gefa út fyrirmæli um hverja tegund flugvéla fyrir sig þar sem kemur fram hverjar eru skyldur starfsfólks á jörðu niðri og flugverja við hvers konar starfrækslu á jörðu niðri og á flugi.
- b) Flugrekandi skal koma sér upp gátlistakerfi fyrir flugverja til nota á öllum stigum flugsins við eðlilegar eða óeðlilegar aðstæður og í neyðartilvikum, eins og við á, til að tryggja að verklagsreglum í flugrekstrarhandbók sé fylgt.
- c) Flugrekandi skal ekki krefjast þess að á varasömustu stigum flugsins sinni flugverji öðrum störfum en þeim er lúta að öruggri starfrækslu flugvélarinnar.

*OPS 1.215***Notkun flugumferðarþjónustu**

Flugrekandi skal sjá til þess að flugumferðarþjónusta sé notuð fyrir allt flug þegar hún er tiltæk.

*OPS 1.216***Rekstrarfyrirmæli á flugi**

Flugrekandi skal sjá til þess að rekstrarfyrirmæli á flugi, sem hann gefur og fela í sér breytingu á flugáætlun til flugumferðarþjónustu, skuli, ef unnt er, vera samræmd með viðeigandi flugumferðarþjónustudeild áður en þau eru send til flugvélar.

*OPS 1.220***Heimild flugrekanda til notkunar flugvalla**

Flugrekandi skal einungis heimila notkun flugvalla sem eru viðunandi fyrir viðkomandi flugvéartegundir og starfrækslu.

*OPS 1.225***Flugvallarlágmörk**

- a) Flugrekandi skal tiltaka flugvallarlágmörk, sem sett eru í samræmi við OPS 1.430, fyrir hvern brottfarar-, ákvörðunar- eða varaflugvöll sem heimilt er að nota í samræmi við OPS 1.220.
- b) Í þessum lágmörkum skal tekið tillit til allra breytinga á þeim gildum sem flugmálayfirvöld hafa mælt fyrir um í samræmi við framangreindan a-lið.
- c) Lágmörk fyrir tiltekna tegund aðflugs og landingar teljast gilda ef:
  - 1) búnaður á jörðu niðri, sýndur á kortum, sem krafist er vegna fyrirhugaðs flugs, er virkur,
  - 2) flugvélarakerfin, sem krafist er fyrir viðkomandi tegund aðflugs, eru virk,
  - 3) kröfur um afkastagetu flugvélar eru uppfylltar og
  - 4) áhöfnin hefur viðeigandi starfsréttindi.

OPS 1.230

Verklagsreglur um blindbrottflyg og blindaðflyg

- a) Flugrekandi skal sjá til þess að farið sé að verklagsreglum um blindbrottflyg og blindaðflyg sem settar eru af ríkinu þar sem flugvöllurinn er.
- b) Þrátt fyrir a-lið getur flugstjóri samþykkt heimild flugumferðarstjórnar um að víkja frá útgefinni brottflygs- eða komuleið, að því tilskildu að viðmiðanir um hindranabil séu virtar og fullt tillit tekið til flugskilyrða. Í lokaðflygi skal þó flogið eftir kennileitum eða samkvæmt settum verklagsreglum um blindaðflyg.
- c) Flugrekanda er heimilt að nota aðrar verklagsreglur en þær sem krafist er að séu notaðar skv. a-lið, að því tilskildu að þær hafi verið samþykktar af ríkinu þar sem flugvöllurinn er, ef þess er krafist, og flugmálayfirvöld hafi viðurkennt þær.

OPS 1.235

Verklagsreglur um hávaðamildun

- a) Flugrekandi skal setja verklagsreglur um hávaðamildun í blindflygi í samræmi við verklagsreglur Alþjóðafflugmálastofnunarinnar um flugleiðsöguþjónustu og rekstur flugvéla (ICAO PANS OPS, 1. bindi, skjal 8168-OPS/611).
- b) Verklagsreglur um hávaðamildun í flugtaki og klifri, sem flugrekandi ákveður fyrir hverja flugvélagtegund, skulu vera þær sömu fyrir alla flugvelli.

OPS 1.240

Flugleiðir og flugsvæði

- a) Flugrekandi skal sjá til þess að einungis sé flogið á tilteknum leiðum og svæðum þar sem:
  - 1) aðstaða og þjónusta á jörðu niðri, þ.m.t. veðurþjónusta, er viðunandi fyrir fyrirhugaða starfrækslu,
  - 2) afkastageta flugvélarinnar, sem fyrirhugað er að nota, stenst kröfur um lágmarksflughæð,
  - 3) búnaður flugvélarinnar, sem fyrirhugað er að nota, stenst lágmarkskröfur til fyrirhugaðs flugs,
  - 4) viðeigandi landabréf og kort eru tiltæk (sbr. 9. lið, a-liðar OPS 1.135),
  - 5) ef tveggja hreyfla flugvélar eru notaðar, viðunandi flugvelli eru tiltækir innan tíma- eða fjarlægðarmarka OPS 1.245,
  - 6) ef eins hreyflis flugvélar eru notaðar, að yfirborð, þar sem unnt er að nauðlenda með öruggum hætti, er tiltækt.
- b) Flugrekandi skal sjá til þess að flogið sé í samræmi við hverja þá takmörkun á flugleiðum eða flugsvæðum sem flugmálayfirvöld setja.

OPS 1.241

Starfræksla í skilgreindu loftrými með minnkuðum lágmarkshæðaraðskilnaði (RVSM)

Flugrekandi skal ekki starfrækja flugvél í skilgreindum hlutum loftrýmis, þar sem í gildi eru reglur um lágmarkshæðaraðskilnað sem er 300 m (1000 fet), byggðar á samningi um svæðisbundna flugleiðsögu (Regional Air Navigation Agreement), nema hafa til þess leyfi flugmálayfirvalda (RVSM-leyfi).

OPS 1.243

Starfræksla á svæðum þar sem krafist er sérstakrar nákvæmni í flugleiðsögu

Flugrekandi skal ekki starfrækja flugvél á skilgreindum svæðum eða skilgreindum hlutum tiltekinna svæða þar sem gerðar eru kröfur um lágmarksnákvæmni í flugleiðsögu, byggðar á samningum um svæðisbundna flugleiðsögu (Regional Air Navigation Agreement), nema hafa til þess leyfi flugmálayfirvalda (MNPS/RNP/RNAV-leyfi) (sjá einnig 2.lið c-liðar OPS 1.865 og OPS 1.870).

OPS 1.245

Mesta leyfilega fjarlægð tveggja hreyfla flugvéla frá viðunandi flugvelli án fjarflugsleyfis

- a) Flugrekandi skal ekki starfrækja tveggja hreyfla flugvél, nema með sérstöku leyfi flugmálayfirvalda til fjarflugs sbr. a-lið OPS 1.246 (fjarflugsleyfi), á flugleið þar sem einhver hluti leiðarinnar liggur fjær viðunandi flugvelli þegar um er að ræða:
- 1) flugvél í afkastagetuflokki A, annaðhvort með:
    - i) hámarksfjölda farþegasæta í samþykktu sætafyrirkomulagi fyrir 20 eða fleiri eða
    - ii) 45.360 kg hámarksflugtaksmassa eða meiri,vegalengd sem flogin er á 60 mínútum með einn hreyfil óstarfhæfan á farflugshraða, í samræmi við b-lið,
  - 2) flugvél í afkastagetuflokki A með:
    - i) hámarksfjölda farþegasæta í samþykktu sætafyrirkomulagi fyrir 19 eða færri og
    - ii) 45 360 kg hámarksflugtaksmassa eða minni, þá vegalengd sem flogin er á 120 mínútum, eða, ef flugmálayfirvöld samþykkja það, allt að 180 mínútum fyrir þotur, með einn hreyfil óstarfhæfan á farflugshraða, ákvarðað í samræmi við b-lið,
  - 3) flugvél í afkastagetuflokki B eða C:
    - i) vegalengd sem flogin er á 120 mínútum með einn hreyfil óstarfhæfan á farflugshraða, í samræmi við b-lið hér á eftir eða
    - ii) 300 sjómílar hvort sem er styttra.
- b) Flugrekandi skal ákvarða hraða, sem fer ekki yfir hámarkshraða í rekstri (VMO), til þess að reikna út hámarksfjarlægð frá viðunandi flugvelli fyrir hverja tegund eða hvert afbrigði tveggja hreyfla flugvélar sem byggist á réttum flughraða sem flugvélin getur haldið með einn hreyfil óstarfhæfan við eftirfarandi aðstæður:
- 1) málloft (ISA),
  - 2) Í láréttu flugi
    - i) fyrir þotur í:
      - A) fluglagi 170 eða
      - B) í hæsta fluglagi, sem flugvélin getur klifrað í, og haldist í, með einn hreyfil óstarfhæfan, miðað við mesta stighraða sem tilgreindur er í flughandbók flugvélarinnar, hvort sem er lægra,
    - ii) flugvélar knúnar skrófuhreyflum í:
      - A) fluglagi 80 eða
      - B) í hæsta fluglagi, sem flugvélin getur klifrað í, og haldist í, með einn hreyfil óstarfhæfan, miðað við mesta stighraða sem tilgreindur er í flughandbók flugvélarinnar, hvort sem er lægra.

- 3) samfelldur hámarksknýr eða hámarksafl á þeim hreyfli sem enn er virkur,
- 4) massi flugvélar er ekki undir þeim massa sem leiðir af:
  - i) flugtaki við sjávarmál með hámarksflugtaksmassa og
  - ii) klifri á báðum hreyflum upp í ákjósanlegustu farflugshæð fyrir langdrægi og
  - iii) farflugi á báðum hreyflum á farflugshraða fyrir langdrægi í þessari flughæð þar til tíminn sem liðinn er frá flugtaki er jafnlangur og þau tímamörk sem mælt er fyrir um í a-lið.
- c) Flugrekandi skal sjá til þess að gögn um eftirfarandi atriði, sem eiga við hverja tegund eða hvert afbrigði, séu felld inn í flugrekstrarhandbókina:
  - 1) farflugshraða með annan hreyfilinn óstarfhæfan sem ákvarðast í samræmi við b-lið og
  - 2) hámarksfjarlægð frá viðunandi flugvelli ákvörðuð í samræmi við a- og b-lið.

Aths.: Hraðar og hæðir (fluglag), sem tilgreint er hér að framan, er einungis ætlað sem viðmiðun til að ákvarða hámarksfjarlægð frá viðunandi flugvelli.

OPS 1.246

Fjarflug tveggja hreyfla flugvéla

- a) Flugrekandi skal ekki starfrækja flugvél fjær viðunandi flugvelli en ákvarðað er í samræmi við OPS 1.245 nema hafa leyfi flugmálayfirvalda til fjarflugs.
- b) Áður en flugrekandi sendir flugvél í fjarflug skal hann sjá til þess að viðeigandi varaflugvöllur á flugleið í fjarflugi sé fyrir hendi, annaðhvort innan heimilaðs fjarflugstíma eða fjarflugstíma sem byggist á lista yfir lágmarksbúnað fyrir starfhæfiástand flugvélarinnar, eftir því hvor er styttri (sjá einnig d-lið við OPS 1.297).

OPS 1.250

Lágmarksflughæðir ákveðnar

- a) Flugrekandi skal ákveða lágmarksflughæðir og aðferðir til að ákvarða þær hæðir á öllum leiðarleggjum, sem flogið er á, með tilskildu lágmarksbili frá hindrun með hliðsjón af kröfum í köflum F til I.
- b) Allar aðferðir við að ákveða lágmarksflughæðir eru háðar samþykki flugmálayfirvalda.
- c) Ef lágmarksflughæðir í ríkjum, sem flogið er yfir, eru hærri en mörk flugrekanda gilda hærri mörkin.
- d) Flugrekandi skal taka tillit til eftirfarandi atriða þegar hann ákveður lágmarksflughæðir:
  - 1) af hve mikilli nákvæmni unnt er að ákvarða staðsetningu flugvélarinnar,
  - 2) líklegrar ónákvæmni hæðarmæla sem notaðir eru,
  - 3) landslags (t. d. snöggra breytinga á landhæð) á leiðum eða svæðum þar sem flogið er,
  - 4) líkum á óhagstæðu veðri (t. d. mikilli ókyrrð og niðurstreymi) og
  - 5) hugsanlegrar ónákvæmni flugkorta.
- e) Þegar farið er að d-lið hér að framan skal taka tilhlýðilegt tillit til:
  - 1) leiðréttinga vegna frávika frá staðalgildum hita og þrýstings,
  - 2) krafna flugumferðarstjórnar og
  - 3) hvers kyns fyrirsjáanlegra aðstæðna á fyrirhugaðri leið.

OPS 1.255

Viðmiðunarreglur um eldsneytisútreikninga

- a) Flugrekandi skal setja viðmiðunarreglur um eldsneytisútreikninga við gerð flugáætlana og endurgerð áætlunar á flugi svo að tryggt sé að nægjanlegt eldsneyti sé tekið með í hvert flug svo og nægilegt varaeldsneyti ef vikja þarf frá flugáætlun.
- b) Flugrekandi skal sjá til þess að flugáætlanir séu a.m.k. byggðar á 1. og 2. lið:
- 1) verklagsreglum í flugrekstrarhandbókinni og gögnum sem fengin eru úr:
    - i) gögnum sem framleiðandi flugvélarinnar útvegar eða
    - ii) gögnum sem fylgja viðkomandi flugvél, fengnum úr kerfi þar sem fylgst er með eyðslu eldsneytis.
  - 2) Þau flugskilyrði, sem gera má ráð fyrir í ferðinni, þ.m.t.:
    - i) raunhæft mat á eldsneytiseyðslu flugvélarinnar,
    - ii) áætlaður massi,
    - iii) veðurútlit og
    - iv) verklagsreglur flugumferðarþjónustu og takmarkanir.
- c) Flugrekandi skal sjá til þess að við útreikninga á þörf á nýtanlegu eldsneyti fyrir flug sé eftirfarandi talið með:
- 1) eldsneyti til aksturs,
  - 2) eldsneyti til flugs,
  - 3) varaeldsneyti sem er:
    - i) viðalagaeldsneyti,
    - ii) eldsneyti til varaflugvallar ef varaflugvallar ákvörðunarstaðar er krafist. (Það útilokar þó ekki að brottfararflugvöllur sé valinn sem varaflugvöllur ákvörðunarstaðar),
    - iii) neyðareldsneyti og
    - iv) viðbótareldsneyti ef flugið er þess eðlis, t.d. fjarflug og
  - 4) aukaeldsneyti ef flugstjórinn krefst þess.
- d) Flugrekandi skal sjá til þess að eftirfarandi sé innifalið þegar nýtanlegt eldsneyti er reiknað út vegna endurgerðar áætlunar á flugi og fljúga verður aðra leið eða til annars ákvörðunarstaðar en upphaflega var áætlað:
- 1) eldsneyti til að ljúka fluginu,
  - 2) varaeldsneyti sem er:
    - i) viðalagaeldsneyti,
    - ii) eldsneyti til varaflugvallar ef varaflugvallar ákvörðunarstaðar er krafist. (Það útilokar þó ekki að brottfararflugvöllur sé valinn sem varaflugvöllur ákvörðunarstaðar),
    - iii) neyðareldsneyti og
    - iv) viðbótareldsneyti ef flugið er þess eðlis, t.d. fjarflug og
  - 3) aukaeldsneyti ef flugstjórinn krefst þess.

*OPS 1.260***Flutningur hreyfihamlaðra**

- a) Flugrekandi skal setja verklagsreglur um flutning hreyfihamlaðra (PRM).
- b) Flugrekandi skal sjá til þess að hreyfihamlaðir fái ekki úthlutað sætum eða sitji í sætum þar sem vera þeirra getur:
  - 1) hindrað áhöfnina í að sinna störfum sínum,
  - 2) lokað aðgengi að neyðarbúnaði eða
  - 3) hindrað neyðarrýmingu flugvélarinnar.
- c) Flugstjóra skal tilkynnt um það þegar flytja á hreyfihamlað fólk.

*OPS 1.265***Flutningur óæskilegra farþega, manna sem er vísað úr landi eða gæslufanga**

Flugrekandi skal setja verklagsreglur um flutning óæskilegra farþega, manna sem vísað er úr landi eða gæslufanga til þess að tryggja öryggi flugvélarinnar og þeirra sem í henni eru. Flugstjóra skal tilkynnt um það þegar flytja á fyrrnefnda farþega.

*OPS 1.270***Frágangur á farangri og farmi**

(Sjá 1. viðbæti við OPS 1.270)

- a) Flugrekandi skal setja verklagsreglur til að tryggja að einungis handfarangur, sem unnt er að ganga frá á viðunandi og öruggan hátt, sé tekinn um borð í farþegarýmið.
- b) Flugrekandi skal setja verklagsreglur til að tryggja að gengið sé frá öllum farangri og farmi um borð, sem gæti valdið slysi eða skaða eða lokað göngum og útgöngum ef farangur eða fragt færast úr stað, í geymslurými sem er hannað til að koma í veg fyrir hreyfingu.

OPS 1.275

Hér á að vera eyða

*OPS 1.280***Skipan farþega í sæti**

Flugrekandi skal setja verklagsreglur til að tryggja að farþegum sé skipað þannig í sæti að þeir geti orðið að sem mestu líði en ekki til trafala ef til neyðarrýmingar kemur.

*OPS 1.285***Upplýsingar til farþega**

Flugrekandi skal sjá til þess:

- a) Almenn ákvæði.
  - 1) að farþegar fái upplýsingar um öryggismál munnlega. Kynning getur farið fram með aðstoð hljóð- eða myndmiðla að hluta eða að öllu leyti.
  - 2) að farþegar fái í hendur spjöld með öryggisleiðbeiningum þar sem leiðbeint er í myndum um notkun neyðarbúnaðar og -útganga sem líklegt er að farþegar noti.

- b) Fyrir flugtak:
- 1) að farþegar fái upplýsingar um eftirtalin atriði, ef við á:
    - i) reglur um reykingar,
    - ii) að stólbók skuli vera upprétt og sætisbakkar frágengnir,
    - iii) staðsetningu neyðarútganga,
    - iv) staðsetningu og notkun ratmerkja í gólfi til neyðarútganga,
    - v) hvernig gengið skuli frá handfarangri,
    - vi) takmarkanir á notkun handrafeindatækja og
    - vii) staðsetningu og efni spjalds með öryggisleiðbeiningum ásamt því
  - 2) að farþegum séu sýnd eftirfarandi atriði:
    - i) notkun öryggisbelta og/eða öryggistygja, þ.m.t. hvernig þau eru fest og losuð,
    - ii) staðsetning og notkun súrefnistækja, ef þess er krafist (sbr. OPS 1.770 og OPS 1.775). Einnig skulu farþegar fá fyrirmæli um að drepa í öllu reykingatóbaki þegar súrefni er notað og
    - iii) staðsetning og notkun björgunarvesta, ef þess er krafist (sbr. OPS 1.825).
- c) Eftir flugtak:
- 1) að farþegar séu minntir á eftirfarandi, ef við á:
    - i) reglur um reykingar og
    - ii) notkun öryggisbelta og/eða öryggistygja auk öryggiskostanna við að hafa öryggisbeltin spennt þegar setið er í sætum hvort sem kveikt er á sætisbeltaljósum eða ekki.
- d) Fyrir landingu:
- 1) að farþegar séu minntir á eftirfarandi, ef við á:
    - i) reglur um reykingar,
    - ii) notkun öryggisbelta og/eða öryggistygja,
    - iii) að stólbók skuli vera upprétt og sætisbakkar frágengnir,
    - iv) að gengið skuli frá handfarangri á ný og
    - v) takmarkanir á notkun handrafeindatækja.
- e) Eftir landingu:
- 1) að farþegar séu minntir á eftirfarandi:
    - i) reglur um reykingar og
    - ii) notkun öryggisbelta og/eða öryggistygja,
- f) Í neyðartilvikum á flugi skulu farþegar fá leiðbeiningar um hvernig rétt er að bregðast við aðstæðum í neyðartilvikum, eftir því sem við á.

OPS 1.290

Undirbúningur flugs

- a) Flugrekandi skal sjá til þess að lokið sé við gerð leiðarflugáætlunar fyrir hvert flug sem fyrirhugað er.
- b) Flugstjóri skal ekki leggja upp í flug án þess að hafa gengið úr skugga um:
  - 1) að flugvélin sé lofthæf,
  - 2) að flugvélin sé ekki notuð andstætt því sem leyft er í lista yfir leyfð frávik í ytri búnaði loftfars fyrir flug,

- 3) að mælitæki og búnaður, sem krafist er fyrir fyrirhugað flug, séu tiltæk og í samræmi við K- og L-kafla,
- 4) að mælitæki og búnaður séu starfhæf, með þeim undantekningum sem kveðið er á um í listanum yfir lágmarksbúnað,
- 5) að þeir hlutar flugrekstrarhandbókarinnar, sem krafist er fyrir viðkomandi flug, séu fyrir hendi,
- 6) að skjöl, viðbótarupplýsingar og eyðublöð, sem skv. OPS 1.125 og OPS 1.135 eiga að vera tiltæk, séu um borð,
- 7) að gildandi landabréf og kort og tengd skjöl eða tilsvarende gögn, er lúta að fyrirhuguðu flugi flugvélarinnar, séu tiltæk, þar á meðal vegna hvers kyns breytinga á flugleið sem telja má eðlilegt að geti orðið; einnig skulu vera til staðar umreikningstöflur sem nauðsynlegar eru fyrir starfrækslu þar sem nota þarf hæðir, flughæðir og fluglög í metrum,
- 8) að nauðsynleg aðstaða og þjónusta á jörðu niðri fyrir fyrirhugað flug sé fyrir hendi og viðunandi,
- 9) að í fyrirhuguðu flugi sé unnt að fara að ákvæðum flugrekstrarhandbókarinnar um eldsneytis-, olíu- og súrefnisbirgðir, lágmarksflughæðir, flugvallarlágmörk og að varaflugvellir séu fyrir hendi, ef þörf krefur,
- 10) að hleðslunni sé rétt dreift og hún tryggilega fest,
- 11) að í byrjun flugtaks sé massi flugvélarinnar slíkur að unnt sé að fljúga í samræmi við kafla F- til I, eftir því sem við á, og
- 12) að á fluginu sé unnt að virða aðrar takmarkanir á starfrækslu, auk þeirra sem kveðið er á um í 9. og 11. lið.

OPS 1.295

Val á flugvöllum

- a) Flugrekandi skal setja verklagsreglur um val á ákvörðunarflugvöllum og/eða varaflugvöllum ákvörðunarstaðar, í samræmi við OPS 1.220, þegar flugáætlun er gerð.
- b) Flugrekandi skal velja og tilgreina í leiðarflugáætlun varaflugvöll fyrir flugtak verði ekki unnt að snúa aftur til brottfararflugvallar vegna veðurs eða leyfi afkastagetan það ekki. Varaflugvöllur fyrir flugtak skal vera innan tiltekinna fjarlægðar frá brottfararflugvelli sem hér segir:
  - 1) að því er varðar tveggja hreyfla flugvélar, annaðhvort sem nemur:
    - i) einnar klukkustundar flugi á farflugshraða með annan hreyfilinn óstarfhæfan, í samræmi við flughandbók, í logni og við staðalaðstæður miðað við raunmassa við flugtak eða
    - ii) heimiluðum fjarflugstíma flugrekanda, háð takmörkunum á lista yfir lágmarksbúnað, að hámarki tveggja stunda flug á farflugshraða með annan hreyfilinn óstarfhæfan, í samræmi við flughandbók, í logni og við staðalaðstæður, miðað við raunmassa við flugtak, að því er varðar flugvélar og áhafnir sem hafa fjarflugsleyfi eða
  - 2) tveggja klukkustunda flugi á farflugshraða með einn hreyfil óstarfhæfan, í samræmi við flughandbók, í logni og við staðalaðstæður miðað við raunmassa við flugtak, að því er varðar þriggja og fjögurra hreyfla flugvélar og
  - 3) ef farflugshraði með einn hreyfil óstarfhæfan er ekki gefinn upp í flughandbók skal hraðinn, sem notaður er við útreikningana, vera sá hraði sem næst með því að nota samfellt hámarksafl á þeim hreyfli eða hreyflum sem enn eru virkir.
- c) Flugrekandi skal velja a.m.k. einn varaflugvöll fyrir ákvörðunarstað í hvert sinn sem flogið er samkvæmt blindflugsreglum (IFR) nema:
  - 1) hvort tveggja sé,
    - i) að tíminn frá flugtaki til landingar samkvæmt flugáætlun sé ekki lengri en sex klukkustundir og

- ii) að á ákvörðunarstað séu tiltækar tvær aðskildar og nothæfar flugbrautir og veðurlýsingar eða veðurspár fyrir ákvörðunarflugvöllinn eða sambland af þessu tvennu gefi til kynna að á tímabilinu klukkustund fyrir til klukkustund eftir áætlaðan komutíma á ákvörðunarstað verði skýjaþekja í a.m.k. 2 000 fetum eða hringaðflugshæð +500 fet, hvort sem hærra er, og skyggni a.m.k. 5 km

eða

- 2) að ákvörðunarflugvöllurinn sé afskekktur og ekki um nothæfan varaflugvöll ákvörðunarstaðar að ræða.
- d) Flugrekandi skal velja tvo varaflugvelli fyrir ákvörðunarstað ef:
- 1) veðurspár eða veðurlýsingar fyrir ákvörðunarstað, eða sambland af þessu tvennu, benda til þess að á tímabilinu klukkustund fyrir til klukkustund eftir áætlaðan komutíma verði veðurskilyrði undir gildandi áætlunarlágmörkum eða
  - 2) að engar veðurupplýsingar séu fáanlegar.
- e) Flugrekandi skal tilgreina í leiðarflugáætlun þá varaflugvelli sem krafist er.

OPS 1.297

Áætlunarlágmörk fyrir blindflug

- a) Áætlunarlágmörk fyrir varaflugvelli fyrir flugtak. Flugrekandi skal ekki velja flugvöll sem varaflugvöll fyrir flugtak nema veðurlýsingar eða veðurspár, eða sambland af þessu tvennu, bendi til þess að klukkustund fyrir og klukkustund eftir áætlaðan komutíma til flugvallarins verði veðurskilyrði jafngóð eða betri en gildandi landingarlágmörk sem tilgreind eru í samræmi við OPS 1.225. Taka verður tillit til skýjaþekjuháðar ef eina mögulega aðflugið er grunnaðflug og/eða hringaðflug. Taka verður tillit til allra takmarkana á flugi með einn hreyfil óstarfhæfan.
- b) Áætlunarlágmörk fyrir ákvörðunarflugvöll og varaflugvelli ákvörðunarstaðar. Flugrekandi skal einungis velja ákvörðunarflugvöll og/eða varaflugvöll/-flugvelli ákvörðunarstaðar ef veðurlýsingar eða veðurspár, eða sambland af þessu tvennu, benda til þess að á tímabilinu klukkustund fyrir til klukkustund eftir áætlaðan komutíma til flugvallarins verði veðurskilyrði jafngóð eða betri en gildandi áætlunarlágmörk eru sem hér segir:
- 1) áætlunarlágmörk fyrir ákvörðunarflugvöll, annan en afskekktan ákvörðunarflugvöll:
    - i) flugbrautarskyggni (RVR)/skyggni er í samræmi við OPS 1.225 og
    - ii) fyrir grunnaðflug eða hringaðflug, skýjaþekja er í eða yfir lágmarkslækkunarhæð (MDH) og
  - 2) áætlunarlágmörk fyrir varaflugvöll/-flugvelli ákvörðunarstaðar og afskekkt ákvörðunarflugvelli verða í samræmi við töflu 1 hér á eftir:

Tafla 1

Áætlunarlágmörk — varaflugvellir á flugleið og varaflugvellir ákvörðunarstaðar — afskekktir ákvörðunarflugvellir

Tegund aðflugs	Áætlunarlágmörk
II. og III. flokkur	I. flokkur (Aths. 1)
I. flokkur	Grunnaðflug (Aths. 1 og 2)
Grunnaðflug	Grunnaðflug (Aths. 1 og 2) að viðbættum 200 fetum/1 000 m
Hringaðflug	Hringaðflug (Aths. 2 og 3)

Aths. 1: Flugbrautarskyggni.

Aths. 2: Skýjaþekja skal vera í eða yfir lágmarkslækkunarhæð.

Aths. 3: Skyggni.

- c) Áætlunarlágmörk fyrir varaflugvöll á flugleið. Flugrekandi skal ekki velja flugvöll sem varaflugvöll á flugleið nema viðeigandi veðurlýsingar eða veðurspár, eða sambland af þessu tvennu, bendi til þess að klukkustund fyrir og klukkustund eftir áætlaðan komutíma til flugvallarins verði veðurskilyrði jafngóð eða betri en áætlunarlágmörkin sem tilgreind eru í töflu 1.
- d) Áætlunarlágmörk fyrir varaflugvöll á flugleið í fjarflugi. Flugrekandi skal ekki velja flugvöll sem varaflugvöll á flugleið í fjarflugi nema viðeigandi veðurlýsingar eða veðurspár, eða sambland af þessu tvennu, bendi til þess að klukkustund fyrir og klukkustund eftir áætlaðan komutíma til flugvallarins verði veðurskilyrði jafngóð eða betri en áætlunarlágmörkin í töflu 2 og í samræmi við fjarflugsleyfi flugrekanda.

Tafla 2

Áætlunarlágmörk — Fjarflug

Tegund aðflugs	Áætlunarlágmörk	
(Tilskilið flugbrautarskyggni/skyggni og skýjaþekja ef við á)		
Flugvöllur með		
	a.m.k. tvenns konar verklagi við aðflug sem byggist á tveimur aðskildum aðflugstækjum og þjónar tveimur aðskildum flugbrautum.	a.m.k. tvenns konar verklagi við aðflug sem byggist á tveimur aðskildum aðflugstækjum og þjónar einni flugbraut. eða a.m.k. einu verklagi við aðflug sem byggist á einu aðflugstæki og þjónar einni flugbraut
Nákvæmnisaðflug II., III. flokkur (blindlendingarkerfi (ILS), örbylgjulendingarkerfi (MLS))	Nákvæmnisaðflug, lágmörk skv. I. flokki	Grunnaðflugslágmörk
Nákvæmnisaðflug I. flokkur (blindlendingarkerfi, örbylgjulendingarkerfi)	Grunnaðflugslágmörk	Hringaðflugslágmörk eða, ef þau eru ekki fyrir hendi, grunnaðflugslágmörk að viðbættum 200 fetum/1.000 m
Grunnaðflug	Það sem lægra er: grunnaðflugslágmörk að viðbættum 200 fetum/1 000 m eða hringaðflugslágmörk	Það sem herra er: hringaðflugslágmörk eða grunnaðflugslágmörk að viðbættum 200 fetum/1 000 m
Hringaðflug	Hringaðflugslágmörk	

OPS 1.300

Afhending flugáætlunar fyrir flugumferðarþjónustu

Flugrekandi skal sjá til þess að ekki sé lagt upp í flug nema flugáætlun til flugumferðarþjónustu hafi verið afhent eða nægilegar upplýsingar lagðar fram til að unnt sé að gera viðbúnaðarþjónustu viðvart, ef þörf krefur.

OPS 1.305

Taka eða losun eldsneytis á meðan farþegar fara um borð, eru um borð eða fara frá borði

(Sjá 1. viðbæti við OPS 1.305)

Flugrekandi skal sjá til þess að flugvélabensin eða sambærilegt eldsneyti með suðumark á breiðu hitabili (t.d. Jet-B eða annað sambærilegt), eða ef um blöndu með þessu eldsneyti getur verið að ræða, sé ekki tekið á eða losað af flugvél á meðan farþegar fara um borð, eru um borð eða fara frá borði. Í öllum öðrum tilvikum skulu gerðar nauðsynlegar varúðarráðstafanir og skal flugvélin vera mönnuð hæfu starfsfólki sem getur hafið og stjórnað rýmingu flugvélarinnar á sem hagkvæmasta og skjótaðan hátt.

*OPS 1.307***Taka eða losun eldsneytis með suðumark á breiðu hitabili**

Flugrekandi skal setja verklagsreglur um töku og losun eldsneytis með suðumark á breiðu hitabili, t.d. Jet-B eða annað sambærilegt, ef þess er krafist.

*OPS 1.308***Ýting og dráttur**

- a) Flugrekandi skal sjá til þess að allt verklag við ýtingu og drátt sé í samræmi við viðeigandi flugmálastaðla og verklagsreglur.
- b) Flugrekandi skal sjá til þess að staðsetning flugvélar fyrir eða eftir akstur sé ekki framkvæmd með drætti án dráttarstangar nema
  - 1) flugvél sé hönnuð þannig að stýrisbúnaður nefhjólsskemmdir ekki vegna dráttar án dráttarstangar eða
  - 2) kerfi/verklagsregla sé til staðar sem lætur flugáhöfn vita að slíkar skemmdir kunni að hafa orðið, hafi orðið eða
  - 3) dráttarökutækið án dráttarstangar sé hannað til að koma í veg fyrir skemmdir á flugvéartegundinni.

*OPS 1.310***Flugverjar í vinnureitum**

- a) Flugliðar
  - 1) Hver flugliði, sem krafist er að sé á vakt í stjórnklefa, skal vera í vinnureit sínum í flugtaki og landingu.
  - 2) Á öllum öðrum stigum flugsins skal hver flugliði, sem krafist er að sé á vakt í stjórnklefa, ávallt vera í vinnureit sínum nema fjarvera hans sé óhjákvæmileg vegna starfa í tengslum við starfrækslu vélarinnar eða hann þurfi að sinna líkamlegum þörfum, og þá að því tilskildu að alltaf sé a.m.k. einn flugmaður með tilskilin starfsréttindi við stýrið.
  - 3) Hver flugliði, sem krafist er að sé á vakt í stjórnklefa, skal á öllum stigum flugs halda árvekni sinni. Ef vart verður við skort á árvekni skal viðeigandi gagnráðstöfunum beitt. Ef óvænt þreyta gerir vart við sig má nota skammtaða hvíld sem flugstjóri skipuleggur ef vinnuálag heimilar það. Skömmtuð hvíld, sem kemur til á þennan hátt, má aldrei teljast hluti af hvíldartíma þegar takmarkanir á flugtíma eru reiknaðar eða notaðar til að réttlæta flugvakt.
- b) Öryggis- og þjónustuliðar. Á öllum þilföllum flugvélarinnar, þar sem farþegar eru, skulu öryggis- og þjónustuliðar sitja í vinnureit sínum á varasömustu stigum flugsins.

*OPS 1.315***Búnaður til neyðarrýmingar**

Flugrekandi skal setja verklagsreglur til að tryggja að búnaður til neyðarrýmingar, sem opnast sjálfkrafa, sé undirbúinn fyrir notkun þegar það er óhætt og því verður við komið áður en ekið er af stað og fyrir flugtak og landingu.

*OPS 1.320***Sæti, öryggisbelti og öryggistyggi**

- a) Flugverjar
  - 1) Í flugtaki og landingu svo og ávallt þegar flugstjóri telur þess þörf í öryggisskyni skulu allir flugverjar vera tryggilega spenntir með öllum öryggisbeltum og öryggistygjum sem fyrir hendi eru.
  - 2) Á öðrum stigum flugsins skulu allir flugliðar í stjórnklefa hafa sætisólar spenntar þegar þeir eru í vinnureit sínum.

b) Farþegar

- 1) Fyrir flugtak og landingu, í akstri svo og ávallt þegar þess er talin þörf í öryggisskyni skal flugstjórinn sjá til þess að allir farþegar um borð séu tryggilega spenntir í sæti sínu eða legurúmi, með öryggisbeltum eða öryggistygjum þar sem þau eru fyrir hendi.
- 2) Flugrekandi skal mæla svo fyrir og flugstjórinn skal sjá til þess að aldrei sé leyft að fleiri en einn sé um sama flugvélsæti nema í tilteknum sætum þar sem saman sitja einn fullorðinn og ungbarn sem er vandlega fest niður með viðbótarlykkjubelti eða annars konar festibúnaði.

*OPS 1.325***Öryggi í farþegarými og eldhúsum**

- a) Flugrekandi skal setja verklagsreglur til að tryggja að áður en ekið er af stað og fyrir flugtak og landingu séu útgangar og neyðarútgönguleiðir hvergi tepptar.
- b) Flugstjórinn skal sjá til þess að fyrir flugtak og landingu og ávallt þegar það telst nauðsynlegt í öryggisskyni sé allur búnaður og farangur tryggilega festur.

*OPS 1.330***Aðgengi að neyðarbúnaði**

Flugstjórinn skal sjá til þess að viðeigandi neyðarbúnaður sé ávallt aðgengilegur fyrirvaralaust.

*OPS 1.335***Reykingar um borð**

- a) Flugstjórinn skal sjá til þess að um borð sé engum leyft að reykja:
  - 1) þegar það telst nauðsynlegt í öryggisskyni,
  - 2) þegar flugvélin er á jörðu niðri, nema það sé sérstaklega leyft í samræmi við verklagsreglur sem skilgreindar eru í flugrekstrarhandbókinni,
  - 3) utan þeirra svæða sem ætluð eru til reykkinga, s.s. á göngum og inni á snyrtingum,
  - 4) í vörurými og/eða á öðrum stöðum þar sem er farmur sem er ekki geymdur í eldþolnum gámum eða ekki er breitt yfir með eldþolnum segldúk og
  - 5) í þeim hlutum farþegarýmisins þar sem súrefnisgjöf fer fram.

*OPS 1.340***Veðurskilyrði**

- a) Þegar flogið er samkvæmt blindflugsreglum skal flugstjóri hvorki:
  - 1) hefja flugtak né
  - 2) halda lengra en að þeim stað þáðan sem endurskoðuð flugáætlun gildir, hafi áætlun verið breytt á flugi nema upplýsingar liggi fyrir um að væntanlega verði veðurskilyrði á ákvörðunarstað og/eða tilskildum varaflugvöllum, sem mælt er fyrir um í OPS 1.295, jafngóð eða betri en áætlunarlágmörk sem mælt er fyrir um í OPS 1.297.
- b) Þegar flogið er samkvæmt blindflugsreglum skal flugstjóri ekki halda lengra en:
  - 1) að ákvörðunarpunkti (DP) þegar hann flýgur samkvæmt verklagsreglum um ákvörðunarpunkt eða
  - 2) leiðarskilum þegar hann flýgur samkvæmt verklagsreglum um leiðarskil nema upplýsingar liggi fyrir um að væntanlega verði veðurskilyrði á ákvörðunarstað og/eða tilskildum varaflugvelli/-flugvöllum, sem kveðið er á um í OPS 1.295, jafngóð eða betri en gildandi flugvallarlágmörk sem kveðið er á um í OPS 1.225.

- c) Þegar flogið er samkvæmt blindflugsreglum skal flugstjóri ekki halda áfram til fyrirhugaðs ákvörðunarflugvallar nema nýjustu, tiltækar upplýsingar gefi til kynna að á áætluðum komutíma verði veðurskilyrði á ákvörðunarstað, eða a.m.k. á einum varaflugvelli ákvörðunarstaðar, jafngóð eða betri en gildandi flugvallarlágmörk.
- d) Þegar flogið er samkvæmt sjónflugsreglum (VFR) skal flugstjóri ekki hefja flugtak nema síðustu, fáanlegar veðurlýsingar eða sambland af veðurlýsingum og spám bendi til þess að veðurskilyrði á leiðinni, eða á þeim hluta leiðarinnar og á þeim tíma, sem fyrirhugað er að fljúga samkvæmt sjónflugsreglum, séu þannig að hægt sé að fljúga samkvæmt þeim reglum.

OPS 1.345

Ísing og önnur aðskotaefni — verklagsreglur á jörðu niðri

- a) Flugrekandi skal setja verklagsreglur um hvenær ísingarvarnir og afísing á jörðu niðri og tilheyrandi skoðun á flugvélinni eru nauðsynlegar.
- b) Flugstjóri skal ekki hefja flugtak nema allt ytra borð flugvélarinnar sé laust við öll aðskotaefni sem gætu haft slæm áhrif á eða dregið úr afkastagetu og/eða stjórnhæfi flugvélarinnar nema eins og leyfilegt er samkvæmt flughandbók hennar.

OPS 1.346

Ísing og önnur aðskotaefni — verklagsreglur á flugi

- a) Flugrekandi skal setja verklagsreglur um flug í ísingu eða ef búast má við ísingu.
- b) Flugstjóri skal hvorki leggja upp í flug né visvitandi fljúga inn í veðurskilyrði þar sem vitað er um ísingu eða búast má við henni nema flugvélin hafi skirteini og tækjabúnað til flugs við slík skilyrði.

OPS 1.350

Eldsneytis- og olíubirgðir

Flugstjóri skal ekki leggja upp í flug nema hann hafi gengið úr skugga um að á flugvélinni sé eldsneyti og olía sem ætla má að nægi a.m.k. til að ljúka fluginu örugglega, að teknu tilliti til þeirra flugskilyrða sem búist er við.

OPS 1.355

Flugtaksskilyrði

Áður en flugstjóri hefur flugtak skal hann ganga úr skugga um að samkvæmt þeim upplýsingum, sem honum eru tiltækar, eigi veður á flugvellinum og ástand flugbrautarinnar, sem fyrirhugað er að nota, ekki að spilla öryggi í flugtaki og brottflugi.

OPS 1.360

Flugtakslágmörk

Áður en flugstjóri hefur flugtak skal hann ganga úr skugga um að flugbrautarskyggni eða skyggni í flugtaksátt flugvélarinnar sé jafngott eða betra en gildandi lágmark.

OPS 1.365

Lágmarksflughæðir

Flugstjórinn, eða sá flugmaður sem hefur verið falin stjórn flugsins, skal ekki fljúga undir tilteknum lágmarksflughæðum nema þegar nauðsynlegt er við flugtak eða landingu.

*OPS 1.370***Hermt eftir óeðlilegum aðstæðum á flugi**

Flugrekandi skal setja verklagsreglur til að tryggja að í flutningaflugi sé ekki hermt eftir óeðlilegum aðstæðum eða neyðarástandi, sem gerir það að verkum að nota þarf að hluta eða að öllu leyti verklagsreglur fyrir slíkar aðstæður, né heldur hermt eftir blindflugsskilyrðum (IMC) með gerviblindflugi.

*OPS 1.375***Eftirlit og stjórnun eldsneytisnotkunar á flugi**

(Sjá 1. viðbæti við OPS 1.375)

- a) Flugrekandi skal setja verklagsreglur til að tryggja að eftirlit sé haft með eldsneytisbirgðum á flugi og að notkun eldsneytis sé stjórnað.
- b) Flugstjóri skal sjá til þess að birgðir nothæfs eldsneytis á flugi séu ekki minni en svo að þær endist til flugvallar þar sem lenda má örugglega, en þó sé neyðareldsneytið ónotað.
- c) Flugstjóri skal lýsa yfir neyðarástandi ef reiknað magn af nothæfu eldsneyti við landingu er minna en neyðareldsneytið.

OPS 1.380

Hér á að vera eyða

*OPS 1.385***Notkun viðbótarsúrefnis**

Flugstjóri skal sjá til þess að flugliðar, sem hafa með höndum störf sem lúta að öruggri starfrækslu flugvélarinnar í flugi, noti ávallt viðbótarsúrefni þegar innþrýstingshæð samsvarar meira en 10 000 feta hæð lengur en í 30 mínútur og ávallt þegar hún samsvarar meira en 13 000 fetum.

*OPS 1.390***Geimgeislun**

- a) Flugrekandi skal taka tillit til váhrifa vegna geimgeislunar sem flugverjar á flugvakt (og við flutning á flugverjum) verða fyrir á flugi og skal hann gera viðeigandi ráðstafanir vegna þeirra í áhöfninni sem geta orðið fyrir váhrifum sem nema meira en 1 mSv á ári,
  - 1) meta hversu miklum váhrifum þeir verða fyrir,
  - 2) taka tillit til mats á váhrifum þegar vinnuáætlanir eru skipulagðar með það fyrir augum að minnka geislunarmagn hjá þeim flugverjum sem hafa orðið fyrir miklum váhrifum,
  - 3) upplýsa hlutaðeigandi flugverja um þá hættu sem heilsu þeirra stafar af starfi þeirra,
  - 4) sjá til þess að vinnuáætlanir kvenkyns flugverja, þegar þær hafa tilkynnt flugrekanda að þær eru barnshafandi, séu þannig að jafngildisgeislaþætt, sem fósturið verður fyrir, sé eins lítið og hugsast getur og í öllum tilvikum tryggja að magnið verði ekki meiri en 1 mSv það sem eftir er af meðgöngunni,
  - 5) sjá til þess að einstakar skýrslur séu haldnar fyrir þá flugverja sem geta orðið fyrir miklum váhrifum; Þessi váhrif skulu tilkynnt einstaklingnum árlega og einnig þegar hann hættir störfum hjá flugrekandanum.
- b) 1) Flugrekandi skal ekki starfrækja flugvél fyrir ofan 15 000 metra hæð (49 000 fet) nema búnaðurinn, sem skilgreindur er OPS 1.680, sé nothæfur, eða að farið sé að verklagsreglunni sem kveðið er á um í OPS 1.680.
- 2) Flugstjórinn, eða sá flugmaður sem hefur verið falin stjórn flugsins, skal lækka flugið strax og unnt er ef farið er yfir viðmiðunarmörk þess styrkleika geimgeislunar sem tilgreind eru í flugrekstrarhandbókinni.

OPS 1.395

Viðvörðun um nálægð við jörð

Ef flugliði eða jarðvarakerfi greinir óvænta nálægð við jörð skal flugstjórinn, eða sá flugmaður sem hefur verið falin stjórn flugsins, tafarlaust bregðast við og gera ráðstafanir til að færa flugið aftur í öruggt horf.

OPS 1.398

Notkun árekstrarvarakerfis flugvélar (ACAS)

Flugrekandi skal setja verklagsreglur til að tryggja:

- a) að þegar árekstrarvarakerfi er uppsett og nothæft skuli það notað á flugi í tilteknum starfshætti sem gerir kleift að framkalla ráðleggingar (RA) nema það sé ekki viðeigandi við aðstæður á þeim tíma,
- b) Að ef árekstrarvarakerfi greinir óleyfilega nálægð við annað loftfar (RA) skuli flugstjórinn, eða sá flugmaður sem hefur verið falin stjórn flugsins, tafarlaust bregðast við og gera ráðstafanir til að tryggja örugga fjarlægð nema komið hafi verið auga á loftfarið og ákvarðað að frá því stafi ekki hættu.

OPS 1.400

Aðflugs- og landingarskilyrði

Áður en flugstjórinn hefur aðflug til landingar skal hann ganga úr skugga um að samkvæmt þeim upplýsingum sem honum eru tiltækar sé veður á flugvellinum og ástand flugbrautarinnar, sem fyrirhugað er að nota, með þeim hætti að hvorugt eigi að spilla öryggi í aðflugi, landingu eða fráflugi, með hliðsjón af upplýsingum um afkastagetu í flugrekstrarhandbók.

OPS 1.405

Byrjun og framhald á aðflugi

- a) Flugstjórinn, eða sá flugmaður sem hefur verið falin stjórn flugsins, getur hafið blindaðflug óháð því hvaða flugbrautarskyggni/skyggni hefur verið tilkynnt en hann má ekki fara lengra í aðfluginu en að ytri markvita eða sambærilegum stað ef tilkynnt flugbrautarskyggni/skyggni er undir gildandi lágmarkum.
- b) Ef upplýsingar um flugbrautarskyggni eru ekki tiltækar má reikna út flugbrautarskyggni með því að umreikna tilkynnt skyggni skv. h-lið 1. viðbætur við OPS 1.430.
- c) Fari tilkynnt flugbrautarskyggni/skyggni niður fyrir gildandi lágmark eftir að farið hefur verið fram hjá ytri markvitanum eða sambærilegri stöðu, skv. a-lið hér að framan, má halda áfram aðflugi í ákvörðunarflughæð/ákvörðunarhæð (DA/H) eða lágmarkslækkunarflughæð/lágmarkslækkunarhæð (MDA/H).
- d) Þar sem enginn ytri markviti er eða sambærileg staða skal flugstjórinn, eða sá flugmaður sem hefur verið falin stjórn flugsins, ákveða hvort hann heldur áfram eða hættir við aðflug áður en hann er kominn niður fyrir 1000 fet yfir flugvellinum á lokakafla blindaðflugs. Ef lágmarkslækkunarflughæð/lágmarkslækkunarhæð er 1000 fetum eða meira fyrir ofan flugvöllinn skal flugrekandi ákvarða hæð fyrir hverja aðflugsaðferð, sem aðflugi skal ekki haldið áfram niður fyrir, ef flugbrautarskyggni/skyggni er minna en gildandi lágmark.
- e) Flugmaður má halda aðflugi áfram niður fyrir ákvörðunarflughæð/ákvörðunarhæð eða lágmarkslækkunarflughæð/lágmarkslækkunarhæð og lenda, svo fremi tilskilin kennileiti séu sýnileg í ákvörðunarflughæð/ákvörðunarhæð eða lágmarkslækkunarflughæð/lágmarkslækkunarhæð og haldist sýnileg.
- f) Flugbrautarskyggni á snertisvæði er alltaf ráðandi. Ef flugbrautarskyggni á miðjupunkti og við stöðvunarenda hefur verið tilkynnt, og það er viðeigandi, er það líka ráðandi. Lágmarksgildi flugbrautarskyggnis á miðjupunkti er 125 m eða það flugbrautarskyggni sem krafist er á snertisvæði, ef það er minna, og 75 m á stöðvunarsvæði. Fyrir flugvélar, sem búnar eru leiðbeiningar- eða stýringarkerfi fyrir landingarbrun, er lágmarksgildi flugbrautarskyggnis á miðjupunkti 75 m.

Athts.: „viðeigandi“ merkir í þessu samhengi þann hluta flugbrautarinnar sem notaður er á háhraðastigi landingarinnar niður að u.þ.b. 60 hnúta hraða.

OPS 1.410

Verklagsreglur í flugi — hæð yfir þröskuldi

Flugrekandi skal setja verklagsreglur sem ætlað er að tryggja að flugvél í nákvæmnisaðflugi fari yfir þröskuld með nægilegu öryggisbili og flugvélin sé þá í landingarham og -horfi.

OPS 1.415

Leiðarflugbók

Flugstjóri skal sjá til þess að færð sé leiðarflugbók.

OPS 1.420

Skýrslugjöf vegna atvika

a) Orðskýringar

- 1) Flugatvik: atvik, annað en slys, sem tengist starfrækslu loftfars og sem hefur eða getur haft áhrif á öryggi starfrækslunnar.
- 2) Alvarlegt flugatvik: flugatvik sem verður við aðstæður sem benda til þess að það hafi legið við slysi.
- 3) Slys: atvik sem gerist í tengslum við starfrækslu loftfars frá því að einhver fer um borð í loftfarið í þeim tilgangi að fljúga með því og þar til allir eru farnir frá borði þar sem:
  - i) maður lætur lífið eða slasast vegna þess:
    - A) að hann var um borð í loftfarinu,
    - B) að hann var í beinni snertingu við einhvern hluta loftfarsins, þar á meðal hluta sem hafa losnað frá loftfarinu eða
    - C) að hann varð fyrir útblæstri þotuhreyfils, nema þegar meiðslin eiga sér eðlilegar orsakir, eru af völdum mannsins sjálfs eða annarra eða þegar meiðsl verða á laumufarþegum sem leynast utan svæðis sem farþegar og áhöfn hafa venjulega aðgang að eða
  - ii) loftfarið verður fyrir skemmdum eða bilun eða brestur verður í burðarvirki sem hefur veruleg áhrif á styrkleika þess, afkastagetu eða flugeiginleika, og myndi að öllu jöfnu krefjast mikillar viðgerðar eða þess að skipt væri um viðkomandi íhlut, nema um sé að ræða hreyfilbilun eða skemmd, sem takmarkast við hreyfil, hlífir hans eða fylgibúnað, eða um er að ræða skemmdir sem takmarkast við loftskrúfur, vængenda, loftnet, hjólbarða, hemla, vindhlífir, smáðældir eða göt á ytra byrði loftfarsins eða
  - iii) loftfarsins er saknað eða engin leið er að komast að því.

b) Skýrsla vegna flugátvika. Flugrekandi skal setja verklagsreglur um skýrslugjöf vegna flugátvika sem taka mið af þeirri ábyrgð sem lýst er hér á eftir og aðstæðunum sem lýst er í d-lið.

- 1) Í b-lið OPS 1.085 er tilgreind ábyrgð flugverja á að gefa skýrslu um flugatvik sem stofna eða gætu stofnað öryggi starfrækslunnar í hættu.
- 2) Flugrekandi eða flugstjóri flugvélar skal senda flugmálayfirvöldum skýrslu um hvert það flugatvik sem hefur eða gæti stofnað öryggi starfrækslunnar í hættu.
- 3) Skýrslurnar skulu sendar áður en 72 klukkustundir eru liðnar frá því að flugatvikið átti sér stað nema sérstakar aðstæður komi í veg fyrir það.
- 4) Flugstjóri skal sjá til þess að allar tæknibilanir, sem vitað er um eða grunur leikur á að séu til staðar, svo og frávik út fyrir tæknileg mörk, sem komu fram á meðan hann bar ábyrgð á stjórn flugsins, séu skráðar í tækniflugbók loftfarsins. Ef annmarki eða frávik út fyrir tæknileg mörk hefur eða gæti stofnað öryggi starfrækslunnar í hættu verður flugstjórinn að auki að gefa skýrslu til flugmálayfirvalda í samræmi við 2. lið b-liðar.
- 5) Í þeim tilvikum þegar skýrslur eru gefnar um flugatvik í samræmi við 1., 2. og 3. lið. b-liðar, sem verða vegna eða tengjast bilun, ólagi eða galla í flugvélinni, búnaði hennar eða þjónustubúnaði á jörðu niðri eða sem valda eða gætu valdið óæskilegum áhrifum á áframhaldandi lofthæfi flugvélarinnar verður flugrekandi einnig að gefa upplýsingar til fyrirtækisins, sem ber ábyrgð á hönnuninni, eða birgisins eða, ef við á, fyrirtækisins, sem ber ábyrgð á áframhaldandi lofthæfi, á sama tíma og skýrsla er afhent flugmálayfirvöldum.

c) Skýrslugjöf um slys og alvarleg flugatvik

Flugrekandi skal setja verklagsreglur um skýrslugjöf vegna slysa og alvarlegra flugatvika sem taka mið af þeirri ábyrgð, sem lýst er hér á eftir, og aðstæðunum sem lýst er í d-lið.

- 1) Flugstjóri skal tilkynna flugrekanda um slys eða alvarleg flugatvik sem eiga sér stað meðan hann ber ábyrgð á fluginu. Í þeim tilvikum, sem flugstjórinn er ófær um að gefa slíka tilkynningu, skal annar flugverji, sem er fær um það, sjá um tilkynninguna, að teknu tilliti til þess í hvaða röð flugverjar taka við stjórn flugvélarinnar eins og flugrekandi tilgreinir.
- 2) Flugrekandi skal sjá til þess að flugmálafirvöldum í ríki flugrekanda, viðkomandi flugmálafirvöldum, sem næst eru (ef það eru ekki flugmálafirvöldin í ríki flugrekandans), og öðrum stofnunum, sem ríki flugrekandans krefst að látnu séu vita, sé tilkynnt eins fljótt og auðið er um slys eða alvarleg flugatvik og, aðeins þegar um er að ræða slys, a.m.k. áður en flugvélin er hreyfð nema sérstakar aðstæður komi í veg fyrir það.
- 3) Flugrekandi eða flugstjóri flugvélar skal senda flugmálafirvöldum í ríki flugrekanda skýrslu um hvert það slys eða alvarlegt flugatvik sem verður innan 72 klukkustunda.

d) Sérstakar skýrslur

Atvikum, sem nota verður sérstakar tilkynningar- og skýrslugjafaraðferðir fyrir, er lýst hér á eftir.

- 1) Flugumferðaratvik Flugstjóri skal án tafar tilkynna viðeigandi flugumferðarþjónustudeild um flugatvik og að hann muni gefa skýrslu um flugumferðaratvikið eftir að fluginu lýkur hvenær sem loftfar á flugi hefur verið stefnt í hættu þar sem:

- i) við árekstri lá við annað flugtæki af einhverju tagi eða
- ii) flugumferðarstjórn var ábótavant eða flugumferðarþjónusta eða flugliðar fylgdu ekki gildandi verklagsreglum,
- iii) bilun varð í starfsstöð flugumferðarþjónustu.

Að auki skal flugstjóri tilkynna flugmálafirvöldum um flugatvikið.

- 2) Ráðleggingar frá árekstrarvarakerfi. Flugstjóri skal tilkynna viðeigandi flugumferðarþjónustudeild og gefa árekstrarvaraskýrslu til flugmálafirvalda þegar loftfar á flugi hefur breytt flugi sínu vegna ráðleggingar frá árekstrarvarakerfi.
- 3) Hætta af fuglum og árekstri við þá:

- i) Flugstjóri skal ávallt tilkynna það þegar í stað til næstu flugumferðarþjónustudeildar þegar hætta kann að stafa af fuglum.
- ii) Ef flugstjóri veit að árekstur við fugl hefur átt sér stað skal hann gefa skriflega skýrslu um árekstur við fugl til flugmálafirvalda eftir landingu þegar loftfar, sem hann ber ábyrgð á, verður fyrir árekstri við fugl sem leiðir til umtalsverðra skemmda á loftfarinu eða taps eða bilunar á nauðsynlegum búnaði. Ef í ljós kemur að árekstur við fugl hefur átt sér stað þegar flugstjórinn er ekki tiltækur ber flugrekandi ábyrgð á því að gefa skýrsluna.

- 4) Neyðartilvik í flugi með hættulegan varning um borð. Ef skapast neyðarástand á flugi skal flugstjórinn, ef aðstæður leyfa, tilkynna til viðkomandi deildar flugumferðarþjónustu ef hættulegur varningur er um borð. Ef atvikið er tengt flutningi á hættulegum varningi skal flugstjóri, eftir að flugvél er lent, einnig fara að kröfum um skýrslugerð sem tilgreindar eru í OPS 1.1225.

- 5) Ólögmat afskipti. Þegar ólögmat afskipti hafa átt sér stað um borð í loftfari skal flugstjórinn eða flugrekandinn, ef flugstjórinn er fjarverandi, senda, eins fljótt og unnt er, þar til bæru yfirvaldi á staðnum og flugmálafirvöldum í ríki flugrekandans skýrslu um atburðinn (sjá einnig OPS 1.1245).

- 6) Aðstæður sem hugsanlega eru hættulegar. Flugstjóri skal tilkynna viðeigandi flugumferðarþjónustudeild, eins fljótt og unnt er, þegar aðstæður, sem hugsanlega eru hættulegar, koma upp á flugi eins og ólag á búnaði á jörðu niðri eða flugleiðsögubúnaði, veðurfyrirbæri eða gosöskuský.

OPS 1.425

Frátekið til notkunar síðar

1. viðbætur við OPS 1.270

Frágangur á farangri og farmi

Í verklagsreglum, sem flugrekandi setur til að tryggja að gengið sé frá handfarangri og farmi á viðunandi og öruggan hátt, skal tekið mið af eftirfarandi atriðum:

- 1) hluti, sem teknir eru inn í farþegarýmið, má einungis geyma þar sem hægt er að skorða þá,
- 2) ekki má fara yfir massamörk sem tilgreind eru á skiltum sem eru á eða við hliðina á geymslurými,
- 3) ekki má nota geymslurými undir sæti nema sætið sé búið festistöng og ummál farangursins leyfi að stöngin skorði hann,
- 4) ekki má geyma hluti á snyrtingum eða upp við þverpil, sem hindrar ekki tilfærslu fram, til hliðar eða upp á við, og á þverpilinu skal vera skilti þar sem er tilgreindur sá hámarksmassi sem þar má geyma,
- 5) farangur og farmur, sem er settur í lokaðar hirslur, má ekki vera stærri en svo að unnt sé að loka hirslunum tryggilega,
- 6) ekki má koma farangri og farmi þannig fyrir að það hindri aðgang að neyðarbúnaði og
- 7) fyrir flugtak og landingu og í hvert sinn sem kveikt er á skiltunum „Spennið beltin“, eða svo mælt fyrir á annan hátt, skal litið eftir því að gengið hafi verið frá farangri þar sem hann hindrar ekki rýmingu loftfarsins eða veldur skaða með því að falla niður (eða hreyfast til á annan hátt) eftir því á hvaða stigi flugið er.

1. viðbætur við OPS 1.305

Taka eða losun eldsneytis á meðan farþegar fara um borð, eru um borð eða fara frá borði

Flugrekandi skal setja verklagsreglur um það þegar eldsneyti er tekið/losað af flugvél á meðan farþegar fara um borð, eru um borð eða fara frá borði og tryggja að eftirfarandi varúðarráðstafanir séu gerðar:

- 1) þegar eldsneyti er tekið/losað af flugvél á meðan farþegar eru um borð þarf einn þjálfður maður að vera til taks á tilteknum stað; sá hinn sami þarf að vera fær um að beita verklagsreglum í neyðartilvikum, að því er varðar eldvarnir og slökkvistörf, og sjá um fjarskipti og hefja og stjórna rýmingu flugvélarinnar.
- 2) fjarskiptum skal komið á og þau vera möguleg yfir talkerfi flugverja flugvélarinnar eða annan heppilegan búnað á milli starfsmanna á jörðu niðri, sem umsjón hafa með eldsneytistökuinni, og hæfs starfsfólks um borð í flugvélinni,
- 3) áhöfn, starfsfólk og farþegar skulu fá viðvörðun um að eldsneyti verði tekið/losað,
- 4) slökkt skal vera á skiltunum „Spennið beltin“,
- 5) kveikt skal vera á skiltunum „Reykingar bannaðar“ og einnig á ljósum inni í flugvélinni til þess að neyðarútgangar sjáist,
- 6) farþegar skulu fá fyrirmæli um að hafa beltin ekki spennt og reykja ekki,
- 7) nógu fjölmennt hæft starfsfólk skal vera um borð og undir það búið að hefja neyðarrýmingu samstundis,
- 8) ef vart verður við eldsneytisgufur inni í flugvélinni eða ef önnur hætta skapast á meðan eldsneyti er tekið eða losað skal því samstundis hætt,
- 9) svæðum á jörðu niðri, undir neyðarútgöngum og þar sem neyðarrennur opnast, skal haldið auðum og
- 10) ráðstafanir skulu gerðar til að skjót og örugg rýming flugvélarinnar sé möguleg.

1. viðbætur við OPS 1.375

Eftirlit og stjórnun eldsneytisnotkunar á flugi

- a) Fylgst með eldsneytisbirgðum á flugi
- 1) Flugstjóri skal sjá til þess að fylgst sé með eldsneytisbirgðum með reglubundnu millibili meðan á flugi stendur. Það sem eftir er af eldsneyti skal skráð og metið til þess:
    - i) að bera saman raunverulega og áætlaða eldsneytiseyðslu,
    - ii) að kanna hvort eldsneytið, sem eftir er, nægi til að komast á leiðarenda og
    - iii) að áætla hversu mikið eldsneyti verði eftir við komuna til ákvörðunarstaðar.
  - 2) Skrá verður viðkomandi eldsneytistölur.
- b) Eftirlit og stjórnun eldsneytisnotkunar á flugi.
- 1) Ef athugun á eldsneytisbirgðum á flugi sýnir að við komu á ákvörðunarstað verði reiknað magn af eldsneytisforða minna en tilskilið eldsneyti til varaflugvallar, ásamt neyðareldsneyti, skal flugstjórinn taka með í reikninginn umferð og ríkjandi aðstæður á ákvörðunarstað, á breyttri leið til varaflugvallar, svo og á varaflugvelli ákvörðunarstaðar, þegar hann ákveður hvort hann eigi að halda áfram til ákvörðunarstaðar eða víkja af leið til þess að geta lent með a.m.k. neyðareldsneytið ónotað.
  - 2) Á flugi til afskekktar flugvallar: skal ákvarða ystu mögulegu vendlímörk á flugleið til tiltæks varaflugvallar á flugleið. Áður en að þessum mörkum er komið skal flugstjórinn meta eldsneytið, sem búið er við að verði eftir yfir afskekktu flugvöllinum, veðurskilyrði og umferð og ríkjandi aðstæður á afskekktu flugvöllinum og flugvöllum á flugleið áður en ákveðið er hvort halda skal áfram til afskekktar flugvallarins eða víkja af leið til flugvallar á flugleið.

E-KAFLI

STARFRÆKSLA Í SKERTU SKYGGNI

OPS 1.430

Flugvallarlágmörk — almenn ákvæði

(Sjá 1. viðbæti við OPS 1.430)

- a) Flugrekandi skal ákvarða flugvallarlágmörk, sem eru ekki lægri en þau sem gefin eru upp í 1. viðbæti, fyrir hvern flugvöll sem hann hyggst nota. Flugmálayfirvöld verða að geta fallist á þá aðferð sem notuð er. Lágmörkin skulu aldrei vera undir þeim lágmörkum sem flugmálayfirvöld þess ríkis, þar sem flugvöllurinn er, kunna að setja fyrir slíka flugvelli nema þau hafi verið samþykkt sérstaklega af því ríki.

Athts.: Í liðnum hér að framan er ekki lagt bann við að reikna út á flugi flugvallarlágmörk varaflugvallar, sem er ekki á áætlun, svo fremi að notuð sé viðurkennd aðferð.

- b) Þegar flugrekandi ákveður flugvallarlágmörk fyrir tiltekið flug skal hann taka fullt tillit til eftirfarandi atriða:
- 1) tegundar, afkastagetu flugvélarinnar og stjórnunareiginleika hennar,
  - 2) samsetningar flugáhafnar, hæfni hennar og reynslu,
  - 3) stærðar og eiginleika flugbrautanna sem kunna að verða valdar til notkunar,
  - 4) afkastagetu sjónrænna leiðsögutækja og annarra leiðsögutækja á jörðu niðri og að þau séu tiltæk og viðunandi,
  - 5) tækjabúnaðar, sem tiltækur er í flugvélinni, til nota við flugleiðsögu og/eða til að stjórna flugslóð, eftir því sem við á, í flugtaki, aðflugi, sléttingu, lendingu, landingarbruni og fráflugi,
  - 6) hindrana á aðflugs-, fráflugs- og fráklífursvæðum, svo hægt sé að taka tillit til þeirra varðandi verklagsreglur í viðlögum, og nauðsynlegra fjarlægða frá þeim hindrunum,
  - 7) lágmærksflughæðar/lágmærkshæðar yfir hindrun í blindaðflugi og
  - 8) möguleika á því að ákvarða og tilkynna um veðurskilyrði.
- c) Flokka flugvéla, sem um getur í þessum kafla, verður að ákvarða í samræmi við aðferðina sem lýst er í 2. viðbæti við c-lið OPS 1.430.

OPS 1.435

Orðskýringar

Í þessum kafla er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- 1) Hringaðflug. Aðflug loftfars sem flýgur síðasta hluta blindaðflugs í sjónaðflugi til þess að komast á rétta stefnu til landingar á braut sem liggur ekki vel við beinu aðflugi.
- 2) Verklag í lélegu skyggni (LVP). Verklagsreglur á flugvöllum sem miða að því að tryggja öryggi í aðflugi skv. II. og III. flokki (CAT II - III) og við flugtak í lélegu skyggni.
- 3) Flugtak í lélegu skyggni (LVTO). Flugtak í minna en 400 m flugbrautarskyggni.
- 4) Stýrakerfi. Kerfi með sjálfvirkir landingarkerfi og/eða landingarkerfi með blandaðri tækni.
- 5) Bilunarhlutlaus stýrakerfi. Stýrakerfi telst bilunarhlutlaus verði ekki veruleg breyting á stillingu stýra eða frávik frá flugslóð eða flughorfi ef bilun verður, en landingu er ekki lokið sjálfvirkir. Ef sjálfstýring er bilunarhlutlaus tekur flugmaður við stjórn flugvélarinnar eftir að bilun verður.
- 6) Bilunarstarfhæft stýrakerfi. Stýrakerfi telst bilunarstarfhæft ef unnt er að ljúka aðflugi, sléttingu og landingu sjálfvirkir ef bilun verður undir viðbúnaðarhæð. Verði bilun starfar sjálflendingarkerfið eins og bilunarhlutlaus kerfi.
- 7) Bilunarstarfhæft landingarkerfi með blandaðri tækni. Kerfi þar sem aðalkerfið er bilunarhlutlaus sjálflendingarkerfi með undirkerfi sem er sjálfstætt leiðsögukerfi og gerir flugmanninum kleift að ljúka landingu handvirkir ef aðalkerfið bilar.

Aths.: Dæmigert sjálfstætt undirleiðsögukerfi er yfirleitt samsett úr vaktaðri framrúðuskjámynd sem veitir leiðsögu, venjulega í formi skipanaupplýsinga, en einnig getur verið um að ræða upplýsingar um stöðu (eða frávik).

- 8) Sjónaðflug. Aðflug þar sem blindaðflugi eða hluta af því er ekki lokið samkvæmt verklagsreglum og aðflug er flogið með hliðsjón af kennileitum á landsvæði.

OPS 1.440

Starfræksla í lélegu skyggni — almennar reglur

(Sjá 1. viðbæti við OPS 1.440)

- a) Flugrekandi skal ekki starfrækja flugvélar skv. II. eða III. flokki nema að uppfylltum eftirfarandi skilyrðum:
  - 1) hver flugvél skal hafa skirteini sem leyfir starfrækslu í minna en 200 feta ákvörðunarhæð eða án ákvörðunarhæðar og skal hún búin tækjum í samræmi við ákvæði í reglum CS-AWO um starfrækslu í skertu skyggni eða jafngild ákvæði sem flugmálayfirvöld hafa samþykkt,
  - 2) koma skal á hentugu kerfi til að skrá heppnað eða misheppnað aðflug og/eða sjálflendingu og því viðhaldið til að vakta heildaröryggi starfrækslunnar,
  - 3) viðkomandi starfræksla skal vera samþykkt af flugmálayfirvöldum,
  - 4) í flugáhöfn skulu vera a.m.k. 2 flugmenn og
  - 5) ákvörðunarhæð skal mæld með ratsjánhæðarmæli.
- b) Flugrekandi skal ekki starfrækja flugvélar í flugtaki í lélegu skyggni þegar flugbrautarskyggni er undir 150 m (fyrir flugvélar í A-, B- og C-flokki) eða undir 200 m (fyrir flugvélar í D-flokki) nema með samþykki flugmálayfirvalda.

OPS 1.445

Starfræksla í lélegu skyggni — flugvellir

- a) Flugrekandi skal því aðeins nota flugvöll til starfrækslu skv. II. eða III. flokki að ríkið, þar sem flugvöllurinn er, hafi samþykkt slíkt á flugvellinum.
- b) Flugrekandi skal ganga úr skugga um að settar hafi verið reglur um verklag í lélegu skyggni og að þeim sé beitt á flugvöllum þar sem starfræksla í lélegu skyggni á að fara fram.

*OPS 1.450***Starfræksla í lélegu skyggni — þjálfun og réttindi**

(Sjá 1. viðbæti við OPS 1.450)

Áður en flugrekandi starfrækir flugvél í flugtaki í lélegu skyggni eða fyrir starfrækslu skv. II. og III. flokki (CAT II- III) skal hann sjá til þess:

- 1) að hver flugliði:
  - i) hafi lokið þjálfun og prófum, sem mælt er fyrir um í 1. viðbæti, þ.m.t. þjálfun í flughermi, til að starfrækja flugvél í lágmarksgildum flugbrautarskyggnis og ákvörðunarhæðar sem svara til leyfis flugrekanda til starfrækslu skv. II./III. flokki og
  - ii) hafi réttindi í samræmi við 1. viðbæti,
- 2) að þjálfun og próf fari fram í samræmi við ítarlega námsskrá sem flugmálayfirvöld hafa samþykkt og kemur fram í flugrekstrarhandbókinni; þessi þjálfun kemur til viðbótar þjálfuninni, sem mælt er fyrir um í N-kafla og
- 3) að réttindi flugliða séu sérstaklega miðuð við starfrækslu og tegund flugvélar.

*OPS 1.455***Starfræksla í lélegu skyggni — verklagsreglur**

(Sjá 1. viðbæti við OPS 1.455)

- a) Flugrekandi skal setja verklagsreglur og gefa út leiðbeiningar til nota við flugtak í lélegu skyggni og starfrækslu skv. II. og III. flokki. Verklagsreglurnar skulu vera í flugrekstrarhandbókinni og ná til starfa flugliða við akstur loftfars, flugtaks, aðflug, sléttingu, lendingu, landingarbrun og fráflug, eftir því sem við á.
- b) Flugstjóri skal ganga úr skugga um:
  - 1) að ástand sýnilegs leiðsögubúnaðar og annars búnaðar sé nógu gott áður en hann hefur flugtak eða aðflug skv. II. eða III. flokki í lélegu skyggni,
  - 2) að viðeigandi reglur um verklag í lélegu skyggni séu í gildi, samkvæmt upplýsingum frá flugumferðarþjónustu, áður en hann hefur flugtak eða aðflug skv. II. eða III. flokki í lélegu skyggni og
  - 3) að flugliðar hafi tilskilin réttindi, áður en þeir hefja flugtak í lélegu skyggni, í flugbrautarskyggni sem er undir 150 m (fyrir flugvélar í A-, B- og C-flokki) eða undir 200 m (fyrir flugvélar í D-flokki) eða aðflug skv. II. eða III. flokki.

*OPS 1.460***Starfræksla í lélegu skyggni — lágmarksbúnaður**

- a) Í flugrekstrarhandbókinni skal flugrekandi geta þess hvaða lágmarksbúnaður skuli vera starfhæfur við upphaf flugtaks í lélegu skyggni eða aðflugs skv. II. eða III. flokki, í samræmi við flughandbók flugvélarinnar eða annað samþykkt skjal.
- b) Flugstjóri skal ganga úr skugga um að ástand flugvélar og viðkomandi flugvélaferfa sé eins og vera ber fyrir það flug sem fyrirhugað er.

*OPS 1.465***Sjónflugslágmörk**

(Sjá 1. viðbæti við OPS 1.465)

Flugrekandi skal sjá til þess:

- 1) að sjónflug sé flogið í samræmi við reglur um sjónflug og í samræmi við töfluna í 1. viðbæti við OPS 1.465.
- 2) að ekki sé lagt upp í sérlegt sjónflug ef skyggni er minna en 3 km og að slíkt flug sé aldrei flogið í minna en 1,5 km skyggni.

1. viðbætur við OPS 1.430

Flugvallarlágmörk

a) Flugtakslágmörk

1) Almenn ákvæði

- i) Flugtakslágmörk, sem flugrekandi setur, skulu gefin upp sem skyggni eða flugbrautarskyggni, að teknu tilliti til allra þátta þessu viðkomandi á hverjum flugvelli, sem fyrirhugað er að nota, og til eiginleika flugvélarinnar. Þegar sérstök þörf er á að sjá og sneiða hjá hindrunum við brottför og/eða reikna með nauðlendingu skal tiltaka frekari skilyrði (s.s. skýjaþekjuhæð).
- ii) Flugstjóri skal því aðeins hefja flugtak að veðurskilyrði á brottfararflugvelli séu jafngóð eða betri en gildandi lágmærslendingarskilyrði á sama flugvelli nema nothæfur varaflugvöllur fyrir flugtak sé tiltækur.
- iii) Ef skyggni samkvæmt veðurupplýsingum er minna en tilskilið lágmærsskyggni til flugtaks og flugbrautarskyggni hefur ekki verið tilkynnt er því aðeins heimilt að hefja flugtak ef flugstjórinn getur verið viss um að flugbrautarskyggni/skyggni á flugtaksbraut sé jafngott eða betra en tilskilið lágmærk.
- iv) Ef ekki hefur verið tilkynnt um skyggni eða flugbrautarskyggni er því aðeins heimilt að hefja flugtak ef flugstjórinn getur verið viss um að flugbrautarskyggni/skyggni á flugtaksbraut sé jafngott eða betra en tilskilið lágmærk.

- 2) Kennileiti. Flugtakslágmörkin skulu vera slík að þau tryggi nægilega útsýn til kennileita svo að stjórna megi flugvélinni, hvort sem hætta þarf við flugtak við erfiðar aðstæður eða halda áfram í flugtaki þótt markhreyfill bili.

3) Tilskilið flugbrautarskyggni/skyggni

- i) Ef um er að ræða fjölhreyflaflugvélar, þar sem afkastagetan er slík að ef markhreyfill bilar, hvar sem er í flugtaki, sé annaðhvort hægt að stöðva flugvélin eða halda áfram flugtaki upp í 1500 feta hæð yfir flugvelli með tilskildu hindranabili, skulu flugtakslágmörkin, sem flugrekandi setur, gefin upp sem flugbrautarskyggni/skyggni og ekki vera lægri en gildin í töflu 1 hér á eftir, að undanskildum ákvæðum 4. liðar.:

Tafla 1

Flugbrautarskyggni/skyggni við flugtak

Tilskilið flugbrautarskyggni/skyggni við flugtak	
Virki	Flugbrautarskyggni/skyggni (Aths. 3)
Engin (aðeins að degi til)	500 m
Hliðarljós á flugbraut og/eða miðlínúmerking	250/300 m (Aths. 1 og 2)
Hliðarljós á flugbraut og miðlínuljós	200/250 m (Aths. 1)
Hliðarljós á flugbraut og miðlínuljós og upplýsingar um flugbrautarskyggni á fleiri en einum stað	150/200 m (Aths. 1 og 4)

Aths. 1: Hærrí gildin eiga við flugvélar í D-flokki.

Aths. 2: Í næturflugi er a.m.k. krafist hliðarljósa á flugbraut og ljósa á brautarendum.

Aths. 3: Í stað flugbrautarskyggnis/skyggnis samkvæmt veðurupplýsingum getur komið mat flugmanns á skyggni á upphafshluta flugtaksbruns.

Aths. 4: Kröfur um flugbrautarskyggni skulu uppfylltar á öllum viðeigandi mælingastöðum flugbrautarskyggnis með þeirri undantekningu sem greint er frá í athugasemd 3.

- ii) Ef um er að ræða fjölhreyflaflugvélar, þar sem afkastagetan er slík að ef markhreyfill bilar geti þær ekki uppfyllt skilyrði um afköst skv. i. lið 3. liðar a-liðar, kann að reynast nauðsynlegt að lenda strax aftur og sjá þá hindranir á flugtakssvæði og sneiða hjá þeim. Eftirfarandi flugtakslágmörk gilda við starfrækslu þessara flugvéla, að því tilskildu að ekki sé farið niður fyrir viðmiðanir um gildandi lágmarksbil frá hindrunum þótt hreyfilbilun verði í tiltekinni hæð. Flugtakslágmörkin, sem flugrekandi ákveður, skulu miðast við þá hæð þaðan sem unnt er að leggja grundvöll að útreikningi á raunflugtaksslóð með einn hreyfil óstarfhæfan. Lágmarksgildi, sem notuð eru fyrir flugbrautarskyggni/skyggni, mega ekki vera undir gildunum sem gefin eru upp annaðhvort í töflu 1 eða töflu 2.

Tafla 2

Áætluð hæð yfir flugbraut við hreyfilbilun miðað við flugbrautarskyggni/skyggni

Flugbrautarskyggni/skyggni við flugtak — flugslóð	
Áætluð hæð yfir flugtaksbraut við hreyfilbilun	Flugbrautarskyggni/skyggni (Aths. 2)
< 50 fet	200 m
51 — 100 fet	300 m
101 — 150 fet	400 m
151 — 200 fet	500 m
201 — 300 fet	1 000 m
> 300 fet	1 500 m (Aths. 1)

Aths. 1: 1500 m gilda einnig ef ekki er unnt að reikna út jákvæða raunflugtaksslóð.

Aths. 2: Í stað flugbrautarskyggnis/skyggnis samkvæmt veðurupplýsingum getur komið mat flugmanns á skyggni á upphafshluta flugtaksbruns.

- iii) Hafi ekki borist tilkynning um flugbrautarskyggni eða veðurupplýsingar um skyggni skal flugstjóri ekki hefja flugtak nema hann geti verið viss um að skilyrðin séu í raun ekki undir flugtakslágmörkum.
- 4) Undantekningar frá i. lið 3. liðar a-liðar:
- i) Með fyrirvara um samþykki flugmálayfirvalda og að því tilskildu að kröfum samkvæmt liðum A til E hafi verið fullnægt er flugrekanda heimilt að lækka flugtakslágmörkin niður í 125 m flugbrautarskyggni (fyrir flugvélar í A-, B- og C-flokki) eða 150 m flugbrautarskyggni (fyrir flugvélar í D-flokki) ef:
- A) verklagsreglur í lélegu skyggni eru í gildi,
  - B) hástyrks-miðlínuljós með 15 m millibili eða minna og hástyrks-hliðarljós með 60 m millibili eða minna eru í notkun,
  - C) flugliðar hafa lokið þjálfun með fullnægjandi árangri í flughermi,
  - D) 90 m langur kafli er sjáanlegur úr stjórnklefa í upphafi flugtaksbruns og
  - E) flugbrautarskyggni nær lágmarki á öllum viðkomandi mælingarstöðum.
- ii) Með fyrirvara um samþykki flugmálayfirvalda er flugrekanda flugvélar með samþykktu stefnubeinandi leiðsögukerfi fyrir flugtak heimilt að lækka flugtakslágmörkin niður í minna en 125 m flugbrautarskyggni (fyrir flugvélar í A-, B- og C-flokki) eða 150 m (fyrir flugvélar í D-flokki) en ekki minna en 75 m, að því tilskildu að flugbrautarsvæðið sé verndað í samræmi við kröfur fyrir landingar skv. III. flokki og að fyrir hendi séu flugbrautarvirki í samræmi við þær kröfur.

b) Grunnaðflug

1) Kerfislágmörk

- i) Flugrekandi skal sjá til þess að lágmörk fyrir grunnaðflug sem byggjast á notkun blindlendingarkerfis án hallageisla (einingis miðlínugeisla (LLZ)), fjölstefnuvita (VOR), hringvita (NDB), stefningaraðflugs (SRA) og VHF-miðunarstöðvar séu ekki lægri en gildin fyrir lágmarkslækkunarhæð sem gefin eru upp í töflu 3.

Tafla 3

Kerfislágmörk leiðsögutækja fyrir grunnaðflug

Kerfislágmörk – virki	Lágmarkslækkunarhæð
Blindlendingarkerfi (enginn hallageisli — miðlínugeisli)	250 fet
Stefningaraðflug (lýkur við 1/2 sjómílu)	250 fet
Stefningaraðflug (lýkur við 1 sjómílu)	300 fet
Stefningaraðflug (lýkur við 2 sjómílu)	350 fet
Fjölstefnuviti	300 fet
Fjölstefnuviti/fjarlægðarviti (VOR/DME)	250 fet
Hringviti	300 fet
VHF-miðunarstöð (segulnefstefta (QDM) og beiðni um notkun á aðflugstækinu (QGH))	300 fet

- 2) Lágmarkslækkunarhæð. Flugrekandi skal sjá til þess að lágmarkslækkunarhæð í grunnaðflugi sé hvorki lægri en:

- i) lágmarkshæð yfir hindrun/lágmarksbil yfir hindrun fyrir flugvél í þeim flokki sem um ræðir eða
- ii) kerfislágmarkið.

- 3) Kennileiti. Flugmanni er óheimilt að halda áfram aðflugi niður fyrir lágmarkslækkunarflughæð/lágmarkslækkunarhæð nema hann sjái greinilega og beri kennsl á a.m.k. eitt af eftirfarandi kennileitum flugbrautarinnar sem hann hyggst nota:

- i) hluta af aðflugsljósakerfinu,
- ii) þröskuldinn,
- iii) þröskuldarmerkingarnar,
- iv) þröskuldarljósín,
- v) þröskuldarauðkenniljósín,
- vi) aðflugshallaljósín,
- vii) snertisvæðið eða snertisvæðismerkingarnar,
- viii) snertisvæðisljósín,
- ix) hliðarljós flugbrautarinnar eða
- x) önnur kennileiti sem eru viðurkennd af flugmálayfirvöldum.

- 4) Tilskilið flugbrautarskyggni. Lægstu gildi sem flugrekandi skal nota til grunnaðflugs eru sem hér segir:

Tafla 4a

Flugbrautarskyggni fyrir grunnaðflug — öll virki

Grunnaðflugslágmörk — Öll virki (Aths. 1, 5, 6 og 7)				
Lágmarkslækkunarhæð	Flugbrautarskyggni/flugvélaflokkur			
	A	B	C	D
250 — 299 fet	800 m	800 m	800 m	1 200 m
300 — 449 fet	900 m	1 000 m	1 000 m	1 400 m
450 — 649 fet	1 000 m	1 200 m	1 200 m	1 600 m
650 fet og yfir	1 200 m	1 400 m	1 400 m	1 800 m

Tafla 4b

Flugbrautarskyggni fyrir grunnaðflug — miðlungsvirki

Grunnaðflugslágmörk — miðlungsvirki (Aths. 2, 5, 6 og 7)				
Lágmarkslækkunarhæð	Flugbrautarskyggni/flugvélaflokkur			
	A	B	C	D
250 — 299 fet	1 000 m	1 100 m	1 200 m	1 400 m
300 — 449 fet	1 200 m	1 300 m	1 400 m	1 600 m
450 — 649 fet	1 400 m	1 500 m	1 600 m	1 800 m
650 fet og yfir	1 500 m	1 500 m	1 800 m	2 000 m

Tafla 4c

Flugbrautarskyggni fyrir grunnaðflug — grunnvirki

Grunnaðflugslágmörk — grunnvirki (Aths. 3, 5, 6 og 7)				
Lágmarkslækkunarhæð	Flugbrautarskyggni/flugvélaflokkur			
	A	B	C	D
250 — 299 fet	1 200 m	1 300 m	1 400 m	1 600 m
300 — 449 fet	1 300 m	1 400 m	1 600 m	1 800 m
450 — 649 fet	1 500 m	1 500 m	1 800 m	2 000 m
650 fet og yfir	1 500 m	1 500 m	2 000 m	2 000 m

Tafla 4d

Flugbrautarskyggni fyrir grunnaðflug — engin aðflugsljósavirki

Grunnaðflugslágmörk — engin aðflugsljósavirki (Ath. 4, 5, 6 og 7)				
Lágmarkslækkunarhæð	Flugbrautarskyggni/flugvélaflokkur			
	A	B	C	D
250 — 299 fet	1 000 m	1 500 m	1 600 m	1 800 m
300 — 449 fet	1 500 m	1 500 m	1 800 m	2 000 m
450 — 649 fet	1 500 m	1 500 m	2 000 m	2 000 m
650 fet og yfir	1 500 m	1 500 m	2 000 m	2 000 m

Ath. 1: Öll virki merkir flugbrautarmeringar, 720 m eða meira af hástyrks-/meðalstyrks-aðflugsljósum, hliðarljós flugbrautar, þröskuldarljós og ljós á brautarenda. Kveikt skal vera á ljósum.

Ath. 2: Miðlungsvirki merkir flugbrautarmeringar, 420 — 719 m af hástyrks-/meðalstyrks-aðflugsljósum, hliðarljós flugbrautar, þröskuldarljós og ljós á brautarenda. Kveikt skal vera á ljósum.

Ath. 3: Grunnvirki merkir flugbrautarmeringar, < 420 m af hástyrks-/meðalstyrks-aðflugsljósum, einhver röð lágstyrks-aðflugsljósa, hliðarljós flugbrautar, þröskuldarljós og ljós á brautarenda. Kveikt skal vera á ljósum.

Ath. 4: Engin aðflugsljósavirki merkir flugbrautarmeringar, hliðarljós flugbrautar, þröskuldarljós, ljós á brautarenda eða alls engin ljós.

Ath. 5: Töflurnar gilda aðeins um hefðbundið aðflug undir aðflugshallhorni sem er ekki stærra en 4°. Meiri aðflugshalli útheimtir venjulega að aðflugshallaljós (t.d. PAPI) séu einnig sýnileg í lágmarkslækkunarhæð.

Ath. 6: Framangreindar tölur eru annaðhvort tölur um tilkynnt flugbrautarskyggni eða skyggni samkvæmt veðurupplýsingum umreiknað í flugbrautarskyggni eins og í h-lið hér á eftir.

Ath. 7: Lágmarkslækkunarhæðin sem nefnd er í töflum 4a, 4b, 4c og 4d vísar til frumútreiknings á lágmarkslækkunarhæð. Þegar valið er viðeigandi flugbrautarskyggni er ástæðulaust að taka tillit til hækkunar upp í næstu 10 fet, sem kann að stafa af hagkvæmnisástæðum (t.d. vegna umreiknings yfir í lágmarkslækkunarflughæð).

- 5) Næturflog. Þegar um næturflog er að ræða skal a.m.k. vera kveikt á hliðarljósum flugbrautar, þröskuldarljósum og ljósum á flugbrautarendum.

c) Nákvæmnisaðflug — starfræksla skv. I. flokki (CAT I)

- 1) Almenn ákvæði. Starfræksla skv. I. flokki er nákvæmnisblindaðflug og -lending með aðstoð blindlendingarkerfis, örbylgjulendingarkerfis eða blindlendingarratsjár (PAR) með ákvörðunarhæð (DH) sem er ekki undir 200 fetum og flugbrautarskyggni sem ekki er undir 550 m.
- 2) Ákvörðunarhæð Flugrekandi skal sjá til þess að ákvörðunarhæðin fyrir nákvæmnisaðflug skv. I. flokki sé ekki minni en:
  - i) lágmarksákvörðunarhæð samkvæmt flughandbók flugvélarinnar, ef hún er tilgreind þar,
  - ii) minnsta hæð, sem unnt er að nota nákvæmnisaðflugstækin í, án tilskilinna kennileita,
  - iii) lágmarkshæð yfir hindrun/lágmarksbil yfir hindrun fyrir flugvél í þeim flokki sem um ræðir eða
  - iv) 200 fet

- 3) Kennileiti. Flugmanni er óheimilt að halda áfram aðflugi skv. I. flokki niður fyrir ákvörðunarhæð, sem ákvörðuð er í samræmi við 2. lið. c-liðar, nema hann sjái greinilega og beri kennsl á a.m.k. eitt af eftirfarandi kennileitum flugbrautarinnar sem hann hyggst nota:
- i) hluta af aðflugsljósakerfinu,
  - ii) þröskuldinn,
  - iii) þröskuldarmerkingarnar,
  - iv) þröskuldarljósin,
  - v) þröskuldarauðkenniljósin,
  - vi) aðflugshallaljósin,
  - vii) snertisvæðið eða snertisvæðismerkingarnar,
  - viii) snertisvæðisljósin eða
  - ix) hliðarljós flugbrautarinnar.
- 4) Tilskilið flugbrautarskyggni. Lægstu gildi sem flugrekandi skal nota í starfrækslu skv. I. flokki eru sem hér segir:

Tafla 5

Flugbrautarskyggni fyrir aðflug skv. I. flokki miðað við virki og ákvörðunarhæð

Lágmark skv. I flokki				
Ákvörðunarhæð (Aths. 7)	Virki/flugbrautarskyggni (Aths. 5)			
	Öll (Aths. 1 og 6)	Miðlungs (Aths. 2 og 6)	Grunn (Aths. 3 og 6)	Engin (Aths. 4 og 6)
200 fet	550 m	700 m	800 m	1 000 m
201-250 fet	600 m	700 m	800 m	1 000 m
251-300 fet	650 m	800 m	900 m	1 200 m
301 fet og yfir	800 m	900 m	1 000 m	1 200 m

Aths. 1: Öll virki merkir flugbrautarmerkingar, 720 m eða meira af hástyrks-/meðalstyrks-aðflugsljósum, hliðarljós flugbrautar, þröskuldarljós og ljós á brautarenda. Kveikt skal vera á ljósum.

Aths. 2: Miðlungsvirki merkir flugbrautarmerkingar, 420 — 719 m af hástyrks-/meðalstyrks-aðflugsljósum, hliðarljós flugbrautar, þröskuldarljós og ljós á brautarenda. Kveikt skal vera á ljósum.

Aths. 3: Grunnvirki merkir flugbrautarmerkingar, < 420 m af hástyrks-/meðalstyrks-aðflugsljósum, einhver röð lágstyrks-aðflugsljósa, hliðarljós flugbrautar, þröskuldarljós og ljós á brautarenda. Kveikt skal vera á ljósum.

Aths. 4: Engin aðflugsljósavirki merkir flugbrautarmerkingar, hliðarljós flugbrautar, þröskuldarljós, ljós á brautarenda eða alls engin ljós.

Aths. 5: Framangreindar tölur eru annaðhvort tölur um tilkynnt flugbrautarskyggni eða skyggni samkvæmt veðurupplýsingum umreiknað í flugbrautarskyggni eins og í h-lið hér á eftir.

Aths. 6: Taflan gildir aðeins um hefðbundið aðflug með aðflugshallahorni sem er ekki stærra en 4° (gráður).

Aths. 7: Ákvörðunarhæðin, sem nefnd er í töflu 5, vísar til frumútreiknings á ákvörðunarhæð. Þegar valið er viðeigandi flugbrautarskyggni er ástæðulaust að taka tillit til hækkunar upp í næstu 10 fet, sem kann að stafa af hagkvæmnisástæðum (t.d. vegna umreiknings yfir í ákvörðunarflughæð (DA)).

- 5) Flug með einum flugmanni. Þegar um er að ræða flug með einum flugmanni verður flugrekandi að reikna út lágmarksflugbrautarskyggni fyrir öll aðflug í samræmi við OPS 1.430 og þennan viðbæti. Flugbrautarskyggni undir 800 m er ekki heimilt nema notuð sé viðeigandi sjálfstýring sem tengd er blindlendingarkerfi eða örbylgjulendingarkerfi og gilda þá venjuleg lágmark. Ákvörðunarhæðin, sem er notuð, má ekki vera lægri en $1,25 \times$ lágmarksnotkunarhæð fyrir sjálfstýringuna.
- 6) Næturflyg. Þegar um næturflyg er að ræða skal a.m.k. vera kveikt á hliðarljósum flugbrautar, þröskuldarljósum og ljósum á flugbrautarendum.

d) Nákvæmnisaðflug — starfræksla skv. II. flokki (CAT II)

- 1) Almenn ákvæði. Starfræksla skv. II. flokki er nákvæmnisblindaðflug og -lending með blindlendingarkerfi eða örbylgjulendingarkerfi:
  - i) í ákvörðunarhæð sem er undir 200 fetum en ekki minni en 100 fet og
  - ii) í flugbrautarskyggni sem er ekki undir 300 m.
- 2) Ákvörðunarhæð Flugrekandi skal sjá til þess að ákvörðunarhæð fyrir starfrækslu skv. II. flokki sé ekki minni en:
  - i) lágmarksákvörðunarhæð samkvæmt flughandbók flugvélarinnar ef hún er tilgreind þar,
  - ii) minnsta hæð, sem unnt er að nota nákvæmnisaðflugstækin í, án tilskilinna kennileita,
  - iii) lágmarkshæð yfir hindrun/lágmarksbil yfir hindrun fyrir flugvél í þeim flokki sem um ræðir,
  - iv) ákvörðunarhæðin sem flugáhöfninni er heimilt að fara niður í eða
  - v) 100 fet.
- 3) Kennileiti. Flugmanni er óheimilt að halda áfram aðflugi skv. II. flokki niður fyrir ákvörðunarhæð, sem ákvörðuð er í samræmi við 2. lið d-liðar nema hann komi auga á kennileiti í formi a.m.k. þriggja ljósa í röð, sem geta verið miðlína aðflugsljósa, snertisvæðisljós, miðlinuljós eða hliðarljós flugbrautar eða einhver samsetning þessara ljósa og haldi þeim í sjónmáli. Hluti af þessum kennileitum verður að samanstanda af þverliggjandi merkjum sem mynda mynstur á jörðinni, t.d. þverslá aðflugsljósa, þröskuldarljós eða stuttslár snertisvæðisljósa.
- 4) Tilskilið flugbrautarskyggni. Lægstu gildi sem flugrekandi skal nota í starfrækslu skv. II. flokki eru sem hér segir:

Tafla 6

Flugbrautarskyggni fyrir aðflug skv. II. flokki miðað við ákvörðunarhæð

Lágmark skv. II. flokki		
Ákvörðunarhæð	Með sjálfstýringu tengda niður fyrir ákvörðunarhæð (sjá aths. 1)	
	Flugbrautarskyggni/flugvélar í A-, B- og C-flokki	Flugbrautarskyggni/flugvélar í D-flokki
100 fet — 120 fet	300 m	300 m (Aths. 2)/350 m
121 fet — 140 fet	400 m	400 m
141 fet og yfir	450 m	450 m

Aths. 1: Í þessari töflu merkir „Með sjálfstýringu tengda niður fyrir ákvörðunarhæð“ samfellda notkun sjálfstýrkerfis niður í hæð sem er ekki meiri en 80% af gildandi ákvörðunarhæð. Lofthæfikerfur geta þannig haft áhrif á hvaða ákvörðunarhæð er notuð eftir því hvaða lágmarkshæð er leyfð fyrir notkun á sjálfstýrkerfinu.

Aths. 2: Nota má 300 m fyrir sjálflendingu flugvéla í D-flokki.

e) Nákvæmnisaðflug — starfræksla skv. III. flokki (CAT III)

- 1) Almenn ákvæði. Starfræksla skv. III. flokki er skipt á eftirfarandi hátt:
  - i) Starfræksla skv. III. flokki A. Nákvæmnisblindaðflug og -lending með blindlendingarkerfi eða örbylgjulendingarkerfi í:
    - A) ákvörðunarhæð sem er undir 100 fetum, og
    - B) flugbrautarskyggni sem er ekki minna en 200 m.

- ii) Starfræksla skv. III. flokki B. Nákvæmnisblindaðflug og -lending með blindlendingarkerfi eða örbylgjulendingarkerfi í:

- A) ákvörðunarhæð sem er undir 50 fetum eða án ákvörðunarhæðar og
B) flugbrautarskyggni sem er undir 200 m en ekki minna en 75 m.

Aths.: þar sem ákvörðunarhæð og flugbrautarskyggni falla ekki í sama flokk skal flugbrautarskyggni ákvarða í hvaða flokk starfrækslan fellur.

- 2) Ákvörðunarhæð Flugrekandi skal sjá til þess að í flugi, þar sem ákvörðunarhæð er notuð, sé hún ekki minni en:

- i) lágmarksákvörðunarhæð samkvæmt flughandbók flugvélarinnar ef hún er tilgreind þar,
ii) minnsta hæð sem unnt er að nota nákvæmnisaðflugstækin í án þess að sjáist til tilskilinna kennileita eða
iii) sú ákvörðunarhæð sem flugáhöfninni er heimilt að fara niður í.

- 3) Starfræksla án ákvörðunarhæðar. Starfræksla án ákvörðunarhæðar er því aðeins heimil ef:

- i) starfræksla án ákvörðunarhæðar er heimiluð í flughandbók flugvélarinnar,
ii) aðflugstækin og flugvallarvirkin eru gerð fyrir starfrækslu án ákvörðunarhæðar og
iii) flugrekandinn hefur leyfi til starfrækslu skv. III. flokki án ákvörðunarhæðar.

Aths.: þegar um er að ræða flugbraut með búnaði skv. III. flokki má gera ráð fyrir að starfræksla án ákvörðunarhæðar geti viðgengist nema sérstakar takmarkanir séu þar á og þær birtar í flugmálalaghandbókinni (AIP) eða tilkynningu til flugmanna.

- 4) Kennileiti

- i) Þegar um er að ræða starfrækslu skv. III. flokki A og B með bilunarhlutlausu stýrikerfi er flugmanni óheimilt að halda áfram aðflugi niður fyrir ákvörðunarhæð, sem ákvörðuð er í samræmi við 2. lið e-liðar nema hann komi auga á kennileiti í formi a.m.k. þriggja ljósa í röð, sem geta verið miðlína aðflugsljósa, snertisvæðisljós, miðlínuljós eða hliðarljós flugbrautar eða einhver samsetning þessara ljósa, og haldi þeim í sjónmáli.
ii) Þegar um er að ræða starfrækslu skv. III. flokki B með bilunarstarfhæfu stýrikerfi, sem notar ákvörðunarhæð, er flugmanni óheimilt að halda aðflugi áfram niður fyrir ákvörðunarhæð, sem ákvörðuð er í samræmi við 2. lið e-liðar nema hann komi auga á kennileiti sem er a.m.k. eitt miðlínuljós og haldi því í sjónmáli.
iii) Þegar um er að ræða starfrækslu skv. III. flokki án ákvörðunarhæðar er þess ekki krafist að flugbrautin sjáist fyrir snertingu.

- 5) Tilskilið flugbrautarskyggni. Lægstu gildi sem flugrekandi skal nota í starfrækslu skv. III. flokki eru sem hér segir:

Tafla 7

Flugbrautarskyggni fyrir aðflug skv. III. flokki miðað við ákvörðunarhæð og með leiðsögu- eða stýrikerfi fyrir landingarbrun

Lágmark skv. III. flokki			
Aðflugsflokkur	Ákvörðunarhæð (fet) (Aths. 2)	Stýrikerfi/leiðsögukerfi fyrir landingarbrun	Flugbrautarskyggni (m)
III A	Minni en 100 fet	Ekki krafist	200 m
III B	Minni en 100 fet	Bilunarhlutlaust	150 m (Aths. 1)

Lágmark skv. III. flokki			
Aðflugsflokkur	Ákvörðunarhæð (fet) (Aths. 2)	Stýrikerfi/leiðsögukerfi fyrir landingarbrun	Flugbrautarskyggni (m)
III B	Minni en 50 fet	Bilunarhlutlaust	125 m
III B	Minni en 50 fet eða engin ákvörðunarhæð	Bilunarstarfhæft	75 m

Aths. 1: Fyrir flugvélar sem eru vottaðar í samræmi við 3. lið b-liðar í reglum CS-AWO 321 um starfrækslu í skertu skyggni.
Aths. 2: Aukageta stýrikerfa er ákveðin samkvæmt ákvæðum í reglum CS-AWO um starfrækslu í skertu skyggni eftir lágmarksákvörðunarhæð sem hefur verið vottuð.

f) Hringaðflug

- 1) Lægstu mörk sem flugrekandi skal nota fyrir hringaðflug eru sem hér segir:

Tafla 8

Skyggni og lágmarkslækkunarhæð fyrir hringaðflug – skipt eftir flugvélaflokkum

	Flugvélaflokkur			
	A	B	C	D
Lágmarkslækkunarhæð	400 fet	500 fet	600 fet	700 fet
Minnsta skyggni samkvæmt veðurupplýsingum	1 500 m	1 600 m	2 400 m	3 600 m

- 2) Hringaðflug eftir tilskildum ferlum er viðurkennt verklag í skilningi þessa liðar

g) Sjónaðflug. Flugrekandi skal ekki nota flugbrautarskyggni undir 800 m til sjónaðflugs.

h) Umreikningur skyggnis samkvæmt veðurupplýsingum yfir í flugbrautarskyggni.

- 1) Flugrekandi skal sjá til þess að umreiknað skyggni samkvæmt veðurupplýsingum yfir í flugbrautarskyggni sé ekki notað til að reikna út flugtaks-lágmark eða lágmark skv. II. eða III. flokki eða þegar upplýsingar um flugbrautarskyggni eru tiltækar.

Aths.: Ef tilkynnt flugbrautarskyggni er meira en hámarksgildið sem flugvallarrekandi metur, t.d. „flugbrautarskyggni meira en 1500 metrar“, er það ekki álitid vera tilkynnt flugbrautarskyggni í því samhengi og nota má umreiknunartöfluna.

- 2) Þegar skyggni samkvæmt veðurskeyti er umreiknað yfir í flugbrautarskyggni skal flugrekandi, í öllum öðrum tilvikum en um getur í 1. lið. h-liðar, sjá til þess að eftirfarandi tafla sé notuð:

Tafla 9

Umreikningur skyggnis yfir í flugbrautarskyggni

Ljós í notkun	RVR = Reported Met. Visibility x	
	Að degi	Að nóttu
Hástyrks-aðflugsljós og flugbrautarljós	1,5	2,0
Öll önnur lýsing en framangreind	1,0	1,5
Engin lýsing	1,0	Gildir ekki

2. viðbætur við c-lið OPS 1.430

Flugvélaflokkar — starfræksla í skertu skyggni

a) Flokkun flugvéla

Viðmiðunin, sem hafa þarf til hliðsjónar við skiptingu flugvéla í flokka, er sýndur flughraði yfir þröskuldi (VAT), sem er jafn ofrishaða með flapa í landingarham (VSO), margfölduðum með 1,3 eða ofrishaða miðuðum við 1G (VS1G) margfölduðum með 1,23 og er þetta miðað við landingarham við skráðan hámarkslandingarmassa. Ef bæði VSO- og VS1G-ofrishaðar eru fyrir hendi skal nota þann hraða sem gefur hærri flughraða yfir þröskuldi (VAT). Flugvélaflokkarnir sem svara til VAT-gildanna eru gefnir upp í töflunni hér á eftir:

Flugvélaflokkur	Sýndur flughraði yfir þröskuldi (V _{AT})
A	Minna en 91 hnútur
B	Frá 91 til 120 hnúta
C	Frá 121 til 140 hnúta
D	Frá 141 til 165 hnúta
E	Frá 166 til 210 hnúta

Flugrekandi eða framleiðandi flugvélarinnar skal skilgreina landingarhaminn sem taka þarf mið af.

b) Varanleg breyting á flokki (hámarkslandingarmassi)

- 1) Flugrekanda er heimilt að ákveða varanlegan landingarmassa sem er lægri og nota þann massa til að ákvarða flughraða yfir þröskuldi (V_{AT}) ef það er samþykkt af flugmálayfirvöldum.
- 2) Flokkun flugvéla samkvæmt skilgreiningu er varanleg og því óháð breytilegum aðstæðum í daglegu flugi.

1. viðbætur við OPS 1.440

Starfræksla í lélegu skyggni — almennar reglur

a) Almenn ákvæði. Eftirfarandi verklagsreglur gilda við undirbúning og samþykki fyrir starfrækslu í lélegu skyggni.

b) Sannprófun í starfrækslu. Markmiðið með sannprófun í starfrækslu er að ákvarða eða fullgilda notkun og skilvirkni viðkomandi flugleiðsögukerfa loftfara, þjálfunar, verklagsreglna flugliða, viðhaldsáætlana og handbóka samkvæmt áætluninni í II./III. flokki sem er verið að samþykkja.

- 1) Framkvæma verður a.m.k. 30 aðflug og landingar í flugi þar sem notuð eru kerfi í II./III. flokki sem eru sett upp í hverri loftfarstegund ef tilskilin ákvörðunarhæð er 50 fet eða meiri. Ef ákvörðunarhæðin er undir 50 fetum verður að framkvæma a.m.k. 100 aðflug og landingar nema flugmálayfirvöld hafi samþykkt annað.
- 2) Noti flugrekandi mismunandi afbrigði sömu loftfarstegundar, sem í aðalatriðum eru með sama stýra- og upplýsingakerfi eða mismunandi stýra- og upplýsingakerfi í sömu loftfarstegund, skal flugrekandinn sýna fram á að afkastageta hinna ýmsu afbrigða sé fullnægjandi, en flugrekandinn þarf ekki að ljúka fullri sannprófun í starfrækslu fyrir hvert afbrigði. Flugmálayfirvöldum er einnig heimilt að samþykkja að fækkað sé fjölda aðfluga og landinga og er þá tekið mið af reynslu annars flugrekanda með flugrekandaskirteini, sem gefið er út í samræmi við OPS 1, sem notar sömu flugvélategund eða sama afbrigði og verklagsreglur.
- 3) Ef fjöldi misheppnaðra aðfluga er meiri en 5% heildaraðfluga (t.d. misheppnaðar landingar, sambandsleysi í kerfum) verður að framlengja matsáætlunina í þrepum, með a.m.k. 10 aðflugum og landingum, þar til heildarhlutfall misheppnaðra aðfluga er ekki meira en 5%.

- c) Söfnun gagna fyrir sannpröfun í starfrækslu. Hver umsækjandi verður að þróa gagnasöfnunaraðferð (t.d. eyðublað sem flugliðar nota) til að skrá árangur við aðflug og lendingu. Flugmálayfirvöld skulu fá í hendur og meta niðurstöður gagnanna ásamt samantekt á sannpröfunargögnunum.
- d) Greining gagna. Skrá skal og greina misheppnað aðflug og/eða sjálflendingar.
- e) Stöðug vöktun
- 1) Eftir að hafa fengið leyfi í fyrsta sinn skal flugrekandi fylgjast stöðugt með starfrækslunni til að greina óæskilega þróun áður en hún verður hættuleg. Til þess má nota skýrslur flugáhafna.
  - 2) Eftirfarandi gögn skulu geymd í 12 mánuði:
    - i) upplýsingar um heildarfjölda aðfluga, eftir flugvéartegund, þar sem búnaður flugvélar skv. II. eða III. flokki var notaður við fullnægjandi aðflug, hvort heldur var í atvinnu- eða æfingaskyni, við gildandi lágmörk skv. II. eða III. flokki og
    - ii) skýrslur um misheppnað aðflug og/eða sjálflendingar, skráðar eftir flugvöllum og einkennisstöfum flugvéla, í eftirfarandi flokkum:
      - A) bilanir í búnaði flugvélar,
      - B) vandamál vegna virkja á jörðu niðri,
      - C) fráflug vegna fyrirmæla frá flugumferðarstjórn eða
      - D) aðrar ástæður.
  - 3) Flugrekandi skal koma á ákveðnu verklagi til að fylgjast með afkastagetu sjálflendingarkerfis hverrar flugvélar.
- f) Aðlögunartími
- 1) Flugrekandi sem hefur enga fyrri reynslu af starfrækslu skv. II. eða III. flokki
    - i) Flugrekandi, sem hefur enga fyrri reynslu af starfrækslu skv. II. eða III. flokki, getur fengið samþykki til flugs skv. II. eða III. flokki A, hafi hann fengið a.m.k. sex mánaða reynslu af starfrækslu skv. I. flokki á viðkomandi flugvéartegund.
    - ii) Að fenginni sex mánaða reynslu af starfrækslu skv. II. eða III. flokki A á viðkomandi flugvéartegund getur flugrekandi fengið leyfi til starfrækslu skv. III. flokki B. Þegar flugmálayfirvöld veita slíkt leyfi geta þau sett tímabundið hærri mörk en þau lægstu sem í gildi eru. Hækkun lágmarka tekur venjulega aðeins til flugbrautarskyggni og/eða takmarka á starfrækslu án ákvörðunarhæðar og skulu þau valin þannig að þau útheimti ekki breytingar á verklagi.
  - 2) Flugrekendur með fyrri reynslu skv. II. eða III. flokki. Flugrekandi með fyrri reynslu skv. II. eða III. flokki getur sótt um styttri aðlögunartíma til flugmálayfirvalda.
- g) Viðhald á búnaði skv. II. eða III. flokki og búnaði til flugtaks í lélegu skyggni. Flugrekandi skal gefa út fyrirmæli um viðhald á leiðsögukerfum flugvélar í samráði við framleiðanda og setja þau inn í viðhaldsáætlun flugrekanda sem mælt er fyrir um í OPS 1.910 og háð er samþykki flugmálayfirvalda.
- h) Flugvellir og flugbrautir sem til greina koma
- 1) Áður en starfræksla skv. III. flokki er hafin skal sannprófa hvort samsetningin flugvéartegund/búnaður um borð/flugbraut sé samrýmanleg og er það gert með því að ljúka með fullnægjandi hætti a.m.k. einu aðflugi og lendingu við skilyrði sem eru skv. II. flokki eða betri.
  - 2) Fyrir flugbrautir, þar sem landslag fyrir framan þröskuld er óslétt eða aðrir fyrirsjáanlegir eða þekktir annmarkar eru til staðar, skal sannprófa, við skilyrði skv. I. flokki eða betri skilyrði, áður en starfræksla skv. II. eða III. flokki hefst, hvort starfræksla hverrar samsetningar flugvéartegundar/búnaðar um borð/flugbrautar sé samrýmanleg í starfrækslu.

- 3) Noti flugrekandi mismunandi afbrigði sömu loftfarstegundar, sem í aðalatriðum eru með sama stýra- og upplýsingakerfi, eða mismunandi stýra- og upplýsingakerfi í sömu loftfarstegund skal flugrekandinn sýna fram á að afkastageta hinna ýmsu afbrigða sé fullnægjandi, og þarf flugrekandinn þá ekki að ljúka fullri sannprófun í starfrækslu fyrir hverja afbrigða- og flugbrautarsamsetningu.
- 4) Flugrekendur, sem nota sömu samsetningu flugvélategundar/afbrigðis og búnaðar um borð og sömu verklagsreglur, geta fengið metna reynslu hvers annars og skrár ef þeir uppfylla kröfur þessa liðar.

1. viðbætur við OPS 1.450

Starfræksla í lélegu skyggni — þjálfun og réttindi

- a) Almenn ákvæði: Flugrekandi skal sjá til þess að í áætlunum um þjálfun flugliða fyrir starfrækslu í lélegu skyggni séu innifalin skipuleg þjálfunarnámskeið á jörðu niðri, í flughermi og/eða í flugvél. Flugrekanda er heimilt að stytta efni námskeiðanna, eins og mælt er fyrir um í 2. og 3. lið, að því tilskildu að flugmálayfirvöld geti fallist á stytt námsefni.
  - 1) Flugliðar, sem hafa enga reynslu skv. II. og III. flokki, skulu fá alla þá þjálfun sem mælt er fyrir um í b-, c- og d-lið.
  - 2) Flugliðum, sem hafa reynslu skv. II. og III. flokki hjá öðrum flugrekanda, er heimilt að sækja stytt þjálfunarnámskeið á jörðu niðri.
  - 3) Flugliðum, sem hafa reynslu skv. II. eða III. flokki hjá flugrekandanum, er heimilt að sækja stytt þjálfunarnámskeið á jörðu niðri, í flughermi og/eða í flugvél. Á styttri námskeiðum skulu a.m.k. vera innifaldar þær kröfur sem eru í 1. lið d-liðar, i. lið 2. liðar d-liðar eða ii. lið 2. liðar d-liðar, eftir því sem við á, og i. lið 3. liðar d-liðar.
- b) Þjálfun á jörðu niðri. Flugrekandi skal sjá til þess að á fyrsta þjálfunarnámskeiðinu á jörðu niðri í starfrækslu í lélegu skyggni skuli a.m.k. fjallað um:
  - 1) eiginleika og takmarkanir blindlendingarkerfis og/eða örbylgjulendingarkerfis,
  - 2) eiginleika sjónrænu leiðsögutækjanna,
  - 3) eiginleika þoku,
  - 4) starfshæfni og takmarkanir viðkomandi flugvélaakerfis,
  - 5) áhrif úrkomu, íssöfnunar svo og vindhvarfa og ókyrrðar í lítilli hæð,
  - 6) áhrif sem tilteknar bilanir í flugvél geta haft,
  - 7) notkun og takmarkanir kerfa til að meta flugbrautarskyggni,
  - 8) meginreglur krafna um hindranabil,
  - 9) greiningu bilunar í búnaði á jörðu og ráðstafanir sem gera þarf í framhaldi af því,
  - 10) verklag og varúðarráðstafanir sem gera skal, að því er varðar hreyfingar á jörðu niðri þegar flugbrautarskyggni er 400 m eða þar undir, og annað verklag sem nauðsynlegt er að viðhafa við flugtak í minna en 150 m skyggni (200 m fyrir flugvélar í D-flokki),
  - 11) mikilvægi ákvörðunarhæðar, sem byggð er á ratsjánhæðarmælum, og áhrif af sniði landslags í aðflugsreit á ratsjánhæðarmælingar og sjálfvirk aðflugs-/lendingarkerfi,
  - 12) mikilvægi og gildi viðbúnaðarhæðar (Alert Height), ef við á, og ráðstafanir sem gera þarf ef bilun verður fyrir ofan eða neðan viðbúnaðarhæð,
  - 13) hvaða kröfur flugmenn verða að standast til að öðlast réttindi, og halda þeim, til að stjórna flugtaki í lélegu skyggni og starfrækslu skv. II. eða III. flokki,
  - 14) mikilvægi rétttrar setu og augnstellingar.

c) Þjálfun í flughermi og/eða í flugvél

- 1) Flugrekandi skal sjá til þess að þjálfun í starfrækslu í lélegu skyggni í flughermi og/eða í flugvél feli í sér:
  - i) athugun á því hvort búnaður starfi á fullnægjandi hátt, bæði á jörðu niðri og á flugi,
  - ii) áhrif á lágmörk sem stafa af breytingum á ástandi búnaðar á jörðu niðri,
  - iii) vöktun sjálfstýrikerfa og tilkynningarskjáa um stöðu sjálfflendingar, með áherslu á ráðstafanir sem gera þarf ef kerfin bila,
  - iv) ráðstafanir, sem gera þarf, ef bilun verður t.d. í hreyflum, rafkerfum, vökvaprýstikerfum eða stýrakerfum,
  - v) áhrif af óstarfhæfni í búnaði, sem vitað er um, og notkun lista yfir lágmarksbúnað,
  - vi) takmarkanir á starfrækslu vegna lofthæfivottorðs,
  - vii) leiðbeiningar varðandi kennileiti, sem krafist er að séu sýnileg í ákvörðunarhæð, ásamt upplýsingum um leyfilegt hámarksfrávik frá hallageisla eða miðlínugeisla og
  - viii) mikilvægi og gildi viðbúnaðarhæðar, ef við á, og ráðstafanir, sem gera skal, ef bilun verður fyrir ofan eða neðan viðbúnaðarhæð.
- 2) Flugrekandi skal sjá til þess að hver flugliði fái þjálfun í störfum sínum og leiðbeiningar um þá samræmingu við störf annarra flugverja sem nauðsynleg er. Nýta ber flugherma sem mest.
- 3) Skipta verður þjálfuninni í áfanga þar sem æð er eðlileg starfræksla án bilunar í flugvél eða búnaði, og felst þá í henni þjálfun við skilyrði, sem búast má við í starfrækslu í skertu skyggni, og nákvæm eftirlíking af bilun í flugvél og búnaði sem gætu haft áhrif á starfrækslu skv. II. eða III. flokki. Ef kerfi með blandaðri tækni eða önnur sérkerfi (s.s. framrúðuskjámynd eða sjónaukandi búnaður) eru í flugvélakerfinu verða flugliðar að æfa sig í notkun þessara kerfa í flughermi við venjulegar og afbrigðilegar aðstæður.
- 4) Æfa skal viðbrögð við óstarfhæfni flugverja í flugtaki í lélegu skyggni og í starfrækslu skv. II. og III. flokki.
- 5) Ef ekki er til flughermir fyrir tiltekna flugvélar skulu flugrekendur sjá til þess að sá áfangi flugþjálfunar, þar sem fjallað er sérstaklega um sjónrænar aðstæður í starfrækslu skv. II. flokki, fari fram í flughermi sem flugmálafirvöld hafa samþykkt sérstaklega til þess. Í þeirri þjálfun verða a.m.k. að vera fjögur aðflug. Þjálfun, sem miðast við tiltekna flugvélarategund, skal fara fram og verklag æft í flugvélinni.
- 6) Við fyrstu þjálfun skv. II. og III. flokki skal æfa a.m.k. eftirfarandi atriði:
  - i) aðflug niður í viðeigandi ákvörðunarhæð, þar sem viðkomandi flugleiðsögukerfi, sjálfstýringar og stýrakerfi flugvélarinnar eru notuð, auk skiptingar yfir í sjónflug og landingu,
  - ii) aðflug niður í viðeigandi ákvörðunarhæð með alla hreyfla virka, þar sem viðeigandi flugleiðsögukerfi, sjálfstýringar og stýrakerfi flugvélarinnar eru notuð, og fráflug í framhaldi af því, allt án útsýnis til kennileita,
  - iii) aðflug þar sem sjálfstýrikerfi eru notuð við sjálfvirka sléttingu, landingu og landingarbrun, eftir því sem við á, og
  - iv) eðlilega starfrækslu viðkomandi kerfis, bæði án þess og með því að hafa komið auga á kennileiti úr ákvörðunarhæð.

- 7) Í síðari áföngum þjálfunarinnar verður a.m.k. að þjálfar:
- aðflug með hreyfilbilun á ýmsum stigum aðflugs,
  - aðflug með bilunum í veigamiklum búnaði (s.s. rafkerfum, sjálfstýrikerfum, blindlendingar-/örbylgjulendingarkerfum á jörðu og/eða í flugvél og stöðuvökturum (status monitors)),
  - aðflug þar sem bilun í búnaði sjálfstýrikerfa í lítilli hæð útheimtir annaðhvort:
    - skipti yfir í handstýrt flug til að stjórna sléttingu, landingu og landingarbruni eða fráflugi eða
    - skipti yfir í handstýrt flug eða skertan sjálfstýrihátt til að stjórna fráflugi í eða undir ákvörðunarhæð, þ.m.t. fráflug sem getur endað með snertingu við braut,
  - bilanir í kerfum sem leiða til of mikils frávíks frá miðlínugeisla eða hallageisla, bæði yfir og undir ákvörðunarhæð, í minnsta skyggni sem leyfi er fyrir; að auki þarf að æfa skiptingu yfir í handstýrða landingu ef framrúðuskjámynd virkar sem skertur sjálfstýriháttur eða sem eini sléttingarhátturinn og
  - bilanir og verklag sem eiga sérstaklega við ákveðna tegund eða afbrigði flugvéla.
- 8) Í þjálfunaráætluninni skal gert ráð fyrir æfingu í viðbrögðum við bilunum sem útheimta að horfið sé til hærri lágmarka.
- 9) Í aðflugi skv. III. flokki með bilunarhlutlausu stýrakerfi skal þjálfunaráætlunin fela í sér stjórnun flugvélar ef bilun leiðir til þess að sjálfstýringin fer af í eða undir ákvörðunarhæð og síðasta tilkynningu um flugbrautarskyggni hljóðar upp á 300 m eða minna.
- 10) Ef flugtök eru framkvæmd í 400 m flugbrautarskyggni eða minna skal koma á þjálfun sem tekur til kerfabilana og hreyfilbilunar þar sem flugtaki er haldið áfram eða hætt við flugtak.
- d) Kröfur sem uppfylla þarf um þjálfun vegna flugvélskipta til að fá leyfi til flugtaks í lélegu skyggni og starfrækslu skv. II. og III. flokki. Flugrekandi skal sjá til þess að hver flugliði ljúki eftirfarandi þjálfun í verklagi í lélegu skyggni ef hann skiptir yfir á tegund eða afbrigði flugvélar sem verður notuð í flugtök í lélegu skyggni og starfrækt skv. II. og III. flokki. Í 2. lið a-liðar og 3. lið a-liðar eru settar fram kröfur um þá reynslu sem flugliðar verða að hafa til að fara á styttra námskeið:
- Þjálfun á jörðu niðri. Viðeigandi kröfur í b-lið þar sem tekið er mið af þjálfun og reynslu flugliða skv. II. og III. flokki.
  - Þjálfun í flughermi og/eða í flugvél.
    - Minnst átta aðflug og/eða landingar í flughermi.
    - Ef ekki er til flughermir, sem er eins og flugvélagtegundin sem um er að ræða, þarf að gera minnst þrjú aðflug á flugvélinni og hætta við landingu a.m.k. einu sinni.
    - Viðeigandi viðbótarþjálfun, ef krafist er sérbúnaðar, s.s. framrúðuskjámyndar eða sjónaukandi búnaðar.
- 3) Starfsréttindi flugliða. Kröfur um starfsréttindi flugliða miðast við flugrekanda og flugvélagtegundina sem flogið er.
- Flugrekandinn skal sjá til þess að hver flugliði ljúki prófi áður en hann framkvæmir aðflug skv. II. eða III. flokki.
  - Í stað prófsins í i. lið hér að framan getur komið þjálfun í flughermi og/eða í flugvél, skv. 2. lið d-liðar, sem lokið er með fullnægjandi árangri.

- 4) Flug á flugleiðum undir umsjón. Flugrekandi skal sjá til þess að hver flugliði fljúgi á flugleið undir umsjón sem hér segir:
- i) í II. flokki, ef krafist er handstýrðar lendingar, minnst þriggja lendinga eftir að sjálfstýringin hefur verið tekin af,
  - ii) í III. flokki, minnst þriggja sjálflendinga en þó er aðeins krafist einnar sjálflendingar þegar þjálfunin, sem krafist er í 2. lið d-liðar, hefur farið fram í flughermi sem nota má til þjálfunar án þjálfunar í flugvél.
- e) Reynsla af flugvéartegund og flugstjórn. Áður en flugstjóri, sem hefur ekki flogið viðkomandi flugvéartegund áður, eða flugmaður, sem hefur verið falin stjórn flugsins, fær réttindi til starfrækslu nýrrar flugvélar, skv. II. eða III. flokki, eru gerðar eftirfarandi viðbótarkröfur til hans:
- 1) að hafa flogið 50 stundir eða 20 flug á viðkomandi tegund, þ.m.t. flug á flugleið undir umsjón og
  - 2) bæta skal 100 m við lágmarkskröfur um flugbrautarskyggni, skv. II. eða III. flokki, nema hann hafi áður fengið réttindi til starfrækslu skv. II. eða III. flokki hjá flugrekanda, þar til hann hefur að baki 100 klukkustundir eða 40 flug, þ.m.t. flug á flugleið undir umsjón, á þeirri tegund flugvélar.
  - 3) Flugmálafyrirvöldum er heimilt að slaka á framangreindum kröfum um flugstjórnarreynslu þegar um er að ræða flugliða sem hafa flugstjórnarreynslu skv. II. og III. flokki.
- f) Flugtak í lélegu skyggni þegar flugbrautarskyggni er undir 150/200 m
- 1) Flugrekandi skal sjá til þess að leyfi til að stjórna flugtaki í minna en 150 m flugbrautarskyggni (200 m fyrir flugvélar í D-flokki) séu ekki veitt fyrir en að lokinni þjálfun sem hér segir:
    - i) eðlilegt flugtak í minnsta leyfilega flugbrautarskyggni,
    - ii) flugtak í minnsta leyfilega flugbrautarskyggni og með hreyfilbilun milli ákvörðunarhraða V_1 og öryggishraða (í frumklífri) V_2 , eða um leið og öryggi leyfir og
    - iii) flugtak í minnsta leyfilega flugbrautarskyggni og með hreyfilbilun áður en ákvörðunarhraða V_1 er náð sem leiðir til þess að hætt er við flugtak.
  - 2) Flugrekandi skal sjá til þess að þjálfun, sem krafist er í 1. lið, fari fram í flughermi. Þjálfunin verður að taka til allrar notkunar sérstaks verklags og búnaðar. Ef ekki er til flughermir, sem er eins og flugvéartegundin sem um er að ræða, geta flugmálafyrirvöld samþykkt að þessi þjálfun fari fram um borð í flugvél án þess að gerðar séu kröfur um minnsta leyfilega flugbrautarskyggni (sjá 1. viðbæti við OPS 1.965).
  - 3) Flugrekandi skal sjá til þess að flugliði hafi lokið prófi áður en hann fær leyfi til að stjórna flugtaki í lélegu skyggni í minna en 150 m flugbrautarskyggni (minna en 200 m fyrir flugvélar í D-flokki), eftir því sem við á. Aðeins þjálfun, sem lokið er með fullnægjandi árangri í flughermi og/eða í flugvél skv. 1. lið f-liðar hér að framan þegar skipt er um flugvéartegund, getur komið í stað prófsins.
- g) Reglubundin þjálfun og próf — starfræksla í lélegu skyggni
- 1) Flugrekandi skal sjá til þess að í tengslum við venjulega, reglubundna þjálfun og hæfnipróf flugrekanda sé kunnátta og geta flugmanns til að inna af hendi störf, sem tengjast tilteknum flokki réttinda hans til starfrækslu, prófuð. Tilskilinn fjöldi aðfluga á gildistíma hæfniprófs flugrekanda (eins og mælt er fyrir um í b-lið OPS 1.965) skal vera minnst þrír, og má eitt þeirra fela í sér aðflug og lendingu flugvélarinnar með samþykktu II. eða III. flokks verklagi. Eitt fráflug skal flogið í hæfniprófi flugrekanda. Hafi flugrekandi heimild til að nota flugtak í flugbrautarskyggni, sem er undir 150/200 metrum, skal í hæfniprófi flugrekanda framkvæmt a.m.k. eitt flugtak í lélegu skyggni í minnsta leyfilega skyggni.

- 2) Til þjálfunar fyrir starfrækslu skv. III. flokki skal flugrekandi nota flughermi.
- 3) Flugrekandi skal sjá til þess að fyrir starfrækslu skv. III. flokki, þegar um er að ræða flugvélar með bilunarhlutlaust stýrakerfi, sé, a.m.k. einu sinni á því tímabili, sem þrjú hæfnipróf flugrekanda eru tekin, flogið fráflug sem leiðir af bilun í sjálfstýringu í eða undir ákvörðunarháð þegar síðasta tilkynning um flugbrautarskyggni hljóðar upp á 300 m eða minna.
- 4) Flugmálafyrirvöldum er heimilt að leyfa reglubundna þjálfun og próf í starfrækslu skv. II. flokki og flugtaki í lélegu skyggni í tiltekinni flugvélagtegund þar sem ekki er völ á samþykktum flughermi fyrir flugvélagtegundina, sem um er að ræða, eða öðrum valkosti sem hægt er að fallast á.

Aths.: Nýleg reynsla af flugtaki í lélegu skyggni og aðflugi (starfrækslu) skv. II. eða III. flokki er byggist á sjálfvirkum aðflugum og/eða sjálfflendingum er haldið við með reglubundinni þjálfun og prófum eins og mælt er fyrir um í þessum lið.

1. viðbætur við OPS 1.455

Starfræksla í lélegu skyggni — verklagsreglur

a) Almenn ákvæði. Starfræksla í lélegu skyggni felur í sér:

- 1) handstýrt flugtak (með eða án rafeindaleiðsögukerfa),
- 2) aðflug með sjálfstýringuna tengda við blindlendingarkerfið niður fyrir ákvörðunarháð, með handstýrðri sléttingu, landingu og landingarbruni,
- 3) aðflug með sjálfstýringuna tengda við blindlendingarkerfið og í framhaldi af því sjálfstýrð slétting og landing en handstýrt landingarbrun og
- 4) aðflug með sjálfstýringuna tengda við blindlendingarkerfið og í framhaldi af því sjálfstýrð slétting, landing og landingarbrun, þegar gildandi flugbrautarskyggni er minna en 400 m.

Aths. 1: Nota má blandað kerfi við allar þessar tegundir starfrækslu.

Aths. 2: Heimilt er að votta og samþykkja önnur leiðsögukerfi eða aðra skjái.

b) Verklagsreglur og leiðbeiningar

- 1) Eðli og umfang þeirra verklagsreglna og leiðbeininga, sem settar eru fram, er háð búnaði flugvélarinnar og verklagi í stjórnklefa. Flugrekandi skal tilgreina skilmerkilega í flugrekstrarhandbókinni hverjar eru skyldur flugliða í flugtaki, aðflugi, sléttingu, landingarbruni og fráflugi. Leggja verður sérstaka áherslu á ábyrgð flugliða þegar skiptir úr blindflugi yfir í flug eftir kennileitum og verklag sem ber að viðhafa þegar skyggni fer versnandi eða bilun verður. Sérstaklega verður að huga að því hvernig störfum í stjórnklefa er skipt niður til að tryggja að vinnuálagið á flugmanninum, sem tekur ákvörðun um landingu eða fráflug, sé með þeim hætti að hann geti einbeitt sér að því að hafa yfirumsjón og taka ákvarðanir.
- 2) Flugrekandi skal tilgreina lið fyrir lið allar verklagsreglur og leiðbeiningar í flugrekstrarhandbókinni. Leiðbeiningarnar verða að vera í samræmi við takmarkanir og skyldubundið verklag í flughandbók flugvélarinnar og skulu sérstaklega taka til eftirfarandi atriða:
  - i) athugun á því hvort búnaður flugvélarinnar starfi á viðunandi hátt bæði fyrir brottflug og í flugi,
  - ii) áhrif á lágmörk sem stafa af breyttu ástandi búnaðar á jörðu niðri og búnaði flugvélarinnar,
  - iii) verklag við flugtak, aðflug, sléttingu, landingu, landingarbrun og fráflug,
  - iv) verklagsreglur sem fylgja skal ef bilun verður, ef viðvörðunarkerfi koma fram og við aðrar óvenjulegar aðstæður,
  - v) tilskilin lágmarkssýn til kennileita,
  - vi) mikilvægi rétttrar setu og augnstellingar,
  - vii) ráðstafanir sem kann að vera nauðsynlegt að gera ef útsýn til kennileita versnar,
  - viii) skipting starfa niður á áhöfn þegar fylgt er verklagsreglum skv. i. til iv. lið og vi. lið, svo að flugstjórinn geti einbeitt sér að því að hafa yfirumsjón og taka ákvarðanir.

- ix) kröfur um að öll hæðarútköll undir 200 fetum séu byggð á ratsjárhæðarmæli og að einn flugmaður haldi áfram að vakta mælitæki flugvélarinnar þar til landingu er lokið,
- x) kröfur um að viðkvæmt svæði miðlínugeisla sé varið,
- xi) notkun upplýsinga um vindhraða, vindhvörf, ókyrrð og spillta flugbraut ásamt notkun fjölmælinga varðandi flugbrautarskyggni,
- xii) verklag, sem skal viðhaft á æfingum á aðflugi og landingu á flugbrautum, þar sem ekki eru í gildi allar verklagsreglur flugvallarins skv. II. og III. flokki,
- xiii) takmarkanir á starfrækslu vegna lofthæfivottorðs og
- xiv) upplýsingar um leyfilegt hámarksfrávik frá hallageisla og/eða miðlínugeisla.

1. viðbætur við OPS 1.465

Lágmarksskyggni fyrir sjónflug

1. viðbætur við OPS 1.465

Lágmarksskyggni fyrir sjónflug

Flokkur loftrýmis		A B C D E (Aths. 1)	F G	
			Fyrir ofan 900 m (3 000 fet) yfir meðalsjávarhæð eða 300 m (1 000 fet) yfir landi, eftir því hvort er hærra	Í eða undir 900 m (3 000 fet) yfir meðalsjávarhæð eða 300 m (1 000 fet) yfir landi, eftir því hvort er hærra
Fjarlægð frá skýjum		1 500 m lárétt 300 m (1 000 fet) lóðrétt	Laus við ský og sér til jarðar	
Flugskyggni	8 km í og yfir 3 050 m (10 000 fet) meðalsjávarhæð (Aths. 2) 5 km undir 3 050 m (10 000 fet) meðalsjávarhæð		5 km (Aths. 3)	

Aths. 1: Sjónflugslágmörk fyrir A-flokk loftrýmis eru höfð með til leiðbeiningar en það þýðir ekki að sjónflug sé samþykkt í A-flokki loftrýmis.

Aths. 2: Þegar skiptihæð er lægri en 3.050 m (10 000 fet) yfir meðalsjávarhæð skal nota fluglag (FL) 100 í stað 10 000 feta.

Aths. 3: Heimilt er að starfrækja flugvélar í A- og B-flokki niður í 3.000 m flugskyggni, að því tilskildu að hlutaðeigandi flugumferðaryfirvöld leyfi starfrækslu í minna en 5 km flugskyggni og aðstaður séu þannig að líkur á að mæta annarri umferð séu litlar og sýndur flughraði (IAS) sé 140 hnútar eða minni.

F-KAFLI

AFKASTAGETA – ALMENN ÁKVÆÐI

OPS 1.470

Gildissvið

- a) Flugrekandi skal sjá til þess að fjölhreyflaflugvélar knúnar skrófuhverfihreyflum, með hámarksfjölda farþegasæta í samþykktu sætafyrirkomulagi fyrir fleiri en níu eða með yfir 5700 kg hámarksflugtaksmassa, og allar fjölhreyflaflugvélar knúnar þotuhreyflum séu starfræktar í samræmi við G-kafla (Afkastagetuflokkur A).
- b) Flugrekandi skal sjá til þess að flugvélar knúnar skrófuhreyflum, með hámarksfjölda farþegasæta í samþykktu sætafyrirkomulagi fyrir níu eða færri og með 5700 kg hámarksflugtaksmassa eða minni séu starfræktar í samræmi við H-kafla (Afkastagetuflokkur B).

- c) Flugrekandi skal sjá til þess að flugvélar knúnar strokkehreyflum, með hámarksfjölda farþegasæta í samþykktu sætafyrirkomulagi fyrir fleiri en níu eða með yfir 5700 kg hámarksflugtaksmassa, séu starfræktar í samræmi við I-kafla (Afkastagetuflokkur C).
- d) Ef ekki er unnt að sýna fram á að kröfur í viðkomandi kafla hafi verið uppfylltar vegna sérstakra hönnunareiginleika (t.d. ef um er að ræða hljóðfráar flugvélar eða lagarflugvélar), skal flugrekandi nota samþykktu staðla um afkastagetu sem tryggja að öryggið sé jafnmikið og gerð er krafa um í viðkomandi kafla.

*OPS 1.475***Almenn ákvæði**

- a) Flugrekandi skal sjá til þess að massi flugvélar:
- 1) í upphafi flugtaks eða á upphafsstað breyttrar flugáætlunar,
  - 2) á upphafsstað breyttrar flugáætlunar, sé ekki meiri en sá massi, sem gerir kleift að uppfylla kröfurnar í þeim kafla sem flugið fellur undir, og er þá gert ráð fyrir að massinn minnki eftir því sem líður á flugið og að tekið sé tillit til snögglosunar eldsneytis eins og kveðið er á um í þeim sérstaka kafla.
- b) Flugrekandi skal sjá til þess að samþykkt gögn um afkastagetu í flughandbók flugvélarinnar séu notuð til að ákvarða hvort kröfur í viðkomandi kafla hafi verið uppfylltar og, ef þurfa þykir, að viðbættum öðrum gögnum sem flugmálafyrirvöld geta fallist á og mælt er fyrir um í viðkomandi kafla. Ef notaðir eru stuðlar, sem mælt er fyrir um í viðkomandi kafla, má taka tillit til þess ef sömu starfrækslustuðlar eru þegar í gögnum flughandbókar flugvélarinnar um afkastagetu svo að sömu stuðlar séu ekki notaðir tvisvar sinnum.
- c) Þegar farið er að ákvæðum í viðkomandi kafla, ber að taka tilhlýðilegt tillit til þess í hvaða ham flugvélinni er flogið, umhverfisaðstæðna og starfrækslu kerfa sem hafa óhagstæð áhrif á afkastagetu.
- d) Að því er varðar afkastagetu má flokka rakar flugbrautir, að undanskildum grasbrautum, sem þurrar væru.
- e) Flugrekandi skal taka tillit til nákvæmni í kortagerð þegar metið er hvort flugtakskröfur í viðeigandi kafla séu uppfylltar.

*OPS 1.480***Orðskýringar**

- a) Merking eftirfarandi hugtaka, sem notuð eru í F-, G-, H-, I- og J-kafla er sem hér segir:
- 1) Tiltæk hemlunarvegalegd við flugtak (ASDA). Lengd tiltæks flugtaksbruns, að viðbættri lengd öryggisbrautar, ef viðkomandi flugmálafyrirvöld hafa lýst því yfir að slík braut sé tiltæk og geti borið massa flugvélarinnar við ríkjandi starfræksluskilyrði.
  - 2) Spillt flugbraut. Flugbraut telst vera spillt (hvort sem það er á afmörkuðu svæði eða ekki) þegar meira en 25% af yfirborði hennar, innan þeirrar lengdar og breiddar sem tilskilin er og er notuð, er þakið eftirfarandi:
    - i) meira en 3 mm (0,125 þumlungum) dýpt af vatni, eða krapa eða lausamjöll sem svarar til meira en 3 mm (0,125 þumlunga) af vatni,
    - ii) snjó, þjöppuðum saman í þéttan massa, sem er ekki hægt að þjappa meira og loðir saman eða brotnar í stykkjum ef hann er tekinn upp (samþjappaður snjór) eða
    - iii) ís, þ.m.t. blautur ís.
  - 3) Rök flugbraut. Flugbraut telst vera rök ef yfirborðið er ekki þurrt en glansar þó ekki af rakanum.
  - 4) Þurr flugbraut. Flugbraut, sem hvorki er blaut né spillt, en til þeirra teljast flugbrautir með slitlagi með sérstökum raufum eða gljúpu slitlagi, sem er haldið við til þess að hemlun á flugbrautinni verði eins og hún væri þurr, jafnvel þótt rakinn sé einhver.

- 5) Tiltæk landingarvegalegd (LDA). Lengd flugbrautar sem viðkomandi flugmálayfirvöld hafa lýst tiltæka og nothæfa fyrir brautarbrun flugvélar í landingu.
  - 6) Hámarksfjöldi farþegasæta í samþykktu sætafyrirkomulagi. Hámarksfjöldi farþegasæta í flugvél, sem flugrekandi notar, flugmálayfirvöld hafa samþykkt og tiltekinn er í flugrekstrarhandbókinni, að frátöldum flugmannssætum eða sætum í stjórnklefa og sætum öryggis- og þjónustuliða, eftir því sem við á.
  - 7) Tiltæk flugtaksvegalegd (TODA). Tiltæk lengd flugtaksbruns að viðbættri lengd tiltæks hindrunarlauss klífursvæðis.
  - 8) Flugtaksmassi. Flugtaksmassi flugvélar er massi hennar, að meðtöldu öllu og öllum sem um borð eru við upphaf flugtaksbruns.
  - 9) Tiltækt flugtaksbrun (TORA). Lengd flugbrautar sem viðkomandi flugmálayfirvöld hafa lýst tiltæka og nothæfa fyrir brautarbrun flugvélar í flugtaki.
  - 10) Blaut flugbraut. Flugbraut telst vera blaut ef yfirborð hennar er þakið vatni, eða öðru sambærilegu, í minna magni en tilgreint er í 2. lið. a-liðar, eða ef raki á yfirborðinu er svo mikill að af henni sýnist stafa speglun án þess þó að vatn liggi á stórum hluta hennar.
- b) Hugtökin „hemlunarvegalegd við flugtak“, „flugtaksvegalegd“, „flugtaksbrun“, „raunflugslóð flugtaks“, „raunflugslóð á flugleið með einn hreyfil óstarfhæfan“ og „raun-flugslóð á flugleið með tvo hreyfla óstarfhæfa“, að því er varðar flugvélin, eru eins og segir í lofthæfikerfum, sem flugvélina þurfti að uppfylla til að fá skírteini, eða hafa þá merkingu sem flugmálayfirvöld tilgreina telji þau skilgreiningarnar ófullnægjandi til að sýna fram á að farið sé eftir rekstrartakmörkunum varðandi afkastagetu.

G-KAFLI

AFKASTAGETUFLOKKUR A

OPS 1.485

Almenn ákvæði

- a) Til þess að unnt sé að ákvarða hvort farið sé að ákvæðum þessa kafla skal flugrekandi sjá til þess að til viðbótar samþykktum gögnum um afköst í flughandbókinni sé öðrum gögnum, sem flugmálayfirvöld geta fallist á, bætt við eftir þörfum ef samþykkt gögn um afkastagetu í flughandbók eru ófullnægjandi að því er varðar atriði eins og:
- 1) að taka tillit til erfiðra starfræksluskilyrða, t.d. í flugtaki og landingu á spilltum flugbrautum sem eðlilegt er að gera ráð fyrir og
  - 2) að hafa í huga að hreyfilbilun getur orðið á öllum stigum flugs.
- b) Flugrekandi skal sjá til þess, að því er varðar blautar eða spilltar flugbrautir, að notuð séu gögn um afköst, sem eru ákvörðuð í samræmi við gildandi kröfur um vottun stórra flugvéla, eða sambærileg gögn sem flugmálayfirvöld geta fallist á.

OPS 1.490

Flugtak

- a) Flugrekandi skal sjá til þess að flugtaksmassi fari ekki yfir þann hámarksflugtaksmassa sem er tilgreindur í flughandbók flugvélarinnar fyrir málþrýstingshæð og umhverfishita á flugvellinum þar sem flugvélina á að hefja sig til flugs.
- b) Þegar flugrekandi ákvarðar leyfilegan hámarksmassa í flugtaki skal hann uppfylla eftirfarandi kröfur:
- 1) hemlunarvegalegd við flugtak má ekki vera lengri en tiltæk hemlunarvegalegd við flugtak,
  - 2) flugtaksvegalegd má ekki vera lengri en tiltæk flugtaksvegalegd, með hindrunarlaust klífursvæði sem er ekki lengra en helmingur tiltæks flugtaksbruns,
  - 3) flugtaksbrun má ekki vera lengra en tiltækt flugtaksbrun,

- 4) sýna verður fram á að farið sé að ákvæðum þessarar greinar með því að nota eitt gildi ákvörðunarhraða (V1) fyrir flugtak, sem hætt er við eða haldið áfram, og
  - 5) á blautri eða spilltri flugbraut má flugtaksmassi ekki vera meiri en leyfilegt er í flugtaki á þurri flugbraut við sömu aðstæður.
- c) Flugrekandi skal taka mið af eftirfarandi atriðum þegar hann sýnir fram á að hann uppfylli kröfur b-liðar hér að framan:
- 1) málþrýstingshæð á flugvellinum,
  - 2) umhverfishita á flugvelli,
  - 3) ástandi og gerð yfirborðs flugbrautar,
  - 4) halla brautar í flugtaksátt,
  - 5) að ekki sé reiknað með meira en 50% af tilkynntum mótvindsstuðli eða ekki minna en 150% af tilkynntum meðvindsstuðli og
  - 6) að flugbrautin kann að styttest vegna þess hvernig flugvélinni er stillt upp fyrir flugtak.

*OPS 1.495***Hindranabil við flugtak**

- a) Flugrekandi skal sjá til þess að á raunflugslóð flugtaks sé a.m.k. 35 feta lóðrétt hindranabil sem er innan láréttar fjarlægðar frá hindrun, sem er a.m.k. 90 m plús $0,125 \times D$, þar sem D er lárétt vegalengd sem flugvélin leggur að baki að lokinni tiltækri flugtaksvegalengd, eða, ef gert er ráð fyrir beygju áður en tiltækri flugtaksvegalengd lýkur, að lokinni flugtaksvegalengd. Fyrir flugvélar með minna en 60 m vænghaf er heimilt að nota lárétt hindranabil sem samsvarar hálfu vænghafi flugvélarinnar plús 60 m plús $0,125 \times D$.
- b) Flugrekandi skal taka mið af eftirfarandi atriðum þegar hann sýnir fram á að hann uppfylli kröfur a-liðar hér að framan:
- 1) massa flugvélarinnar við upphaf flugtaksbruns,
  - 2) málþrýstingshæð á flugvellinum,
  - 3) umhverfishita á flugvellinum og
  - 4) að ekki sé reiknað með meira en 50% af tilkynntum mótvindsstuðli eða ekki minna en 150% af tilkynntum meðvindsstuðli.
- c) Þegar sýnt er fram á að farið sé að ákvæðum a-liðar hér að framan:
- 1) skulu ferilbreytingar ekki leyfðar fyrr en raunflugslóð flugtaks er komin í hæð sem svarar til hálfis vænghafs en er ekki minni en 50 fet yfir landhæð við lok tiltæks flugtaksbruns. Þaðan og upp í 400 feta hæð er gert ráð fyrir að flugvélinni sé ekki hallað meira en 15° . Fyrir ofan 400 feta hæð má áætla beygjuhalla á bilinu 15 til 25° ,
  - 2) skal alls staðar á raunflugslóð flugtaks, þar sem flugvélinni er hallað meira en 15° , vera a.m.k. 50 feta lóðrétt bil yfir hindranir innan láréttar fjarlægðar, sem tiltekin er í a-, d- og e-lið þessarar greinar, og
  - 3) skal flugrekandi viðhafa sérstakt verklag, sem er háð samþykki flugmálayfirvalda, og nota aukinn beygjuhalla sem ekki er meiri en 20° í 200-400 feta hæð eða ekki meira en 30° í yfir 400 feta hæð (sjá 1. viðbæti við 3. lið c-liðar OPS 1.495),
  - 4) Taka skal nægilegt tillit til áhrifa beygjuhalla á hraða og flugslóð, s.s. lengri vegalengda vegna aukins flughraða.

- d) Þegar flugrekandi sýnir fram á að farið sé að ákvæðum a-liðar hér að framan, í tilvikum þegar ekki er þörf á að breyta ferli meira en 15° á fyrirhugaðri flugslóð, þarf hann ekki að taka tillit til hindrana sem eru lengra til hliðar en:
- 1) 300 m, ef flugmaðurinn getur haldið tilskilinni nákvæmni í flugleiðsögu á því svæði þar sem taka þarf tillit til hindrana eða
  - 2) 600 m, í flugi við allar aðrar aðstæður.
- e) Þegar flugrekandi sýnir fram á að farið sé að ákvæðum a-liðar í tilvikum þegar þörf er á að breyta ferli meira en 15° á fyrirhugaðri flugslóð þarf hann ekki að taka tillit til hindrana sem eru lengra til hliðar en:
- 1) 600 m, ef flugmaðurinn getur haldið tilskilinni nákvæmni í flugleiðsögu á því svæði þar sem taka þarf tillit til hindrana eða
  - 2) 900 m, í flugi við allar aðrar aðstæður.
- f) Flugrekandi skal setja reglur um verklag í viðlögum til að uppfylla kröfur OPS 1.495 og tryggja að leið sé örugg og að sneitt sé hjá hindrunum þannig að flugvélin geti annaðhvort uppfyllt kröfur OPS 1.500 á flugleið eða lent á brottfararflugvelli eða á varaflygvelli fyrir flugtak.

OPS 1.500

Á flugleið — einn hreyfill óstarfhæfur

- a) Flugrekandi skal sjá til þess að gögn um einn hreyfil óstarfhæfan á raunflugslóð á flugleið, sem eru í flughandbók flugvélarinnar og eiga við þau veðurskilyrði sem gert er ráð fyrir á fluginu, séu í samræmi við annaðhvort b- eða c-lið alls staðar á leiðinni. Raunflugslóð verður að geta haft jákvæðan halla í 1500 fetum yfir flugvellinum þar sem áætlað er að lenda ef hreyfill bilar. Við veðurskilyrði, þar sem nauðsynlegt er að starfrækja ísvarnerkerfin, þarf að taka tillit til áhrifa af notkun þeirra á raunflugslóð.
- b) Halli raunflugslóðar verður að vera jákvæður í a.m.k. 1000 fetum yfir öllu landi og hindrunum á leiðinni á 9,3 km (5 sjómílna) breiðu belti á hvorn veg við áætlaðan feril.
- c) Nauðsynlegt er að á raunflugslóð geti flugvélin haldið fluginu áfram úr farflugshæð til flugvallar þar sem unnt er að lenda í samræmi við OPS 1.515 eða 1.520, eftir því sem við á, og að á raunflugslóðinni sé lóðrétt hindranabil a.m.k. 2000 fet yfir öllu landi og hindrunum á leiðinni á 9,3 km (5 sjómílna) breiðu belti á hvorn veg við áætlaðan feril, í samræmi við 1.-4. lið:
- 1) gert er ráð fyrir að hreyfillinn verði óstarfhæfur á versta stað á leiðinni,
  - 2) tekið er tillit til áhrifa vinda á flugslóðina,
  - 3) ef öruggt verklag er viðhaft er snögglosun eldsneytis leyfileg, svo framarlega sem komið er til flugvallarins með tilskildar eldsneytisbirgðir, og
  - 4) flugvöllurinn, þar sem gert er ráð fyrir að flugvélin lendi eftir að hreyfillinn verður óstarfhæfur, skal uppfylla eftirfarandi skilyrði:
    - i) kröfum um afkastagetu miðað við áætlaðan landingarmassa skal vera fullnægt og
    - ii) veðurlýsingar eða veðurspár, eða sambland af þessu tvennu, og skýrslur um ástand vallarins skulu gefa til kynna að unnt verði að lenda á öruggan hátt á áætluðum landingartíma.
- d) Þegar flugrekandi sýnir fram á að farið sé að ákvæðum OPS 1.500 verður hann að breikka beltið, sem um getur í b- og c-lið, í 18,5 km (10 sjómílar) ef nákvæmni í flugleiðsögu nær ekki 95% markinu.

OPS 1.505

Á flugleið — flugvélar með þrjá hreyfla eða fleiri, tveir hreyflar óstarfhæfir

- a) Flugrekandi skal sjá til þess að á fyrirhuguðum flugferli sé flugvél með þrjá hreyfla eða fleiri, á öllum hreyflum á farflugshraða fyrir langdrægi aldrei fjær en svo frá flugvelli, sem stenst gildandi kröfur um afköst miðað við áætlaðan landingarmassa, að unnt sé að ná þangað á 90 mínútum við staðalhitastig í logni, nema farið sé eftir b- til f-lið.
- b) Gögn um raunflugslóð flugvélar á flugleið með tvo hreyfla óstarfhæfa verða að gera flugvélinni kleift að halda fluginu áfram við þau veðurskilyrði sem búist er við, frá þeim stað þar sem gert er ráð fyrir að tveir hreyflar bili á sama tíma, til flugvallar þar sem unnt er að lenda og stöðva vélina að fullu með því að nota tilskilið verklag fyrir landingu með tvo hreyfla óstarfhæfa. Á raunflugslóð skal lóðrétt hindranabil vera a.m.k. 2000 fet yfir öllu landi og hindrunum á leiðinni á 9,3 km (5 sjómílna) breiðu belti á hvorn veg við áætlaðan feril. Í þeirri hæð og við veðurskilyrði þar sem nauðsynlegt er að starfrækja ísvarnerfni þarf að taka tillit til áhrifa af notkun þeirra á raunflugslóð. Ef nákvæmni í flugleiðsögu nær ekki 95% markinu skal flugrekandi breikka áðurnefnt belti í 18,5 km (10 sjómílnur).
- c) Gert er ráð fyrir að tveir hreyflar bili á versta stað á þeim hluta leiðarinnar þar sem flugvélin á lengra en 90 mínútna flug eftir á farflugshraða fyrir langdrægi á öllum hreyflum, við staðalhitastig í logni til flugvallar sem stenst gildandi kröfur um afköst miðað við áætlaðan landingarmassa.
- d) Raunflugslóð verður að geta haft jákvæðan halla í 1500 fetum yfir flugvelli þar sem ráðgert er að lenda eftir að tveir hreyflar hafa bilað.
- e) Ef öruggt verklag er viðhaft er snögglosun eldsneytis leyfileg, svo framarlega sem komið er til flugvallar með tilskildar eldsneytisbirgðir.
- f) Áætlaður massi flugvélarinnar, á þeim stað þar sem gert er ráð fyrir að tveir hreyflar bili, má ekki vera minni en svo að nægilegt eldsneyti sé eftir til að halda áfram til flugvallar, þar sem gert er ráð fyrir að lenda, og skal flugvélin koma í a.m.k. 1500 fetum beint yfir landingarsvæðið og fljúga í þeirri hæð í 15 mínútur eftir það.

OPS 1.510

Lending — ákvörðunarflugvellir og varaflugvellir

- a) Flugrekandi skal sjá til þess að landingarmassi flugvélarinnar, sem er ákvarðaður í samræmi við a-lið OPS 1.475, fari ekki yfir hámarkslandingarmassann, sem tilgreindur er fyrir hæð og væntanlegan umhverfishita, á áætluðum landingartíma á ákvörðunarflugvelli og varaflugvelli.
- b) Fyrir blindaðflug með klifurhalla í fráflugi, sem er meiri en 2,5%, skal flugrekandi staðfesta að áætlaður landingarmassi flugvélarinnar leyfi fráflug með klifurhalla sem er jafn eða meiri en viðeigandi klifurhalli í fráflugi á þeim hraða og í þeim ham sem notaður er við fráflug með einn hreyfil óstarfhæfan (sjá gildandi kröfur um vottun stórra flugvéla). Notkun annarrar aðferðar þarf að vera samþykkt af flugmálayfirvöldum.
- c) Fyrir blindaðflug með ákvörðunarhæð undir 200 fetum þarf flugrekandi að staðfesta að áætlaður landingarmassi flugvélarinnar leyfi klifurhalla í fráflugi, með bilaðan markhreyfil, á hraða og í ham sem notaður er þegar hætt er við landingu með a.m.k. 2,5% eða útgefnum halla, hvort sem meira er (sjá CS-AWO 243). Notkun annarrar aðferðar þarf að vera samþykkt af flugmálayfirvöldum.

OPS 1.515

Lending — Þurrar flugbrautir

- a) Flugrekandi skal sjá til þess að landingarmassi flugvélarinnar, ákvarðaður í samræmi við a-lið OPS 1.475 miðað við áætlaðan landingartíma á ákvörðunarflugvelli og varaflugvöllum, leyfi landingu og algera stöðvun úr 50 fetum yfir þröskuldi:
- 1) þegar um er að ræða flugvélar knúðar þotuhreyflum, á innan við 60% af tiltækri landingarvegalengd eða
  - 2) þegar um er að ræða flugvélar knúnar skrófuhverfihreyflum, á innan við 70% af tiltækri landingarvegalengd,
  - 3) þegar um er að ræða verklag í bröttu aðflugi þar sem flugmálayfirvöld geta samþykkt notkun gagna um landingarvegalengdir, sem eru leiðrétt í samræmi við 1. og 2. lið a-liðar, eftir því sem við á, og byggð á lágmarkshæð yfir ímynduðum hindrunum sem er minni en 50 fet en ekki minni en 35 fet. (Sjá 1. viðbæti við 3. lið a-liðar OPS 1.515),
  - 4) þegar flugrekandi sýnir fram á að farið sé að ákvæðum 1. og 2. liðar a-liðar er flugmálayfirvöldum þó í undantekningartilvikum heimilt, ef þau eru þess fullviss að þess sé þörf (sjá 1. viðbæti), að samþykkja skammbrautarlandingu, í samræmi við 1. og 2. viðbæti, ásamt hvers konar öðrum viðbótarskilyrðum sem flugmálayfirvöld telja vera nauðsynleg til þess að tryggja viðunandi öryggi í því sérstaka tilvik.
- b) Flugrekandi skal taka mið af eftirfarandi atriðum þegar hann sýnir fram á að hann uppfylli kröfur a-liðar hér að framan:
- 1) hæð flugvallar,
  - 2) að ekki sé reiknað með meira en 50% af tilkynntum mótvindsstuðli eða ekki minna en 150% af tilkynntum meðvindsstuðli og
  - 3) flugbrautarhalla í landingarátt, ef hann er meiri en +/-2%.
- c) Þegar sýnt er fram á að farið sé að ákvæðum a-liðar þarf að gera ráð fyrir því:
- 1) að flugvélin lendi á hagstæðustu flugbrautinni, í logni, og
  - 2) að flugvélin lendi á þeirri flugbraut, sem líklegast er að henni verði ætluð, með tilliti til líklegs vindhraða og -áttar og stjórnnareiginleika flugvélarinnar á jörðu niðri og með hliðsjón af öðrum aðstæðum, s.s. landingartækjum og landslagi.
- d) Ef flugrekandi getur ekki uppfyllt skilyrði 1. liðar c-liðar um ákvörðunarflugvöll með eina flugbraut, þar sem landing er háð tilteknum vindstuðli, má senda flugvél af stað ef tilgreindir eru tveir varaflugvellir sem eru í fullu samræmi við ákvæði a-, b- og c-liðar. Áður en aðflug til landingar á ákvörðunarflugvelli er hafið verður flugstjórinn að ganga úr skugga um að unnt sé að lenda í fullu samræmi við ákvæði OPS 1.510 og a- og b-liðar.
- e) Ef flugrekandi getur ekki fullnægt skilyrðum 2. liðar c-liðar um ákvörðunarflugvöll má senda flugvélin af stað ef tilgreindur er varaflugvöllur sem uppfyllir að öllu leyti ákvæði a-, b- og c-liðar.

OPS 1.520

Lending — Blautar og spilltar flugbrautir

- a) Flugrekandi skal sjá til þess ef veðurlýsingar eða veðurspár, eða sambland af þessu tvennu, gefa til kynna að flugbrautin kunni að vera blaut á áætluðum komutíma, að tiltæk landingarvegalengd sé a.m.k. 115% af tilskilinni landingarvegalengd sem ákvörðuð er í samræmi við OPS 1.515.
- b) Flugrekandi skal sjá til þess, ef veðurlýsingar eða veðurspár, eða sambland af þessu tvennu, gefa til kynna að flugbrautin geti verið spillt á áætluðum komutíma, að tiltæk landingarvegalengd verði a.m.k. söm og ákvörðuð er í samræmi við a-lið eða a.m.k. 115% af landingarvegalengd þeirri sem ákvörðuð er í samræmi við samþykkt gögn um landingarvegalengd á spilltri braut eða sambærileg gögn, sem flugmálayfirvöld hafa viðurkennt, eftir því hvort er lengra.

- c) Á blautri flugbraut er heimilt að notast við landingarvegalegd, sem er styttri en krafist er í a-lið en ekki styttri en krafist er í a-lið OPS 1.515, ef í flughandbók flugvélarinnar er að finna sérstakar viðbótarupplýsingar um landingarvegalengdir á blautum flugbrautum.
- d) Á spilltum flugbrautum, sérstaklega undirbúnum, má notast við landingarvegalegd sem er styttri en krafist er í b-lið, en ekki styttri en krafist er í a-lið OPS 1.515, ef sérstakar viðbótarupplýsingar um landingarvegalengdir á spilltum flugbrautum er að finna í flughandbók flugvélarinnar.
- e) Þegar farið er að ákvæðum b-, c- og d-liðar skal nota viðmiðanir OPS 1.515, eftir því sem við á, að því undanskildu að 1. og 2. liður a-liðar OPS 1.515 gilda ekki um b-lið.

1. viðbætur við 3. lið c-liðar OPS 1.495

Samþykki fyrir auknum beygjuhalla

- a) Til að nota aukinn beygjuhalla sem þarfnast sérstaks samþykkis verður að uppfylla eftirfarandi viðmið:
  - 1) flughandbók flugvélarinnar verður að innihalda samþykktar upplýsingar um þá aukningu á flughraða sem nauðsynleg er og upplýsingar sem leyfa að reiknuð sé út flugslóð sem tekur tillit til aukins beygjuhalla og hraða,
  - 2) leiðsaga eftir kennileitum verður að vera til staðar til að halda nákvæmni í flugleiðsögu,
  - 3) lágmarksveðurskilyrði og vindmörk skulu tilgreind fyrir hverja flugbraut og samþykkt af flugmálafyrirvöldum,
  - 4) þjálfun fari fram í samræmi við ákvæði OPS 1.975.

1. viðbætur við 3. lið a-liðar OPS 1.515

Verklag í bröttu aðflugi

- a) Flugmálafyrirvöld geta samþykkt verklag í bröttu aðflugi þar sem notað er 4,5° aðflugshallahorn eða stærra, með lágmarkshæð yfir ímynduðum hindrunum, sem eru undir 50 fetum en ekki undir 35 fetum, að því tilskildu að eftirfarandi viðmiðanir séu virtar:
  - 1) í flughandbók flugvélarinnar verður að gefa upp samþykkt hámarkshorn aðflugshalla, allar aðrar takmarkanir, venjulegt eða óvenjulegt verklag eða neyðarverklag í bröttu aðflugi svo og breytingar á gögnum um vallarlengd þegar viðmiðanir um bratt aðflug eru notaðar,
  - 2) á öllum flugvöllum, þar sem á að gera bratt aðflug, skal vera viðeigandi viðmiðunarkerfi fyrir aðflugshalla, sem felst a.m.k. í leiðsögukerfi sem gefur sjónrænar upplýsingar um aðflugshalla og
  - 3) tilgreina þarf og samþykkja lágmarksveðurskilyrði fyrir hverja flugbraut sem á að nota í bröttu aðflugi. Taka skal mið af eftirfarandi atriðum:
    - i) hindrunum,
    - ii) tegund aðflugshallaviðmiðana og flugbrautarleiðsögu, s.s. sjónrænum leiðsögutækjum, örbylgjulendingarkerfi, þríviðdarleiðsögukerfi, blindlendingarkerfi, miðlinusendi, fjölstefnuvita og hringvita,
    - iii) lágmarkssýn til kennileita sem krafist er úr ákvörðunarhæð og lágmarkslækkunarflughæð,
    - iv) tiltækum tækjabúnaði flugvélar,
    - v) starfsréttindum flugmanns og þekkingu hans á staðhættum við flugvöllinn,
    - vi) takmörkunum og verklagsreglum í flughandbók flugvélarinnar og
    - vii) viðmiðunum fyrir fráflug.

*1. viðbætur við 4. lið a-liðar OPS 1.515***Skammbrautarlendingar**

- a) Að því er varðar 4. lið a-liðar OPS 1.515 getur vegalengdin, sem notuð er við útreikninga á leyfilegum landingarmassa, verið nothæf lengd yfirlýsts öryggissvæðis auk tiltækrar, yfirlýstrar landingarvegalengdar. Flugmálafirvöld geta samþykkt slíka starfrækslu í samræmi við eftirfarandi viðmiðanir.
- 1) Sýna þarf fram á nauðsyn á flugi með skammbrautarlendingum. Augljósir almannahagsmunir þurfa að vera í húfi og rekstrarleg nauðsyn fyrir slíku flugi, annaðhvort vegna þess að flugvöllurinn er afskekktur eða að landfræðilegar takmarkanir séu á að framlengja flugbrautina.
- 2) Viðmiðanir fyrir flugvélinu og rekstrarviðmiðanir.
- i) Skammbrautarlending er einungis hægt að samþykkja fyrir flugvélar þar sem lóðrétt fjarlægð milli sjónlínu flugmanns og neðsta hluta hjólanna, þegar flugvélin er á eðlilegum hallageisla, er ekki meiri en þrír metrar,
- ii) Þegar flugvallarlágmörk eru ákvörðuð skal flugbrautarskyggni /skyggni ekki vera undir 1,5 km; auk þess skal tilgreina vindmörk í flugrekstrarhandbókinni,
- iii) Lágmarksreynsla flugmanns, kröfur um þjálfun og þekkingu á staðháttum við flugvöllinn, verður að vera tilgreind fyrir slíka starfrækslu í flugrekstrarhandbókinni.
- 3) Gert er ráð fyrir því að hæð yfir byrjun nothæfrar lengdar yfirlýsta öryggissvæðisins sé 50 fet.
- 4) Viðbótarviðmiðanir. Flugmálafirvöld geta sett hvers konar viðbótarskilyrði, sem teljast nauðsynleg, svo flugið sé öruggt, að teknu tilliti til einkenna flugvélagundarinnar, landslagseinkenna á aðflugssvæðinu, tiltækra leiðsögutækja fyrir aðflug og atriða er taka þarf til greina varðandi fráflug eða ef hætt er við landingu. Slík viðbótarskilyrði geta t.d. verið kröfur um kerfi aðflugshallajösa af gerðinni VASI/PAPI.

*2. viðbætur við 4. lið a-liðar OPS 1.515***Skilyrði fyrir flugvelli til skammbrautarlendinga**

- a) Notkun öryggissvæðis skal vera samþykkt af flugvallaryfirvöldum.
- b) Nothæf lengd yfirlýsts öryggissvæðis, samkvæmt ákvæðum 4. liðar a-liðar í 1.515, skal ekki vera yfir 90 m.
- c) Breidd yfirlýsts öryggissvæðis skal ekki vera minni en tvöföld breidd flugbrautarinnar frá framlengdri miðlínu flugbrautarinnar að telja, eða tvöfalt vænghaf, hvort sem er meira.
- d) Yfirlýst öryggissvæði skal vera laust við hindranir eða lægðir, sem myndu stofna flugvél í hættu sem nær ekki inn á flugbrautina, og enginn hreyfanlegur hlutur má vera á yfirlýstu öryggissvæði á meðan brautin er notuð til skammbrautarlendinga.
- e) Á yfirlýstu öryggissvæði má hvorki vera yfir 5% halli upp á við í flugtaksátt né 2% halli niður á við í landingarátt.
- f) Að því er varðar þessa starfrækslu er ekki nauðsynlegt að burðarþolskröfur 5. liðar. a-liðar OPS 1.480 gildi um yfirlýst öryggissvæði,

*H-KAFLI**AFKASTAGETUFLOKKUR B**OPS 1.525***Almenn ákvæði**

- a) Flugrekandi skal ekki starfrækja eins hreyfils flugvél:
- 1) að nóttu til eða
- 2) við blindflugsskilyrði nema samkvæmt reglum um sérlegt sjónflug.
- Aths.:* Takmarkanir á starfrækslu eins hreyfils flugvéla eru í 6. lið a-liðar OPS 1.240.
- b) Flugrekandi skal fara með tveggja hreyfla flugvélar, sem standast ekki kröfur b-liðar 1. viðbætur við OPS 1.525 um klifur, eins og þær væru eins hreyfils flugvélar.

OPS 1.530

Flugtak

- a) Flugrekandi skal sjá til þess að flugtaksmassi fari ekki yfir þann hámarksflugtaksmassa sem er tilgreindur í flughandbók flugvélarinnar fyrir málþrýstingshæð og umhverfishita á flugvellinum þar sem flugvélin á að hefja sig til flugs.
- b) Flugrekandi skal sjá til þess að óleiðrétt flugtaksvegalengd, eins og hún er tilgreind í flughandbók flugvélarinnar, sé ekki lengri en:
- 1) tiltækt flugtaksbrun, ef margfaldað er með stuðlinum 1,25 eða
  - 2) ef öryggisbraut og/eða hindrunarlaust klífursvæði er tiltækt sem hér segir:
    - i) tiltækt flugtaksbrun,
    - ii) tiltæk flugtaksvegalengd ef margfaldað er með stuðlinum 1,15 og
    - iii) tiltæk hemlunarvegalengd við flugtak ef margfaldað er með stuðlinum 1,3.
- c) Flugrekandi skal taka mið af eftirfarandi atriðum þegar hann sýnir fram á að hann uppfylli kröfur b-liðar hér að framan:
- 1) massa flugvélarinnar við upphaf flugtaksbruns,
  - 2) málþrýstingshæð á flugvellinum,
  - 3) umhverfishita á flugvelli,
  - 4) ástandi og gerð yfirborðs brautar,
  - 5) halla brautar í flugtaksátt og
  - 6) að ekki sé reiknað með meira en 50% af tilkynntum mótvindsstuðli eða ekki minna en 150% af tilkynntum meðvindsstuðli.

OPS 1.535

Hindranabil við flugtak — fjölhreyfla flugvélar

- a) Flugrekandi skal sjá til þess að á flugtaksflugslóð flugvéla með tvo hreyfla eða fleiri, sem ákveðin er í samræmi við þennan kafla, sé a.m.k. 50 feta lóðrétt hindranabil sem er innan láréttar fjarlægðar frá hindrun, sem er a.m.k. 90 m plús $0,125 \times D$, þar sem D er lárétt vegalengd, sem flugvélin leggur að baki eftir að tiltækri flugtaksvegalengd lýkur, eða flugtaksvegalengd, ef gert er ráð fyrir beygju áður en tiltækri flugtaksvegalengd lýkur, nema í þeim tilvikum sem kveðið er á um í b- og c-lið. Fyrir flugvélar með minna en 60 m vænghaf er heimilt að nota lárétt hindranabil sem samsvarar hálfu vænghafi flugvélarinnar plús 60 m plús $0,125 \times D$. Þegar sýnt er fram á að farið sé að ákvæðum a-liðar hér að framan þarf að gera ráð fyrir því:
- 1) að flugtaksflugslóð byrji í 50 feta hæð yfir yfirborði við enda þeirrar flugtaksvegalengdar sem krafist er í b-lið OPS 1.530 og endi í 1500 feta hæð yfir yfirborði,
  - 2) að flugvélinni sé ekki hallað fyrr en hún hefur náð 50 feta hæð yfir yfirborði og eftir það sé henni ekki hallað meira en 15° ,
  - 3) að markhreyfill flugvélarinnar bili á flugtaksflóð með alla hreyfla virka þar sem reiknað er með að kennileiti, sem tekið er mið af til að sneiða hjá hindrunum, hverfi úr auglýn,
  - 4) að halli flugtaksflugslóðar, úr 50 fetum upp í þá hæð þar sem gert er ráð fyrir að hreyfill bili, sé jafn meðalgildi halla í klífri á öllum hreyflum og við skipti yfir í leiðarflugsham, margfaldað með stuðlinum 0,77 og
  - 5) að halli flugtaksflugslóðar, úr þeirri hæð sem náð er í samræmi við 4. lið allt til enda flugtaksflugslóðar, sé sá sami og klífurhalli á flugleið með einn hreyfil óstarfhæfan á flugleið, eins og gefið er upp í flughandbók flugvélarinnar.

- b) Þegar flugrekandi sýnir fram á að farið sé að ákvæðum a-liðar í tilvikum þegar ekki er þörf á að breyta ferli meira en 15° á fyrirhugaðri flugslóð þarf hann ekki að taka tillit til hindrana sem eru lengra til hliðar en:
- 1) 300 m, ef flogið er við aðstæður sem leyfa að ferli sé fylgt eftir kennileitum, eða ef tiltæk eru flugleiðsögutæki sem gera flugmanninum kleift að halda áætlaðri flugslóð af sömu nákvæmni (sjá 1. viðbæti við 1. lið a- og b-liðar OPS 1.535) eða
  - 2) 600 m, í flugi við allar aðrar aðstæður.
- c) Þegar flugrekandi sýnir fram á að farið sé að ákvæðum a-liðar í þeim tilvikum þegar þörf er á að breyta ferli meira en 15° á fyrirhugaðri flugslóð þarf hann ekki að taka tillit til hindrana sem eru lengra til hliðar en:
- 1) 600 m, í flugi við aðstæður sem leyfa að ferli sé fylgt eftir kennileitum (sjá 1. viðbæti við 1. lið b- og c-liðar OPS 1.535),
  - 2) 900 m, í flugi við allar aðrar aðstæður.
- d) Þegar flugrekandi sýnir fram á að farið sé að ákvæðum a-, b- og c-liðar skal hann taka mið af eftirfarandi atriðum:
- 1) massa flugvélarinnar við upphaf flugtaksbruns,
  - 2) málþrýstingshæð á flugvellinum,
  - 3) umhverfishita á flugvellinum og
  - 4) að ekki sé reiknað með meira en 50% af tilkynntum mótvindsstuðli eða ekki minna en 150% af tilkynntum meðvindsstuðli.

*OPS 1.540***Á flugleið — fjölhreyfla flugvélar**

- a) Flugrekandi skal sjá til þess að við þau veðurskilyrði, sem búist var við fyrir flugið, geti flugvélin, ef einn hreyfill bílar og þeir sem enn eru virkir starfa innan tilgreindra marka fyrir samfellt hámarksafl, haldið áfram flugi í eða ofan við viðeigandi lágmarkshæðir fyrir öruggt flug samkvæmt flugrekstrarhandbókinni, að stað í 1000 fetum yfir flugvelli sem uppfyllir skilyrðin um afkastagetu.
- b) Þegar sýnt er fram á að farið sé að ákvæðum a-liðar:
- 1) má ekki gera ráð fyrir að flugvélin fljúgi í meiri hæð en svo að stighraði hennar nái 300 fetum á mínútu með alla hreyfla virka innan tilgreindra marka fyrir samfellt hámarksafl og
  - 2) skal fyrirhugaður halli á flugleið með einn hreyfil óstarfhæfan vera minnsti lækkunarhalli, aukinn með 0,5% halla, eða mesti klifurhalli minnkaður með 0,5% halla, eftir því sem við á.

*OPS 1.542***Á flugleið — eins hreyfils flugvélar**

- a) Flugrekandi skal sjá til þess að við þau veðurskilyrði, sem búist var við fyrir flugið, geti flugvélin náð stað þar sem unnt er að nauðlenda örugglega ef hreyfill bílar. Fyrir landflugvélar er þess krafist að um sé að ræða stað á landi, nema flugmálayfirvöld hafi samþykkt annað.
- b) Þegar sýnt er fram á að farið sé að ákvæðum a-liðar:
- 1) má ekki gera ráð fyrir að flugvélin fljúgi í meiri hæð en svo að stighraði hennar nái 300 fetum á mínútu, með hreyfilinn virkan innan tilgreindra marka fyrir samfellt hámarksafl og
  - 2) skal fyrirhugaður halli á flugleið vera minnsti lækkunarhalli, aukinn með 0,5% halla.

*OPS 1.545***Lending — ákvörðunarflugvellir og varaflugvellir**

Flugrekandi skal sjá til þess að landingarmassi flugvélarinnar, sem er ákvarðaður í samræmi við a-lið OPS 1.475, fari ekki yfir hámarkslandingarmassann, sem tilgreindur er fyrir hæð og væntanlegan umhverfishita, á áætluðum landingartíma á ákvörðunarflugvelli og varaflugvelli.

OPS 1.550

Lending — Þurrar flugbrautir

- a) Flugrekandi skal sjá til þess að landingarmassi flugvélar, sem ákvarðaður er í samræmi við a-lið OPS 1.475 fyrir áætlaðan landingartíma, leyfi landingu og algjöra stöðvun úr 50 fetum ofan við þröskuld á innan við 70% tiltækrar landingarvegalengdar á ákvörðunarflugvelli og varaflugvöllum.
- 1) Flugmálafirvöld geta samþykkt að notuð séu gögn um landingarvegalengdir, leiðrétt í samræmi við þennan lið og miðuð við lágmarkshæð yfir ímyndaðri hindrun, sem er undir 50 fetum en ekki undir 35 fetum (sjá 1. viðbæti við a-lið OPS 1.550).
- 2) Flugmálafirvöld geta samþykkt skammbrautarlandingar í samræmi við viðmiðanirnar í 2. viðbæti við a-lið OPS 1.550.
- b) Flugrekandi skal taka mið af eftirfarandi atriðum þegar hann sýnir fram á að hann uppfylli kröfur a-liðar hér að framan:
- 1) hæð flugvallar,
- 2) að ekki sé reiknað með meira en 50% af tilkynntum mótvindsstuðli eða ekki minna en 150% af tilkynntum meðvindsstuðli,
- 3) ástandi og gerð yfirborðs flugbrautar og
- 4) halla flugbrautar í landingarátt.
- c) Ef senda á flugvél í flug í samræmi við a-lið þarf að gera ráð fyrir:
- 1) að flugvélin lendi á hagstæðustu flugbrautinni, í logni, og
- 2) að flugvélin lendi á þeirri flugbraut, sem líklegast er að henni verði ætluð, með tilliti til líklegs vindhraða og -áttar og stjórnumareiginleika flugvélarinnar á jörðu niðri og með hliðsjón af öðrum aðstæðum, s.s. landingartækjum og landslagi.
- d) Ef flugrekandi getur ekki fullnægt skilyrðum 2. liðar c-liðar um ákvörðunarflugvöll má senda flugvélinna af stað ef tilgreindur er varaflugvöllur sem uppfyllir að öllu leyti ákvæði a-, b- og c-liðar.

OPS 1.555

Lending — Blautar og spilltar flugbrautir

- a) Flugrekandi skal sjá til þess, ef veðurlýsingar eða veðurspár, eða sambland af þessu tvennu, gefa til kynna að flugbrautin kunni að vera blaut á ætluðum komutíma, að tiltæk landingarvegalengd sé jafnlöng eða lengri en tilskilin landingarvegalengd, ákvörðuð í samræmi við OPS 1.550, margfölduð með stuðlinum 1,15.
- b) Flugrekandi skal sjá til þess, ef veðurlýsingar eða veðurspár, eða sambland af þessu tvennu, gefa til kynna að flugbrautin kunni að vera spillt á ætluðum komutíma, að landingarvegalengdin, sem er ákvörðuð út frá gögnum, sem flugmálafirvöld geta fallist á, fyrir þær aðstæður, sé ekki lengri en tiltæk landingarvegalengd.
- c) Á blautri flugbraut er heimilt að notast við landingarvegalengd, sem er styttri en krafist er í a-lið en ekki styttri en krafist er í a-lið OPS 1.550, ef í flughandbók flugvélarinnar er að finna sérstakar viðbótarupplýsingar um landingarvegalengdir á blautum flugbrautum.

1. viðbætur við b-lið OPS 1.525

Almenn ákvæði — klifur í flugtaki og við landingu

(Ákvæði þessa viðbætis eru byggð á 1. og 2. lið c-liðar JAR-23.63 sem komu til framkvæmda 11. mars 1994).

- a) Flugtaksklifur
- 1) Allir hreyflar virkir
- i) Eftir flugtak skal stöðugur klifurhalli vera a.m.k. 4% með:
- A) flugtaksafli á öllum hreyflum,
- B) landingarþúnaði niðri nema ef unnt er að draga hann upp, á innan við 7 sekúndum, en þá gildir það eins og hann sé uppdreginn,
- C) með flapa í flugtaksstöðu og
- D) klifurhraða sem er ekki minni en hærri talan af 1,1 lágmarksstjórnunarhraða (VMC) og 1,2 ofrishaða (VS1).

- 2) Einn hreyfill óstarfhæfur
- i) Stöðugur klifurhalli í 400 feta hæð yfir flugtaksbraut verður að vera mælanlega jákvæður:
    - A) með óstarfhæfan markhreyfil og skrófu hans í lágmarksviðnámsstöðu,
    - B) með hreyfilinn, sem enn er virkur, með flugtaksafli,
    - C) með landingarbúnað uppdraginn,
    - D) með flapa í flugtaksstöðu og
    - E) með klifurhraða sem jafngildir klifurhraðanum sem næst í 50 fetum.
  - ii) Stöðugur klifurhalli má ekki vera undir 0,75% í 1500 feta hæð yfir flugtaksbraut:
    - A) með óstarfhæfan markhreyfil og skrófu hans í lágmarksviðnámsstöðu,
    - B) með ekki meira en samfelld hámarksafl á hreyflinum sem enn er virkur,
    - C) með landingarbúnað uppdraginn,
    - D) með flapa uppdragna og
    - E) með klifurhraða sem er ekki undir ofrishraða 1,2 (VS1).
- b) Klifur við landingu
- 1) Allir hreyflar virkir
    - i) Stöðugur klifurhalli skal vera a.m.k. 2,5%:
      - A) með ekki meira afli eða kný en tiltækur er 8 sekúndum eftir að aflagjafar eru fyrst færðir úr lægstu gangstöðu á flugi,
      - B) með landingarbúnað niðri,
      - C) með flapa í landingarstöðu og
      - D) með klifurhraða sem jafngildir viðmiðunarhraða (VREF) í aðflugi til landingar.
- 2) Einn hreyfill óstarfhæfur
- i) Stöðugur klifurhalli má ekki vera minni en 0,75% í 1500 feta hæð yfir yfirborði sem lent er á:
    - A) með óstarfhæfan markhreyfil og skrófu hans í lágmarksviðnámsstöðu,
    - B) með ekki meira en samfelld hámarksafl á hreyflinum sem enn er virkur,
    - C) með landingarbúnað uppdraginn,
    - D) með flapa uppdragna og
    - E) með klifurhraða sem er ekki undir ofrishraða 1,2 (VS1).

1. viðbætur við 1. lið b- og c-liðar OPS 1.535

Flugtaksflugslóð — ferli fylgt eftir kennileitum

Til þess að hægt sé að leyfa að ferli sé fylgt eftir kennileitum skal flugrekandi sjá til þess að ríkjandi veðurskilyrði á starfrækslutímanum, þ.m.t. skýjapækjuhæð og skyggni, séu slík að unnt sé að sjá og þekkja hindranir og/eða kennileiti á jörðu niðri. Til að bil yfir hindrunum og landi sé öruggt skal tilgreina lágmarksveðurskilyrði fyrir viðkomandi flugvöll í flugrekstrarhandbókinni svo að flugliðar geti allan tímann ákvarðað og fylgt rétttri flugslóð, með hliðsjón af kennileitum sem hér segir:

- a) verklag skal vera vel skilgreint að því er varðar viðmiðanir við kennileiti á jörðu niðri svo að unnt sé að greina flugferilinn með tilliti til krafna um hindranabil,
- b) verklag skal vera innan getumarka flugvélarinnar að því er varðar framhæða, beygjuhalla og vindáhrif,
- c) áhöfnin skal hafa skriflega og/eða myndræna lýsingu af verklaginu til að styðjast við og
- d) tilgreina skal takmarkandi umhverfisaðstæður (t.d. vind, ský, skyggni, dag/nótt, umhverfislýsingu og hindranalýsingu).

*1. viðbætur við a-lið OPS 1.550***Verklag í bröttu aðflugi**

- a) Flugmálayfirvöld geta samþykkt verklag í bröttu aðflugi þar sem notað er 4,5° aðflugshallahorn eða stærra, með lágmarkshæð yfir ímynduðum hindrunum, sem eru undir 50 fetum en ekki undir 35 fetum, að því tilskildu að eftirfarandi viðmiðanir séu virtar:
- 1) í flughandbók flugvélarinnar verður að gefa upp samþykkt hámarkshorn aðflugshalla, allar aðrar takmarkanir, venjulegt eða óvenjulegt verklag eða neyðarverklag í bröttu aðflugi svo og breytingar á gögnum um vallarlengd þegar viðmiðanir um bratt aðflug eru notaðar,
  - 2) á öllum flugvöllum, þar sem á að gera bratt aðflug, skal vera viðeigandi viðmiðunarkerfi fyrir aðflugshalla, sem felst a.m.k. í leiðsögukerfi sem gefur sjónrænar upplýsingar um aðflugshalla,
  - 3) tilgreina þarf og samþykkja lágmarksveðurskilyrði fyrir hverja flugbraut sem á að nota í bröttu aðflugi. Taka skal mið af eftirfarandi atriðum:
    - i) hindrunum,
    - ii) tegund aðflugshallaviðmiðana og flugbrautarleiðsögu, s.s. sjónrænum leiðsögutækjum, örbylgjulendingarkerfi, þríviðdarleiðsögukerfi, blindlendingarkerfi, miðlinusendi, fjölstefnuvita og hringvita,
    - iii) lágmarkssýn til kennileita sem krafist er úr ákvörðunarhæð og lágmarkslækkunarflughæð,
    - iv) tiltækum tækjabúnaði flugvélar,
    - v) starfsréttindum flugmanns og þekkingu hans á staðhættum við flugvöllinn,
    - vi) takmörkunum og verklagsreglum í flughandbók flugvélarinnar og
    - vii) viðmiðunum fyrir fráflug.

*2. viðbætur við a-lið OPS 1.550***Skammbrautarlendingar**

- a) Að því er varðar 2. lið a-liðar OPS 1.550 getur fjarlægðin, sem notuð er við útreikninga á leyfilegum landingarmassa, verið nothæf lengd yfirlýsts öryggissvæðis auk tiltækra, yfirlýstrar landingarvegalengdar. Flugmálayfirvöld geta samþykkt slíka starfrækslu í samræmi við eftirfarandi viðmiðanir:
- 1) notkun yfirlýsts öryggissvæðis skal vera samþykkt af flugvallaryfirvöldum,
  - 2) yfirlýst öryggissvæði skal vera laust við hindranir eða lægðir, sem myndu stofna flugvél í hættu sem nær ekki inn á flugbrautina, og enginn hreyfanlegur hlutur má vera á yfirlýstu öryggissvæði á meðan brautin er notuð til skammbrautarlendinga,
  - 3) á yfirlýstu öryggissvæði má hvorki vera yfir 5% halli upp á við né 2% halli niður á við í landingarátt,
  - 4) nothæf lengd yfirlýsts öryggissvæðis, samkvæmt ákvæðum þessa viðbætis, skal ekki vera meiri en 90 m,
  - 5) breidd yfirlýsts öryggissvæðis skal ekki vera minni en tvöföld breidd flugbrautarinnar, frá framlengdri miðlínu flugbrautarinnar að telja,
  - 6) gert er ráð fyrir því að hæð yfir byrjun nothæfrar lengdar yfirlýsts öryggissvæðis sé ekki undir 50 fetum í aðfluginu,
  - 7) að því er varðar þessa starfrækslu er ekki nauðsynlegt að burðarþolskröfur 5. liðar. a-liðar OPS 1.480 gildi um yfirlýst öryggissvæði,
  - 8) lágmarksveðurskilyrði skulu vera tilgreind og samþykkt fyrir hverja flugbraut, sem nota á, og skulu þau ekki vera undir mörkum sjónflugslágmarka eða lágmarkum grunnaðflugs hvort sem hærra er,
  - 9) kröfurnar sem gerðar eru til flugmannsins skulu vera tilgreindar (sbr. a-lið OPS 1.975),
  - 10) flugmálayfirvöld geta sett öll þau viðbótarskilyrði sem nauðsynleg eru af flugöryggisástæðum, að teknu tilliti til tegundareinkenna flugvélarinnar, aðflugstækja og atriða er taka þarf til greina varðandi fráflug eða ef hætt er við landingu.

I-KAFLI

AFKASTAGETUFLOKKUR C

OPS 1.560

Almenn ákvæði

Til þess að unnt sé að ákvarða hvort farið sé að ákvæðum þessa kafla skal flugrekandi sjá til þess að til viðbótar samþykktum gögnum um afköst í flughandbókinni sé öðrum gögnum, sem flugmálayfirvöld geta fallist á, bætt við eftir þörfum ef samþykkt gögn um afkastagetu í flughandbók eru ófullnægjandi.

OPS 1.565

Flugtak

- a) Flugrekandi skal sjá til þess að flugtaksmassi fari ekki yfir þann hámarksflugtaksmassa sem er tilgreindur í flughandbók flugvélarinnar fyrir málþrýstingshæð og umhverfishita á flugvellinum þar sem flugvélin á að hefja sig til flugs.
- b) Flugrekandi skal sjá til þess, að því er varðar flugvélar með flughandbók þar sem tilgreind eru gögn varðandi lengd flugtaksbrautar en hreyfilbilun er ekki tekin með í reikninginn, að fjarlægð frá byrjun flugtaksbruns sem flugvélin þarf til að ná 50 feta hæð yfir yfirborði með alla hreyfla virka innan tilgreindra marka fyrir samfellt hámarksflugtaksafli, þegar margfaldað er annaðhvort með stuðlinum:

- 1) 1,33 fyrir tveggja hreyfla flugvélar eða
- 2) 1,25 fyrir þriggja hreyfla flugvélar eða
- 3) 1,18 fyrir fjögurra hreyfla flugvélar,

sé ekki lengri en tiltækt flugtaksbrun á flugvellinum þar sem flugvélin á að hefja sig til flugs.

- c) Flugrekandi skal sjá til þess, að því er varðar flugvélar með flughandbók þar sem tilgreind eru gögn varðandi lengd flugtaksbrautar og hreyfilbilun er tekin með í reikninginn, að eftirfarandi skilyrði séu uppfyllt í samræmi við forskriftir í flughandbók flugvélarinnar:

- 1) hemlunarvegalegd við flugtak má ekki vera lengri en tiltæk hemlunarvegalegd við flugtak,
- 2) flugtaksvegalegd má ekki vera lengri en tiltæk flugtaksvegalegd, með hindrunarlaust klífursvæði sem er ekki lengra en helmingur tiltæks flugtaksbruns,
- 3) flugtaksbrun má ekki vera lengra en tiltækt flugtaksbrun,
- 4) sýna verður fram á að farið sé að ákvæðum þessarar greinar með því að nota eitt gildi ákvörðunarhraða (V1) fyrir flugtak, sem hætt er við eða haldið áfram, og
- 5) á blautri eða spilltri flugbraut má flugtaksmassi ekki vera meiri en leyfilegt er í flugtaki á þurri flugbraut við sömu aðstæður.

- d) Flugrekandi skal taka mið af eftirfarandi atriðum þegar hann sýnir fram á að hann standist kröfur b- og c-liðar hér að framan:

- 1) málþrýstingshæð á flugvellinum,
- 2) umhverfishita á flugvelli,
- 3) ástandi og gerð yfirborðs flugbrautar,
- 4) halla brautar í flugtaksátt,
- 5) að ekki sé reiknað með meira en 50% af tilkynntum mótvindsstuðli eða ekki minna en 150% af tilkynntum meðvindsstuðli og
- 6) að flugbrautin kann að styttest vegna þess hvernig flugvélinni er stillt upp fyrir flugtak.

OPS 1.570

Hindranabil við flugtak

- a) Flugrekandi skal sjá til þess, þegar einn hreyfill er óstarfhæfur, að á flugtaksflugslóð sé a.m.k. 50 feta lóðrétt hindranabil plús $0,01 \times D$ sem er innan láréttar fjarlægðar frá hindrun, sem er a.m.k. 90 m plús $0,125 \times D$, þar sem D er lárétt vegalengd sem flugvélin leggur að baki eftir að tiltækri flugtaksvegalengd lýkur. Fyrir flugvélar með minna en 60 m vænghaf er heimilt að nota lárétt hindranabil sem samsvarar hálfu vænghafi flugvélarinnar plús 60 m plús $0,125 \times D$.
- b) Flugtaksflugslóð verður að byrja í 50 feta hæð yfir yfirborði í lok flugtaksvegalengdarinnar, sem krafist er í b- eða c-lið OPS 1.565, eftir því sem við á, og enda í 1500 fetum yfir yfirborði.
- c) Flugrekandi skal taka mið af eftirfarandi atriðum þegar hann sýnir fram á að hann uppfylli kröfur a-liðar hér að framan:
- 1) massa flugvélarinnar við upphaf flugtaksbruns,
  - 2) málþrýstingshæð á flugvellinum,
  - 3) umhverfishita á flugvellinum og
  - 4) að ekki sé reiknað með meira en 50% af tilkynntum mótvindsstuðli eða ekki minna en 150% af tilkynntum meðvindsstuðli.
- d) Þegar sýnt er fram á að farið sé að ákvæðum a-liðar skulu ferilbreytingar ekki leyfðar fyrr en flugtaksflugslóð er komin í 50 feta hæð yfir yfirborði. Þaðan og upp í 400 feta hæð er gert ráð fyrir að flugvélinni sé ekki hallað meira en 15° . Fyrir ofan 400 feta hæð má áætla beygjuhalla á bilinu 15 til 25° . Taka skal nægilegt tillit til áhrifa beygjuhalla á hraða og flugslóð, s.s. lengri vegalengda vegna aukins flughraða.
- e) Þegar sýnt er fram á að farið sé að ákvæðum a-liðar í þeim tilvikum þegar ekki er þörf á að breyta ferli meira en 15° þarf flugrekandi ekki að taka tillit til hindrana í láréttri fjarlægð sem er meiri en:
- 1) 300 m, ef flugmaðurinn getur haldið tilskilinni nákvæmni í flugleiðsögu á því svæði þar sem taka þarf tillit til hindrana eða
  - 2) 600 m, í flugi við allar aðrar aðstæður.
- f) Þegar sýnt er fram á að farið sé að ákvæðum a-liðar hér að framan, í þeim tilvikum þegar þörf er á að breyta ferli meira en 15° , þarf flugrekandi ekki að taka tillit til hindrana í láréttri fjarlægð sem er meiri en:
- 1) 600 m, ef flugmaðurinn getur haldið tilskilinni nákvæmni í flugleiðsögu á því svæði þar sem taka þarf tillit til hindrana eða
  - 2) 900 m, í flugi við allar aðrar aðstæður.
- g) Flugrekandi skal setja reglur um verklag í viðlögum til að standast kröfur OPS 1.570 og til að tryggja örugga leið og sneiða hjá hindrunum þannig að flugvélin standist annaðhvort kröfur OPS 1.580 á flugleið eða lendi á brottfararflugvelli eða á varaflugvelli fyrir flugtak.

OPS 1.575

Á flugleið — allir hreyflar virkir

- a) Flugrekandi skal sjá til þess að við þau veðurskilyrði, sem búist var við fyrir flugið, geti stighraði flugvélarinnar, á hvaða stað sem er á leiðinni eða ráðgerðum frávikum frá henni, verið a.m.k. 300 fet á mínútu með alla hreyfla virka innan tilgreindra marka fyrir samfelld hámarksafl:
- 1) í lágmarksflughæð fyrir öruggt flug alls staðar á leiðinni, sem á að fljúga, eða ráðgerðum frávikum frá henni, sem tilgreind eru eða reiknuð út frá upplýsingum um flugvélin á flugrekstrarhandbókinni, og
  - 2) í þeim lágmarksflughæðum, sem nauðsynlegar eru til að fara að skilyrðum sem kveðið er á um í OPS 1.580 og 1.585, eftir því sem við á.

OPS 1.580

Á flugleið — einn hreyfill óstarfhæfur

- a) Flugrekandi skal sjá til þess að við þau veðurskilyrði, sem búist er við fyrir flugið, geti flugvélin, ef hreyfill verður óstarfhæfur einhvers staðar á leiðinni eða ráðgerðu fráviki frá henni og hinn eða hinir hreyflarnir, sem enn eru virkir, starfa innan tilgreindra marka fyrir samfellt hámarksafl, haldið fluginu áfram úr farflugshæð til flugvallar þar sem unnt er að lenda í samræmi við ákvæði OPS 1.595 eða OPS 1.600, eftir því sem við á, og flogið yfir hindranir á 9,3 km (5 sjómílna) breiðu belti á hvorn veg við áætlaðan feril með lóðréttu bili sem er minnst:
- 1) 1000 fet, þegar stighraðinn er núll eða meiri, eða
  - 2) 2000 fet, þegar stighraðinn er neikvæður (þ.e. flugvélin heldur ekki hæð).
- b) Flugslóðin verður að geta haft jákvæðan halla í 450 m (1500 feta) hæð yfir flugvælinum þar sem gert er ráð fyrir að lenda eftir að einn hreyfill bilar.
- c) Að því er varðar þessa grein er gert ráð fyrir að tiltækur stighraði flugvélarinnar sé 150 fetum minni á mínútu en mesti stighraði sem er tilgreindur.
- d) Flugrekandi verður að breikka beltið, sem um getur í a-lið, í 18,5 km (10 sjómílnur) þegar hann sýnir fram á að farið sé að ákvæðum þessarar greinar, ef nákvæmni í flugleiðsögu nær ekki 95% markinu.
- e) Ef öruggt verklag er viðhaft er snögglosun eldsneytis leyfileg, svo framarlega sem komið er til flugvallar með tilskildar eldsneytisbirgðir.

OPS 1.585

Á flugleið — flugvélar með þrjá hreyfla eða fleiri, tveir hreyflar óstarfhæfir

- a) Flugrekandi skal sjá til þess að á fyrirhuguðum flugferli sé flugvél með þrjá hreyfla eða fleiri aldrei fjær en svo frá flugvelli, sem stenst gildandi kröfur um afköst miðað við áætlaðan landingarmassa, að ekki sé unnt að ná þangað á 90 mínútum í logni við staðalaðstæður, á öllum hreyflum á farflugshraða fyrir langdrægi, nema farið sé að b- til e-lið.
- b) Á flugslóð, sem gefin er upp fyrir flugvél með tvo hreyfla óstarfhæfa, verður að vera mögulegt að fljúga áfram við þau veðurskilyrði, sem búist var við, og fljúga yfir allar hindranir á 9,3 km (5 sjómílna) breiðu belti á hvorn veg við áætlaðan feril með a.m.k. 2000 feta lóðrétt hindranabil til flugvallar sem stenst gildandi kröfur um afköst miðað við áætlaðan landingarmassa.
- c) Gert er ráð fyrir að tveir hreyflar bili á versta stað á þeim hluta leiðarinnar þar sem flugvélin á lengra en 90 mínútna flug eftir á farflugshraða fyrir langdrægi á öllum hreyflum, við staðalhitastig í logni til flugvallar sem stenst gildandi kröfur um afköst miðað við áætlaðan landingarmassa.
- Áætlaður massi flugvélarinnar, á þeim stað þar sem gert er ráð fyrir að tveir hreyflar bili, má ekki vera minni en svo að nægilegt eldsneyti sé eftir til að halda áfram til flugvallar, þar sem gert er ráð fyrir að lenda, og skal flugvélin koma í a.m.k. 450 m (1500 fetum) beint yfir landingarsvæðið og fljúga í þeirri hæð í 15 mínútur eftir það.
- e) Að því er varðar þessa grein er gert ráð fyrir að mögulegur stighraði flugvélarinnar sé 150 fetum minni á mínútu en tilgreindur stighraði.
- f) Flugrekandi verður að breikka beltið, sem um getur í a-lið, í 18,5 km (10 sjómílnur) þegar hann sýnir fram á að farið sé að ákvæðum þessarar greinar, ef nákvæmni í flugleiðsögu nær ekki 95% markinu.
- g) Ef öruggt verklag er viðhaft er snögglosun eldsneytis leyfileg, svo framarlega sem komið er til flugvallar með tilskildar eldsneytisbirgðir.

OPS 1.590

Lending — ákvörðunarflugvellir og varaflugvellir

Flugrekandi skal sjá til þess að landingarmassi flugvélarinnar, sem er ákvarðaður í samræmi við a-lið OPS 1.475, fari ekki yfir hámarkslandingarmassann sem tilgreindur er í flughandbók flugvélarinnar fyrir hæð og væntanlegan umhverfshita, ef hann er tiltekinn í flughandbók flugvélarinnar, á fyrirhuguðum landingartíma á ákvörðunarflugvelli og varaflugvelli.

*OPS 1.595***Lending — Þurrar flugbrautir**

- a) Flugrekandi skal sjá til þess að landingarmassi flugvélarinnar, sem er ákvarðaður í samræmi við a-lið OPS 1.475 miðað við áætlaðan landingartíma, leyfi landingu og algera stöðvun úr 50 fetum yfir þröskuldi á innan við 70% af tiltækri landingarvegalengd á ákvörðunarflugvelli og varaflugvöllum.
- b) Flugrekandi skal taka mið af eftirfarandi atriðum þegar hann sýnir fram á að hann uppfylli kröfur a-liðar hér að framan:
- 1) hæð flugvallar,
  - 2) að ekki sé reiknað með meira en 50% af tilkynntum mótvindsstuðli eða ekki minna en 150% af tilkynntum meðvindsstuðli,
  - 3) gerð flugbrautaryfirborðs, og
  - 4) halla flugbrautar í landingarátt.
- c) Ef senda á flugvél í flug í samræmi við a-lið hér að framan þarf að gera ráð fyrir:
- 1) að flugvélin lendi á hagstæðustu flugbrautinni, í logni, og
  - 2) að flugvélin lendi á þeirri flugbraut, sem líklegast er að henni verði ætluð, með tilliti til líklegs vindhraða og -áttar og stjórnunareiginleika flugvélarinnar á jörðu niðri og með hliðsjón af öðrum aðstæðum, s.s. landingartækjum og landslagi.
- d) Ef flugrekandi getur ekki fullnægt skilyrðum 2. liðar c-liðar hér að framan um ákvörðunarflugvöll má senda flugvélin á stað ef tilgreindur er varaflugvöllur sem uppfyllir að öllu leyti ákvæði a-, b- og c-liðar.

*OPS 1.600***Lending — Blautar og spilltar flugbrautir**

- a) Flugrekandi skal sjá til þess, ef viðeigandi veðurlýsingar eða veðurspár, eða sambland af þessu tvennu, gefa til kynna að flugbrautin kunni að vera blaut á áætluðum komutíma, að tiltæk landingarvegalengd sé jafnlöng eða lengri en tilskilin landingarvegalengd, ákvörðuð í samræmi við OPS 1.595, og margfölduð með stuðlinum 1,15.
- b) Flugrekandi skal sjá til þess, ef veðurlýsingar eða veðurspár, eða sambland af þessu tvennu, gefa til kynna að flugbrautin kunni að vera spillt á áætluðum komutíma, að landingarvegalengdin, sem er ákvörðuð út frá gögnum, sem flugmálayfirvöld geta fallist á, fyrir þær aðstæður, sé ekki lengri en tiltæk landingarvegalengd.

*J-KAFLI**MASSI OG JAFNVÆGI**OPS 1.605***Almenn ákvæði***(Sjá 1. viðbæti við OPS 1.605)*

- a) Flugrekandi skal sjá til þess að á öllum stigum starfrækslu sé hleðsla, massi og þyngdarmiðja flugvéla jafnan í samræmi við þær takmarkanir sem tilgreindar eru í samþykktu flughandbók flugvélarinnar eða flugrekstrarhandbók ef hún er meira takmarkandi.
- b) Flugrekandi skal ákvarða massa og þyngdarmiðju hvernar flugvélar með því að vigta hana áður en hún er tekin fyrst í notkun og síðan á fjögurra ára fresti ef stuðst er við massa hvernar flugvélar en á níu ára fresti ef stuðst er við massa flugvélaflota. Gera skal grein fyrir samanlögðum áhrifum breytinga og viðgerða á massa og jafnvægi og skrásetja á tilskilinn hátt. Enn fremur skal endurvigta flugvélar ef ekki er vitað nákvæmlega um áhrif breytinganna á massa og jafnvægi.

- c) Flugrekandi skal ákvarða massa allra hluta, sem notaðir eru við starfrækslu, svo og flugverja sem reiknað er með í þurrarekstrarmassa flugvélarinnar, með vigtnum eða notkun staðalmassa. Ákvarða skal áhrif staðsetningar þeirra á þyngdarmiðju flugvélarinnar.
- d) Flugrekandi skal ákvarða massa flutningshleðslu, að meðtalinni kjölfestu, með því að vigta hana eða ákvarða massa flutningshleðslunnar í samræmi við staðalmassa farþega og farangurs skv. OPS 1.620.
- e) Flugrekandi skal ákvarða massa eldsneytis á flugvél út frá raunverulegum eðlismassa eldsneytisins eða, ef eðlismassi eldsneytisins er ekki þekktur, með aðferð sem tilgreind er í flugrekstrarhandbókinni.

OPS 1.607

Orðskýringar

- a) Þurrarekstrarmassi: heildarmassi flugvélar sem er tilbúin til tiltekinnar tegundar starfrækslu, að frádreginni heildarþyngd nýtanlegs eldsneytis og flutningshleðslu. Í þessum massa eru eftirtaldir þættir:
  - 1) áhöfn og áhafnarfarangur,
  - 2) vistir og lausabúnaður fyrir þjónustu við farþega og
  - 3) drykkjarvatn og iðefni í salerni.
- b) Hámarksþurrarmassi: mesti leyfilegi massi flugvélar án nýtanlegs eldsneytis. Massi eldsneytis í tilteknum geymum skal reiknaður með í þurrarmassanum ef það er tekið sérstaklega fram í ákvæðum um takmarkanir í flughandbók flugvélarinnar.
- c) Hámarkslendingarmassi miðað við burðarþol: mesti leyfilegi heildarmassi flugvélar í landingu við eðlilegar aðstæður.
- d) Hámarksflugtaksmassi miðað við burðarþol: mesti leyfilegi heildarmassi flugvélar við upphaf flugtaksbruns.
- e) Flokkun farþega:
  - 1) fullorðnir, konur og karlar, eru skilgreindir sem einstaklingar tólf ára og eldri,
  - 2) börn eru skilgreind sem einstaklingar tveggja ára og eldri en undir tólf ára aldri,
  - 3) ungbörn eru skilgreind sem einstaklingar undir tveggja ára aldri.
- f) Flutningshleðsla: heildarmassi farþega, farangurs og farms, að meðtalinni óarðbærri hleðslu.

OPS 1.610

Hleðsla, massi og jafnvægi

Í flugrekstrarhandbók skal flugrekandi tilgreina þær meginreglur og aðferðir viðvikjandi hleðslu og massa- og jafnvægiskerfinu er uppfylla kröfur OPS 1.605. Það kerfi skal ná til allrar fyrirhugaðrar starfrækslu.

OPS 1.615

Massagildi fyrir áhöfn

- a) Flugrekandi skal nota eftirfarandi massagildi til að ákvarða þurrarekstrarmassa:
  - 1) raunmassa, þ.m.t. allan áhafnarfarangur eða
  - 2) staðalmassa, sem er 85 kg fyrir flugliða og 75 kg fyrir öryggis- og þjónustuliða, þ.m.t. handfarangur eða
  - 3) aðra staðalmassa sem flugmálayfirvöld geta fallist á.
- b) Flugrekandi skal leiðrétta þurrarekstrarmassann, með hliðsjón af viðbótarfangri ef einhver er. Taka skal tillit til staðsetningar þessa viðbótarfangurs þegar þyngdarmiðja flugvélar er ákvörðuð.

OPS 1.620

Massagildi fyrir farþega og farangur

- a) Flugrekandi skal reikna út massa farþega og skráðs farangurs, annaðhvort með því að nota raunverulega þyngd hvers einstaklings samkvæmt vigt og raunverulega þyngd farangurs samkvæmt vigt eða staðalmassagildi, sem tilgreind eru í töflu 1 til 3, nema farþegasæti sé færri en tíu. Þá er heimilt að ákvarða massa farþega með því að láta hvern farþega, eða einhvern fyrir hans hönd, gefa upp þyngd sína munnlega með því að áætla hana og bæta við hann fyrir fram reiknuðum stuðli fyrir handfarangur og fatnað. (Í flugrekstrarhandbókinni skulu vera reglur um hvenær skuli nota raunmassa, hvenær staðalmassa og hvaða verklag skal viðhaft þegar þyngd er gefin upp munnlega.)
- b) Ef raunmassi er ákvarðaður með vigtun skal flugrekandi sjá til þess að persónulegir munir og handfarangur sé reiknaður með. Skal þá vigtun fara fram rétt áður en farið er um borð og sem næst þeim stað.
- c) Ef massi farþega er ákvarðaður með staðalmassagildum skal nota staðalmassagildin í töflu 1 til 2 hér á eftir. Í staðalmassa er innifalinn handfarangur og massi allra ungbarna undir tveggja ára aldri sem fullorðinn farþegi situr með í einu farþegasæti. Ungbörn sem sitja ein í farþegasæti teljast börn, að því er þennan lið varðar.
- d) Massagildi fyrir farþega — 20 sæti eða fleiri
- 1) Ef farþegasæti í flugvél eru samtals 20 eða fleiri skal nota staðalmassagildin fyrir karla og konur í töflu 1. Ef heildarfjöldi farþegasæta er 30 eða fleiri er annar kostur að nota massagildin fyrir „alla fullorðna“ í töflu 1.
  - 2) Í töflu 1 merkir orlofsleiguflug leiguflug sem er einungis ætlað sem hluti af orlofsferðatilboði. Massagildi orlofsleiguflugs gilda að því tilskildu að ekki séu notuð meira en 5% farþegasætanna, sem hafa verið sett í flugvélin, til óarðbærs flutnings sérstakra flokka farþega.

Tafla 1

Farþegasæti	20 eða fleiri		30 eða fleiri — allir fullorðnir
	Karl	Kona	
Öll flug nema orlofsleiguflug	88 kg	70 kg	84 kg
Orlofsleiguflug	83 kg	69 kg	76 kg
Börn	35 kg	35 kg	35 kg

- e) Massagildi fyrir farþega — 19 sæti eða færri.
- 1) Ef farþegasæti í flugvél eru samtals 19 eða færri skal nota staðalmassagildin í töflu 2.
  - 2) Ef enginn handfarangur er í farþegarými í flugi eða ef handfarangur er reiknaður sér er heimilt að draga 6 kg frá massagildum fyrir karla og konur hér að framan. Hlutir eins og yfirhafnir, regnhlífir, litlar handtöskur eða veski, lesefni eða litlar myndavélar teljast ekki handfarangur að því er þennan lið varðar.

Tafla 2

Farþegasæti	1 — 5	6 — 9	10 — 19
Karl	104 kg	96 kg	92 kg
Kona	86 kg	78 kg	74 kg
Börn	35 kg	35 kg	35 kg

f) Massagildi fyrir farangur

- 1) Ef farþegasæti í flugvél eru samtals 20 eða fleiri skal nota staðalmassagildin í töflu 3 fyrir hvern hlut í skráðum farangri. Ef farþegasæti í flugvél eru samtals 19 eða færri skal nota raunmassa skráðs farangurs samkvæmt vigt.
- 2) Að því er töflu 3 varðar:
  - i) innanlandsflug er flug sem hefst og lýkur innan landamæra eins og sama ríkis,
  - ii) flug á evrópska svæðinu er flug, annað en innanlandsflug, sem hefst og lýkur á svæði sem tilgreint er í 1. viðbæti við f-lið OPS 1.620 og
  - iii) alþjóðaflug er flug, annað en flug á evrópska svæðinu, sem hefst á brottfararstað og lýkur á ákvörðunarstað sem eru í mismunandi heimsálfum.

Tafla 3

20 sæti eða fleiri

Tegund flugs	Staðalmassi farangurs
Innanlandsflug	11 kg
Á evrópska svæðinu	13 kg
Alþjóðaflug	15 kg
Öll önnur flug	13 kg

- g) Óski flugrekandi eftir að nota önnur staðalmassagildi en gefin eru upp í töflu 1 til 3 hér að framan skal hann greina flugmálayfirvöldum frá ástæðunum og fá samþykki þeirra fyrir fram. Hann skal einnig leggja fram ítarlega vigtunaráætlun til samþykkis og beita þeirri aðferð við tölfraðilega greiningu sem gefin er upp í 1. viðbæti við g-lið OPS 1.620. Þegar flugmálayfirvöld hafa sannprófað og samþykkt niðurstöður vigtananna gilda endurskoðuðu staðalmassagildin aðeins fyrir þann flugrekanda. Ekki er unnt að nota endurskoðuðu staðalmassagildin nema við sams konar aðstæður og vigtað var við. Í þeim tilvikum sem endurskoðuðu staðalmassagildin eru hærri en gildin í töflu 1 til 3 skal nota hærri gildin.
- h) Í öllu flugi, þar sem ljóst er að reikna verður með því að verulegur fjöldi farþega ásamt handfarangri sé þyngri en staðalmassi farþega, skal flugrekandi ákvarða raunmassa farþeganna með því að vigta þá eða auka massagildin nægilega.
- i) Ef notuð eru staðalmassagildi fyrir skráðan farangur og verulegur fjöldi farþega lætur skrá farangur, sem gert er ráð fyrir að fari yfir staðalmassa farangurs, skal flugrekandi ákvarða raunmassa þessa farangurs með því að vigta hann eða auka massagildin nægilega.
- j) Flugrekandi skal sjá til þess að flugstjóri sé látinn vita ef notuð hefur verið óstöðluð aðferð til að ákvarða massa hleðslunnar og að sú aðferð sé tilgreind í massa- og jafnvægisráðgjafi.

OPS 1.625

Massa- og jafnvægisráðgjafi

(Sjá 1. viðbæti við OPS 1.625)

- a) Fyrir hvert flug skal flugrekandi gera massa- og jafnvægisráðgjafi þar sem hleðsla og dreifing hennar er tilgreind. Massa- og jafnvægisráðgjafi skal gera flugstjóra kleift að ákvarða að hleðslu og dreifingu sé þannig háttáð að ekki sé farið yfir massa- og jafnvægisráðgjafi fyrir flugvélin. Nafn þess sem fyllir út massa- og jafnvægisráðgjafi skal koma fram í skránni. Sá sem hefur yfirumsjón með hleðslu flugvélarinnar skal staðfesta, með undirskrift sinni, að hleðsla og dreifing hennar séu í samræmi við massa- og jafnvægisráðgjafi. Flugstjórinn verður að geta fallist á það skjal og skal hann samþykkja það með áritun eða á annan sambærilegan hátt. (Sjá einnig 12. lið. a-liðar OPS 1.1055.)
- b) Flugrekandi skal setja verklagsreglur um breytingar á hleðslu á síðustu stundu.
- c) Með fyrirvara um samþykki flugmálayfirvalda er flugrekanda heimilt að nota aðrar aðferðir en kveðið er á um í a- og b-lið hér að framan.

1. viðbætur við OPS 1.605

Massi og jafnvægi — Almenn ákvæði

(Sjá OPS 1.605)

a) Ákvörðun þurrarekstrarmassa flugvélar

1) Vigtun flugvélar

- i) Nýjar flugvélar eru venjulega vigtaðar í verksmiðjunni og því tilbúnar til starfrækslu án endurvigtunar ef massa- og jafnvægissskrár hafa verið leiðréttar með tilliti til breytinga eða lagfæringa á flugvélinni. Ekki þarf að vigta flugvél, sem einn flugrekandi með samþykktu áætlun um massaefirlit afhendir öðrum flugrekanda með samþykktu áætlun um massaefirlit, áður en flugrekandinn, sem tekur við henni, tekur hana í notkun nema fjögur ár séu liðin frá því að hún var vigtuð síðast.
- ii) Massa og staðsetningu þyngdarmiðju skal endurákvæða reglubundið fyrir hverja flugvél. Flugrekandi ákveður hámarksstímann sem líða má milli tveggja viktana og skal hann vera í samræmi við ákvæði b-liðar OPS 1.605. Auk þess skal endurákvæða massa og þyngdarmiðju hverrar flugvélar, annaðhvort með:

A) vigtun eða

- B) útreikningi, ef flugrekandi getur lagt fram nægileg rök fyrir gildi þeirrar reikningsaðferðar sem notuð er, ef breytingar á þurrarekstrarmassa eru samtals meiri en 0,5% af hámarksendingarmassa eða ef breytingar á staðsetningu þyngdarmiðju eru samtals meiri en 0,5% af meðalvænglinu.

2) Massi og staðsetning þyngdarmiðju fyrir flugvélaflota

- i) Þegar um er að ræða flota eða hóp flugvéla af sömu tegund í sömu útfærslu er heimilt að nota meðalgildi þurrarekstrarmassa og meðalstaðsetningu þyngdarmiðju sem massagildi og staðsetningu þyngdarmiðju fyrir flugvélaflotann, að því tilskildu að þurrarekstrarmassi og staðsetning þyngdarmiðju í hverri flugvél uppfylli ákvæðin um leyfilega frávik í ii. lið hér á eftir. Enn fremur gilda viðmið sem kveðið er á um í iii. lið og í 3. lið a-liðar hér á eftir.

ii) Leyfilega frávik

- A) Ef þurrarekstrarmassi flugvélar, sem hefur verið vigtuð, eða útreiknaður þurrarekstrarmassi flugvélar í flugvélaflota vikur meira en 0,5% frá hámarksendingarmassa miðað við burðarþol frá ákvörðuðum þurrarekstrarmassa flugvélaflotans eða staðsetning þyngdarmiðju vikur meira en 0,5% af meðalvænglinu frá þyngdarmiðju flugvélaflotans skal ekki telja flugvélinu með í flugvélaflotanum. Heimilt er að ákvarða aðra flugvélaflota sem hver um sig er með mismunandi meðal massa flugvélaflota.
- B) Þegar massi flugvélar er innan marka þurrarekstrarmassa flugvélaflota en staðsetning þyngdarmiðju flugvélarinnar er utan leyfilegra marka fyrir flotann er þó heimilt að starfrækja flugvélinu samkvæmt gildandi þurrarekstrarmassa flugvélaflotans með staðsetningu þyngdarmiðju fyrir þá flugvél.
- C) Sé unnt að benda á verulegan útlitsmun á tiltekinni flugvél og öðrum flugvélum í flotanum, sem gera má nákvæma grein fyrir (t.d. eldhús- eða sætafyrirkomulag), og það veldur því að hún fer yfir mörk flugvélaflotans er heimilt að hafa flugvélinu áfram í flotanum, að því tilskildu að leiðrétt sé á viðeigandi hátt fyrir massa og/eða staðsetningu þyngdarmiðju fyrir þá flugvél.
- D) Hafi meðalvænglinu flugvéla ekki verið gefin upp skal starfrækja flugvélarinnar, samkvæmt gildum fyrir massa og þyngdarmiðju hverrar flugvélar, eða láta athuga þær og samþykkja sérstaklega.

iii) Gildi flotans notuð

- A) Þegar flugvél hefur verið vigtuð, eða hafi breytingar orðið á búnaði flugvélarinnar eða útfærslu, skal flugrekandi ganga úr skugga um að flugvélin sé innan fráviksmarkanna sem kveðið er á um í ii. lið 2. lið hér að framan.
- B) Flugvélar, sem hafa ekki verið vigtaðar frá síðustu úttekt á flotamassa, má hafa áfram í flota, sem starfræktur er með flotagildum, að því tilskildu að gildi fyrir hverja flugvél séu endurmetin með útreikningi og haldist innan fráviksmarkanna sem skilgreind eru í ii. lið 2. liðar hér að framan. Ef gildi einstakra flugvéla eru ekki lengur innan leyfilegra fráviksmarka skal flugrekandi annaðhvort ákvarða ný flotagildi, sem uppfylla skilyrði skv. i. og ii. 2. liðar hér að framan eða starfrækja flugvélar sem eru ekki innan markanna samkvæmt þeirra eigin gildum.

- C) Til að bæta flugvél í flota, sem starfræktur er samkvæmt flotagildum, skal flugrekandi sannprófa, með vigtun eða útreikningum, að raunveruleg gildi séu innan frávíkismarkanna sem kveðið er á um í ii. lið 2. liðar hér að framan.

- iv) Til að uppfylla ákvæði i. liðar 2. liðar hér að framan skal uppfæra flotagildin eigi sjaldnar en í lok hversrar úttektar á flotamassa.

3) Fjöldi flugvéla sem þarf að vigta til að finna flotagildi

- i) Ef „n“ er fjöldi flugvéla í flota, þar sem flotagildi eru notuð, skal flugrekandi, á tímabilinu milli tveggja úttekta á flotamassa, vigta a.m.k. ákveðinn fjölda flugvéla eins og tilgreint er í töflunni hér á eftir.

Fjöldi flugvéla í flotanum	Lágmarksfjöldi viktana
2 eða 3	N
4 til 9	$(n + 3)/2$
10 eða fleiri	$(n + 51)/10$

- ii) Þegar flugvélar eru valdar til vigtunar ber að velja þær flugvélar úr flotanum sem lengst er síðan að voru vigtaðar,

- iii) Ekki mega liða meira en 48 mánuðir milli tveggja úttekta á flotamassa.

4) Vigtunaraðferð

- i) Framleiðandi eða samþykkt viðhaldsstöð skal annast vigtun.

- ii) Gera skal eðlilegar varúðarráðstafanir í samræmi við reglur um góðar starfsvenjur, s.s.:

- A) kanna hvort flugvél og búnaður er fullfrágenginn,
- B) ganga úr skugga um að tekið hafi verið tillit til allra vökva,
- C) sjá til þess að flugvélin sé hrein og
- D) sjá til þess að vigtun fari fram í lokaðri byggingu.

- iii) Búnaður, sem notaður er til vigtunar, skal kvarðaður og núllstilltur á réttan hátt og notaður í samræmi við fyrirmæli framleiðanda. Framleiðandi, mælifræðistofnun eða önnur löggilt stofnun skal annast kvörðun allra voga innan tveggja ára eða innan tímamarka sem framleiðandi vigtunarbúnaðarins tiltekur, hvort heldur skemmrar er. Búnaðurinn verður að gera kleift að finna nákvæmlega massa flugvélarinnar.

- b) Sérstök staðalmassagildi fyrir flutningshleðslu. Til viðbótar við staðalmassa fyrir farþega og skráðan farangur getur flugrekandi farið fram á samþykki flugmálayfirvalda fyrir staðalmössum annarrar hleðslu.

c) Hleðsla flugvéla

- 1) Flugrekandi skal sjá til þess að flugvélar hans séu hlaðnar undir umsjón hæfs starfsfólks.
- 2) Flugrekandi skal sjá til þess að hleðsla á fragt sé í samræmi við gögn sem notuð eru við útreikning á massa og jafnvægi flugvélarinnar.
- 3) Flugrekandi skal virða viðbótartakmarkanir vegna burðarþols, s.s. burðartakmarkanir gólfs, hámarkshleðslu á lengdarmetra, hámarks massa í vörurými og/eða hámarkshleðslumörk vegna sæta.

d) Þyngdarmiðjumörk

- 1) Þyngdarmiðjusvið í rekstri Ef ekki er raðað í sæti og tekið nákvæmlega tillit til fjölda farþega í hverri sætaröð, farms í hverju vörurými og eldsneytis í hverjum geymi við útreikning á jafnvægi verður að þrengja samþykkt þyngdarmiðjusvið með rekstrartakmörkunum. Þegar mörk þyngdarmiðjusviðs eru ákvörðuð skal hafa í huga hugsanleg frávik frá áætlaðri dreifingu hleðslunnar. Sé sætaval frjálst skal flugrekandi setja verklagsreglur til að tryggja að velji farþegar sér of einhliða sæti eftir flugvélinni endilangri þá bregðist flugliðar eða öryggis- og þjónustuliðar við og leiðrétti það. Flugmálafyrirvöld verða að geta fallist á þrengingu þyngdarmiðjusviðsins og verklagsreglur þar að lútandi, þ.m.t. áætluð skipan farþega í sæti.
- 2) Þyngdarmiðja á flugi. Auk 1. liðar d-liðar hér að framan skal flugrekandi sýna fram á að í reglunum sé tekið fullt tillit til mestu frávika í færslu þyngdarmiðju sem orðið geta á flugi og stafa af því að áhöfn/farþegar eru á ferli svo og eyðslu og tilfærslu eldsneytis.

1. viðbætur við f-lið OPS 1.620

Skilgreining á flugi á evrópska svæðinu

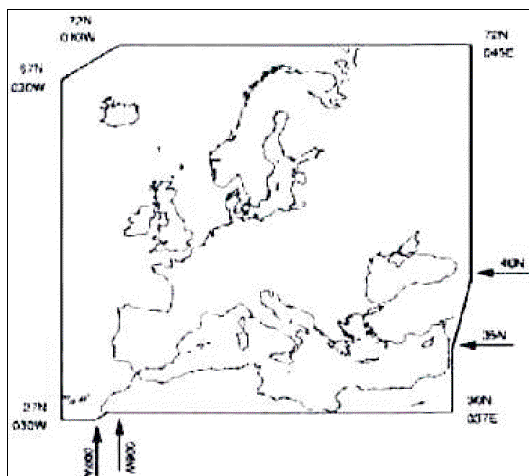
Að því er varðar f-lið OPS 1.620 merkir flug á evrópska svæðinu, að innanlandsflugi undanskildu, flug á svæði sem markað er með kompáslínu milli eftirfarandi punkta:

— N7200	E04500
— N4000	E04500
— N3500	E03700
— N3000	E03700
— N3000	W00600
— N2700	W00900
— N2700	W03000
— N6700	W03000
— N7200	W01000
— N7200	E04500

eins og sýnt er á mynd 1 hér fyrir neðan:

Mynd 1

Evrópska svæðið

I. viðbætur við g-lið OPS 1.620

Útreikningur endurskoðaðra staðalmassagilda fyrir farþega og skráðan farangur

a) Farþegar

- 1) Úrtaksaðferð við vigtun. Ákvarða skal meðalmassa farþega og handfarangurs þeirra með vigtun þar sem notið eru slembiúrtök. Tilhögun og umfang slembiúrtöku skal vera dæmigert fyrir fjölda farþega með hliðsjón af tegund starfrækslu og tíðni á mismunandi leiðum, innleið/útleið, árstíð og sætaframboði í flugvélinni.
- 2) Fjöldi í úrtaki. Vigtunaráætlunin skal a.m.k. taka til þess fjölda sem mestur er:
  - i) fjöldi farþega sem reiknaður er út frá tilraunaúrtaki með venjulegum tölfræðilegum aðferðum og byggist á hlutfallslegum vikmörkum (nákvæmni) sem eru 1% fyrir alla fullorðna og 2% fyrir meðalmassa fyrir karla annars vegar og konur hins vegar og
  - ii) fyrir flugvélar:
    - A) þar sem framboð farþegasæta er 40 eða meira, alls 2000 farþega, eða
    - B) þar sem framboð farþegasæta er minna en 40, alls $50 \times$ sætaframboðið.
- 3) Farþegamassi. Farþegamassi verður að innihalda massa þess farangurs sem farþegi hefur með sér þegar hann gengur um borð í flugvélin. Þegar tekin eru slembiúrtök af farþegamassa skal vigta ungbörn með þeim fullorðna sem er með þau. (Sjá einnig c-, d- og e-lið við OPS 1.620).
- 4) Vigtunarstaður. Vigtun skal fara fram eins nálægt flugvélinni og unnt er, á stað þar sem ólíklegt er að breyting verði á farþegamassa með því að farþegar losi sig við eða bæti á sig persónulegum munum áður en þeir fara um borð í flugvélin.
- 5) Vog. Vogin, sem notið er til að vigta farþegana, skal geta vigtað a.m.k. 150 kg. Minnsta kvarðaskipting má ekki vera stærri en 500 g. Nákvæmni vogarinnar skal vera innan 0,5% eða 200 g skekkjumarka, eftir því hvort er meira.
- 6) Skráning massagilda. Í hverju flugi skal skrá massa farþeganna, í hvaða farþegaflokki þeir eru (þ.e. karl/kona/barn) og flugnúmer.

- b) Skráður farangur. Tölfræðiaðferðin til að ákvarða endurskoðuð staðalmassagildi fyrir farangur, sem byggjast á meðalmassa farangurs í tilskildum lágmarksfjölda úrtaka, er í grundvallaratriðum sú sama og fyrir farþega og eins og greint er frá í 1. lið a-liðar. Hlutfallsleg vikmörk (nákvæmni) fyrir farangur eru 1%. Vigta skal minnst 2000 stykki af skráðum farangri.

c) Útreikningur endurskoðaðra staðalmassagilda fyrir farþega og skráðan farangur.

- 1) Framkvæma skal tölfræðilega greiningu til að tryggja að það hafi ekki óhagstæð áhrif á öryggi í starfrækslu að nota endurskoðuð staðalmassagildi fyrir farþega og skráðan farangur fremur en raunveruleg massagildi sem ákvörðuð eru með vigtun. Úr slíkri greiningu fást meðalmassagildi fyrir farþega og farangur og sömuleiðis önnur gögn.
- 2) Í flugvélum með 20 farþegasætum eða fleiri gilda þessar meðaltalstölur sem endurskoðuð staðalmassagildi fyrir karla og fyrir konur.
- 3) Í minni flugvélum skal bæta við eftirfarandi gildisaukum fyrir meðalfarþegamassa til að fá fram endurskoðuð staðalmassagildi:

Fjöldi farþegasæta	Aukning á massagildi sem krafist er
1 — 5 þ.m.t.	16 kg
6 — 9 þ.m.t.	8 kg
10 — 19 þ.m.t.	4 kg

Annar möguleiki er að nota endurskoðuðu (meðal) staðalmassagildin fyrir alla fullorðna í flugvélum með 30 eða fleiri farþegasæti. Endurskoðuð (meðal) staðalmassagildi fyrir skráðan farangur gilda í flugvélum með 20 farþegasæti eða fleiri.

- 4) Flugrekendur eiga þess kost að leggja ítarlega vigtunaráætlun fyrir flugmálayfirvöld til samþykkis til að fá síðan að vikja frá endurskoðuðu staðalmassagildi, að því tilskildu að fráviksgildið sé ákvarðað með aðferðinni sem gerð er grein fyrir í þessum viðbæti. Slík frávik skal endurskoða með minnst 5 ára millibili.
- 5) Endurskoðuð staðalmassagildi fyrir alla fullorðna skulu byggjast á hlutfalli karla/kvenna sem er 80/20 í öllu flugi nema orlofsleiguflugi þar sem hlutfallið er 50/50. Óski flugrekandi eftir samþykki fyrir öðru hlutfalli á tilteknum leiðum eða í tilteknu flugi skal hann afhenda flugmálayfirvöldum gögn sem sýna að hið nýja hlutfall karla/kvenna er varlega áætlað og að það tekur til a.m.k. 84% af mældu hlutfalli karla/kvenna í úrtaki úr a.m.k. 100 dæmigerðum flugferðum.
- 6) Meðalmassagildin sem fäst skulu hækkuð eða lækkuð í næstu heilu kílóatölu. Massagildi skráðs farangurs skulu hækkuð eða lækkuð í næstu 0,5 kg tölu, eftir því sem við á.

1. viðbætur við OPS 1.625

Massa- og jafnvægissskrár

a) Massa- og jafnvægissskrár

1) Inntak

i) Eftirfarandi upplýsingar skulu koma fram í massa- og jafnvægissskrám:

- A) skrásetning og tegund flugvélar,
- B) flugnúmer og dagsetning flugs,
- C) nafn flugstjórans,
- D) nafn þess sem fyllti út skrána,
- E) þurrarekstrarmassi og samsvarandi þyngdarmiðja flugvélarinnar,
- F) massi eldsneytis við flugtak og massi eldsneytiseyðslu í fluginu,
- G) massi annarrar eyðslu en eldsneytis í fluginu,
- H) hleðslueiningar, að meðtöldum farþegum, farangri, fragt og kjölfestu,
- I) flugtaksmassi, landingarmassi og þurramassi,
- J) dreifing hleðslu,
- K) viðeigandi staðsetning þyngdarmiðju flugvélarinnar og
- L) takmarkandi massa- og þyngdarmiðjugildi.

ii) Með fyrirvara um samþykki flugmálayfirvalda er flugrekanda heimilt að sleppa sumum þessara upplýsinga úr massa- og jafnvægissskrám.

- 2) Breytingar á síðustu stundu. Verði breytingar á síðustu stundu eftir að gengið hefur verið frá massa- og jafnvægissskrá skal athygli flugstjórans vakin á því og verður að færa þær breytingar inn í massa- og jafnvægissskrána. Í flugrekstrarhandbókinni skal tilgreina mestu leyfilega breytingu á fjölda farþega eða á farmi í lest sem unnt er að fallast á sem breytingu á síðustu stundu. Ef farið er yfir þá tölu skal gera nýja massa- og jafnvægissskrá.
- b) Tölvuvædd kerfi. Ef massa- og jafnvægissskrárnar eru unnar í tölvuvæddu massa- og jafnvægissskrá skal flugrekandi ganga úr skugga um áreiðanleika frálagsgagna. Hann skal koma á kerfi til að hafa eftirlit með því að breytingar á ílagsgögnum hans séu teknar á réttan hátt inn í kerfið ásamt því að kerfið starfi rétt og óslitið og hann gerir þetta með því að sannprófa frálagsgögnin með í mesta lagi sex mánaða millibili.
- c) Massa- og jafnvægissskrá í flugvélinni. Óski flugrekandi eftir því að fá að nota massa- og jafnvægistölvukerfi í flugvél sem aðalgagnagrunn fyrir flugi þar hann að fá samþykki flugmálayfirvalda fyrir því.
- d) Gagnatenging. Ef massa- og jafnvægissskrá er send flugvélum um gagnatengingu skal afrit af endanlegu massa- og jafnvægissskránni, sem flugstjórinn hefur samþykkt, vera tiltækt á jörðu niðri.

*K-KAFLI***MÆLITÆKI OG BÚNAÐUR***OPS 1.630***Almennur inngangur**

- a) Flugrekandi skal sjá til þess að flug sé ekki hafið nema mælitæki og búnaður sem krafist er samkvæmt þessum kafla:
- 1) hafi verið samþykktur, nema sá sem tilgreindur er í c-lið, og settur upp í samræmi við kröfur, sem um hann gilda, þ.m.t. staðlar um lágmarksafkastagetu og kröfur er lúta að starfrækslu og lofthæfi og
  - 2) séu í starfhæfu ástandi fyrir þá tegund flugs sem fram á að fara, að undanskildu því sem kveðið er á um í lista yfir lágmarksbúnað (sbr. OPS 1.030).
- b) Staðlar um lágmarksafköst mælitækja og búnaðar eru hinir sömu og í gildandi evrópskum tækniforskriftum (ETSO) eins og þeir eru skráðir í viðeigandi forskriftum um evrópskar tækniforskriftir (CS-TSO) nema mælt sé fyrir um aðra staðla um afkastagetu í starfrækslu- eða lofthæfireglum. Þegar OPS-reglurnar koma til framkvæmda má halda áfram að nota eða setja upp mælitæki og búnað, sem samrýmist öðrum forskriftum en evrópskum tækniforskriftum fyrir hönnun og afkastagetu, nema gerðar séu viðbótarkröfur í þessum kafla. Mælitæki og búnaður, sem hefur þegar hlotið samþykki, þarf ekki að samrýmast endurskoðuðum evrópskum tækniforskriftum eða öðrum endurskoðuðum forskriftum, nema gerðar séu kröfur um afturvirkni þar að lútandi.
- c) Ekki þarf sérstakt samþykki fyrir eftirfarandi búnaði:
- 1) bræðivörum sem um getur í OPS 1.635,
  - 2) vasaljósum sem um getur í 4. lið a-liðar OPS 1.640,
  - 3) nákvæmri klukku sem um getur í b-liðum OPS 1.650 og 1.652,
  - 4) kortahaldara sem um getur í n-lið OPS 1.652,
  - 5) sjúkrakössum sem um getur í OPS 1.745,
  - 6) læknatösku sem um getur í OPS 1.755,
  - 7) gjallarhornum sem um getur í OPS 1.810,
  - 8) búnaði til að lifa af og neyðarblysum sem um getur í a- og c-lið OPS 1.835,
  - 9) rekakkerum og búnaði til að liggja við legufæri, akkeri eða stýra lagarflugvélum og láðs- og lagarflugvélum á vatni eins og um getur í OPS 1.840,
- d) Ef flugliði þarf að nota búnað í vinnureit sínum á flugi er nauðsynlegt að hann eigi auðvelt með að nota búnaðinn frá vinnureitnum. Ef tveir eða fleiri flugliðar þurfa að nota einn og sama búnað skal honum komið þannig fyrir að auðvelt sé að starfrækja hann frá öllum vinnureitum þar sem á að nota hann.
- e) Mælitækjum, sem einn flugliði þarf að nota, skal komið þannig fyrir að hann geti hæglega lesið af þeim úr sæti sínu með því að víkja sem minnst frá þeirri stöðu og sjónlínu sem hann venjulega hefur þegar hann horfir fram flugslóðina. Þegar krafist er einungis eins mælitækis um borð í flugvél, sem tveir eða fleiri flugliðar nota, skal koma því þannig fyrir að mælitækið sjáist frá öllum vinnureitum flugliða sem þetta gildir um.

*OPS 1.635***Öryggi rafrása**

Flugrekandi skal ekki starfrækja flugvél þar sem bræðivör eru notuð nema tiltæk séu til vara í hverju flugi a.m.k. 10% af þeim fjölda bræðivara sem þarf af hverjum styrkleika, eða þrjú af hverjum styrkleika, og gildir sú tala sem hærrí er.

*OPS 1.640***Ljós á flugvélum**

Flugrekandi skal ekki starfrækja flugvél nema hún hafi eftirfarandi búnað:

- a) Til flugs að degi til:
  - 1) blikljósakerfi,
  - 2) ljós sem fá rafmagn frá rafkerfi flugvélarinnar og gefa næga lýsingu fyrir öll mælitæki og búnað sem nauðsynlegt er fyrir örugga starfrækslu flugvélarinnar,
  - 3) ljós sem fá rafmagn frá rafkerfi flugvélarinnar og veita lýsingu í öllu farþegarými og
  - 4) vasaljós handa hverjum flugverja sem skylt er að hafa um borð og skulu flugverjar eiga hægt með að grípa til þeirra úr sæti sínu í vinnureit.
- b) Til flugs að nóttu til, auk búnaðarins sem tilgreindur er í a-lið hér að framan:
  - 1) siglingaljós og
  - 2) tvö lendingarljós eða eitt ljós með tveimur glóðarþráðum sem fá orku hvor frá sínum aflagjafa og
  - 3) ljós samkvæmt alþjóðareglum til að koma í veg fyrir árekstra á sjó, ef um er að ræða lagarflugvél eða láðs- og lagarflugvél.

*OPS 1.645***Rúðupurrkur**

Flugrekandi skal ekki starfrækja flugvél með yfir 5.700 kg samþykktan hámarksflugtaksmassa nema rúðupurrka sé í vinnureit hvers flugmanns eða sambærilegur búnaður til að halda hluta rúðunnar auðum í úrkomu.

*OPS 1.650***Sjónflug að degi til — flugmælar, flugleiðsögutæki og fylgibúnaður**

Flugrekandi skal ekki starfrækja flugvél að degi til í samræmi við reglur um sjónflug nema í henni séu eftirfarandi flugmælar, flugleiðsögutæki og fylgibúnaður sem uppfylla, þar sem það á við, kröfur í eftirfarandi liðum:

- a) um seguláttavita,
- b) um nákvæma klukku sem sýnir klukkustundir, mínútur og sekúndur,
- c) um næman þrýstingshæðarmæli sem er kvarðaður í fetum með undirkvarða sem er kvarðaður í hektópaskölum/millibörum og hægt er að stilla á allan loftþrýsting sem líklegt er að stilla þurfi á í flugi,
- d) hraðamælir sem er kvarðaður í hnútum,
- e) stig- og fallmælir,
- f) um beygju- og skriðmæli eða beygju- og hallastilli (turn coordinator) með innbyggðum skriðmæli,
- g) um sjónbaug,
- h) um nefstefnuvísi með stefnustöðugleika og
- i) um mæli inni í stjórnklefa sem sýnir hitastig utan flugvélarinnar og er kvarðaður í Celsíus-gráðum,

- j) um að í flugi sem tekur skemmri tíma en 60 mínútur, þar sem lagt er í flug og lent á einum og sama flugvælinum og flogið í innan við 50 sjómílna fjarlægð frá flugvælinum, sé heimilt að nota annaðhvort beygju- og skriðmæli eða beygju- og hallastilli með innbyggðum skriðmæli, eða bæði sjónbaug og skriðmæli í stað mælitækjanna sem mælt er fyrir um í f-, g- og h-lið hér að framan og 4., 5. og 6. lið k-liðar hér á eftir,
- k) um að krafist er tveggja flugmanna skuli eftirfarandi tæki einnig vera í vinnureit aðstoðarflugmanns:
- 1) um næman þrýstingshæðarmæli sem er kvarðaður í fetum með undirkvarða sem er kvarðaður í hektópaskölum/millibörum og hægt er að stilla á allan loftþrýsting sem líklegt er að stilla þurfi á í flugi,
  - 2) hraðamælir sem er kvarðaður í hnútum,
  - 3) stig- og fallmælir,
  - 4) um beygju- og skriðmæli eða beygju- og hallastilli (turn coordinator) með innbyggðum skriðmæli,
  - 5) sjónbaugur og
  - 6) nefstefnuvisir með stefnustöðugleika,
- l) um að öll hraðamælakerfi skuli vera búin hituðum stemmurörum eða sambærilegum búnaði til að koma í veg fyrir truflanir vegna vatnsþéttingar eða ísmyndunar:
- 1) í flugvélum með skráðan hámarksflugtaksmassa yfir 5700 kg eða hámarksfjölda farþegasæta í samþykktu sætafyrirkomulagi fyrir fleiri en 9,
  - 2) flugvélar með lofthæfivottorð sem gefið var út í fyrsta sinn 1. apríl 1999 eða síðar.
- m) um að þegar krafist er tveggja samstæðra mælitækja felist í þeirri kröfu að báðir flugmennirnir skuli hafa sérskjá og sérveljara eða annan fylgibúnað, eftir því sem við á,
- n) um að í öllum flugvélum skuli vera búnaður sem gefur það til kynna þegar ekki er nægileg orka á tilskildum flugmælum og
- o) um að allar flugvélar með þéttitakmarkanir, sem ekki eru á annan hátt sýndar á tilskildum flughraðamælum, skuli hafa Mach-töluvísi í vinnureit beggja flugmannanna,
- p) um að flugrekandi skuli ekki starfrækja flugvél í sjónflugi að degi til nema hún sé búin heyrnartólum með hljóðnema eða jafngildum búnaði fyrir hvern flugliða sem er á flugvakt í stjórnklefa.

OPS 1.652

Blindflug eða flug að nóttu til — flugmælar, flugleiðsögutæki og fylgibúnaður

Flugrekandi skal ekki starfrækja flugvél samkvæmt blindflugsreglum eða að nóttu til í samræmi við sjónflugsreglur nema í henni séu flugmælar, flugleiðsögutæki og fylgibúnaður sem uppfylla, þar sem það á við, kröfur í eftirfarandi liðum:

- a) um seguláttavita,
- b) um nákvæma klukku sem sýnir klukkustundir, mínútur og sekúndur,
- c) um tvo næma þrýstingshæðarmæla sem eru kvarðaðir í fetum með undirkvarða sem er kvarðaður í hektópaskölum/millibörum og hægt er að stilla á allan loftþrýsting sem líklegt er að stilla þurfi á í flugi; þessir hæðarmælar skulu hafa tromluteljara og vísi eða sambærilegan búnað,
- d) um hraðamælakerfi með hituðu stemmuröri eða sambærilegum búnaði til að koma í veg fyrir truflun vegna vatnsþéttingar eða ísmyndunar, þ.m.t. búnaður sem gefur viðvörðun þegar stemmurörshitari bilar; krafa um viðvörðunarbúnað vegna bilunar í stemmurörshitara gildir ekki um flugvélar með hámarksfjölda farþegasæta í samþykktu sætafyrirkomulagi fyrir níu eða færri eða skráðan hámarksflugtaksmassa sem er 5700 kg eða minni og með lofthæfivottorð sem gefið var út fyrir 1. apríl 1998,

- e) stig- og fallmælir,
  - f) beygju- og skriðmælir,
  - g) um sjónbaug,
  - h) um nefstefnuvísi með stefnustöðugleika,
  - i) um mæli inni í stjórnklefa sem sýnir hitastig utan flugvélarinnar og er kvarðaður í Celsíus-gráðum og
  - j) um tvö sjálfstæð kyrruþrýstingskerfi, nema í skráðan hámarksflugtaks massa sem er 5700 kg eða minni, er heimilt að nota eitt kyrruþrýstingskerfi ásamt einu varakerfi sem gengur fyrir öðrum kyrruþrýstingsgjafa,
  - k) um að krafist er tveggja flugmanna skuli eftirfarandi tæki einnig vera í vinnureit aðstoðarflugmanns:
    - 1) næmur þrýstingshæðarmælir, kvarðaður í fetum, með undirkvarða sem er kvarðaður í hektópaskölum/millibörum og hægt er að stilla á allan loftþrýsting, sem líklegt er að stillt sé á í flugi, og má mælirinn vera annar af hæðarmælunum tveimur sem gerð er krafa um í c-lið; þessir hæðarmælir skulu hafa tromluteljara og vísi eða sambærilegan búnað,
    - 2) hraðamælakerfi með hituðu stemmuröri eða sambærilegum búnaði til að koma í veg fyrir truflun vegna vatnspéttingar eða ísmyndunar, þ.m.t. búnaður sem gefur viðvörðun þegar stemmurörshitari bilar; krafa um viðvörðunarbúnað vegna bilunar í stemmurörshitara gildir ekki um flugvélar með hámarksfjölda farþegasæta í samþykktu sætafyrirkomulagi fyrir níu eða færri eða skráðan hámarksflugtaks massa sem er 5700 kg eða minni og með lofthæfivottorð sem gefið var út fyrir 1. apríl 1998,
    - 3) stig- og fallmælir,
    - 4) beygju- og skriðmælir,
    - 5) sjónbaugur og
    - 6) nefstefnuvísir með stefnustöðugleika,
  - l) um að flugvélar með skráðan hámarksflugtaks massa yfir 5700 kg og hámarksfjölda farþegasæta í samþykktu sætafyrirkomulagi fyrir fleiri en níu verði auk þess að vera búnar einum varasjónbaugi (gervisjónbaugi) sem unnt er að nota frá vinnureit hvors flugmannsins sem er og
    - 1) fær stöðugt afl við eðlilegar aðstæður í flugi en verði allsherjarbilun í aðalrafkerfi flugvélarinnar fær hann rafmagn frá öðrum sjálfstæðum aflgjafa,
    - 2) starfar á öruggan hátt í minnst 30 mínútur eftir að allsherjarbilun hefur orðið í aðalrafkerfi flugvélarinnar, með hliðsjón af öðru álagi á neyðaraflgjafa og verklagsreglum,
    - 3) starfar óháð öllum öðrum sjónbaugskerfum,
    - 4) fer í gang sjálfkrafa þegar allsherjarbilun verður í aðalrafkerfinu og
    - 5) er nægilega vel lýstur á öllum stigum flugsins
- nema þegar um er að ræða flugvélar, með skráðan hámarksflugtaks massa sem er 5.700 kg eða minni, sem höfðu þegar verið skráðar í aðildarríki 1. apríl 1995 og eru búnar varasjónbaugi vinstra megin í mælaborði,
- m) um að samkvæmt ákvæðum l-liðar hér að framan verði flugáhöfnin að fá greinilegt merki um það hvenær sjónbaugurinn, sem gerð er krafa um í þeim lið, gangi fyrir neyðarafl; ef sjónbaugurinn hefur eigin aflgjafa skal það sjást annaðhvort á tækinu sjálfu eða í mælaborðinu hvenær sá aflgjafi er í notkun,
  - n) um að kortahaldari skuli vera þannig staðsettur að auðvelt sé að lesa á kortin og hægt sé að lýsa hann upp þegar flogið er að nóttu til,
  - o) um að ef varasjónbaugskerfi, vottað skv. 4. lið. b-liðar CS 25.1303 eða samsvarandi kröfum, er sett í flugvélinu sé heimilt að nota skriðmæla í stað beygju- og skriðmæla,
  - p) um að þegar krafist er tveggja samsvarandi mælitækja felist í þeirri kröfu að báðir flugmennirnir skuli hafa skjá og sérstillibúnað eða annan fylgibúnað, eftir því sem við á,

- q) um að í öllum flugvélum skuli vera búnaður sem gefur það til kynna þegar ekki er nægileg orka á tilskildum flugmælum og
- r) um að allar flugvélar með þéttitakmarkanir, sem ekki eru á annan hátt sýndar á tilskildum flughraðamælum, skuli hafa Mach-töluvísi í vinnureit beggja flugmannanna,
- s) um að flugrekandi skuli ekki starfrækja flugvél í blindflugi eða að nóttu til nema hún sé búin heyrnartólum með hljóðnema eða jafngildum búnaði fyrir hvern flugliða, sem er á flugvakt í stjórnklefa, og sendihnappi á stýrishjól fyrir hvern flugmann sem krafist er í áhöfn.

OPS 1.655

Viðbótarbúnaður fyrir flug með einum flugmanni samkvæmt blindflugsreglum eða að nóttu til

Flugrekandi skal ekki starfrækja flugvél í blindflugi með einum flugmanni nema hún sé búin sjálfstýringu með a.m.k. hæðarhafti og nefstefnustýringu.

OPS 1.660

Hæðarviðvörðunarkerfi

- a) Flugrekandi skal ekki starfrækja flugvél búna skráfuhverfihreyflum, með skráðan hámarksflugtaksmassa yfir 5700 kg, eða hámarksfjölda farþegasæta í samþykktu sætafyrirkomulagi fyrir fleiri en níu eða flugvélar knúnar þotuhreyflum nema þær hafi hæðarviðvörðunarkerfi sem getur:
  - 1) varað flugáhöfnina við þegar flugvélin nálgast fyrir fram valda flughæð, hvort sem verið er að hækka eða lækka flugið, og
  - 2) varað flugáhöfn við, a.m.k. með hljóðmerki, ef flugvélin fer yfir eða undir fyrir fram valda flughæð

nema um sé að ræða flugvélar með skráðan hámarksflugtaksmassa, sem er 5700 kg eða minni, og hámarksfjölda farþegasæta í samþykktu sætafyrirkomulagi fyrir fleiri en níu og með lofthæfivottorð, sem gefið var út í fyrsta sinn fyrir 1. apríl 1972, og höfðu þegar verið skráðar í aðildarríki 1. apríl 1995.

OPS 1.665

Jarðvarakerfi og landslagsgreiningar- og viðvörðunarkerfi

- a) Flugrekandi skal ekki starfrækja flugvél búna hverfihreyflum með skráðan hámarksflugtaksmassa yfir 5700 kg eða hámarksfjölda farþegasæta í samþykktu sætafyrirkomulagi fyrir fleiri en níu nema hún sé búin jarðvarakerfi sem er með framsýna virkni sem varar við hættum í landslagi (landslagsgreiningar- og viðvörðunarkerfi — TAWS).
- b) Jarðvarakerfið, skal gefa flugáhöfn greinileg hljóðmerki sem geta auk þess verið með sjónmerkjum og fara sjálfkrafa í gang nógu tímanlega og greinilega til að vara við fallhraða, jarðnánd, hæðarmissi eftir flugtak eða eftir að hætt er við lendingu, röngum landingarhami eða fráviki niður fyrir hallageisla.
- c) Landslagsgreiningar og viðvörðunarkerfið verður sjálfkrafa að veita flugliðum sjón- og hljóðmerki og hafa skjá fyrir landslagsgreiningu sem gefur nægjanlegan viðvörðunartíma til að koma í veg fyrir stýrt flug á hindranir í landslagi og vera með framsýna virkni og lágmarksfjarlægðarbil frá hindrunum í landslagi.

OPS 1.668

Árekstrarvarakerfi

Flugrekandi skal ekki starfrækja flugvél búna hverfihreyflum með skráðan hámarksflugtaksmassa yfir 5.700 kg eða hámarksfjölda farþegasæta í samþykktu sætafyrirkomulagi fyrir fleiri en 19, nema hún sé búin árekstrarvarakerfi með lágmarksafkastagetu ACAS II.

*OPS 1.670***Veðurratsjá flugvélar**

- a) Flugrekandi skal ekki starfrækja:
- 1) flugvél með jafnþrýstibúnaði eða
  - 2) flugvél án jafnþrýstibúnaðar sem er með skráðan hámarksflugtaksmassa yfir 5700 kg, eða
  - 3) flugvél án jafnþrýstibúnaðar, sem er með hámarksfjölda farþegasæta í samþykktu sætafyrirkomulagi fyrir fleiri en níu, nema hún sé búin veðurratsjá þegar flugvélinni er flogið að nóttu til eða við blindflugsskilyrði á svæðum þar sem búast má við þrumuveðri á leiðinni eða öðrum veðurskilyrðum sem teljast sjáanleg í veðurratsjá og geta orðið hættuleg.
- b) Þegar um er að ræða skráflugvélar með jafnþrýstibúnaði og skráðan hámarksflugtaksmassa 5700 kg eða þar undir og með hámarksfjölda farþegasæta í samþykktu sætafyrirkomulagi fyrir níu eða færri er heimilt að nota í stað veðurratsjár annan búnað, sem getur greint þrumuveður eða önnur veðurskilyrði, sem geta orðið hættuleg og teljast sjáanleg í veðurratsjá, með fyrirvara um samþykki flugmálayfirvalda.

*OPS 1.675***Búnaður fyrir flug í ísingu**

- a) Flugrekandi skal ekki starfrækja flugvél í ísingu eða þar sem búist er við ísingu nema flugvélin sé skráð og búin tækjum til flugs í ísingu.
- b) Flugrekandi skal ekki starfrækja flugvél að nóttu til, í ísingu eða ef búast má við ísingu, nema flugvélin hafi búnað til að lýsa upp eða greina ísmyndun. Nota verður lýsingu sem veldur ekki glampa eða endurspeglun sem truflar flugverja við störf.

*OPS 1.680***Geimgeislunarmælir**

Flugrekandi skal sjá til þess að í öllum flugvélum sem ætlað er að fljúga ofar en 15 000 m (49 000 fet) sé búnaður til að mæla stöðugt og gefa til kynna styrkleika allrar geimgeislunar, sem flugvélin verður fyrir, (þ.e. heildarmagn jónandi geislunar og nifteindageislunar frá vetrarbraut eða sólu) og heildarmagn geimgeislunar sem flugvélin verður fyrir í hverju flugi.

*OPS 1.685***Talkerfi flugáhafnar**

Flugrekandi skal ekki starfrækja flugvél, þar sem skylt er að hafa fleiri en einn flugliða í flugáhöfn, nema hún sé búin talkerfi fyrir flugliðana með heyrnartólum og hljóðnemum, þó ekki handtækjum, sem öllum flugliðum er ætlað að nota.

*OPS 1.690***Talkerfi flugverja**

- a) Flugrekandi skal ekki starfrækja flugvél með skráðan hámarksflugtaksmassa yfir 15.000 kg eða hámarksfjölda farþegasæta í samþykktu sætafyrirkomulagi fyrir fleiri en 19, nema hún sé búin talkerfi fyrir flugverja, að því frátöldu að um sé að ræða flugvélar með lofthæfivottorð, sem gefið var út í fyrsta sinn fyrir 1. apríl 1965, og sem höfðu þegar verið skráðar í aðildarríki 1. apríl 1995.
- b) Talkerfi flugverja sem skylt er að hafa samkvæmt þessari grein:
- 1) skal geta starfað óháð hinu almenna hátalarakerfi nema að því er varðar handtöl, heyrnartól, hljóðnema, stillirofa og merkjabúnað,

- 2) skal gefa færi á fjarskiptum milli stjórnklefa og:
  - i) hvers farþegarýmis,
  - ii) hvers eldhúss, sem er annars staðar en á farþegaþilfari, og
  - iii) hvers áhafnarklefa sem er fjarliggjandi og utan farþegaþilfars og ekki er greiður aðgangur að úr farþegarými,
- 3) skal vera þar sem auðvelt er að ná til þess frá öllum vinnureitum tilskilinnar flugáhafnar í stjórnklefa,
- 4) skal vera þar sem auðvelt er að ná til þess frá öllum tilskildum vinnureitum öryggis- og þjónustuliða, næst hverjum stökum neyðarútgangi í gólfhæð eða tveimur samstæðum,
- 5) skal hafa viðvörunarkerfi með hljóð- eða sjónmerkjum sem flugliðar geta notað til að gera öryggis- og þjónustuliðum, og öryggis- og þjónustuliðar flugliðum, viðvart um hættu,
- 6) skal gera þeim, sem kallað er á, kleift að greina á milli hvort um venjulegt kall eða neyðarkall er að ræða og
- 7) skal sjá til þess að á jörðu niðri sé búnaður til fjarskipta milli starfsfólks á jörðu og a.m.k. tveggja flugliða.

OPS 1.695

Almennt hátalarakerfi

- a) Flugrekandi skal ekki starfrækja flugvél með hámarksfjölda farþegasæta í samþykktu sætafyrirkomulagi fyrir fleiri en 19 nema almennt hátalarakerfi sé í flugvélinni.
- b) Hátalarakerfið sem krafist er í þessari grein:
  - 1) skal geta starfað óháð hinum talkerfunum, að undanskildum handtólum, heyrnartólum, hljóðnemum, stillirofum og merkjabúnaði,
  - 2) skal vera þar sem tafarlaust má ná til þess til notkunar frá öllum vinnureitum tilskilinna flugliða,
  - 3) skal vera við hvern tilskilinn neyðarútgang farþega í gólfhæð þar sem næst er sæti öryggis- og þjónustuliða, vera búin hljóðnema, sem öryggis- og þjónustuliðinn á auðvelt með að ná til úr sæti sínu, þó þannig að nota má einn hljóðnema fyrir fleiri en einn neyðarútgang, að því tilskildu að svo skammt sé á milli neyðarútganga að öryggis- og þjónustuliðar geti talast við úr sætum sínum án tækjabúnaðar,
  - 4) skal vera þannig að öryggis- og þjónustuliði geti notað það innan tíu sekúndna í hverjum vinnureit í farþegarýminu þar sem unnt er að ná til hátalarakerfisins og
  - 5) skal vera þannig að unnt sé að heyra og skilja það sem sagt er í því í öllum farþegasætum, salernum og sætum öryggis- og þjónustuliða og vinnureitum.

OPS 1.700

Hljóðritar — 1

- a) Flugrekandi skal ekki starfrækja flugvél með lofthæfivottorð, sem gefið var út í fyrsta sinn 1. apríl 1998 eða síðar, ef flugvélin:
  - 1) er fjölhreyflaflugvél knúin hverfihreyflum með hámarksfjölda farþegasæta í samþykktu sætafyrirkomulagi fyrir fleiri en níu eða
  - 2) er með skráðan hámarksflugtaksmassa yfir 5700 kg.nema hún sé búin hljóðrita sem tímasetur og skráir:
  - i) fjarskipti um talstöð í stjórnklefa,
  - ii) öll hljóð í stjórnklefa, auk órofinna hljóðmerkja frá öllum hljóðnemum á heyrnartólum og í grimum sem eru í notkun,

- iii) talfjarskipti flugliða í stjórnklefa um talkerfi flugvélarinnar,
  - iv) radd- eða hljóðmerki sem auðkenna leiðsöguvirki eða aðflugstæki, sem heyrast í heyrnartólum eða hátalara, og
  - v) talfjarskipti flugliða í stjórnklefa um almenna hátalarakerfið, ef slíkt kerfi hefur verið sett upp.
- b) Hljóðritinn skal a.m.k. geta geymt upplýsingar sem hann skráði tvær síðustu klukkustundirnar sem hann var í gangi en þó má stytta þennan tíma í 30 mínútur þegar um er að ræða flugvélar með skráðan hámarksflugtaks massa sem er 5700 kg eða minni.
- c) Hljóðritinn skal hefja skráningu sjálfkrafa áður en flugvélin hreyfist fyrir eigin afli og halda áfram að skrá þar til flugi lýkur og flugvélin hreyfist ekki lengur fyrir eigin afli. Að auki skal hljóðritinn byrja skráningu eins fljótt og unnt er ef rafafl er tiltækt, á meðan gátun fer fram í stjórnklefa, áður en hreyflar eru ræstir í upphafi flugs, fram að gátun í stjórnklefa um leið og hreyflar hafa verið stöðvaðir í lok flugs.
- d) Í hljóðritanum skal vera búnaður sem auðveldar leit að honum í vatni.

*OPS 1.705***Hljóðritar — 2**

- a) Flugrekandi skal ekki starfrækja fjölhreyfla flugvél sem knúin er hverfihreyflum, með lofthæfivottorð sem gefið var út í fyrsta sinn á tímabilinu 1. janúar 1990 til 31. mars 1998, að báðum dögum meðtöldum, með skráðan hámarksflugtaks massa sem er 5700 kg eða minni og hámarksfjölda farþegasæta í samþykktu sætafyrirkomulagi fyrir fleiri en níu, nema hún sé búin hljóðrita sem skráir:
- 1) fjarskipti um talstöð í stjórnklefa,
  - 2) öll hljóð í stjórnklefa, auk órofinna hljóðmerkja, ef unnt er, frá öllum hljóðnemunum á heyrnartólum og í grímum sem eru í notkun,
  - 3) talfjarskipti flugliða í stjórnklefa um talkerfi flugvélarinnar,
  - 4) radd- eða hljóðmerki sem auðkenna leiðsöguvirki eða aðflugstæki, sem heyrast í heyrnartólum eða hátalara, og
  - 5) talfjarskipti flugliða í stjórnklefa um almenna hátalarakerfið, ef slíkt kerfi hefur verið sett upp.
- b) Hljóðritinn skal a.m.k. geta geymt upplýsingar sem hann skráði síðustu 30 mínúturnar sem hann var í gangi.
- c) Hljóðritinn skal hefja skráningu áður en flugvélin hreyfist fyrir eigin afli og halda áfram að skrá þar til flugi lýkur og flugvélin hreyfist ekki lengur fyrir eigin afli. Að auki skal hljóðritinn byrja skráningu eins fljótt og unnt er, ef rafafl er tiltækt, á meðan gátun fer fram í stjórnklefa, áður en hreyflar eru ræstir í upphafi flugs, fram að gátun í stjórnklefa um leið og hreyflar hafa verið stöðvaðir í lok flugs.
- d) Í hljóðritanum skal vera búnaður sem auðveldar leit að honum í vatni.

*OPS 1.710***Hljóðritar — 3**

- a) Flugrekandi skal ekki starfrækja flugvél með skráðan hámarksflugtaks massa yfir 5.700 kg og lofthæfivottorð, sem gefið var út í fyrsta sinn fyrir 1. apríl 1998, nema hún sé búin hljóðrita sem skráir:
- 1) fjarskipti um talstöð í stjórnklefa,
  - 2) öll hljóð í stjórnklefa,

- 3) talfjarskipti flugliða í stjórnklefa um talkerfi flugvélarinnar,
  - 4) radd- eða hljóðmerki sem auðkenna leiðsöguvirki eða aðflugstæki, sem heyrast í heymartólum eða hátalara, og
  - 5) talfjarskipti flugliða í stjórnklefa um almenna hátalarakerfið, ef slíkt kerfi hefur verið sett upp.
- b) Hljóðritinn skal a.m.k. geta geymt upplýsingar sem hann skráði síðustu 30 mínúturnar sem hann var í gangi.
- c) Hljóðritinn skal hefja skráningu áður en flugvélin hreyfist fyrir eigin afli og halda áfram að skrá þar til flugi lýkur og flugvélin hreyfist ekki lengur fyrir eigin afli.
- d) Í hljóðritanum skal vera búnaður sem auðveldar leit að honum í vatni.

OPS 1.715

Flugritar — 1

(Sjá 1. viðbæti við OPS 1.715)

- a) Flugrekandi skal ekki starfrækja flugvél með lofthæfivottorð, sem gefið var út í fyrsta sinn 1. apríl 1998 eða síðar, ef flugvélin:
- 1) er fjölhreyflaflugvél knúin hverfihreyflum með hámarksfjölda farþegasæta í samþykktu sætafyrirkomulagi fyrir fleiri en níu eða
  - 2) er með skráðan hámarksflugtaksmassa yfir 5700 kg.
- nema hún sé búin stafrænum flugrita sem skráir og varðveitir gögn og skal vera auðvelt að sækja gögnin í geymslumiðilinn.
- b) Flugritinn skal a.m.k. geta geymt gögnin sem hann skráði 25 síðustu klukkustundirnar, sem hann var í gangi, en þó má stytta tímann í tíu klukkustundir þegar um er að ræða flugvélar með skráðan hámarksflugtaksmassa sem er 5.700 kg eða minni.
- c) Flugriti skal skrá og tímasetja:
- 1) breytur, sem eru taldar upp í töflum A1 eða A2 í 1. viðbæti við OPS 1.715, eftir því sem við á,
  - 2) þegar um er að ræða flugvélar með skráðan hámarksflugtaksmassa sem er yfir 27 000 kg, þær breytur til viðbótar sem eru taldar upp í töflu B í 1. viðbæti við OPS 1.715,
  - 3) þegar um er að ræða flugvélar, sem tilgreindar eru í a-lið hér að framan, verður flugriti að skrá allar sérsniðnar breytur sem tengjast nýjum eða sérstökum hönnunar- eða rekstrareiginleikum flugvélarinnar, eins og þær eru skilgreindar af flugmálafyrvöldum við tegundar- eða viðbótartegundarvottun, og
  - 4) þegar um er að ræða flugvélar sem eru búnar rafrænu upplýsingakerfi, þær breytur sem eru taldar upp í töflu C í 1. viðbæti við OPS 1.715, með þeirri undantekningu þó að ef um er að ræða flugvélar sem fengu lofthæfivottorð í fyrsta sinn fyrir 20. ágúst 2002, að breytur þar sem:
    - i) neminn er ekki tiltækur eða
    - ii) breyta verður flugvélaakerfinu- eða búnaðinum sem býr til gögnin eða
    - iii) merkin eru ósamhæfanleg skráningarkerfinu,er ekki nauðsynlegt að skrá ef flugmálafyrvöld geta fallist á það.

- d) Gögn skulu fengin úr tækjum flugvélarinnar þannig að unnt sé bera þau nákvæmlega saman við þær upplýsingar sem birtast flugáhöfninni.
- e) Flugritinn verður sjálfkrafa að hefja skráningu gagna áður en flugvélin getur hreyfst fyrir eigin afli og stöðvast sjálfkrafa eftir að vélin hættir að hreyfast fyrir eigin afli.
- f) Í flugritanum skal vera búnaður sem auðveldar leit að honum í vatni.
- g) Ekki er nauðsynlegt að flugvélar með lofthæfivottorð, sem gefið var út í fyrsta sinn 1. apríl 1998 eða síðar, en ekki síðar en 1. apríl 2001, fari að ákvæðum c-liðar OPS 1.715 ef flugmálayfirvöld samþykkja það, að því tilskildu:
  - 1) að ekki sé unnt að fara að ákvæðum c-liðar OPS 1.715 án verulegra breytinga á flugvéakerfunum- og búnaðinum öðru en flugritakerfinu og
  - 2) að flugvélin uppfylli ákvæði c-liðar OPS 1.715, að því undanskildu að ekki er nauðsynlegt að skrá breytu 15b í töflu A í 1. viðbæti við OPS 1.720.

OPS 1.720

Flugritar — 2

(Sjá 1. viðbæti við OPS 1.720)

- a) Flugrekandi skal ekki starfrækja flugvél með lofthæfivottorð, sem gefið var út í fyrsta sinn á tímabilinu 1. júní 1990 til 31. mars 1998, að báðum dögum meðtöldum, og með skráðan hámarksflugtaksmassa, sem er yfir 5.700 kg, nema flugvélin sé búin stafrænum flugrita sem skráir og varðveitir gögn og auðvelt skal vera að sækja gögnin í geymslumiðilinn.
- b) Flugritinn skal a.m.k. geta geymt gögnin sem hann skráði síðustu 25 tímana sem hann var í gangi.
- c) Flugriti skal skrá og tímasetja:
  - 1) breytur, sem eru taldar upp í töflu A í 1. viðbæti við OPS 1.720, og
  - 2) þegar um er að ræða flugvélar með skráðan hámarksflugtaksmassa sem er yfir 27 000 kg, þær breytur til viðbótar sem eru taldar upp í töflu B í 1. viðbæti við OPS 1.720.
- d) Þegar um er að ræða flugvélar með skráðan hámarksflugtaksmassa, sem er 27.000 kg eða minni, er ekki nauðsynlegt að skrá breytu 14 og 15b í töflu A í 1. viðbæti við OPS 1.720 ef flugmálayfirvöld geta fallist á það og með einhverjum eftirtalinna skilmála:
  - 1) neminn er ekki auðveldlega tiltækur,
  - 2) ekki er nægilegt geymslurými í ferðritakerfinu,
  - 3) breytingar er krafist á búnaðinum sem býr til gögnin.
- e) Þegar um er að ræða flugvélar með skráðan hámarksflugtaksmassa, sem er yfir 27.000 kg, er ekki nauðsynlegt að skrá eftirfarandi breytur ef flugmálayfirvöld geta fallist á það: 15b í töflu A í 1. viðbæti við OPS 1.720 og 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30 og 31 í töflu B í 1. viðbæti með einhverjum eftirtalinna skilmála:
  - 1) neminn er ekki auðveldlega tiltækur,
  - 2) ekki er nægilegt geymslurými í flugritakerfinu,
  - 3) breyta þarf búnaðinum sem býr til gögnin,
  - 4) merkin fyrir flugleiðsögugögn (tíðnival fyrir flugleiðsögu (NAV), fjarlægðarmæliviti, vegalengd, breiddargráða, lengdargráða, jarðhraði og rek) eru ekki tiltæk á stafrænu formi.

- f) Ekki er nauðsynlegt að skrá einstaka breytur, sem hægt er að ákvarða með útreikningi sem miðast við aðrar skráðar breytur, ef flugmálayfirvöld fallast á það.
- g) Gögn skulu fengin úr tækjum flugvélarinnar þannig að unnt sé bera þau nákvæmlega saman við þær upplýsingar sem birtast flugáhöfninni.
- h) Flugritinn skal hefja skráningu gagna áður en flugvélin getur hreyfst fyrir eigin afli og hætta skráningu þegar vélin getur ekki lengur hreyfst fyrir eigin afli.
- i) Í flugritanum skal vera búnaður sem auðveldar leit að honum í vatni.

OPS 1.725

Flugritar — 3

(Sjá 1. viðbæti við OPS 1.725)

- a) Flugrekandi skal ekki starfrækja flugvél með hverfihreyflum, með lofthæfivottorð sem gefið var út í fyrsta sinn fyrir 1. júní 1990, með skráðan hámarksflugtaksmassa sem er yfir 5700 kg nema flugvélin sé búin stafrænum flugrita sem skráir og varðveitir gögn og skal vera auðvelt að sækja gögnin í geymslumiðilinn.
- b) Flugritinn skal a.m.k. geta geymt gögnin sem hann skráði síðustu 25 tímana sem hann var í gangi.
- c) Flugriti skal skrá og tímasetja:
  - 1) breyturnar sem eru taldar upp í töflu A í 1. viðbæti við OPS 1.725,
  - 2) þegar um er að ræða flugvélar með skráðan hámarksflugtaksmassa, sem er yfir 27 000 kg, sem eru af þeirri tegund sem fékk fyrst tegundarvottorð eftir 30. september 1969, þar breytur til viðbótar frá 6 til 15b í töflu B í 1. viðbæti við OPS 1.725 í þessari grein. Ekki er nauðsynlegt að skrá eftirfarandi breytur ef flugmálayfirvöld geta fallist á það: 13, 14 og 15b í töflu B í 1. viðbæti við OPS 1.725 og þá með einhverjum af eftirfarandi skilmálum:
    - i) neminn er ekki auðveldlega tiltækur,
    - ii) ekki er nægilegt geymslurými í ferðritakerfinu,
    - iii) breyta þarf búnaðinum, sem býr til gögnin, og
  - 3) þegar nægilegt geymslurými er tiltækt í ferðritakerfinu, neminn er auðveldlega tiltækur og ekki er krafist breytingar á búnaðinum sem býr til gögnin:
    - i) þegar um er að ræða flugvélar með lofthæfivottorð, sem gefið var út í fyrsta sinn 1. janúar 1989 eða síðar, með skráðan hámarksflugtaksmassa yfir 5700 kg en ekki meiri en 27 000 kg, breytur 6 til 15b í töflu B í 1. viðbæti við OPS 1.725 og
    - ii) þegar um er að ræða flugvélar með lofthæfivottorð, sem gefið var út í fyrsta sinn 1. janúar 1987 eða síðar, með skráðan hámarksflugtaksmassa yfir 27 000 kg, þar breytur sem eftir eru í töflu B í 1. viðbæti við OPS 1.725.
- d) Ekki er nauðsynlegt að skrá einstaka breytur, sem hægt er að ákvarða með útreikningi sem miðast við aðrar skráðar breytur, ef flugmálayfirvöld fallast á það.
- e) Gögn skulu fengin úr tækjum loftfarsins til að unnt sé að bera þau nákvæmlega saman við þær upplýsingar sem birtast flugáhöfninni.
- f) Flugritinn skal hefja skráningu gagna áður en flugvélin getur hreyfst fyrir eigin afli og hætta skráningu þegar vélin getur ekki lengur hreyfst fyrir eigin afli.
- g) Í flugritanum skal vera búnaður sem auðveldar leit að honum í vatni.

OPS 1.727

Sambyggður ferðriti

- a) Kröfur um hljóðrita og flugrita er hægt að uppfylla:
- 1) með einum sambyggðum ferðrita ef flugvélin verður að vera búin hljóðrita eða flugrita eða
  - 2) með einum sambyggðum ferðrita ef flugvélin, sem er með skráðan hámarksflugtaksmassa, sem er 5700 kg eða minni, verður einungis að vera búin hljóðrita og flugrita eða
  - 3) með tveimur sambyggðum ferðritum ef flugvélin, sem er með skráðan hámarksflugtaksmassa yfir 5700 kg, verður að vera búin hljóðrita og flugrita.
- b) Sambyggður ferðriti er ferðriti sem skráir:
- 1) öll talfjarskipti og hljóð sem krafist er í viðkomandi grein um hljóðrita og
  - 2) allar breytur sem krafist er í viðkomandi lið um flugrita með sömu forskriftum og krafist er í þessum liðum.

OPS 1.730

Sæti, sætisbelti, öryggistugi og festibúnaður fyrir börn

- a) Flugrekandi skal ekki starfrækja flugvél nema hún hafi eftirfarandi búnað:
- 1) sæti eða legurúm fyrir hvern farþega sem náð hefur tveggja ára aldri,
  - 2) sætisbelti, með eða án skálleggjandi axlaróla, eða öryggistugi í hverju farþegasæti fyrir hvern farþega sem náð hefur tveggja ára aldri,
  - 3) viðbótarlykkjubelti eða annars konar festibúnað fyrir hvert ungbarn,
  - 4) að undanskildum þeim tilvikum, sem kveðið er á um í b-lið hér á eftir, sætisbelti með axlatygjum fyrir hvert sæti flugliða og sæti hjá flugmannssætinu ásamt búnaði sem sjálfkrafa heldur bol þess sem situr í sætinu við snögga hraðalækkun,
  - 5) að undanskildum þeim tilvikum sem kveðið er á um í b-lið hér á eftir, sætisbelti með axlatygjum fyrir hvert sæti öryggis- og þjónustuliða og áhorfenda; þetta ákvæði kemur þó ekki í veg fyrir að öryggis og þjónustuliðar, sem eru umfram tilskilinn fjöldi í öryggis- og þjónustuáhöfn, noti farþegasæti og
  - 6) sæti fyrir öryggis- og þjónustuliða nálægt tilskildum neyðarútgöngum í gólfhæð en ef það auðveldar neyðarrýmingu farþegarýmis að öryggis- og þjónustuliðar sitji annars staðar má hafa sætin annars staðar. Sætin skulu snúa fram eða aftur og vera innan 15° frá langási flugvélarinnar.
- b) Öll sætisbelti með axlatygjum skal vera hægt að losa með einu átaki.
- c) Sætisbelti með skálleggjandi axlaról í flugvélum með skráðan hámarksflugtaksmassa, sem er ekki yfir 5.700 kg, eða sætisbelti í flugvélum með skráðan hámarksflugtaksmassa, sem er ekki yfir 2.730 kg, mega koma í stað sætisbelta með axlatygjum ef mjög erfitt er að koma þeim síðarnefndu fyrir.

OPS 1.731

Skiltin „Spennið beltin“ og „Reykingar bannaðar“

Flugrekandi skal ekki starfrækja flugvél þar sem ekki sést til allra farþegasæta úr stjórnklefanum nema í flugvélinni sé búnaður sem gefur öllum farþegum og öryggis- og þjónustuliðum til kynna hvenær spennan skuli sætisbelti og reykingar eru bannaðar.

OPS 1.735

Innihurðir og dyratjöld

Flugrekandi skal ekki starfrækja flugvél nema eftirfarandi búnaði hafi verið komið fyrir:

- a) í flugvél með hámarksfjölda farþegasæta í samþykktu sætafyrirkomulagi fyrir fleiri en 19 skal vera hurð milli farþegarýmis og stjórnklefa með skilti sem á stendur „Aðeins fyrir áhöfn“ og læsingu svo hægt sé að koma í veg fyrir að farþegar opni dymar án leyfis flugáhafnar,
- b) búnaði til að opna allar dyr sem skilja farþegarými frá öðru rými með neyðarútgangi; auðvelt skal vera að komast að opnunarbúnaðinum,
- c) liggi leiðin frá farþegasæti að tilskildum neyðarútgangi í gegnum dyr eða dyratjöld, sem skilja farþegarýmið frá öðru rými, skal vera unnt að festa hurðina eða dyratjöldin í opinni stöðu,
- d) skilti á hverri hurð inni í flugvél eða næst dyratjaldi, sem er á leið farþega að neyðarútgangi, þar sem segir að festa verði hurðina eða tjaldið í opinni stöðu í flugtaki og landingu og
- e) búnaði fyrir hvern flugverja til að opna allar dyr sem farþegar eiga venjulega aðgang að og þeir geta læst.

OPS 1.745

Sjúkrakassar

- a) Flugrekandi skal ekki starfrækja flugvél nema hún sé búin þeim fjölda sjúkrakassa, sem hér segir, og þeir séu geymdir þar sem auðvelt er að ná til þeirra:

Fjöldi farþegasæta	Fjöldi sjúkrakassa sem krafist er
0 til 99	1
100 til 199	2
200 til 299	3
300 eða fleiri	4

- b) Flugrekandi skal sjá til þess:
  - 1) að sjúkrakassar séu skoðaðir reglubundið til að staðfesta, að því marki sem unnt er, að innihaldið sé í nógu góðu ástandi fyrir fyrirhugaða notkun og
  - 2) að bætt sé í læknatöskurnar með reglulegu millibili, í samræmi við fyrirmæli á merkimiðum á þeim eða eftir aðstæðum.

OPS 1.755

Læknataska

- a) Flugrekandi skal ekki starfrækja flugvél með hámarksfjölda farþegasæta í samþykktu sætafyrirkomulagi fyrir fleiri en 30 nema í henni sé læknataska til notkunar í neyðartilvikum ef einhvers staðar á áætlaðri flugleið er flogið fjær en svo frá flugvelli, þar sem vænta má læknishjálpar, að ná megi til flugvallarins á 60 mínútum eða skemmri tíma (á eðlilegum farflugshraða).
- b) Flugstjórinn skal sjá til þess að einungis læknar, hjúkrunarfræðingar eða aðrir með svipuð réttindi á þessu sviði gefi lyf.

c) Kröfur er lúta að læknotöskum

- 1) Læknotöskur skulu vera ryk- og rakapöttar og vera í öruggri geymslu, ef unnt er, í stjórnklefa og
- 2) flugrekandi skal sjá til þess:
  - i) að læknotöskur séu skoðaðar reglubundið til að fá staðfest, að því marki sem unnt er, að innihaldið sé í nógu góðu ástandi fyrir fyrirhugaða notkun og
  - ii) að bætt sé í læknotöskurnar með reglulegu millibili, í samræmi við fyrirmæli á merkimiðum á þeim eða eftir aðstæðum.

OPS 1.760

Súrefni til skyndihjálpar

- a) Flugrekandi skal ekki starfrækja flugvél með jafnþrýstibúnaði í meira en 25 000 feta hæð, þegar skylt er að hafa öryggis- og þjónustuliða um borð, nema birgðir óblandaðs súrefnis séu tiltækar fyrir farþega sem gætu, af lífeðlisfræðilegum ástæðum, þurft á súrefni að halda ef loftþrýstingur fellur í farþegarýminu. Magn súrefnis skal reiknað þannig að það svari til minnst þriggja lítra súrefnisstreymis á mínútu af þurru súrefni fyrir hvern farþega, reiknað við staðalhita og staðalþrýsting (STPD- Standard Pressure Temperature Dry), og vera til ráðstöfunar fyrir minnst 2% fluttra farþega, og minnst einn farþega, það sem eftir er flugsins frá því að þrýstingur tapast af farþegaklefa í meira en 8000 feta inniþrýstingshæð. Hafa verður nægilega mörg tæki til að gefa súrefni, þó aldrei færri en tvö, og skulu öryggis- og þjónustuliðar eiga möguleika á að nota súrefnið.
- b) Reikna skal nauðsynlegt magn viðbótarsúrefnis til skyndihjálpar fyrir tiltekið flug út frá inniþrýstingshæð og flugtíma og í samræmi við verklagsreglur fyrir hvert flug og hverja flugleið.
- c) Súrefnisbúnaðurinn skal geta gefið hverjum notanda minnst fjóra lítra á mínútu miðað við staðalhita og staðalþrýsting. Gera má ráðstafanir til að hægt sé að minnka streymið, í hvaða flughæð sem er, niður í allt að tvo lítra á mínútu, miðað við staðalhita og staðalþrýsting.

OPS 1.770

Viðbótarsúrefni — flugvélar með jafnþrýstibúnaði

(Sjá 1. viðbæti við OPS 1.770)

a) Almenn ákvæði

- 1) Flugrekandi skal ekki starfrækja flugvél með jafnþrýstibúnaði í meira en 10 000 feta málþrýstingshæð nema um borð sé búnaður til að geyma og gefa af þeim birgðum viðbótarsúrefnis sem gerð er krafa um í þessum lið.
- 2) Magn tilskilins viðbótarsúrefnis skal miða við inniþrýstingshæð, flugtíma og þann möguleika að jafnþrýstikerfið bili í þeirri flughæð eða þar á flugleiðinni sem súrefnisþörfin er mest og einnig er gert ráð fyrir að eftir að bilun hefur komið fram lækki flugvélin flugið, í samræmi við neyðarráðstafanir sem tilgreindar eru í flughandbók flugvélarinnar, niður í örugga flughæð á fyrirhugaðri flugleið sem gerir kleift að halda fluginu áfram og lenda örugglega.
- 3) Eftir að bilun verður í jafnþrýstibúnaði skal gera ráð fyrir að inniþrýstingshæð sé sú sama og flughæð flugvélarinnar nema flugmálayfirvöldum sé sýnt fram á að engin sennileg bilun í farþegarými eða í jafnþrýstikerfi leiði til þess að inniþrýstingshæð verði sú sama og flughæð flugvélar. Við þær aðstæður er heimilt að nota þá mestu inniþrýstingshæð, sem sýnt hefur verið fram á að hægt sé að halda, sem grundvöll til að ákvarða súrefnisbirgðir.

b) Kröfur um súrefnistæki og súrefnisbirgðir

1) Flugliðar

- i) Allir flugliðar, sem eru á flugvakt í stjórnklefa, skulu vera birgir af viðbótarsúrefni í samræmi við ákvæði 1. viðbætis. Ef allir, sem sitja í stjórnklefa, fá súrefni úr súrefnisgjöfum flugáhafnar skulu þeir, að því er súrefnisbirgðir varðar, teljast vera flugliðar á flugvakt í stjórnklefa. Þeir sem sitja í stjórnklefa en fá ekki súrefni úr súrefnisgjöfum flugáhafnar teljast farþegar að því er súrefnisbirgðir varðar.

- ii) Flugliðar, sem falla ekki undir ákvæði i. liðar 1. liðar b-liðar hér að framan, teljast farþegar að því er súrefnisbirgðir varðar.
  - iii) Súrefnisgrímur skulu geymdar þar sem flugliðar geta umsvifalaust náð til þeirra frá vinnureit sínum.
  - iv) Súrefnisgrímur handa flugliðum í flugvélum með jafnþrýstibúnaði, sem starfræktar eru í yfir 25 000 feta hæð, skulu vera af gerð sem unnt er að setja á sig í skyndingu.
- 2) Öryggis- og þjónustuliðar, viðbótaráhöfn og farþegar
- i) Öryggis- og þjónustuliðar og farþegar skulu fá viðbótarsúrefni, í samræmi við ákvæði 1. viðbætis, nema þegar v. liður 1. viðbætis hér á eftir á við. Öryggis- og þjónustuliðar, sem eru umfram þann lágmarksfjölda öryggis- og þjónustuliða sem skylt er að hafa um borð, og viðbótaráhöfn teljast farþegar að því er súrefnisbirgðir varðar.
  - ii) Í flugvélum ætluðum til starfrækslu í málþrýstingshæð fyrir ofan 25 000 fet skulu vera tiltæk nógu mörg aukaúttök og -grímur og/eða nægilega mörg handsúrefnistæki með grímum handa öllum öryggis- og þjónustuliðum sem skylt er að hafa um borð. Jöfn dreifing skal vera á aukaúttökum og/eða handsúrefnistækjum um farþegarymið til að tryggja að allir öryggis- og þjónustuliðar, sem skylt er að hafa um borð, geti strax fengið súrefni, án tillits til þess hvar þeir eru staddir, ef jafnþrýstikerfið í klefanum bilar.
  - iii) Í flugvélum ætluðum til starfrækslu í málþrýstingshæð fyrir ofan 25 000 fet skulu vera öndunartæki til skömmtnar súrefnis sem eru tengd súrefnisgjafa og tilbúin til tafarlausrar notkunar við hvert sæti, hvar sem setið er. Heildarfjöldi öndunartækja og úttaka skal vera a.m.k. 10% meiri en fjöldi sæta. Umframtækjum skal dreift jafnt í farþegaryminu.
  - iv) Í flugvélum ætluðum til starfrækslu í málþrýstingshæð fyrir ofan 25 000 fet, eða ef þær eru starfræktar í eða undir 25 000 fetum en geta ekki lækkað sig örugglega niður í 13 000 fet á innan við 4 mínútum og hafa fengið útgefið sérstakt lofthæfivottorð 9. nóvember 1998 eða síðar, skal vera til taks súrefnisbúnaður sem fella má niður umsvifalaust við hvert sæti, hvar sem setið er. Heildarfjöldi öndunartækja og úttaka skal vera a.m.k. 10% meiri en fjöldi sæta. Umframtækjum skal dreift jafnt í farþegaryminu.
  - v) Fyrir flugvélar, sem eru ekki með vottun til að fljúga í meira en 25 000 feta hæð, má slaka á kröfunum um súrefnisbirgðir, sem tilgreindar eru í 1. viðbæti, þannig að birgðirnar dugi allan þann tíma, sem flogið er í hæð sem samsvarar 10 000 til 13 000 feta innþrýstingshæð, fyrir alla öryggis- og þjónustuliða, sem skylt er að hafa um borð, og fyrir a.m.k. 10% farþeganna, ef flugvélin getur, hvenær sem er, á fyrirhugaðri flugleið lækkað flugið örugglega á innan við 4 mínútum niður í hæð þar sem innþrýstingshæð samsvarar 13 000 fetum.

*OPS 1.775***Viðbótarsúrefni — flugvélar án jafnþrýstibúnaðar**

(Sjá 1. viðbæti við OPS 1.775)

- a) Almenn ákvæði
- 1) Flugrekandi skal ekki starfrækja flugvél án jafnþrýstibúnaðar í meira en 10 000 feta hæð nema um borð sé búnaður til að geyma og gefa af þeim birgðum viðbótarsúrefnis sem gerð er krafa um í þessum lið.
  - 2) Reikna skal nauðsynlegt magn viðbótarsúrefnis til notkunar fyrir tiltekið flug út frá flughæðum og flugtíma, í samræmi við verklagsreglur fyrir hvert flug í flugrekstrarhandbókinni og í samræmi við fyrirhugaða flugleið og neyðarráðstafanir sem tilgreindar eru í flugrekstrarhandbókinni.
  - 3) Flugvél, sem á að fljúga í meira en 10 000 feta hæð, skal hafa búnað til að geyma og gefa súrefni í nauðsynlegu magni.

b) Kröfur um sýrenisbirgðir

- 1) Flugliðar. Allir flugliðar, sem eru á flugvakt í stjórnklefa, skulu vera birgir af viðbótarsýreni í samræmi við ákvæði 1. viðbætis. Ef allir, sem sitja í stjórnklefa, fá sýreni úr sýrenisgjöfum flugáhafnar skulu þeir, að því er sýrenisbirgðir varðar, teljast vera flugliðar á flugvakt í stjórnklefa.
- 2) Öryggis- og þjónustuliðar, viðbótaráhöfn og farþegar. Öryggis- og þjónustuliðar og farþegar skulu fá viðbótarsýreni í samræmi við ákvæði 1. viðbætis. Öryggis- og þjónustuliðar, sem eru umfram þann lágmarksfjölda öryggis- og þjónustuliða sem skylt er að hafa um borð, og viðbótaráhöfn teljast farþegar að því er sýrenisbirgðir varðar.

OPS 1.780

Öndunarhlífur (PBE) handa áhöfn

- a) Flugrekandi skal ekki starfrækja flugvél með jafnþrýstibúnaði eða flugvél án jafnþrýstibúnaðar með skráðan hámarksflugtaksmassa yfir 5.700 kg eða hámarksfjölda farþegasæta í samþykktu sætafyrirkomulagi fyrir fleiri en 19 nema:
  - 1) í henni sé búnaður til að verja augu, nef og munn allra flugliða, sem eru á flugvakt í stjórnklefa, og gefa sýreni í a.m.k. 15 mínútur. Nota má viðbótarsýrenið, sem krafist er í 1. lið b-liðar OPS 1.770 eða 1.775, sem sýreni fyrir öndunarhlífarnar. Ef fleiri en einn eru í flugáhöfn og enginn öryggis- og þjónustuliði um borð skal til viðbótar vera um borð beranleg öndunarhlíf til að unnt sé að verja augu, nef og munn eins flugliða og sjá honum fyrir viðbótarsýreni í a.m.k. 15 mínútur og
  - 2) um borð séu nægilega margar, beranlegar öndunarhlífur til að verja augu, nef og munn allra öryggis- og þjónustuliða, sem skylt er að séu um borð, og sjá þeim fyrir viðbótarsýreni í a.m.k. 15 mínútur.
- b) Öndunarhlífur fyrir flugáhöfn skulu geymdar á hentugum stað í stjórnklefa þannig að hver flugliði, sem skylt er að hafa um borð, geti strax náð í öndunarhlíf frá vinnureit sínum.
- c) Öndunarhlífur fyrir öryggis- og þjónustuliða skulu geymdar næst vinnureit hvers öryggis- og þjónustuliða.
- d) Til viðbótar skulu beranlegar öndunarhlífur, sem auðvelt er að ná til, geymdar hjá eða nálægt handslökkvitækjunum, sem gerð er krafa um í c- og d-lið OPS 1.790, nema slökkvitækið sé geymt inni í vörurými en þá skal geyma öndunarhlífarnar utan við dyrnar á fragtrýminu.
- e) Notkun öndunarhlífa má ekki koma í veg fyrir fjarskipti sem krafist er skv. OPS 1.685, OPS 1.690, OPS 1.810 og OPS 1.850.

OPS 1.790

Handslökkvitæki

Flugrekandi skal ekki starfrækja flugvél nema hún sé búin handslökkvitækjum, sem nota á í stjórnklefa og farþegarými, og, eftir því sem við á, í vörurými og eldhúsum í samræmi við eftirfarandi:

- a) tegund og magn slökkviefnis skal henta fyrir þá elda, sem líklegir eru til að koma upp í klefanum þar sem nota á slökkvitækið, og, að því er varðar klefa starfsfólks, draga sem mest úr líkum á að eitruð gas safnist fyrir,
- b) a.m.k. eitt handslökkvitæki, sem inniheldur halon 1211 (brómóklóródífluormetan, CBrClF₂) eða jafngildi þess sem slökkviefni, skal geymt á hentugum stað í stjórnklefa til afnota fyrir flugáhöfnina,
- c) a.m.k. eitt handslökkvitæki skal vera staðsett eða auðvelt að ná til þess í öllum eldhúsum sem eru ekki á aðalfarþegaþilfari,
- d) a.m.k. eitt handslökkvitæki, sem auðvelt er að ná til, skal geymt og vera tiltækt til notkunar í hverju vörurými eða farangursgeymslu í A- eða B-flokki og í öllum vörurýmum í E-flokki, sem eru flugverjum aðgengileg á flugi, og

- e) a.m.k. eftirfarandi fjöldi handslökkvitækja skal vera á hentugum stöðum í farþegarými/-um:

Hámarksfjöldi farþegasæta í samþykktu sætafyrirkomulagi	Fjöldi slökkvitækja
7 til 30	1
31 til 60	2
61 til 200	3
201 til 300	4
301 til 400	5
401 til 500	6
501 til 600	7
601 eða fleiri	8

Ef krafist er tveggja eða fleiri slökkvitækja skal dreifing þeirra vera jöfn í farþegarýminu.

- f) a.m.k. eitt handslökkvitækjanna, sem skylt er að hafa í farþegarými flugvélar með hámarksfjölda farþegasæta í samþykktu sætafyrirkomulagi fyrir minnst 31 og mest 60, og a.m.k. tvö slökkvitækjanna, sem geymd eru í farþegarými flugvélar með hámarksfjölda farþegasæta í samþykktu sætafyrirkomulagi fyrir 61 eða fleiri, skulu innihalda halon 1211 (brómóklóródifluóormetan, CBrClF₂) eða jafngildi þess sem slökkviefni.

OPS 1.795

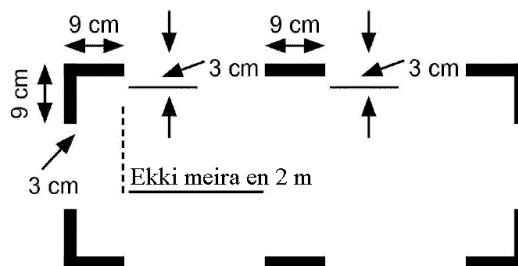
Neyðaraxir og kúbein

- a) Flugrekandi skal ekki starfrækja flugvél með skráðan hámarksflugtaksmassa yfir 5700 kg eða hámarksfjölda farþegasæta í samþykktu sætafyrirkomulagi fyrir fleiri en níu sæti nema hún sé búin a.m.k. einni neyðaröxi eða kúbeini sem er geymt í stjórnklefa. Ef hámarksfjöldi sæta í samþykktu sætafyrirkomulagi er yfir 200 skal vera önnur öxi eða kúbein til viðbótar um borð, geymt í eða nálægt aftasta eldhúsinu.
- b) Neyðaraxir og kúbein, sem geymd eru í farþegarýminu, mega ekki vera sýnileg farþegum.

OPS 1.800

Merking rofstaða á bol

Ef á bol flugvélar eru merktir staðir, sem heppilegt er fyrir björgunarmenn að rjúfa gat á í neyðartilvikum, skal flugrekandi sjá til þess að þeir staðir séu merktir eins og sýnt er hér á eftir. Merkingarnar skulu vera í rauðum eða gulum lit og, ef nauðsyn krefur, skulu útlínurnar dregnar með hvítum lit til að þær skeri sig frá bakgrunninum. Ef meira en 2 m eru milli hornamerkinganna skal mála millilínur, sem eru 9 cm × 3 cm, svo að hvergi sé meira en 2 m bil milli merkjanna.

OPS 1.805

Búnaður til neyðarrýmingar

- a) Flugrekandi skal ekki starfrækja flugvél ef hæð þröskulda á neyðarútgöngum fyrir farþega:
- 1) er meiri en 182,88 cm (6 fet) yfir jörðu þegar flugvélin er á jörðinni og landingarbúnaður niðri eða
  - 2) væri meiri en 182,88 cm (6 fet) yfir jörðu ef einn eða fleiri hjólaleggir landingarbúnaðar féllu saman eða færu ekki niður og þar sem fyrst var sótt um tegundarskírteini fyrir flugvélin 1. apríl 2000 eða síðar,
- nema búnaður eða tæki séu við hvern útgang, sem fellur undir 1. eða 2. lið, til að gera farþegum og áhöfn kleift að komast klakklaust niður á jörð í neyðartilvikum.
- b) Þennan búnað eða tæki þarf ekki að hafa við útganga yfir vængjum ef tilgreindur staður, þar sem flóttaleiðin endar, er minna en 182,88 cm (6 fet) yfir jörðu þegar flugvélin er á jörðu, landingarbúnaður niðri og flapar í flugtaks- eða landingarstöðu, eftir því hvor flapstaðan er lengra frá jörðu.
- c) Í flugvélum þar sem skylt er að hafa sérstakan neyðarútgang fyrir flugáhöfn og:
- 1) neðri brún neyðarútgangs er meira en 182,88 cm (6 fet) yfir jörðu, þegar landingarbúnaður er niðri, eða
  - 2) ef ekki var sótt um tegundarvottorð fyrir flugvélin 1. apríl árið 2000 eða síðar og neðri brún neyðarútgangs væri meira en 1,83 m (6 fet) yfir jörðu ef einn eða fleiri hjólaleggir landingarbúnaðar falla saman eða fara ekki niður,
- skal vera búnaður til að gera öllum flugliðum kleift að komast klakklaust niður á jörðina í neyðartilvikum.

OPS 1.810

Gjallarhorn

- a) Flugrekandi skal ekki starfrækja flugvél með hámarksfjölda farþegasæta í samþykktu sætafyrirkomulagi fyrir fleiri en 60, sem flytur a.m.k. einn farþega, nema hún sé búin jafnmörgum handgjallarhornum, sem ganga fyrir rafhlöðum, og flugverjar geta auðveldlega gripið til við neyðarrýmingu, sem hér segir:
- 1) Á hverju farþegaþilfari:
Fyrirkomulag farþegasæta	Tilskilinn fjöldi gjallarhorna
61 til 99	1
100 eða fleiri	2
- 2) Í flugvélum með fleiri en eitt farþegaþilfar, þar sem heildarfjöldi farþegasæta í samþykktu sætafyrirkomulagi er alltaf yfir 60, er skylt að hafa a.m.k. eitt gjallarhorn.

OPS 1.815

Neyðarlýsing

- a) Flugrekandi skal ekki starfrækja farþegaflugvél með hámarksfjölda farþegasæta í samþykktu sætafyrirkomulagi fyrir fleiri en níu, nema hún hafi búnað til neyðarlýsingar, sem fær afl frá sérstökum aflgjafa, til að auðvelda rýmingu flugvélarinnar. Í búnaðinum fyrir neyðarlýsinguna skulu vera:
- 1) í flugvélum þar sem hámarksfjöldi sæta í samþykktu sætafyrirkomulagi eru fyrir fleiri en 19:
    - i) ljósgjafir til almennrar lýsingar í öllu farþegarými,
    - ii) innljós við neyðarútganga í gólfhæð og
    - iii) upplýst neyðarútgangsmerking og staðsetningarskilti.

- iv) í flugvélum, sem hafði verið sótt um tegundarvottorð fyrir eða jafngildi þess fyrir 1. maí 1972, og þegar flogið er að nóttu til, skal vera útilýsing við alla neyðarútganga yfir vængjum og við útganga þar sem þörf er á hjálparbúnaði til að komast niður úr flugvélinni,
  - v) í flugvélum, sem hafði verið sótt um tegundarvottorð fyrir eða jafngildi þess 1. maí 1972 eða síðar, og þegar flogið er að nóttu til, skal vera útilýsing við alla neyðarútganga fyrir farþega,
  - vi) í flugvélum, sem fyrst fengu tegundarvottorð eða jafngildi þess 1. janúar 1958 eða síðar, skulu vera ratmerki í gólfi til neyðarútganga í öllu farþegarými.
- 2) í flugvélum, þar sem hámarksfjöldi farþegasæta í samþykktu sætafyrirkomulagi er 19 eða færri og sem hafa vottun samkvæmt vottunarforskrift í CS-25 eða CS-23, skulu vera:
- i) ljósgjafar til almennrar lýsingar í öllu farþegarými,
  - ii) innljós við neyðarútganga og
  - iii) upplýst neyðarútgangsmerking og staðsetningarskilti.
- 3) í flugvélum, þar sem hámarksfjöldi farþegasæta í samþykktu sætafyrirkomulagi er 19 eða færri og sem hafa ekki vottun samkvæmt vottunarforskrift í CS-25 eða CS-23, ljósgjafar til almennrar lýsingar í farþegarými.
- b) Flugrekandi skal ekki starfrækja farþegaflugvél að nóttu til ef hámarksfjöldi farþegasæta í samþykktu sætafyrirkomulagi hennar er níu eða færri nema í henni séu ljósgjafar til almennrar lýsingar í farþegarými til að greiða fyrir rýmingu flugvélarinnar. Í þessu kerfi er heimilt að nota loftlýsingu eða aðra ljósgjafa sem eru fyrir hendi í flugvélinni og geta haldið áfram að lýsa eftir að slökkt hefur verið á rafhlöðum flugvélarinnar.

*OPS 1.820***Sjálfvirkur neyðarsendir**

- a) Flugrekandi skal ekki starfrækja flugvél með lofthæfivottorð, sem gefið var út í fyrsta sinn 1. janúar 2002 eða síðar, nema hún sé búin sjálfvirkum neyðarsendi (ELT) sem getur sent á 121,5 MHz og 406 MHz tíðni.
- b) Flugrekandi skal ekki starfrækja flugvél með lofthæfivottorð, sem gefið var út í fyrsta sinn fyrir 1. janúar 2002 eða síðar, nema hún sé búin einhverri tegund af neyðarsendi sem getur sent á 121,5 MHz og 406 MHz tíðni.
- c) Flugrekandi skal sjá til þess að allir neyðarsendar, sem geta sent á 406 MHz tíðni, skuli kóðaðir í samræmi við 10. viðauka Alþjóðflugmálastofnunarinnar og skráðir hjá innlendu stofnuninni sem ber ábyrgð á leit og björgun eða annarri tilnefndri stofnun.

*OPS 1.825***Björgunarvesti**

- a) Landflugvélar. Flugrekandi skal ekki starfrækja landflugvél:
  - 1) yfir hafi eða vatni fjær landi en 50 sjómílur eða
  - 2) ef hún hefur sig á loft eða lendir á flugvelli, þar sem flugtaks- eða aðflugsslóð liggur yfir vatni, þannig að flugvélin geti þurft að nauðlenda á vatni ef óhapp verður,nema hún sé búin björgunarvestum, með ljósi til að auðvelda leit, handa öllum í flugvélinni. Björgunarvestin skulu geymd þar sem auðveldlega má ná til þeirra úr sætum eða legurúmum þeirra sem þau eru ætluð. Í stað björgunarvesta fyrir ungbörn er heimilt að nota annan viðurkenndan flotbúnað með ljósi til að auðvelda leit.
- b) Lagarflugvélar og láðs- og lagarflugvélar. Flugrekandi skal ekki starfrækja lagarflugvél eða láðs- og lagarflugvél á sjó eða vatni nema hún sé búin björgunarvestum, með ljósi til að auðvelda leit, handa öllum í flugvélinni. Björgunarvestin skulu geymd þar sem auðveldlega má ná til þeirra úr sætum eða legurúmum þeirra sem þau eru ætluð. Í stað björgunarvesta fyrir ungbörn er heimilt að nota annan viðurkenndan flotbúnað með ljósi til að auðvelda leit.

OPS 1.830

Björgunarbátar og neyðarsendar til að auðvelda leit og björgun til nota í langflugi yfir haf eða vatn

- a) Flugrekandi skal ekki starfrækja flugvél yfir sjó eða vatni lengra frá landi sem hentar til nauðlendingar en sem nemur:
- 1) 120 mínútna flugi á farflugshraða eða 400 sjómílur, eftir því hvort skemmra er, þegar um er að ræða flugvélar sem geta haldið áfram flugi til flugvallar þótt markhreyfill eða markhreyflar verði óstarfhæfir einhvers staðar á leiðinni eða á áætlaðri breyttri flugleið eða
  - 2) 30 mínútna flugi á farflugshraða eða 100 sjómílur, eftir því hvort skemmra er, þegar um allar aðrar flugvélar er að ræða, nema búnaðurinn, sem tilgreindur er í b- og c-lið sé í flugvélinni.
- b) Í flugvélinni skulu vera nægilega margir björgunarbátar til að rúma alla um borð. Ef flugvélin er ekki búin varabjörgunarbátum með nægilegu rými skal flotkraftur og sætarými umfram skráð rými björgunarbátanna nægja til að rúma alla í flugvélinni ef björgunarbáturinn, sem rúmar flesta, týnist. Í björgunarbátunum skal vera:
- 1) ljós til að auðvelda leit og
  - 2) björgunarbúnaður, þ.m.t. búnaður til að lifa af, og miðast sá búnaður við það flug sem fyrirhugað er hverju sinni og
- c) a.m.k. tveir neyðarsendar, sem geta sent á þeirri neyðartíðni sem kveðið er á um í 2. kafla, V. bindi 10. viðauka Alþjóðaflugmálastofnunarinnar.

OPS 1.835

Búnaður til að lifa af

Flugrekandi skal ekki starfrækja flugvél yfir svæðum, sem eru mjög erfið til leitar og björgunar, nema í henni sé:

- a) búnaður til að senda upp neyðarblys s.s. lýst er í 2. viðauka Alþjóðaflugmálastofnunarinnar,
- b) a.m.k. einn neyðarsendir, sem getur sent á þeirri neyðartíðni sem kveðið er á um í 2. kafla V. bindis 10. viðauka Alþjóðaflugmálastofnunarinnar, og
- c) annar búnaður til að lifa af slys miðað við fyrirhugaða flugleið og með hliðsjón af fjölda manna um borð,

að því undanskildu að ekki þarf að hafa búnaðinn, sem er tilgreindur í c-lið, um borð ef flugvélin heldur sig annaðhvort:

- 1) í fjarlægð sem er ekki meiri en svo til svæðis, sem er ekki mjög erfið til leitar og björgunar, að svari til:
  - i) 120 mínútna flugs á farflugshraða með einn hreyfil óstarfhæfan, ef um er að ræða flugvél sem getur haldið flugi áfram til flugvallar þótt markhreyfill eða -hreyflar verði óstarfhæfir einhvers staðar á leiðinni eða á áætlaðri breyttri flugleið eða
  - ii) 30 mínútna flugs á farflugshraða þegar um allar aðrar flugvélar er að ræðaeða
- 2) ef um er að ræða flugvélar með vottun samkvæmt vottunarforskrift í CS-25 eða samsvarandi kröfum, ekki fjær en svarar til 90 mínútna flugs á farflugshraða til svæðis sem hentar til nauðlendingar.

OPS 1.840

Lagarflugvélar og láðs- og lagarflugvélar — ýmiss búnaður

- a) Flugrekandi skal ekki starfrækja lagarflugvél eða láðs- og lagarflugvél á sjó eða vatni nema hún sé búin:
- 1) rekakkeri og öðrum búnaði til að auðveldara sé að leggjast við legufæri eða akkeri eða stýra loftfarinu á vatni, með hliðsjón af stærð, þyngd og stjórnunareiginleikum þess, og
  - 2) tæki til að gefa frá sér hljóðmerki, sem kveðið er á um í alþjóðareglum til að koma í veg fyrir árekstra á sjó, þegar það á við.

1. viðbætur við OPS 1.715

Flugritar — 1 — Skrá yfir breytur sem skal skrá*Tafla A1***Flugvélar með skráðan hámarksflugtaksmassa yfir 5700 kg***Aths.:* Talan í vinstri dálkinum segir til um raðnúmerin sem birt eru í EUROCAE skjali ED55.

Nr.	Breyta
1.	Tími eða tímataka
2.	Málþrýstingshæð
3.	Sýndur flughraði
4.	Nefstefna
5.	Eðlileg hröðun
6.	Kinkhorf
7.	Veltuhorf
8.	Handvirk lyklun fjarskiptasendinga
9.	Knýrinn/aflíð á hverjum hreyfli og staða knýs/aflgjafa í stjórnklefa, ef það á við
10.	Staða afturbrúnarflapa eða stilling þeirra í stjórnklefa
11.	Staða frambrúnarflapa eða stilling þeirra í stjórnklefa
12.	Staða knývendis
13.	Staða jarðlyftispillis og/eða val á lofthemlum
14.	Heildarhiti eða hitastig utan flugvélarinnar
15.	Sjálfstýring, sjálfvirk eldsneytisgjöf og stýrihættir og tengingarstaða sjálfstýrikerfis (AFCS)
16.	Langsumhröðun (ás bolsins)
17.	Hliðarhröðun

*Table A2***Flugvélar með skráðan hámarksflugtaksmassa sem er 5700 kg eða minni***Aths.:* Talan í vinstri dálkinum segir til um raðnúmerin sem birt eru í EUROCAE skjali ED55.

Nr.	Breyta
1.	Tími eða tímataka
2.	Málþrýstingshæð
3.	Sýndur flughraði
4.	Nefstefna
5.	Eðlileg hröðun
6.	Kinkhorf
7.	Veltuhorf
8.	Handvirk lyklun fjarskiptasendinga
9.	Knýrinn/aflíð á hverjum hreyfli og staða knýs/aflgjafa í stjórnklefa, ef það á við
10.	Staða afturbrúnarflapa eða stilling þeirra í stjórnklefa
11.	Staða frambrúnarflapa eða stilling þeirra í stjórnklefa

Nr.	Breyta
12.	Staða knývendis
13.	Staða jarðlyftispilliss og/eða val á lofthemlum
14.	Heildarhiti eða hitastig utan flugvélarinnar
15.	Tengingarstaða sjálfstýringar/sjálfvirkar eldsneytisgjafar
16.	Áfallshorn (ef hentugur nemi er tiltækur)
17.	Langsumhröðun (ás bolsins)

Tafla B

Viðbótarbreytur fyrir flugvélar með skráðan hámarksflugtaksmassa yfir 27 000 kg

Aths.: Talan í vinstri dálkinum segir til um raðnúmerin sem birt eru í EUROCAE skjali ED55.

Nr.	Breyta
18.	Aðalstýri — staða stýrisflatar og/eða hvernig flugmaður beitir þeim (kink, velta og geigun)
19.	Staða kinkstillis
20.	Ratsjánhæð
21.	Frávik frá lóðréttum geisla (hallageisli í blindlendingarkerfi eða landhæð í örbylgjulendingarkerfi)
22.	Frávik frá láréttum geisla (miðlínugeisli í blindlendingarkerfi eða áttarhorn í örbylgjulendingarkerfi)
23.	Yfirflug yfir markvita
24.	Viðvaranir
25.	Frátekið (mælt er með tíðnivali fyrir leiðsöguviðtæki)
26.	Frátekið (mælt er með fjarlægð sem fengin er með fjarlægðarmælivita)
27.	Staða hjólarofa eða landingarbúnaðar/flug
28.	Jarðvarakerfi
29.	Áfallshorn
30.	Lágþrýstingsviðvörðun (vökva- og loftþrýstiafl)
31.	Jarðhraði
32.	Staða landingarbúnaðar eða veljara fyrir landingarbúnað

Table C

Flugvélar sem eru búnar rafrænum upplýsingakerfum

Aths.: Talan í miðdálkinum segir til um raðnúmerin sem birt eru í EUROCAE skjali ED55, töflu A1.5.

Nr.	Nr.	Breyta
33.	6	Valin loftþrýstingsstilling (í vinnureit hvers flugmanns)
34.	7	Valin flughæð
35.	8	Valinn hraði
36.	9	Valin Mach-tala
37.	10	Valinn stig- og fallhraði
38.	11	Valin nefstefna
39.	12	Valin flugslóð
40.	13	Valin ákvörðunarhæð
41.	14	Birtingarsnið á flugskjákerfi (EFIS)
42.	15	Fjölvirt birtingarsnið viðvarana fyrir hreyfla

1. viðbætur við OPS 1.720

Flugritar — 2 — Skrá yfir breytur sem skal skrá

Table A —

Flugvélar með skráðan hámarksflugtaksmassa yfir 5700 kg

Nr.	Breyta
1.	Tími eða tímataka
2.	Málþrýstingshæð
3.	Sýndur flughraði
4.	Nefstefna
5.	Eðlileg hröðun
6.	Kinkhorf
7.	Veltuhorf
8.	Handvirk lyklun fjarskiptasendinga nema notuð sé önnur aðferð við að stilla saman skráningu flugrita (FDS) og hljóðrita (CVR)
9.	Afl hvers hreyfils
10.	Staða afturbrúnarflapa eða stilling þeirra í stjórnklefa
11.	Staða frambrúnarflapa eða stilling þeirra í stjórnklefa
12.	Staða knývendis (á einungis við um þotur)
13.	Staða jarðlyftisþellis og/eða val á lofthemlum
14.	Hitastig utan flugvélarinnar eða heildarhiti
15a	Tengingarstaða sjálfstýringar
15b	Stýrihættir sjálfstýringar, sjálfvirk eldsneytisgjöf og tengingarstaða og stýrihættir sjálfstýrikerfis

Tafla B

Viðbótarbreytur fyrir flugvélar með skráðan hámarksflugtaksmassa yfir 27 000 kg

Nr.	Breyta
16.	Langsumhröðun
17.	Hliðarhröðun
18.	Aðalstýri — staða stýrisflatar og/eða hvernig flugmaður beitir þeim (kink, velta og geigun)
19.	Staða kinkstillis
20.	Ratsjánhæð
21.	Frávik frá hallageisla
22.	Frávik frá miðlínugeisla
23.	Yfirflug yfir markvita
24.	Váviðvörun
25.	Tíðnival fyrir leiðsögukerfi 1 og leiðsögukerfi 2
26.	Fjarlægð frá fjarlægðarvita 1 og fjarlægðarvita 2
27.	Staða hjólarofa landingarbúnaðar

Nr.	Breyta
28.	Jarðvarakerfi
29.	Áfallshorn
30.	Vökvakerfi, hvert kerfi (lágþrýstingur)
31.	Leiðsögugögn
32.	Staða landingarbúnaðar eða veljara fyrir landingarbúnað

1. viðbætur við OPS 1.725

Flugritar — 3 — Skrá yfir breytur sem skal skrá

Table A

Flugvélar með skráðan hámarksflugtaks massa yfir 5700 kg

Nr.	Breyta
1.	Tími eða tímataka
2.	Málþrýstingshæð
3.	Sýndur flughraði
4.	Nefstefna
5.	Eðlileg hröðun

Tafla B

Viðbótarbreytur fyrir flugvélar með skráðan hámarksflugtaks massa yfir 27 000 kg

Nr.	Breyta
6.	Kinkhorf
7.	Veltuhorf
8.	Handvirk lykklun fjarskiptasendinga nema notuð sé önnur aðferð við að stilla saman skráningu flugrita (FDS) og hljóðrita (CVR)
9.	Afl hvers hreyfils
10.	Staða afturbúnaðarflapa eða stilling þeirra í stjórnklefa
11.	Staða frambrúnaðarflapa eða stilling þeirra í stjórnklefa
12.	Staða knývendis (á einungis við um þotur)
13.	Staða jarðlyftisþillis og/eða val á lofthemlum
14.	Hitastig utan flugvélarinnar eða heildarhiti
15a.	Tengingarstaða sjálfstýringar
15b.	Stýrihættir sjálfstýringar, sjálfvirk eldsneytisgjöf og tengingarstaða og stýrihættir sjálfstýrikerfis
16.	Langsumhröðun
17.	Hliðarhröðun
18.	Aðalstýri — staða stýrisflatar og/eða hvernig flugmaður beitir þeim (kink, velta og geigun)
19.	Staða kinkstillis
20.	Ratsjánhæð
21.	Frávik frá hallageisla
22.	Frávik frá miðlínugeisla
23.	Yfirflug yfir markvita

Nr.	Breyta
24.	Váviðvörðun
25.	Tiðnival fyrir leiðsögukerfi 1 og leiðsögukerfi 2
26.	Fjarlægð frá fjarlægðarvita 1 og fjarlægðarvita 2
27.	Staða hjólarofa landingarbúnaðar
28.	Jarðvarakerfi
29.	Áfallshorn
30.	Vökvakerfi, hvert kerfi (lágþrýstingur)
31.	Leiðsögugögn (breiddargráða, lengdargráða, jarðhraði og rekhorn)
32.	Staða landingarbúnaðar eða veljara fyrir landingarbúnað

1. viðbætur við OPS 1.770

Súrefni — lágmarkskröfur um viðbótarsúrefni í flugvélum með jafnþrýstibúnað við og eftir lökkun flugs í neyðartilvikum

Tafla 1

(a)	(b)
Birgðir fyrir:	Timi og innþrýstingshæð
1. Alla sem sitja í stjórnklefa og eru á flugvakt	Allan flugtímann þegar innþrýstingshæðin er meiri en sem svarar 13 000 feta hæð og allan flugtímann þegar innþrýstingshæðin er meiri en sem svarar 10 000 feta hæð en er ekki meiri en sem svarar 13 000 feta hæð eftir fyrstu 30 mínúturnar í þeim hæðum en aldrei skemur en: <ul style="list-style-type: none"> i) 30 mínútur fyrir flugvélar sem eru ekki með vottun til að fljúga í meira en 25 000 feta hæð (aths. 2) ii) tvær klukkustundir fyrir flugvélar sem eru með vottun til að fljúga í meira en 25 000 feta hæð (aths. 3).
2. Öryggis- og þjónustuliða sem skylt er að hafa um borð	Allan flugtímann þegar innþrýstingshæðin er meiri en sem svarar 13 000 feta hæð en ekki skemur en 30 mínútur (aths. 2), og allan flugtímann þegar innþrýstingshæðin er meiri en sem svarar 10 000 feta hæð en er ekki meiri en sem svarar 13 000 feta hæð eftir fyrstu 30 mínúturnar í þeim hæðum
3. 100% farþega (aths. 5)	Allan flugtímann þegar innþrýstingshæð er meiri en sem svarar 15 000 feta hæð en aldrei skemur en 10 mínútur (aths. 4).
4. 30% farþega (aths. 5)	Allan flugtímann þegar innþrýstingshæð er meiri en sem svarar 14 000 feta hæð en er ekki meiri en sem svarar 15 000 feta hæð.
5. 10% farþega (aths. 5)	Allan flugtímann þegar innþrýstingshæð er meiri en sem svarar 10 000 feta hæð en er ekki meiri en sem svarar 14 000 feta hæð eftir fyrstu 30 mínúturnar í þessum hæðum.

Aths. 1: Súrefnisbirgðirnar skulu miðaðar við innþrýstingshæð og lækkunarsnið á viðkomandi flugleiðum.

Aths. 2: Tilskildar lágmarksbirgðir eru það magn súrefnis sem nauðsynlegt er í lækkun með jöfnum hraða úr skráðri hámarksflughæð niður í 10 000 fet á 10 mínútum og, í næstu 20 mínúturnar eftir það, í 10 000 feta flughæð.

Aths. 3: Tilskildar lágmarksbirgðir eru það magn súrefnis sem nauðsynlegt er í lækkun með jöfnum hraða úr skráðri hámarksflughæð niður í 10 000 fet á 10 mínútum og, í næstu 110 mínúturnar eftir það, í 10 000 feta flughæð. Heimilt er að reikna súrefnið, sem krafist er skv. 1. lið a-liðar OPS 1.780, með í súrefnisbirgðunum sem gerð er krafa um.

Aths. 4: Tilskildar lágmarksbirgðir eru það súrefnismagn sem þarf í lækkun með jöfnum hraða úr skráðri hámarksflughæð niður í 15 000 fet á 10 mínútum.

Aths. 5: Í þessari töflu merkir orðið „farþegar“ farþega, sem eru um borð í flugvélinni, að ungbörnum meðtöldum.

1. viðbætur við OPS 1.775

Viðbótarsúrefni fyrir flugvélar án jafnþrýstibúnaðar

Tafla 1

(a)	(b)
Birgðir fyrir:	Tími og málþrýstingshæð
1. Alla sem sitja í stjórnklefa og eru á flugvakt	Allan flugtímann í meira en 10 000 feta málþrýstingshæð.
2. Öryggis- og þjónustuliða sem skylt er að hafa um borð	Allan flugtímann í málþrýstingshæð sem er meiri en sem svarar 13 000 feta hæð og lengur en 30 mínútur í málþrýstingshæð sem er meiri en sem svarar 10 000 feta hæð, en sem er ekki meiri en 13 000 fet.
3. 100% farþega (sjá aths.)	Allan flugtímann í meira en 13 000 feta málþrýstingshæð.
4. 10% farþega (sjá aths.)	Allan flugtímann eftir 30 mínútur í málþrýstingshæð sem er meiri en sem svarar 10 000 feta hæð en er ekki meiri en sem svarar 13 000 feta hæð.

Aths.: Í þessari töflu merkir orðið „farþegar“ farþega, sem eru um borð í flugvélinni, að ungbörnum meðtöldum.

L-KAFLI

FJARSKIPTA- OG LEIÐSÖGUTÆKI

OPS 1.845

Almennur inngangur

- a) Flugrekandi skal sjá til þess að flug sé ekki hafið nema fjarskipta- og leiðsögutæki þau sem krafist er samkvæmt þessum kafla:
- 1) hafi verið samþykkt og uppsett í samræmi við ákvæði, sem um þau gilda, þ.m.t. staðlar um lágmarksafkastagetu og ákvæði er lúta að starfrækslu og lofthæfi,
  - 2) séu þannig uppsett að bilun í einu tæki af þeim, sem nauðsynleg eru til fjarskipta eða leiðsögu eða hvorttveggja, leiði ekki til bilunar í öðru tæki sem nauðsynlegt er til fjarskipta eða leiðsögu,
  - 3) séu í starfhæfu ástandi fyrir þá tegund flugs sem fram á að fara, að undanskildu því sem kveðið er á um í lista yfir lágmarksbúnað (sbr. OPS 1.030) og
  - 4) sé þannig komið fyrir að eigi flugliði að nota tækin í vinnureit sínum í flugi verður hann að geta starfrækt þau auðveldlega frá þeim vinnureit. Ef tveir eða fleiri flugliðar þurfa að nota einn og sama búnað skal honum komið þannig fyrir að auðvelt sé að starfrækja hann frá öllum vinnureitum þar sem á að nota hann.
- b) Staðlar um lágmarksafköst fjarskipta- og leiðsögutækja eru hinir sömu og í gildandi evrópskum tækniforskriftum (ETSO) eins og þeir eru skráðir í viðeigandi forskriftum um evrópskar tækniforskriftir (CS-TSO) nema mælt sé fyrir um aðra staðla um afkastagetu í starfrækslu- eða lofthæfifreglunum. Þegar OPS-reglurnar koma til framkvæmda má halda áfram að nota eða setja upp fjarskipta- og leiðsögutæki, sem samrýmast öðrum forskriftum en evrópskum tækniforskriftum fyrir hönnun og afkastagetu nema gerðar séu viðbótarkröfur í þessum kafla. Fjarskipta- og leiðsögutæki, sem hafa þegar hlotið samþykki, þurfa ekki að samrýmast endurskoðuðum evrópskum tækniforskriftum eða öðrum endurskoðuðum forskriftum, nema gerðar séu kröfur um afturvirkni þar að lútandi.

OPS 1.850

Fjarskiptabúnaður

- a) Flugrekandi skal ekki starfrækja flugvél nema hún hafi tilskilinn fjarskiptabúnað fyrir viðkomandi tegund flugs.

- b) Þar sem krafist er tveggja sjálfstæðra fjarskiptakerfa, (sem eru aðskilin og fullbúin) samkvæmt þessum kafla, skal hvort kerfið um sig hafa sjálfstæðan loftnetsbúnað, nema notuð séu loftnet, sem eru ekki vir eingöngu, s.s. stoðloftnet eða annar loftnetsbúnaður sem er jafnáreiðanlegur og þarf þá aðeins eitt loftnet.
- c) Fjarskiptabúnaðurinn, sem krafist er í a-lið hér að framan, skal einnig geta annast fjarskipti á neyðartíðnisviði í flugi, 121,5 MHz.

OPS 1.855

Hlustunarvalborð

Flugrekandi skal ekki starfrækja flugvél samkvæmt blindflugsreglum nema hún sé búin hlustunarvalborði sem er aðgengilegt öllum flugliðum sem skylt er að hafa í áhöfn.

OPS 1.860

Fjarskiptabúnaður til flugs samkvæmt sjónflugsreglum á leiðum sem flognar eru með hliðsjón af kennileitum

Flugrekandi skal ekki starfrækja flugvél í flugi samkvæmt sjónflugsreglum á leiðum, þar sem unnt er að fljúga eftir kennileitum, nema hún hafi fjarskiptabúnað sem nauðsynlegur er við eðlileg starfræksluskilyrði til að uppfylla eftirfarandi:

- a) vera í fjarskiptasambandi við viðeigandi jarðstöðvar,
- b) vera í fjarskiptasambandi við viðeigandi flugumferðarstjórnstöð, frá hvaða stað sem er í því flugstjórnarrými sem fyrirhugað er að fljúga í og
- c) taka við veðurupplýsingum.

OPS 1.865

Fjarskipta- og leiðsögutæki fyrir flug samkvæmt blindflugsreglum eða sjónflugsreglum á leiðum sem eru ekki flognar eftir kennileitum

- a) Flugrekandi skal ekki starfrækja flugvél samkvæmt blindflugsreglum eða sjónflugsreglum á leiðum þar sem ekki er unnt að fljúga eftir kennileitum nema flugvélin sé búin fjarskiptabúnaði, ratsjárvara fyrir kögunarratsjá (SSR) og leiðsögutæki í samræmi við kröfur flugumferðarþjónustu á flugsvæðinu eða -svæðunum.
- b) Fjarskiptabúnaður. Flugrekandi skal sjá til þess að fjarskiptabúnaðurinn samanstandi a.m.k. af:
  - 1) tveimur sjálfstæðum fjarskiptakerfum sem við eðlileg starfræksluskilyrði eru nauðsynleg til að hafa samband við viðeigandi jarðstöð hvaðan sem er á leiðinni, einnig ef vikið er af leið og
  - 2) ratsjárvara fyrir kögunarratsjá sem krafist er á leiðinni sem flogin er.
- c) Leiðsögutæki. Flugrekandi skal sjá til þess að leiðsögutækin
  - 1) sem samanstanda að lágmarki af:
    - i) einu móttökukerfi fyrir fjölstefnuvita, einu fyrir hringvita (ADF), einu fyrir fjarlægðarvita nema ekki þarf móttökukerfi fyrir hringvita, ef ekki er krafa um leiðsögu eftir hringvitum á neinum hluta áætlaðrar flugleiðar,
    - ii) einu blindlendingarkerfi eða örbylgjulendingarkerfi þar sem krafist er blindlendingarkerfis eða örbylgjulendingarkerfis til leiðsagnar í aðflugi,
    - iii) einu móttökukerfi fyrir markvita þar sem krafist er markvita til leiðsögu í aðflugi,
    - iv) svæðisleiðsögukerfi ef svæðisleiðsögu er krafist á leiðinni sem flogin er,
    - v) einu móttökukerfi fyrir fjarlægðarvita til viðbótar á hverri leið eða hluta leiðar þar sem leiðsaga byggist eingöngu á fjarlægðarvitum,
    - vi) einu móttökukerfi til viðbótar fyrir fjölstefnuvita á einhverri leið eða hluta leiðar þar sem leiðsaga er eingöngu byggð á merkjum fjölstefnuvita,
    - vii) hringvitakerfi á einhverri leið eða hluta hennar þar sem leiðsaga byggist eingöngu á hringvitamerkjum (NDB) eða
  - 2) uppfylli skilyrði um nákvæmni í svæðisleiðsögu (RNP) sem krafist er við starfrækslu í viðkomandi loftrými.

- d) Flugrekandi er heimilt að starfrækja flugvél, sem ekki er búin móttökukerfi fyrir hringvita eða þeim leiðsögutækjum sem tiltekin eru í vi. og/edá vii. lið í 1. lið c-liðar, að því tilskildu að hún sé búin öðrum tækjum sem flugmálayfirvöld hafa samþykkt fyrir þá leið sem flogin er. Þau tæki verða að vera nægilega áreiðanleg og nákvæm til að tryggja örugga leiðsögu á fyrirhugaðri leið.
- e) Flugrekandi skal sjá til þess að VHF-fjarskiptabúnaður, móttökubúnaður fyrir miðlínugeisla í blindlendingarkerfi og móttökubúnaður fjölstefnuvita, sem settur er í flugvélar sem starfrækja á í blindflugi, sé af tegund sem hefur verið samþykkt og uppfyllir staðla um afkastagetu varðandi ónæmi fyrir langbylgjutruflunum (FM).

OPS 1.866

Ratsjársvrabúnaður

- a) Flugrekandi skal ekki starfrækja flugvél nema hún hafi eftirfarandi búnað:
  - 1) ratsjársvra fyrir kögunarsvarratsjá sem gefur upp málþrýstingshæð og
  - 2) annan ratsjársvörubúnað fyrir kögunarsvarratsjá sem býr yfir þeirri getu sem krafist er á leiðinni sem flogin er.

OPS 1.870

Viðbótarleiðsögutæki til flugs í loftrými þar sem gerðar eru kröfur um lágmarksnákvæmni í flugleiðsögu

- a) Flugrekandi skal ekki starfrækja flugvél í loftrými þar sem gerðar eru lágmarkskröfur um nákvæmni í flugleiðsögu nema hún sé búin leiðsögutækjum sem samrýmast forskriftum um lágmarksnákvæmni í leiðsögu sem mælt er fyrir um í ICAO-skjali 7030 í formi svæðisbundinna viðbótarreglna (Regional Supplementary Procedures).
- b) Báðir flugmennirnir, sitjandi í vinnureit sínum, skulu geta séð á leiðsögutækin sem kveðið er á um í þessari grein og notað þau.
- c) Til að heimilt sé að starfrækja flugvél ótakmarkað í loftrými, þar sem gerðar eru lágmarkskröfur um nákvæmni í flugleiðsögu, skal hún vera búin tveimur sjálfstæðum leiðsögukerfum fyrir langflug (LRNS).
- d) Til að heimilt sé að starfrækja flugvélar í loftrými þar sem gerðar eru lágmarkskröfur um nákvæmni í flugleiðsögu á tilkynntum sérleiðum skal hún vera búin einu leiðsögukerfi fyrir langflug nema annað sé tiltekið.

OPS 1.872

Búnaður til starfrækslu í skilgreindu loftrými með minnkuðum lágmarkshæðaraðskilnaði (RVSM)

- a) Flugrekandi skal sjá til þess að flugvélar, sem er flogið í loftrými með minnkuðum lágmarkshæðaraðskilnaði, séu búnar:
  - 1) tveimur sjálfstæðum hæðarmælingakerfum,
  - 2) hæðarviðvörðunarkerfi,
  - 3) sjálfvirku hæðarstýringarkerfi og
  - 4) ratsjársvra fyrir kögunarsvarratsjá með hæðartilkynningarkerfi sem tengja má hæðarmælingarkerfinu sem notað er til að halda hæð.

M-KAFLI

VIÐHALD FLUGVÉLA

OPS 1.875

Almenn ákvæði

- a) Flugrekandi skal ekki starfrækja flugvél nema tilhlýðilega samþykkt/viðurkennd viðhaldsstöð annist viðhald og gefi út viðhaldsvottorð fyrir hana í samræmi við 145. hluta, að því frátöldu að ekki er nauðsynlegt að fyrirflugsskoðun fari fram í viðhaldsfyrirtæki sem hlotið hefur samþykki skv. 145. hluta.
- b) Í M-hluta eru tilgreindar þær kröfur, sem þarf að uppfylla, um viðhald flugvéla svo að farið sé að kröfum OPS 1.180 um flugrekendaskirteini.

N-KAFLI

FLUGLIÐAR

OPS 1.940

Samsetning flugáhafnar

(Sjá 1. og 2. viðbæti við OPS 1.940)

- a) Flugrekandi skal sjá til þess:
- 1) að samsetning flugáhafnar og fjöldi flugliða á tilteknum vinnureitum sé bæði í samræmi við fyrirmæli í flughandbók flugvélarinnar og ekki undir því lágmarki sem þar er tilgreint,
  - 2) að aukaflugliðar teljist til flugáhafnar þegar þeirra er þörf vegna eðlis starfrækslunnar og að ekki séu færri í flugáhöfn en tilgreint er í flugrekstrarhandbókinni,
  - 3) að allir flugliðar séu handhafar viðeigandi og fullgildra skirteina, sem flugmálayfirvöld geta fallist á, og hafi tilskilin starfsréttindi og hæfni til að rækja þau störf sem þeim eru falin,
  - 4) að settar séu verklagsreglur, sem flugmálayfirvöld geta fallist á, til að koma í veg fyrir að óreyndir flugliðar verði saman í áhöfn,
  - 5) að einn flugmannanna í flugáhöfn, sem hefur starfsréttindi sem flugstjóri samkvæmt kröfum um veitingu flugliðaskirteina, sé tilnefndur flugstjóri, sem getur falið öðrum flugmanni með tilskilin starfsréttindi að stjórna fluginu, og
  - 6) að sé þess krafist í flughandbók flugvélar að sérstakur flugkerfastjóri sé í áhöfn þá hafi einn í flugáhöfninni flugvélstjórnarskirteini eða tilskilin starfsréttindi sem flugmálayfirvöld geta fallist á,
  - 7) að þegar ráðnir eru flugliðar, sem eru sjálfstæðir atvinnurekendur og/eða vinna í lausamennsku eða hlutastarfi, séu kröfur N-kafla uppfylltar. Einkum skal í þessu sambandi taka sérstakt tillit til heildarfjölda þeirra loftfarstegunda og – afbrigða sem flugliðinn má fljúga í flutningaflugi, sem ekki má vera yfir þeim kröfum sem mælt er fyrir um í OPS 1.980 og OPS 1.981, að meðtöldum þeim sem hann flýgur í þjónustu annars flugrekanda. Flugverjar, sem þjóna flugrekanda sem flugstjórar, skulu ljúka grunnþjálfun flugrekanda í stjórnun áhafnarsamvinnu áður en þeir hefja flug á flugleið án umsjónar nema flugverjinn hafi áður lokið grunnnámskeiði flugrekanda í stjórnun áhafnarsamvinnu.
- b) Lágmarksfjöldi flugliða til starfrækslu samkvæmt blindflugsreglum eða að nóttu til. Við starfrækslu samkvæmt blindflugsreglum eða að nóttu til skal flugrekandi sjá til þess:
- 1) að í öllum skráfuþotum, þar sem hámarksfjöldi farþegasæta í samþykktu sætafyrirkomulagi er meiri en níu, og í öllum flugvélum, sem knúðar eru þotuhreyflum, séu ekki færri en tveir flugmenn í áhöfn eða
  - 2) að einn flugmaður starfræki aðrar flugvélar en þær sem heyra undir 1. lið b-liðar hér að framan, að því tilskildu að kröfum, sem settar eru fram í 2. viðbæti við OPS 1.940, sé fullnægt. Sé kröfunum í 2. viðbæti ekki fullnægt skulu ekki vera færri en tveir flugmenn í áhöfn.

JAR-OPS 1.943

Grunnþjálfun flugrekanda í stjórnun áhafnarsamvinnu (CRM)

- a) Hafi flugliði ekki áður lokið grunnþjálfun flugrekanda í stjórnun áhafnarsamvinnu (hvort heldur sem er nýir starfsmenn eða starfsmenn sem fyrir eru) skal flugrekandi sjá til þess að flugliðinn ljúki grunnþjálfunarnámskeiði í stjórnun áhafnarsamvinnu. Nýir starfsmenn skulu ljúka grunnþjálfun flugrekanda í stjórnun áhafnarsamvinnu innan árs frá því að þeir hefja störf fyrir flugrekanda.
- b) Hafi flugliði ekki áður hlotið þjálfun í mannlegum þáttum skal hann ljúka fræðilegu námskeiði, sem byggt er á efnisskránni um mannlega afkastagetu og takmarkanir, fyrir atvinnuflugmannsskirteini 1. flokks (sjá viðeigandi kröfur fyrir útgáfu skirteina flugliða) áður en hann lýkur grunnþjálfun flugrekanda í stjórnun áhafnarsamvinnu eða samhliða grunnþjálfun flugrekanda í stjórnun áhafnarsamvinnu.

- c) Grunnþjálfun í stjórnun áhafnarsamvinnu skal vera í höndum a.m.k. eins kennara í stjórnun áhafnarsamvinnu, sem flugmálayfirvöld geta fallist á, sem má njóta aðstoðar sérfræðinga til að fjalla um tiltekin svið.
- d) Grunnþjálfun í stjórnun áhafnarsamvinnu fer fram í samræmi við ítarlega námskrá sem kemur fram í flugrekstrarhandbókinni.

OPS 1.945

Þjálfun og próf vegna flugvélastípta

(Sjá 1. viðbætur við OPS 1.945)

- a) Flugrekandi skal sjá til þess:
- 1) að flugliði ljúki námskeiði til tegundarréttinda, sem uppfyllir viðeigandi kröfur fyrir útgáfu skirteina flugliða þegar hann skiptir yfir á aðra tegund eða flokk flugvéla þar sem krafist er nýrrar tegundaráritunar eða flokksáritunar,
  - 2) að flugliði ljúki námskeiði flugrekanda vegna flugvélastípta áður en hann hefur flug á flugleið án umsjónar:
    - i) ef hann skiptir yfir á flugvél þar sem krafist er nýrrar tegundaráritunar eða flokksáritunar eða
    - ii) ef hann skiptir um flugrekanda,
  - 3) að þjálfun vegna flugvélastípta sé í höndum starfsfólks með tilskilin starfsréttindi og fari fram í samræmi við nákvæma námskrá í flugrekstrarhandbókinni; flugrekandi skal sjá til þess að starfsmenn, sem samþætta hluta úr stjórnun áhafnarsamvinnu við þjálfun vegna flugvélastípta, hafi tilskilin starfsréttindi,
  - 4) að við ákvörðun um hversu mikla þjálfun flugliði þurfi að fá á námskeiði flugrekanda vegna flugvélastípta sé tekið mið af fyrri þjálfun flugliðans samkvæmt þjálfunarskrám hans sem mælt er fyrir um í OPS 1.985,
  - 5) að í flugrekstrarhandbókinni séu tilgreind þau lágmarksskilyrði um starfsréttindi og reynslu sem flugliðar þurfa að uppfylla áður en þeir fá þjálfun vegna flugvélastípta,
  - 6) að allir flugliðar fari í prófin, sem krafist er í b-lið OPS 1.965, og í þá þjálfun og próf, sem krafist er í d-lið OPS 1.965, áður þeir hefja flug á flugleið undir umsjón,
  - 7) að þegar flugliði hefur lokið flugi á flugleið undir umsjón fari hann í prófið sem krafist er í c-lið OPS 1.965,
  - 8) að eftir að námskeið flugrekanda vegna flugvélastípta er hafið taki flugliði ekki að sér flugvaktir á annarri tegund eða flokki flugvéla fyrr en að námskeiði loknu eða eftir að því hefur verið hætt og
  - 9) að hlutar úr þjálfun í stjórnun áhafnarsamvinnu séu samþættir við námskeið vegna flugvélastípta.
- b) Þegar skipt er um flugvélategund eða -flokk má sameina prófið, sem krafist er í b-lið OPS 1.965, og prófið til tegundar- eða flokksréttinda samkvæmt viðeigandi kröfum fyrir útgáfu skirteina flugliða.
- c) Heimilt er að sameina námskeið flugrekanda vegna flugvélastípta og námskeið til tegundar- eða flokksréttinda sem krafist er fyrir útgáfu skirteina flugliða.

OPS 1.950

Mismunarþjálfun og kynningarþjálfun

- a) Flugrekandi skal sjá til þess að flugliði ljúki:
- 1) mismunarþjálfun sem krefst viðbótarþekkingar og þjálfunar í viðeigandi þjálfunartæki fyrir flugvélinar:
    - i) ef hann starfrækir annað afbrigði flugvélar sömu tegundar eða aðra tegund í sama flokki og flugvélin, sem er starfrækt, eða
    - ii) ef búnaði og/eða verklagi er breytt á afbrigði flugvélar sem er starfrækt,

- 2) kynningarþjálfun sem útheimtir meiri kunnáttu:
  - i) ef hann starfrækir aðra flugvél sömu tegundar eða afbrigði af henni eða
  - ii) ef búnaði og/eða verklagi er breytt á tegund eða afbrigði flugvélar sem er starfrækt.
- b) Í flugrekstrarhandbókinni skal flugrekandi tilgreina hvenær mismunarþjálfunar eða kynningarþjálfunar er krafist.

*OPS 1.955***Tilnefning til flugstjóra**

- a) Flugrekandi skal sjá til þess að eftirfarandi gildi um þá sem hækka úr stöðu aðstoðarflugmanns í stöðu flugstjóra og þá sem koma til starfa sem flugstjórar:
  - 1) að þeir hafi lágmarksreynslu, sem flugmálayfirvöld geta fallist á, og skal hún tilgreind í flugrekstrarhandbókinni og
  - 2) þegar um er að ræða flug þar sem fleiri en einn flugmaður er í áhöfn, að flugmaður ljúki tilheyrandi flugstjóranámskeiði.
- b) Flugstjóranámskeiðið, sem krafist er í 2. lið a-liðar hér að framan, skal tilgreint í flugrekstrarhandbókinni og felur a.m.k. í sér:
  - 1) þjálfun í flugþjálfu (þ.m.t. þjálfun í flugi á flugleið) og/eða flugþjálfun,
  - 2) hæfnipróf flugrekanda við stjórn sem flugstjóri,
  - 3) ábyrgð flugstjóra,
  - 4) þjálfun á flugleið sem flugstjóri undir umsjón; fyrir flugmenn, sem hafa þegar öðlast tilskilin réttindi á flugvélategundina, er lágmarkskrafan tíu flug,
  - 5) fullnægjandi leiðarflugspróf flugstjóra, eins og mælt er fyrir um í c-lið OPS 1.965, og réttindi og hæfni til flugs á tilteknum leiðum og inn á tiltekna flugvelli, eins og mælt er fyrir um í OPS 1.975, og
  - 6) hlutar úr stjórnun áhafnarsamvinnu.

*OPS 1.960***Flugstjórar með atvinnuflugmannsskírteini**

- a) Flugrekandi skal sjá til þess:
  - 1) að handhafi atvinnuflugmannsskírteinis (CPL) starfi ekki sem flugstjóri flugvélar sem er skráð til starfrækslu með einum flugmanni í flughandbók flugvélarinnar
    - i) þegar um er að ræða farþegaflug samkvæmt sjónflugsreglum utan 50 sjómílna rásar frá brottfararflugvelli nema flugmaðurinn hafi að baki minnst 500 flugstundir samanlagt á flugvél eða fullgild blindflugsréttindi eða
    - ii) þegar um er að ræða fjölhreyflaflugvél og flogið er samkvæmt blindflugsreglum, nema flugmaðurinn hafi að baki minnst 700 flugstundir samanlagt á flugvél og af þeim hafi hann flogið 400 flugstundir sem flugstjóri (samkvæmt kröfum um veitingu fluglíðaskírteina) og 100 þessara flugstunda samkvæmt blindflugsreglum og þar af séu 40 flugstundir við stjórn fjölhreyflaflugvéla: í stað 400 flugstunda sem flugstjóri geta komið flugstundir sem aðstoðarflugmaður, þar sem reglan er að tvær flugstundir sem aðstoðarflugmaður jafngildi einni flugstund sem flugstjóri, að því tilskildu að þessum stundum hafi verið safnað eftir föstu fyrirkomulagi þar sem fleiri en einn flugmaður er í áhöfn eins og mælt er fyrir um í flugrekstrarhandbókinni,
  - 2) að til viðbótar við ii. lið 1. liðar a-liðar hér að framan sé kröfum 2. viðbætis við OPS 1.940 fullnægt þegar flugmaður flýgur blindflug sem eini flugmaðurinn í áhöfn og
  - 3) að, ef um er að ræða flug þar sem fleiri en einn flugmaður er í áhöfn, ljúki flugmaðurinn flugstjóranámskeiðinu, sem mælt er fyrir um í 2. lið a-liðar OPS 1.955, til viðbótar ákvæði 1. lið a-liðar hér að framan áður en hann tekur til starfa sem flugstjóri.

OPS 1.965

Reglubundin þjálfun og próf

(Sjá 1. og 2. viðbæti við OPS 1.965)

a) Almenn ákvæði. Flugrekandi skal sjá til þess:

- 1) að hver flugliði gangist undir reglubundna þjálfun og próf og að hvort tveggja miðist við þá tegund eða afbrigði flugvélar sem flugliðinn starfrækir,
- 2) að áætlun um reglubundna þjálfun og próf sé skráð í flugrekstrarhandbókina og samþykkt af flugmálayfirvöldum,
- 3) að reglubundin þjálfun sé í höndum eftirfarandi starfsfólks:
  - i) þjálfun á jörðu niðri og upprífjunarþjálfun — í höndum starfsfólks með tilskilin réttindi,
  - ii) þjálfun í flugvél/flugþjálfar — í höndum tegundarkennara, flokkskennara eða flugþjálfakennara (SFI) þegar um kennslu í flugþjálfar er að ræða og tegundarkennarinn, flokkskennarinn eða flugþjálfakennarinn uppfyllir nógu vel kröfur flugrekandans um reynslu og kunnáttu til að kenna þau atriði sem tilgreind eru í i. lið 1. liðar a-liðar A og B í 1. viðbæti við OPS 1.965,
  - iii) þjálfun og próf í notkun neyðar- og öryggisbúnaðar — í höndum starfsfólks með tilskilin réttindi og
  - iv) stjórnun áhafnarsamvinnu:
    - A) samþætting hluta stjórnunar áhafnarsamvinnu við öll stig reglubundnu þjálfunarinnar — í höndum starfsfólks sem annast reglubundnu þjálfunina; flugrekandi skal sjá til þess að allt starfsfólk, sem annast reglubundna þjálfun, hafi tilskilin starfsréttindi til að samþætta hluta úr stjórnun áhafnarsamvinnu við þá þjálfun,
    - B) áfangabþjálfun í stjórnun áhafnarsamvinnu — skal vera í höndum a.m.k. eins kennara í stjórnun áhafnarsamvinnu, sem flugmálayfirvöld geta fallist á, sem má njóta aðstoðar sérfræðinga til að fjalla um tiltekin svið.
- 4) að reglubundin próf séu í höndum eftirfarandi starfsfólks:
  - i) hæfnipróf flugrekanda — í höndum tegundarprófdómara, flokksprófdómara eða, ef prófið er tekið í flugþjálfar, tegundarprófdómara, flokksprófdómara eða flugþjálfaprófdómara sem hefur hlotið þjálfun í hugtökum varðandi stjórnun áhafnarsamvinnu og mati á hæfni í stjórnun áhafnarsamvinnu,
  - ii) leiðarflugspróf — í höndum flugstjóra með tilskilin starfsréttindi, sem flugrekandi tilnefnir og flugmálayfirvöld geta fallist á,
  - iii) próf í notkun neyðar- og öryggisbúnaðar — í höndum starfsfólks með tilskilin réttindi.

b) Hæfnipróf flugrekanda.

- 1) Flugrekandi skal sjá til þess:
  - i) að hver flugliði gangist undir hæfnipróf flugrekanda til að sýna kunnáttu sína í verklagi við venjulegar og óvenjulegar aðstæður og við neyðaraðstæður,
  - ii) að hæfniprófið fari fram án útsýnis ef krafist er að flugliðar starfi samkvæmt blindflugsreglum og,
  - iii) að hver flugliði gangist undir hæfnipróf flugrekanda þar sem hann er í eðlilega skipaðri flugáhöfn.
- 2) Gildistími hæfniprófs flugrekanda skal vera sex almanaksmánuðir auk þess sem eftir er af útgáfumánuðinum. Ef prófið er gefið út á síðustu þremur almanaksmánuðunum sem fyrra hæfnipróf flugrekanda er í gildi skal gildistíminn vera frá útgáfudegi og fram til loka sex almanaksmánaða frá því að gildistími fyrra hæfniprófsins rann út.

- c) Leiðarflugspróf. Flugrekandi skal sjá til þess að hver flugliði gangist undir leiðarflugspróf í flugvélinni til að sýna hæfni sína í venjulegu flugi á flugleið eins og lýst er í flugrekstrarhandbókinni. Gildistími leiðarflugsprófs skal vera tólf almanaksmánuðir auk þess sem eftir er af útgáfumánuðinum. Ef prófið er gefið út á síðustu þremur almanaksmánuðunum sem fyrra leiðarflugspróf er í gildi skal gildistíminn vera frá útgáfudegi fram til loka tólfta almanaksmánaðar frá því að fyrra leiðarflugsprófið rann út.
- d) Þjálfun og próf í notkun neyðar- og öryggisbúnaðar. Flugrekandi skal sjá til þess að hver flugliði gangist undir þjálfun og próf í því sem lýtur að staðsetningu og notkun alls neyðar- og öryggisbúnaðar um borð. Gildistími prófs í notkun neyðar- og öryggisbúnaðar skal vera tólf almanaksmánuðir auk þess sem eftir er af útgáfumánuðinum. Ef áritun er gefin út á síðustu þremur almanaksmánuðunum sem fyrra prófið í notkun neyðar- og öryggisbúnaðar er í gildi skal gildistíminn vera frá útgáfudegi og fram til loka tólfta almanaksmánaðar frá því að fyrra prófið (í notkun neyðar- og öryggisbúnaðar) rann út.
- e) Stjórnun áhafnarsamvinnu. Flugrekandi skal sjá til þess:
- 1) að hlutar úr þjálfun í stjórnun áhafnarsamvinnu séu samþættir viðeigandi stigum reglubundnu þjálfunarinnar og
  - 2) að hver flugliði fari í sértæka áfangaðþjálfun í stjórnun áhafnarsamvinnu. Farið skal yfir öll helstu viðfangsefni þjálfunar í stjórnun áhafnarsamvinnu á tímabili sem er ekki lengra en þrjú ár.
- f) Þjálfun á jörðu niðri og upprifjunarþjálfun. Flugrekandi skal sjá til þess að hver flugliði fari í þjálfun á jörðu niðri og upprifjun a.m.k. á tólf almanaksmánaða fresti. Ef þjálfunin fer fram innan þriggja síðustu almanaksmánaða áður en tólf mánaða tímabilinu lýkur þarf þjálfun á jörðu niðri og upprifjunarþjálfun að vera lokið innan tólf almanaksmánaða frá lokum gildistíma fyrra námskeiðs.
- g) Þjálfun í flugvél/flughermi. Flugrekandi skal sjá til þess að hver flugliði fari í þjálfun í flugvél/flugþjálfva a.m.k. á tólf almanaksmánaða fresti. Ef þjálfunin fer fram innan þriggja síðustu almanaksmánaða áður en tólf mánaða tímabilinu lýkur þarf þjálfun í flugvél/flugþjálfva að vera lokið innan tólf almanaksmánaða frá lokum gildistíma fyrra námskeiðs.

OPS 1.968

Starfsréttindi flugmanns til starfa í hvoru flugmannssætinu sem er

(Sjá 1. viðbæti við OPS 1.968)

- a) Flugrekandi skal sjá til þess:
- 1) að flugmaður, sem kann að vera settur til starfa í hvoru flugmannssætinu sem er, ljúki tilheyrandi þjálfun og prófi og
  - 2) að áætlun um þjálfunina og prófið sé skráð í flugrekstrarhandbókina og að flugmálayfirvöld geti fallist á hana.

OPS 1.970

Nýleg reynsla

- a) Flugrekandi skal sjá til þess:
- 1) að flugmaður sé ekki settur til starfa í flugvél sem hluti af skráðri lágmarksáhöfn sem flugmaður sem stýrir eða flugmaður sem aðstoðar nema hann hafi framkvæmt a.m.k. þrjú flugtök og þrjár landingar næstliðna 90 daga sem flugmaður sem stýrir í flugvél eða í flughermi af sömu tegund/flokki og
  - 2) að flugmaður, sem hefur ekki fullgild blindflugsréttindi, sé ekki settur til starfa í flugvél að nóttu til sem flugstjóri nema hann hafi framkvæmt a.m.k. eina landingu að nóttu til næstliðna 90 daga sem flugmaður sem stýrir í flugvél eða í flughermi af sömu tegund/flokki.

- b) Heimilt er að lengja 90 daga tímabilið, sem mælt er fyrir um í 1. og 2. lið a-liðar hér að framan, í 120 daga í mesta lagi ef flogið er leiðarflug undir umsjón tegundarkennara eða tegundarprófdómara. Að því er varðar tímabil, sem er umfram 120 daga, er kröfunni um nýlega reynslu fullnægt með þjálfunarflugi eða með notkun flughermis fyrir þá tegund flugvélar sem nota á.

OPS 1.975

Réttindi og hæfni til flugs á tilteknum leiðum og inn á tiltekna flugvelli

- a) Flugrekandi skal sjá til þess að maður sé ekki settur til starfa sem flugstjóri eða flugmaður, sem flugstjórinn felur stjórn flugsins, fyrr en hann hefur öðlast næga þekkingu á flugleiðinni, sem á að fljúga, flugvöllum þeim, (að varaflugvöllum meðtöldum) sem fyrirhugað er að nota, og búnaði og verklagi á þeim flugvöllum.
- b) Gildistími réttinda og hæfni til flugs á tilteknum leiðum og inn á tiltekna flugvelli er tólf almanaksmánuðir til viðbótar við það sem eftir er:
- 1) af mánuðinum þegar réttindin fengust eða
  - 2) af mánuðinum þegar síðast var flogið á umræddum leiðum eða á viðkomandi flugvelli.
- c) Endurnýja skal réttindi og hæfni til flugs á tilteknum leiðum og inn á tiltekna flugvelli með því að fljúga á leiðunum eða inn á flugvellina innan gildistímans sem mælt er fyrir um í b-lið hér að framan.
- d) Ef réttindi og hæfni eru endurnýjuð á síðustu þremur almanaksmánuðunum, sem fyrri réttindin og hæfni til flugs á tilteknum leiðum og inn á tiltekna flugvelli eru í gildi, skal gildistíminn framlengdur frá endurnýjunardegi til loka tölfta almanaksmánaðar frá því að fyrri réttindi og hæfni til flugs á tilteknum leiðum og inn á tiltekna flugvelli rann út.

OPS 1.978

Áætlun um réttindaþjálfun með þróaðri tækni

- a) Heimilt er að framlengja gildistíma sem um getur í OPS 1.965 og 1.970 ef flugmálafyrvöld hafa samþykkt áætlun flugrekanda um réttindaþjálfun með þróaðri tækni.
- b) Í áætlunum um réttindaþjálfun með þróaðri tækni skal gert ráð fyrir þjálfun og prófi til að ná og viðhalda hæfni sem er ekki minni en krafist er í ákvæðum OPS 1.945, 1.965 og 1.970.

OPS 1.980

Starfræksla á fleiri en einni tegund eða afbrigði flugvélar.

(Sjá 1. viðbæti við OPS 1.980)

- a) Flugrekandi skal sjá til þess að flugliði starfi ekki á fleiri en einni tegund eða afbrigði flugvélar nema flugliðinn sé til þess hæfur.
- b) Þegar flugrekandi hyggur á starfrækslu fleiri en einnar tegundar eða afbrigðis flugvéla skal hann tryggja að mismunur viðkomandi flugvéla og/eða hversu líkar þær eru leyfi að slík starfræksla sé réttlætanagerð, með hliðsjón af eftirfarandi atriðum:
- 1) tæknistigi,
  - 2) verklagsreglum,
  - 3) stjórnunareiginleikum.
- c) Flugrekandi skal sjá til þess að flugliði, sem starfar á fleiri en einni tegund eða afbrigði flugvélar, uppfylli allar kröfur N-kafla fyrir hverja tegund eða afbrigði nema flugmálafyrvöld hafi samþykkt að telja honum til tekna atriði varðandi þjálfun, próf og nýlega reynslu.
- d) Flugrekandi skal skilgreina í flugrekstrarhandbókinni viðeigandi verklagsreglur og/eða starfrækslutakmarkanir, samþykktar af flugmálafyrvöldum, fyrir alla starfrækslu fleiri en einnar tegundar eða eins afbrigðis flugvélar og skulu þær taka til:
- 1) lágmarksflugreynslu flugliðans,
  - 2) lágmarksreynslu á einni tegund eða afbrigði flugvélar áður en þjálfun og starfræksla á annarri tegund eða afbrigði flugvélar hefst,
  - 3) þjálfunarferlis flugliða með réttindi á eina tegund eða afbrigði flugvélar til að fá að starfa á annarri tegund eða afbrigði flugvélar,
  - 4) allra krafna sem gerðar eru um nýlega reynslu á hverri tegund eða afbrigði flugvélar.

*OPS 1.981***Starfræksla þyrlna og flugvéla**

- a) Þegar flugliði starfrækir bæði þyrnur og flugvélar:
- 1) er flugrekanda skylt að sjá til þess að starfræksla þyrlna og flugvéla sé takmörkuð við eina tegund af hvoru,
  - 2) er flugrekanda skylt að skilgreina í flugrekstrarhandbókinni viðeigandi verklag og/eða starfrækslutakmarkanir sem samþykktar eru af flugmálayfirvöldum.

*OPS 1.985***Þjálfunarskrár**

- a) Flugrekandi skal:
- 1) halda skrár yfir alla þjálfun, próf og starfsréttindi, sem mælt er fyrir um í OPS 1.945, 1.955, 1.965, 1.968 og 1.975 fyrir hvern flugliða og
  - 2) veita viðkomandi flugliða aðgang að öllum skráum um námskeið vegna flugvélastípta og um reglubundna þjálfun og próf, ef hann óskar þess.

*1. viðbætur við OPS 1.940***Afleysingar flugliða í flugi**

- a) Heimilt er að flugliði með tilskilin starfsréttindi leysi annan flugliða af við stjórnækni á flugi.
- b) Flugstjóri leystur af
- 1) Flugstjóri getur falið öðrum að sjá um framkvæmd flugsins sem hér segir:
    - i) öðrum flugstjóra með tilskilin starfsréttindi eða
    - ii) í flugi yfir fluglagi 200 eingöngu, flugmanni með starfsréttindi sem eru nánar tilgreind í c-lið hér á eftir.
- c) Lágmarkskröfur, sem gerðar eru til flugmanns sem leysir flugstjóra af, eru sem hér segir:
- 1) hann skal hafa gilt 1. flokks atvinnuflugmannsskírteini,
  - 2) hann skal hafa lokið þjálfun og prófi vegna flugvélastípta (að meðtalinni þjálfun til tegundarréttinda) eins og mælt er fyrir um í OPS 1.945,
  - 3) hann skal hafa lokið allri reglubundinni þjálfun og prófum, eins og mælt er fyrir um í OPS 1.965 og 1.968, og
  - 4) hann skal hafa réttindi og hæfni til flugs á tilteknum leiðum sem mælt er fyrir um í OPS 1.975.
- d) Aðstoðarflugmaður leystur af
- 1) Eftirtaldir mega leysa aðstoðarflugmanninn af:
    - i) annar flugmaður með tilskilin starfsréttindi eða
    - ii) aðstoðarflugmaður sem leysir af í farflugi og hefur starfsréttindi eins og nánar er tiltekið í e-lið hér á eftir.
- e) Lágmarkskröfur, sem gerðar eru til aðstoðarflugmanns sem leysir af í farflugi, eru sem hér segir:
- 1) hann skal hafa gilt atvinnuflugmannsskírteini með blindflugsáritun,
  - 2) hann skal hafa lokið þjálfun og prófi vegna flugvélastípta, að meðtalinni þjálfun til tegundarréttinda, eins og mælt er fyrir um í OPS 1.945, að undanskildum kröfum um þjálfun í flugtaki og landingu,
  - 3) hann skal hafa lokið allri reglubundinni þjálfun og prófum, eins og mælt er fyrir um í OPS 1.965, að undanskildum kröfum um þjálfun í flugtaki og landingu og
  - 4) hann má einungis starfa sem aðstoðarflugmaður í farflugi og ekki undir fluglagi 200,
  - 5) ekki er krafist nýlegrar reynslu eins og mælt er fyrir um í OPS 1.970. Þó skal flugmaður fá æfingu í flughermi til að uppfylla skilyrði um nýlega reynslu og flugþjálfun til upprifjunar á minnst 90 daga fresti. Upprifjunina má sameina þjálfuninni sem mælt er fyrir um í OPS 1.965.

- f) Flugkerfastjóri leystur af. Flugverja með flugvélstjórnarskránni eða flugliða með tilskilin starfsréttindi, sem flugmálayfirvöld geta fallist á, er heimilt að leysa flugkerfastjóra af.

2. viðbætur við OPS 1.940

Starfræksla með einum flugmanni samkvæmt blindflugsreglum eða að nóttu til

- a) Heimilt er að einn flugmaður starfræki flugvélar, sem um getur í 2. lið b-liðar OPS 1.940, samkvæmt blindflugsreglum eða að nóttu til að uppfylltum eftirfarandi skilyrðum:
- 1) flugrekandi skal birta áætlun um þjálfun vegna flugvélskipta og reglubundna þjálfun flugmannanna í flugrekstrarhandbókinni ásamt frekari kröfum sem gerðar eru til starfrækslu með einum flugmanni,
  - 2) verklagsreglur í stjórnklefa skulu sérstaklega taka til:
    - i) stjórnunar á hreyflum og neyðarmeðferðar,
    - ii) notkunar gátlista fyrir venjulegar og óvenjulegar aðstæður og neyðaraðstæður,
    - iii) fjarskipta við flugumferðarstjórn (ATC),
    - iv) verklags við brottflug og aðflug,
    - v) meðhöndlunar sjálfstýringar og
    - vi) notkunar einfaldrar gagnafærslu í flugi,
  - 3) reglubundnu prófin, sem krafist er í OPS 1.965, skulu fara fram þannig að flugmaðurinn sé í hlutverki eina flugmannsins á þeirri tegund eða flokki flugvéla og í því umhverfi sem er dæmigert fyrir flugið,
  - 4) flugmaðurinn skal hafa flogið þeirri tilteknu tegund eða flokki flugvéla, sem um ræðir, samkvæmt blindflugsreglum í minnst 50 flugstundir, þar af tíu flugstundir sem flugstjóri, og
  - 5) lágmarkskröfur, sem gerðar eru um nýlega reynslu flugmanns sem er eini flugmaðurinn í áhöfn, þar sem flogið er eftir blindflugsreglum eða að nóttu til, skulu vera fimm flug samkvæmt blindflugsreglum, þar af þrjú blindaðflug næstliðna 90 daga sem eini flugmaðurinn á sömu tegund eða flokk flugvéla. Í stað þessarar kröfu getur komið próf í blindaðflugi samkvæmt blindflugsreglum á viðkomandi flugvélategund eða -flokk.

1. viðbætur við OPS 1.945

Námskeið flugrekenda vegna flugvélskipta

- a) Námskeið flugrekenda vegna flugvélskipta skal ná yfir:
- 1) þjálfun á jörðu niðri og próf, þ.m.t. í flugvélaferfum og verklagi við venjulegar og óvenjulegar aðstæður og neyðaraðstæður,
  - 2) þjálfun og próf í notkun neyðar- og öryggisbúnaðar sem skal lokið áður en þjálfun í flugvél hefst,
  - 3) þjálfun og próf í flugvél/flughermi og
  - 4) leiðarflug undir umsjón og leiðarflugspróf.
- b) Námskeið vegna flugvélskipta skulu fara fram í þeirri röð sem kemur fram í a-lið hér að framan.
- c) Að loknu námskeiði vegna flugvélskipta án þjálfunar í flugvél skal flugmaður:
- 1) hefja flug á flugleið undir umsjón innan 15 daga og
  - 2) stjórna fyrstu fjórum flugtökum og landingum í flugvélinni undir umsjón tegundarkennara (flugvél) sem situr í sæti flugmanns.
- d) Hlutar úr stjórnun áhafnarsamvinnu skulu samþættir námskeiðinu vegna flugvélskipta og vera í höndum starfsfólks með tilskilin réttindi.
- e) Hafi flugliði ekki áður lokið námskeiði flugrekenda vegna flugvélskipta skal flugrekandi sjá til þess að til viðbótar við a-lið hér að framan fái flugliðinn almenna þjálfun í skyndihjálp og, ef við á, þjálfun í verklagi við nauðlendingu á vatni og notkun viðeigandi búnaðar í vatni.

1. viðbætur við OPS 1.965

Reglubundin þjálfun og próf — flugmenn

a) Reglubundin þjálfun. Reglubundin þjálfun skal ná yfir:

1) Þjálfun á jörðu niðri og upprifjunarþjálfun.

i) Áætlun um þjálfun á jörðu niðri og upprifjunarþjálfun skal ná yfir eftirfarandi:

- A) flugvélakerfi,
- B) verklagsreglur og kröfur, sem gerðar eru vegna hennar, þ.m.t. íseyðing og ísingarvarnir á jörðu niðri og óstarfhæfni flugmanns og
- C) farið yfir atvik, slys og flugatvik.

ii) Að lokinni þjálfun á jörðu niðri og upprifjunarþjálfun skal sannreyna kunnáttu með spurningalista eða öðrum heppilegum aðferðum.

2) Þjálfun í flugvél/flughermi.

i) Áætlun um þjálfun í flugvél/flugþjálfu skal hagað þannig að á næstliðnum þremur árum hafi verið fjallað um allar helstu bilanir í flugvélakerfum og verklagsreglur í tengslum við þær.

ii) Þegar æft er flug með hreyfilbilun í flugvél skal líkt eftir hreyfilbilun.

iii) Heimilt er að sameina þjálfun í flugvél/flugþjálfu og hæfnipróf flugrekanda.

3) Þjálfun í notkun neyðar- og öryggisbúnaðar.

i) Heimilt er að sameina þjálfun í notkun neyðar- og öryggisbúnaðar og próf í notkun neyðar- og öryggisbúnaðar og skal hvort tveggja fara fram um borð í flugvél eða öðru hentugu þjálfunartæki.

ii) Í áætlun um þjálfun í notkun neyðar- og öryggisbúnaðar skal á hverju ári gera ráð fyrir:

- A) að þátttakendur fari í björgunarvesti ef þau eru hluti af búnaðinum,
- B) að þátttakendur setji á sig öndunarhlífur, ef þau eru hluti af búnaðinum,
- C) að þátttakendur meðhöndli slökkvitæki,
- D) kennslu um staðsetningu og í notkun alls neyðar- og öryggisbúnaðar um borð í flugvélinni,
- E) kennslu um staðsetningu og í notkun útganga af öllum gerðum og
- F) æfingum í verklagi við flugvernd.

iii) Í þjálfunaráætlun skal á þriggja ára fresti gera ráð fyrir:

- A) raunverulegri notkun útganga af öllum gerðum,
- B) sýnikennslu í notkun neyðarrennu ef hún er hluti af búnaðinum,
- C) að barist sé gegn raunverulegum eldi eða eftirlíkingu af eldi með sams konar búnaði og er í flugvélinni, nema ef um halonslökkvitæki er að ræða, en þá er heimilt að nota aðra aðferð sem flugmálayfirvöld geta fallist á,
- D) umfjöllun um áhrif reyks í lokuðu rými, og raunverulegri notkun alls búnaðar þar að lútandi, þar sem líkt er eftir reykmettun,
- E) meðhöndlun neyðarblysa, raunverulegra eða eftirlíkinga, ef þau eru hluti af búnaðinum og
- F) sýnikennslu í notkun björgunarbáta ef þeir eru hluti af búnaðinum.

4) Þjálfun í stjórnun áhafnarsamvinnu

i) Hlutar úr þjálfun í stjórnun áhafnarsamvinnu skulu samþættir viðeigandi stigum reglubundinnar þjálfunar

ii) Sértekri áætlun fyrir áfangaþjálfun í stjórnun áhafnarsamvinnu skal hagað þannig að farið sé yfir öll helstu viðfangsefni þjálfunar í stjórnun áhafnarsamvinnu á tímabili, sem er ekki lengra en þrjú ár, sem hér segir:

- A) mannleg mistök og áreiðanleika, mistakatengsla, og að koma í veg fyrir og að greina mistök,
- B) öryggisstefnu fyrirtækis, staðlaðar verklagsreglur, skipulagsþætti,
- C) streitu, streitustjórnun, þreytu og árvekni,

- D) upplýsingaöflun og -vinnsla, næmi á aðstæður, stjórnun vinnuálags,
  - E) ákvarðanatöku,
  - F) samskipti og samræmingu innan og utan stjórnklefa,
  - G) forystuhæfileika og hóphegðun, samvirkni,
  - H) sjálfvirkni og grundvallarreglur um notkun sjálfvirkni (ef við á um tegundina),
  - I) sértækan mismun sem tengist tilteknum tegundum flugvéla,
  - J) raundæmi,
  - K) önnur svið sem krefjast frekari athygli og koma fram í áætluninni um slysavarnir og flugöryggi (sjá OPS 1.037).
- b) Reglubundin próf. Reglubundin próf eru sem hér segir:
- 1) Hæfnipróf flugrekanda.
    - i) Þar sem við á, skulu hæfnipróf flugrekanda felast í eftirfarandi æfingum:
      - A) flugtaki sem hætt er við, ef flughermir er tiltækur, annars aðeins snertiaefingar,
      - B) flugtaki með hreyfilbilun milli ákvörðunarhraða V1 eða öryggishraða V2 eins fljótt og öryggi leyfir,
      - C) nákvæmnisblindaðflugi niður í aðflugslágmark og, ef um er að ræða fjölhreyflaflugvélar, með einn hreyfil óstarfhæfan,
      - D) grunnaðflugi niður í aðflugslágmark,
      - E) blindráflugi úr aðflugslágmarki og, ef um er að ræða fjölhreyflaflugvélar, með einn hreyfil óstarfhæfan,
      - F) lendingu með einn hreyfil óstarfhæfan. Ef um er að ræða eins hreyfils vélar er þess krafist að nauðlending sé æfð.
    - ii) Þegar æft er flug í flugvél með hreyfilinn óstarfhæfan skal líkja eftir hreyfilbilun.
    - iii) Til viðbótar við prófin, sem mælt er fyrir í A- til F-lið í i. lið hér að framan, verður að standast kröfurnar sem gilda um útgáfu flugliðaskírteina á tólf mánaða fresti en það má sameina hæfniprófi flugrekanda.
    - iv) Ef um er að ræða flugmann, sem flýgur einungis samkvæmt sjónflugsreglum, er heimilt að sleppa prófunum, sem mælt er fyrir um í C- til E-lið í i. lið hér að framan, nema fljúga þurfi aðflug og hætta við lendingu í fjölhreyflaflugvél með einn hreyfil óstarfhæfan.
    - v) Hæfnipróf flugrekanda skulu vera í höndum tegundarprófdómara.
  - 2) Próf í notkun neyðar- og öryggisbúnaðar. Atriðin, sem prófa á, skulu vera þau sömu og farið var yfir í þjálfuninni skv. 3. lið a-liðar hér að framan.
  - 3) Leiðarflugspróf.
    - i) Í leiðarflugsprófi verður að fást fullnægjandi staðfesting á kunnáttu í flugi á flugleið frá byrjun til enda, að meðtöldu verklagi fyrir og eftir flug og notkun þess búnaðar sem tiltækur er, og eins og tilgreint er í flugrekstrarhandbókinni.
    - ii) Meta verður hæfni flugáhafnar í stjórnun áhafnarsamvinnu í samræmi við aðferðafræði sem flugmálafyrirvöld geta fallist á og er birt í flugrekstrarhandbókinni. Tilgangurinn með slíku mati er:
      - A) að veita áhöfninni í heild og hverjum einstaklingi svörun (um það sem fram kemur í því mati) og greina hvar endurþjálfun er þörf og
      - B) að nota það til að bæta þjálfunarkerfið fyrir stjórnun áhafnarsamvinnu.
    - iii) Þegar flugmanni eru falin störf sem flugmaður sem stýrir og flugmaður sem aðstoðar verður að prófa hann í báðum störfunum.

- iv) Leiðarflugspróf skulu fara fram í flugvél.
- v) Leiðarflugspróf skulu vera í höndum flugstjóra sem flugrekandi hefur tilnefnt og flugmálayfirvöld geta fallist á. Einstaklingurinn, sem hefur með höndum framkvæmd leiðarflugsprófsins, og lýst er í ii. lið 4. liðar a-liðar OPS 1.965, skal hafa hlotið þjálfun í hugtökum varðandi stjórnun áhafnarsamvinnu og mati á hæfni í stjórnun áhafnarsamvinnu og skal sitja í áhorfendasæti þar sem það er til staðar. Þegar um er að ræða langflug, með aukinni flugáhöfn, má einstaklingurinn gegna hlutverki flugmanns, sem leysir af í farflugi, og skal ekki sitja í flugmannssæti í flugtaki, brottflugi, upphafi farflugs, lækkun, aðflugi og landingu. Skal mat hans á stjórnun áhafnarsamvinnu aðeins byggjast á athugunum sem gerðar eru á meðan grunnkynning, upplýsingar í farþegarymi og kynning í stjórnklefa eru gefnar og á þeim stigum þegar hann situr í áhorfendasæti.

2. viðbætur við OPS 1.965

Reglubundin þjálfun og próf — flugkerfastjórar

- a) Í reglubundinni þjálfun og prófum fyrir flugkerfastjóra skulu þeir uppfylla kröfur, sem gerðar eru til flugmanna, og um hvers kyns viðbótarstörf, að undanskildum þeim atriðum sem eiga ekki við um flugkerfastjóra.
- b) Reglubundin þjálfun og prófun flugkerfastjóra skal, alltaf ef unnt er, fara fram um leið og flugmaður gengst undir reglubundna þjálfun og próf.
- c) Leiðarflugspróf skal vera í höndum flugstjóra, sem flugrekandi hefur tilnefnt og flugmálayfirvöld geta fallist á, eða í höndum tegundarkennara eða tegundarprófdómara fyrir flugkerfastjóra.

1. viðbætur við OPS 1.968

Starfsréttindi flugmanns til starfa í hvoru flugmannssætinu sem er

- a) Ef starf flugstjóra felst einnig í því að starfa í hægri sætinu og inna af hendi störf aðstoðarflugmanns, eða annast þjálfun eða prófstörf úr hægri sætinu, skal hann ljúka frekari þjálfun og prófum, eins og tilgreint er í flugrekstrarhandbókinni, um leið og hann tekur hæfnipróf flugrekanda sem mælt er fyrir um í b-lið OPS 1.965. Þessi viðbótarþjálfun skal a.m.k. taka til:
  - 1) hreyfilbilunar í flugtaki,
  - 2) aðflugs með óstarfhæfan hreyfil og að hætt sé við landingu með einn hreyfil óstarfhæfan og
  - 3) landingar með einn hreyfil óstarfhæfan.
- b) Þegar æft er flug í flugvél með óstarfhæfan hreyfil skal líkt eftir hreyfilbilun.
- c) Ef starfað er í hægri sætinu skulu prófin, sem krafist er í OPS til starfa í vinstra sætinu, einnig vera í gildi.
- d) Flugmaður, sem leysir flugstjóra af við framkvæmd flugsins, skal sýna kunnáttu sína í æfingum og verklagi við störf, sem venjulega væru ekki í verkahring þess sem leysir af, um leið og hann tekur hæfnipróf flugrekanda sem mælt er fyrir um í b-lið OPS 1.965. Ef munurinn á vinstra og hægri sæti er óverulegur (t.d. vegna sjálfstýringar) má þjálfun fara fram í hvoru sætinu sem er.
- e) Flugmaður, annar en flugstjóri, sem situr í vinstra sæti, skal sýna kunnáttu sína í æfingum og verklagi við störf, sem annars væru í verkahring flugstjóra sem flugmanns sem ekki stýrir, um leið og hann tekur hæfnipróf flugrekanda sem mælt er fyrir um í b-lið OPS 1.965. Ef munurinn á vinstra og hægri sæti er óverulegur (t.d. vegna sjálfstýringar) má þjálfun fara fram í hvoru sætinu sem er.

1. viðbætur við OPS 1.980

Starfræksla á fleiri en einni tegund eða afbrigði flugvélar.

- a) Þegar flugliði starfrækir fleiri en einn flokk, tegund eða afbrigði flugvélar, sem skráð eru í samræmi við þær kröfur sem gilda um veitingu flugliðaskírteina en ekki á einni skírteinisáritun skal flugrekandi fara að eftirfarandi ákvæðum:
- 1) Flugliði skal ekki starfrækja fleiri en:
    - i) þrjár tegundir eða afbrigði flugvéla knúnum strokkhreyflum eða
    - ii) þrjár tegundir eða afbrigði skrúfuþotna eða
    - iii) eina tegund eða afbrigði skrúfuþotu og eina tegund eða afbrigði flugvélar knúinni strokkhreyfli, eða
    - vi) eina tegund eða afbrigði skrúfuþotu og hvaða flugvél sem er í ákveðnum flokki.
  - 2) OPS 1.965 fyrir hverja tegund eða afbrigði sem starfrækt er nema flugrekandi hafi sýnt fram á tiltekið verklag og/eða starfrækslutakmarkanir sem flugmálayfirlönd geta fallist á.
- b) Þegar flugliði starfrækir fleiri en eina tegund eða afbrigði flugvélar á einni eða fleiri skírteinisáritunum, eins og skilgreint er í kröfum um veitingu flugliðaskírteina (tegund-fjölstjórnar) skal flugrekandi sjá til þess:
- 1) að lágmarksflugáhöfn, sem tilgreind er í flugrekstrarhandbókinni, sé hin sama fyrir hverja tegund eða afbrigði sem á að starfrækja,
  - 2) að flugliði starfræki ekki fleiri en tvær tegundir eða afbrigði flugvéla, sem krafist er sérstakrar skírteinisáritunar fyrir, og
  - 3) að aðeins flugvélum á einni skírteinisáritun sé flogið á einni flugvakt nema flugrekandi hafi sett verklagsreglur sem tryggja að nægur tími sé til undirbúnings.

Athst.: sjá c- og d-lið hér á eftir fyrir tilvik þar sem fleiri en ein skírteinisáritun kemur við sögu.

- c) Þegar flugliði starfrækir fleiri en eina tegund eða eitt afbrigði flugvélar, sem talin eru upp í kröfum um veitingu flugliðaskírteina (tegund-einstjórnar og tegund-fjölstjórnar) en ekki á einni skírteinisáritun, skal flugrekandi fara að eftirfarandi ákvæðum:
- 1) 1., 2. og 3. lið b-liðar hér að framan,
  - 2) d-lið hér á eftir.
- d) Þegar flugliði starfrækir fleiri en eina tegund eða afbrigði flugvélar, sem talin eru upp í kröfum um veitingu flugliðaskírteina (tegund — fjölstjórnar) en ekki á einni skírteinisáritun, skal flugrekandi fara að eftirfarandi ákvæðum:
- 1) 1., 2. og 3. lið b-liðar hér að framan,
  - 2) áður en neytt er réttinda tveggja skírteinisáritana:
    - i) verða flugliðar að hafa lokið tveimur hæfniprófum flugrekanda í röð og eiga að baki 500 klukkustundir í viðeigandi áhafnarstöðu í flutningaflugi hjá sama flugrekanda,
    - ii) þegar um er að ræða flugmann með reynslu hjá flugrekanda, sem neytir réttinda tveggja skírteinaáritana og er síðan gerður að flugstjóra hjá sama flugrekanda á annarri af þeim tegundum, er lágmarksreynsla sem flugstjóri sex mánuðir og 300 stundir og flugmaðurinn verður að hafa lokið tveimur hæfniprófum flugrekanda í röð áður en hann verður aftur gjaldgengur til að neyta réttinda tveggja skírteinisáritana,
  - 3) áður en þjálfun og starfræksla annarrar tegundar eða afbrigðis hefst verða flugliðar að hafa lokið þremur mánuðum og 150 klukkustundum við flug á grunnflugvélinni sem verða að innihalda a.m.k. eitt hæfnipróf,
  - 4) eftir að hafa lokið fyrsta leiðarflugsprófi á nýju tegundinni verður að ná 50 klukkustundum í flugi eða fljúga 20 flug aðeins á flugvélum sem nýju tegundarréttindin eiga við um,

- 5) OPS 1.970 fyrir hverja tegund, sem starfrækt er, nema leyfi hafi verið veitt af flugmálafyrirvöldum til að slaka á kröfum í samræmi við 7. lið hér á eftir,
- 6) tilgreina verður í flugrekstrarhandbókinni þann tíma sem ætlaður er til að ljúka reynslutíma í leiðarflugi á hverja tegund,
- 7) þegar sóst er eftir leyfi til að slaka á kröfum um þjálfun og próf og nýlega reynslu á milli flugvélategunda verður flugrekandi að sýna flugmálafyrirvöldum hvaða atriði þarf ekki að endurtaka á hverri tegund eða hverju afbrigði vegna þess hversu lík þau eru.
- i) Í b-lið OPS 1.965 er krafist tveggja hæfniprófa flugrekanda á hverju ári. Þegar undanþága er veitt í samræmi við 7. lið hér að framan vegna hæfniprófa flugrekanda til að skipta á milli tveggja tegunda gildir hvort hæfnipróf flugrekanda um sig til endurnýjunar á hæfniprófi flugrekandans fyrir hina tegundina. Að því tilskildu að tíminn milli hæfniprófa, sem tengjast leyfinu, sé ekki lengri en sá sem mælt er fyrir um í gildandi reglum um veitingu flugliðaskírteina fyrir hverja tegund, teljast viðeigandi kröfur um veitingu flugliðaskírteina uppfylltar. Að auki verður viðeigandi og samþykkt, reglubundin þjálfun að vera tilgreind í flugrekstrarhandbókinni.
- ii) Í c-lið OPS 1.965 er krafist eins leiðarflugsprófs á hverju ári. Þegar undanþága er veitt í samræmi við 7. lið hér að framan vegna leiðarflugsprófa til að skipta á milli tveggja tegunda eða afbrigða gildir hvort leiðarflugsprófið um sig til endurnýjar á leiðarflugsprófinu fyrir hina tegundina eða afbrigðið.
- iii) Árleg þjálfun og próf í notkun neyðar- og öryggisbúnaðar verður að taka til allra krafna fyrir hverja tegund.
- 8) OPS 1.965 fyrir hverja tegund eða afbrigði flugvélar, sem starfrækt er, nema leyfi hafi verið veitt af flugmálafyrirvöldum til að slaka á kröfum í samræmi við 7. lið hér að framan.
- e) Þegar flugliði starfrækir sambland af tegundum eða afbrigðum flugvéla, eins og skilgreint er í kröfum um veitingu flugliðaskírteina (flokk — einstjórnar og tegund — fjölstjórnar) verður flugrekandi að sýna fram á tiltekið verklag og/eða starfrækslutakmarkanir, sem eru samþykktar í samræmi við d-lið OPS 1.980.

O-KAFLI

ÖRYGGIS- OG ÞJÓNUSTULIÐAR

OPS 1.988

Gildissvið

Flugrekandi skal sjá til þess að allir öryggis- og þjónustuliðar uppfylli kröfur í þessum kafla og aðrar öryggiskröfur sem gilda um öryggis- og þjónustuliða.

Í þessari reglugerð er „öryggis- og þjónustuliði“ sérhver flugverji, annar en flugliði, sem gegnir störfum í þágu öryggis farþega sem flugrekandi eða flugstjóri felur honum í farþegarými flugvélar.

OPS 1.989

Auðkenni

- a) Flugrekandi skal sjá til þess að allir öryggis- og þjónustuliðar klæðist einkennisbúningi öryggis- og þjónustuliða, sem flugrekandi lætur í té, og séu auðþekkjanlegir öllum farþegum sem öryggis- og þjónustuliðar.
- b) Annað starfsfólk, eins og heilbrigðisstarfsfólk, öryggisverðir, gæslufólk barna, fylgdarmenn, tæknimenntað starfsfólk, skemmtikraftar og túlkar, sem sinnir störfum í farþegarýminu, skal ekki klæðast einkennisbúningi, sem gefur farþegum til kynna að um öryggis- og þjónustuliða sé að ræða, nema það uppfylli kröfur þessa kafla og aðrar viðeigandi kröfur þessarar reglugerðar.

OPS 1.990

Fjöldi í öryggis- og þjónustuáhöfn og samsetning hennar

- a) Flugrekandi skal ekki starfrækja flugvél með hámarksfjölda farþegasæta í samþykktu sætafyrirkomulagi fyrir fleiri en 19, sem flytur einn eða fleiri farþega, nema í áhöfn sé a.m.k. einn öryggis- og þjónustuliði til að gegna störfum sem tilgreind eru í flugrekstrarhandbókinni og varða öryggi farþega.
- b) Til að fylgja ákvæðum a-liðar hér að framan skal flugrekandi sjá til þess að lágmarksfjöldi öryggis- og þjónustuliða sé hærri talan af því sem hér segir:
- 1) einn öryggis- og þjónustuliði á hver 50 farþegasæti, eða brot af þeirri tölu, sem eru á sama þilfari í flugvélinni, eða
  - 2) sá fjöldi öryggis- og þjónustuliða, sem var þátttakandi í farþegarými flugvélarinnar við sannpröfun á tilheyrandi neyðarrýmingu, eða sem í tilheyrandi greiningu var reiknað með að hefði tekið þátt í sannpröfuninni, nema hámarkstala farþegasæta í samþykktu sætafyrirkomulagi sé a.m.k. 50 lægri en sá fjöldi sem tók þátt í neyðarrýmingunni en heimilt er að fækka um einn í öryggis- og þjónustuáhöfn fyrir hver 50 sæti sem hámarkstala farþegasæta í samþykktu sætafyrirkomulagi lækkar niður fyrir skráðan hámarkssætafjölda.
- c) Við sérstakar aðstæður geta flugmálayfirvöld krafist þess að flugrekandi bæti við öryggis- og þjónustuliðum í áhöfn.
- d) Við ófyrirséðar aðstæður er heimilt að fara niður fyrir lágmarksfjölda öryggis- og þjónustuliða í áhöfn, að því tilskildu:
- 1) að farþegunum sé fækkað í samræmi við verklagsreglur í flugrekstrarhandbókinni og
  - 2) að flugmálayfirvöld fái skýrslu um málið að fluginu loknu.
- e) Þegar flugrekandi ræður til sín öryggis- og þjónustuliða, sem eru sjálfstæðir atvinnurekendur og/eða vinna í lausamennsku eða hlutastarfi, skal hann sjá til þess að kröfur O-kafla séu uppfylltar. Einkum skal í þessu sambandi taka sérstakt tillit til heildarfjölda þeirra loftfarstegunda og -afbrigða sem öryggis- og þjónustuliðinn má fljúga á í flutningaflugi og sem ekki má vera yfir þeim kröfum sem mælt er fyrir um í OPS 1.1030, þ.m.t. þegar hann starfar hjá öðrum flugrekanda.

OPS 1.995

Lágmarkskröfur

Flugrekandi skal sjá til þess að allir öryggis- og þjónustuliðar:

- a) séu a.m.k. 18 ára gamlir,
- b) hafi með reglulegu millibili gengist undir læknisskoðun eða mat læknis eins og flugmálayfirvöld krefjast til að kanna hvort þeir séu líkamlega hæfir til að inna af hendi störf sín,
- c) hafi lokið með fullnægjandi árangri grunnþjálfun í samræmi við OPS 1.1005 og séu með staðfestingu um að hafa lokið þjálfunarnámskeiði um öryggismál,
- d) hafi lokið viðeigandi þjálfun vegna flugvélastíptar og mismunarþjálfun sem nær a.m.k. yfir það námsefni sem skráð er í OPS 1.1010,
- e) fái reglubundna þjálfun í samræmi við ákvæði OPS 1.1015,
- f) séu hæfir til að gegna störfum sínum í samræmi við verklagsreglur sem tilgreindar eru í flugrekstrarhandbókinni.

OPS 1.1000

Fyrstu öryggis- og þjónustuliðar

- a) Flugrekandi skal tilnefna einn öryggis- og þjónustuliða sem fyrsta öryggis- og þjónustuliða ef fleiri en einn er að störfum. Í flugi, þar sem fleiri en einn öryggis- og þjónustuliði er að störfum en aðeins er krafist eins öryggis- og þjónustuliða, skal flugrekandi tilnefna einn öryggis- og þjónustuliða sem á að vera ábyrgur gagnvart flugstjóranum.
- b) Fyrsti öryggis- og þjónustuliði ber ábyrgð gagnvart flugstjóra á stjórnun og samræmingu öryggismála í farþegarými og verklagi við eðlilegar aðstæður og í neyðartilvikum eins og tilgreint er í flugrekstrarhandbókinni. Meðan á ókyrrð stendur og leiðbeiningar vantar frá flugáhöfn skal fyrsta öryggis- og þjónustuliða vera heimilt að hætta að fást við skylduverk, sem ekki varða öryggisatriði, og greina flugáhöfn frá því hvaða áhrif ókyrrðin hefur og þörfinni á því að kveikt sé á skiltunum „spennið beltin“. Að því loknu skal öryggis- og þjónustuliðar ganga tryggilega frá farþegarýminu og öðrum viðeigandi svæðum.
- c) Ef skylt er skv. OPS 1.990 að hafa fleiri en einn öryggis- og þjónustuliða um borð skal flugrekandi einungis skipa í stöðu fyrsta öryggis- og þjónustuliða einstakling sem hefur a.m.k. eins árs reynslu sem starfandi öryggis- og þjónustuliði og hefur lokið tilskildu námskeiði sem nær a.m.k. yfir eftirfarandi:
  - 1) fyrirflugskygningu:
    - i) starf öryggis- og þjónustuliða,
    - ii) skipan öryggis- og þjónustuliða í vinnureiti og ábyrgð þeirra,
    - iii) tiltekið flug, þ.m.t. flugvélategund, búnaður, svæði og tegund starfrækslu og flokkur farþega, með sérstöku tilliti til fatlaðra, ungbarna og farþega á sjúkrabörum, og
  - 2) samvinnu öryggis- og þjónustuliða:
    - i) verklagsreglur, ábyrgð og valdbraut,
    - ii) mikilvægi samræmingar og samskipta,
    - iii) óstarfhæfni flugmanns og
  - 3) upprifjun krafna flugrekanda og lagakrafna:
    - i) öryggisleiðbeiningar til farþega, öryggisspjöld,
    - ii) öryggi í eldhúsum,
    - iii) frágangur handfarangurs,
    - iv) rafrænn búnaður,
    - v) verklagsreglur þegar fyllt er á eldsneyti með farþega um borð,
    - vi) ókyrrð í lofti,
    - vii) skjöl og
  - 4) mannlegir þættir og stjórnun áhafnarsamvinnu og
  - 5) skýrslugjöf um slys og flugatvik og
  - 6) fartíma- og vinnutímamörk og reglur um hvíldartíma.
- d) Flugrekandi skal setja verklagsreglur um hvernig velja skuli næsthæfasta öryggis- og þjónustuliðann til að gegna starfi fyrsta öryggis- og þjónustuliða ef sá sem skipaður er verður ófær til starfa. Flugmálafyrirvöld verða að geta fallist á þessar reglur og skal í þeim tekið mið af starfsreynslu öryggis- og þjónustuliðans.
- e) Þjálfun í stjórnun áhafnarsamvinnu: flugrekandi skal tryggja að allir viðeigandi þættir a-dálks töflu 1 í 2. viðbæti við OPS 1.1005/1.1010/1.1015 séu felldir inn í þjálfunina og farið yfir þá að því marki sem krafist er í f-dálki, námskeiði fyrir fyrstu öryggis- og þjónustuliða.

OPS 1.1002

Starfræksla með einum öryggis- og þjónustuliða

- a) Flugrekandi skal tryggja að hver öryggis- og þjónustuliði, sem hefur ekki sambærilega fyrri reynslu, skuli ljúka eftirfarandi áður en hann starfar einn sem öryggis- og þjónustuliði:
- 1) Þjálfun til viðbótar við þá sem krafist er í OPS 1.1005 og OPS 1.1010 þar sem sérstök áhersla skal lögð á eftirfarandi til að endurspegla starfsemi með einum öryggis- og þjónustuliða:
    - i) ábyrgð gagnvart flugstjóra á stjórnun öryggismála í farþegarými og verklagi í neyðartilvikum, eins og tilgreint er í flugrekstrarhandbókinni,
    - ii) mikilvægi samræmingar og samskipta við flugliða, stjórnun farþega sem eru óstýrilátir eða með ólæti,
    - iii) upprifjun krafna flugrekanda og lagakrafna,
    - iv) skjalahald,
    - v) skýrslugjöf um slys og flugatvik,
    - vi) fartíma- og vinnutímamörk.
  - 2) Kynningarflug í a.m.k. 20 klukkustundir og 15 flug. Kynningarflug skal fara fram undir umsjón nægjanlega reynds öryggis- og þjónustuliða á þeirri flugvélarategund sem skal starfrækt.
- b) Flugrekandi skal sjá til þess áður en öryggis- og þjónustuliði er settur einn til starfa sem öryggis- og þjónustuliði að hann sé hæfur til að gegna störfum sínum í samræmi við verklagsreglur sem tilgreindar eru í flugrekstrarhandbókinni. Fjallað skal um hæfi til að starfa einn sem öryggis- og þjónustuliði í viðmiðunum fyrir val á öryggis- og þjónustuliðum, ráðningu, þjálfun og hæfnismat.

OPS 1.1005

Grunnþjálfunarnámskeið um öryggismál*(Sjá 1. viðbæti við OPS 1.005)*

- a) Flugrekandi skal sjá til þess að hver öryggis- og þjónustuliði hafi lokið grunnþjálfunarnámskeiði um öryggismál með fullnægjandi árangri, sem nær a.m.k. yfir námsefnið, sem talið er upp í 1. viðbæti við OPS 1.1005, áður en öryggis- og þjónustuliði fer í þjálfun vegna flugvélaskipta.
- b) Þjálfunarnámskeið eru haldin samkvæmt ákvörðun flugmálayfirvalda og með fyrirvara um samþykki þeirra:
- annaðhvort
- 1) af flugrekanda
    - beint eða
    - óbeint í gegnum þjálfunarstöð sem starfar fyrir hönd flugrekanda
  - eða
  - 2) af samþykktri þjálfunarstöð.
- c) Áætlun og uppbygging grunnþjálfunarnámskeiðsins skal vera í samræmi við gildandi kröfur og skal áður hafa verið samþykkt af flugmálayfirvöldum.
- d) Samkvæmt ákvörðun flugmálayfirvalda skulu flugmálayfirvöld, flugrekandi eða samþykkt þjálfunarstöðin, sem heldur þjálfunarnámskeiðið, láta öryggis- og þjónustuliða í té staðfestingu um að hann hafi lokið þjálfunarnámskeiði um öryggismál og að hann hafi lokið prófinu, sem um getur í OPS 1.1025, með tilskildum árangri.
- e) Þegar flugmálayfirvöld heimila flugrekanda eða samþykktri þjálfunarstöð að láta öryggis- og þjónustuliða í té staðfestingu um að hann hafi lokið þjálfunarnámskeiði um öryggismál skal vísun í samþykki flugmálayfirvalda koma þar skýrt fram.

*OPS 1.1010***Þjálfun vegna flugvélastípta og mismunarþjálfun***(Sjá 1. viðbætur við OPS 1.1010)*

- a) Flugrekandi skal sjá til þess að allir öryggis- og þjónustuliðar hafi lokið viðeigandi þjálfun vegna flugvélastípta og mismunarþjálfun í samræmi við gildandi reglur, og a.m.k. námsefninu sem talið er upp í 1. viðbætur við OPS 1.1010. Þjálfunarnámskeiðið skal vera tilgreint í flugrekstrarhandbókinni. Áætlun og uppbygging þjálfunarnámskeiðsins skal vera með fyrirvara um að það hafi áður verið samþykkt af flugmálayfirvöldum.
- 1) Þjálfun vegna flugvélastípta: öryggis- og þjónustuliði verður að hafa lokið námskeiði vegna flugvélastípta:
- i) áður en flugrekandi setur hann fyrst til starfa sem öryggis- og þjónustuliða eða
  - ii) áður en hann er settur til starfa í annarri flugvélategund og
- 2) Mismunarþjálfun: öryggis- og þjónustuliði verður að hafa lokið mismunarþjálfun áður en hann tekur til starfa:
- i) um borð í afbrigði af flugvélategund sem starfrækt er eða
  - ii) þar sem öryggisbúnaður, staðsetning öryggisbúnaðar eða verklag við eðlilegar aðstæður og í neyðartilvikum er öðruvísi í flugvélategundum sem starfræktar eru eða í afbrigðum þeirra.
- b) Flugrekandi skal ákvarða kennsluafni þjálfunar vegna flugvélastípta og mismunarþjálfunar með hliðsjón af fyrri þjálfun öryggis- og þjónustuliða eins og hún er skráð í þjálfunarskrá öryggis- og þjónustuliðans sem krafist er í OPS 1.1035.
- c) Sameina má tengda þætti úr grunnþjálfun (OPS 1.1005) og þjálfun vegna flugvélastípta og mismunarþjálfun (OPS 1.1010), sbr. þó c-lið OPS 1.995.
- d) Flugrekandi skal sjá til þess:
- 1) að þjálfun vegna flugvélastípta fari fram á skipulegan og raunsannan hátt í samræmi við 1. viðbætur við OPS 1.1010,
  - 2) að mismunarþjálfun fari fram á skipulegan hátt og
  - 3) að þjálfun vegna flugvélastípta og, ef þörf krefur, mismunarþjálfun, taki til notkunar alls öryggisbúnaðar og verklags við eðlilegar aðstæður og í neyðartilvikum sem við á um flugvélategundina eða afbrigði hennar og felur í sér þjálfun og æfingu, annaðhvort í viðeigandi þjálfunartæki eða um borð í flugvélinni sjálfri.
- e) Flugrekandi skal sjá til þess að áður en öryggis- og þjónustuliða eru fyrst falin störf ljúki hann þjálfun flugrekanda í stjórnun áhafnarsamvinnu og þjálfun í stjórnun áhafnarsamvinnu, bundinni tiltekinni flugvélategund í samræmi við j-lið 1. viðbætis við OPS 1.1010. Öryggis- og þjónustuliðar, sem starfa þegar sem öryggis- og þjónustuliðar hjá flugrekanda og sem hafa ekki áður lokið þjálfun flugrekanda í stjórnun áhafnarsamvinnu, skulu ljúka þeirri þjálfun áður en kemur að næstu reglubundnu þjálfun og prófum, sem krafist er í samræmi við j-lið 1. viðbætis við OPS 1.1010, þ.m.t. þjálfun í áhafnarsamvinnu bundinni tiltekinni flugvélategund, eftir því sem við á.

*OPS 1.1012***Kynning**

Flugrekandi skal sjá til þess að eftir þjálfun vegna flugvélastípta fari hver öryggis- og þjónustuliði í kynningu áður en hann tekur til starfa sem einn af þeim lágmarksfjölda öryggis- og þjónustuliða sem kveðið er á um í OPS 1.990.

*OPS 1.1015***Reglubundin þjálfun***(Sjá 1. viðbætur við OPS 1.1015)*

- a) Flugrekandi skal sjá til þess að hver öryggis- og þjónustuliði fái reglubundna þjálfun í þeim störfum, sem honum er ætlað að sinna, viðeigandi verklagi, bæði við eðlilegar aðstæður og í neyðartilvikum, og fái æfingu í þeim tegundum og/eða afbrigðum flugvéla sem þeir starfa í, í samræmi við 1. viðbætur OPS 1.1015.

- b) Flugrekandi skal sjá til þess að áætlun um reglubundna þjálfun, sem flugmálayfirvöld hafa viðurkennt, feli í sér bóklegt og verklegt nám ásamt einstaklingsbundnum æfingum eins og mælt er fyrir um í 1. viðbæti við OPS 1.1015.
- c) Gildistími reglubundinnar þjálfunar og tilheyrandi prófa, sem gerð er krafa um í OPS 1.1025, skal vera tólf almanaksmánuðir til viðbótar því sem eftir er af prófmánuðinum. Ef prófið er tekið innan þriggja síðustu almanaksmánaða af gildistíma fyrra prófs skal gildistími prófsins vera frá útgáfudegi og þar til tólf almanaksmánuðir eru liðnir frá því að gildistími fyrra prófsins rann út.

OPS 1.1020

Upprifjunarþjálfun

(Sjá 1. viðbæti við OPS 1.1020)

- a) Flugrekandi skal sjá til þess að öryggis- og þjónustuliði, sem hefur ekki verið á flugvakt í meira en sex mánuði en er enn innan gildistíma fyrra prófs, sem krafist er skv. 3. lið b-liðar OPS 1.1025, fái upprifjunarþjálfun sem tilgreind er í flugrekstrarhandbókinni og mælt er fyrir um í 1. viðbæti við OPS 1.1020.
- b) Flugrekandi skal sjá til þess, hafi öryggis- og þjónustuliði verið á flugvakt en ekki starfað sem öryggis- og þjónustuliði skv. b-lið OPS 1.990 síðastliðna sex mánuði á tiltekinni flugvélategund, að hann ljúki annaðhvort:
  - 1) upprifjunarþjálfun á tegundinni eða
  - 2) að hann fari tvisvar í kynningarflug í flutningaflugi á þeirri tegund.

OPS 1.1025

Próf

- a) Samkvæmt ákvörðun flugmálayfirvalda skulu flugmálayfirvöld, flugrekandi eða samþykkt þjálfunarstöð sjá til þess að í þjálfun, sem krafist er skv. OPS 1.1005, 1.1010, 1.1015 og 1.1020 eða að henni lokinni, skuli hver öryggis- og þjónustuliði gangast undir próf í þeim efnisatriðum, sem þjálfunin tók til, til að sanna hæfni sína í störfum er varða öryggi við eðlilegar aðstæður og í neyðartilvikum.

Samkvæmt ákvörðun flugmálayfirvalda skulu flugmálayfirvöld, flugrekandi eða samþykkt þjálfunarstöðin, sem veitir þjálfunarnámskeiðið, sjá til þess að starfsfólkið, sem sér um prófin, hafi tilskilin réttindi.

- b) Flugrekandi skal sjá til þess að hver öryggis- og þjónustuliði gangist undir próf sem hér segir:
  - 1) Grunnþjálfunarnámskeið um öryggismál. Efnisatriðin eru talin upp í 1. viðbæti við OPS 1.1005.
  - 2) Þjálfun vegna flugvélastíptu og mismunarþjálfun. Efnisatriðin eru talin upp í 1. viðbæti við OPS 1.1010.
  - 3) Reglubundin þjálfun. Efnisatriðin eru talin upp í 1. viðbæti við OPS 1.1015, eftir því sem við á.
  - 4) Upprifjunarþjálfun. Efnisatriðin eru talin upp í 1. viðbæti við OPS 1.1020.

OPS 1.1030

Starfræksla á fleiri en einni tegund eða afbrigði flugvélar.

- a) Flugrekandi skal sjá til þess að öryggis- og þjónustuliði starfi ekki um borð í fleiri en þremur tegundum flugvéla, þó með þeirri undantekningu að öryggis- og þjónustuliða er heimilt, viðurkenni flugmálayfirvöld það, að starfa á fjórum tegundum flugvéla, að því tilskildu að á a.m.k. tveimur tegundanna:
  - 1) sé verklag, sem ekki er bundið tegund, sams konar við eðlilegar aðstæður og í neyðartilvikum og
  - 2) sé öryggisbúnaður og verklag, sem er bundið tegund, svipað við eðlilegar aðstæður og í neyðartilvikum

- b) Að því er varðar a-lið hér að framan teljast afbrigði flugvélategunda vera mismunandi tegundir ef þær eru ekki svipaðar að því er varðar öll eftirtalin atriði:

- 1) notkun neyðarútganga,
- 2) staðsetningu og tegund handöryggisbúnaðar, og
- 3) verklag í neyðartilvikum sem bundið er tegund.

OPS 1.1035

Þjálfunarskrár

Flugrekandi skal:

- 1) halda skrár um þjálfun og próf, sem kveðið er á um í OPS 1.1005, 1.1010, 1.1015, 1.1020 og 1.1025, og
- 2) geyma afrit af staðfestingunni um þjálfunarnámskeið um öryggismál og
- 3) uppfæra þjálfunarskrár og skrár um læknisskoðanir eða mat læknis, og sýna, að því er varðar þjálfunarskrárnar, dagsetningar og innihald fenginnar þjálfunar vegna flugvélastípta, mismunarbþjálfunar og reglubundinnar þjálfunar og
- 4) veita öryggis- og þjónustuliðum aðgang að öllum skráum um grunnþjálfun, þjálfun vegna flugvélastípta og reglubundna þjálfun og próf, sem þeir hafa gengist undir, ef þeir óska þess.

1. viðbætur við OPS 1.1005

Grunnþjálfunarnámskeið um öryggismál

Grunnþjálfunarnámskeið um öryggismál, sem um getur í OPS 1.1005, skal að lágmarki ná yfir eftirfarandi:

- a) Þjálfun í eld- og reykvörnum:

1. áhersla er lögð á að það sé á ábyrgð öryggis- og þjónustuahafnar að bregðast umsvifalaust við í neyðartilvikum þegar eldur og reykur koma upp og ekki síst skal leggja áherslu á hve mikilvægt er að finna eldsupptökin,
2. mikilvægi þess að láta flugáhöfn þegar í stað vita ef elds eða reyks verður vart og einnig hvaða sérráðstafanir eru nauðsynlegar til samræmingar og aðstoðar,
3. nauðsyn þess að fylgjast vel með hugsanlegum eldhættusvæðum, s.s. salernum og einnig tilheyrandi reykskynjurum,
4. flokkun elds og viðeigandi tegundir slökkviefna og verklag við tiltekna aðstæður við bruna, aðferðir við notkun slökkviefna og afleiðingar rangrar notkunar, svo og notkun í lokuðu rými, og
5. almennt verklag neyðarþjónustunnar á jörðu niðri á flugvöllum.

- b) Þjálfun í að lifa af í vatni:

fara í flotbúnað og nota hann í vatni. Áður en öryggis- og þjónustuliði er fyrst settur til starfa í flugvél með björgunarbátum eða ámóta búnaði skal hann fá þjálfun í að nota búnaðinn og skal einnig æft í vatni.

- c) Þjálfun í að lifa af:

þjálfun í að lifa af skal vera miðuð við viðkomandi flugsvæði (s.s. heimsskaut, eyðimerkur, frumskóga eða sjó).

- d) Læknisfræðileg atriði og skyndihjálp:

1. kennsla í hjálp í viðlögum og notkun sjúkrakassa,
2. hjálp í viðlögum sem tengist því að lifa af og hreinlætismálum og
3. kennsla um lífeðlisfræðileg áhrif flugs, með sérstaka áherslu á vefildisskort (hypoxia).

e) Farþegaafgreiðsla:

1. hvernig megi þekkja úr og hafa stjórn á þeim farþegum sem eru, eða verða, ofdruknir af áfengi, eru undir áhrifum lyfja eða sýna ofstopa,
2. aðferðir við hópstjórn og hvernig hvetja megi farþega til að flýta fyrir neyðarrýmingu flugvélar,
3. reglugerðir um örugga geymslu farangurs í farþegarými (þ.m.t. hlutir til þjónustu í farþegarými) og líkur á að farangurinn geti orðið hættulegur þeim sem eru í farþegarýminu eða lokað aðgangi að eða skemmt neyðarbúnað eða útganga flugvélarinnar,
4. mikilvægi þess að skipa rétt í sæti með tilliti til massa og jafnvægis flugvélar; sérstaklega skal leggja áherslu á skipan fatlaðra farþega í sæti og nauðsyn þess að skipa fullfærum farþegum í sæti hjá útgöngum sem ekki eru nálægt sætum öryggis- og þjónustuliða,
5. hvað gera þarf þegar ókyrrt er í lofti, þ.m.t. að ganga tryggilega frá farþegarýminu,
6. varúðarráðstafanir sem gera þarf þegar lifandi dýr eru flutt í farþegarými,
7. þjálfunaráætlun varðandi hættulegan varning, þ.m.t. ákvæði R-kafla,
8. verklagsreglur um flugvernd, þ.m.t. ákvæði S-kafla.

f) Samskipti:

í þjálfuninni skal áhersla lögð á mikilvægi góðra samskipta milli öryggis- og þjónustulið og flugliða, þ.m.t. tækni, sameiginlegt tungumál og orðaforði.

g) Hegðunarreglur og ábyrgð:

1. mikilvægi þess að öryggis- og þjónustuáhöfn ræki skyldustörf sín í samræmi við flugrekstrarhandbókina,
2. áframhaldandi hæfni og geta til að starfa sem öryggis- og þjónustuliði, með sérstakri hliðsjón af fartíma- og vinnutímamörkum og reglum um hvíldartíma,
3. flugreglugerðir sem varða öryggis- og þjónustuáhafnir og hlutverk flugmálayfirvalda,
4. almenn þekking á viðeigandi orðaforða á sviði flugmála, á flugfræði, dreifingu farþega í sæti, veðurfræði og á flugsvæðum,
5. fyrirflugs kynning til öryggis- og þjónustuliða og nauðsynlegar upplýsingar um öryggi með hliðsjón af störfum hvers og eins,
6. mikilvægi þess að tryggja að nýjustu breytingar flugrekanda séu jafnóðum færðar inn í viðeigandi skjöl og handbækur,
7. mikilvægi þess að gera sér grein fyrir því hvenær öryggis- og þjónustuliði hefur vald og ber skylda til að hafa frumkvæði að því að hefja rýmingu og annað neyðarverklag og
8. mikilvægi starfa sem tengjast öryggismálum og ábyrgð á þeim og nauðsyn þess að bregðast umsvifalaust og af festu við neyðarástandi.

h) Stjórnun áhafnarsamvinnu:

1) Inngangsnámskeið í stjórnun áhafnarsamvinnu:

- i) öryggis- og þjónustuliði skal ljúka inngangsnámskeiði í stjórnun áhafnarsamvinnu áður en hann er fyrst settur til starfa sem öryggis- og þjónustuliði; öryggis- og þjónustuliðar, sem starfa þegar sem öryggis- og þjónustuliðar í flutningaflugi og sem hafa ekki áður lokið inngangsnámskeiði, skulu ljúka inngangsnámskeiði í stjórnun áhafnarsamvinnu áður en kemur að næstu reglubundnu þjálfun og/eða prófi,
- ii) farið skal yfir alla viðeigandi þjálfunarbætti í a-dálki töflu 1 í 2. viðbæti við OPS 1.1005/1.1010/1.1015 að því marki sem krafist er í b-dálki, inngangsnámskeiði í stjórnun áhafnarsamvinnu,
- iii) inngangsnámskeiðið í stjórnun áhafnarsamvinnu skal vera í höndum a.m.k. eins kennara öryggis- og þjónustuliða í stjórnun áhafnarsamvinnu.

I. viðbætur við OPS I.1010

Þjálfun vegna flugvélastípta og mismunarþjálfun

a) Almenn ákvæði

Flugrekandi skal sjá til þess:

1. að þjálfun vegna flugvélastípta og mismunarþjálfun sé í höndum starfsfólks með tilskilin starfsréttindi og
2. að við þjálfun vegna flugvélastípta og í mismunarþjálfun sé kennt um staðsetningu, losun og notkun alls öryggis- og björgunarbúnaðar um borð í flugvélinni sem og allt verklag við eðlilegar aðstæður og í neyðartilvikum sem tengjast tegund eða afbrigði svo og hami flugvélarinnar sem á að starfrækja.

b) Þjálfun í eld- og reykvörnum:

Flugrekandi skal sjá til þess:

1. að allir öryggis- og þjónustuliðar fái raunsanna og verklega þjálfun í að nota allan eldvarnbúnað, þ.m.t. sams konar hlífðarfatnað og er um borð í flugvélinni. Æfa skal eftirfarandi aðstæður:
  - i) að slökkva sams konar elda og geta komið upp inni í flugvél en ef um er að ræða halonslökkvitæki er heimilt að æfa það með öðru slökkviefni og
  - ii) að setja á sig og nota öndunarhlíf í lokuðu rými þar sem líkt er eftir reykfylltu umhverfi.

c) Notkun dýra og útganga:

Flugrekandi skal sjá til þess:

1. að hver öryggis- og þjónustuliði noti og opni í reynd alla venjulega útganga og neyðarútganga sem notaðir eru þegar farþegarými eru rýmd í flugvél eða í viðeigandi þjálfunartæki og
2. að sýnd sé notkun allra annarra útganga s.s. glugga í stjórnklefa.

d) Þjálfun í notkun neyðarrennu:

Flugrekandi skal sjá til þess:

1. að hver öryggis- og þjónustuliði fari niður neyðarrennu úr hæð sem er dæmigerð fyrir hæð á þröskuldum útganga á aðalþilfari flugvélarinnar,
2. að neyðarrennan sé fest á flugvél eða viðeigandi þjálfunartæki og
3. að þegar öryggis- og þjónustuliði öðlast réttindi til að starfa í tiltekinni flugvélategund, þar sem hæð á þröskuldum útganga er verulega frábrugðin því sem var í flugvélategundinni þar sem hann starfaði áður, fari hann á ný niður neyðarrennu.

e) Verklag við neyðarrýmingu og önnur neyðartilvik:

Flugrekandi skal sjá til þess:

1. að við æfingar í neyðarrýmingu sé öryggis- og þjónustuliða kennt að greina hvort neyðarrýming á landi eða sjó er undirbúin eða óundirbúin; þá verður einnig að kenna honum að greina hvenær útgangar eru ónothæfir eða búnaður til neyðarrýmingar er bilaður og
2. að hver öryggis- og þjónustuliði fái æfingu í að bregðast við eftirfarandi aðstæðum:
  - i) eldi í flugvél á flugi og lögð sérstök áhersla á að finna eldsupptökin,
  - ii) mikilli ókyrrð í lofti,
  - iii) skyndilegri þrýstingsminnkun, m.a. skal hver öryggis- og þjónustuliði setja á sig grímu handsúrefnistækis og
  - iv) öðrum neyðartilvikum á flugi.

f) Hópstjórn:

flugrekandi skal sjá til þess að öryggis- og þjónustuliði fái þjálfun í verklegum þætti hópstjórnar við ýmiss konar neyðaraðstæður með hliðsjón af viðkomandi flugvélategund.

g) Óstarfhæfni flugmanns:

Flugrekandi skal sjá til þess að hver öryggis- og þjónustuliði fái þjálfun í verklagi við að stilla sætis- og öryggistýgi, ef flugliði verður óstarfhæfur, nema lágmarksfjöldi flugliða sé meiri en tveir. Þjálfun í notkun sùrefniskerfis flugliða og notkun gátlista flugliða, þar sem þess er krafist í stöðluðum verklagsreglum flugrekanda, skal fara fram með verklegri sýnikennslu.

h) Öryggisbúnaður:

flugrekandi skal sjá til þess að hver öryggis- og þjónustuliði fái verklega þjálfun í notkun öryggisbúnaðar og sé sýnt hvar hann er geymdur, þ.m.t.:

1. neyðarrennur og, ef rennurnar í flugvélinni eru ekki með sjálfvirkum búnaði, hvernig nota skuli kaðla með þeim,
2. björgunarbátar og rennubátar, þ.m.t. notkun búnaðar sem er festur á bátinn og/eða er í honum,
3. björgunarvesti, björgunarvesti fyrir ungbörn og flotbjörgunarvöggur,
4. sùrefniskerfi sem fellir grímur sjálfkrafa niður,
5. sùrefni til skyndihjálpar,
6. slökkvitæki,
7. neyðaraxir eða kúbein,
8. neyðarljós, þ.m.t. blys,
9. fjarskiptabúnaður, þ.m.t. gjallarhorn,
10. viðlagabögglar ásamt innihaldi þeirra,
11. flugeldar (raunverulegur búnaður eða sýnishorn),
12. sjúkrakassar, innihald þeirra og sjúkrabúnaður fyrir neyðartilvik og
13. annar öryggisbúnaður eða öryggiskerfi í farþegarými, eftir því sem við á.

i) Upplýsingar og sýning á öryggisbúnaði fyrir farþega:

flugrekandi skal sjá til þess að öryggis- og þjónustuliðar fái þjálfun í að búa farþega undir eðlilegar aðstæður og neyðarástand á flugi í samræmi við OPS 1.285.

j) Stjórnun áhafnarsamvinnu: Flugrekandi skal sjá til þess:

- 1) að sérhver öryggis- og þjónustuliði ljúki þjálfun flugrekanda í stjórnun áhafnarsamvinnu, þar sem farið er yfir þjálfunarþættina í a-dálki töflu 1 í 2. viðbæti við OPS 1.1005/1.1010/1.1015 að því marki sem krafist er í c-dálki, áður en hann fer í reglubundna þjálfun í stjórnun áhafnarsamvinnu eða þjálfun í stjórnun áhafnarsamvinnu sem er bundin flugvélategund.
- 2) að þegar öryggis- og þjónustuliði fer á námskeið vegna flugvélastíptar á annarri flugvélategund skal farið yfir þjálfunarþættina í a-dálki töflu 1 í 2. viðbæti við OPS 1.1005/1.1010/1.1015 að því marki sem krafist er í d-dálki, stjórnun áhafnarsamvinnu sem er bundin flugvélategund.
- 3) að þjálfun flugrekanda í stjórnun áhafnarsamvinnu og stjórnun áhafnarsamvinnu, sem er bundin flugvélategund, skuli vera í höndum a.m.k. eins kennara öryggis- og þjónustuliða í stjórnun áhafnarsamvinnu.

*1. viðbætur við OPS 1.1015***Reglubundin þjálfun**

a) Flugrekandi skal sjá til þess að reglubundin þjálfun sé í höndum einstaklinga með tilskilin réttindi.

b) Flugrekandi skal sjá til þess að í áætlun um verklega þjálfun sé á tólf almanaksmánaða fresti gert ráð fyrir kennslu að því er varðar:

1. verklag í neyðartilvikum, þ.m.t. þegar flugmaður verður óstarfhæfur,
2. verklag við neyðarrýmingu, þ.m.t. aðferðir við hópstjórn,
3. snertiafingar þar sem hver öryggis- og þjónustuliði æfir að opna venjulega útganga og neyðarútganga sem eru notaðir þegar farþegarými eru rýmd,

4. staðsetningu og meðferð neyðarbúnaðar, að súrefniskerfum meðtöldum, og að hver öryggis- og þjónustuliði fari í björgunarvesti og setji á sig grímu handsúrefnistækis og öndunarhlíf,
5. skyndihjálp og notkun á innihaldi sjúkrakassa,
6. frágang lausra hluta í farþegarými,
7. verklagsreglur um flugvernd,
8. farið yfir flugatvik og slys og
9. stjórnun áhafnarsamvinnu: flugrekandi skal sjá til þess að þjálfun í stjórnun áhafnarsamvinnu uppfylli eftirfarandi:
  - i) að farið sé yfir þjálfunarþættina í a-dálki töflu 1 í 2. viðbæti við OPS 1.1005/1.1010/1.1015 á innan við þriggja ára tímabili að því marki sem krafist er í e-dálki, árleg reglubundin þjálfun í stjórnun áhafnarsamvinnu,
  - ii) að mótun og notkun þessa námsefnis skal vera í höndum kennara öryggis- og þjónustuliða í stjórnun áhafnarsamvinnu,
  - iii) að þegar þjálfun í stjórnun áhafnarsamvinnu fer fram í sjálfstæðum einingum skal hún vera í höndum a.m.k. eins kennara öryggis- og þjónustuliða í stjórnun áhafnarsamvinnu.
- c) Flugrekandi skal sjá til þess að ekki líði lengri tími en 3 ár milli reglubundinnar þjálfunar í:
  1. að nota og opna í reynd alla venjulega útganga og neyðarútganga sem notaðir eru þegar farþegarými eru rýmd eða í viðeigandi þjálfunartæki,
  2. að sýna hvernig nota eigi alla aðra útganga,
  3. að veita raunsanna og verklega þjálfun í að nota allan eldvarnbúnað, þ.m.t. sams konar hlífðarfatnað og er um borð í loftfarinu.

Æfa skal eftirfarandi aðstæður:

  - i) að slökkva sams konar elda og geta komið upp inni í flugvél en ef um er að ræða halonslökkvitæki er heimilt að æfa það með öðru slökkviefni og
  - ii) að setja á sig og nota öndunarhlíf í lokuðu rými þar sem líkt er eftir reykfylltu umhverfi,- 4. að flugeldar séu notaðir (raunverulegur búnaður eða sýnishorn) og
- 5. að notkun björgunarbáta og rennubáta, ef þeir eru til staðar, sé sýnd.
- 6. Flugrekandi skal sjá til þess að hver öryggis- og þjónustuliði fái þjálfun í verklagi við að stilla sætis- og öryggistýgi, ef flugliði verður óstarfhæfur, nema lágmarksfjöldi flugliða sé meiri en tveir. Þjálfun í notkun súrefniskerfis flugliða og notkun gátlista flugliða, þar sem þess er krafist í stöðluðum verklagsreglum flugrekanda, skal fara fram með verklegri sýnikennslu.
- d) Flugrekandi skal sjá til þess að allar viðeigandi kröfur í III. viðauka við OPS 1 séu hluti af þjálfun öryggis- og þjónustuliða.

1. viðbætur við OPS 1.1020

Upprífjunarþjálfun

Flugrekandi skal sjá til þess að upprífjunarþjálfun sé í höndum einstaklinga með tilskilin réttindi og feli a.m.k. í sér eftirfarandi atriði fyrir alla öryggis- og þjónustuliða:

- 1) verklag í neyðartilvikum, þ.m.t. þegar flugmaður verður óstarfhæfur,
- 2) verklag við neyðarrýmingu, þ.m.t. aðferðir við hópstjórn,
- 3) að nota og opna í reynd alla venjulega útganga og neyðarútganga sem notaðir eru þegar farþegarými eru rýmd í flugvél eða í viðeigandi þjálfunartæki,
- 4) að sýna notkun allra annarra útganga, þ.m.t. gluggar í stjórnklefa og
- 5) staðsetningu og meðferð neyðarbúnaðar, að súrefniskerfum meðtöldum, og að hver öryggis- og þjónustuliði fari í björgunarvesti og setji á sig grímu handsúrefnistækis og öndunarhlíf.

2. viðbætur við OPS 1.005/1.1010/1.1015

Þjálfun

1. Námsfnið fyrir þjálfun í stjórnun áhafnarsamvinnu ásamt aðferðafræði og orðaforða skal vera í flugrekstrarhandbókinni.
2. Í töflu 1 kemur fram hvaða þættir í stjórnun áhafnarsamvinnu skulu vera í hverri tegund þjálfunar.

Tafla 1

Þjálfun í stjórnun áhafnarsamvinnu

Þjálfunarþættir	Inngangsnámskeið í stjórnun áhafnarsamvinnu	Þjálfun flugrekanda í stjórnun áhafnarsamvinnu	Þjálfun í stjórnun áhafnarsamvinnu, bundin flugvéartegund	Árleg reglubundin þjálfun í stjórnun áhafnarsamvinnu	Námskeið fyrir fyrsta öryggis- og þjónustuliða
(a)	(b)	(c)	(d)	(e)	(f)
Almennar grundvallarreglur					
Mannlegir þættir í flugi	Ítarlega	Ekki krafist	Ekki krafist	Yfirlit	
Almennar leiðbeiningar um meginreglur í stjórnun áhafnarsamvinnu og markmið			Ekki krafist		
Mannleg geta og takmarkanir					
Fyrir sérhvern öryggis- og þjónustuliða					
Meðvitund um persónugerð, mannleg mistök og áreiðanleiki, viðhorf og hegðun, sjálfsmat					
Streita og streitustjórnun					
Þreyta og árvekni	Ítarlega Ekki krafist	Ekki krafist	Yfirlit	(Á þriggja ára fresti)	Ekki krafist
Ákveðni					
Næmi á aðstæður, upplýsingaöflun og -úrvinnsla					
Fyrir alla áhöfn flugvélarinnar					
Að koma í veg fyrir og greina mistök					
Sameiginlegt næmi á aðstæður, upplýsingaöflun og -úrvinnsla				Yfirlit	
Stjórnun vinnuálags				(Á þriggja ára fresti)	
Góð samskipti og samræming milli allra flugverja, að flugliðum meðtöldum, auk óreyndra öryggis- og þjónustuliða, menningarlegur mismunur	Ekki krafist	Ítarlega	Fer eftir tegund eða tegundum		Aukið við þekkingu (varðandi skyldur fyrsta öryggis- og þjónustuliða)

Þjálfunarþættir	Inngangsnámskeiðið í stjórnun áhafnarsamvinnu	Þjálfun flugrekanda í stjórnun áhafnarsamvinnu	Þjálfun í stjórnun áhafnarsamvinnu, bundin flugvéartegund	Árleg reglubundin þjálfun í stjórnun áhafnarsamvinnu	Námskeið fyrir fyrsta öryggis- og þjónustuliða
(a)	(b)	(c)	(d)	(e)	(f)
Forystuhæfileikar, samvinna, samvirkni, ákvarðanataka, verkskipan					
Ábyrgð einstaklinga og hóps, ákvarðanataka og aðgerðir					
Greining og stjórnun mannlegra þátta sem varða farþega: hópstjórn, streita farþega, deilustjórnun, læknisfræðilegir þættir					
Sérstök atriði sem tengjast tegundum flugvéla (mjór/breiður bolur, eitt þilfar/mörg þilför), samsetning áhafnar flugliða og öryggis- og þjónustuliða og fjölda farþega		Ekki krafist	Ítarlega		

Efni varðandi flugrekandann og skipulag

Öryggisstefna fyrirtækis, staðlaðar verklagsreglur, skipulagsþættir, þættir sem tengjast tegund starfrækslu					
Góð samskipti og samræming milli flugrekstrarstarfsfólks og milli þess og þjónustu á jörðu niðri	Ekki krafist	Ítarlega	Fer eftir tegund eða tegundum	Yfirlit (á þriggja ára fresti)	
Þátttaka í skýrslugerð vegna flugatvika eða slysa sem tengjast öryggi í farþegarými.					
Raundæmi (sjá athugasemd)		Krafist		Krafist	

Aths.: Varðandi d-dálk, ef raundæmi, byggð á tiltekinni flugvélategund, eru ekki fyrirbyggjandi skal nota raundæmi sem eru í samræmi við umfang og stærð rekstrarins.

P-KAFLI

HANDBÆKUR, LEIÐARBÆKUR OG SKRÁR

OPS 1.1040

Almennar reglur um flugrekstrarhandbækur

- Flugrekandi skal sjá til þess að flugrekstrarhandbókin hafi að geyma öll fyrirmæli og allar upplýsingar sem eru nauðsynlegar til að starfsfólk flugrekstrarsviðs geti sinnt skyldustörfum sínum.
- Flugrekandi skal sjá til þess að efni flugrekstrarhandbókarinnar, þ.m.t. allar breytingar og leiðréttingar, brjóti ekki í bága við skilyrði flugrekandaskirteinisins (AOC) eða gildandi reglugerðir og að flugmálayfirvöld geti fallist á efni hennar eða, eftir því sem við á, samþykkt það.

- c) Flugrekandi skal útbúa flugrekstrarhandbókina á ensku nema flugmálayfirvöld samþykki annað eða öðruvísi sé mælt fyrir í landslögum. Að auki er flugrekanda heimilt að þýða flugrekstrarhandbókina, eða hluta hennar, á annað tungumál og nota þá útgáfu.
- d) Ef flugrekanda reynist nauðsynlegt að semja nýjar flugrekstrarhandbækur eða stóran hluta/mörg bindi flugrekstrarhandbóka, skal hann fara að ákvæðum c-liðar hér að framan.
- e) Flugrekanda er heimilt að gefa flugrekstrarhandbók út í fleiri en einu bindi.
- f) Flugrekandi skal sjá til þess að allt starfsfólk hans á flugrekstrarsviði hafi greiðan aðgang að eintaki af öllum þeim hlutum flugrekstrarhandbókarinnar sem lúta að skyldustörfum þess. Að auki skal flugrekandi fá öllum flugverjum eigið eintak af A- og B-hluta flugrekstrarhandbókarinnar eða útdrætti úr þessum hlutum hennar til að kynna sér, eftir því sem við á, svo hver og einn geti kynnt sér þá.
- g) Flugrekandi skal sjá til þess að flugrekstrarhandbókinni sé breytt eða hún leiðrétt svo að fyrirmæli og upplýsingar í henni séu jafnan í gildi. Flugrekandi skal sjá til þess að allt starfsfólk flugrekstrarsviðs fái vitneskju um þær breytingar sem lúta að skyldustörfum þess.
- h) Allir handhafar flugrekstrarhandbókarinnar, eða viðeigandi hluta hennar, skulu bæta inn í hana jafnóðum öllum breytingum eða leiðréttingum sem flugrekandi lætur þeim í té.
- i) Flugrekandi skal afhenda flugmálayfirvöldum fyrirhugaðar breytingar og leiðréttingar áður en þær öðlast gildi. Ef breytingar eru gerðar á einhverjum hluta flugrekstrarhandbókarinnar, sem samþykkja verður í samræmi við OPS, skal samþykkið fengið áður en breytingarnar öðlast gildi. Reynist nauðsynlegt að láta tafarlaust gera breytingar eða leiðréttingar af öryggisástæðum er heimilt að birta þær og beita þeim tafarlaust, að því tilskildu að sött hafi verið um tilskilið samþykki.
- j) Flugrekandi skal bæta inn öllum breytingum og leiðréttingum sem flugmálayfirvöld gera kröfu um.
- k) Flugrekandi skal sjá til þess að upplýsingar, sem fengnar eru úr samþykktum skjölum og allar breytingar á slíkum samþykktum skjölum, komi rétt fram í flugrekstrarhandbókinni og að í henni séu engar upplýsingar sem brjóta í bága við samþykkt skjöl. Þetta kemur þó ekki í veg fyrir að flugrekandi geti gert strangari kröfur um gögn og verklagsreglur.
- l) Flugrekandi skal sjá til þess að efni flugrekstrarhandbókarinnar sé sett fram á þann hátt að vandalaust sé að nota hana. Hönnun flugrekstrarhandbókarinnar skal taka tillit til meginreglna um mannlega þætti.
- m) Flugmálayfirvöld geta heimilað flugrekanda að setja flugrekstrarhandbókina eða hluta hennar fram í öðru formi en á prenti. Ef það er gert skal flugrekandi tryggja að efnið sé aðgengilegt, nothæft og áreiðanlegt.
- n) Þótt flugrekandi noti stytta útgáfu af flugrekstrarhandbókinni er hann ekki undanþeginn ákvæðum OPS 1.130.

OPS 1.1045

Flugrekstrarhandbók — efnisskipan og efni

(Sjá 1. viðbæti við OPS 1.1045)

- a) Flugrekandi skal sjá til þess að meginefnisskipan flugrekstrarhandbókarinnar sé þessi:

— A-hluti: Almenn ákvæði/grunnákvæði

Í þessum hluta skal koma fram öll stefnumótun, sem ekki er tengd tilteknum tegundum flugvéla, fyrirmæli og verklagsreglur sem nauðsynlegar eru fyrir örugga starfrækslu.

— B-hluti: Starfræksla flugvéla

Í þessum hluta skulu vera öll fyrirmæli og verklagsreglur sem tengjast tilteknum flugvélategundum og eru nauðsynleg fyrir örugga starfrækslu. Þar skal tekið tillit til mismunandi tegunda flugvéla, flugvélaafbrigða eða einstakra flugvéla sem flugrekandi notar.

— C-hluti: Fyrirmæli og upplýsingar er varða flugleiðir og flugvelli

Í þessum hluta skulu vera öll fyrirmæli og upplýsingar sem eru nauðsynlegar fyrir flugsvæðið.

— D-hluti: Þjálfun

Í þessum hluta skulu vera öll fyrirmæli um þjálfun starfsfólks sem krafist er fyrir örugga starfrækslu.

- b) Flugrekandi skal sjá til þess að efnisatriði flugrekstrarhandbókarinnar séu í samræmi við 1. viðbæti við OPS 1.1045 og fjalli um viðkomandi flugrekstrarsvæði og tegund starfrækslu.
- c) Flugrekandi skal sjá til þess að nákvæm efnisskipan flugrekstrarhandbókarinnar sé með þeim hætti að flugmálafyrirvöld geti fallist á hana.

OPS 1.1050

Flughandbók flugvélar

Flugrekandi skal hafa gildandi, samþykktu flughandbók flugvélar eða jafngilt skjal fyrir hverja flugvél sem hann starfrækir.

OPS 1.1055

Leiðarflugbók

- a) Flugrekandi skal geyma eftirfarandi upplýsingar um hvert flug í formi leiðarflugbókar:
- 1) skrásetningu flugvélar,
  - 2) dagsetningu,
  - 3) nöfn flugverja,
  - 4) starfssvið hvers flugverja,
  - 5) brottfararstað,
  - 6) komustað,
  - 7) brottfarartíma (hlaðfarartíma),
  - 8) komutíma (hlaðkomutíma),
  - 9) flugstundir,
  - 10) tegund flugs,
  - 11) flugatvik og athugasemdir (ef einhverjar eru) og
  - 12) undirskrift flugstjóra (eða jafngildi hennar).
- b) Flugmálafyrirvöld geta heimilað flugrekanda að halda ekki leiðarflugbók, eða hluta hennar, ef viðkomandi upplýsingar eru tiltækar í öðrum skjölum.
- c) Flugrekandi skal sjá til þess að leiðarflugbók sé færð jafnóðum og að færslurnar séu varanlegar.

OPS 1.1060

Leiðarflugáætlun

- a) Flugrekandi skal sjá til þess að leiðarflugáætlunin, sem notuð er, og færslur í hana á flugi nái yfir eftirfarandi atriði:
- 1) skrásetningu flugvélar,
  - 2) tegund flugvélar og afbrigði,
  - 3) dagsetningu flugs,
  - 4) auðkenni flugs,
  - 5) nöfn flugliða,

- 6) starfssvið hvers flugliða,
  - 7) brottfararstað,
  - 8) brottfarartíma (raunverulegan hlaðfarartíma og flugtakstíma),
  - 9) komustað (áætlaðan og í raun),
  - 10) komutíma (raunverulegan landingartíma og hlaðkomutíma),
  - 11) tegund flugs (fjarflug, sjónflug, ferjuflug, o.s.frv.),
  - 12) flugleið og leiðarleggi, ásamt gátstöðum/vörðum, fjarlægðir, tíma og ferla,
  - 13) áætlaðan farflugshraða og flugtíma milli gátstaða/varða; áætlaðan og raunverulegan tíma yfir þeim stöðum,
  - 14) öruggar flughæðir og lægstu fluglög,
  - 15) áætlaðar flughæðir og fluglög,
  - 16) útreikning á eldsneyti (skráning athugunar eldsneytisstöðu á flugi),
  - 17) eldsneyti um borð við gangsetningu hreyfla,
  - 18) varaflugvöll/varaflugfelli ákvörðunarstaðar og, eftir því sem við á, fyrir flugtak og á flugleið, ásamt upplýsingum sem krafist er í 12., 13., 14. og 15. lið hér að framan,
  - 19) upphafleg flugheimild flugumferðarþjónustu og endurgerðar heimildir,
  - 20) útreikninga þegar leiðarflugáætlun er endurgerð á flugi, og
  - 21) viðeigandi veðurupplýsingar.
- b) Heimilt er að sleppa úr leiðarflugáætlun atriðum, sem tiltæk eru í öðrum skjölum eða fáanleg frá heimildum sem unnt er að fallast á eða eru óviðkomandi þessari tegund flugs.
- c) Flugrekandi skal sjá til þess að leiðarflugáætlun og notkun hennar sé lýst í flugrekstrarhandbókinni.
- d) Flugrekandi skal sjá til þess að allar færslur í leiðarflugáætlun séu gerðar jafnóðum og að færslurnar séu varanlegar.

OPS 1.1065

Geymslutími skjala

Flugrekandi skal sjá til þess að allar skrár og viðeigandi rekstrar- og tækniupplýsingar um hvert einstakt flug séu geymdar eins lengi og mælt er fyrir um í 1. viðbæti við OPS 1.1065.

OPS 1.1070

Lýsing flugrekanda á stjórnun á áframhaldandi lofthæfi

Flugrekandi skal jafnan hafa gildandi, samþykktu lýsingu á stjórnun viðhalds eins og mælt er fyrir um í lið M.A. 704 í M-hluta.

OPS 1.1071

Tækniflugbók flugvélar

Flugrekandi skal halda tækniflugbók flugvélar eins og mælt er fyrir um í OPS 1.915.

1. viðbætur við OPS 1.1045

Efni flugrekstrarhandbókar

Flugrekandi skal sjá til þess að í flugrekstrarhandbók séu:

A. ALMENN ÁKVÆÐI/GRUNNÁKVÆÐI**0 UMSJÓN OG EFTIRLIT MEÐ FLUGREKSTRARHANDBÓKINNI****0.1. Inngangur**

- a) Yfirlýsing um að handbókin uppfylli ákvæði allra viðeigandi reglugerða svo og skilmála og skilyrði viðkomandi flugrekandaskírteinis.
- b) Yfirlýsing um að handbókin hafi að geyma rekstrarfyrirmæli sem hlutaðeigandi starfsfólk á að fylgja.
- c) Skrá og stutt lýsing á hlutum handbókarinnar, efni þeirra, gildissviðum og notkun.
- d) Skýringar og skilgreiningar á hugtökum og orðum sem nauðsynlegt er að kunna skil á við notkun handbókarinnar.

0.2. Fyrirkomulag við breytingar og leiðréttingar

- a) Hver ber ábyrgð á útgáfu breytinga og leiðréttinga og að þeim sé bætt inn í handbókina.
- b) Skrá yfir breytingar og leiðréttingar, þar sem færslur þeirra í handbókina og gildistaka eru dagsettar.
- c) Yfirlýsing um að handskrifaðar breytingar og leiðréttingar séu ekki leyfðar nema þörf sé á tafarlausri breytingu eða leiðréttingu af öryggisástæðum.
- d) Lýsing á hvaða kerfi er notað til að merkja við breytingar á blaðsíðum og dagsetningu gildistöku.
- e) Skrá yfir blaðsíður í gildi.
- f) Skýringar á breytingum (á textasíðum og, eftir því sem unnt er, á kortum og uppráttum).
- g) Bráðabirgðaleiðréttingar.

Lýsing á því eftir hvaða kerfi handbókum, breytingum á þeim og leiðréttingum er dreift.

1 SKIPULAG OG ÁBYRGÐ

- 1.1. Stjórnskipulag. Lýsing á stjórnskipulagi, þ.m.t. almennt skipurit fyrirtækisins og skipurit flugrekstrarsviðs. Í skipuritinu skal lýsa tengslum flugrekstrarsviðs við önnur svið fyrirtækisins. Einkum ber að sýna niðurröðun og boðleiðir allra sviða og deilda o.s.frv. sem varða öryggi í flugrekstri.
- 1.2. Tilnefndir yfirmenn. Nöfn allra sem tilnefndir eru yfirmenn flugrekstrar, viðhaldskerfis, þjálfunar áhafna og rekstrar á jörðu niðri, eins og mælt er fyrir um í i-lið OPS 1.175. Einnig ber að lýsa starfi þeirra og ábyrgð.
- 1.3. Ábyrgð og skyldustörf starfsfólks í stjórnunarstöðum á flugrekstrarsviði. Lýsing á skyldum, ábyrgð og valdsviði starfsfólks í stjórnunarstöðum sem varðar öryggi í flugrekstri og fylgni við gildandi reglugerðir.
- 1.4. Valdsvið, skyldustörf og ábyrgð flugstjóra. Lýsing á valdsviði, skyldustörfum og ábyrgð flugstjóra.
- 1.5. Skyldustörf og ábyrgð annarra flugverja en flugstjóra.

2 FLUGREKSTRARSTJÓRN OG EFTIRLIT

- 2.1. Eftirlit flugrekanda með rekstrinum. Lýsing á fyrirkomulagi á eftirliti flugrekanda með rekstrinum (sjá g-lið OPS 1.175). Þar skal koma fram hvernig staðið er að eftirliti með öryggi í flugrekstri og að starfsfólk hafi tilskilin starfsréttindi. Einkum skal lýsa í hverju eftirlit með eftirfarandi atriðum er fylgið:
  - a) gildistíma skirteina og starfsréttinda,
  - b) hæfni starfsfólks flugrekstrardeilda og
  - c) umsjón, greiningu og geymslu skráa, flugskjala, frekari upplýsinga og gagna.

- 2.2. Kerfi til dreifingar frekari rekstrarfyrirmæla og upplýsinga. Lýsing á kerfum til dreifingar upplýsinga sem geta tengst rekstri en koma til viðbótar upplýsingum í flugrekstrarhandbókinni. Einnig skal tilgreina gildissvið þessara upplýsinga og hverjir bera ábyrgð á dreifingu.
- 2.3. Áætlun um slysavarnir og flugöryggi. Lýsing á meginþáttum áætlunar um slysavarnir og flugöryggi.
- 2.4. Flugrekstrarstjórn. Lýsing á verklagi og ábyrgð við flugrekstrarstjórn með tilliti til flugöryggis.
- 2.5. Valdheimildir flugmálafyrivalds. Lýsing á valdheimildum flugmálafyrivaldsins og leiðbeiningar til starfsmanna um hvernig auðvelda skuli skoðun starfsfólks flugmálafyrivalda.

3 GÆÐAKERFI

Lýsing á því gæðakerfi sem notað er en til þess skal a.m.k. teljast:

- a) gæðastefna,
- b) lýsing á skipulagi gæðakerfisins og
- c) úthlutun skyldustarfa og ábyrgðar.

4 SAMSETNING ÁHAFNAR

- 4.1. Samsetning áhafnar. Útskýring á aðferðinni við að ákvarða samsetningu áhafnar, þar sem tekið er mið af eftirfarandi þáttum:
  - a) tegund flugvélar sem notuð er,
  - b) flugsvæði og tegund flugsins sem verður flogið,
  - c) stigi flugsins,
  - d) lágmarkskröfum um áhöfn og áætlaðri flugvakt,
  - e) reynslu (samtals og á flugvélategund), nýlegri reynslu og starfsréttindum flugverja
  - f) tilnefningu flugstjóra og, ef þörf krefur vegna þess hve langur flugtíminn er, reglum um afleysingar flugstjóra eða annarra flugliða (sjá 1. viðbæti við OPS 1.940) og
  - g) tilnefningu fyrsta öryggis- og þjónustuliða, og hvernig verklag skuli viðhaft við afleysingar ef flugtíminn er svo langur að nauðsynlegt er að leysa fyrsta öryggis- og þjónustuliðann, eða einhvern annan öryggis- og þjónustuliða, af.
- 4.2. Tilnefning flugstjóra. Reglur sem gilda um tilnefningu flugstjóra.
- 4.3. Flugliði verður óstarfhæfur. Ákvæði um í hvaða röð flugliðar taka við stjórn flugvélarinnar ef einhver þeirra verður óstarfhæfur.
- 4.4. Starfræksla á fleiri en einni tegund. Yfirlýsing um hvaða flugvélar teljast vera ein og sama tegund að því er varðar:
  - a) áhafnarskár flugliða og
  - b) áhafnaskrár öryggis- og þjónustuliða.

5 HÆFNIKRÖFUR

- 5.1. Lýsing á nauðsynlegum skirteinum, áritunum, réttindum/hæfni (t.d. á leiðum og flugvöllum), reynslu, þjálfun, eftirliti og nýlegri reynslu sem krafist er af starfsfólki flugrekstrarsviðs til að það geti sinnt störfum sínum. Taka ber tillit til flugvélategundar, tegundar flugs og samsetningar áhafnar.

- 5.2. Flugliðar
- flugstjóri,
  - flugmaður sem leysir flugstjórnann af,
  - aðstoðarflugmaður,
  - flugmaður undir umsjón,
  - flugkerfastjóri,
  - starfræksla á fleiri en einni tegund eða afbrigði flugvélar.
- 5.3. Öryggis- og þjónustuliðar
- fyrsti öryggis- og þjónustuliði,
  - öryggis- og þjónustuliði,
    - öryggis- og þjónustuliði sem skylt er að hafa um borð,
    - viðbótaröryggis- og þjónustuliði og öryggis- og þjónustuliði í kynningarflugi.
  - starfræksla á fleiri en einni tegund eða afbrigði flugvélar.
- 5.4. Starfsfólk við þjálfun, eftirlit og umsjón.
- fyrir flugliða
  - fyrir öryggis- og þjónustuliða
- 5.5. Annað starfsfólk flugrekstrarsviðs.
- 6 VARÚÐARRÁÐSTAFANIR VEGNA HEILSU ÁHAFNAR
- 6.1. Varúðarráðstafanir vegna heilsu áhafnar. Viðkomandi reglur og leiðbeiningar til flugverja að því er heilsuna varðar, þ.m.t.:
- um áfengi og aðra áfenga drykki,
  - um fíkniefni,
  - um lyf,
  - um svefntöflur,
  - um lyfjablöndur,
  - um ónæmisáðgerðir,
  - um djúpköfun,
  - um blóðgjöf,
  - um varúðarráðstafanir vegna máltíða fyrir flug og meðan á flugi stendur,
  - um svefn og hvíld og
  - um skurðaðgerðir.
- 7 FARTÍMAMÖRK
- 7.1. fartíma- og vinnutímamörk og reglur um hvíldartíma. Kerfið sem flugrekandi hefur þróað í samræmi við viðeigandi kröfur.
- 7.2. Farið út fyrir fartíma- og vinnutímamörk og/eða hvíldartími styttnur. Tilgreina skal við hvaða skilyrði er heimilt að fara út fyrir fartíma- og vinnutímamörk eða stytta hvíldartíma og hvernig beri að tilkynna breytingar þar að lútandi.
- 8 VERKLAGSREGLUR Í FLUGI
- 8.1. Fyrirmæli um undirbúning flugs. Eftirfarandi gildir í flugrekstri, eftir því sem við á:
- 8.1.1. Lágmarksflughæðir. Lýsing á aðferð við ákvörðun og notkun lágmarksflughæða, þ.m.t.:
- verklag við ákvörðun lágmarksflughæða/lágmarksfluglaga í sjónflugi og
  - verklag við ákvörðun lágmarksflughæða/lágmarksfluglaga í blindflugi.

- 8.1.2. Viðmiðanir og ábyrgð fyrir samþykki notkunar flugvalla með hliðsjón af viðeigandi kröfum í D-, E-, F-, G-, H-, I- og J-kafla.
- 8.1.3. Aðferðir við að ákvarða flugvallarlágmörk. Aðferð við að ákvarða flugvallarlágmörk í blindflugi í samræmi við E-kafla OPS 1. Vísa skal í verklagsreglur um ákvörðun skyggnis og/eða flugbrautarskyggnis og um gildi raunverulegs skyggnis eins og flugmenn meta það, tilkynnts skyggnis og tilkynnts flugbrautarskyggnis.
- 8.1.4. Veðurlágmörk á flugleið í sjónflugi eða sjónflugshluta flugs og, ef um er að ræða eins hreyfils flugvélar, fyrirmæli um val á flugleið með hliðsjón af yfirborði þar sem unnt er að nauðlenda á öruggan hátt.
- 8.1.5. Framsetning og notkun flugvallarlágmarka og starfrækslulágmarka á flugleið.
- 8.1.6. Tulkun veðurupplýsinga. Skýringarefni um afkóðun veðurspáa og veðurlýsinga frá veðurstofu (MET) fyrir viðkomandi flugsvæði, þ.m.t. túlkun á skilyrtum orðasamböndum.
- 8.1.7. Ákvörðun á magni eldsneytis, olíu og vatnsmetanóls um borð. Aðferðir við að ákvarða magn eldsneytis, olíu og vatnsmetanóls sem skal vera um borð og eftirlit með því á flugi. Í þessum kafla ber einnig að gefa fyrirmæli um mælingar og dreifingu vökva um borð. Í fyrirmælunum ber að taka tillit til allra aðstæðna, sem líklegt er að upp kunna að koma á flugi, þ.m.t. möguleiki á endurgerð flugáætlunar á flugi og bilun í einum eða fleiri hreyflum flugvélarinnar. Einnig ber að lýsa því eftir hvaða kerfi eldsneytis- og olíuskrár eru haldnar.
- 8.1.8. massi og þyngdarmiðja, Almennar grundvallarreglur um massa og þyngdarmiðju, þ.m.t.:
- a) skilgreiningar,
  - b) aðferðir, verklag og ábyrgð við undirbúning og samþykki á útreikningum á massa og þyngdarmiðju,
  - c) viðmiðunarreglur við notkun annaðhvort staðal- og/eða raunmassa,
  - d) aðferð við ákvörðun massa farþega, farangurs og farms, eins og við á,
  - e) farþega- og farangursmassi í mismunandi tegundum flugs og flugvéla, eins og við á,
  - f) almenn fyrirmæli og upplýsingar sem eru nauðsynlegar til að unnt sé að sannprófa mismunandi tegundir massa- og jafnvægisráðstæðna sem eru í notkun,
  - g) verklagsreglur um breytingar á síðustu stundu,
  - h) eðlisþyngd eldsneytis, olíu og vatnsmetanóls og
  - i) verklagsreglur um skipan í sæti.
- 8.1.9. Flugáætlun fyrir flugumferðarþjónustu. Verklagsreglur og ábyrgð vegna undirbúnings og afhendingar flugáætlunar til flugumferðarþjónustu. Þættir sem hafa þarf í huga, þ.m.t. aðferðir við afhendingu bæði einstakra og endurtækra flugáætla.
- 8.1.10. Leiðarflugáætlun. Verklagsreglur og ábyrgð á undirbúningi og samþykkt leiðarflugáætlunar. Lýsa skal notkun leiðarflugáætlunar, þ.m.t. eyðublöð sem eru notuð fyrir þær.
- 8.1.11. Tækniflugbók flugrekanda. Lýsa skal tækniflugbók flugrekanda hvað varðar ábyrgð og notkun, þ.m.t. eyðublöð sem eru notuð.
- 8.1.12. Skrá yfir skjöl, eyðublöð og viðbótarupplýsingar sem skulu vera um borð.
- 8.2. Fyrirmæli um flugafgreiðslu.
- 8.2.1. Verklag við eldsneytistöku og -losun. Lýsing á verklagi við eldsneytistöku og -losun, þ.m.t.:
- a) öryggisráðstafanir við eldsneytistöku og -losun, þ.m.t. þegar aukastöð (APU) eða hverfihreyfill er í gangi og skráfuhemlarnir eru á,
  - b) eldsneytistaka og -losun þegar farþegar fara um borð, eru um borð eða fara frá borði og
  - c) varúðarráðstafanir, sem gera þarf, til að koma í veg fyrir blöndun mismunandi eldsneytis.

- 8.2.2. Reglur um afgreiðslu flugvélar, farþega og farms með tilliti til öryggis. Lýsing á verklagsreglum um afgreiðslu við úthlutun sæta og þegar farþegum er hleypt um borð og frá borði og við hleðslu og affermingu flugvélarinnar. Einnig ber að setja verklagsreglur sem miða að því að tryggja öryggi á meðan flugvélin er á hlaði. Eftirfarandi fellur undir verklagsreglur um afgreiðslu:
- a) börn/ungbörn, veikir farþegar og hreyfihamlaðir,
  - b) flutningur óæskilegra farþega, manna sem er vísað úr landi eða gæslufanga,
  - c) leyfileg stærð og þyngd handfarangurs,
  - d) hleðsla og festing hluta í flugvélinni,
  - e) sérstakur farmur og flokkun farmrýmis,
  - f) staðsetning búnaðar á jörðu,
  - g) opnun og lokun flugvéladýra,
  - h) öryggi á hlaði, þ.m.t. eldvarnir og svæði þar sem reikna má með útblæstri og sögi,
  - i) verklag við ræsingu, brottför af hlaði og við komu þ.m.t. að ýta frá og draga,
  - j) afgreiðsla flugvéla og
  - k) skjöl og eyðublöð fyrir afgreiðslu flugvélar,
  - l) þegar fleiri en einn eru um sama flugvélsæti.
- 8.2.3. Verklagsreglur um synjun borðgöngu. Reglur til að tryggja að mönnum, sem virðast drukkinn eða af hátterni þeirra og útliti má ráða að þeir séu undir áhrifum lyfja, sé synjað um borðgöngu, að undanskildum sjúklingum sem fá tilhlýðilega umönnun. Þetta á ekki við um sjúklinga sem fá tilhlýðilega umönnun.
- 8.2.4. Íseyðing og ísingarvörn á jörðu niðri. Lýsing á viðmiðunar- og verklagsreglum um íseyðingu og ísingarvarnir þegar flugvélar eru á jörðu niðri. Í þeim skal lýsa tegundum og áhrifum ísingar og annarra aðskotaefna sem setjast á flugvélar á meðan þær eru í kyrrstöðu eða er ekið á jörðu niðri og í flugtaki. Að auki skal lýsa vökvategundum, sem eru notaðar, og tilgreina m.a. eftirfarandi:
- a) vöruheiti eða viðskiptaheiti,
  - b) eiginleika,
  - c) áhrif á afkastagetu flugvélarinnar,
  - d) endingartíma og
  - e) varúðarráðstafanir við notkun.
- 8.3. Verklag á flugi
- 8.3.1. Viðmiðunarreglur um sjónflug/blindflug. Lýsing á viðmiðunarreglum þeim sem fylgt er og lúta að því við hvaða aðstæður sjónflug er leyft eða hvenær krafist er að flogið sé samkvæmt blindflugsreglum eða leyft að skipta úr einu í annað.
- 8.3.2. Verklag við leiðsögu. Lýsing á öllu verklagi við leiðsögu sem lýtur að flugvélategund og flugsvæði. Taka ber tillit til:
- a) staðlaðs verklags í leiðsögu, þ.m.t. viðmiðunarreglur um tvöfalda gátun færslna á hnappaborði ef þær hafa áhrif á flugslóðina sem flugvélin á að fylgja,
  - b) leiðsögu um svæði, þar sem gerðar eru lágmarkskröfur um nákvæmni í flugleiðsögu (MNPS) og leiðsögu um heimskautssvæði (POLAR) svo og leiðsögu á öðrum tilteknum svæðum,
  - c) svæðisleiðsögu (RNAV),
  - d) endurgerðrar flugáætlunar á flugi,
  - e) verklagi sem er viðhaft ef leiðsögukerfi tapa nákvæmni og
  - f) minnkaður lágmarkshæðaraðskilnaður.

- 8.3.3. Verklagsreglur um stillingu hæðarmæla þ.m.t., þar sem við á, notkun:
- hæðarmælingar í metrum og taflna til umreiknings,
  - og
  - verklagsreglna varðandi notkun hæðarmælis sem stilltur er á staðarþrýsting (QFE).
- 8.3.4. Verklagsreglur um viðvörunarkerfi vegna frávika frá flughæð
- 8.3.5. Jarðvarakerfi/landslagsgreiningarkerfi. Verklagsreglur og leiðbeiningar sem krafist er til að koma í veg fyrir stýrt flug á hindranir í landslagi, þ.m.t. takmarkanir á mikilli lækkun nálægt jörðu (þjálfunarkröfur sem þetta varða er að finna í D.2.1).
- 8.3.6. Viðmiðunar- og verklagsreglur um notkun árekstrarvara (TCAS/ACAS).
- 8.3.7. Viðmiðunar- og verklagsreglur um stjórnun eldsneytis á flugi.
- 8.3.8. Erfiðar aðstæður og aðstæður sem geta verið hættulegar í lofthjúpunum. Verklagsreglur um flug og/eða hvernig megi forðast aðstæður í lofthjúpunum, sem geta verið hættulegar, þ.m.t.:
- a) þrumuveður,
  - b) ísing,
  - c) ókyrrð í lofti,
  - d) vindhvörf,
  - e) skotvindur,
  - f) gosöskuský,
  - g) mikil úrkoma,
  - h) sandrok,
  - i) fjallabylgjur og
  - j) skörp hitahvörf.
- 8.3.9. Flugröst. Viðmiðanir um aðskilnað loftfara vegna flugrastar, með hliðsjón af flugvélategundum, vindi og staðsetningu flugbrautar.
- 8.3.10. Flugverjar í vinnureit sínum. Kröfur um að flugverjar séu í vinnureit sínum eða í sætum sínum á mismunandi stigum flugs eða þegar það er talið nauðsynlegt af öryggisástæðum og einnig verklagsreglur um skammtaða hvíld í stjórnklefa.
- 8.3.11. Notkun sætisbelta fyrir áhöfn og farþega. Kröfur um að flugverjar og farþegar noti sætisbelti og/eða öryggistugi á mismunandi stigum flugs eða þegar það telst nauðsynlegt af öryggisástæðum.
- 8.3.12. Aðgangur að stjórnklefa. Skilyrði fyrir því að veita öðrum en flugliðum aðgang að stjórnklefa. Undir þessum lið skulu einnig vera viðmiðunarreglur um aðgang eftirlitsmanna flugmálayfirvalda.
- 8.3.13. Notkun lausra sæta sem ætluð eru áhöfn. Skilyrði og verklagsreglur um notkun lausra sæta sem ætluð eru áhöfn.
- 8.3.14. Óstarfhæfni flugverja. Verklagsreglur sem fara skal eftir ef flugverjar verða óstarfhæfir á flugi. Með þeim skulu fylgja dæmi um mismunandi tegundir óstarfhæfni og hvernig bera megi kennsl á þær.

- 8.3.15. Öryggiskröfur í farþegarými. Verklagsreglur sem taka til:
- a) undirbúnings farþegarýmis fyrir flug, krafna sem gerðar eru á flugi og undirbúnings undir landingu, að meðtöldum reglum um frágang í farþegarými og eldhúsum,
  - b) verklagsreglna til að tryggja að farþegar sitji þar sem þeir eiga auðveldast með að veita aðstoð og séu ekki til trafala við rýmingu flugvélar, komi til neyðarrýmingar,
  - c) verklagsreglna, sem fylgja skal, þegar farþegar fara um borð og frá borði og
  - d) verklagsreglna, sem fylgja skal, ef farþegar fara um borð, eru um borð eða fara frá borði meðan á eldsneytistöku og -losun stendur,
  - e) reykinga um borð.
- 8.3.16. Upplýsingar til farþega. Efni og upplýsingar sem farþegum eru veittar og hvenær það er gert, í samræmi við OPS 1.285.
- 8.3.17. Verklagsreglur í flugvélum þegar tilskilið er að geislunarmælar til að mæla geimgeislun eða sólargeislun séu um borð. Verklagsreglur um notkun geislunarmæla og um skráningu mælinganna, að meðtöldum aðgerðum sem gripið skal til ef geislun fer yfir mörkin sem tilgreind eru í flugrekstrarhandbókinni. Auk þess skal setja verklagsreglur sem fylgja skal, þ.m.t. reglur um flugumferðarþjónustu, ef tekin er ákvörðun um að lækka flug eða breyta flugleiðinni.
- 8.3.18. Viðmiðunarreglur um notkun sjálfstýringar og sjálfvirkrar eldsneytisgjafar.
- 8.4. Starfræksla í skertu skyggni. Lýsing á verklagsreglum við starfrækslu í skertu skyggni (sjá einnig D- og E-kafla OPS).
- 8.5. Fjarflug. Lýsing á verklagsreglum í fjarflugi.
- 8.6. Notkun lista yfir lágmarksbúnað og lista yfir leyfð frávík frá ytri búnaði.
- 8.7. Óarðbært flug. Verklagsreglur og takmarkanir er gilda:
- a) um æfingaflug,
  - b) um reynsluflug,
  - c) um afhendingarflug,
  - d) um ferjuflug,
  - e) um sannprófunarflug og
  - f) um staðsetningarflug, ásamt reglum um hverjir megi vera um borð í slíku flugi.
- 8.8. Kröfur um súrefni.
- 8.8.1. Útskýringar á því við hvaða aðstæður skuli séð fyrir súrefni og það notað um borð.
- 8.8.2. Sérstakar kröfur um súrefni:
- a) handa flugliðum,
  - b) handa öryggis- og þjónustuliðum og
  - c) handa farþegum.
9. HÆTTULEGUR VARNINGUR OG VOPN
- 9.1. Upplýsingar, fyrirmæli og almennar leiðbeiningar um flutning hættulegs varnings, þ.m.t.:
- a) viðmiðunarreglur flugrekanda í málum er varða flutning hættulegs varnings,
  - b) fyrirmæli er varða kröfur um móttöku, merkingar og meðferð hættulegs varnings, svo og geymslu og aðgreiningu frá öðrum farmi,
  - c) verklagsreglur um viðbrögð í neyðartilvikum vegna hættulegs varnings,
  - d) skyldustörf alls starfsfólks sem hlut á að máli, sbr. OPS 1.1215 og
  - e) leiðbeiningar um flutning starfsmanna flugrekanda.
- 9.2. Skilyrði fyrir flutningi vopna, skotfæra til hernaðar og sportvopna.

10. FLUGVERND

- 10.1. Fyrirmæli og leiðbeiningar um flugvernd sem ekki eru bundnar trúnaði og fjalla um valdsvið og ábyrgð starfsfólks flugrekstrarsviðs. Viðmiðunar- og verklagsreglur um hvernig skuli taka á og skýra frá lögbrotum um borð, s.s. ólögmatum afskiptum, skemmdarverkum, sprengjuhótunum og flugráni.

- 10.2. Lýsing á forvörnum og þjálfun í flugvernd.

Aths.: Heimilt er að flokka hluta fyrirmæla og leiðbeininga um flugvernd sem trúnaðarmál.

11. MEÐFERÐ, TILKYNNING OG SKÝRSLUGERÐ VEGNA ATVIKA

Verklagsreglur um meðferð, tilkynningu og skýrslugerð vegna atvika. Í þessum hluta skulu vera:

- a) skilgreiningar á atvikum og ábyrgð allra sem hlut eiga að máli,
- b) skýringarmyndir af eyðublöðum sem notuð eru til skýrslugerðar vegna allra gerða atvika (eða afrit af eyðublöðunum sjálfum), leiðbeiningar um hvernig ber að fylla þau út, hvert skuli senda þau og tími sem leyður er til vinnslu,
- c) ef slys skyldi verða, lýsingar á því hvaða deildum fyrirtækisins, flugmálayfirvöldum og öðrum stofnunum beri að tilkynna um það, hvernig það skuli gert og í hvaða röð,
- d) verklagsreglur um munnlega tilkynningu til flugumferðarþjónustudeilda um flugatvik sem tengjast ráðleggingum frá árekstrarvörum, hættu af fuglum, hættulegum varningi og hættulegum aðstæðum,
- e) verklagsreglur um afhendingu skriflegra skýrslna um flugumferðaratvik, ráðleggingar frá árekstrarvörum, árekstra við fugla, flugatvik eða slys í tengslum við hættulegan varning og ólögmat afskipti,
- f) verklagsreglur um skýrslugerð til að tryggja að kröfur b-liðar OPS 1.085 og 1.420 séu uppfylltar. Í þessum verklagsreglum verða að vera verklagsreglur um skýrslugerð vegna verklagsreglna um innra öryggi sem flugverjar verða að fylgja og sem eru hannaðar til að tryggja að flugstjóra sé tilkynnt þegar í stað um öll flugatvik sem hafa eða kunna að hafa stefnt öryggi flugvélarinnar í hættu meðan á flugi stendur og að hann fái allar viðeigandi upplýsingar.

12. FLUGREGLUR

Flugreglur, þ.m.t.:

- a) sjónflugs- og blindflugsreglur,
- b) beiting flugreglna eftir því yfir hvaða svæði er flogið,
- c) verklagsreglur um fjarskipti, þ.m.t. reglur um viðbrögð þegar fjarskipti bregðast,
- d) upplýsingar og fyrirmæli um einelti almenningsflugvéla,
- e) við hvaða aðstæður skal hafa hlustvörð í fjarskiptum,
- f) merkjagjöf,
- g) tímakerfið sem notað er í flugi,
- h) heimildir flugumferðarþjónustu, fylgni við flugáætlun og stöðutilkynningar,
- i) sjónmerki sem notuð eru til að gera flugvél, sem er án heimildar, viðvart um að hún sé á eða um það bil að fljúga inn á svæði þar sem umferð er takmörkuð eða á bann- eða hættusvæði,
- j) verklagsreglur fyrir flugmenn sem verða vitni að slysi eða heyra neyðarsendingu,
- k) sýnilegt merkjamál notað á jörðu niðri til að sjást úr lofti, sem þeir sem lifa af slys geta notað, lýsing og notkun búnaðar til merkjagjafar og
- l) neyðar- og hættumerki.

13. LEIGA

Lýsing á fyrirkomulagi starfrækslu vegna leigu, verklagsreglur í tengslum við hana og stjórnunarábyrgð.

B. ATRÍÐI ER VARÐA STARFRÆKSLU FLUGVÉLA — (FLOKKAD) EFTIR TEGUNDUM

Taka skal tillit til munar á tegundum og afbrigðum tegunda undir eftirfarandi fyrirögnum:

0. ALMENNAR UPPLÝSINGAR OG MÆLIEININGAR
- 0.1. Almennar upplýsingar (t.d. um mál flugvélar) ásamt lýsingu á mælieiningum, sem notaðar eru við starfrækslu viðkomandi flugvélategundar, og umreikningstöflum.
1. TAKMARKANIR
- 1.1. Lýsing á takmörkunum samkvæmt tegundarvottorði og gildandi takmörkunum á starfrækslu, þ.m.t.:
  - a) skilmálar lofthæfivottorðs (s.s. CS–23, CS–25, 16. viðauki Alþjóðaflugmálastofnunarinnar (CS–36 og CS–34) o.fl.),
  - b) fyrirkomulag farþegasæta í hverri flugvélategund ásamt lýsingu í myndum,
  - c) tegundir samþykkt flugs (s.s. samkvæmt sjónflugs-/blindflugsreglum, aðflug skv. II./III. flokki (CAT II/III), nákvæmni svæðisleiðsögu, flug við þekkt ísingarskilyrði o.fl.),
  - d) samsetning áhafnar,
  - e) massi og þyngdarmiðja,
  - f) hraðatakmarkanir,
  - g) fluggrammar,
  - h) vindmörk, sem taka einnig til starfrækslu á spilltum flugbrautum,
  - i) takmarkanir afkastagetu fyrir viðeigandi flughami,
  - j) halli flugbrautar,
  - k) takmarkanir á blautum eða spilltum flugbrautum,
  - l) aðskotaefni á flugskrokki og
  - m) kerfistakmarkanir.
2. VERKLAG VIÐ EÐLILEGAR AÐSTÆÐUR
- 2.1. Verklag og skyldustörf áhafnar við eðlilegar aðstæður, tilheyrandi gátlistar, fyrirkomulag á notkun gátlista og lýsing á nauðsynlegri samræmingu á störfum flugliða og öryggis- og þjónustuliða. Fjalla skal um eftirfarandi verklagsreglur og skyldustörf við eðlilegar aðstæður:
  - a) undirbúningur fyrir flug,
  - b) undirbúningur fyrir brottför,
  - c) stillingu og athugun hæðarmæla,
  - d) akstur, flugtak og klifur,
  - e) hávaðamildun,
  - f) farflug og lækkun,
  - g) aðflug, undirbúningur lendingar og landingarkynningu,
  - h) aðflug samkvæmt sjónflugsreglum,
  - i) aðflug samkvæmt blindflugsreglum,
  - j) sjónaðflug og hringaðflug,
  - k) fráflug,
  - l) eðlilega lendingu,
  - m) störf að lokinni lendingu og
  - n) starfrækslu á blautum og spilltum flugbrautum.

3. VERKLAG VIÐ ÓEÐLILEGAR AÐSTÆÐUR OG Í NEYÐARTILVIKUM

3.1. Verklag og skyldustörf áhafnar við óeðlilegar aðstæður og í neyðartilvikum, tilheyrandi gátlistar, fyrirkomulag á notkun gátlista og lýsing á nauðsynlegri samræmingu á störfum flugliða og öryggis- og þjónustuliða. Fjalla skal um verklagsreglur og skyldustörf við eftirfarandi óeðlilegar aðstæður og neyðaraðstæður:

- a) óstarfhæfni flugverja,
- b) æfingar í eld- og reykvörnum,
- c) flug án jafnþrýstibúnaðar og flug með jafnþrýstibúnaði sem virkar ekki nema að hluta til,
- d) þegar farið er yfir burðarþolsmörk, s.s. í landingu með yfirþyngd,
- e) þegar farið er yfir geimgeislunarmörk,
- f) þegar eldingu slær niður,
- g) neyðarfjarskipti og þegar flugumferðarstjórn er gert viðvart um neyðartilvik,
- h) hreyfilbilun,
- i) kerfisbilanir,
- j) leiðbeiningar um að víkja af leið vegna alvarlegrar bilunar í tækniþúnaði,
- k) viðvörðun frá jarðvarakerfi (GPWS),
- l) viðvörðun frá árekstrarvara,
- m) vindhvörf og
- n) nauðlendingu á landi/vatni og
- o) verklag í viðlögum við brottflug.

4. AFKASTAGETA

4.0. Upplýsingar um afkastagetu skulu settar þannig fram að vandalaust sé að nota þær.

4.1. Gögn um afkastagetu. Gögn um afkastagetu, þar sem fram koma upplýsingar sem eru nauðsynlegar til að fullnægja kröfum um afkastagetu í F-, G-, H- og I-kafla OPS 1, skulu fylgja með til að ákvarða megi:

- a) klifurgetumörk í flugtaki — massa, hæð, hitastig,
- b) lengd flugtaksbrautar (þurr, blaut, spillt flugtaksbraut),
- c) upplýsingar um raunflugslóð til að reikna út hindranabil eða, þegar það á við, flugtaksslóð,
- d) minnkun á klifurhalla vegna brottflugs með beygjum,
- e) klifurgetumörk á flugleið,
- f) klifurgetumörk í aðflugi,
- g) klifurgetumörk í landingu,
- h) lengd landingarbrautar (þurr, blaut, spillt landingarbraut), þ.m.t. áhrif kerfis- eða tækjabilunar á flugi ef bilunin hefur áhrif á landingarvegalegd,
- i) hemlunarorkumörk og
- j) hraða á mismunandi stigum flugs (einnig með tilliti til blautra eða spilltra flugbrauta).

4.1.1. Viðbótarupplýsingar um flug við ísingarskilyrði. Tilgreina skal alla skráða afkastagetu sem tengist leyfilegum flugham eða fráviki frá flugham, s.s. óvirk skriðvörn.

4.1.2. Ef upplýsingar, sem krafist er fyrir viðkomandi afkastagetuflokk, eru ekki tiltækar í samþykkttri flughandbók skal tilgreina önnur gögn sem flugmálayfirvöld geta fallist á. Annar kostur er að í flugrekstrarhandbókinni sé tilvísun í samþykktar upplýsingar í flughandbókinni ef ekki er líklegt að þær upplýsingar verði notaðar oft eða í neyðartilvikum.

4.2. Frekari upplýsingar um afkastagetu. Frekari upplýsingar um afkastagetu þegar við á, s.s.:

- a) klifurhalli með alla hreyfla í gangi,
- b) upplýsingar um siglækkun,
- c) áhrif íseyðingarvökva/ísvarnarvökva,
- d) flug með landingarbúnað niðri,
- e) á flugvélum með þrjá eða fleiri hreyfla, flug með einn hreyfil óstarfhæfan í ferjuflugi og
- f) flug samkvæmt ákvæðum lista yfir leyfð frávik frá ytri búnaði.

5. GERÐ FLUGÁÆTLUNAR

5.1. Upplýsingar og fyrirmæli sem eru nauðsynleg fyrir gerð flugáætlunar áður en flug hefst og endurskoðun flugáætlunar á flugi, þ.m.t. þættir eins og áætlun um flughraða og aflstillingar. Einnig skal, ef við á, gera grein fyrir verklagsreglum þegar einn eða fleiri hreyflar bila, fjarflugi, einkum farflugshraða með annan hreyfil óstarfhæfan og hámarksfjarlægð frá viðunandi flugvelli sem ákvörðuð er í samræmi við OPS 1.245 og flugi til afskekkttra flugvalla.

5.2. Aðferð til að reikna út hve mikil eldsneytisþörfin er á mismunandi stigum flugs, í samræmi við OPS 1.255.

6. MASSI OG JAFNVÆGI.

Fyrirmæli og upplýsingar um útreikning á massa og jafnvægi, þ.m.t.:

- a) útreikningskerfi (t.d. stuðulkerfi),
- b) upplýsingar og fyrirmæli um gerð massa- og jafnvægisskjala, bæði handvirkt og í tölvu,
- c) takmarkandi massar og þyngdarmiðjumörk fyrir mismunandi tegundir, afbrigði eða einstaka flugvélar, sem flugrekandinn notar, og
- d) þurrarekstrarmassi og tilheyrandi þyngdarmiðja eða stuðull.

7. HLEÐSLA

Verklagsreglur og ákvæði um hvernig hlaða skuli farmi og festa hann tryggilega í flugvélinni.

8. LISTI YFIR LEYFÐ FRÁVIK FRÁ YTRI BÚNAÐI

Listi eða listar yfir frávik frá búnaði ef framleiðandi hefur látið þá í té með hliðsjón af tegundum og afbrigðum flugvéla, þ.m.t. verklagsreglur sem fylgja skal þegar flugvél er send í flug samkvæmt skilmálum listans.

9. LISTI YFIR LÁGMARKSBÚNAÐ

Listi yfir lágmarksbúnað, með hliðsjón af tegundum og afbrigðum flugvéla og tegundum flugs og flugsvæða. Leiðsögubúnaður verður að vera á listanum ásamt tilskilinni nákvæmni á flugleiðinni og flugsvæðinu.

10. LISTI YFIR BÚNAÐ TIL AÐ LIFA AF OG NEYÐARBÚNAÐ, AÐ SÚREFNI MEÐTÖLDU

10.1. Listi yfir búnað til að lifa af sem skal vera um borð miðað við fyrirhugaðar flugleiðir og reglur um athugun á því hvort búnaðurinn sé nothæfur áður en flug hefst. Hér skal einnig gera grein fyrir fyrirmælum um staðsetningu, aðgengi og notkun búnaðar til að lifa af og neyðarbúnaðar og tilheyrandi gátlista eða gátlistum.

10.2. Aðferð við að reikna út nauðsynlegt magn súrefnis og tiltækt magn. Hafa ber hliðsjón af flugsniði, fjölda þeirra sem er um borð og hugsanlegri þrýstingsmínkun. Upplýsingar, sem veittar eru, skulu settar þannig fram að vandalaust sé að nota þær.

11. REGLUR UM NEYÐARRÝMINGU

11.1. Fyrirmæli um undirbúning neyðarrýmingar, þ.m.t. samhæfing á viðbrögðum áhafnar og skipan í vinnureiti í neyðartilvikum.

11.2. Verklag við neyðarrýmingu. Lýsing á skyldustörfum allra flugverja til að tryggja skjóta neyðarrýmingu flugvélar og stjórn á farþegum ef kemur til nauðlendingar á landi eða vatni eða annars neyðarástands.

12. FLUGVÉLAKERFI

Lýsing á kerfum flugvélarinnar og tilheyrandi stjórnækjum, vísibúnaði svo og notkunarreglur.

C. FYRIRMÆLI OG UPPLÝSINGAR UM FLUGLEIÐIR OG FLUGVELLI

1. Fyrirmæli og upplýsingar um fjarskipti, leiðsögu og flugvelli, að meðtöldum lágmarksfluglögum og lágmarksflughæðum á öllum flugleiðum, sem fyrirhugað er að fljúga á, og flugvallarlágmörk fyrir alla flugvelli, sem áætlað er að nota, þ.m.t.:

- a) lágmarksfluglag/-hæð,
- b) flugvallarlágmörk fyrir brottfarar-, ákvörðunar- og varaflugvelli,
- c) fjarskiptavirki og leiðsögutæki,
- d) upplýsingar um flugbrautir og flugvallarvirki,
- e) verklag við aðflug, fráflug og brottflug ásamt verklagi við hávaðamildun,
- f) verklag þegar fjarskipti bregðast,
- g) leitar- og björgunarþjónusta á svæðinu sem fljúga á yfir,
- h) lýsing á flugkortum, sem skylt er að hafa um borð með tilliti til tegundar flugs og flugleiðar, sem fljúga á, að meðtalinni aðferð til að kanna hvort kortin séu í gildi,
- i) tiltækar flugmálaupplýsingar og veðurþjónusta,
- j) verklagsreglur um fjarskipti/leiðsögu (COM/NAV) á flugleið,
- k) flokkun flugvalla með tilliti til krafna sem gerðar eru um réttindi og hæfni flugliða,
- l) sérstakar takmarkanir á flugvöllum (takmarkanir á afkastagetu og verklagsreglur).

D. ÞJÁLFUN

1. Áætlun um námsefni til þjálfunar og prófs fyrir allt starfsfólk flugrekstrarsviðs sem falin eru störf í tengslum við undirbúning flugs og/eða flugið sjálft.

2. Áætlun um námsefni til þjálfunar og prófs skal ná yfir:

2.1. fyrir flugliða: öll atriði sem við eiga og mælt er fyrir um í E- og N-kafla,

2.2. fyrir öryggis- og þjónustuliða: öll atriði sem við eiga og mælt er fyrir um í O-kafla,

2.3. fyrir hlutaðeigandi starfsfólk flugrekstrarsviðs, að flugverjum meðtöldum:

- a) öll atriði sem við eiga og mælt er fyrir um í R-kafla (Flutningur á hættulegum varningi flugleiðis) og
- b) öll atriði sem við eiga og mælt er fyrir um í S-kafla (Flugvernd),

2.4. fyrir starfsfólk flugrekstrarsviðs, að flugverjum undanskildum (t.d. flugumsjónarmann, starfsfólk í flugafgreiðslu o.s.frv.), öll önnur atriði er við eiga og lúta að skyldustörfum þess og mælt er fyrir um í OPS.

3. Verklagsreglur
- 3.1. Verklag við þjálfun og próf.
- 3.2. Verklagsreglur sem fara skal eftir ef starfsfólk nær ekki í upphafi eða til lengdar að uppfylla þær kröfur sem gerðar eru til þess.
- 3.3. Verklagsreglur til að tryggja að í flutningaflugi sé ekki hermt eftir óeðlilegum aðstæðum eða neyðarástandi, sem gerir það að verkum að nota þarf að hluta eða að öllu leyti verklagsreglur fyrir slíkar aðstæður, né heldur hermt eftir blindflugsskilyrðum með gerviblindflugi.
4. Lýsing á skjölum sem ber að geyma og geymslutími þeirra (sjá 1. viðbæti við OPS 1.1065).

1. viðbætur við OPS 1.1065

Geymslutími skjala

Flugrekandi skal sjá til þess að eftirfarandi upplýsingar/skjöl séu geymd í formi sem unnt er að fallast á og séu aðgengileg flugmálayfirvöldum eins lengi og tiltekið er í töflunum hér á eftir.

Aths.: Í M-hluta eru frekari upplýsingar um viðhaldsskrár.

Tafla 1

Upplýsingar sem notaðar eru við undirbúning og framkvæmd flugs

Upplýsingar sem notaðar eru við undirbúning og framkvæmd flugs eins og lýst er í OPS 1.135	
Leiðarflugáætlun	Þrír mánuðir
Tækniflugbók flugvélar	36 mánuðir eftir síðustu færslu, í samræmi við c-lið liðar M.A.306 í M-hluta
Upplýsingar til flugmanna er varða leiðina, hafi flugrekandi gefið út slíkar upplýsingar	Þrír mánuðir
Massa- og jafnvægissskrár	Þrír mánuðir
tilkynningar um sérstakan farm, t.d. hættulegan varning	Þrír mánuðir

Tafla 2

Skýrslur

Skýrslur	
Leiðarflugbók	Þrír mánuðir
Flugskýrslur til að tilkynna atvik, eins og mælt er fyrir um í OPS 1.420, eða þá atburði sem flugstjóri telur nauðsynlegt að tilkynna/skrá	Þrír mánuðir
Skýrslur um það þegar farið út fyrir fartíma- og vinnutímamörk og/eða hvíldartími er stytur	Þrír mánuðir

Tafla 3

Skrár yfir flugliða

Skrár yfir flugliða	
Far-, vinnu- og hvíldartími	15 mánuðir
Skirteini	Á meðan flugliðinn neytir réttinda skirteinisins fyrir flugrekanda
Þjálfun og próf vegna flugvélaskipta	Þrjú ár
Flugstjóranámskeið (þ.m.t. próf)	Þrjú ár
Reglubundin þjálfun og próf	Þrjú ár
Þjálfun og próf til starfa í hvoru flugmannssætinu sem er	Þrjú ár
Nýleg reynsla (sbr. OPS 1.970)	15 mánuðir
Hæfni til flugs á tilteknum leiðum og inn á tiltekna flugvelli (sbr. OPS 1.975)	Þrjú ár
Þjálfun og starfsréttindi til sérstakrar starfrækslu þegar þess er krafist í OPS (t.d. fjarflug og starfræksla skv. II.-III. flokki) (CAT-II-III)	Þrjú ár
Þjálfun vegna hættulegra efna eftir því sem við á	Þrjú ár

Tafla 4

Skrár yfir öryggis- og þjónustuliða

Skrár yfir öryggis- og þjónustuliða	
Far-, vinnu- og hvíldartími	15 mánuðir
Grunnþjálfun, þjálfun vegna flugvélaskipta og mismunarþjálfun (þ.m.t. próf)	Á meðan öryggis- og þjónustuliðinn starfar hjá flugrekandanum
Reglubundin þjálfun og upprifjun (þ.m.t. próf)	Í 12 mánuði eftir að öryggis- og þjónustuliði hefur hætt störfum hjá flugrekandanum
Þjálfun vegna hættulegra efna eftir því sem við á	Þrjú ár

Tafla 5

Skrár yfir annað starfsfólk flugrekstrarsviðs

Skrár yfir annað starfsfólk flugrekstrarsviðs	
Þjálfunar-/hæfisskrár annars starfsfólks sem krafist er samþykkrar þjálfunaráætlunar fyrir í OPS	Nýjustu tvær þjálfunarskrárnar

Tafla 6

Aðrar skrár

Aðrar skrár	
Skrár um magn geim- og sólargeislunar	Í 12 mánuði eftir að flugverji hefur hætt störfum hjá flugrekandanum
Gæðakerfisskrár	Fimm ár
Flutningsskjal fyrir hættulegan varning	Þrjá mánuði að flugi loknu
Gátlisti við móttöku hættulegs varnings	Þrjá mánuði að flugi loknu

Q-KAFLI

FARTÍMA- OG VINNUTÍMAMÖRK OG REGLUR UM HVÍLDARTÍMA

OPS 1.1090

Markmið og gildissvið

1. Flugrekandi skal setja fartíma- og vinnutímamörk og leggja fram áætlun um hvíldartíma fyrir flugverja.
2. Flugrekandi skal sjá til þess í öllu flugi sínu:
  - 2.1. að fartíma- og vinnutímamörk og áætlun um hvíldartíma sé í samræmi við:
    - a) ákvæði þessa kafla og
    - b) önnur viðbótarákvæði sem flugmálayfirvöld beita í samræmi við ákvæði þessa kafla í þeim tilgangi að viðhalda öryggi.
  - 2.2. Flug á að vera skipulagt þannig að því ljúki innan leyfilegrar flugvaktar, að teknu tilliti til þess tíma sem þarf til undirbúnings undir flug, fartíma og viðvalartíma.
  - 2.3. Vaktaskrár verða samdar og birtar með nægilegum fyrirvara til að gefa flugverjum færi á að skipuleggja nægilega hvíld.
3. Ábyrgð flugrekenda
  - 3.1. Flugrekandi skal tilnefna heimahöfn fyrir hvern flugverja.
  - 3.2. Flugrekendur skulu virða tengslin milli tíðni og mynsturs flugvaktar og hvíldartímabíla og taka tilhlýðilegt tillit til uppsafnaðra áhrifa af völdum langra vakta og lágmarkshvíldar.
  - 3.3. Flugrekendur skulu úthluta vakt tímum á þann hátt að komist sé hjá óæskilegu verklagi, t.d. dag-og næturvaktir til skiptis eða að flutningur á flugverjum valdi alvarlegri röskun á hefðbundnu svefn- og vinnumynstri.
  - 3.4. Flugrekendur skulu áætla staðardaga án vinnuskyldu og tilkynna flugverjum um þá fyrir fram.
  - 3.5. Flugrekendur skulu tryggja að hvíldartímabil veiti áhöfninni nægan tíma til að jafna sig af áhrifum undangenginna vakta og að hún sé vel úthvíld við upphaf næstu flugvaktar.
  - 3.6. Flugrekendur skulu tryggja að flugvaktir séu skipulagðar á þann hátt að flugverjar fái nægilega hvíld svo þeir geti, við allar aðstæður, sinnt starfi sínu við viðunandi öryggi.

4. Ábyrgð flugverja
  - 4.1. Flugverji skal ekki starfa um borð í flugvél ef hann veit að hann sé haldinn eða muni líklega verða haldinn ofþreytu eða finnst hann vera svo ófær til vinnu að hann geti stofnað fluginu í hættu.
  - 4.2. Flugverjar skulu nýta sér til fullnustu þau tækifæri og þær aðstæður sem bjóðast til hvíldar og skipuleggja og nota hvíldartíma sinn á tilhlýðilegan hátt.
5. Ábyrgð flugmálayfirvalda
  - 5.1. Frávik
    - 5.1.1. Með fyrirvara um ákvæði 8. gr. geta flugmálayfirvöld veitt heimild til frávika frá kröfum þessa kafla í samræmi við gildandi lög og verklagsreglur innan hlutaðeigandi aðildarríkja og í samráði við hagsmunaaðila.
    - 5.1.2. Hver flugrekandi þarf að sýna flugmálayfirvöldum fram á, með því að nota starfsreynslu sína og aðra þætti sem skipta máli, t.d. fyrirliggjandi vísindapekkingu, að það frávik sem beðið er um feli í sér sambærilegt öryggisstig.

Ef við á, skulu viðeigandi ráðstafanir til að draga úr áhættu fylgja slíkum frávikum.

OPS I.1095

Skilgreiningar

Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- 1.1. Aukin flugáhöfn:

Flugáhöfn þar sem flugliðar eru fleiri en sá lágmarksfjöldi sem þarf til að starfrækja flugvélinu og þar sem hver flugliði getur yfirgefið starfsstöð sína og annar flugliði, með viðeigandi starfsréttindi, tekið við af honum.
- 1.2. Fartími:

Tíminn frá því að flugvél hreyfist af flugvélastæði sínu til að hefja flug og þar til hún stöðvast að því loknu á flugvélastæði, sem henni hefur verið úthlutað, eða þar til allir hreyflar hafa verið stöðvaðir.
- 1.3. Vinnuhlé:

Tímabil án vinnuskyldu sem telst þó til vinnu þar eð það er styttra en hvíldartími.
- 1.4. Vinna:

Öll störf sem flugverja ber að inna af hendi í tengslum við starfsemi handhafa flugrekandaskírteinis (AOC). Flugmálayfirvöld skulu skilgreina hvort og að hve miklu leyti bakvakt teljist vinna nema kveðið sé á um slíkt með sérstökum reglum í þessari reglugerð.
- 1.5. Vakt:

Tímabil sem hefst þegar flugverja ber að mæta til vinnu, samkvæmt fyrirmælum flugrekanda, og lýkur þegar flugverjinn er laus við alla vinnuskyldu.
- 1.6. Flugvakt:

Flugvakt er sá tími sem einstaklingur starfar í loftfari sem flugverji. Flugvaktin hefst þegar flugverja ber að mæta í flug eða röð fluga, samkvæmt fyrirmælum flugrekanda, og henni lýkur í lok síðasta flugsins þar sem flugverjinn er starfandi flugverji.
- 1.7. Heimahöfn:

Staður sem flugrekandi tilnefnir fyrir flugverja og þar sem flugverji alla jafna hefur og lýkur vakt eða röð vakta en við venjulegar aðstæður er flugrekanda ekki skylt að sjá viðkomandi flugverja fyrir gístiaðstöðu þar.
- 1.8. Staðardagur:

24 stunda tímabil (sólarhringur) sem hefst klukkan 00.00 að staðartíma.
- 1.9. Staðarnótt:

Átta stunda tímabil milli klukkan 22:00 og 08:00 að staðartíma.

1.10. Stakur dagur án vinnuskyldu:

Stakur dagur án vinnuskyldu skal fela í sér tvær staðarnætur. Hvíldartímabil getur verið hluti af frídeginum.

1.11. Starfandi flugverji:

Flugverji sem starfar um borð í loftfari meðan á fartíma stendur eða einhvern hluta fartímans.

1.12. Flutningur á flugverjum

Flutningur á flugverjum, sem eru ekki starfandi, frá einum stað til annars, samkvæmt fyrirmælum flugrekanda, að undanskildum ferðatíma. Ferðatími er skilgreindur sem:

- sá tími sem fer í flutning að heiman til tilgreinds mætingarstaðar og öfugt,
- sá tími sem fer í flutning á staðnum frá hvíldarstað til upphafs vaktar og öfugt.

1.13. Hvíldartímabil:

Órofið og afmarkað tímabil þar sem flugverji er laus við alla vinnuskyldu og bakvaktir á flugvelli.

1.14. Bakvakt:

Afmarkað tímabil þar sem flugverja er skylt, samkvæmt fyrirmælum frá flugrekanda, að vera til taks til að fara í flug, til flutnings á flugverjum eða til annars konar vinnu án undanfarandi hvíldartíma.

1.15. Dægurlægð (Window of circadian low, WOCL):

Dægurlægð er tímabilið milli klukkan 02.00 og 05.59. Innan þriggja samliggjandi tímabelta vísar dægurlægð til tímabeltisins í heimahöfninni. Utan þessara þriggja tímabelta vísar dægurlægð til tímabeltisins í heimahöfninni fyrstu 48 klukkustundirnar eftir brottför frá tímabelti heimahafnarinnar og síðan til staðartíma.

*OPS 1.1100***Fartíma- og vinnutímamörk**

1.1. Uppsafnaðir vinnutímar

Flugrekandi skal sjá til þess að samanlagðar vaktir, sem flugverja eru ætlaðar, fari ekki yfir:

- a) 190 klukkustundir, á hverju samfelldu 28 daga tímabili og þeim dreift eins jafnt og mögulegt er yfir þetta tímabil,
- b) 60 vaktarklukkustundir á hverju samfelldu sjö daga tímabili.

1.2. Takmörk við samanlagða fartíma

Flugrekandi skal sjá til þess að samanlagðir fartímar, sem hverjum flugverja eru ætlaðir, fari ekki yfir:

- a) 900 klukkustundir á hverju almanaksári eða
- b) 100 klukkustundir á hverju samfelldu 28 daga tímabili.

*OPS 1.1105***Dagleg hámarksflugvakt (FDP)**

1.1. Þessi kafli á hvorki við um flug þegar einn flugmaður er í áhöfn né um sjúkraflug.

1.2. Flugrekandi skal tilgreina mætingartíma fyrir flug sem endurspeglar í raun þann tíma sem þarf til að sinna öryggistengdum verkum á jörðu niðri og sem flugmálafyrirvöld samþykkja.

1.3. Dagleg hámarksflugvakt er 13 klukkustundir.

1.4. Fyrir hvert flug fram yfir þriðja flug, skerðast þessar 13 klukkustundir um 30 mínútur, þó að hámarki um tvær klukkustundir.

- 1.5. Þegar flugvaktin hefst í dægurlægð skal hámarkið, sem kveðið er á um í liðum 1.3 og 1.4, skerðast um 100% af þeim tíma sem flugvaktin er í dægurlægð, þó að hámarki um tvær klukkustundir. Þegar flugvakt lýkur í dægurlægð eða fer alfarið fram í henni skal hámarksflugvakt, sem kveðið er á um í liðum 1.3 og 1.4, skerðast um 50% af þeim tíma sem flugvaktin er í dægurlægð.
2. Lengingar:
  - 2.1. Lengja má daglega hámarksflugvakt um allt að eina klukkustund.
  - 2.2. Ekki er leyfilegt að lengja flugvaktir sem samanstanda af sex flugum eða fleiri.
  - 2.3. Þegar flugvakt er í dægurlægð í allt að tvær klukkustundir eru lengingar takmarkaðar við allt að fjögur flug.
  - 2.4. Þegar flugvakt er í dægurlægð í meira en tvær klukkustundir eru lengingar takmarkaðar við allt að tvö flug.
  - 2.5. Hámarksfjöldi lenginga eru tvær á hverju samfelldu sjö daga tímabili.
  - 2.6. Þegar fyrirhugað er að lengja flugvakt skal lengja lágmarkshvöld um tvær klukkustundir fyrir og eftir flug eða einungis um fjórar klukkustundir eftir flug. Þegar tvær flugvaktir í röð eru lengdar skulu hvíldartímarnir fyrir og eftir flugin tvö vera hvor á eftir öðrum.
  - 2.7. Þegar flugvakt með lengingu hefst á tímabilinu frá 22:00 til 04:59 skal flugrekandinn takmarka flugvaktina við 11.45 klukkustundir.
3. Öryggis- þjónustuliðar
  - 3.1. Þegar öryggis- og þjónustuliðar eru skráðir í flug eða röð fluga er heimilt að lengja flugvakt öryggis- og þjónustuliðanna sem nemur mun á mætingartíma öryggis- og þjónustuliða og flugliða, svo framarlega sem munurinn fer ekki yfir eina klukkustund.
4. Áreiðanleiki rekstursins
  - 4.1. Flugáætlanir skulu skipulagðar þannig að unnt sé að ljúka flugi innan leyfilegrar hámarksflugvaktar. Flugrekendur skulu gera ráðstafanir til að breyta flugáætlun eða áhafnarskipulagi eigi síðar en þegar sjálft flugstarfið fer yfir mörk hámarksflugvaktar í yfir 33% af áætluðum flugferðum á árstíðabundnu tímabili.
5. Flutningur á flugverjum
  - 5.1. Allur tími sem fer í flutning á flugverjum telst til vinnu.
  - 5.2. Flutningur eftir mætingu en fyrir flug telst vera hluti af flugvaktinni en er ekki talinn með fjölda fluga.
  - 5.3. Við flutning á flugverjum flugleiðis, sem fylgir strax í kjölfar flugs þar sem flugverji hefur verið starfandi, skal lágmarkshvíldartími reiknast eins og skilgreint er í liðum 1.1 og 1.2 í OPS 1.1110.
6. Lengd flugvakt (skipt vakt)
  - 6.1. Flugmálafyrirvöldum er heimilt að samþykkja flug sem byggist á lengdri flugvakt, þ.m.t. vinnuhlé, sbr. þó ákvæði 8. gr.
  - 6.2. Hver flugrekandi þarf að sýna flugmálafyrirvöldum fram á, með því að nota starfsreynslu sína og aðra þætti sem skipta máli, t.d. fyrirliggjandi vísindabekkingu, að beiðni hans um lengingu á flugvakt feli í sér sambærilegt öryggisstig.

*OPS 1.1110***Hvöld**

1. Lágmarkshvöld
- 1.1. Lágmarkshvöld, sem veita verður fyrir flugvakt, sem hefst í heimahöfn, skal vera a.m.k. jafnlöng og undanfarandi vakt eða 12 klukkustundir, eftir því hvort er lengra.
- 1.2. Lágmarkshvöld, sem veita verður fyrir flugvakt sem hefst fjarri heimahöfn, skal vera a.m.k. jafnlöng og undanfarandi vakt eða 10 klukkustundir, eftir því hvort er lengra; þegar lágmarkshvöld er ekki tekin í heimahöfn verður flugrekandi að sjá til þess að tækifæri gefist til átta klukkustunda svefns og taka tilhlýðilegt tillit til ferðaparfa og annarra líkamlegra þarfa.
- 1.3. Flugrekandi skal sjá til þess að flugverjum verði bætt upp áhrif tímamunar milli tímabelta með viðbótarhvöld, samkvæmt reglum flugmálayfirvalda, sbr. þó ákvæði 8. gr.
- 1.4.1. Þrátt fyrir liði 1.1 og 1.2 og með fyrirvara um ákvæði 8. gr. er flugmálayfirvöldum heimilt að stytta hvöldartíma.
- 1.4.2. Hver flugrekandi þarf að sýna flugmálayfirvöldum fram á, með því að nota starfsreynslu sína og aðra þætti sem skipta máli, t.d. fyrirliggjandi vísindabekkingu, að styttingu á hvöldartíma samkvæmt beiðni hans feli í sér sambærilegt öryggisstig.
2. Hvöldartímabil
- 2.1. Flugrekandi skal sjá til þess að lágmarkshvöldin, sem kveðið er á um hér að framan, lengist reglubundið upp í vikulegan hvöldartíma sem samanstendur af 36 klukkustunda tímabili, sem felur í sér tvær staðarnætur, þannig að það liði aldrei fleiri en 168 klukkustundir frá lokum vikulegs hvöldartíma til upphafs þess næsta. Sem undantekning frá lið 1.9 í OPS 1.1095 er flugmálayfirvöldum heimilt að ákveða að seinni staðarnóttin hefjist klukkan 20.00 ef vikulegi hvöldartíminn er a.m.k. 40 klukkustundir.

*OPS 1.1115***Lenging á flugvakt vegna hvíldar í flugi**

1. Hver flugrekandi þarf að sýna flugmálayfirvöldum fram á, með því að nota starfsreynslu sína og aðra þætti sem skipta máli, t.d. fyrirliggjandi vísindabekkingu, að í beiðni hans felist sambærilegt öryggi, sbr. þó ákvæði 8. gr.
- 1.1. Aukin flugáhöfn
- Flugmálayfirvöld skulu setja kröfur í tengslum við fjölgun í flugáhöfn í þeim tilgangi að lengja flugvaktina umfram þau mörk sem tiltekin eru í OPS 1.1105 hér að framan.
- 1.2. Öryggis- og þjónustuliðar
- Flugmálayfirvöld skulu setja kröfur í tengslum við lágmarkshvöld öryggis- og þjónustuliða í flugi þegar flugvaktin fer yfir þau mörk sem um getur í OPS 1.1105.

*OPS 1.1120***Ófyrirséðar aðstæður í flugstarfinu sjálfu — ákvörðunarréttur flugstjóra**

1. Að teknu tilliti til þess hve nauðsynlegt er að hafa strangt eftirlit með tilvikunum hér á eftir við flugstarfið sjálft, sem hefst við mætingartíma, má breyta takmörkum flugvaktar, vinnu- og hvöldartíma, sem kveðið er á um í þessum kafla, ef ófyrirséðar aðstæður koma upp. Flugstjórinn þarf að geta fallist á breytingarnar, að höfðu samráði við alla hina flugverjana, og verða þær alltaf að vera í samræmi við eftirfarandi:
- 1.1. Ekki er heimilt að lengja hámarksflugvakt, sem um getur í lið 1.3 í OPS 1.1105 hér að framan, um meira en tvær klukkustundir nema fjölgað hafi verið í flugáhöfn og er þá heimilt að lengja hámarksflugvaktina um þrjár klukkustundir hið mesta.

- 1.1.2. Skapist ófyrirséðar aðstæður eftir flugtak í lokaflugi flugvaktar, sem leiða til þess að farið er fram yfir leyfilega lengingu, er heimilt að halda fluginu áfram til áætlaðs ákvörðunarflugvallar eða varaflugvallar.
- 1.1.3. Skapist slíkar aðstæður má stytta hvíldartímann eftir flugvaktina, en hann má aldrei vera styttri en lágmarkshvöldin sem skilgreind er í lið 1.2 í OPS 1.1110 í þessum kafla.
- 1.2. Ef upp koma sérstakar aðstæður, sem gætu haft í för með sér alvarlega þreytu, skal flugstjórinn, að höfðu samráði við þá flugverja sem þetta snertir, stytta sjálfa flugvaktina og/eða lengja hvíldartímann til að koma í veg fyrir öll möguleg skaðleg áhrif á flugöryggið.
- 1.3. Flugrekandi skal sjá til þess:
  - 1.3.1. að flugstjórinn gefi flugrekanda skýrslu í hvert skipti sem hann ákveður að flugvakt sé lengd eða þegar hvíldartími er stuttur í sjálfu fluginu og
  - 1.3.2. að ef flugvakt er lengd eða hvíldartími stuttur um meira en eina klukkustund fái flugmálayfirvöld sent eintak af skýrslunni, með athugasemdum flugrekanda, eigi síðar en 28 dögum eftir atburðinn.

OPS 1.1125

Bakvakt

1. Bakvakt á flugvelli
  - 1.1. Bakvakt flugverja á flugvelli hefst þegar hann mætir á hefðbundinn mætingarstað og lýkur við lok tilkynnts tíma bakvaktarinnar.
  - 1.2. Bakvakt á flugvelli skal teljast með í heild sinni að því er varðar uppsafnaða vaktatíma.
  - 1.3. Þegar flugvakt er í beinu framhaldi af bakvakt á flugvelli skulu flugmálayfirvöld skilgreina tengslin á milli bakvaktarinnar á flugvelli og flugvaktarinnar. Í slíku tilviki skal bæta bakvakt á flugvelli við vaktina, sem um getur í liðum 1.1. og 1.2 í OPS 1.1110, í þeim tilgangi að reikna út lágmarkshvöldina.
  - 1.4. Þegar bakvakt á flugvelli leiðir ekki til flugvaktar skal a.m.k. fylgja hvíldartími samkvæmt reglum flugmálayfirvalda.
  - 1.5. Flugrekandi skal sjá flugverja, sem er á bakvakt á flugvelli, fyrir rólegum og þægilegum stað sem almenningur hefur ekki aðgang að.
2. Aðrar bakvaktir (þ.m.t. bakvakt á hóteli)
  - 2.1. Með fyrirvara um ákvæði 8. gr., skulu flugmálayfirvöld setja reglur um allar aðrar bakvaktir, að teknu tilliti til eftirfarandi:
    - 2.1.1. Öll starfsemi skal færð í vaktaskrá og/eða tilkynnt fyrir fram.
    - 2.1.2. Tilgreina skal nákvæmlega hvenær bakvakt hefst og hvenær henni lýkur og tilkynna þá tímasetningu fyrir fram.
    - 2.1.3. Ákvarða skal hámarks lengd bakvaktar á öðrum stað en á uppgefnum mætingarstað.
    - 2.1.4. Að teknu tilliti til þeirrar hvíldaraðstöðu, sem er í boði fyrir flugverja, og annarra viðeigandi þátta skal skilgreina tengsl bakvaktar og flugvaktar sem leiðir af bakvakt.
    - 2.1.5. Skilgreina skal útreikning á bakvaktartímum í tengslum við uppsafnaða vaktatíma.

OPS 1.1130

Næring

Flugverjar skulu hafa tækifæri til að neyta fæðu og drykkjar svo að hæfni þeirra skerðist ekki, einkum þegar flugvakt varir lengur en sex klukkustundir.

OPS 1.1135

Skrár um flugvaktir, vinnu- og hvíldartíma

1. Flugrekandi skal sjá til þess að í skrá yfir hvern flugverja komi fram:
  - a) fartími,
  - b) hvenær hver vakt eða flugvakt hefst, hversu lengi hún varir og hvenær henni lýkur,
  - c) hvíldartími og dagar án vinnuskyldu ogað þessar upplýsingar séu uppfærðar til að tryggja að farið sé að kröfum þessa kafla; óski flugverji eftir því fær hann afrit af þessum upplýsingum
2. Nái skrá flugrekanda, skv. 1. mgr., ekki yfir allar flugvaktir, vaktir og hvíldartíma flugverja skal viðkomandi flugverji halda eigin skrá þar sem fram kemur:
  - a) fartími,
  - b) hvenær hver vakt eða flugvakt hefst, hversu lengi hún varir og hvenær henni lýkur og
  - c) hvíldartími og dagar án vinnuskyldu.
3. Óski flugrekandi eftir því, skal hann fá í hendur allar skrár þess flugverja, sem hann hefur ráðið í vinnu, áður en flugvakt hans hefst.
4. Skrár skulu geymdar í a.m.k. 15 almanaksmánuði frá lokum síðustu færslu, sem skiptir máli, eða lengur sé þess krafist í samræmi við landslög.
5. Þar að auki skal hver flugrekandi varðveita allar sérstakar skýrslur flugstjóra um lengdar flugvaktir, lengingu flugstunda og stýtt hvíldartímabil í a.m.k. sex mánuði eftir atburðinn.

R-KAFLI

FLUTNINGUR Á HÆTTULEGUM VARNINGI FLUGLEIÐIS

OPS 1.1150

Orðskýringar

- a) Hugtök sem notuð eru í þessum kafla hafa þá merkingu sem hér segir:
  - 1) Gátlisti við móttöku: Skjal sem notað er við skoðun á ytra útliti pakka með hættulegum varningi, ásamt tilheyrandi skjölum, til að staðfesta að allar viðkomandi kröfur hafi verið uppfylltar.
  - 2) Vöruloftfar: Loftfar sem flytur varning og eignir en ekki farþega. Í þessu samhengi eru eftirfarandi ekki taldir til farþega:
    - i) flugverjar,
    - ii) starfsmenn flugrekanda sem leyfilegt er að flytja í samræmi við fyrirmæli í flugrekstrarhandbókinni,
    - iii) viðurkenndir fulltrúar flugmálayfirvalda eða
    - iv) maður sem hefur störfum að gegna vegna sérstakra sendinga um borð.
  - 3) Slys í tengslum við hættulegan varning: Atvik, tengt flutningum á hættulegum varningi, sem hefur í för með sér alvarleg meiðsl, dauðsfall eða mikið eignatjón.

- 4) Flugatvik í tengslum við hættulegan varning: Atvik, annað en slys í tengslum við hættulegan varning, tengt flutningum á hættulegum varningi, sem gerist ekki endilega um borð í loftfari en hefur í för með sér meiðsl á fólki, eignatjón, eldsvoða, brot, leka eða að vökvi hellist niður, geislavirkni eða önnur ummerki þess að umbúðir hafi gefið sig. Öll atvik tengd flutningi á hættulegum varningi, sem stofna loftfari eða þeim sem eru um borð í hættu, teljast einnig vera flugatvik í tengslum við hættulegan varning.
- 5) Flutningsskjal fyrir hættulegan varning: Skjal sem er tilgreint í Tæknilegu fyrirmælunum. Það er fyllt út af þeim sem afhendir hættulegan varning til flutnings flugleiðis og í því eru upplýsingar um hættulega varninginn. Í skjalinu er undirrituð yfirlýsing um að varningnum sé vel og nákvæmlega lýst með réttu sendingarheiti og Sb-númeri/kenninúmeri og að hann sé rétt flokkaður, pakkaður, merktur og með merkimiðum og í flutningshæfu ástandi.
- 6) Flutningagámur: Flutningagámur sem er sérstaklega búinn til flutnings á geislavirkum efnum, sem á að auðvelda flutninga á slíkum efnum, hvort sem þau eru innpökkuð eða óinnpökkuð, með einni eða fleiri flutningsaðferðum. (Ath.: sjá „Hleðslueiningabúnaður“ hér á eftir, ef hættulegi varningurinn er ekki geislavirkt efni).
- 7) Umboðsaðili: Umboðsskrifstofa sem hefur með höndum suma eða alla starfsemi flugrekanda fyrir hans hönd, þ.m.t. að taka á móti, ferma, afferma, flytja eða á annan hátt sjá um farþega eða farm.
- 8) Kenninúmer: Bráðabirgðakenninúmer fyrir hlut sem telst hættulegur varningur sem hefur ekki verið úthlutað Sb-númeri.
- 9) Safnumbúðir: Umbúðir utan um einn eða fleiri pakka sem saman mynda eina afgreiðsluheild og einstakur farmsendandi notar til hagræðingar við afgreiðslu og geymslu. (Ath.: hugtakið „hleðslueiningabúnaður“ fellur ekki undir þessa skilgreiningu.).
- 10) Pakki: Frágengin vörusending, þ.e. umbúðir og innihald, tilbúin til flutnings.
- 11) Umbúðir: Ílát ásamt hlutum eða efnum sem nauðsynleg eru til þess að ílátið gegni hlutverki sínu og tryggja að kröfum um þökkun sé fylgt.
- 12) Rétt sendingarheiti: Heiti sem nota skal um tiltekinn hlut eða efni í öllum flutningsskírteinum og tilkynningum, svo og á umbúðunum þar sem við á.
- 13) Alvarleg meiðsl. Meiðsl sem maður verður fyrir í slysi og:
  - i) hafa í för með sér meira en 48 klst. sjúkrahúsvist er hefst innan sjö daga frá þeim degi að maðurinn slasast eða
  - ii) eru fólgin í beinbroti (að frátöldu minni háttar broti á fingrum, tám eða nefi) eða
  - iii) eru fólgin í skurðsári sem hefur í för með sér alvarlegar blæðingar eða skemmdir á taugum, vöðvum eða sinum eða
  - iv) eru fólgin í áverka á hvers kyns innri líffærum eða
  - v) eru fólgin í annars eða þriðja stigs bruna eða brunasárum sem þekja meira en 5% af yfirborði líkamans eða
  - vi) eru fólgin í því að maður hefur komist í snertingu við smit eða skaðlega geislun sem hefur verið staðfest.
- 14) Upprunaríki: Flugmálayfirvöld í ríkinu þar sem hættulegur varningur er fyrst settur um borð í loftfar.
- 15) Tæknileg fyrirmæli: Nýjasta gildandi útgáfa af „Tæknileg fyrirmæli um öruggan flutning á hættulegum varningi flugleiðis“ (skjal 9284-AN/905), ásamt viðbæti og hvers kyns viðbótum, samþykkt og birt að ákvörðun ráðs Alþjóðafflugmálastofnunarinnar.
- 16) Sb-númer: Fjögurra stafa einkennistala sem sérfræðinganefnd Sameinuðu þjóðanna um flutning á hættulegum varningi hefur gefið efnum og tilteknum flokkum efna til þess að unnt sé að bera kennsl á þau.
- 17) Hleðslueiningabúnaður: Gámur eða netvörupallur, með eða án hvolfpaks, sem er sérstaklega gerður fyrir loftför. (Ath.: þessi skilgreining nær ekki til safnumbúða; sjá skilgreiningu á flutningagámi að því er varðar gáma sem í eru geislavirkt efni).

*OPS 1.1155***Samþykki fyrir flutningi á hættulegum varningi**

Flugrekandi skal ekki flytja hættulegan varning nema að fengnu samþykki flugmálayfirvalda.

*OPS 1.1160***Gildissvið**

- a) Flugrekandi skal ávallt fullnægja ákvæðum Tæknilegu fyrirmælanna þegar hættulegur varningur er fluttur, hvort sem flogið er að hluta til eða eingöngu innan yfirráðasvæðis ríkis eða algjörlega utan þess.
- b) Hlutir og efni, sem annars væru flokkuð sem hættulegur varningur samkvæmt Tæknilegu fyrirmælunum, eru undanþegin ákvæðum þessa kafla að því tilskildu:
  - 1) að krafist sé að þau séu um borð í flugvélinni í samræmi við viðkomandi gildandi reglur, eða af ástæðum er lúta að rekstri,
  - 2) að þau séu um borð í flugvél sem hluti af vistum eða birgðum til nota fyrir flugverja eða farþega,
  - 3) að þau séu ætluð til nota í fluginu í dýralækningaskyni eða til að aflífa skepnur á mannúðlegan hátt,
  - 4) að þau séu ætluð sem lyf handa sjúklingi í fluginu, að því tilskildu:
    - i) að gashylki hafi verið sérstaklega framleidd undir gasið sem í þeim er fyrir áfyllingu og flutning viðkomandi gastegundar,
    - ii) að lyf og önnur lækninga- og hjúkrunargögn séu undir eftirliti þjálfaðs starfsfólks á meðan þau eru í notkun í flugvélinni,
    - iii) að búnaði með vökvafhlöðum sé haldið í uppréttri stöðu og hann festur tryggilega, ef þörf krefur, til að koma í veg fyrir að rafvökvinn leki úr honum og
    - iv) að gerðar séu viðeigandi ráðstafanir til að ganga frá og festa tryggilega allan búnað í flugtaki og landingu og þess utan ávallt þegar flugstjórinn telur þess þörf í öryggisskyni eða
  - 5) að farþegar eða áhöfn hafi þau meðferðis.
- c) Hlutir og efni, sem eiga að koma í stað þess sem um getur í 1. og 2. tölul. b-liðar, skulu flutt í flugvél eins og tilgreint er í Tæknilegu fyrirmælunum.

*OPS 1.1165***Takmarkanir á flutningi á hættulegum varningi**

- a) Flugrekandi skal gera allar réttmætar ráðstafanir til að tryggja að hlutir og efni, sem eru sérstaklega tilgreind með heiti eða með almennri lýsingu í Tæknilegu fyrirmælunum og bannað er að flytja samkvæmt þeim, séu aldrei flutt með flugvél.
- b) Flugrekandi skal gera allar réttmætar ráðstafanir til að tryggja að hlutir og efni eða annar varningur, sem tilgreindur er í Tæknilegu fyrirmælunum og bannað er að flytja við venjulegar aðstæður samkvæmt þeim, sé einungis fluttur ef:
  - 1) viðkomandi ríki veitir undanþágu fyrir þessa hluti í samræmi við ákvæði Tæknilegu fyrirmælanna eða
  - 2) fram kemur í Tæknilegu fyrirmælunum að flytja megi þessa hluti að fengnu samþykki upprunaríkisins.

*OPS 1.1170***Flokkun**

Flugrekandi skal gera allar eðlilegar ráðstafanir til að tryggja að hlutir og efni séu flokkuð sem hættulegur varningur eins og tilgreint er í Tæknilegu fyrirmælunum.

*OPS 1.1175***Pökkun**

Flugrekandi skal gera allar eðlilegar ráðstafanir til að tryggja að hættulegum varningi sé pakkað eins og tilgreint er í tæknilegu fyrirmælunum.

*OPS 1.1180***Merkimiðar og merkingar**

- a) Flugrekandi skal gera allar eðlilegar ráðstafanir til að tryggja að pakkar, safnumbúðir og flutningsgámar séu merktir og með merkimiðum eins og tilgreint er í tæknilegu fyrirmælunum.
- b) Þegar hættulegur varningur er fluttur með flugi sem fer fram algjörlega eða að hluta til utan yfirráðasvæðis ríkis skal hann vera merktur og með merkimiðum á ensku auk annarra tungumála sem kann að vera krafist.

*OPS 1.1185***Flutningsskjal fyrir hættulegan varning**

- a) Flugrekandi skal sjá til þess að hættulegum varningi fylgi flutningsskjal, nema kveðið sé á um annað í tæknilegu fyrirmælunum.
- b) Þegar hættulegur varningur er fluttur með flugi algjörlega eða að hluta til utan yfirráðasvæðis ríkis, skal nota ensku á meðfylgjandi flutningsskjali, auk annarra tungumála sem kann að vera krafist.

*OPS 1.1195***Móttaka á hættulegum varningi**

- a) Flugrekandi skal ekki taka á móti hættulegum varningi til flutnings nema, pakkin, safnumbúðirnar eða vörugámurinn hafi verið skoðaður í samræmi við verklagsreglur um móttöku þeirra í Tæknilegu fyrirmælunum.
- b) Flugrekandi eða umboðsaðili hans skulu nota gátlista við móttöku hættulegs varnings. Á gátlistanum skal vera rúm til að merkja við öll atriði sem skipta máli og skal hann vera í því formi að unnt sé að færa þar inn niðurstöður skoðunar við móttöku, hvort heldur er handskrifað, vélrænt eða í tölvu.

*OPS 1.1200***Skoðun til að leita að skemmdum, leka eða mengun**

- a) Flugrekandi skal sjá til þess:
  - 1) að pakkar, safnumbúðir og vörugámar séu skoðaðir og leitað að ummerkjum um skemmdir eða leka rétt áður en þeim er hlaðið í flugvél eða í hleðslueiningabúnað eins og tilgreint er í Tæknilegu fyrirmælunum,
  - 2) að hleðslueiningabúnaði sé ekki hlaðið í flugvél nema skoðun á honum, í samræmi við Tæknilegu fyrirmælin, hafi leitt í ljós að hvorki sé að finna merki um leka úr hættulegum varningi né skemmdir,
  - 3) að pökkum, safnumbúðum og vörugámum, sem leka eða eru skemmdir, sé ekki hlaðið í flugvél,
  - 4) að allir pakkar með hættulegum varningi, sem eru í flugvél og sýnast vera skemmdir eða leka, séu fjarlægðir eða að viðeigandi yfirvöld eða stofnun sjái til þess að það sé gert; í slíkum tilvikum skal skoða það sem eftir er af sendingunni til að fá fullvissu um að hún sé í flutningshæfu ástandi og að flugvélin og farmur hennar hafi hvorki skemmt né mengast og
  - 5) að pakkar, safnumbúðir og vörugámar séu skoðaðir og leitað að ummerkjum um skemmdir eða leka þegar flugvél eða hleðslueiningabúnaður er affærmður og, ef ummerki sjást um skemmdir eða leka, skal skoða þann stað í flugvélinni þar sem hinn hættulegi varningur var geymdur, með tilliti til skemmda eða mengunar.

OPS 1.1205

Mengun fjarlægð

- a) Flugrekandi skal sjá til þess:
- 1) að mengun af völdum leka eða skemmda, sem finnst á hættulegum varningi, sé tafarlaust fjarlægð og
  - 2) að flugvél, sem hefur mengast af geislavirkum efnum, sé þegar í stað tekin úr notkun og ekki tekin aftur í notkun fyrr en geislavirkni á öllum aðgengilegum stöðum og geislamengun, sem ekki situr föst, er ekki yfir þeim mörkum sem tilgreind eru í Tæknilegu fyrirmælunum.

OPS 1.1210

Hleðslutakmarkanir

- a) Farþegarými og stjórnklefi. Flugrekandi skal sjá til þess að hættulegur varningur sé ekki fluttur í farþegarými flugvélar þar sem eru farþegar eða í stjórnklefa nema að því leyti sem tilgreint er í Tæknilegu fyrirmælunum.
- b) Vörurými. Flugrekandi skal sjá til þess að hættulegum varningi sé hlaðið í flugvél og að hann sé aðskilinn frá öðru, frágenginn og tryggilega festur um borð í flugvélinni eins og tilgreint er í Tæknilegu fyrirmælunum.
- c) Hættulegur varningur sem einungis má flytja með vöruloftfari. Flugrekandi skal sjá til þess að pakkar með hættulegum varningi, sem merktir eru „Aðeins vöruloftfar“, séu fluttir með vöruloftfari og að þeim sé hlaðið eins og tilgreint er í Tæknilegu fyrirmælunum.

OPS 1.1215

Ákvæði um miðlun upplýsinga

- a) Upplýsingar til starfsfólks á jörðu niðri. Flugrekandi skal sjá til þess:
- 1) að starfsmenn á jörðu niðri fái afhentar upplýsingar til að geta sinnt störfum sínum við flutning á hættulegum varningi, s.s. hvað skuli gera ef verður slys eða flugatvik sem tengist hættulegum varningi og
  - 2) að umboðsaðili fái einnig upplýsingarnar, sem um getur í 1. tölul. a-liðar hér að framan, ef við á.
- b) Upplýsingar til farþega og annarra hlutaðeigandi aðila.
- 1) Flugrekandi skal sjá til þess að upplýsingum sé komið á framfæri við farþega, eins og krafist er í Tæknilegu fyrirmælunum, þannig að þeir fái viðvörun um hvers konar varning þeim er bannað að hafa meðferðis í flugvélum og
  - 2) að flugrekandi og, eftir atvikum, umboðsaðili hans skulu sjá til þess að á stöðum, þar sem tekið er á móti fragt, séu veittar upplýsingar um flutning á hættulegum varningi.
- c) Upplýsingar til flugverja. Flugrekanda ber skylda til að hafa upplýsingar í flugrekstrarhandbókinni, sem gera flugverjum kleift að rækja skyldur sínar við flutning á hættulegum varningi, þ.m.t. fyrirmæli um hvernig bregðast skuli við ef neyðarástand skapast af völdum hins hættulega varnings.
- d) Upplýsingar til flugstjóra. Flugrekandi skal sjá til þess að flugstjórinn fái skriflegar upplýsingar eins og tilgreint er í Tæknilegu fyrirmælunum (Sjá töflu 1 í 1. viðbæti OPS 1.1065 fyrir geymslutímabil skjala).
- e) Miðlun upplýsinga ef flugatvik eða slys verður.
- 1) Flugrekandi flugvélar þar sem verður flugatvik skal, ef þess er krafist, láta í té allar upplýsingar sem þarf til þess að draga eins mikið og unnt er úr þeirri hættu sem skapast vegna flutnings á hættulegum varningi.
  - 2) Verði slys þar sem flugvél flugrekanda á hlut að máli skal hann láta flugmálastjórn ríkisins þar sem slysið varð vita eins fljótt og unnt er að hættulegur varningur sé um borð.

OPS 1.1220

Þjálfunaráætlanir

- a) Flugrekandi skal setja saman og viðhalda þjálfunaráætlunum fyrir starfsfólk sitt, eins og krafist er í Tæknilegu fyrirmælunum, og þurfa flugmálayfirvöld að samþykkja þær.
- b) Flugrekendur sem hafa ekki varanlegt leyfi til að flytja hættulegan varning. Flugrekandi skal sjá til þess:
- 1) að starfsmenn, sem vinna við almenna afgreiðslu á farmi og farangri, hafi fengið þjálfun og séu hæfir til starfa sem tengjast hættulegum varningi. Þjálfunin verður að lágmarki að ná til þeirra sviða sem tilgreind eru í 1. dálki í töflu 1 og í þeim mæli að það nægi til að tryggja að menn séu meðvitaðir um þá hættu sem tengist hættulegum varningi, hvernig þekkja megi slíkan varning og hvaða ákvæði gildi fyrir farþega um flutning á slíkum varningi og
  - 2) að eftirfarandi starfsfólk:
    - i) flugverjar,
    - ii) starfsfólk við farþegaafgreiðslu og
    - iii) öryggisverðir, sem flugrekandi ræður til vopnaleyta á fólki og í farangri,

hafi fengið þjálfun sem að lágmarki nær til þeirra sviða sem tilgreind eru í 2. dálki í töflu 1 og sé í þeim mæli að það nægi til að tryggja að menn séu meðvitaðir um þá hættu sem tengist hættulegum varningi, hvernig þekkja megi slíkan varning og hvaða ákvæði gildi fyrir farþega um flutning á slíkum varningi.

Tafla 1

Þjálfunarsvið	1	2
Almennar grundvallarreglur	X	X
Takmarkanir á flutningi hættulegs varnings í lofti		X
Merkimiðar og merkingar pakka	X	X
Hættulegur varningur í farangri farþega	X	X
Neyðarráðstafanir	X	X

Ath.: Merkt er með bókstafnum „X“ við það svið sem þjálfunin skal ná til.

- c) Flugrekendur sem hafa varanlegt leyfi til að flytja hættulegan varning. Flugrekandi skal sjá til þess:
- 1) að starfsfólk, sem ráðið er til þess að taka á móti hættulegum varningi, hafi fengið þjálfun og séu hæfir til starfana. Að lágmarki skal þjálfunin ná til þeirra sviða sem tilgreind eru í 1. dálki í töflu 2 og vera í þeim mæli að það nægi til að tryggja að starfsmenn geti tekið ákvörðun um hvort beri að taka við eða vísa frá hættulegum varningi sem afhentur er til flutnings flugleiðis og
  - 2) að starfsmenn, sem vinna á jörðu niðri við afgreiðslu, geymslu og hleðslu á hættulegum varningi, hafi fengið þjálfun til að starfa við hættulegan varning. að lágmarki skal þjálfunin ná til þeirra sviða sem tilgreind eru í 2. dálki í töflu 2 og vera í þeim mæli að það nægi til að tryggja að starfsmenn séu meðvitaðir um þá hættu sem tengist hættulegum varningi, hvernig þekkja megi slíkan varning og hvernig beri að meðhöndla hann og hlaða,
  - 3) að starfsmenn, sem vinna við almenna afgreiðslu á farmi og farangri, hafi fengið þjálfun til að starfa við hættulegan varning; að lágmarki skal þjálfunin að ná til þeirra sviða sem tilgreind eru í 3. dálki í töflu 2 og í þeim mæli að það nægi til að tryggja að menn séu meðvitaðir um þá hættu sem tengist hættulegum varningi, hvernig þekkja megi slíkan varning, hvernig beri að meðhöndla hann og hlaða og hvaða ákvæði gildi fyrir farþega um flutning á slíkum varningi,

- 4) að flugliðar hafi fengið þjálfun sem að lágmarki nær til þeirra sviða sem tilgreind eru í 4. dálki í töflu 2. Þjálfunin skal vera í þeim mæli að það nægi til að tryggja að þeir séu meðvitaðir um þá hættu sem tengist hættulegum varningi og hvernig hann skuli fluttur í flugvél og
- 5) að eftirfarandi starfsfólk:
- i) starfsfólk við farþegaafgreiðslu,
  - ii) öryggisverðir, sem flugrekandi ræður til vopnaleyta á fólki og í farangri og
  - iii) að flugverjar aðrir en flugliðar hafi fengið þjálfun sem að lágmarki nær til þeirra sviða sem tilgreind eru í 5. dálki í töflu 2. Þjálfunin skal vera í þeim mæli að það nægi til að tryggja að starfsmenn séu meðvitaðir um þá hættu sem tengist hættulegum varningi og hvaða ákvæði gilda fyrir farþega um flutning á slíkum varningi eða almennt um flutning á honum í flugvél.
- d) Flugrekandi skal sjá til þess að allt starfsfólk, sem fær þjálfun, gangist undir próf til að sanna að það geri sér grein fyrir ábyrgð sinni.
- e) Flugrekandi skal sjá til þess að allir starfsmenn, sem þurfa á þjálfun að halda vegna hættulegs varnings, fái reglubundna þjálfun a.m.k. á tveggja ára fresti.
- f) Flugrekandi skal sjá til þess að færðar séu skrár yfir þjálfun alls starfsfólks vegna hættulegs varnings, í samræmi við d-lið og eins og krafist er í Tæknilegu fyrirmælunum.
- g) Flugrekandi skal sjá til þess að starfsmenn umboðsaðila hans fái þjálfun í samræmi við viðeigandi dálk í töflu 1 eða 2.

Tafla 2

Þjálfunarsvið	1	2	3	4	5
Almennar grundvallarreglur	X	X	X	X	X
Takmarkanir á flutningi hættulegs varnings í lofti	X	X		X	X
Flokkun hættulegs varnings	X				
Listi yfir hættulegan varning	X	X		X	
Almennar þökkunarkröfur og þökkunarleiðbeiningar	X				
Umbúðaforskriftir og merkingar	X				
Merkimiðar og merkingar pakka	X	X	X	X	X
Skjöl frá farmsendanda	X				
Móttaka á hættulegum varningi, þ.m.t. notkun gátlista	X				
Verklagsreglur fyrir geymslu og hleðslu	X	X	X	X	
Skoðun til að leita að skemmdum eða leka og verklagsreglur fyrir afmengun	X	X			
Miðlun upplýsinga til flugstjóra	X	X		X	
Hættulegur varningur í farangri farþega	X	X	X	X	X
Neyðarráðstafanir	X	X	X	X	X

Athn.: Merkt er með bókstafnum „X“ við það svið sem þjálfunin skal ná til.

OPS 1.1225

Skýrslur um flugatvik eða slys sem verða í tengslum við hættulegan varning

- a) Flugrekandi skal gefa skýrslu um flugatvik og slys er varða hættulegan varning til flugmálayfirvalda. Frumskýrsla skal send innan 72 klukkustunda eftir að atburðurinn átti sér stað nema sérstakar aðstæður hamli því.
- b) Flugrekandi skal einnig skýra flugmálayfirvöldum frá hættulegum varningi sem ekki hefur verið gefinn upp eða gefinn upp með röngum hætti sem finnst í farmi eða farangri farþega. Frumskýrsla skal send innan 72 klukkustunda eftir að varningurinn finnst nema sérstakar aðstæður hamli því.

S-KAFLI

FLUGVERND

OPS 1.1235

Flugverndarákvæði

Flugrekandi skal sjá til þess að allt hlutaðeigandi starfsfólk sé vel heima í ákvæðum flugverndaráætlunar sem eru í gildi í ríki flugrekanda og fari eftir þeim.

OPS 1.1240

Þjálfunaráætlanir

Flugrekandi skal koma á, viðhalda og stjórna viðurkenndum þjálfunaráætlunum svo að flugverjar hans geti brugðist rétt við til að koma í veg fyrir ólögmat afskipti, s.s. skemmdarverk eða flugrán, og draga úr afleiðingum þessa ef slíkt gerist. Þjálfunaráætlunin skal samrýmast flugverndaráætlun í hverju ríki fyrir sig. Hver flugverji skal hafa þekkingu á og hæfni í öllum viðeigandi þáttum þjálfunaráætlunarinnar.

OPS 1.1245

Skýrsla um ólögmat afskipti

Þegar ólögmat afskipti hafa átt sér stað um borð í flugvél skal flugstjórinn, eða flugrekandinn ef flugstjórinn er fjarverandi, án tafar senda þar til bæru yfirvaldi á staðnum og flugmálayfirvöldum í ríki flugrekandans skýrslu um atburðinn.

OPS 1.1250

Gátlistar fyrir verklag við leit í flugvél

Flugrekandi skal sjá til þess að í öllum flugvélum hans sé gátlisti yfir verklagsreglur, sem fara skal eftir við leit að sprengju eða heimatilbúnum sprengibúnaði (IED), ef grunur leikur á um skemmdarverk og til að leita í flugvélum að földum vopnum, sprengiefnum eða öðrum hættulegum búnaði þegar fyrir liggur vel rökstuddur grunur um að flugvélin kunni að verða fyrir ólögmatum afskiptum. Gátlistanum skulu fylgja leiðbeiningar um viðeigandi aðgerðir sem grípa skal til ef sprengja eða grunsamlegur hlutur finnst og upplýsingar um þann stað þar sem sprengja veldur minnstum skaða í hverri flugvél þegar handhafi tegundarvottorðs lætur þær upplýsingar í té.

OPS 1.1255

Flugvernd í stjórnklefa

- a) Í öllum flugvélum með stjórnklefahurð skal vera hægt að læsa hurðinni og séð fyrir aðferðum eða komið á verklagsreglum, sem flugmálayfirvöld geta fallist á, sem öryggis- og þjónustuliðar fara eftir til að gera flugliðum viðvart um grunsamlegt athæfi eða brot sem framin eru í farþegarýminu og ógna öryggi flugvélarinnar.

- b) Allar farþegaflugvélar, með skráðan hámarksflugtaksmassa yfir 45 500 kg og hámarksfjölda farþegasæta í samþykktu sætafyrirkomulagi fyrir fleiri en 60, skulu vera búnar samþykkttri stjórnklefahurð sem hægt er að læsa og taka úr lás frá vinnureit hvers flugmanns og hönnuð í samræmi við viðeigandi afturvirkar lofthæfíkröfur. Hönnun hurðarinnar skal ekki hindra neyðaraðgerðir eins og krafist er í viðeigandi afturvikum lofthæfíkröfum.
- c) Í öllum flugvélum sem eru með stjórnklefahurð í samræmi við b-lið:
- 1) skal þessari hurð lokað áður en hreyflar eru ræstir fyrir flugtak og læst þegar þess er krafist samkvæmt verklagsreglum við flugvernd eða af flugstjóranum þar til hreyflar hafa verið stöðvaðir eftir landingu nema þegar nauðsynlegt er fyrir þá sem hafa til þess heimild að fara inn eða út í samræmi við flugverndaráætlun í hverju ríki fyrir sig,
  - 2) skal vera búnaður til að fylgjast með svæðinu fyrir utan stjórnklefann frá hvorum vinnureit flugmanns sem er, að því marki sem nauðsynlegt er, til að bera kennsl á einstaklinga, sem óska þess að fá aðgang að stjórnklefanum, og greina grunsamlega hegðun eða hugsanlega ógnun.“
-

REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (EB) nr. 1900/2006

2009/EES/25/47

frá 20. desember 2006

um breytingu á reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3922/91 um samræmingu á tækniröfum og stjórnsýslumeðferð á sviði flugmála (*)

EVROÞUPINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFAR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 2. mgr. 80. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópubandalaganna,

að höfðu samráði við svæðanefndina,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽¹⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 3922/91 ⁽²⁾ er kveðið á um sameiginlegar tækniröf og stjórnsýslumeðferð sem gilda um flutningaflug. Þessar samræmdu kröfur og stjórnsýslumeðferð eiga við um allar flugvélar, sem flugrekendur í Bandalaginu nota, hvort sem þær eru skráðar í aðildarríki eða í þriðja landi.
- 2) Samþykkt skal nauðsynlegar ráðstafanir til að hrinda í framkvæmd reglugerð (EB) nr. 3922/91 í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið ⁽³⁾.
- 3) Framkvæmdastjórninni skal einkum falið umboð til að ákvarða þau skilyrði, þar sem breyta má eða bæta við sameiginlegar tækniröf og stjórnsýslumeðferð sem tilgreindar eru í III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 3922/91, eða þar sem aðildarríki er undanþegið beitingu þeirra. Þar eð þessar ráðstafanir eru almenns eðlis og þeim er aðeins ætlað að breyta veigalitlum þáttum þeirrar reglugerðar eða felast í því að veigalitlum þáttum er aukið við hana skulu þær samþykktar í samræmi við stjórnsýslumálsmeðferð með eftirliti sem kveðið er á um í 5. gr. a í ákvörðun 1999/468/EB.

4) Þegar ekki er hægt að virða eðlilegan frest fyrir stjórnsýslumálsmeðferð með eftirliti, sökum þess hve brýnt er að viðhalda viðunandi flugöryggi, skal framkvæmdastjórnin geta notað flýtimeðferðina, sem kveðið er á um í 6. mgr. 5. gr. a ákvörðunar 1999/468/EB til að samþykkja sérstakar ráðstafanir.

5) Því ber að breyta reglugerð (EBE) nr. 3922/1991 til samræmis við þetta.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Reglugerð (EBE) nr. 3922/91 er breytt sem hér segir:

1) Ákvæðum 8. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað fjórðu undirgreinar 3. mgr. komi eftirfarandi:

„Í því tilviki skal framkvæmdastjórnin tilkynna öllum aðildarríkjunum um ákvörðun sína og skulu þau eiga rétt á að beita þeirri ráðstöfun. Einnig má breyta viðeigandi ákvæðum III. viðauka í samræmi við 11. gr. til að endurspegla þá ráðstöfun.“

b) Í stað fjórðu undirgreinar 4. mgr. komi eftirfarandi:

„Í því tilviki skal framkvæmdastjórnin tilkynna öllum aðildarríkjunum um ákvörðun sína og skulu þau eiga rétt á að beita þeirri ráðstöfun. Einnig má breyta viðeigandi ákvæðum III. viðauka í samræmi við 11. gr. til að endurspegla þá ráðstöfun.“

2) Ákvæðum 11. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað 1. mgr. komi eftirfarandi:

„1. Samþykkt skal ráðstafanirnar, sem ætlað er að breyta veigalitlum þáttum þessarar reglugerðar með því að bæta við hana, sem eru nauðsynlegar vegna vísinda- og tækniframfara og sem breyta sameiginlegu tækniröfunum og stjórnsýslumeðferðinni, skráðum í III. viðauka, í samræmi við stjórnsýslumeðferð með eftirliti sem um getur í 3. mgr. 12. gr. Ef málefnið er mjög brýnt má framkvæmdastjórnin grípa til flýtimeðferðarinnar sem um getur í 4. mgr. 12. gr.“

b) Í 2. mgr. komi orðin „í 3. mgr. 12. gr.“ í stað „í 12. gr.“

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjórnartíð. ESB L 377, 27.12.2006, bls. 176. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 120/2007 frá 28. september 2007 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 9, 21.2.2008, p. 36.

⁽¹⁾ Álit Evrópuþingsins frá 30. nóvember 2006 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum ESB) og ákvörðun ráðsins frá 19. desember 2006.

⁽²⁾ Stjórnartíð. ESB L 373, 31.12.1991, bls. 4. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1899/2006 (Stjórnartíð. ESB L, 377, 27.12.2006, bls. 1).

⁽³⁾ Stjórnartíð. ESB L 184, 17.7.1999, bls. 23. Ákvörðuninni var breytt með ákvörðun 2006/512/EB (Stjórnartíð. ESB L 200, 22.7.2006, bls. 11).

3) Í stað 12. gr. komi eftirfarandi:

„12. gr.

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar flugöryggisnefndarinnar (sem nefnist hér á eftir „nefndin“).

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda 5. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.

Fresturinn, sem mælt er fyrir um í 6. mgr. 5. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera þrír mánuðir.

3. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda 1. til 4. mgr. 5. gr. a og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.

4. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda 1., 2., 4. og 6. mgr. 5. gr. a og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.“

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 20. desember 2006

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

J. BORRELL FONTELLES

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

J. KORKEAOJA

forseti.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 497/2007

2009/EES/25/48

frá 4. maí 2007

um að leyfa endó-1,4-beta-xýlanasa EC 3.2.1.8 (Safizym X) sem aukefni í fæði (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB)
nr. 943/2005 ⁽³⁾ og án tímamarka fyrir varphætur með
reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB)
nr. 1810/2005 ⁽⁴⁾.

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB)
nr. 1831/2003 frá 22. september 2003 um aukefni í fæði ⁽¹⁾,
einkum 2. mgr. 9. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Í reglugerð (EB) nr. 1831/2003 er kveðið á um veitingu
leyfa til að nota aukefni í fæði ásamt ástæðum og
málsmeðferð við slíka leyfisveitingu.

2) Í samræmi við 7. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003 var
lögð fram umsókn um leyfi fyrir efnablöndunni sem
tilgreind er í viðaukanum við þessa reglugerð.
Umsókninni fylgdu upplýsingar og skjöl sem krafist er
skv. 3. mgr. 7. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003.

3) Umsóknin varðar leyfi fyrir nýrri notkun efnablöndunnar
endó-1,4-beta-xýlanasa EC 3.2.1.8, framleiddur með
Trichoderma longibrachiatum (CNCM MA 6-10)
(Safizym X), í aukefnaflokknum „dýraræktaraukefni“,
sem aukefni í fæði fyrir smágrísi (sem búið er að venja
undan).

4) Notkun endó-1,4-beta-xýlanasi EC 3.2.1.8, sem er
framleiddur með *Trichoderma longibrachiatum* (CNCM
MA 6-10), var leyfð án tímamarka fyrir eldiskjúklinga
með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB)
nr. 1453/2004 ⁽²⁾, án tímamarka fyrir eldiskalkúna með

5) Lögð voru fram ný gögn til stuðnings umsókn um leyfi
fyrir smágrísi (sem búið er að venja undan).
Matvælaöryggisstofnun Evrópu (hér á eftir nefnd
„stofnunin“) komst að þeirri niðurstöðu í álitinu frá 17.
október 2006 að efnablöndan endó-1,4-beta-xýlanasi EC
3.2.1.8, framleiddur með *Trichoderma longibrachiatum*
(CNCM MA 6-10) (Safizym X), hafi ekki skaðleg áhrif á
heilsu dýra, manna eða umhverfið ⁽⁵⁾. Hún komst enn
fremur að þeirri niðurstöðu að efnablöndan feli ekki í sér
aðra áhættu sem kemur í veg fyrir leyfisveitingu í
samræmi við 2. mgr. 5. gr. reglugerðar (EB)
nr. 1831/2003. Samkvæmt því álitinu hefur notkun
efnablöndunnar ekki skaðleg áhrif á þessa nýju
dýraflokka. Stofnunin telur að ekki sé þörf á sértækum
kröfum um eftirlit að lokinni setningu á markað. Í álitinu
er einnig staðfest skýrsla um aðferðir til að greina
aukefni í fæði sem tilvísunarrannsóknarstofa
Bandalagsins, sem sett var á stofn með reglugerð
(EB) nr. 1831/2003, lagði fram.

6) Mat á efnablöndunni sýnir að skilyrðin fyrir leyfinu, sem
kveðið er á um í 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003,
eru uppfyllt. Til samræmis við það ber að leyfa notkun
þessarar efnablöndu eins og tilgreint er í viðaukanum við
þessa reglugerð.

7) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð,
eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um
matvælaferlið og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. gr.

Efnablöndan, sem tilheyrir aukefnaflokknum
„dýraræktaraukefni“ og virka hópnum „meltingarbætandi efni“
og er tilgreind í viðaukanum, er leyfð sem aukefni í fæði með
þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í þeim viðauka.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 117, 5.5.2007, bls.11. Hennar var getið
í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 151/2007 frá 7. desember
2007 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-
samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 26,
8.5.2008, p. 9.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 268, 18.10.2003, bls. 29. Reglugerðinni var breytt með
reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 378/2005 (Stjtið. ESB L 59,
5.3.2005, bls. 8).

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 269, 17.8.2004, bls. 3.

⁽³⁾ Stjtið. ESB L 159, 22.6.2005, bls. 6.

⁽⁴⁾ Stjtið. ESB L 291, 5.11.2005, bls. 5. Reglugerðinni var breytt með reglugerð
(EB) nr. 184/2007 (Stjtið. ESB L 63, 1.3.2007, bls. 1).

⁽⁵⁾ Álit vísindanefndar um aukefni og afurðir eða efni sem notuð eru í fæði um
öryggi og verun ensimblöndunnar Safizym X (endó-1,4-beta-xýlanasi) sem
aukefni í fæði fyrir smágrísi í samræmi við reglugerð (EB) nr. 1831/2003.
Samþykkt 17. október 2006. Tiðindi Matvælaöryggisstofnunar Evrópu
2006) 405, bls. 1-10.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 4. maí 2007.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Markos KYPRIANOU

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

Kenninúmer aukefnisins	Nafn leyfishafa	Aukefni (Viðskiptaheiti)	Samsetning, efnaformúla, lýsing, greiningaraðferð	Tegund eða flokkur dýra	Hámarksa ldur	Lágmarks innihald	Hámarks innihald	Önnur ákvæði	Leyfi rennur út
						Virknieining/kg heilföðurs með 12% rakainnihaldi			
Flokkur dýraræktaraukefna. Virkur hópur: meltingarbætandi efni.									
4a1613	Société Industrielle Lesaffre	Endó-1,4-beta-xýlanasi EC 3.2.1.8 (Safizym X)	Samsetning aukefnis: Efnablanda endó-1,4-beta-xýlanasa, framleiddur með <i>Trichoderma longibrachiatum</i> (CNCM MA 6-10W), með virkni að lágmarki: Duftform: 70 000 IFP (¹)/g Vökvaform: 7 000 IFP/ml Lýsing á eiginleikum virka efnisins: endó-1,4-beta-xýlanasa, framleiddur með <i>Trichoderma longibrachiatum</i> (CNCM MA 6-10W) Greiningaraðferð (²) Prófun með afoxandi sykrum fyrir endó-1,4-beta-xýlanasa með litmælingarhvarfi með dínitrósasalisýlsruhvarfefni á heimtum afoxandi sykrum.	Smágrísir (sem búið er að venja undan)	—	840 IFP		1. Í notkunarleiðbeiningum með aukefninu og forblöndunni skal tilgreina geymsluhita, geymsluþol og þol við köggulun. 2. Ráðlagður skammtur á hvert kílógramm heilföðurs: 1 680 IFP. 3. Fyrir smágrísi (sem búið er að venja undan), allt að 35 kg af líkamsþyngd. 4. Til nota í fôðurblöndur, auðugar af öðrum fjölsykrum en sterkju (einkum arabínóxýlönun), t.d. þær sem innihalda yfir 20% af hveiti.	25.5.2017

⁽¹⁾ 1 IFP er magn þess ensíms sem leysir 1 mikrómol afoxandi sykra (xýlósajafngilda) á mínútu úr xýlani úr höfrum við pH 4,8 og 50 °C.⁽²⁾ Upplýsingar um greiningaraðferðirnar eru fáanlegar á eftirfarandi slóð tilvísunarrannsóknarstofu Bandalagsins: www.irmm.jrc.be/html/crlfaa/

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 516/2007

2009/EES/25/49

frá 10. maí 2007

um varanlegt leyfi fyrir aukefni í fóðri (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 70/524/EBE frá 23. nóvember 1970 um aukefni í fóðri ⁽¹⁾, einkum 3. gr. og 1. mgr. 9. gr. d,með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1831/2003 frá 22. september 2003 um aukefni í fóðri ⁽²⁾, einkum 25. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Í reglugerð (EB) nr. 1831/2003 er kveðið á um veitingu leyfa til að nota aukefni í fóður.

2) Í 25. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003 er mælt fyrir um bráðabirgðaráðstafanir vegna umsókna um leyfi fyrir aukefni í fóðri sem eru lagðar fram í samræmi við tilskipun 70/524/EBE fyrir gildistökudag reglugerðar (EB) nr. 1831/2003.

3) Umsókn um leyfi fyrir aukefninu, sem er skráð í viðaukanum við þessa reglugerð, var lögð fram fyrir gildistökudag reglugerðar (EB) nr. 1831/2003.

4) Fyrstu athugasemdirnar um þessar umsóknir, eins og kveðið er á um í 4. mgr. 4. gr. tilskipunar 70/524/EBE, voru sendar til framkvæmdastjórnarinnar fyrir gildistökudag reglugerðar (EB) nr. 1831/2003. Því skal meðhöndla þessar umsóknir áfram í samræmi við 4. gr. tilskipunar 70/524/EBE.

5) Notkun ensímlöndu úr endó-1,4-beta-xýlanasa EC 3.2.1.8, framleiddur með *Bacillus subtilis* (LMG S-15136) var fyrst leyfð til bráðabirgða fyrir eldissvín með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 261/2003 ⁽³⁾ og fyrir eldiskalkúna með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2188/2002 ⁽⁴⁾. Lögð voru fram ný gögn til stuðnings umsókn um leyfi án tímamarka fyrir þá ensímlöndu. Mat hefur leitt í ljós að skilyrði fyrir slíku leyfi, sem sett eru í 3. gr. a í tilskipun 70/524/EBE, hafa verið uppfyllt. Til samræmis við það ber að leyfa, án tímamarka, notkun þessarar ensímlöndu eins og tilgreint er í viðaukanum við þessa reglugerð.6) Athugun á þessari umsókn sýnir að ákveðnar aðgerðir eru nauðsynlegar til að vernda starfsmenn gegn váhrifum af völdum aukefnanna sem eru tilgreind í viðaukanum. Slík vernd skal tryggð með beitingu tilskipunar ráðsins 89/391/EBE frá 12. júní 1989 um lögleiðingu ráðstafana er stuðla að bættu öryggi og heilsu starfsmanna á vinnustöðum ⁽⁵⁾.

7) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferlið og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Efnablandan, sem tilheyrir flokknum „ensím“ og tilgreind er í viðaukanum, er leyfð án tímamarka sem aukefni í fóðri með þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í þeim viðauka.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 122, 11.5.2007, bls. 22. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 151/2007 frá 7. desember 2007 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 26, 8.5.2008, p. 9.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 270, 14.12.1970, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1800/2004 (Stjtið. ESB L 317, 16.10.2004, bls. 37).

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 268, 18.10.2003, bls. 29. Reglugerðinni var breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 378/2005 (Stjtið. ESB L 59, 5.3.2005, bls. 8).

⁽³⁾ Stjtið. ESB L 37, 13.3.2003, bls. 12.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 333, 10.12.2002, bls. 5.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 183, 29.6.1989, bls. 1. Tilskipuninni var breytt með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1882/2003 (Stjtið. ESB L 284, 31.10.2003, bls. 1).

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 10. maí 2007.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Markos KYPRIANOU

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

EB-nr.	Aukefni	Efnaformúla, lýsing	Tegund eða flokkur dýra	Hámark saldur	Lágmarksinn ihald	Hámarksinni hald	Önnur ákvæði	Leyfi rennur út
					Virknieiningar/kg heilfóðurs			
Ensím								
E 1606	Endó-1,4-beta-xýlanasi EC 3.2.1.8	Efnablanda úr endó-1,4-beta-xýlanasa, framleiddur með <i>Bacillus subtilis</i> (LMG S-15136), með virkni að lágmarki: Fast og fljótandi form: endó-1,4-beta-xýlanasi: 100 IU (¹)/g eða ml	Eldissvín	—	10 IU	—	1. Í notkunarleiðbeiningum með aukefninu og forblöndunni skal tilgreina geymsluhita, geymsluþol og þol við kögglun. 2. Ráðlagður skammtur á hvert kílógramm heilfóðurs: 10 IU 3. Til nota í fôðurblöndur, auðugar af arabinoxýlani, t.d. að lágmarki 40 % hveiti.	Án tímamarka
			Eldiskalkúnar	—	10 IU	—	1. Í notkunarleiðbeiningum með aukefninu og forblöndunni skal tilgreina geymsluhita, geymsluþol og þol við kögglun. 2. Ráðlagður skammtur á hvert kílógramm heilfóðurs: 10 IU 3. Til nota í fôðurblöndur, auðugar af arabinoxýlani, t.d. að lágmarki 40 % hveiti.	Án tímamarka

⁽¹⁾ 1 IU er magn þess ensims sem leysir 1 mikrómol afoxandi sykra (gefið upp sem xýlösajafngilda) á mínútu úr xýlani úr birkiviði við pH 4,5 og 30 °C.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 537/2007

2009/EES/25/50

frá 15. maí 2007

um leyfi fyrir gerjunarafurðinni *Aspergillus oryzae* NRRL 458 (Amaferm) sem aukefni í föðri (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1831/2003 frá 22. september 2003 um aukefni í föðri ⁽¹⁾, einkum 2. mgr. 9. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Í reglugerð (EB) nr. 1831/2003 er kveðið á um veitingu leyfa til að nota aukefni í föður ásamt forsendum og málsmæðferð við slíka leyfisveitingu.

2) Í samræmi við 7. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003 var lögð fram umsókn um leyfi fyrir efnablöndunni sem tilgreind er í viðaukanum við þessa reglugerð. Umsókninni fylgdu upplýsingar og skjöl sem krafist er skv. 3. mgr. 7. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003.

3) Umsóknin varðar leyfi fyrir gerjunarafurðinni *Aspergillus oryzae* NRRL 458 (Amaferm) í aukefnaflokknum „dýraræktaraukefni“ sem aukefni í föður fyrir mjólkurkúr.

4) Matvælaöryggisstofnun Evrópu (hér á eftir nefnd „stofnunin“) komst að þeirri niðurstöðu í álitinu sínu frá 8. mars 2006 að gerjunarafurðin *Aspergillus oryzae* NRRL 458 (Amaferm) hafi ekki skaðleg áhrif á heilsu

dýra, manna eða umhverfið ⁽²⁾. Hún komst enn fremur að þeirri niðurstöðu að gerjunarafurðin feli ekki í sér aðra áhættu sem kemur í veg fyrir leyfisveitingu í samræmi við 2. mgr. 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003. Sýnt hefur verið fram á að Amaferm hafi jákvæð áhrif á nyt mjólkurkúna. Í álitinu stofnunarinnar er mælt með viðeigandi ráðstöfunum er varða öryggi notenda. Stofnunin telur að ekki sé þörf á sértækum kröfum um eftirlit að lokinni setningu á markað. Í álitinu er einnig staðfest skýrsla um aðferðir til að greina aukefni í föðri sem tilvísunarrannsóknarstofa Bandalagsins, sem sett var á stofn með reglugerð (EB) nr. 1831/2003, lagði fram.

5) Mat á efnablöndunni sýnir að skilyrðin fyrir leyfinu, sem kveðið er á um í 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003, hafa verið uppfyllt. Til samræmis við það ber að leyfa notkun þessarar efnablöndu eins og tilgreint er í viðaukanum við þessa reglugerð.

6) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferlið og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Efnablandan, sem tilheyrir aukefnaflokknum „dýraræktaraukefni“ og virka hópnum „meltingarbætandi efni“ og er tilgreind í viðaukanum, er leyfð sem aukefni í föðri með þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í þeim viðauka.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 128, 16.5.2007, bls. 13. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 151/2007 frá 7. desember 2007 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 26, 8.5.2008, p. 9.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 268, 18.10.2003, bls. 29. Reglugerðinni var breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 378/2005 (Stjtið. ESB L 59, 5.3.2005, bls. 8).

⁽²⁾ Álit vísindanefndar um aukefni og afurðir eða efni sem eru notuð í föður um öryggi og verkun „Amaferm“ sem leyft er sem aukefni í föður fyrir mjólkurkúr og eldisnautgripi í samræmi við reglugerð (EB) nr. 1831/2003. Samþykkt 18. mars 2006. Tiðindi Matvælaöryggisstofnunar Evrópu (2006) 337, bls. 1 til 17.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 15. maí 2007.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Markos KYPRIANOU

framkvæmdastjóri.

_____

VIÐAUKI

Kenninúmer aukefnisins	Nafn leyfishafa	Aukefni (Viðskiptaheiti)	Samsetning, efnaformúla, lýsing, greiningaraðferð	Tegund eða flokkur dýra	Hámarksaldur	Lágmarks innihald	Hámarks nnihald	Önnur ákvæði	Leyfi rennur út
						mg aukefnis/kg heilföðurs með 12% rakainnihaldi			

Flokkur dýraræktaraukefna. Virkur hópur: meltingarbættandi efni.

4a2	Trouw Nutrition BV	Gerjunarafurðin <i>Aspergillus oryzae</i> NRRL 458 (Amaferm)	Samsetning aukefnis: Gerjunarafurðin <i>Aspergillus oryzae</i> NRRL 458: 4–5 % Hveitiklið: 94–95 % Ryðfrítt stálsvarf sem inniheldur 5% kóboltkarbónat: 1% Lýsing á eiginleikum virka efnisins: Gerjunarafurðin <i>Aspergillus oryzae</i> NRRL 458 inniheldur: Endó-1,4-beta-glúkanasi EC 3.2.1.4: 3 IU ⁽¹⁾ /g; Alfa-amýlasi EC 3.2.1.1: 40 IU ⁽²⁾ /g. Greiningaraðferð: Alfa-amýlasi AOAC 17. útg. 2002.01 Endó-1,4-beta-glúkanasi (sem byggist á virkni prótína og sellulasa loftfirrðs svepps (<i>Neocallimastix frontalis</i> EB 188) (Barichievich, EB, Calza RE (1990))).	Mjólkur ýr	—	85	300	1. Ráðlagður skammtur: magn aukefnisins í daglegum skammti skal vera 3–5 g/kýr/dag. 2. Varðandi öryggi notenda: nota skal öndunarvörn og öryggisgleraugu við meðhöndlun.	5. júní 2017
-----	-----------------------	---	--	---------------	---	----	-----	---	--------------

⁽¹⁾ 1 IU á við um sellulasann sem leysir 1 mikrómol glúkósa á mínútu úr karboxýmetýlsellulósa við pH 6,5 og 39 °C.⁽²⁾ 1 IU á við um amýlasann sem leysir 1 mikrómol glúkósa á mínútu úr kartöflusterkju við pH 6,5 og 39 °C.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 538/2007

2009/EES/25/51

frá 15. maí 2007

um leyfi fyrir nýrri notkun á *Enterococcus faecium* DSM 7134 (Bonvital) sem aukefni í fóðri (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

fyrir eldiskjúklinga með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 521/2005 ⁽⁴⁾ um varanlegt leyfi fyrir aukefni og bráðabirgðaleyfi fyrir nýrri notkun tiltekinna aukefna sem þegar er leyft að nota í fóður.

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1831/2003 frá 22. september 2003 um aukefni í fóðri ⁽¹⁾, einkum 2. mgr. 9. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Í reglugerð (EB) nr. 1831/2003 er kveðið á um veitingu leyfa til að nota aukefni í fóður ásamt forsendum og málsmeðferð við slíka leyfisveitingu.

2) Í samræmi við 7. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003 var lögð fram umsókn um leyfi fyrir efnablöndunni sem tilgreind er í viðaukanum við þessa reglugerð. Umsókninni fylgdu upplýsingar og skjöl sem krafist er skv. 3. mgr. 7. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003.

3) Umsóknin varðar leyfi fyrir nýrri notkun efnablöndunnar *Enterococcus faecium* DSM 7134 (Bonvital) í aukefnaflokknum „dýraræktaraukefni“ sem aukefni í fóðri fyrir smágrísi (sem búið er að venja undan) og eldissvín.

4) Notkun efnablöndu *Enterococcus faecium* DSM 7134 (Bonvital) var leyfð fyrir smágrísi og eldissvín með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 666/2003 ⁽²⁾ um að leyfa til bráðabirgða notkun tiltekinna örvera í fóðri, fyrir gyltur með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2154/2003 ⁽³⁾ um að leyfa til bráðabirgða tilteknar örverur í fóðri (*Enterococcus faecium* og *Lactobacillus acidophilus*),

5) Lögð voru fram ný gögn til stuðnings umsókn um leyfi til að nota efnablönduna fyrir smágrísi (vanda undan) og eldissvín. Matvælaöryggisstofnun Evrópu (hér á eftir nefnd „stofnunin“) komst að þeirri niðurstöðu í áliti sínu frá 23. janúar 2007 að efnablandan *Enterococcus faecium* DSM 7134 (Bonvital) hafi ekki skaðleg áhrif á heilsu dýra, manna eða umhverfið ⁽⁵⁾. Samkvæmt því áliti er notkun efnablöndunnar gagnleg til að bæta þá þætti sem hafa áhrif á árangur í samræmi við magnið sem stofnunin mælir með fyrir smágrísi og eldissvín. Stofnunin telur að ekki sé þörf á sértækum kröfum um eftirlit að lokinni setningu á markað. Í álitinu er einnig staðfest skýrsla um aðferðir til að greina aukefni í fóðri sem tilvísunarrannsóknarstofa Bandalagsins, sem sett var á stofn með reglugerð (EB) nr. 1831/2003, lagði fram.

6) Mat á efnablöndunni sýnir að skilyrðin fyrir leyfinu, sem kveðið er á um í 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003, hafa verið uppfyllt. Til samræmis við það ber að leyfa notkun þessarar efnablöndu eins og tilgreint er í viðaukanum við þessa reglugerð.

7) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferlið og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. gr.

Efnablandan, sem tilheyrir aukefnaflokknum „dýraræktaraukefni“ og virka hópnun „þarmaflórustöðgarar“ og er tilgreind í viðaukanum, er leyfð sem aukefni í fóðri með þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í þeim viðauka.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 128, 16.5.2007, bls. 16. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 152/2007 frá 7. desember 2007 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 26, 8.5.2008, p. 11.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 268, 18.10.2003, bls. 29. Reglugerðinni var breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 378/2005 (Stjtið. ESB L 59, 5.3.2005, bls. 8).

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 96, 12.4.2003, bls. 11.

⁽³⁾ Stjtið. ESB L 324, 11.12.2003, bls. 11.

⁽⁴⁾ Stjtið. ESB L 84, 2.4.2005, bls. 3.

⁽⁵⁾ Álit vísindanefndar um aukefni og afurðir eða efni, sem notuð eru í fóður, um öryggi og verkun vörunnar „Bonvital“, efnablöndu *Enterococcus faecium* sem aukefni í fóðri fyrir smágrísi og eldissvín. Samþykkt 23. janúar 2007. Tíðindi Matvælaöryggisstofnunar Evrópu (2007) 440, bls. 1-9.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 15. maí 2007.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Markos KYPRIANOU

framkvæmdastjóri.

_____

VIÐAUKI

Kenninúmer aukefnisins	Nafn leyfishafa	Aukefni (Viðskiptaheiti)	Samsetning, efnaformúla, lýsing, greiningaraðferð	Tegund eða flokkur dýra	Hámarksal- dur	Lágmarksi- nnihald	Hámarksi- nnihald	Önnur ákvæði	Leyfi rennur út
						Þyrpingafjöldi (CFU)/kg heilfóðurs með 12% rakainnihaldi			

Flokkur dýraræktaraukefna. Virkur hópur: þarmaflórustöðgarar

4b1841	Lactosan Starterkulturen GmbH & Co KG	<i>Enterococcus faecium</i> DSM 7134 (Bonvital)	Samsetning aukefnis: Efnablanda <i>Enterococcus faecium</i> DSM 7134 sem inniheldur að lágmarki: Duft: 1×10^{10} CFU/g aukefnis Korn (örhyllkjuð): 1×10^{10} CFU/g aukefnis Lýsing á eiginleikum virka efnisins: <i>Enterococcus faecium</i> DSM 7134 Greiningaraðferð ⁽¹⁾ Ákvörðun á heildarfjölda örvera með yfirborðsræktun á agar með galleskúlínasiði og rafdrætti á geli í púlssviði (PFGE).	Smágrí- sir (vandir undan)	—	$0,5 \times 10^9$	4×10^9	1. Í notkunarleiðbeiningum með aukefninu og forblöndunni skal tilgreina geymsluhita, geymsluþol og þol við köggglun. 2. Ráðlagðir skammtar á hvert kíló heilfóðurs: — fyrir smágrísi (vanda- undan) allt að 35 kg af líkamsþyngd: 1×10^9 CFU — eldissvín: $0,5 \times 10^9$ CFU	5. júní 2017
				Eldissví- n	—	$0,2 \times 10^9$	1×10^9		

⁽¹⁾ Upplýsingar um greiningaraðferðirnar eru fáanlegar á eftirfarandi slóð tilvísunarrannsóknarstofu Bandalagsins: www.irmm.jrc.be/html/crlfaa/

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 634/2007

2009/EES/25/52

frá 7. júní 2007

um að leyfa selenmetiðinn, framleitt með *Saccharomyces cerevisiae* NCYC R397, sem aukefni í fóðri (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1831/2003 frá 22. september 2003 um aukefni í fóðri ⁽¹⁾, einkum 2. mgr. 9. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Í reglugerð (EB) nr. 1831/2003 er kveðið á um veitingu leyfa til að nota aukefni í fóður ásamt forsendum og málsmæðferð við slíka leyfisveitingu.

2) Í samræmi við 7. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003 var lögð fram umsókn um leyfi fyrir efnablöndunni sem tilgreind er í viðaukanum við þessa reglugerð. Umsókninni fylgdu upplýsingar og skjöl sem krafist er skv. 3. mgr. 7. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003.

3) Umsóknin varðar leyfi fyrir efnablöndunni selenmetiðinn, framleitt með *Saccharomyces cerevisiae* NCYC R397, í aukefnaflokknum „viðbætt næringarefni“ sem aukefni í fóðri fyrir allar dýrategundir.

4) Matvælaöryggisstofnun Evrópu (hér á eftir nefnd „stofnunin“) komst að þeirri niðurstöðu í álitinu frá 5. desember 2006 að selenmetiðinn, framleitt með *Saccharomyces cerevisiae* NCYC R397, hafi ekki skaðleg áhrif á heilsu dýra, manna eða umhverfið ⁽²⁾. Hún komst enn fremur að þeirri niðurstöðu að selenmetiðinn, framleitt með *Saccharomyces cerevisiae* NCYC R397, feli ekki í sér aðra áhættu sem gæti komið í veg fyrir leyfisveitingu í samræmi við 2. mgr. 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003. Samkvæmt því álitinu má líta svo á að við notkun þeirrar efnablöndu aukist lífaðgengilegt selen og að þannig sé viðmiðununum fyrir viðbætt næringarefni fullnægt að því er varðar allar dýrategundir. Í álitinu stofnunarinnar er mælt með viðeigandi ráðstöfunum er varða öryggi notenda. Ekki er álitnið að þörf sé á sértækum kröfum um eftirlit að lokinni setningu á markað. Í álitinu er einnig staðfest skýrsla um aðferðir til að greina aukefni í fóðri sem tilvísunarrannsóknarstofa Bandalagsins, sem sett var á stofn með reglugerð (EB) nr. 1831/2003, lagði fram.

5) Mat á efnablöndunni sýnir að skilyrðin fyrir leyfinu, sem kveðið er á um í 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003, hafa verið uppfyllt. Til samræmis við það ber að leyfa notkun þessarar efnablöndu eins og tilgreint er í viðaukanum við þessa reglugerð.

6) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferlið og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. gr.

Efnablandan, sem tilheyrir aukefnaflokknum „viðbætt næringarefni“ og virka hópnum „snæfilefnasambönd“ og er tilgreind í viðaukanum, er leyfð sem aukefni í fóðri með þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í þeim viðauka.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 146, 8.6.2007, bls. 14. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 152/2007 frá 7. desember 2007 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 26, 8.5.2008, p. 11.

(1) Stjtið. ESB L 268, 18.10.2003, bls. 29. Reglugerðinni var breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 378/2005 (Stjtið. ESB L 59, 5.3.2005, bls. 8).

(2) Álit vísindanefndar um aukefni og afurðir eða efni sem eru notuð í fóðri um öryggi og verkun vörunnar Selen, efnabætt ger, (*Saccharomyces cerevisiae* NCYC R397) sem aukefnis í fóðri fyrir allar tegundir í samræmi við reglugerð (EB) nr. 1831/2003. Samþykkt 5. desember 2006. Tíðindi Matvælaöryggisstofnunar Evrópu (2006) 430, bls. 1 til 23.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 7. júní 2007.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Markos KYPRIANOU

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

Kenninúmer aukefnisins	Nafn leyfishafa	Aukefni	Samsetning, efnaformúla, lýsing, greiningaraðferð	Tegund eða flokkur dýra	Hámarksaldur	Lágmarksinni hald	Hámarksinni hald	Önnur ákvæði	Leyfi rennur út
						Hámarksinnihald frumefnisins (Se) í mg/kg heilfóðurs með 12% rakainnihaldi			
Flokkur viðbættra næringarefna. Virkur hópur: snefilefnasambönd									
„3b8.11	—	Selenmetiðin framleitt með <i>Saccharomyces cerevisiae</i> NCYC R397 (Selenauðgað ger, óvirkjað)	Lýsing á eiginleikum aukefnisins Lifráent selen, aðallega selenmetiðin (63 %) sem inniheldur 2 000–2 400 mg Se/kg (97–99 % af lifrænu seleni) Greiningaraðferð ⁽¹⁾: Frumeindagleypnimæling (AAS) í Zeeman-grafítöfni eða hýdríð frumeindagleypnimæling	Allar tegundir	—		0,50 (samtals)	1. Aukefnið skal notað í fýðurblöndur með því að nota forblöndu. 2. Varðandi öryggi notenda: nota skal öndunarvörn, öryggisglæraugu og -hanska við meðhöndlun.	28.6.2017

⁽¹⁾ Upplýsingar um greiningaraðferðirnar eru fáanlegar á eftirfarandi slóð tilvísunarrannsóknarstofu Bandalagsins: www.irmm.jrc.be/html/crlfaa/

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 920/2007

2009/EES/25/53

frá 1. ágúst 2007

um breytingu á reglugerð (EB) nr. 930/2000 um setningu framkvæmdarákvæða um hvort nafngiftir eigi við um yrki af tegundum nytjajurta í landbúnaði og tegundum matjurta (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 2002/53/EB frá 13. júní 2002 um sameiginlega skrá yfir yrki nytjaplantna í landbúnaði ⁽¹⁾, einkum 6. mgr. 9. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 2002/55/EB frá 13. júní 2002 um markaðssetningu grænmetisfræs ⁽²⁾, einkum 6. mgr. 9. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

3) Frá því að reglugerð (EB) nr. 930/2000 var samþykkt hefur skilgreiningin á „náskyldar tegundir“, sem Alþjóðasambandið um vernd nýrra plöntuýrkja notar, breyst. Því ber að uppfæra ítarlegu reglurnar, sem komið var á með reglugerð (EB) nr. 930/2000, til samræmis við það.

4) Því ber að breyta reglugerð (EB) nr. 930/2000 til samræmis við það.

5) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um fræ og fjölgunarefni í landbúnaði, garðyrkju og skógrækt.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

1) Með tilskipun 2002/53/EB og 2002/55/EB eru settar almennar reglur um það hvort nafngiftir eiga við um yrki með vísun til 63. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 2100/94 frá 27. júlí 1994 um tilkall til plöntuýrkja í Bandalaginu ⁽³⁾.

Reglugerð (EB) nr. 930/2000 er breytt sem hér segir:

2) Með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 930/2000 frá 4. maí 2000 um setningu framkvæmdarákvæða um hvort nafngiftir eigi við um yrki af tegundum nytjajurta í landbúnaði og tegundum matjurta ⁽⁴⁾ eru settar ítarlegar reglur um beitingu tiltekinna viðmiðana, sem settar eru fram í 63. gr. reglugerðar (EB) nr. 2100/94, einkum að því er varðar hindrun á því að tilgreina nafngift yrkis.

1. Í stað b-liðar 4. gr. komi eftirfarandi:

„b) „náskyldar tegundir“ hefur þá merkingu sem er skilgreind í viðaukanum við þessa reglugerð.“

2. Í stað viðaukans við reglugerð (EB) nr. 930/2000 komi texti viðaukans við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 201, 2.8.2007, bls. 3. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 153/2007 frá 7. desember 2007 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 26, 8.5.2008, p. 12.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 193, 20.7.2002, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með reglugerð Evrópubingsins og ráðsins (EB) nr. 1829/2003 (Stjtið. ESB L 268, 18.10.2003, bls. 1).

⁽²⁾ Stjtið. EB L 193, 20.7.2002, bls. 33. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2006/124/EB (Stjtið. ESB L 339, 6.12.2006, bls. 12).

⁽³⁾ Stjtið. EB L 227, 1.9.1994, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 873/2004 (Stjtið. ESB L 162, 30.4.2004, bls. 38).

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 108, 5.5.2000, bls. 3. Reglugerðinni var breytt með reglugerð (EB) nr. 1831/2004 (Stjtið. ESB L 321, 22.10.2004, bls. 29).

Hún gildir ekki um nafngiftir yrkja sem umsækjandi leggur til við lögbært samþykkisyfirvald fyrir gildistöku þessarar reglugerðar.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 1. ágúst 2007.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Markos KYPRIANOU

Framkvæmdastjóri.

„VIDAUKI

Náskyldar tegundir

„Náskyldar tegundir“, eins og um getur í b-lið 4. gr., hefur þá merkingu sem hér segir:

- a) ef fleiri en einn flokkur er innan ættkvíslar gildir skráin yfir flokka í 1. lið,
- b) ef flokkar ná yfir fleiri en eina ættkvísl gildir skráin yfir flokka í 2. lið,
- c) almennt er lítið svo á, að því er varðar ættkvíslir og tegundir sem falla ekki undir skrá yfir flokka í 1. og 2. lið, að ættkvísl sé flokkur.

1. *Flokkar innan ættkvíslar*

Flokkur	Vísindaheiti
Flokkur 1.1	<i>Brassica oleracea</i>
Flokkur 1.2	<i>Brassica</i> , þó ekki <i>Brassica oleracea</i>
Flokkur 2.1	<i>Beta vulgaris</i> — sykkurrófa, fôðursykkurrófa
Flokkur 2.2	<i>Beta vulgaris</i> — rauðrófa, þ.m.t. Cheltenham-rófa (Cheltenham beet), blaðbeðja eða strandblaðka
Flokkur 2.3	Beta, þó ekki flokkar 2.1 og 2.2.
Flokkur 3.1	<i>Cucumis sativus</i>
Flokkur 3.2	<i>Cucumis melo</i>
Flokkur 3.3	<i>Cucumis</i> , þó ekki flokkar 3.1 og 3.2
Flokkur 4.1	<i>Solanum tuberosum</i>
Flokkur 4.2	<i>Solanum</i> , þó ekki flokkur 4.1

2. *Flokkar sem ná yfir fleiri en eina ættkvísl*

Flokkur	Vísindaheiti
Flokkur 201	<i>Secale, Triticale, Triticum</i>
Flokkur 203 (*)	<i>Agrostis, Dactylis, Festuca, Festulolium, Lolium, Phalaris, Phleum</i> og <i>Poa</i>
Flokkur 204 (*)	<i>Lotus, Medicago, Ornithopus, Onobrychis, Trifolium</i>
Flokkur 205	<i>Cichorium, Lactuca</i>

(*) Flokkar 203 og 204 eru ekki eingöngu ákveðnir á grundvelli náskyldra tegunda.“

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2007/28/EB

2009/EES/25/54

frá 25. maí 2007

um breytingu á tilteknum viðaukum við tilskipanir ráðsins 86/363/EBE og 90/642/EBE að því er varðar hámarksgildi leifa fyrir asoxýstróbín, klórphenapýr, fólpet, ípródíón, lambda-sýhalótrín, malínhýdrasíð, metalxýl-M og trifloxýstróbín (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 86/363/EBE frá 24. júlí 1986 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á matvælum úr dýraríkinu ⁽¹⁾, einkum 10. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 90/642/EBE frá 27. nóvember 1990 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á tilteknum vörum úr jurtaríkinu, m.a. ávöxtum og matjurtum ⁽²⁾, einkum 7. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 91/414/EBE frá 15. júlí 1991 um markaðssetningu plöntuvarnarefna ⁽³⁾, einkum f-lið 1. mgr. 4. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í samræmi við ákvæði tilskipunar 91/414/EBE bera aðildarríkin ábyrgð á veitingu leyfa fyrir plöntuvarnarefnum til notkunar á tiltekna plöntur. Slík leyfi verða að byggjast á mati á áhrifum á heilbrigði manna og dýra og áhrifum á umhverfið. Við matið skal m.a. taka tillit til hugsanlegra váhrifa á þá sem nota efnið og aðra nálæga, áhrifa á umhverfi á landi, í vatni og í lofti, auk áhrifa á menn og dýr sem neyta meðhöndlaðra plantna sem innihalda efnaleifar.

- 2) Hámarksgildi leifa endurspeglar notkun á minnsta magni varnarefna sem nægir til að verja plöntur, þannig að magn efnaleifa verði eins lítið og komist verður af með og viðunandi frá eiturefnafræðilegu sjónarmiði, einkum að því er varðar magn sem áætlað er að sé tekið inn með fæðu.

- 3) Stöðugt ber að endurskoða hámarksgildi leifa fyrir varnarefni sem falla undir tilskipanir 86/363/EBE og 90/642/EBE og breyta má gildunum í því skyni að taka tillit til nýrrar eða breyttrar notkunar. Framkvæmdastjórnin hefur fengið upplýsingar um nýja eða breytta notkun sem mun leiða til breytinga á gildum fyrir leifar asoxýstróbíns, klórphenapýrs, fólpets, ípródíóns, lambda-sýhalótríns, malínhýdrasíðs, metalxýl-M og trifloxýstróbíns.

- 4) Ævilöng váhrif þessara varnarefna á neytendur frá matvælum, sem hugsanlegt er að innihaldi leifar efnanna, hafa verið metin í samræmi við þær reglur og venjur sem er fylgt innan Bandalagsins, að teknu tilliti til þeirra viðmiðunarreglna sem Alþjóðaheilbrigðismálastofnunin hefur gefið út ⁽⁴⁾. Ákvarða skal hámarksgildi leifa fyrir þessi varnarefni út frá þessu mati og úttektum til að tryggja að ekki sé farið yfir viðtekinn dagskammt.

- 5) Viðmiðunarskammtur bráðrar eitrunar hefur verið skilgreindur fyrir klórphenapýr, fólpet og lambda-sýhalótrín og bráð váhrif á neytendur frá matvælum, sem kunna að innihalda leifar þessara varnarefna, hafa verið metin í samræmi við þær reglur og venjur sem er fylgt innan Bandalagsins, að teknu tilliti til þeirra viðmiðunarreglna sem Alþjóðaheilbrigðismálastofnunin hefur gefið út. Tekið er tillit til álits visindanefndarinnar um plöntur, einkum ráðlegginga og tilmæla um vernd þeirra sem neyta matvæla ⁽¹⁾ sem hafa verið meðhöndluð með varnarefnum. Ákvarða skal hámarksgildi leifa fyrir þessi varnarefni á grundvelli mats á magni sem tekið er inn með fæðu til að tryggja að ekki sé farið yfir viðmiðunarskammt bráðrar eitrunar. Að því er varðar hin efnin hefur mat á fyrirbyggjandi upplýsingum leitt í ljós að ekki er þörf á að ákvarða viðmiðunarskammt bráðrar

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 135, 26.5.2007, bls. 6. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 154/2007 frá 7. desember 2007 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 26, 8.5.2008, p. 13.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 221, 7.8.1986, bls. 43. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2007/27/EB (Stjtið. ESB L 128, 16.5.2007, bls. 31).

⁽²⁾ Stjtið. EB L 350, 14.12.1990, bls. 71. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2007/27/EB.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 230, 19.8.1991, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2007/25/EB (Stjtið. ESB L 106, 24.4.2007, bls. 34).

⁽⁴⁾ Viðmiðunarreglur um áætlun á magni varnarefnaleifa sem berast með fæðu (endursk.), samdar af matvælasviði Alþjóðlega umhverfiseftirlitsins (GEMS/Food Programme) í samráði við Codex-nefndina um varnarefnaleifar, útg.: Alþjóðaheilbrigðismálastofnunin 1997 (WHO/FSF/FOS/97.7).

eitrunar og þar af leiðandi er ekki þörf á mati á váhrifum til skamms tíma.

- 6) Ef leyfileg notkun plöntuvarnarefnis hefur ekki í för með sér greinanlegar varnarefnaleifar í eða á matvælunum eða ef engin notkun er leyfð eða ef notkun, sem aðildarríkin hafa leyft, hefur ekki verið studd nauðsynlegum gögnum eða ef notkun í þriðju löndum, sem hefur í för með sér efnaleifar í eða á matvælum sem kunna að fara í dreifingu á markaði Bandalagsins, hefur ekki verið studd nauðsynlegum gögnum skal fastsetja hámarksgildi leifa við neðri greiningarmörk.
- 7) Setning eða breyting slíkra bráðabirgðahámarksgilda leifa á vettvangi Bandalagsins kemur ekki í veg fyrir að aðildarríkin geti sett bráðabirgðahámarksgildi leifa fyrir malínhýdrasið og trifloxýstróbín í samræmi við f-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 91/414/EBE og VI. viðauka við þá tilskipun. Talið er að fjögur ár séu nægjanlegur tími til þess að heimila viðtækari notkun þessara efna. Eftir það ættu bráðabirgðahámarksgildi leifa innan Bandalagsins að vera endanleg.
- 8) Nauðsynlegt er því að breyta þeim hámarksgildum leifa, sem eru sett fram í viðaukunum við tilskipanir 86/363/EBE og 90/642/EBE, svo að unnt sé að koma við nægilegri vöktun og hafa eftirlit með notkun viðkomandi plöntuvarnarefna og vernda neytendur. Ef hámarksgildi leifa hafa þegar verið skilgreind í viðaukunum við þessar tilskipanir er rétt að breyta þeim. Ef hámarksgildi leifa hafa enn ekki verið skilgreind er rétt að fastsetja þau nú.
- 9) Því ber að breyta tilskipunum 86/363/EBE og 90/642/EBE til samræmis við þetta.
- 10) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferlið og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Tilskipun 86/363/EBE er breytt í samræmi við I. viðauka við þessa tilskipun.

2. gr.

Tilskipun 90/642/EBE er breytt í samræmi við II. viðauka við þessa tilskipun.

3. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja og birta nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 26. nóvember 2007. Þau skulu þegar í stað senda framkvæmdastjórninni texta þessara ákvæða og samsvörunartöflu milli viðkomandi ákvæða og þessara tilskipunar. Þau skulu beita þessum ákvæðum frá 27. nóvember 2007. Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi tekur til.

4. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

5. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 25. maí 2007.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Markos KYPRIANOU

framkvæmdastjóri.

⁽¹⁾ Álit varðandi spurningar er varða breytingu á viðaukunum við tilskipanir ráðsins 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE (álit vísindanefndarinnar um plöntur, gefið 14. júlí 1998); Álit varðandi breytilegar varnarefnaleifar í ávöxtum og grænmeti (álit vísindanefndarinnar um plöntur frá 14. júlí 1998), http://europa.eu.int/comm/food/fs/sc/scp/outcome_ppp_en.html

I. VIÐAUKI

Eftirfarandi bætist við í B-hluta II. viðauka við tilskipun 86/363/EBE:

	Hámarksgildi í mg/kg		
Varnarefnaleifar	í kjöti, þ.m.t. fita, unnar kjötvörur, innmatur og dýrafita, sem skráð er í I. viðauka undir númerum 0201, 0202, 0203, 0204, 0205, 0206, 0207, úr 0208, 0209, 0210, 1601 og 1602	í mjólk og mjólkurvörum sem skráð eru í I. viðauka undir númerum 0401, 0402, 0405 og 0406	í skurnlausum, nýjum eggjum, í fuglseggjum og eggjarauðu sem skráð eru í I. viðauka undir númerum 0407 og 0408
„Malínhýdrasið (a)	kjöt (þó ekki alifuglar) 0,05 (p) lifur (þó ekki alifuglar) 0,05 (p) nýru (þó ekki alifuglar) 0,5 (p) annað 0,02 (*) (p)	0,2 (p) (t)	0,1 (p)

(*) Neðri greiningarmörk.

(^a) Skilgreining á efnaleifum í mjólk og mjólkurvörum er: malínhýdrasið og samrunaefnasambönd þess, gefin upp sem malínhýdrasið.

(^p) Sýnir að hámarksgildi leifa hefur verið ákvarðað til bráðabirgða í samræmi við f-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 91/414/EBE.

(^t) Sýnir að hámarksgildi leifa hefur verið ákvarðað tímabundið til 30. júní 2008 þar til umsækjandi hefur lagt fram gögn. Ef gögn hafa ekki borist fyrir þann dag verða hámarksgildi leifa afturkölluð með tilskipun eða reglugerð.“

II. VIÐAUKI

Í A-hluta II. viðauka við tilskipun 90/642/EBE komi eftirfarandi í stað dálkanna um asoxýstróbín, klórfenapýr, fólpet, ípródíón, lambda-sýhalótrín, malinhýdrasið, metalaxýl og trifloxýstróbín:

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa eiga við um	Varnarefnaleif og hámarksgildi leifa (mg/kg)							
	Asoxýstróbín	Klórfenapýr	Fólpet	Ípródíón	Lambda-sýhalótrín	Malinhýdrasið	Metalaxýl ásamt öðrum blöndum skyldra hverfna, þ.m.t. metalaxýl-M (summa hverfnanna)	Trifloxýstróbín
„1. Aldin, ný, þurrkuð eða ósoðin, rotvarin með frystingu, án viðbætts sykurs; hnetur		0,05 (*)				0,2 (*) (p)		
i. SÍTRUSÁVEXTIR	1		0,02 (*)				0,5	0,3 (p)
Greipaldin					0,1			
Sítrónur				5 (p)	0,2			
Súraldin (límónur)					0,2			
Mandarínur (þ.m.t. klementínur og aðrir blendingar)				1 (p)	0,2			
Appelsínur					0,1			
Pómelónur					0,1			
Aðrir				0,02 (*) (p)	0,02 (*)			
ii. TRJÁHNETUR (í skurn eða skurnlausar)	0,1 (*)		0,02 (*)		0,05 (*)		0,05 (*)	0,02 (*) (p)
Möndlur								
Parahnetur								
Kasúhnetur								
Kastaniuhnetur								
Kókoshnetur								
Heslihnetur				0,2 (p)				
Goðahnetur (makadamíuhnetur)								

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa eiga við um	Varnarefnaleif og hámarksgildi leifa (mg/kg)							
	Asoxýstróbín	Klórfenapýr	Fólpet	Ípródíón	Lambda-sýhalótrín	Malinhýdrasíð	Metalaxýl ásamt öðrum blöndum skyldra hverfna, þ.m.t. metalaxýl-M (summa hverfnanna)	Tríflóxýstróbín
Pekanhnetur								
Furuhnetur								
Pistasíuhnetur								
Valhnetur								
Aðrar				0,02 (*) (p)				
iii. KJARNÁÁVEXTIR	0,05 (*)		3 (a)	5 (p)	0,1		1	0,5 (p)
Epli								
Perur								
Kveði								
Aðrir								
iv. STEINALDIN	0,05 (*)			3 (p)			0,05 (*)	
Aprikósar					0,2			1 (p)
Kirsuber			2					1 (p)
Ferskjur (þ.m.t. nektarínur og áþekkir blendingar)					0,2			1 (p)
Plómur								0,2 (p)
Önnur			0,02 (*)		0,1			0,02 (*) (p)
v. BER OG ÖNNUR SMÁ ALDIN								
a) Vínber og þrúgur	2			10 (p)	0,2			5 (p)
Vínber			0,02 (*)				2	
Þrúgur			5				1	
b) Jarðarber (önnur en villt)	2		3 (a)	15 (p)	0,5		0,5	0,5 (p)

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa eiga við um	Varnarefnaleif og hámarksgildi leifa (mg/kg)							
	Asoxýstróbin	Klórfenapýr	Fólpet	Ípródíón	Lambda-sýhalótrín	Malinhýdrasið	Metalaxýl ásamt öðrum blöndum skyldra hverfna, þ.m.t. metalaxýl-M (summa hverfnanna)	Trifloxýstróbin
c) Klungurber (önnur en villt)				10 (p)			0,05 (*)	0,02 (*) (p)
Brómber	3		3 (a)					
Daggarber (elgsber)								
Logaber								
Hindber	3		3 (a)		0,2			
Önnur	0,05 (*)		0,02 (*)		0,02 (*)			
d) Önnur smá aldin og ber (önnur en villt)	0,05 (*)			10 (p)			0,05 (*)	
Aðalbláber								
Trönuber								
Rífsber (rauð og hvít) og sólber			3 (a)		0,1			1 (p)
Stíkilsber			3 (a)		0,1			1 (p)
Önnur			0,02 (*)		0,02 (*)			0,02 (*) (p)
e) Villt ber og önnur aldin	0,05 (*)		0,02 (*)	0,02 (*) (p)	0,2		0,05 (*)	0,02 (*) (p)
vi. ÝMISLEGT			0,02 (*)				0,05 (*)	
Lárperur								
Bananar	2							0,05 (p)
Döðlur								
Fikjur								
Kíví				5 (p)				
Dvergappelsínur								
Litkabær								

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa eiga við um	Varnarefnaleif og hámarksgildi leifa (mg/kg)							
	Asoxýstróbin	Klórfenapýr	Fólpet	Ípródíón	Lambda-sýhalótrín	Malinhýdrasíð	Metalaxýl ásamt öðrum blöndum skyldra hverfna, þ.m.t. metalaxýl-M (summa hverfnanna)	Trifloxýstróbin
Mangó	0,2				0,1			
Ólífur (tíl átu)					0,5			
Ólífur (tíl olíuframleiðslu)					0,5			
Papæjaldin	0,2							1 (*)
Píslaraldin								
Ananas								
Granatepli								
Annað	0,05 (*)			0,02 (*) (p)	0,02 (*)			0,02 (*) (p)
2. Grænmeti, ferskt eða ósoðið, fryst eða þurrkað		0,05 (*)						
i. RÓTARÁVEXTIR OG HNÝÐI			0,02 (*)					
Rauðrófur								
Gulrætur	0,2			0,5 (p)		30 (p)	0,1	0,05 (p)
Kassava								
Hnúðsilla	0,3				0,1			
Piparrót	0,2			0,5 (p)			0,1	
Ætífiðlar								
Nípur	0,2			0,5 (p)		30 (p)	0,1	
Steinseljurætur	0,2			0,5 (p)				
Hreðkur	0,2			0,3 (p)	0,1		0,1	
Hafursrót	0,2							
Sætuhnúðar								

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa eiga við um	Varnarefnaleif og hámarksgildi leifa (mg/kg)							
	Asoxýstróbin	Klórfenapýr	Fólpet	Ípródíón	Lambda-sýhalótrín	Malínhydrasíð	Metalaxýl ásamt öðrum blöndum skyldra hverfna, þ.m.t. metalaxýl-M (summa hverfnanna)	Trifloxýstróbin
Gulrófur								
Næpur								
Kínakartöflur								
Annað	0,05 (*)			0,02 (*) (p)	0,02 (*)	0,2 (*) (p)	0,05 (*)	0,02 (*) (p)
ii. LAUKAR						0,2 (*) (p)		0,02 (*) (p)
Hvítlaukur				0,2 (p)		15 (p)	0,5	
Laukur			0,1	0,2 (p)		15 (p)	0,5	
Skalottlaukur				0,2 (p)		15 (p)	0,5	
Vorlaukur	2			3 (p)	0,05		0,2	
Aðrir	0,05 (*)		0,02 (*)	0,02 (*) (p)	0,02 (*)	0,2 (*) (p)	0,05 (*)	
iii. ALDINGRÆNMETI						0,2 (*) (p)		
a) Náttskuggaætt	2			5 (p)				
Tómatar			2 (a)		0,1		0,2	0,5 (p)
Paprikur					0,1		0,5	
Eggaldín					0,5			
Okra					0,1			
Annað			0,02 (*)		0,02 (*)		0,05 (*)	0,02 (*) (p)
b) Graskersætt — með ætu hýði	1		0,02 (*)	2 (p)	0,1			0,2 (p)
Gúrkur							0,5	
Smágúrkur								
Dvergbítar								
Annað							0,05 (*)	
c) Graskersætt — með óætu hýði	0,5		1	1 (p)	0,05			
Melónur							0,2	0,3 (p)
Grasker								
Vatnsmelónur							0,2	0,2
Annað							0,05 (*)	0,02 (*) (p)

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa eiga við um	Varnarefnaleif og hámarksgildi leifa (mg/kg)							
	Asoxýstróbin	Klórfenapýr	Fólpet	Ípródión	Lambda-sýhalótrín	Malínhýdrasið	Metalaxýl ásamt öðrum blöndum skyldra hverfna, þ.m.t. metalaxýl-M (summa hverfnanna)	Trifloxýstróbin
d) Sykurmaís	0,05 (*)		0,02 (*)	0,02 (*) (p)	0,05		0,05 (*)	0,02 (*) (p)
iv. KÁL						0,2 (*) (p)		0,02 (*) (p)
a) Blómstrandi kál	0,5		0,02 (*)	0,1 (p)	0,1		0,2	
Spergilkál (þ.m.t. kalabríukál)								
Blómkál								
Annað								
b) Kálhöfuð	0,3		0,02 (*)					
Rósakál				0,5 (p)	0,05			
Höfuðkál				5 (p)	0,2		1	
Annað				0,02 (*) (p)	0,02 (*)		0,05 (*)	
c) Blaðkál	5		0,02 (*)		1			
Kínakál				5 (p)				
Grænkál							0,2	
Annað				0,02 (*) (p)			0,05 (*)	
d) Hnúðkál	0,2		0,05	0,02 (*) (p)	0,02 (*)		0,05 (*)	

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leiða eiga við um	Varnarefnaleif og hámarksgildi leiða (mg/kg)							
	Asoxýstróbin	Klórfenapýr	Fólpet	Ípródíón	Lambda-sýhalótrín	Malinhýdrasíð	Metalaxýl ásamt öðrum blöndum skyldra hverfna, þ.m.t. metalaxýl-M (summa hverfnanna)	Trifloxýstróbin
v. BLAÐGRÆNMETI OG FERSKAR KRYDDJURTIR						0,2 (*) (p)		0,02 (*) (p)
a) Salat og áþekkt grænmeti	3			10 (p)				
Karsi								
Lambasalat							0,2	
Salat			2		0,5		2	
Vetrarsalat (salatfífill með breiðum blöðum)							1	
Klettasalat								
Lauf og stíkar af káli, þ.m.t. næpukál								
Annað			0,02 (*)		1		0,05 (*)	
b) Spínat og áþekkt grænmeti	0,05 (*)			0,02 (*) (p)	0,5		0,05 (*)	
Spínat			10					
Strandblaðka								
Annað			0,02 (*)					
c) Brunnperla	0,05 (*)		0,02 (*)	0,02 (*) (p)	0,02 (*)		0,05 (*)	
d) Jólasalat	0,2		0,02 (*)	2 (p)	0,02 (*)		0,3	
e) Kryddjurtir	3		0,02 (*)	10 (p)	1		2	
Kerfill								
Graslaukur								
Steinselja								
Blaðselleri								
Annað								

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa eiga við um	Varnarefnaleif og hámarksgildi leifa (mg/kg)							
	Asoxýstróbin	Klórfenapýr	Fólpet	Ípródíón	Lambda-sýhalótrín	Malinhýdrasið	Metalaxýl ásamt öðrum blöndum skyldra hverfna, þ.m.t. metalaxýl-M (summa hverfnanna)	Trifloxýstróbin
vi. BELGÁVEXTIR (ferskir)						0,2 (*) (p)	0,05 (*)	
Baunir (með fræbelg)	1		2 (a)	5 (p)	0,2			0,5 (p)
Baunir (án fræbelgs)	0,2		2 (a)					
Ertur (með fræbelg)	0,5			2 (p)	0,2			
Ertur (án fræbelgs)	0,2			0,3 (p)	0,2			
Aðrir	0,05 (*)		0,02 (*)	0,02 (*) (p)	0,02 (*)			0,02 (*) (p)
vii. STÖNGULGR/ENMETI (ferskt)			0,02 (*)			0,2 (*) (p)		0,02 (*) (p)
Spergill								
Salatþistill								
Sellerí	5				0,3			
Fennika					0,3			
Ætiþistill	1							
Blaðlaukur	2				0,3		0,2	
Rabarbari				0,2 (p)				
Annað	0,05 (*)			0,02 (*) (p)	0,02 (*)		0,05 (*)	
viii. SVEPPIR	0,05 (*)		0,02 (*)	0,02 (*) (p)		0,2 (*) (p)	0,05 (*)	0,02 (*) (p)
a) Ræktaðir ætisveppir					0,02 (*)			
b) Villtir ætisveppir					0,5			
3. Belgávextir	0,1	0,05 (*)	0,02 (*)	0,2 (p)	0,02 (*)	0,2 (*) (p)	0,05 (*)	0,02 (*) (p)
Baunir								
Linsubaunir								
Ertur								
Úlfabaunir								
Aðrar								

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa eiga við um	Varnarefnaleif og hámarksgildi leifa (mg/kg)							
	Asoxýstróbin	Klórfenapýr	Fólpet	Ípródíón	Lambda-sýhalótrín	Malinhýdrasið	Metalaxýl ásamt öðrum blöndum skyldra hverfna, þ.m.t. metalaxýl-M (summa hverfnanna)	Trifloxýstróbin
4. Olíufræ		0,1 (*)	0,05 (*)		0,05 (*)	0,5 (*) (p)	0,1 (*)	0,05 (*) (p)
Hörfræ				0,5 (p)				
Jarðhnetur								
Valmúafrae								
Sesamfræ								
Sólblómafræ				0,5 (p)				
Repjufræ	0,5			0,5 (p)				
Sojabaunir	0,5							
Mustarðsfræ								
Baðmullarfræ								
Hampfræ								
Önnur	0,05 (*)			0,02 (*) (p)				
5. Kartöflur	0,05 (*)	0,05 (*)	0,1	0,02 (*) (p)	0,02 (*)	50 (p)	0,05 (*)	0,02 (*) (p)
Sumarkartöflur								
Kartöflur af haustuppskeru								
6. Te (þurrkuð lauf og stílkar, einnig gerjuð, <i>Camellia sinensis</i>)	0,1 (*)	50	0,05 (*)	0,1 (*) (p)	1	0,5 (*) (p)	0,1 (*)	0,05(*) (p)
7. Humlar (þurrkaðir), þ.m.t. humlaköggjar og óþykkt duft	20	0,1 (*)	150	0,1 (*) (p)	10	0,5 (*) (p)	10	30 (p)

(*) Neðri greiningarmörk.

(a) Summa kaptans og fólpets.

(p) Sýnir að hámarksgildi leifa hefur verið ákvarðað til bráðabirgða í samræmi við f-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 91/414/EEB.“

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2007/29/EB

2009/EES/25/55

frá 30. maí 2007

um breytingu á tilskipun 96/8/EB að því er varðar merkingu, auglýsingu eða kynningu matvæla sem nota á sem orkusnautt megrunarfæði (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 89/398/EEB frá 3. maí 1989 um samræmingu laga aðildarríkjanna um sérþæði⁽¹⁾, einkum 1. mgr. 4. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1924/2006 frá 20. desember 2006 um næringar- og heilsufullyrðingar er varða matvæli⁽²⁾ kemur til framkvæmda frá og með 1. júlí 2007. Hún gildir um matvæli sem á að nota í orkusnautt megrunarfæði með fyrirvara um sértækar reglur í tilskipun 96/8/EB frá 26. febrúar 1996 um matvæli sem á að nota sem orkusnautt megrunarfæði⁽³⁾.

2) Í tilskipun 96/8/EB er kveðið á um að óheimilt sé í merkingu, auglýsingu og kynningu framleiðsluvara, sem falla undir þá tilskipun, að gefa til kynna hversu hratt eða mikið þyngdartapið kunni að verða sé þeirra neytt eða að svengdartilfinning minnki eða tilfinning fyrir saðningu aukist.

3) Samkvæmt c-lið 1. mgr. 13. gr. í reglugerð (EB) nr. 1924/2006 má, að uppfylltum sérstökum skilyrðum, setja heilsufullyrðingar á matvæli þar sem skýrt er frá því eða vísað til þess að svengdartilfinning minnkar eða að tilfinning fyrir saðningu eykst.

4) Það að leyfa fullyrðingar, sem vísa til þess að svengdartilfinning minnkar eða að tilfinning fyrir saðningu eykst, með því skilyrði að fullyrðingarnar byggji á almennt viðurkenndum, vísindalegum gögnum og séu vel skiljanlegar meðalneytanda, endurspeglar þá þróun sem orðið hefur að því er varðar úrval og eiginleika framleiðsluvara.

5) Þessi röksemdafærsla á ekki síst við um framleiðsluvörur til notkunar sem orkusnautt megrunarfæði. Því skal ekki banna notkun slíkra fullyrðinga lengur, svo fremi að skilyrðin, sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 13. gr. í reglugerð 1924/2006/EB, séu uppfyllt.

6) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferlið og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Í stað 3. mgr. 5. gr. í tilskipun 96/8/EB komi eftirfarandi:

„3. Óheimilt er í merkingum, auglýsingum og kynningum viðkomandi framleiðsluvara að gefa til kynna hversu hratt eða mikið þyngdartap kann að verða í kjölfar notkunar þeirra.“

2. gr.

Lögleiðing

1. Aðildarríkin skulu samþykkja og birta nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 30. nóvember 2007. Þau skulu þegar í stað senda framkvæmdastjórninni texta þessara ákvæða og samsvörunartöflu milli viðkomandi ákvæða og þessarar tilskipunar.

Þau skulu beita þessum ákvæðum frá 1. júlí 2007.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 139, 31.5.2007, bls. 22. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 154/2007 frá 7. desember 2007 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 26, 8.5.2008, p. 13.

(¹) Stjtið. EB L 186, 30.6.1989, bls. 27. Tilskipuninni var síðast breytt með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1882/2003 (Stjtið. ESB L 284, 31.10.2003, bls. 1).

(²) Stjtið. ESB L 404, 30.12.2006, bls. 9. Reglugerðin var leiðrétt með Stjtið. ESB L 12, 8.1.2007, bls. 3.

(³) Stjtið. EB L 55, 6.3.1996, bls. 22.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi tekur til.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 30. maí 2007.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Markos KYPRIANOU

framkvæmdastjóri.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 703/2007

2009/EES/25/56

frá 21. júní 2007

um breytingu á I. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarksmagn leifa dýralyfja í matvælum úr dýraríkinu að því er varðar tvívetnisstreptómýsín og streptómýsín (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 frá 26. júní 1990 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarksmagn leifa dýralyfja í matvælum úr dýraríkinu ⁽¹⁾, einkum 2. gr.,

með hliðsjón af álitum Lyfjastofnunar Evrópu sem nefndin um dýralyf setur fram,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Öll lyfjafræðilega virk efni, sem notuð eru innan Bandalagsins í lyf fyrir dýr sem gefa af sér afurðir til manneldis, skulu metin í samræmi við reglugerð (EBE) nr. 2377/90.

2) Efnið tvívetnisstreptómýsín er skráð í I. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 fyrir öll jörturdýr, að því er varðar vöðva, fitu, lifur, nýru og mjólk, og einnig fyrir svín að því er varðar vöðva, húð og fitu, lifur og nýru. Eftir að farið hefur verið yfir umsókn um rýmkun á gildandi færslu fyrir tvívetnisstreptómýsín þannig að hún nái yfir kanínur þykir rétt að breyta færslunni um tvívetnisstreptómýsín svo að hún nái yfir kanínur.

3) Efnið streptómýsín er skráð í I. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 að því er varðar vöðva, fitu, lifur, nýru og mjólk úr nautgripum og sauðfé og einnig að því er varðar vöðva, húð og fitu, lifur og nýru úr svínum. Eftir að farið hefur verið yfir umsóknina um rýmkun á gildandi færslu fyrir tvívetnisstreptómýsín þannig að hún nái yfir kanínur og með hliðsjón af því að öryggismat á báðum fyrrgreindum efnum var upphaflega unnið samhliða þar eð efnið eru lík að byggingu og lífvirkni, þykir einnig rétt að breyta færslunni um streptómýsín svo að hún nái yfir vöðva, fitu, lifur og nýru úr kaninum. Einnig var talið viðeigandi að breyta núverandi færslu um streptómýsín fyrir nautgripi og sauðfé með nýrri færslu fyrir öll jörturdýr að því er varðar vöðva, fitu, lifur, nýru og mjólk.

4) Því ber að breyta reglugerð (EBE) nr. 2377/90 til samræmis við það.

5) Veita skal nægilegan frest áður en þessari reglugerð er beitt svo að aðildarríkin fái svigrúm til að gera þær breytingar, sem kunna að vera nauðsynlegar í ljósi þessarar reglugerðar, á leyfum til að setja viðkomandi dýralyf á markað sem hafa verið veitt í samræmi við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/82/EB frá 6. nóvember 2001 um Bandalagsreglur um dýralyf ⁽²⁾, með hliðsjón af ákvæðum þessarar reglugerðar.

6) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um dýralyf.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. gr.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 161, 22.6.2007, bls. 28. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 155/2007 frá 7. desember 2007 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 26, 8.5.2008, p. 14.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 224, 18.8.1990, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 287/2007 (Stjtið. ESB L 78, 17.3.2007, bls. 13).

Ákvæðum I. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 er breytt í samræmi við viðaukann við þessa reglugerð.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 311, 28.11.2001, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2004/28/EB (Stjtið. ESB L 136, 30.4.2004, bls. 58).

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á þriðja degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.
Hún kemur til framkvæmda frá og með 21. ágúst 2007.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 21. júní 2007.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Günter VERHEUGEN

varaforseti.

VIÐAUKI

Eftirfarandi efnum er skipt út í I. viðauka (skrá yfir lyfjafræðilega virk efni sem hámarksgildi leifa hafa verið ákveðin fyrir):

1. Sýkingarlyf

1.2. Sýklalyf

1.2.10. Amínóglýkósíð

Lyfjafræðilega virk(t) efni	Leifamerki	Dýrategund	Hámarksgildi leifa	Markvefur
„Tvívetnisstreptómýsín	Tvívetnisstreptómýsín	Öll jörturdýr	500 µg/kg	Vöðvi
			500 µg/kg	Fita
			500 µg/kg	Lifur
			1000 µg/kg	Nýra
		Svín	200 µg/kg	Mjólk
			500 µg/kg	Vöðvi
			500 µg/kg	Húð og fita
			500 µg/kg	Lifur
		Kanínur	1000 µg/kg	Nýra
			500 µg/kg	Vöðvi
			500 µg/kg	Fita
			500 µg/kg	Lifur
Streptómýsín	Streptómýsín	Öll jörturdýr	1000 µg/kg	Nýra
			500 µg/kg	Vöðvi
			500 µg/kg	Fita
			500 µg/kg	Lifur
		Svín	1000 µg/kg	Nýra
			200 µg/kg	Mjólk
			500 µg/kg	Vöðvi
			500 µg/kg	Húð og fita
		Kanínur	500 µg/kg	Lifur
			1000 µg/kg	Nýra
			500 µg/kg	Vöðvi
			500 µg/kg	Fita
			500 µg/kg	Lifur
			1000 µg/kg	Nýra“

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 93/2007

2009/EES/25/57

frá 30. janúar 2007

um breytingu á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2099/2002 um að koma á fót nefnd um öryggi á höfunum og varnir gegn mengun frá skipum (COSS) (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2099/2002 frá 5. nóvember 2002 um að koma á fót nefnd um öryggi á höfunum og varnir gegn mengun frá skipum (COSS) og um breytingu á reglugerðum um siglingaöryggi og varnir gegn mengun frá skipum ⁽¹⁾, einkum 7. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Með reglugerð (EB) nr. 2099/2002 var komið á fót nefnd um öryggi á höfunum og varnir gegn mengun frá skipum (COSS).
- 2) Hlutverk nefndarinnar um öryggi á höfunum og varnir gegn mengun frá skipum er að miðstýra verkefnum nefndanna, sem komið er á fót samkvæmt löggjöf Bandalagsins um öryggi á höfunum, varnir gegn mengun frá skipum og vernd aðbúnaðar og vinnuskilyrða um borð.
- 3) Í öllum, nýjum lögum Bandalagsins, sem eru samþykkt á sviði öryggis á höfunum, skal skirskotað til nefndarinnar um öryggi á höfunum og varnir gegn mengun frá skipum.
- 4) Í 7. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 789/2004 frá 21. apríl 2004 um tilfærslu flutninga- og farþegaskipa frá einni skipaskrá til annarrar innan Bandalagsins og um að fella úr gildi reglugerð ráðsins (EBE) nr. 613/91 ⁽²⁾, í 13. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2005/35/EB frá 7. september 2005 um mengun sem á upptök sín um borð í skipum og innleiðingu viðurlaga við brotum ⁽³⁾ og í 12. gr.

reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 336/2006 frá 15. febrúar 2006 um að hrinda í framkvæmd ákvæðum alþjóðlega kóðans um öryggisstjórnun skipa innan Bandalagsins og um niðurfellingu á reglugerð ráðsins (EB) nr. 3051/95 ⁽⁴⁾, er kveðið á um að framkvæmdastjórnin skuli njóta aðstoðar nefndarinnar um öryggi á höfunum og varnir gegn mengun frá skipum við framkvæmd þessara reglugerða.

- 5) Því ber að breyta reglugerð (EB) nr. 2099/2002 til samræmis við það.
- 6) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit nefndarinnar um öryggi á höfunum og varnir gegn mengun frá skipum.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Eftirfarandi liðir bætist við 2. mgr. 2. gr. reglugerðar (EB) nr. 2099/2002:

- „t) reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 789/2004 frá 21. apríl 2004 um tilfærslu flutninga- og farþegaskipa frá einni skipaskrá til annarrar innan Bandalagsins og um að fella úr gildi reglugerð ráðsins (EBE) nr. 613/91 ^(*),
- u) tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2005/35/EB frá 7. september 2005 um mengun sem á upptök sín um borð í skipum og innleiðingu viðurlaga við brotum ^(**),
- v) reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 336/2006 frá 15. febrúar 2006 um að hrinda í framkvæmd ákvæðum alþjóðlega kóðans um öryggisstjórnun skipa innan Bandalagsins og um niðurfellingu á reglugerð ráðsins (EB) nr. 3051/95 ^(***).

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 22, 31.1.2007, bls. 12. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 165/2007 frá 7. desember 2007 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 26, 8.5.2008, p. 26.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 324, 29.11.2002, bls. 1. Reglugerðinni var breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 415/2004 (Stjtið. ??? L 68, 6.3.2004, bls. 10).

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 138, 30.4.2004, bls. 19.

⁽³⁾ Stjtið. ESB L 255, 30.9.2005, bls. 11. (4)

(*) Stjtið. ESB L 138, 30.4.2004, bls. 19.

(**) Stjtið. ESB L 255, 30.9.2005, bls. 11.

(***) Stjtið. ESB L 64, 4.3.2006, bls. 1.

⁽⁴⁾ Stjtið. ESB L 64, 4.3.2006, bls. 1

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 30. janúar 2007.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jacques BARROT

varaforseti.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 593/2007

2009/EES/25/58

frá 31. maí 2007

um þóknanir og gjöld sem Flugöryggisstofnun Evrópu leggur á (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1592/2002 frá 15. júlí 2002 um sameiginlegar reglur um almenningsflug og um stofnun Flugöryggisstofnunar Evrópu⁽¹⁾, einkum 1. mgr. 53. gr.,

að höfðu samráði við stjórn Flugöryggisstofnunar Evrópu,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 488/2005⁽²⁾ voru ákvarðaðar þóknanir og gjöld fyrir Flugöryggisstofnun Evrópu (hér á eftir nefnd „stofnunin“).

2) Tekjur stofnunarinnar samanstanda af fjárframlögum frá Bandalaginu og þeim þriðju löndum í Evrópu sem Bandalagið hefur gert samninga við, sem um getur í 55. gr. reglugerðar (EB) nr. 1592/2002, þóknunum sem þeir greiða sem sækja um vottorð og samþykki sem stofnunin gefur út, viðhaldur eða breytir og gjöldum sem eru innheimt vegna útgáfu efnis, kærumeðferðar, þjálfunar og annarrar þjónustu sem stofnunin veitir.

3) Jafnvægi skal vera milli tekna og útgjalda stofnunarinnar.

4) Stofnunin skal ein geta innheimt og lagt á þóknanir og gjöld, sem um getur í þessari reglugerð, og þá í evrum. Þau skulu ákvörðuð á gagnsæjan, sanngjarnan og samræmdan hátt.

5) Þóknanir, sem stofnunin innheimtir, skulu ekki stofna samkeppnishæfni viðkomandi atvinnugreina í Evrópu í hættu. Þær skulu enn fremur ákvarðaðar á grundvelli viðmiðana þar sem tilhlýðilegt tillit er tekið til greiðslugetu lítilla fyrirtækja.

6) Þótt öryggi í almenningsflugi sé það sem mestu varðar skal stofnunin samt sem áður taka fullt tillit til kostnaðarhagkvæmni við framkvæmd verkefna sinna.

7) Landfræðileg staðsetning fyrirtækjanna á yfirráðasvæði aðildarríkjanna skal ekki hafa í för með sér mismunun. Af þessum sökum skal ferðakostnaður í tengslum við vottunarverkefni, sem framkvæmd eru vegna slíkra fyrirtækja, lagður saman og honum deilt niður á umsækjendur.

8) Umsækjandanum skal tilkynnt, ef unnt er, um fyrirsjáanlega fjárhæð sem á að greiða fyrir þjónustu sem veitt verður og hvernig greiðslum verður háttáð áður en þjónustan er veitt. Viðmiðanir, sem eru notaðar til að ákvarða fjárhæðina sem á að greiða, skulu vera skýrar, samræmdar og aðgengilegar almenningi. Ef unnt er að ákvarða þessa fjárhæð fyrir fram skal umsækjandanum tilkynnt um það áður en þjónustan er veitt. Í því tilviki skal samþykkja skýrar reglur áður en þjónustan er veitt til að meta fjárhæðina sem á að greiða við veitingu hennar.

9) Innan atvinnugreinarinnar skulu menn hafa skýra mynd af fjármálunum og vera færir um að áætla fjárhæð þeirra þóknana sem greiða skal. Jafnframt er nauðsynlegt að tryggja jafnvægi milli heildarútgjalda stofnunarinnar við framkvæmd vottunarverkefnanna og heildartekna af þóknunum sem hún innheimtir. Því skal vera mögulegt að endurskoða árlega fjárhæð þóknanna á grundvelli fjárhagsniðurstæðna og –spáa stofnunarinnar.

10) Hafa skal samráð við hagsmunaaðila um allar breytingar á þóknunum. Enn fremur skal stofnunin reglulega veita hagsmunaaðilum upplýsingar um hvernig og á hvaða grundvelli þóknanir eru reiknaðar. Slíkar upplýsingar ættu að veita hagsmunaaðilum yfirsýn yfir þann kostnað sem til fellur hjá stofnuninni og framleiðni hennar.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjóð. ESB L 140, 1.6.2007, bls. 3. Hentar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 166/2007 frá 7. desember 2007 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 26, 8.5.2008, p. 27.

(¹) Stjóð. EB L 240, 7.9.2002, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1701/2003 (Stjóð. ESB L 243, 27.9.2003, bls. 5).

(²) Stjóð. ESB L 81, 30.3.2005, bls. 7. Reglugerðinni var breytt með reglugerð (EB) nr. 779/2006 (Stjóð. ESB L 137, 25.5.2006, bls. 3).

11) Gjaldskrárnar, sem settar eru fram í þessari reglugerð, skulu byggjast á spám stofnunarinnar að því er varðar vinnuálag hennar og tengdan kostnað.

- 12) Þessa reglugerð skal endurskoða innan fimm ára frá gildistöku hennar.
- 13) Reglugerð (EB) nr. 488/2005 skal felld úr gildi.
- 14) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót skv. 1. mgr. 54. gr. reglugerðar (EB) nr. 1592/2002.
- d) „umsækjandi“: einstaklingur eða lögaðili sem óskar eftir því að nýta sér þjónustu sem stofnunin veitir, þ.m.t. útgáfa, viðhald eða breyting á vottorði,
- e) „ferðakostnaður“: kostnaður vegna flutninga, gistingar og máltíða, tilfallandi útgjöld og ferðastyrkur sem starfsfólk fær greiddan í tengslum við vottunarverkefni,
- f) „raunkostnaður“: útgjöld sem stofnunin stofnar til.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. KAFLI

ALMENN ÁKVÆÐI

1. gr.

Reglugerð þessi gildir um þóknanir og gjöld sem Flugöryggisstofnun Evrópu, hér á eftir nefnd „stofnunin“ innheimtir sem greiðslu fyrir þjónustu sem hún veitir, þ.m.t. afhending vara.

Hún ákveður einkum í hvaða tilvikum þóknanir og gjöld, sem um getur í 1. mgr. 48. gr. reglugerðar (EB) nr. 1592/2002, skuli innheimt, fjárhæð þessara þóknana og gjalda og með hvaða hætti greiðslan fer fram.

2. gr.

Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- a) „þóknanir“: fjárhæðir sem stofnunin innheimtir og umsækjendum ber að greiða til að fá, viðhalda eða breyta vottorðum, sem um getur í 15. gr. reglugerðar (EB) nr. 1592/2002, sem stofnunin gefur út, viðhaldur eða breytir,
- b) „gjöld“: fjárhæðir sem stofnunin innheimtir og umsækjendum ber að greiða fyrir þjónustu, aðra en vottunarverkefni, sem stofnunin veitir,
- c) „vottunarverkefni“: öll starfsemi sem stofnunin annast beint eða óbeint í þeim tilgangi að gefa út, viðhalda eða breyta vottorðum sem um getur í 15. gr. reglugerðar (EB) nr. 1592/2002,

II. KAFLI

ÞÓKNANIR

3. gr.

1. Þóknanir skulu tryggja að heildartekjurnar dugi fyrir öllum kostnaði sem stofnað er til vegna vottunarverkefna, þ.m.t. kostnaður sem stofnað er til vegna stöðugs eftirlits.

2. Stofnunin skal halda þeim tekju- og útgjaldaliðum, sem stofnað er til vegna vottunarverkefna, aðgreindum frá öðrum. Í því skyni:

a) skulu þóknanir, sem stofnunin innheimtir, færðar í aðskilið bókhald og gildir sérstök reikningsskilamálsmeðferð um þær,

b) skal stofnunin taka saman sundurliðaða reikninga þar sem birtast tekjur og útgjöld.

3. Við upphaf hvers fjárhagsárs skal til bráðabirgða gera heildarmat á væntanlegum þóknunum. Þetta mat skal byggjast á fyrri fjárhagsniðurstöðum stofnunarinnar, mati hennar á útgjalda- og tekjuliðum og bráðabirgðastarfsáætlun hennar.

Ef heildartekjur af þóknunum, sem samanstanda af sérstökum tekjum í samræmi við 53. gr. reglugerðar (EB) nr. 1592/2002, fara yfir heildarkostnað vegna vottunarverkefna við lok hvers fjárhagsárs, skulu umframtekjur notaðar til að fjármagna vottunarverkefni í samræmi við fjárhagsreglugerð stofnunarinnar.

4. gr.

Þóknunin, sem umsækjandinn á að greiða fyrir ákveðið vottunarverkefni, skal samanstanda af:

a) fastri fjárhæð sem skal vera breytileg eftir því hvert verkefnið er til þess að endurspegla kostnað sem stofnunin stofnaði til við framkvæmd þessa verkefnis; Mismunandi fjárhæðir föstu þóknunarinnar eru settar fram í I. og III. hluta viðaukans eða

b) breytilegri fjárhæð sem er í réttu hlutfalli við vinnuframlagið, er um ræðir, sem er tilgreint í fjölda klukkustunda og margfaldað með tímaþóknun. Tímaþóknunin skal endurspegla allan kostnað sem stofnað er til við vottunarverkefni. Vottunarverkefni með álagðri tímaþóknun ásamt viðeigandi tímaþóknun eru tilgreind í II. hluta viðaukans.

5. gr.

1. Fjárhæðirnar, sem eru settar fram í viðaukanum, skulu birtar í opinberu riti stofnunarinnar.

2. Þessar fjárhæðir skulu vera verðtryggðar og fylgja verðbólgu sem mæld er samkvæmt nánari lýsingu í V. hluta viðaukans.

3. Endurskoða skal viðaukann árlega ef þörf krefur.

4. Stofnunin skal árlega veita framkvæmdastjórninni, stjórninni og ráðgjafanefnd hagsmunaaðila, sem komið er á fót í samræmi við 24. gr. reglugerðar (EB) nr. 1592/2002, upplýsingar um þá þætti sem liggja til grundvallar ákvörðun um fjárhæð þóknana. Þessar upplýsingar skulu einkum ná yfir sundurliðun kostnaðar sem tengist næstliðnum árum og næstu árum. Stofnunin skal einnig tvisvar á ári veita framkvæmdastjórninni, stjórninni og ráðgjafanefnd hagsmunaaðila upplýsingar um árangur sem settar eru fram í VI. hluta viðaukans og árangursvísbenda sem um getur í 5. mgr.

5. Stofnunin skal, innan sex mánaða frá gildistöku þessarar reglugerðar, að höfðu samráði við ráðgjafanefnd hagsmunaaðila, samþykkja safn árangursvísbenda, með sérstöku tilliti til upplýsinganna sem eru tilgreindar í VI. hluta viðaukans.

6. Stofnunin skal hafa samráð við ráðgjafanefnd hagsmunaaðila áður en hún tekur afstöðu til breytinga á þóknunum. Meðan á þessu samráði stendur skal stofnunin útskýra ástæður hverrar tillögu um breytingu á þóknunum.

6. gr.

Með fyrirvara um 4. gr., ef vottunarverkefnið fer fram að öllu leyti eða að hluta til utan yferráðasvæða aðildarríkjanna, skal reikningsfærð þóknun, sem er reikningsfærð á umsækjanda fela í sér samsvarandi ferðakostnað utan þessara yferráðasvæða, í samræmi við formúluna:

$$d = f + v$$

þar sem:

d = þóknun sem greiða skal

f = þóknun sem samsvarar verkefninu sem unnið er, eins og sett er fram í viðaukanum

v = viðbótarferðakostnaður sem raunkostnaður.

Viðbótarferðakostnaður, sem er reikningsfærður á umsækjandann, skal ná yfir þann tíma sem sérfræðingar verja í ferðir utan yferráðasvæða aðildarríkjanna. Viðkomandi fjöldi klukkustunda skal reikningsfærður samkvæmt tímaþóknun.

7. gr.

Að beiðni umsækjanda og með samþykki framkvæmdastjóra stofnunarinnar, má sinna vottunarverkefni í undantekningartilvikum á eftirfarandi hátt:

a) með því að fela það hópum starfsfólks sem stofnunin gerir að jafnaði ekki samkvæmt staðlaðri málsmeðferð sinni og/eða

b) með því að fela verkefnin mannafla sem nægir til þess að þau séu unnin hraðar en samkvæmt staðlaðri málsmeðferð stofnunarinnar.

Í því tilviki er tekin hærri þóknun en venja er til að standa straum af öllum þeim kostnaði sem stofnunin stofnar til í því skyni að koma til móts við sérstaka beiðni.

8. gr.

1. Umsækjandinn skal greiða þóknunina. Hún skal greidd í evrum. Umsækjandinn skal sjá til þess að stofnunin fái greitt að fullu. Umsækjandinn skal greiða mögulegan bankakostnað sem tengist greiðslunni.

2. Útgáfa, viðhald eða breyting á vottorði er háð því að þóknunin sé fyrirframgreidd að fullu, nema stofnunin og umsækjandinn komi sér saman um annað. Ef þóknunin hefur ekki verið greidd má stofnunin afturkalla viðkomandi vottorð eftir að hafa gefið umsækjandanum formlega viðvörðun þar að lútandi.

3. Fjárhæðir, sem eru 1 000 evrur eða lægri, skulu greiddar þegar umsókn er fyllt út, í einni greiðslu.

4. Stofnunin skal tilkynna umsækjendum um fjárhæð þóknana og greiðsluskilmála þegar þeir leggja umsóknir sínar fram.

5. Ef þess er óskað er stofnuninni heimilt að láta umsækjandanum í té kostnaðaráætlun vegna allra vottunarverkefna sem hafa í för með sér greiðslu þóknunar með álöðum tímaþóknunum. Stofnunin skal breyta kostnaðaráætluninni ef í ljós kemur að verkefnið er einfaldara eða unnt er að vinna það hraðar en upphaflega var talið eða á hinn bóginn, ef það er flóknara og tekur lengri tíma að vinna það en stofnunin gat með göðu móti séð fyrir.

6. Ef stofnunin ákveður eftir fyrstu athugun að hafna umsókn skal umsækjandi fá endurgreiddar þóknunar, sem þegar hafa verið greiddar, að undanskilinni fjárhæð sem nægir fyrir umsýslukostnaði við meðhöndlun umsóknarinnar. Fjárhæðin skal jafngilda tvöfaldri tímaþóknun sem tiltekin er í II. hluta viðaukans.

7. Ef stofnunin þarf að stöðva vinnu við vottunarverkefni vegna þess að umsækjandi hefur ófullnægjandi fjárráð eða uppfyllir ekki gildandi kröfur, eða vegna þess að umsækjandi ákveður að hætta við umsókn sína eða fresta verkefni sínu, skulu eftirstöðvar þóknana, sem reiknaðar eru samkvæmt tímagjaldi, án þess að það verði herra en viðeigandi föst þóknun, greiddar að fullu um leið og stofnunin stöðvar framkvæmd verkefnisins. Viðkomandi fjöldi klukkustunda skal reikningsfærður samkvæmt tímaþóknun sem tiltekin er í II. hluta viðaukans. Þegar stofnunin hefur vottunarverkefni á ný, að beiðni umsækjanda, sem hafði áður verið stöðvað, skal það fært til gjalda sem nýtt verkefni.

9. gr.

Einungis stofnunin getur krafist þóknana fyrir vottunarverkefni og innheimt þær.

Aðildarríki skulu ekki innheimta þóknunar fyrir vottunarverkefni jafnvel þótt þau annist þessi verkefni fyrir hönd stofnunarinnar.

Stofnunin skal endurgreiða aðildarríkjunum fyrir vinnu við vottunarverkefni sem þau annast fyrir hennar hönd.

III. KAFLI

GJÖLD

10. gr.

1. Stofnunin skal innheimta gjöld fyrir alla þjónustu, þ.m.t. afhending á vörum, aðrar en þær sem um getur í 3. gr.

Eftirfarandi skal þó vera án endurgjalds:

a) sending skjala og upplýsinga, í hvaða formi sem er, samkvæmt reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1049/2001 ⁽¹⁾,

b) skjöl sem fást ókeypis á vefsetri stofnunarinnar.

2. Stofnunin skal einnig innheimta gjöld þegar kæra er lögð fram vegna ákvörðunar hennar skv. 35. gr. reglugerðar (EB) nr. 1592/2002.

11. gr.

Fjárhæð gjaldanna, sem stofnunin leggur á skal vera jöfn raunverulegum kostnaði við þjónustuna sem er veitt, þ.m.t. kostnaður við að gera hana aðgengilega fyrir umsækjandann. Með það fyrir augum skal sá tími sem stofnunin ver í að veita þjónustuna reikningsfærður á tímaþóknunina sem um getur í II. hluta viðaukans.

Gjöldin, sem eru innheimt þegar kæra er lögð fram skv. 35. gr. reglugerðar (EB) nr. 1592/2002, skulu vera föst fjárhæð sem er tilgreind í IV. hluta viðaukans. Ef sá sem leggur fram kærana fær málið dæmt sér í vil skal stofnunin sjálfkrafa endurgreiða viðkomandi fasta upphæð.

Umsækjandanum skal tilkynnt um fjárhæðina og greiðsluskilmála áður en þjónustan er veitt.

12. gr.

Gjöldin skulu greidd af umsækjandanum eða, þegar um er að ræða kærnu, af einstaklingi eða lögaðila sem leggur fram kærana.

Gjöldin skulu greidd í evrum.

Umsækjandinn skal sjá til þess að stofnunin fái greitt að fullu. Umsækjandi skal greiða mögulegan bankakostnað sem tengist greiðslunni.

Nema annað sé umsamið milli stofnunarinnar og umsækjandans eða einstaklingsins eða lögaðilans, sem leggur fram kærnu, skulu gjöldin innheimt áður en þjónustan er veitt eða, eftir því sem við á, áður en málsmeðferð við áfrýjun hefst.

Fjárhæðir sem eru 1 000 evrur eða lægri skulu greiddar sama dag og umsókn er fyllt út, eða kæra lögð fram, í einni greiðslu.

⁽¹⁾ Stjótið. EB L 145, 31.5.2001, bls. 43.

IV. KAFLI

BRÁÐABIRGÐAÁKVÆÐI OG LOKAÁKVÆÐI*13. gr.*

Reglugerð (EB) nr. 488/2005 er hér með felld úr gildi.

14. gr.

1. Reglugerð þessi öðlast gildi 1. júní 2007. Hún gildir með fyrirvara um eftirfarandi skilyrði:

- a) þóknanir, sem fram koma í töflum 1 til 5 í I. hluta viðaukans, skulu gilda um öll vottorð sem gefin eru út eftir 1. júní 2007,
- b) þóknanir, sem fram koma í töflu 6 í I. hluta viðaukans, skulu gilda um árgjöld sem eru innheimt eftir 1. júní 2007,
- c) að því er varðar umsækjendur sem krafðir hafa verið um eftirlitsþóknunina, sem um getur í vi. lið viðaukans við reglugerð (EB) nr. 488/2005 fyrir 1. júní 2007 skulu þóknanir, sem fram koma í töflu 7 í I. hluta viðaukans,

gilda frá fyrstu árlegu innborguninni sem fellur í gjalddaga við lok þriggja ára tímabilsins, sem um getur í vi. lið viðaukans við reglugerð (EB) nr. 488/2008 ,

- d) að því er varðar umsækjendur sem krafðir hafa verið um eftirlitsþóknanirnar, sem um getur í viii., x., xiii. eða xi. lið viðaukans við reglugerð (EB) nr. 488/2005 fyrir 1. júní 2007, skulu eftirlitsþóknanirnar, sem fram koma í sömu röð í töflum 8, 9 og 10 í I. hluta og í 2. mgr. III. hluta viðaukans við þessa reglugerð, gilda frá og með fyrstu árlegu innborguninni sem fellur í gjalddaga við lok tveggja ára tímabilsins sem vísað er til í viii., x. og xiii. lið í viðaukanum við reglugerð (EB) nr. 488/2005.

2. Þrátt fyrir 13. gr., skal reglugerð (EB) nr. 488/2005 gilda áfram með tilliti til allra þóknana og gjalda sem eru utan gildissviðs beitingar þessarar reglugerðar í samræmi við 1. mgr.

3. Þessa reglugerð skal endurskoða innan fimm ára frá og með gildistöku hennar.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 31. maí 2007.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jacques BARROT

varaforseti.

VIÐAUKI

Efni

- I. hluti: Verkefni þar sem innheimt er föst þóknun
- II. hluti: Verkefni þar sem innheimt er tímagjald
- III. hluti: Þóknanir fyrir önnur vottunartengd verkefni
- IV. hluti: Gjöld fyrir kærur
- V. hluti: Ársverðbólga
- VI. hluti: Upplýsingar um árangur

Til skýringar

- 1) Þóknanir og gjöld eru tilgreind í evrum.
- 2) Þóknanir tengdar framleiðsluvörum, sem um getur í töflum 1 til 4 í I. hluta, eru lagðar á eftir verkefnum og fyrir 12 mánaða tímabil. Þessar þóknanir eru ákvarðaðar með meginreglunni um hlutfallstíma, *pro rata temporis*, (1/365 af viðkomandi árlegri þóknun umfram upphaflega 12 mánaða tímabilið) að loknu upphaflegu 12 mánaða tímabili, þar sem við á. Þóknanirnar, sem um getur í töflu 5, eru lagðar á eftir verkefnum. Þóknanirnar, sem um getur í töflu 6, eru lagðar á fyrir 12 mánaða tímabil.
- 3) Að því er varðar þóknanir tengdar fyrirtækjum, sem um getur í töflum 7 til 10 í I. hluta, eru samþykkisþóknanir lagðar á einu sinni og eftirlisþóknanir á 12 mánaða fresti.
- 4) Verkefni, þar sem innheimt er tímagjald, sem um getur í II. hluta, hafa viðeigandi tímaþóknun eins og tilgreint er í þessum hluta, margfölduð með raunverulegum fjölda vinnustunda sem stofnunin ver í verkefnið, eða með fjölda klukkustunda sem settur er fram í þessum hluta.
- 5) Vottunarforskriftir (CS), sem um getur í þessum viðauka, eru þær sem voru samþykktar skv. 2. mgr. 14. gr. reglugerðar (EB) nr. 1592/2002 og birtar í opinberu riti stofnunarinnar í samræmi við EASA-ákvörðun 2003/8 frá 30. október 2003 (www.easa.europa.eu).
- 6) „Stórar þyrilvængjur“ vísar til vottunarforskrifta 29 (CS 29) og 27 (CS 27) í flokki A; „Litlar þyrilvængjur“ vísar til CS 27 með hámarksflugtaksþyngd (MTOW) undir 3 175 kg og takmarkast við 4 sæti, þ.m.t. flugmannssæti, og við vottunarforskriftir mjög léttar þyrilvængja (CS VLR); „Miðlungsstórar þyrilvængjur“ vísar til annarra CS 27.
- 7) „Skyldar gerðir“: ný gerð sem bætt er við fyrirbyggjandi tegundarvottorð.
- 8) Í töflum 1, 2 og 6 í I. hluta vísar virði „hluta“ til viðeigandi skráðs verðs framleiðandans.

- 9) Í töflum 3 og 4 í I. hluta vísa hugtökin „einföld“, „hefðbundin“ og „flókin“ til eftirfarandi:

	Einföld	Hefðbundin	Flókin
Viðbótartegundarvottorð (STC) Flugöryggisstofnunar Evrópu (EASA) Meiri háttar breytingar á hönnun að því er varðar- Flugöryggisstofnun Evrópu (EASA) Meiri háttar viðgerðir að því er varðar- Flugöryggisstofnun Evrópu (EASA)	Viðbótartegundarvottorð, meiri háttar breytingar á hönnun eða viðgerðir sem tengjast einungis núgildandi og rökstuddum aðferðum, sem unnt er að senda heildargögn um (lýsingu, gátlista fyrir samræmi og samræmisgögn) á sama tíma og umsókn er lögð fram, og sem umsækjandi hefur sýnt fram á reynslu af og stjórnandi vottunarverkefna getur metið einn eða með takmörkuðum afskiptum sérfræðings innan eins fræðasviðs.	Öll önnur viðbótartegundarvottorð, meiri háttar breytingar á hönnun eða viðgerðir	Verulegar (*) breytingar á viðbótartegundarvottorði eða meiri háttar breytingar á hönnun
Viðbótartegundarvottorð fullgild af hálfu Flugmálastjórnar Bandaríkjanna (FAA)	Grundvallar- (**)	(Liggur) ekki (til) grundvallar-	Veruleg, liggur ekki til grundvallar
Meiri háttar breytingar á hönnun fullgildar af hálfu Flugmálastjórnar Bandaríkjanna	2. stigs (**) meiri háttar breytingar á hönnun þegar þær eru ekki viðurkenndar sjálfkrafa (***)	1. stig (**)	Veruleg, 1. stig
Meiri háttar viðgerðir fullgildar af hálfu Flugmálastjórnar Bandaríkjanna	Á ekki við (viðurkenndar sjálfkrafa)	Viðgerðir á mikilvægum ihluta (**)	Á ekki við

(*) „Verulegur“ er skilgreint í b-lið 21A 101 í viðaukanum við reglugerð (EB) nr. 1702/2006 (og á sambærilegan hátt í b-lið FAA 21.101)

(**) „Grundvallar-“, „1. stig“, „2. stig“ og „mikilvægur þáttur“ eru skilgreind í tæknilegu málsmeðferðinni við framkvæmd lofhæfi- og umhverfissvottunar (TIP) við uppkast tviðliða samnings um flugöryggi milli Evrópusambandsins og Bandaríkjanna Norður-Ameríku.

(***) Viðmið Flugöryggisstofnunar Evrópu fyrir sjálfvirka viðurkenningu vegna 2. stigs meiri háttar breytinga, að því er varðar Flugmálastjórn Bandaríkjanna eru skilgreindar í ákvörðun framkvæmdastjóra Flugöryggisstofnunar Evrópu 2004/04/CF, eða í tæknilegu málsmeðferðinni við framkvæmd lofhæfi- og umhverfissvottunar (TIP) við uppkast tviðliða samnings um flugöryggi milli Evrópusambandsins og Bandaríkjanna Norður-Ameríku, þar sem við á.

- 10) Í töflu 7 í I. hluta eru hönnunarfyrirtæki flokkuð á eftirfarandi hátt:

Gildissvið samkomulags hönnunarfyrirtækja	Flokkur A	Flokkur B	Flokkur C
DOA 1 Handhafar tegundarvottorða	Afar flókin/Stór	Flókin/ Lítil - Meðalstór	Mínna flókin/Mjög lítil
DOA 2 Viðbótartegundarvottorð/breytingar/viðgerðir	Ótakmörkuð	Takmörkuð (Tæknisvið)	Takmörkuð (stærð loftfars)
DOA 3 Minni háttar breytingar/viðgerðir			

- 11) Í töflu 8 í I. hluta tengist veltan, sem tekið er tillit til, þeirri starfsemi sem fellur undir gildissvið samkomulagsins.

- 12) Í töflu 7, 9 og 10 í I. hluta tengist fjöldi starfsfólks, sem tekið er tillit til, þeirri starfsemi sem fellur undir gildissvið samkomulagsins.

I. HLUTI

Verkefni þar sem innheimt er föst þóknun

Tafla 1: Tegundarvottorð og takmörkuð tegundarvottorð (sem um getur í B- og O-kafla í viðaukanum við reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1702/2003⁽¹⁾)

	(evrur)
	Fastagjald
<i>Vængjað loftfar</i>	
Yfir 150 tonnum	2 600 000
Yfir 50 tonnum og allt að 150 tonnum	1 330 000
Yfir 22 tonnum og allt að 50 tonnum	1 060 000
Yfir 5,7 tonnum og allt að 22 tonnum	410 000
Yfir 2 tonnum og allt að 5,7 tonnum	227 000
Allt að 2 tonnum	12 000
Mjög léttar flugvélar (Very Light Aeroplanes), svifflugur	6 000
<i>Þyrlívængja</i>	
Stór	525 000
Í meðallagi	265 000
Lítill	20 000
<i>Annað</i>	
Loftbelgir	6 000
<i>Knúningsafl</i>	
Yfir 25 KN	365 000
Allt að 25 KN	185 000
Hreyflar sem eru ekki hverfihreyflar	30 000
Hreyflar sem eru ekki hverfihreyflar CS 22 H	15 000
Knúið með loftskrúfu, yfir 22 tonnum	10 250
Knúið með skrúfu, allt að 22 tonnum	2 925
<i>Hlutar</i>	
Verðmæti yfir 20 000 evrum	2 000
Verðmæti á bilinu 2 000 til 20 000 evrur	1 000
Verðmæti undir 2 000 evrum	500

⁽¹⁾ Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1702/2003 frá 24. september 2003 um framkvæmdarreglur varðandi lofthæfi- og umhverfisvottun loftfara og tilheyrandi framleiðsluvara, hluta og búnaðar og varðandi vottun hönnunar- og framleiðslufyrirtækja (Stjtið. ESB L 243, 27.9.2003, bls. 6) eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 375/2007 (Stjtið. ESB L 94, 4.4.2007, bls. 3).

Tafla 2: Gerðir tegundarvottorða eða takmörkuð tegundarvottorð

(evrur)	
	Föst þóknun ⁽¹⁾
<i>Vængjað loftfar</i>	
Yfir 150 tonnum	1 000 000
Yfir 50 tonnum og allt að 150 tonnum	500 000
Yfir 22 tonnum og allt að 50 tonnum	400 000
Yfir 5,7 tonnum og allt að 22 tonnum	160 000
Yfir 2 tonnum og allt að 5,7 tonnum	80 000
Allt að 2 tonnum	2 800
Mjög léttar flugvélar (Very Light Aeroplanes), sviffflugur	2 400
<i>Þyrilvængja</i>	
Stór	200 000
Í meðallagi	100 000
Lítill	6 000
<i>Annað</i>	
Loftbelgir	2 400
<i>Knúningsafl</i>	
Yfir 25 KN	100 000
Allt að 25 KN	50 000
Hreyflar sem eru ekki hverfihreyflar	10 000
Hreyflar sem eru ekki hverfihreyflar CS 22 H	5 000
Knúið með loftskrúfu, yfir 22 tonnum	2 500
Knúið með skrúfu, allt að 22 tonnum	770
<i>Hlutar</i>	
Verðmæti yfir 20 000 evrum	1 000
Verðmæti á bilinu 2 000 til 20 000 evrur	600
Verðmæti undir 2 000 evrum	350

⁽¹⁾ Þegar um er að ræða skyldar gerðir, þ.m.t. meiri háttar breytingar, eins og lýst er í D-kafla í viðaukanum við reglugerð (EB) nr. 1702/2003 og sem varðar breytingar á stærð loftfars og/eða fullbúins hreyfils, skal tekin sama þóknun og fyrir tegundarvottorð eða takmarkað tegundarvottorð eins og skilgreint er í töflu 1.

Tafla 3: Viðbótartegundarvottorð (sem um getur í E-kafla í viðaukanum við reglugerð (EB) nr. 1702/2003)

(evrur)

	Föst þóknun ⁽¹⁾		
	Flókin	Hefðbundin	Einföld
<i>Vængjað loftfar</i>			
Yfir 150 tonnum	25 000	6 000	3 000
Yfir 50 tonnum og allt að 150 tonnum	13 000	5 000	2 500
Yfir 22 tonnum og allt að 50 tonnum	8 500	3 750	1 875
Yfir 5,7 tonnum og allt að 22 tonnum	5 500	2 500	1 250
Yfir 2 tonnum og allt að 5,7 tonnum	3 800	1 750	875
Allt að 2 tonnum	1 600	1 000	500
Mjög léttar flugvélar (Very Light Aeroplanes), svifflugur	250	250	250
<i>Þyrilvængja</i>			
Stór	11 000	4 000	2 000
Í meðallagi	5 000	2 000	1 000
Lítill	900	400	250
<i>Annað</i>			
Loftbelgir	800	400	250
<i>Knúningsafl</i>			
Yfir 25 KN	12 000	5 000	2 500
Allt að 25 KN	5 800	2 500	1 250
Hreyflar sem eru ekki hverfihreyflar	2 800	1 250	625
Hreyflar sem eru ekki hverfihreyflar CS 22 H	1 400	625	300
Knúið með loftskrúfu, yfir 22 tonnum	2 000	1 000	500
Knúið með skrúfu, allt að 22 tonnum	1 500	750	375

⁽¹⁾ Þegar um er að ræða viðbótartegundarvottorð sem varða breytingar á stærð loftfars og/öð fullbúins hreyfils skal tekin sama þóknun og fyrir tegundarvottorð eða takmarkað tegundarvottorð, eins og skilgreint er í töflu 1.

Tafla 4: Meiri háttar breytingar og viðgerðir (sem um getur í D- og M-kafla í viðaukanum við reglugerð (EB) nr. 1702/2003)

(evrur)

	Föst þóknun ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
	Flókin	Hefðbundin	Einföld
<i>Vængjað loftfar</i>			
Yfir 150 tonnum	20 000	6 000	3 000
Yfir 50 tonnum og allt að 150 tonnum	9 000	4 000	2 000
Yfir 22 tonnum og allt að 50 tonnum	6 500	3 000	1 500
Yfir 5,7 tonnum og allt að 22 tonnum	4 500	2 000	1 000
Yfir 2 tonnum og allt að 5,7 tonnum	3 000	1 400	700
Allt að 2 tonnum	1 100	500	250
Mjög léttar flugvélar (Very Light Aeroplanes), svifflugur	250	250	250
<i>Þyrilvængja</i>			
Stór	10 000	4 000	2 000
Í meðallagi	4 500	2 000	1 000
Lítill	850	400	250
<i>Annað</i>			
Loftbelgir	850	400	250
<i>Knúningsafl</i>			
Yfir 25 KN	5 000	2 000	1 000
Allt að 25 KN	2 500	1 000	500
Hreyflar sem eru ekki hverfihreyflar	1 300	600	300
Hreyflar sem eru ekki hverfihreyflar CS 22 H	600	300	250
Knúið með loftskrúfu, yfir 22 tonnum	250	250	250
Knúið með skrúfu, allt að 22 tonnum	250	250	250

⁽¹⁾ Þegar um er að ræða meiri háttar breytingar, eins og lýst er í D-kafla í viðaukanum við reglugerð (EB) nr. 1702/2003, sem varðar breytingar á stærð loftfars og/eda fullbúins hreyfils skal tekin sama þóknun og fyrir tegundarvottorð eða takmarkað tegundarvottorð, eins og skilgreint er í töflu 1.

⁽²⁾ Breytingar og viðgerðir á aukaaflstöð (APU) skulu reiknast sem breytingar og viðgerðir á vélum með sama affli.

Tafla 5: Minni háttar breytingar og viðgerðir (sem um getur í D- og M-kafla í viðaukanum við reglugerð (EB) nr. 1702/2003)

<i>(evrur)</i>	
	Föst þóknun ⁽¹⁾
<i>Vængjað loftfar</i>	
Yfir 150 tonnum	500
Yfir 50 tonnum og allt að 150 tonnum	500
Yfir 22 tonnum og allt að 50 tonnum	500
Yfir 5,7 tonnum og allt að 22 tonnum	500
Yfir 2 tonnum og allt að 5,7 tonnum	250
Allt að 2 tonnum	250
Mjög léttar flugvélar (Very Light Aeroplanes), svifflugur	250
<i>Þyrlvængja</i>	
Stór	500
Í meðallagi	500
Lítill	250
<i>Annað</i>	
Lofibélgir	250
<i>Knúningsafl</i>	
Yfir 25 KN	500
Allt að 25 KN	500
Hreyflar sem eru ekki hverfihreyflar	250
Hreyflar sem eru ekki hverfihreyflar CS 22 H	250
Knúið með loftskrúfu, yfir 22 tonnum	250
Knúið með skrúfu, allt að 22 tonnum	250

⁽¹⁾ Þóknanirnar, sem eru tilgreindar í þessari töflu, skulu ekki vera þær sömu og teknar eru fyrir minni háttar breytingar og viðgerðir sem hönnunarfyrirtæki annast í samræmi við 2. lið c-liðar 21. hluta A.263 í D-kafla í viðauka við reglugerð (EB) nr. 1702/2003.

Tafla 6: Árleg þóknun fyrir handhafa EASA-tegundarvottorða og takmarkaðra tegundarvottorða og annarra tegundarvottorða sem teljast viðurkennd samkvæmt reglugerð (EB) nr. 1592/2002

		(evrur)	
	Föst þóknun ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾		
	Hönnun í Evrópusambandinu	Hönnun utan Evrópusambandsins	
Vængjað loftfar			
Yfir 150 tonnum	270 000	90 000	
Yfir 50 tonnum og allt að 150 tonnum	150 000	50 000	
Yfir 22 tonnum og allt að 50 tonnum	80 000	27 000	
Yfir 5,7 tonnum og allt að 22 tonnum	17 000	5 700	
Yfir 2 tonnum og allt að 5,7 tonnum	4 000	1 400	
Allt að 2 tonnum	2 000	670	
Mjög léttar flugvélar (Very Light Aeroplanes), svifflugur	900	300	
Þyrilvængja			
Stór	65 000	21 700	
Í meðallagi	30 000	10 000	
Lítill	3 000	1 000	
Annað			
Loftbelgir	900	300	
Knúningsafl			
yfir 25 KN	40 000	13 000	
Allt að 25 KN	6 000	2 000	
Hreyflar sem eru ekki hverfihreyflar	1 000	350	
Hreyflar sem eru ekki hverfihreyflar CS 22 H	500	250	
Knúið með loftskrúfu, yfir 22 tonnum	750	250	
Knúið með skrúfu, allt að 22 tonnum			
Hlutar			
Verðmæti yfir 20 000 evrum	2 000	700	
Verðmæti á bilinu 2 000 til 20 000 evrur	1 000	350	
Verðmæti undir 2 000 evrum	500	250	
⁽¹⁾ Þegar um er að ræða loftfar til farmflutninga er þóknunin reiknuð út með því að margfalda hana með reiknistuðlinum 0,85 fyrir samsvarandi loftfar til farþegaflutninga.			
⁽²⁾ Þegar um er að ræða handhafa margra tegundarvottorða og/eða margra takmarkaðra tegundarvottorða er árleg þóknun lækkuð frá og með öðru tegundarvottorði eða takmörkuðu tegundarvottorði, í sama framleiðsluvöruflokki eins og fram kemur í eftirfarandi töflu:			
Framleiðsla í sama flokki		Lækkun fastrar þóknunar	
1.		0 %	
2.		10 %	
3.		20 %	
4.		30 %	
5.		40 %	
6.		50 %	
7.		60 %	
8.		70 %	
9.		80 %	
10.		90 %	
11. flokkur og síðari framleiðsluvörur		100 %	
⁽³⁾ Þegar um er að ræða loftfar, með færri en 50 eintök skráð í heiminum, skal innheimta tímagjald fyrir starfsemi vegna áframhaldandi lofthæfis, þóknun eins og hún er í II. hluta viðaukans, allt að fjárhæð þóknunar fyrir viðkomandi framleiðsluvöruflokk loftfars. Þegar um er að ræða framleiðsluvörur, íhluti og búnað, sem eru ekki loftfær, miðast mörkin við fjölda þeirra loftfara sem framleiðsluvörunum, íhlutunum eða búnaðinum er komið fyrir í.			

Tafla 7: Samþykki fyrir hönnunarfyrirtæki (sem um getur í J-kafla í viðauka við reglugerð (EB) nr. 1702/2003)

(evrur)

	DOA 1A	DOA 1B DOA 2A	DOA 1C DOA 2B DOA 3A	DOA 2C DOA 3B	DOA 3C
	Samþykkisþóknun				
Tengt starfsfólk færri en 10	11 250	9 000	6 750	4 500	3 600
10 til 49	31 500	22 500	13 500	9 000	—
50 til 399	90 000	67 500	45 000	36 000	—
400 til 999	180 000	135 000	112 500	99 000	—
1000 til 2499	360 000	—	—	—	—
2500 til 5000	540 000	—	—	—	—
Yfir 5000	3 000 000	—	—	—	—
	Eftirlitsþóknun				
Tengt starfsfólk færri en 10	5 625	4 500	3 375	2 250	1 800
10 til 49	15 750	11 250	6 750	4 500	—
50 til 399	45 000	33 750	22 500	18 000	—
400 til 999	90 000	67 500	56 250	49 500	—
1000 til 2499	180 000	—	—	—	—
2500 til 5000	270 000	—	—	—	—
Yfir 5000	1 500 000	—	—	—	—

Tafla 8: Samþykki fyrir framleiðslufyrirtæki (sem um getur í G-kafla í viðauka við reglugerð (EB) nr. 1702/2003)

(evrur)

	Samþykkisþóknun	Eftirlitsþóknun
Velta undir 1 milljón evrum	9 000	6 500
Á bilinu 1 000 000 til 4 999 999	38 000	28 000
Á bilinu 5 000 000 til 9 999 999	58 000	43 000
Á bilinu 10 000 000 til 49 999 999	75 000	57 000
Á bilinu 50 000 000 til 99 999 999	270 000	200 000
Á bilinu 100 000 000 til 499 999 999	305 000	230 000
Á bilinu 500 000 000 til 999 999 999	630 000	475 000
Yfir 999 999 999	900 000	2 000 000

Tafla 9: Samþykki fyrir viðhaldsfyrirtæki (sem um getur í F-kafla í I. og II. viðauka við reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2042/2003 (*))

(evrur)

	Samþykkisþóknun (1)	Eftirlitsgjald (2)
Tengt starfsfólk færri en 5	3 000	2 300
Á bilinu 5 til 9	5 000	4 000
Á bilinu 10 til 49	11 000	8 000
Á bilinu 50 til 99	22 000	16 000
Á bilinu 100 til 499	32 000	23 000
Á bilinu 500 til 999	43 000	32 000
Yfir 999	53 000	43 000

(¹) Þóknunin, sem á að greiða, skal samanstanda af fastri þóknun sem byggt er á fjölda tengds starfsfólks að viðbætti fastri þóknun byggðri á tæknilegu mati.

(EUR)

Tæknilegt mat	Föst þóknun byggt á tæknilegu mati (1)
A 1	11 000
A 2	2 500
A 3	5 000
A 4	500
B 1	5 000
B 2	2 500
B 3	500
C	500

(¹) Að því er varðar fyrirtæki sem hafa nokkur A og/eða B mót skal einungis lögð á hæsta þóknunin. Að því er varðar fyrirtæki sem hafa eitt eða fleiri C og/eða D mót, skal lögð þóknun á hvert mat samkvæmt þóknun fyrir „C mat“.

Tafla 10: Samþykki fyrir fyrirtæki sem veitir viðhaldsþjálfun (sem um getur í IV. viðauka við reglugerð (EB) nr. 2042/2003)

(evrur)

	Samþykkisþóknun	Eftirlitsþóknun
Tengt starfsfólk færri en 5	4 000	3 000
Á bilinu 5 til 9	7 000	5 000
Á bilinu 10 til 49	16 000	14 000
Á bilinu 50 til 99	35 000	30 000
Yfir 99	42 000	40 000

(*) Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2042/2003 frá 20. nóvember 2003 um áframhaldandi lofthæfi loftfara og annarra framleiðsluvara, hluta og búnaðar til flugs og um samþykki fyrir fyrirtækjum og starfsfólki á þessu sviði (Stjtið. ESB L 315, 28.11.2003, bls. 1) eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 376/2007 (Stjtið. ESB L 94, 4.4.2007, bls. 18).

II. HLUTI

Verkefni þar sem innheimt er tímagjald

1. Tímaþóknun:

Viðeigandi tímaþóknun	225 evrur
-----------------------	-----------

2. Klukkustundir sem liggja til grundvallar viðkomandi verkefni:

Sýnt fram á hönnunargetu með því að nota aðrar aðferðir	Raunverulegur fjöldi klukkustunda
Framleiðsla án samþykkis	Raunverulegur fjöldi klukkustunda
Viðurkenndar aðferðir til að uppfylla kröfur lofthæfifyrirmæla (AD)	Raunverulegur fjöldi klukkustunda
Stuðningur við fullgildingu (viðurkenning vottorða Flugöryggisstofnunar Evrópu (EASA) af hálfu erlendra yfirvalda)	Raunverulegur fjöldi klukkustunda
Tæknileg aðstoð sem erlend yfirvöld óska eftir	Raunverulegur fjöldi klukkustunda
Viðurkenning Flugöryggisstofnunar Evrópu á skýrslum stjórnar um endurskoðun á viðhaldi	Raunverulegur fjöldi klukkustunda
Flutningur vottorða	Raunverulegur fjöldi klukkustunda
Samþykkt flugskilyrða fyrir flugleyfi	3 klukkustundir
Endurútgáfa skjala af hálfu stjórnsýslu	1 klukkustund

III. HLUTI

Þóknanir fyrir önnur vottunartengd verkefni

1. Viðurkenning samþykkis sem jafngildir samþykki í „145. hluta“ og „147. hluta“ í samræmi við gildandi tvíhliða samninga.

Nýtt samþykki fyrir hverja umsókn	1 500 EUR
Endurnýjun gildandi samþykkis, á 12 mánaða tímabili	750 EUR

2. Samþykki fyrir fyrirtæki sem annast stjórnun á áframhaldandi lofthæfi (sem um getur í G-kafla í M-hluta í I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 2042/2003):

Nýtt samþykki fyrir hverja umsókn	24 000 EUR
Endurnýjun gildandi samþykkis, á 12 mánaða tímabili	18 000 EUR

3. Sjálfstæðar endurskoðanir og/eða breytingar á flughandbók loftfars:

skulu gjaldfærast sem breyting á samsvarandi framleiðsluvöru.

IV. HLUTI

Gjöld fyrir kærur

Gjöld skulu lögð á vegna kærumeðferðar eins og lýst er í 35. gr. reglugerðar (EB) nr. 1592/2002.

Þegar um er að ræða kærumsóknir þarf að greiða fastagjaldið, eins og fram kemur í töflunni, og er það margfaldað með reiknistuðlinum sem er tilgreindur fyrir samsvarandi gjaldflokk viðkomandi einstaklings eða fyrirtækis.

Kostnaðurinn skal endurgreiddur í þeim tilvikum þegar kæran hefur í för með sér að ákvörðun stofnunarinnar er afturkölluð.

Fyrirtækin skulu leggja fram undirritað vottorð frá viðurkenndum fulltrúa viðkomandi fyrirtækis til að stofnunin geti tekið ákvörðun um samsvarandi gjaldflokk.

Fastagjald	10 000 evrur
Gjaldflokkur fyrir einstaklinga	Reiknistuðull fyrir fasta þóknun
	0,1
Gjaldflokkur fyrir fyrirtæki í samræmi við veltu áfrýjanda í evrum	Reiknistuðull fyrir fasta þóknun
Undir 100 001	0,25
á bilinu 100 001 til 1 200 000	0,5
á bilinu 1 200 001 til 2 500 000	0,75
á bilinu 2 500 001 til 5 000 000	1
á bilinu 5 000 001 til 50 000 000	2,5
á bilinu 50 000 001 til 500 000 000	5
á bilinu 500 000 001 til 1 000 000 000	7,5
yfir 1 000 000 000	10

V. HLUTI

Ársverðbólga

Fjárhæðirnar, sem settar eru fram í I., II. og III. hluta skulu vera verðtryggðar og fylgja verðbólgu sem mæld er samkvæmt nánari lýsingu í þessum hluta. Verðbæturnar leggjast á einu sinni á ári frá gildistökudegi þessarar reglugerðar talið.

Ársverðbólga sem notuð skal:	Samræmd vísitala neysluverðs, fyrir ESB-löndin 27 (2005=100) Hlutfallsleg breyting/12 mánaða meðaltals
Grunngildi sem notað skal:	Meðaltal vísitölunnar 31. desember fyrir framkvæmd verðbótanna

VI. HLUTI

Upplýsingar um árangur

Eftirfarandi upplýsingar skulu varða undanfarandi sex mánaða tímabil áður en stofnunin gaf þær út í samræmi við 5. gr.

Fjöldi starfsfólks stofnunarinnar sem annast vottunarverkefni.

Fjöldi útvistaðra klukkustunda til flugmálastjórna í hverju landi fyrir sig (NAAs)

Heildarkostnaður við vottun

Fjöldi vottunarverkefna sem stofnunin framkvæmir (að fullu eða hafin)

Fjöldi vottunarverkefna sem framkvæmd eru fyrir hönd stofnunarinnar (að fullu eða hafin)

Fjöldi klukkustunda sem starfsfólk stofnunarinnar hefur eytt í stafsemi vegna áframhaldandi lofthæfi

Heildarupphæð sem reikningsfærð er á atvinnugreinina

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 1477/2007

2009/EES/25/59

frá 13. desember 2007

um breytingu á reglugerð (EB) nr. 622/2003 um ráðstafanir til að framfylgja sameiginlegum grunnreglum um flugvernd (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2320/2002 frá 16. desember 2002 um sameiginlegar reglur um flugvernd í almenningssflugi ⁽¹⁾, einkum 2. mgr. 4. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Framkvæmdastjórninni ber, þegar þörf krefur, samkvæmt reglugerð (EB) nr. 2320/2002, að samþykkja ráðstafanir til að framfylgja sameiginlegum grunnreglum um flugvernd í öllu Bandalaginu. Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 622/2003 frá 4. apríl 2003 um ráðstafanir til að framfylgja sameiginlegum grunnreglum um flugvernd ⁽²⁾ var fyrsta gerðin þar sem mælt var fyrir um slíkar ráðstafanir.
- 2) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í reglugerð (EB) nr. 622/2003, um takmarkanir á heimiluðum vökva farþega, sem koma með flugi frá þriðju löndum og hafa flugskipti á flugvöllum Bandalagsins, eru háðar endurskoðun í ljósi tæknipróunar, afleiðinga sem þetta getur haft á rekstur flugvalla og áhrifa á farþega.
- 3) Slík endurskoðun hefur sýnt að takmarkanir á heimiluðum vökva farþega, sem koma með flugi frá þriðju löndum og hafa flugskipti á flugvöllum Bandalagsins, skapa vissa rekstrarerfiðleika á þessum flugvöllum og valda viðkomandi farþegum óþægindum.

- 4) Framkvæmdastjórnin hefur einkum athugað tilteknar flugverndarreglur á flugvelli í þriðja landi og talið þær fullnægjandi og það land hefur hingað til starfað í góðri samvinnu við Bandalagið og aðildarríki þess. Á grundvelli þess hefur framkvæmdastjórnin ákveðið að gripa til aðgerða til að greiða úr framangreindum vandamálum ef um er að ræða farþega með vökva sem þeir hafa fengið á þeim flugvelli.
- 5) Breyta ber reglugerð (EB) nr. 622/2003 til samræmis við það.
- 6) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru ekki meðal þeirra sem, í samræmi við 1. mgr. 8. gr. reglugerðar (EB) nr. 2320/2002, skulu vera leynilegar og ekki birtar.
- 7) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit nefndarinnar um flugvernd í almenningssflugi.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Viðaukanum við reglugerð (EB) nr. 622/2003 er breytt eins og fram kemur í viðaukanum við þessa reglugerð.

Ákvæði 3. gr. þeirrar reglugerðar gilda ekki varðandi leynd yfir þessum viðauka.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 13. desember 2007.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jacques BARROT

varaforseti.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 329, 14.12.2007, bls. 22. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 87/2008 frá 4. júlí 2008 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 64, 23.10.2008, p. 16.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 355, 30.12.2002, bls. 1. Reglugerðinni var breytt með reglugerð (EB) nr. 849/2004 (Stjtið. ESB L 158, 30.4.2004, bls. 1).

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 89, 5.4.2003, bls. 9. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 915/2007 (Stjtið. ESB L 200, 1.8.2007, bls. 3).

VIÐAUKI

Í stað 3. fylgiskjals komi eftirfarandi:

„3. fylgiskjal

Singapúr

Changi-flugvöllur.“

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 23/2008**2009/EES/25/60****frá 11. janúar 2008****um breytingu á reglugerð (EB) nr. 622/2003 um ráðstafanir til að framfylgja sameiginlegum grunnreglum um flugvernd (*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2320/2002 frá 16. desember 2002 um sameiginlegar reglur um flugvernd í almenningssflugi ⁽¹⁾, einkum 2. mgr. 4. gr.,*og að teknu tilliti til eftirfarandi:*

- 1) Framkvæmdastjórninni ber, samkvæmt reglugerð (EB) nr. 2320/2002, að samþykkja ráðstafanir til að framfylgja sameiginlegum grunnreglum um flugvernd í öllu Bandalaginu. Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 622/2003 frá 4. apríl 2003 um ráðstafanir til að framfylgja sameiginlegum grunnreglum um flugvernd ⁽²⁾ var fyrsta gerðin þar sem mælt var fyrir um slíkar ráðstafanir.
- 2) Þörf er á ráðstöfunum til að gera sameiginlegu grunnreglurnar nákvæmari. Að því er varðar vörpun hættuhermimynda (TIP) skal mæla fyrir um nothæfiskröfur. Íhuga skal að endurskoða þessar kröfur með reglulegu millibili og a.m.k. á tveggja ára fresti til að tryggja að þær haldi áfram að endurspeglar tæknipróun, einkum að því er varðar stærð tiltæks safns sýndarmynda.
- 3) Vörpun hættuhermimynda skal notuð til að bæta frammistöðu vopnaleyfismanna sem skoða bæði handfarangur og lestarfarangur með því að endurvarpa sýndarmyndum af hættulegum hlutum í röntgenmynd af farangri. Ákvarða skal lágmarks- og hámarkshlutfall sýndarmynda af hættulegum hlutum sem endurvarpað er

í myndir af farangri. Kerfið, sem varpar hættuhermimyndum, skal láta vopnaleyfismenn, sem bregðast við myndum af farangri, vita hvort þeir hafi brugðist við með réttum hætti við greiningu sýndarmyndarinnar af hættulega hlutum. Að auki skal safn sýndarmynda, sem notað er til vörpunar hættuhermimynda, stækkað og endurnýjað reglulega svo taka megir tillit til nýrra, hættulegra hluta og til að koma í veg fyrir að sýndarmyndirnar verði of kunnuglegar.

- 4) Upplýsingar um nothæfiskröfur öryggisbúnaðar, þ.m.t. vörpun hættuhermimynda, á flugvöllum, skulu ekki gerðar almenningi aðgengilegar þar sem hugsanlega má misnota þær til að sniðganga flugverndareftirlit. Aðeins eftirlitsyfirvöld og framleiðendur búnaðar skulu hafa aðgang að þessum upplýsingum.
- 5) Breyta ber reglugerð (EB) nr. 622/2003 til samræmis við það.
- 6) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit nefndarinnar um flugvernd í almenningssflugi.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Viðaukanum við reglugerð (EB) nr. 622/2003 er breytt eins og fram kemur í viðaukanum við þessa reglugerð.

Ákvæði 3. gr. þeirrar reglugerðar gilda varðandi leynd yfir þessum viðauka.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi 1. febrúar 2008.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 11. janúar 2008.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jacques BARROT

varaforseti.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjótið. ESB L 9, 12.1.2008, bls. 12. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 87/2008 frá 4. júlí 2008 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 64, 23.10.2008, p. 16.

(¹) Stjótið. EB L 355, 30.12.2002, bls. 1. Reglugerðinni var breytt með reglugerð (EB) nr. 849/2004 (Stjótið. ESB L 229, 29.6.2004, bls. 3).

(²) Stjótið. ESB L 89, 5.4.2003, bls. 9. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1477/2007 (Stjótið. ESB L 329, 14.12.2007, bls. 22).

VIÐAUKI

Í samræmi við 1. gr. er viðaukinn leynilegur og skal ekki birtur í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.
